ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 25 (1494) | Събота, 1 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВЕЛИК ДЕН ЗА БЪЛГАРИЯ

3 март 1878!

Вече 91 година този велик ден изпълва с възвишени чувства и голяма гордост сърцето на всеки българин. Защото на него бе сложен край на петвековното турско робство.

Ние не получихме даром нашата свобода. Тя премина през много люти битки. Тя роди титани: Раковски и Каравелов, Каблешков, Бенковски и Волов, Левски и Ботев.

Кулминационната точка беше Априлското въстание. Кланетата при потушаването на въстанието потресоха света. Над земната шир се понесе страстният зов на великия френски писател Виктор Юго: „Избива се един народ. Къде? В Европа. Този факт има ли свидетели? Само един свидетел — целият свят. Правителствата виждат ли го? Не... Кога ще свърши мъченичеството на този малък, но героичен народ?“

Съчувствени призиви отправят още Чарлз Дарвин и Оскар Уайлд, Уилям Морис и Джузепе Гарибалди. Но само в Русия трагедията, голямата трагедия на българина извиква едно от „ония движения, които са обхващали целия руски народ в най-великите моменти на неговия живот“. Тургенев и Достоевски, Степняк и Гаршин клеймят безразличието на цивилизована Европа. „Десетки, стотици, хиляди се избиват... възкликва Тургенев. Пред умиращите братя безчестят техните сестри, пред очите на майките подхвърлят нагоре техните деца-младенци и ги подхващат на щик. А в Европа... дават вид, че не вярват“.

За освобождението на българския народ в Русия се вдигат политически дейци и революционери, публицисти, писатели, поети. Вдига се цяла братска Русия, за да пожертвува за свободата на България 200 000 свои синове.

И братската помощ се увенча с победите на Шипка, край Шейново, Стара Загора, Плевен. По бойните полета на покритата със сняг България през зимата на 1877 и 1878 година се смеси топлата кръв на българи и руси. Зацементира се още по-здраво дружбата.

450 паметника са издигнати у нас в знак на голяма обич и вечна признателност към загиналите руски войни. Всяка година на 3 март тези паметници биват обкичвани със свежи цветя и венци.

Може би няма друга страна на земята, народът на която да е изразил така искрено и спонтанно своята жертвоготовност за свободата на друга страна, както примерът, даден от Русия!

Освободителната руско-турска война завърши едно дело, за което българите се подготвяха столетия наред. Стотици хиляди руски селяни от полетата край Брест и Орловск, работници от Петроград, възторжени момчета в ученически и студентски шинели с горещата си млада кръв обагриха земята на България, за да изгрее нашата дългочакана свобода.

В буржоазна България народът кратко се радва на свободата си. И отново започна борба — десетилетна, кръвопролитна. Борба, в която Българската комунистическа партия поведе хиляди народни синове и дъщери в името на социалната правда, щастието и благоденствието.

И тази борба беше пак успешна, защото на помощ ни дойде Съветската армия. Отново след повече от шест десетилетия по бойните пътища на прославените руски богатири преминаха чер веноармейците. Те помогнаха за разгрома на монархо-фашизма и донесоха за втори път освобождението на България.

Народът ни посрещна с хляб и сол съветските войни, както някога богатирите. Посрещна ги като истински братя. И с всяка изминала година дружбата ни със Съветския съюз става все по-крепка, все по-нерушима. Той ни оказва братска, безкористна помощ в строителството на социализма. Готов е всеки момент да защити нашия мирен труд от онези, които биха дръзнали да нарушават нормалния ритъм на живота, да спъват нашата твърда стъпка по пътя на комунизма.

Родената в далечното минало свята и вечна дружба между българи и руси, между България и Съветския съюз ще сияе през вековете с блясъка на Шипченската епопея, с величието на Девети септември, с нашата обща цел — победата на прекрасното комунистическо бъдеще.

Щастието да работиш за делото на марксизма

Името на Надежда Константиновна Крупская е неразделно свързано с това на великия кормчия на първата победна в света социалистическа революция. Пропагандатор-марксист, конспиратор и организатор, но и хуманна личност и грижовна другарка — Крупская е образец на жена-комунист, според която да работиш за делото на марксизма е най-великото щастие.

Снощи в клуба на българо-съветската дружба в Силистра учителите от града и активистите на българо-съветската дружба чествуваха стогодишнината от рождението на Надежда Константинова.

Тържеството, организирано от Окръжния и Градския комитет за българо-съветска дружба, Окръжния и Градския съвет за работа с жените и отдел „Народна просвета“ при ОНС, откри Христофор Иванов, секретар на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

Доклад за живота и делото на Надежда Крупская прочете секретарят на ГК на БКП Ганка Андреева.

Гласувана бе телеграма до Общонародния комитет за българо-съветска дружба.

Накрая бе прожектиран филм.

(СТ)

ЩЕ ПОСРЕЩНЕМ ЮБИЛЕЯ НА СВОБОДАТА С ДОСТОЙНИ ДЕЛА

Представител на редакцията се срещна със секретаря на ГК на Партията в Силистра Станчо Николов и го помоли да разкаже как ще отговорят на Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на деветосептемврийската социалистическа революция комунистите и трудещите се от града.

Поместваме по-долу неговия разказ.

Всички комунисти и трудовите хора от град Силистра посрещнаха с голямо въодушевление Възванието на ЦК на Българската комунистическа партия, Управителния съвет на БЗНС, Националния съвет на Отечествения фронт, Централния съвет на профсъюзите и ЦК на Комсомола към българския народ по случай 25-годишнината от победата на социалистическата революция в нашата страна. Още след публикуването на Възванието първичните партийни организации от промишлеността, строителството, транспорта и другаде организираха неговото разглеждане. В редица промишлени предприятия като МЗ „Стомана“, завод „Оргтехника“, завод „Хром, ДИП „Липа“ и ДИП „Добруджа“ се състояха спонтанни разговори и срещи, на които партийните членове и производствениците изразиха своя голям възторг от Възванието и от историческата равносметка на изминатия от Партията, народа и държавата път.

Партийните организации и стопанските ръководства мобилизират силите на трудовите колективи за предсрочно изпълнение на плановете по всички показатели и особено по производителността на труда. Това е все още слабо звено в работата на цялата градска промишленост и затова сега водим упорита борба обществената производителност на труда да нарасне с 25 на сто в сравнение с 1968 година.

През юбилейната годишнина на свободата и в чест на 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град промишлените предприятия от Силистра ще трябва да произведат продукция за 95 000 000 лева.

Колективите от градската промишленост през 1968 година дадоха обещания да изпълнят с два месеца предсрочно петата петилетка. Сега се обсъждат възможностите за поемане на допълнителни обещания в чест на славния юбилей. Това ще бъде най-големият отклик на Възванието от страна на работническата класа от нашия град. По решение на ГК на Партията ще проведем обществен преглед по подобряване качеството на произвежданата промишлена продукция. Заедно с това ще работим за значително снижаване на нейната себестойност и за максимално изпълнение на плана за износа. Ще продължим втория етап от работата по комплексните изследвания и критичния анализ. По-смело ще внедряваме саратовската система за бездефектна продукция.

Още по-масово ще се разгори благородното социалистическо съревнование. Навсякъде ще се направят алеи на първенците в труда. За тях ще се организират специални поздравителни концерти. По-редовно ще се отчитат резултатите от съревнованието и ще се изтъкват победителите. Ще работим и за усъвършенстването на формите и организирането на съревнованието.

25-годишнината от победата на Девети септември 1944 година ще донесе и нови придобивки за населението на нашия древен град. Ще влязат в експлоатация новият хлебозавод на ТПК „Мир“ и новата баня. Стройрайонът ще даде за ползване новия търговски комплекс в центъра на града. Ще завърши строителството на новия хотел в местността „Меджиди табия“. На новодомците ще бъдат предадени новите жилищни комплекси „Здравец-2“, „Аврора“, Космос-1“, „Космос-2“ и „Дунав“.

Комунистите и трудещите се от Силистра ще постигнат още по-големи успехи в социалистическото строителство. Тях те посвещават на славния юбилей на свободата и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Сжива памет за минало и настояще

В следобедните часове на 26 февруари т. г. широкото помещение на работническия стол в промкомбинат „Текстил“ — Силистра с нищо не напомняше за своето първо предназначение. Украсени с килими, стените представляваха четири платна с разноцветна мозайка, а в средата на помещението бе оформен кът, който казваше много за миналия бит на добруджанеца. Бледа светлина от четири свещници допълваше представата за старата романтика.

В такава обстановка премина седянката на изкусните майсторки от цех „Втъкана бродерия“ при промкомбинат „Текстил“, организирана в чест на Международния ден на жената — 8-ми март. Насядали в кръг на бродирани възглавници, текстилните работнички държаха в ръцете си не електрическите машинки, а дървени хурки и с любопитни очи следяха как се изпълнява старият обичай „седенкуване“ — с всичките му песни и задявки на моми и ергени. Дотук говореше миналото.

Думата бе дадена на Милка Гинева, председател на Окръжния съвет за работа с жените, която приветствува работничките и спря вниманието им върху стойността на Деветосептемврийската победа, дала възможност на българската жена за голяма изява в труда и в обществения живот. Българските жени не трябва обаче да забравят, че днес в далечен Виетнам хиляди жени и майки са под угрозата на смъртта. Тяхната справедлива война трябва да се подкрепи. Жените от нашия окръг с готовност се отзовават на призива на Комитета на българските жени за оказване помощ на героичния виетнамски народ.

(СТ)

Неуморен труд

Трудовият колектив на промкомбинат „Камъшит“ още от първите дни и месеци на годината започна борбата за изпълнението и преизпълнението на месечните планове. Разгорялото се благородно съревнование между цеховете и бригадите, високосъзнателната работа на работниците, добрата организация на производството са причините да се увеличи производителността на труда, да се преизпълнят месечните планове за януари и февруари. И независимо от новооткритите цехове по селата на окръга, трудностите в снабдяването бяха преодолени и многобройният колектив на предприятието при план за месец януари 457 хиляди лева произведе продукция за 468 хиляди лева.

Още в края на втората десетдневка стана ясно, че и за този месец планът ще бъде преизпълнен. И наистина при план 440 хиляди лева бе произведена продукция за 452 хиляди лева. През двата месеца се отличиха работниците от цех „Керамика“, изпълнили трудовите си норми 102 процента, цех „Кукли“ — 101 и половина, цех „Папурени чанти“ — 101 процента и пр.

Ел. ТОДОРОВА

Заводът за организационна техника е популярен в окръга и страната ни най-вече с електронния калкулатор „Елка“. Хиляди бройки от него се изпращат на външния пазар, затова производството му непрекъснато нараства.

Колективът усвои няколко вида хелиографи, които са на световно техническо ниво. Особено ценен е хелиограф „Х—1000“, усвоен неотдавна и пуснат в производството.

НА СНИМКАТА: Използване на хелиограф „Х—1000“ за копиране на технически чертежи.

Снимка: Величко ПАНТЕЛЕЕВ

Надпреварата не стихва

Колективът на завод „Хром“ — Силистра планира през настоящата година 14 процента по-висок обем на промишлената продукция. Освен традиционното производство на неръждаеми съдове, чиято качествена изработка извоюва авторитет на заводската марка, ще започне произвеждането и на алуминиеви съдове. До края на годината ще бъдат закупени необходимите машини, ще се изградят работните помещения и ще се усвои технологията.

Особено голямо внимание обръща ръководството на завода на задачите по повишаване производителността на труда и уве личаване рентабилността. Мероприятията, предвидени след из вършването на комплексните изследвания и критичния анализ, се изпълняват успешно. Доставят се също така нови, по-производителни машини.

В чест на юбилейната годишнина на Деветосептемврийската революция в България партийният комитет, профсъюзът и комсомолската организация разгръщат широка масово-разяснителна работа. Организирано е действено съревнование между бригадите, цеховете и отделните работници по основните показатели на плана. Благодарение на това колективът изпълни производствения си план за първите два месеца от годината сто процента.

Досега най-добре се справят със задачите си работниците от бригадите „Христо Ботев“ и „Дочо Михайлов“.

Стефан КИРЧЕВ

Въпреки студената зима, механизаторите в целия окръг бяха на своя пост. Ремонтът на машините вече завърши. Много старание вложиха и алфатарци в подготовката на инвентара и машинния парк за предстоящата пролетна кампания.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Димитър Колев ремонтира ДТ-54.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

В понеделник и вторник във Варна гостува група професъюзни деятели от нашия окръг. Тя се запозна с работата на завод „Елпром“ по въпросите на ергономията и промишлената естетика.

* * *

В четвъртък след обед в салона на Окръжния народен съвет Окръжният комитет на Българския Червен кръст проведе пленум. Отчетена бе работата по кръводаряването през миналата година. Наградени бяха дългогодишни кръводарители и активисти на БЧК.

* * *

На 4 и 5 март тази година Градският съвет за работа сред жените в Силистра организира в салона на театъра осем мартенски концерти.

* * *

Днес от 17,30 часа в салона на кино „Москва“ в гр. Силистра в чест на Осми март ще се състои „Вечер на войнишката майка“. Поканени са да присъствуват майките на войниците от града, а така също бойци и командири от някои военни поделения, в които служат младежи от Силистра.

* * *

Довечера в селата Ширково и Ситово ще се състоят вечери на младите механизатори.

* * *

В неделя вечерта Народният театър при Окръжния народен съвет в Силистра ще представи премиерата на комедията „Златната мина“ от Стефан Л. Костов. Постановчик е режисьорът на театъра Георги Калимеров.

* * *

Утре в няколко общини в окръга ще се състоят прегледи на театралната и естрадно-сатиричната самодейност.

* * *

Най-после любителите на футбола от нашия град отново ще имат възможността да наблюдават интересни двубои. Днес от 15,30 часа на стария стадион ще се играе контролната футболна среща между отборите на „Доростол“ и „Светкавица“ — Търговище.

* * *

В неделя сутринта ще се състои окръжният лекоатлетически крос в гр. Силистра.

международна информация

Подгорни приел Йендриховски

МОСКВА, 28 февруари (ТАСС) — Днес между Николай Подгорни и полския министър на външните работи Стефан Йендриховски се състоя топъл, приятелски разговор, на който бяха засегнати въпроси, свързани с отношенията между Съветския съюз и Полската народна република и с актуални проблеми на сегашното международно положение.

Министърът Йендриховски се намира в Съветския съюз на официално посещение по покана на правителството на СССР. (БТА)

Военните действия в Южен Виетнам

ЛОНДОН, 28 февруари (БТА) — Осведомителните агенции предават от Сайгон, че вече шести ден партизаните продължават с неотстъпваща сила своите нападения срещу обекти почти в цялата страна. През изтеклото денонощие патриотичните сили обстрелвали с ракети и минохвърлачки военни обекти и бази.

Агенция Ройтер в информация от Да Нанг предава, че едно от най-тежките нападения, извършени от патриотите през последните 24 часа, било хвърлянето във въздуха на един американски военен шлеп, натоварен с муниции. Партизаните обстрелвали военния шлеп със 122-милиметрови ракети. Попадналите в шлепа ракети взривили намиращите се на борда на кораба боеприпаси.

Включени били и други три кораба, намиращи се близо до шлепа, хвърлили котва в река Да Нанг. Два кораба били разцепени на две, а третият бил сериозно повреден.

В провинция Тху Зао Мот на 25 февруари през нощта южновиетнамски патриоти на падналите подразделения на американската армия, разположени на шест километра от населения пункт Дау Тиенг, съобщава агенция ВИА, позовавайки се на данни на агенция „Освобождение“. При завързалото се сражение бил разбит един батальон на марионетните войски и извадени от строя много американски войници и офицери. Освен това били унищожени седем артилерийски оръдия и минохвърлачки на противника. Патриотите свалили и два хеликоптера.

Пребиваването на Стефан Йендриховски в СССР

МОСКВА, 28 февруари (ТАСС) — Днес се състояха преговори между първия заместник-министър на външните работи на СССР Василий Кузнецов и министъра на външните работи на ПНР Стефан Йендриховски.

Тук се съобщава официално, че по време на преговорите, които преминали в атмосфера на дружба, продължило обсъждането на въпросите за по-нататъшното развитие и заздравяване на братските отношения и плодотворното сътрудничество между СССР и ПНР. Били разменени мнения по редица международни проблеми, представляващи интерес за двете страни. (БТА)

САЩ отлагат посещението на кораби от Шестия флот в Турция

АНКАРА, 28 февруари (БТА) — Както съобщава радио Анкара, турският министър на външните работи Ихсан Сабри Чанглаянгил заявил, че САЩ са отложили неофициалното посещение на кораби от Шестия военноморски флот, което трябваше да се състои от 6 до 11 март т. г. в пристанището в Измир.

Чанглаянгил е съобщил също, че от 15 до 21 март и от 26 до 29 март т. г. турски и американски бойни кораби заедно с други кораби от страните-членки на НАТО ще провеждат маневри в Егейско море в района между пристанищата Мармарис и Измир.

Според американската агенция Асошиейтед прес отлагането на посещението на американските бойни кораби в турските пристанища е станало по молба на турското правителство, което изглежда се е съобразило със сегашните антиамерикански демонстрации в редица градове на страната.

91 години от освобождението на България

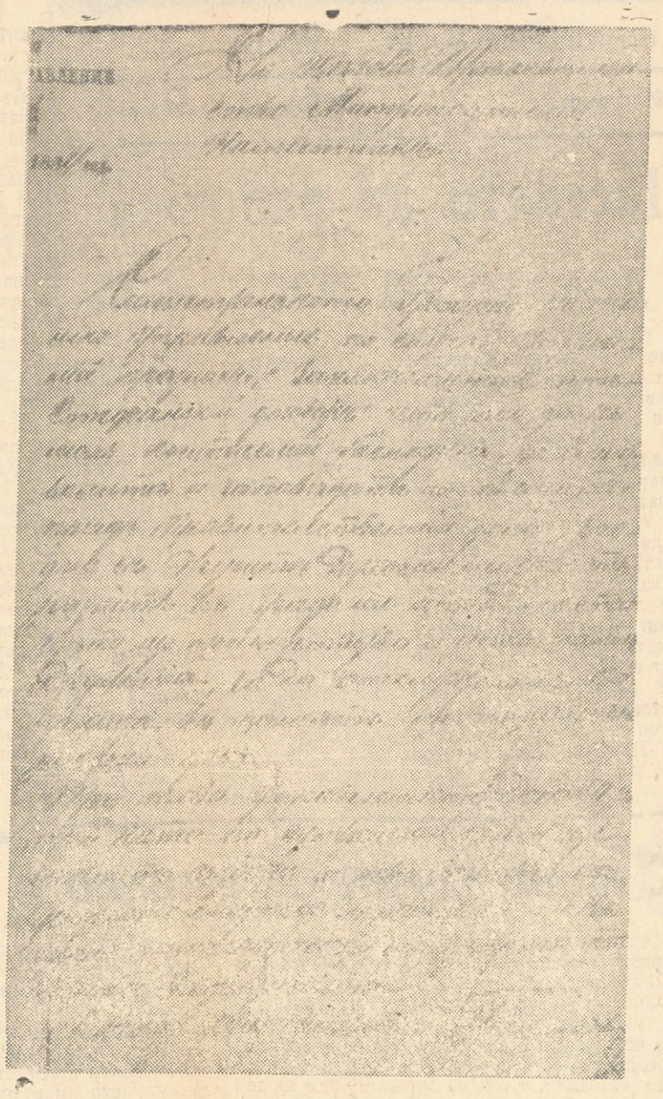
Първите честувания на 3 март в Силистра

ДЕНЯТ на освобождението на България от петвековното турско робство в Силистра започва да се чувствува още през първите години след това велико за нашия народ историческо събитие. В Окръжния държавен архив — Силистра са запазени документи за отпразнуването на тази светла дата, което ставало при подобаваща се тържественост.

В пожълтелите от времето листа на делата на Силистренското архиерейско наместничество, които се съхраняват сега в Окръжния държавен архив, е запазено едно писмо от 18. II (стар стил) 1884 година, с което тогавашният кмет на гр. Силистра, видният възрожденец Гено А. Чолаков, уведомява архиерейския наместник, че на 19 февруари (3 март) същата година по случай сключването на Санстефанския мирен договор, от което тогава са се навършвали шест години, ще се отслужи панихида „в памят на този исторически ден". Панихидата се е състояла на площада пред Правителствения дом в града. В тържеството е взела участие и войската, представена от 24 Силистренска пеша дружина, която е била на гарнизон в Силистра. За това свидетелствува и уведомителното писмо на канцеларията на дружината от 18 февруари 1884 година до църквата.

В архивния фонд на Архиерейското наместничество в Силистра е запазено и едно писмо на архиерейския наместник иконом Руси Стоянов от 27 март 1884 г., което също представлява отглас на събитията от Освободителната руско-турска война. То се изпраща до свещениците и „почтените старци и кметове" в Силистренски окръг, за да се уведомят, че Министерството на външните дела и изповеданията е дало позволение на монахинята Репсимия от гр. Казанлък „да събира волна помощ за останалите без майки и бащи дечица от последната Руско-турска война". Като напомня за кървавите събития в Батак, Перущица и другите градове и села отвъд Балкана, архиерейският наместник изяснява, че събраните парични средства ще бъдат използувани „за прехраната и възпитанието на тези невинни и маловръстни дечица", и приканва всички християни да бъдат милостиви и щедри".

Тези и други съхранени документи от първите години след Освобождението свидетелствуват за отражението на Освободителната руско-турска война в съзнанието на родолюбивите силистренци и за голямата им любов и преклонение пред подвизите на братята-освободители.

Факсимиле на писмо на Силистренското градско общинско управление от 18 февруари (стар стил) 1884 година до митрополитския наместник. В него кметът на града Гено Чолаков съобщава, че на 19 февруари (3 март) същата година в центъра на града ще се отслужи панихида по случай сключването на Санстефанския мирен договор.

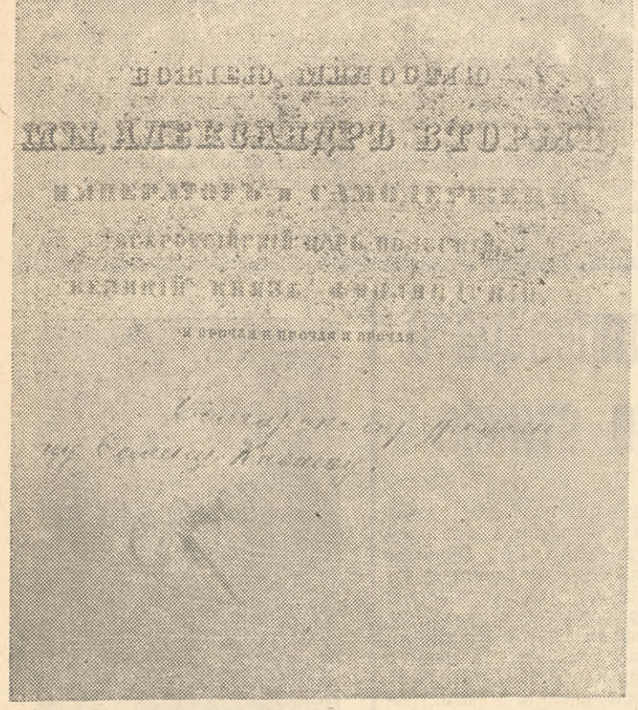
Недьо НЕДЕВ
Окръжен държавен архив

РУСИЯ

Иван ВАЗОВ

О, здраствуй, ти, Русиьо мощна,
Светът трепна от твоя глас,
Скокни, царице, полунощна,
Зовем те ний, ела при нас!
България сега те вика,
Часът настана: твой завет
И твойта мисия велика
Да ги изпълниш в тоя свет!
Затуй си ти прочута, славна,
И друга нямаш с тебе равна;
Затуй обхващаш полусвет —
Царства, народи, океани,
И нямаш изглед, край и чет;
Затуй те бог до днес отбрани
От толкова беди, душмани;
Затуй можа да съкрушиш
Мамая хан и Бонапарта,
Затуй врага си ти страшиш,
Кога те гледа и на карта,
Затуй зовеш се ти света,
Затуй те любим кат баща
И чакаме като Месия:
Затуй си ти Русия.

1876 г.

Указ на руския император Александър II за награждаването на опълченеца Симеон Каваев, преселник от град Струга в Силистра, с орден „Свети Станислав" — трета степен.

БЪЛГАРСКОТО ОПЪЛЧЕНИЕ

ВЕСТТА, че Русия ще воюва с Османската империя за освобождението на България, литна като бързокрила птица над необятната руска земя, преми на нейните граници и стопли с надежди сладки изстрадалите души. От всички краища на Русия, Сърбия, Румъния, България заприиждаха пламенни доброволци. На 1 април 1877 година беше вече съставен „пеши конвой" на Негово Императорско Височество великия княз Николай Николаевич, старши главнокомандващ руската освободителна армия в предстоящата война.

Предвидените отначало три дружини от по две роти, в които бяха зачислени всички българи ,станали руски офицери, не бяха в състояние да обхванат множеството доброволци. На 17 април същата година на този конвой беше преименуван „Българско опълчение", съставено от 6 дружини по 5 роти, образували 3 бригади, с командири руски офицери и подофицери. Началник на Опълчението стана генерал-майор Столетов.

От Кишинев по железница опълченците стигат в Плоещ, където към Опълчението се присъединяват нови доброволци. Те достигат до 6 000 решителни на кървав подвиг българи. На 6 май 1877 г. главнокоманду ващият връчва на ликуващите опълченци знамето, което жителите на гр. Самара (Куйбишев) им подаряват. Трета дружина, дружината на подполковник Калитин, развя белия, син и червен цвят на освете ното Самарско знаме. Българското опълчение беше включено в челния отряд под началството на генерал-лейтенант Гурко. Не можеше да не се предполага, че в челния отряд влиза елитна руска пехота, но опълченците познаваха местността и те именно трябваше да повдигнат българите южно от Балкана и като създават пречки на турците, да облекчат операциите на армията. Ето каква велика задача предстоеше да изпълни първата българска армия и ония, на които много руски офицери още не вярваха, извършиха тогава чудотворни дела.

Разбрал за светкавичното настъпление на средната турска колона към Стара Загора, предвождана лично от Сюлейман паша, генерал Гурко, който с част от челния отряд се беше отправил за Нова Загора, реши да съсредоточи войските си към Стара Загора. Но пора ди горещите дни и тежката умора не можаха да стигнат същия ден. На път от Нова за Стара Загора на 19 юли генерал Гурко, без да знаеше, че Сюлейман паша атакуваше града при село Джуранлий, връхлетя срещу деветхилядния корпус на Реуф паша и го обърна в паническо бягство.

На 20 юли четирите опълченски дружини са вече в Казънлък, към които се присъединяват и останалите две. Загуби ли връзките си с войските на генерал Гурко, на 29 юли те вече бяха заели Шипченския проход, където с нищожни сили трябваше да отстояват срещу напора на Сюлейман паша и не му позволят да премине на север от Балкана.

Защитниците на Шипченския проход укрепяват самото шосе и височините връх Свети Никола и Шипка. Позицията има тесен дълъг фронт, разтеглен в дълбочина. Това налага отбраната да се води от всички посоки, без да има естествена защита на бойците. На 9 август Сюлейман паша насочи една колона по шосето от с. Шипка право на север срещу връх Свети Никола и друга от връх Мали Бедек в северозападна посока срещу същия връх. Започват атаки след атаки. Турците се готвят за нови атаки, а защитниците очакват помощ. Но тя все още беше далече. Главният резерв на генерал Радецки е погрешно насочен към Елена. Създава се критично положение за шипченските защитници. Когато генерал Радецки разбира заблудата си, връща резервите към Шипка.

На 11 август сутринта турците връхлитат върху защитните от три посоки. Настъпват най-тежките минути на кървав безпримерен героизъм. Всички атаки са отблъснати. Надвечер турците засилват настъплението и застрашават пътя на отстъплението. Защитата преживява най-критичните мигове. По всичко личи, че краят на отбраната идва. Още миг и турците ще станат господари на прохода. Но в тоя върховен момент от Габрово пристигат първите 150 стрелци. Гръмко „ура" се понася по цялата позиция. Турците трепват и се втурват назад. До 14 август пристига целият резерв на генерал Радецки. Шипка беше спасена. Над 3 500 защитници оставиха костите си на този висок и славен връх и оправдаха голямото доверие, което им бе дало руското командуване.

Така край Стара Загора на 19 юли и по върховете на Шипка на 9, 10 и 11 август 1877 г. след пет столетия възкръсваха пред очите на удивения свят борческите качества на българина.

Добромир СТРЕМСКИ

ГОЛЯМ ДЕМОКРАТ-РЕПУБЛИКАНЕЦ

(90 години от рождението на Александър Стамболийски)

Александър Стамболийски израсна като политически деятел заедно с израстването и утвърждаването на Българския земеделски народен съюз като демократическа селска политическа организация. Той на сочваше борбите на Земеделския съюз против капиталистическата спекулантска експлоататорска върхушка, против буржоазните партии и против монарха, в защита на интересите на селяните и народа. В борбата с народните врагове се оформяха политическите възгледи на Стамболийски и на Земеделския съюз за нов, по-справедлив ред, по-свободен и щастлив живот на народа.

Особено активна беше неговата политическа дейност против войнолюбивата шовинистическа политика на буржоазните партии и Фердинанд. Той остро се обяви против въвличането на България в Първата световна война на страната на германския империализъм и решително се бореше за запазване неутралитет. На 4 септември 1915 година, десет дни преди влизането на България във войната, Александър Стамболийски открито заплаши Фердинанд, че ще отговаря с главата си за това, че отново тласка страната към военна катастрофа. За тази дръзка реч смелият земеделски водач беше осъден на доживотен затвор.

Антивоенната дейност на членовете на Земеделския съюз се активизира силно след Великата октомврийска революция, горещо приветствувана от Александър Стамболийски и неговите другари в затвора. Издигнатият от съветското правителство лозунг „мир без анексии и военни обезщетения" стана знаме и на сдружените земеделци в борбата за незабавен мир, за туряне край на изтощителната и чужда на народните интереси военна авантюра на Фердинанд и неговото правителство.

Пуснати от затвора, Александър Стамболийски и Райко Даскалов застават начело на Войнишкото въстание 1918 година, което оказа революционизиращо въздействие върху политическия живот на страната.

В условията на следвоенния революционен подем Българската комунистическа партия (т. с.) и Земеделският съюз бяха истинските изразители на на родните маси. И само липсващото тогава единодействие между тях попречи за създаването на истинска народна власт в нашата страна.

През 1920 г. след временното участие в коалиционни правителства с буржоазни партии, Ал. Стамболийски създава самостоятелно земеделско правителство. Това правителство, просъществувало макар само три години, прокара редица смели реформи в защита интересите на трудещите се селяни, като: поземлена реформа, прогресивно-подоходния данък, държавно-кооперативния монопол на търговията със зърнени храни, широкото развитие на селските кооперации и др. Тези реформи бяха несъмнено повлияни от примера на младата тогава съветска държава.

Ясен израз на миролюбивата външна политика на земеделското правителство беше ориентировката му към разбирателство със съседните страни и изявените искрени симпатии към съветската държава, с която се стремеше да завърже трайни отношения въпреки забраната на империалистите-победители.

Антикапиталистическата насоченост на икономическите реформи на земеделското управление, демократичната му вътрешна политика и дълбокомиролюбивата основа на неговата външна политика се посрещаха със злоба и ненавист от крупнокапиталистическата и спекулантска буржоазна върхушка.

Изгубили всяка надежда чрез избори да си възвърнат политическото господство в страната, капиталистическата класа, нейните политически партии и конспиративни организации начело с отричания от народа царски институт, подкрепяни от империалистическите правителства, организираха и извършиха Деветоюнския монархофашистки преврат през 1923 година.

За съжаление ръководствата на Българския земеделски народен съюз и Българската комунистическа партия тогава недооцениха сериозната опасност от реакционен преврат и не обединиха силите на двете народни политически организации за неговото осуетяване.

Жестоката поука, която извлякоха здравите сили на Земеделския съюз след монархофашисткия преврат, беше, че селяните сами, без съюз с работническата класа, не могат да водят успешна борба и да нанесат трайно поражение на реакционните сили. Поука извлече и Българската комунистическа партия, която оцени по ленински значението на селяните като съюзник на работническата класа, и затова, на своя августовски пленум през 1923 година подаде искрена ръка на разстроения от фашисткия преврат Земеделски съюз за единен фронт и за обща борба за създаване на работническо-селско правителство.

Тази ценна историческа поука на двете братски политически партии им позволи да участвуват рамо до рамо в славното Септемврийско народно антифашистко въстание през 1923 година, да сплотят силите си в борбата срещу фашизма, да надживеят двадесетгодишната кървава фашистка диктатура и да извоюват историческата Деветосептемврийска революционна победа.

Днес нашият народ под ръководството на героичната Българска комунистическа партия, верен на заветите на хилядите народни синове, паднали в борбата срещу фашизма, осъществява с делата си техните най-светли мечти.

Къню КОЖУХАРОВ

Третият интернационал — организация на революционното действие

(50 години от създаването на Коминтерна)

В тези дни прогресивното човечество заслужено честувава 50-годишнината от основаването на Третия комунистически интернационал (Коминтерна). Учредителният конгрес на Коминтерна се състоя в Москва от 2 до 6 март 1919 години под непосредственото ръководство на Ленин.

Третият комунистически интернационал стана обективна необходимост за световния пролетариат и неговата революционна борба. Той сложи край на настъпилото разложение в световното социалистическо движение. С опортюнистическите си и социалшовинистически позиции, с подкрепата на войнолюбивите империалистически правителства, лидерите на социалдемократическите партии (с изключение на Болшевишката и Българската) още в 1914 година при започването на Първата световна война разрушиха Втория интернационал. Неговото разпадане бе главното условие за възстановяване на Интернационала, но на нова, по-висока идейна основа.

Победата на великия Октомври, борбата на народните маси против войната в Европа, приливът на революционната вълна, създаването на нови, верни на марксизма комунистически партии и организации в отделни страни, безкомпромисната борба на Болшевишката партия и лично на Ленин, бяха онези фактори, които доведоха до изграждането на Третия интернационал. Ленин издигна тази идея още в началото на Първата световна война и през целия тоя период на конференциите в Цимервалд, Кинстал, работи за сплотяването на последователите на марксизма интернационални сили в международното социалистическо движение. Под Лениново ръководство се състоя и съвещанието на осемте комунистически партии и групи през януари 1919 година. То излезе с призив към социалистите да участвуват в учредителния конгрес. Участието на конгреса на представители на комунистическите партии и групи на повече от 30 страни, между които и такива на революционния пролетариат от колониалния изток, говори красноречиво за огромната популярност на Лениновата идея и назрелите условия за осъществяването ѝ.

Коминтернът създаде нов етап в развитието на международното комунистическо и работническо движение. Той дойде да отговори на нуждите и изискванията на една нова епоха в историята на човечеството — епохата на пролетарските революции и прехода от капитализма към социализма. Този етап се характеризира с голям подем на революционната борба и подготвянето на условията за нейната победа. В приетия на конгреса манифест „Към пролетариите от цял свят" се говори за спечелването на работническата класа и основните маси от трудещите се и организиране на революционна борба за завземането на държавната власт и за построяване на социалистическо общество. Третият интернационал беше продължител и наследник на революционните традиции на Първия и Втория интернационал.

„Първият интернационал — писа Ленин — постави основата на пролетарската, международна борба за социализъм. Вторият беше епоха за подготвяне почвата за широкото, масовото разпространение на движението в редица страни. Третият интернационал прие плодовете от работата на Втория интернационал, отряза неговата опортюнистическа, социалшовинистическа буржоазна и дребнобуржоазна мръсотия и започна да осъществява диктатурата на пролетариата".

Историческите заслуги на Коминтерна се състоят във възстановяването и укрепването на революционните връзки между отделните отряди на световното социалистическо движение, в защита на научния социализъм и въоръжаването на работническата класа с непобедимите идейно-тактически оръжия на ленинизма. Под ръководството на Третия интернационал израснаха новите ленински комунистически партии, оглавили революционната борба на пролетариата в годините на общата криза на капитализма. Изиграл своята историческа роля, Коминтернът бе ше разпуснат през 1943 години след четвъртвековна дейност в интерес на обединението на световните прогресивни сили за борба против фашизма. Остана да съществува обаче изграденото от него могъщо комунистическо движение, което сега обединява 90 комунистически партии с над 90 милиона комунисти. Победата на социализма в една трета част от света нагледно демонстрира историческите заслуги на въоръжения с ленинска революционна стратегия и тактика Трети комунистически интернационал.

Нашият народ е горд с това, че славната Благоевско-Димитровска комунистическа партия заедно с Болшевишката партия стана съоснователка на Коминтерна и даде двама от генералните му секретари: В. Коларов и Г. Димитров.

Лука ВАСИЛЕВ

Занятията в партийната учебна година — на по-високо равнище!

През тази учебна година в Партията се направи много за подготовката и преподготовката на пропагандистите. Бяха проведени три общи семинарни занятия и едно диференцирано. Състоя се и практикум за обучение на всички пропагандисти със съвременните технически средства. Направиха се диафилми по всички теми по история на БКП и КПСС, посочени в примерния тематичен план на ЦК на Партията, а така също и по някои за другите дисциплини. Окръжният комитет на БКП и градските и общинските партийни комитети положиха по-големи усилия за осигуряване на повече технически средства за учебните звена.

Заедно с тези положителни моменти в партийната учебна година се допускат и някои слабости. В някои първични партийни организации са нами лели изискванията към пропагандистите и слушателите. Не са избрани най-резултатните форми на работа. Някъде учебните форми не съответствуват на политическия растеж на комунистите и актива. Някъде към школите по марксизма-ленинизма се предявяват изисквания като към кръжоци или други по-низши форми. Не са редки случаите занятията да протичат на ниско идейно-теоретическо равнище. Подготовката на пропагандистите не е на нужната висота.

Все още има пропагандисти, които не се подготвят предварително, поради това заниманията в звената протичат скучно и тягостно. Срещат се и такива пропагандисти, които четат направо от учебното помагало, поради което интересът у слушателите е много малък. Често пъти се диктуват и въпросите за 20-25 минути, а се разработват за 10-15 минути. В такива случаи занятията траят 40-45 минути (Сокол, Главиница, Окорш и др.). Съвсем ясно е, че винаги трябва да се дава превес на изложението на новия материал, което не трябва да бъде по-малко от 50-60 минути.

Малко се работи за правилното конкретизиране на преподаваните знания. Например в учебно звено се преподава историята на БКП и темата се разглежда, без да се свързва с дейността на местната партийна организация през време на разглеждания период. Изнасят се икономически лекции, използуват се цифри за илюстрация от учебниците, а не се свързват те с икономиката на съответното кооперативно стопанство или промишлено предприятие. Не всякога се провеждат практически занятия. Недостатъчно се работи по онагледяването на материала. Не се използуват карти, диаграми, табла, документални филми. (Калипетрово, Ситово, Смилец).

Събеседвания в началните школи не се провеждат, а в някои кръжоци те преминават формално. Отговорите на слушателите са много кратки, непълни. Често пъти са повторение на записките от миналото занятие. Семинарните занимания в някои школи и семинари са твърде примитивни и елементарни. Мудност, скучност и формалност има в най-кратката характеристика. Ръководителят задава въпроси и сам си отговаря (Силистра, Иширково).

Половината от учебната партийна година изтече. Остава по-важната част, през която трябва да се довърши преподаването на останалите теми, да се проведат обобщителните занятия и се затвърди наученото. Всеки слушател трябва да е усвоил минимум знания по изучаваната дисциплина. После предстои да се проведат практическите занимания и се види ефективността на политическата просвета.

В окръжната партийна организация са създадени добри условия за доброто преподаване на политическите знания и занятията трябва да протичат на по-високо равнище.

Димо БЪЧВАРОВ,
завеждащ Дома за политическа просвета на Окръжния комитет на Партията

Обновените селища на Добруджа

Секулово

И хората са нови, някак си по-весели...

Земята е богата, ражда каквото посееш

От дясната му страна е Лудогорието, а от лявата Добруджа. То е някъде по средата, в оная междина, в която без особено усилие може да се забележат характерните черти на двете области. Ако приседнете до секуловските старци, наклякали привечер на разговор до вратника на Къдрята, все някой ще ви разкаже, че преди 50-60 години гората била до сами село и го ограждала от трите му страни. До сущ както в Делиормана. Чак от Добричко са идвали тук с каруци за дърва. Ако го слушате внимателно и покажете почит към старостта му, няма да забрави да спомене и за нивите. „Земята ни е богата, тлъста, все добруджански чернозем — ще каже и ще посочи с пръст към Балабана. — Затова гората отстъпи. Последната — „Индже Куру“ — и младите помнят кога я изкорениха с кировеца трактористите от Прохлада. Сега там се ражда най-едрото, най-охраненото жито, а царевицата обиране няма“.

За тази земя, натоварили покъщнината си на волски каруци, към Секулово се отправили в навечерието на Балканската война 80 семейства от Севлиевския Балкан. После още толкова дошли от Северна Добруджа. Заедно с тукашното турско население направили голямо село в междината — ни добруджанско, ни делиорманско. Най-напред ги свързала земята, а после общата мъка. Нали в румънско селото било гранично, границата минавала само на два километра от крайните къщи, някъде по сухото дере на Канагьола. Отсам Румъния, оттатък България. Тя, мъката, била еднаква и от двете страни — все немотия за селяните, но нали род родата привлича — все някой в тъмното ще се излъже да мине през шубраците оттатък чертата и ще даде повод на румънците да започнат побоища. И разбойници прескачали през границата. Минат чертата, оберат някоя къща и пак се върнат. След тях писък и олелия.

Лошо време било—страх от румънци, страх от българи. И немотия... А земята богата, ражда всичко, каквото посееш. Пет села като Секулово ще изхрани. Пък и хората работни.

Новата история — дело на комунистите

Кой дал предложението, сега не се знае. И бай Спас не помни. Комунистите били на събрание в старото училище до джамията. Там някой предложил да направят ТКЗС—да съберат земята и добитъка на едно място и заедно да я обработват. Тогава не решили нищо, запомнили думите му и няколко дни разговорите били все за това.

После събитията се развили както навсякъде. Учредителният протокол подписали 34 човека, събрали земята си в „Каракадар“ и започнали работа. Не минали два месеца и в стопанството влезли всички, без един. Тоя, единият, той и сега е настрана. Срам го е да се преклони, а и хората вече са забравили за него, както са забравили мъката и немотията.

Оттогава, от кишавата есен на 1949 година, започнала и новата история на Секулово. Движещата сила на тази история са пак комунистите. Трудно им било през първите години. Трудоденят едва достигал лев, лев и половина. Машините били малко, опит нямали... После се замогнали, защото земята ражда, а хората са работни. Машините и науката им помогнали да вземат от нея повече. Към секуловското стопанство се присъединили и кооператорите от Грънчарово, Прохлада и Скала. Семейството станало голямо и богато.

„През 1968 година получихме от пшеницата по 290 кг от декар, от царевицата по 534 килограма, 146 кг фасул и 256 кг слънчоглед. Млекопродукти достигна 2 968 литра от крава, а среднят настриг от овца 3,63 кг. Общият доход е с 18 на сто повече от 1967 година, а възнаграждението на човекоден—3,70 лева“. Тези няколко реда са от отчетния доклад на управителния съвет. За бригадирката Мария Райнова, председателя Шабан Мехмедов и стотиците млади кооператори те звучат делнично и може би едва им напомнят за ентусиазма, упоритостта и трудолюбието на 34-те учредители, които водени от комунистите, прозряха бъдещето. Те имат нови мисли, нови стремежи, нови планове. Поставили са си задача през следващата година да получат по 420 кг пшеница от декар, 285 кг слънчоглед, 240 кг еечемик, 3 150 литра мляко от крава и 4,2 кг вълна от овца. Искат да вземат от земята повече, да станат по-богати, да живеят по-радостно и весело.

Магазините в Секулово са разположени в новия търговски дом.

Спас Тотев — първият председател на кооперативното стопанство.

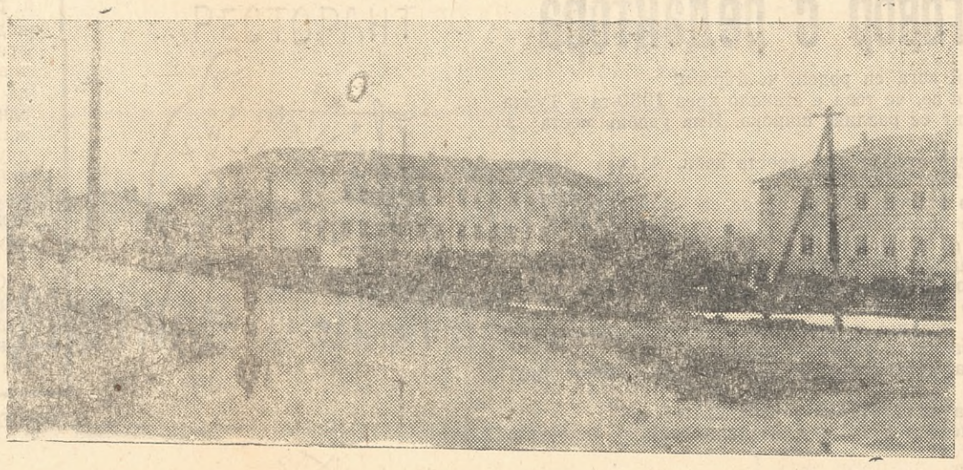
Днешно Секулово

Оттатък Грънчарово, там, където е била някогашната гора „Индже Куру“, асфалтираният път прави малка гърбица. Зад нея изведнъж се открива Секулово с новите къщи и подредени дворове. Преди 20 години най-личните сгради са били тези на съвета и ресторанта. И възрастните хора не помнят тухлен или кирпичен градеж. „Него време къщите се правеха от плет и кал — спомня си бай Спас,— затова ако човек не го е имало тук десетина години, трудно би познал някогашното село. Ето онази сграда насреща — това е Дома на културата. Там е читалището и е най-посещаваното място привечер, когато привърши работният ден. В киносалона се прожектират наши и съветски филми, изнасят се разнообразни беседи. Киносалони имаме и в другите села на съвета. Другата сграда, гдето я виждате вдясно, е търговски дом. В него са разположени магазините. Ние пък, кооперативното стопанство, построихме тази сграда. Оформи се площадът и селото придоби нов облик. Ако започна да изброявам придобивките през последните двадесет и пет години, тефтерът няма да ви стигне да записвате. Построихме фурна, която прави хляб за 4 000 души, имаме баня, а новото училище — в него освен класните стаи са обзаведени каби нети по много дисциплини. Ще спомена и медицинския пункт, и родилния дом, но с тях новото в Секулово не се изчерпва“.

Новото! — тъй го каза бай Спас, — като е имал вероятно предвид и старото, което вече го няма. Останали са само 5 къщи, направени от плет и кал. И хората са нови—някак си по-весели, по-внимателни, по-целенасочени. Ето бригадирката на овцефермата Мария Райнова си е поставила за цел да получи по 59 литра мляко и повече от 4,2 кг вълна от овца. Драган—прохладенският бригадир — още отсега води борба да прибере над 420 килограма жито от декар. Не се примиряват с постигнатото и кооператорите от Скала и Грънчарово. Новото? Та то е навсякъде. И в четирите села от съвета най-хубавите, най-големите, най-светлите сгради са училищата. Затова и броят на завършилите висше образование расте с всяка изминала година. Вече са завършили хуманна медицина 3 младежи, във ветеринарната лечебница работят един лекар и 4 фелдшера, стопанството има трима местни агронома и един зоотехник. Десетки други трупат знания във висшите учебни заведения. Новото го има вече в Секулово, но те ще донесат най-новото, за да се движи животът напред, за да се осъществяват нови мечти, нови стремежи.

Младостта не пречи на Мария Райнова да бъде бригадир на свиневъдната и овцевъдната ферми в с. Секулово.

Училищната сграда и читалището то.

Секулово, селото от междината между Лудогорието и Добруджа, както всички селища в нашата Родина уверено и с широка крачка върви по пътя, начертан от славната Партия на комунистите към светлото бъдеще.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ДЕЛНИЦИ НА РАДОСТТА

- ☆ За какво разказва книгата, подвързана в червено
- ☆ Първата грамота за високо качество
- ☆ Ръководителката
- ☆ Дни пред юбилея

— Имам едно момиченце... Иска да работи при вас...

Жените повдигат поглед към смутения баща и една закачлива усмивка пробягва по съсредоточените лица. Може би си припомнят първите плахи стъпки, първите си дни в цеха... Сбъднаха ли се мечтите им? Намериха ли професията, която осмисля живота им? А колективът?

Колко въпроси и колко отговори, които всеки външен посетител може да намери в страниците на книгата в червена подвързия. Страници, събрали радостта и вълненията на една бригада за комунистически труд.

Радостта! Та тя е неотлъчен спътник в работата на жените и девойките от цеха за бродерия при ТПК „Добруджанка“ в гр. Силистра. Защото не е ли радост да даваш живот на красотата? От приятните съчетания на пастелните тонове, от умелата комбинация на отделните бодове тук се раждат онези очарователни предмети, за които може да мечтае всяка жена и майка. А когато трудът ти е признат и възнаграден, не е ли радостта ти попълна?

Много са наградите, които цехът е получавал. И всички те са донасяли празнично настроение за колектива. За този колектив, който неведнъж е заставал пред всички в предприятието. Последната награда, която ръководителката на цеха Гинка Маринова показва с трептяща от вълнение десница, е най-голямата гордост за ненадминатите майсторки. Те получиха ГРАМОТА за висококачествена продукция. Работейки по Саратовския почин, завоюваха истински успех. Сега бельото, което изработват, покривките и прекрасните бебешки и детски дрешки се търсят навсякъде в страната. Колко се повиши самочувствието на всички, когато стана ясно, че ще работят за износ. Ще изпращат продукция, и то не в някоя друга страна, а в Съветския съюз. Блузите, които бродираха за съветските жени, бяха приети без никакви рекламации. В цеха се започва нова пратка за братската страна.

Но само производствените успехи ли носят радост за бригадата? Истинският задружен живот започна, когато поеха обезателствата да се борят за високото звание. И като че ли това беше само поводът. Започнаха непринудени събирания. Весели излети. Приятно прекарани вечери. Няма да забравят жените и девойките първия рожден ден, който отпразнуваха. Посрещна ги рожденичката Калица Пенева като най-скъпи гости. И не подаръците и гощавката вълнуваха всички. Задушевните разговори, песните и игрите донесоха отмора, сдружиха още повече бригадата. Тези гостувания станаха традиция, обичана и желана. Поводите са не само рожденните дни. Ту на нова къща ще се съберат, ту ще посетят със скъпи дари малката рожба на някоя щастлива майка, ту ще отпразнуват някоя сватба.

Не пропускат да отбележат тържествено бродирачките и всеки 8 март и настъпването на всяка нова година. С какво вълнение слушат те тогава за своите успехи. С какво чувство на удовлетвореност изпращат старата година, за да посрещнат новата с предчувствия за още по-резултатен труд. Наградите, званията, поздравленията — не са ли само едно възторжено ехо от изживяна радост, която е постоянен спътник в ежедневието на бригадата?

Вълнуващи мигове носеха на всички писмата на техния патрон Юрий Гагарин. А писмата от граничарите, с чието поделение поддържат връзка! И после колетчетата, които им изпращат като на родни братя и синове?

Вълнуващи мигове... Еднакво силни и за основателките на цеха като Анастасия Вълчева и Калица Пенева, и за по-младите като Йорданка Борисова и Мария Василева. Но едва ли някой преживява по-силно тези моменти от ръководителката на цеха. Тук преминаха 10 години от живота на Гинка Маринова. Всеки нов модел, всеки нов производ е отразил творческия заряд и умението на неуморимата жена. Те разказват с езика на багрите и формите за нейния тънък художествен усет, за любовта ѝ към красивото, новото, практичното. Мислите на ръководителката са еднакво заангажирани с производството и с грижата за хората, с които работи. Затова я обичат и уважават. Всички разказват с любов за организаторския ѝ похват, за способността ѝ да сплотява колектива.

Колективът, който посреща юбилея на свободата, вдъхновен и окрилян от вярата в силите и възможностите си. Защото бригадата за комунистически труд „Юрий Гагарин“ е първенец на кооперацията за изминалата година. Тя изпълни плана за продукцията 131 процента, плана за печалбата 142 процента и плана за производителността на труда — 126 процента. Януари и февруари сложиха началото на нови успехи. Шестдесет и девет жени и девойки изпълняват обещанията си да работят само качествено, да преизпълняват нормите си, да се трудят и живеят по комунистически.

Стефанка СТАНЕВА

Точна регулировка в работилницата — безотказно действие в полето! Това правило добре знаят монтьорът Йордан Македонски и майсторът от ремонтната работилница на ТКЗС — Тутракан и те винаги го спазват.

Снимка: М. ТОМОВ

Когато се работи с желание...

За хората от колектива на Бобинажния цех на промкомбинат „Дръстър“ можете да чуете похвални думи не само от ръководителя на цеха Петър Моллов, но и от ръководството на целия промкомбинат. Ала най-добрата награда за тях е похвалата им от клиентите.

Бригадата на Коста Анчев се занимава с ремонта на електромотори, а тази на Христо Петров — с изработката на електротабла. И двете бригади са на вътрешностопанска сметка, съревновават се помежду си и резултатите са всякога положителни. Електромонтьорите със своето усърдие и качествена работа завоюваха доверието не само на клиенти те от нашия окръг. При тях постъпват за ремонт електромотори от Толбухински окръг, макар че в гр. Толбухин се извършват такива услуги. Многобройни са им клиентите и от Разградски окръг. Постоянният стремеж за висококачествената намотка на бобините не пречи на тази бригада да преизпълнява своя план. 150 на сто е изпълнението през първия месец на юбилейната година.

До неотдавна електрическите табла за обзавеждане на новите сгради в нашия окръг се изработваха в Русе. Но с усвояването на това производство се заеха хората от бригадата на Христо Петров и за кратък период от време бе завоювано доверието не само на клиентите от нашия окръг. Сега изработката на електротаблата не само че успява със завършването на строежите, но и ги изпреварва. Строителите още не са издигнали стените на сградата за месокомбината в Силистра, а ел. таблата в цеха са готови. Така е и с поръчките за другите промишлени строежи, за жилищните сгради и т. н. Срочното и качествено изпълнение на поръчките никога не се нарушава. Спазването на определения стандарт на изработките и високото качество на изпълнение превърнаха тази бригада в целогодишен носител на преходното червено знаме на промкомбината. Януарският план от юбилейната година е изпълнен 156 на сто. Същият темп на работа се поддържа и през февруари.

На какво се дължат високите успехи на двете бригади за комунистически труд от цех „Бобинажен“?

Наред с ритмичното снабдяване с материали, добрата организация на труда, прилаганото на вътрешностопанската сметка, не без значение е и постоянната амбиция на работниците за поддържането на завоюваното вече реноме. Честта за доброто име на колектива се отстоява от всички. През всички отчетни периоди нами налата година преходното червено знаме „Цех първенец“ бе присъждано на този дружен колектив. И стремежът на всички от цеха е и през юбилейната година то да остане в техни ръце.

М. ГЕОРГИЕВ

И ПЧЕЛАРИТЕ ОТЧЕТОХА СВОЯТА ДЕЙНОСТ

Преди няколко дни пчеларското дружество „Нектар“ в гр. Силистра проведе годишно-отчетното си събрание.

Доклад за дейността на дружеството през 1968 г. изнесе председателят на дружеството д-р Н. Ненов. Той изтъкна, че пчеларите от Силистра, въпреки сушавата година, са постигнали добри успехи. Предадени са на народното стопанство надпланово 14 571 кг пчелен мед и 967 кг восък.

В доклада бяха отчетени и някои слабости на дружественото ръководство. Недостатъчно е оказвано през годината съдействие на ветеринарните власти за периодичните профилактични прегледи, в резултат на което са били прегледани само 65 на сто от пчелините семейства. На преценка бе поставена и работата на ОКС във връзка с доставката на восъчните основи, захар за подхранване на пчелите, работата на склада на изкупвателния пункт и пр. Захарта за подхранване на пчелните семейства била доставена късно, през месец септември, когато подхранването е приключило. Освен това доставената захар е била замърсена и употребата ѝ е причинила смъртност на кошерното население. Все още изкупвателната организация не е определила пункт за изкупуване на пчелната продукция. А в този, в който се извършва досега, се изкупуват освен пчелни продукти и кожи, фуражни смески и др.

Във връзка с това искаме да изтъкнем, че е крайно време ръководството на ОКС да вземе необходимите мерки, а съответните контролни органи да се намесват по-активно и действено.

След отчета и изказванията по него, пчеларите избраха свое ново ръководство и поеха обещание във връзка с двадесет и пет годишнината на деветосептемврийската победа да постигнат по-добри резултати през тази година.

М. МАРКОВ

Към на остроумните отговори

В редакцията се получиха десетки писма с отговори на нашия въпрос, който зададохме в миналия брой на „Оса“:

Правили ли сте вятър на някого, обичате ли да ви правят вятър и как реагирате, когато ви правят вятър?

Пишат ни от близки и далечни села и градове на страната. Добре, че още никой не се е обадил от чужбина. Ако отговорът му е остроумен, ще трябва да му платим пътните на 1-ви април, когато ще поканим най-остроумните в редакцията.

И така — ето най-остроумните отговори на първия ни въпрос.

„Направих вятър на приятелката си и тя тръгна да търси по-подходящ от мен.

Когато ми правят вятър, не ми прави впечатление: знам, че всичко хубаво, което се говори за мен, си е чиста истина.

Как реагирам ли? Моржувам отдавна и няма опасност да настина“.

ХРИСТО ЙОРДАНОВ ХРИСТОВ,
ул. „Генерал Тошев“ 8,
Силистра

„Опитах се да направя вятър на началника си, ама той ми каза, че не обича да стои на течение.

Кой не обича да му правят вятър, но аз като усетя, че вятърът се засилва, се снишавам и той издухва тези зад мен“.

РУСИ АТАНАСОВ РУСЕВ,
Калипетрово

„Нямам си друга работа, че ще правя вятър. Те мъжете се занимават само с това.

Обичам ли да ми правят вятър? С ветрило — да!

Когато някой ми прави вятър, мъча се да си обясня с каква цел: дали от скука, дали има нещо на ум, или просто по навик“.

ТОНКА СТОЕВА,
учителка в с. Раздел

Новият ни въпрос е:
КОГА ЖЕНАТА Е ДОВОЛНА ОТ МЪЖА СИ?
Очакваме отговори предимно от жени.

Големите проблеми на малките села

ЗАГЛАВИЕТО е тежко, защото леките заглавия ги отвява вятърът. А авторът на писмото — Добромир Стремски — от с. Цар Асен — поставя тежък въпрос, на който ние трябва да отговорим. Разсъждавайки за закономерностите на развитието, авторът признава, че малките села нямат бъдеще, но трябва ли — пита той — в името на това бъдеще те да бъдат занемарени отсега.

Например в Цар Асен преди пет години е била построена сграда на трикласно начално училище, но досега то не е водоснабдено, макар че водната инсталация е извършена напълно. Остава само да се довърши мръсният канал и ямата и да се прикачи към главната водоснабдителна мрежа. Именно по тази причина учениците трябва да ходят да пият вода от селската чешма.

Друг пример. В близост до селото е бил построен микроязовир. Предназначението му било да напоява зеленчуковата градина, която до ден днешен не е показала своята рентабилност. Водите на микроязовира заблатили цялата площ, която училището използува за опитен участък. Сега водата прижда и застрашава да унищожи трайните училищни насаждения.

По тези въпроси не се прави нищо, защото селото е малко и няма бъдеще — един ден то ще увеличи населението на някое по-голямо село. Но това ще бъде след време. А сега? Нали сега засега тук живеят хора?

Както виждате, другарю Стремски, вместо отговор, ние ви задаваме въпрос.

* * *

КАТО че ли за успокоение на Д. Стремски Ахмед Демиров ни пише за някои неблагополучия в с. Ножарево.

Хубаво нещо е селската радиоуредба. Вървиш из селото, а до тебе долитат живите ритми на хората и ръченициите. Или пък вечер — седиш си в къщи край трапезата, пиеш си виното с приятели и слушаш по радиоточката беседите на програмната комисия. Но за да го има всичко това, трябва най-напред да бъде взето решение да се купи и инсталира радиоуредба, трябва да се забият стълбове, да се опънат жици и т. н. Всичко това в с. Ножарево е направено, но не докрай. Сега стълбовете се събарят от атмосферните влияния, жиците се късат пак поради същите влияния, говорителите потъват в прах в склада на пощенската станция. С една дума — народни пари са хвърлени за тоя, дето клати дърветата За съжаление, само дърветата...

* * *

ДА РЕЧЕМ, че радиоуредба е лукс. Но училището съвсем не е лукс, а хляб насущний за крехките детски души.

Учениците от с. Ножарево всеки ден слушат с най-голям интерес бюлетина за времето. Тръпки ги побиват, когато говорителят на Радио София каже, че ще вали дъжд. Таванът на училището пропуска вода и подът се превръща в малко гьолче, което ако се зарибі, сигурно ще бъде рентабилно. Но трябва да се помисли и за „рентабилността“ от обучението на децата. Наистина, има предвидени 3 000 лева. Но с толкова пари нито може да се направи солиден ремонт, нито пък да се построи ново училище.

ПАК АХМЕД ДЕМИРОВ ни пише за една случка, която напоследък е обект на оживени разговори и коментарии. Тя, случката, станала в село Калугерене. В дома на младежа Рамадан Наимов имало седянка. Там била и девойката Небие Хамидова. Като културен девойка, тя преди да влезе в къщата, си събула обувките и ги оставила на прага. След известно време домакинът Рамадан забелязал, че някой е насякъл обувките на Небие. Когато Рамадан попитал ергените Мюмюн Ахмедов, Галиб Расимов и Хюсеин Махмудов кой е направил тази пакост, вместо отговор, получил... побой.

Това е случката. Всичко останало сега се изяснява от съответните органи.

* * *

СЕЛО ВАСИЛ ЛЕВСКИ не е от най-малките села, но и то си има своите проблеми. Като хляба например. Не че няма хляб. Хляб има — планина да издигнеш с него, но не е качествен. Според Т. Василев вината е в хлебарите. Отговорникът на фурната Кирчо Куртев и прислужникът Георги П. Даков не са завършили курсове за хлебари, макар че Кирчо е работил при майстор с диплома. Но колко струва дипломата на Кирчовия майстор, щом хлябът, който прави Кирчо, е кисел и недоизпечен. Прасетата го харесват и такъв, но хората са по-капризни и ходят в Силистра да си купуват хубав хляб.

Благодарим за комплимента, другарю Василев, но и ние в Силистра понякога ядем лош хляб. Вие поне имате прасета, на които да го пробутвате, а ние трябва да го ядем, защото не си струва да пътуваме с „Пчьолката“ до Варна за хляб.

„ОСА“

(НЕ)ВЕСЕЛА ПОЩА

Състезание на сивите врабци

Под стряхата на голям навес, подгонени от студа, се събрали врабци и шумно заспорили за това колко слънчоглед може да унищожи всеки от тях за един ден. Крясъците продължили няколко часа. Един през друг врабците издували перушина, плясвали с криле и гордо заявявали. Аз мога да унищожа 100 грама за един ден, друг 200 грама, трети 300 и т. н.

Сгушен в един ъгъл, стар врабец слушал как се хвалят младите врабци и най-после не издържал пред самохвалството им и рекъл: —Стига сте спорили, бе самохвалковци. Тя таз работа с приказки не се доказва. Който иска да премери сили, нека тръгне след мен. Рекъл им старият врабец и полетял към навесите на ТКЗС —Чернолик, където се намира на съхранение голямо количество слънчоглед на „Зърнени храни“ —Силистра.

По пътя към набелязаната цел към ятото се присъединили много още ята и в свистящия като вихрушка птичи облак бройт на смелите врабци, решили да мерят сили, станал няколко хиляди. Когато стигнали до навеса, те покрили почти целия покрив. Завързала се страшна гълчава кой да започне пръв и след като не могли да се разберат, всички се втурнали под навеса върху големия куп. Старият врабец с наслада гледал как летят на всички страни частици от опразнените семена и в края на деня извикал всички да излязат.

Сивият трептящ облак само след няколко секунди се успокоил, кацнал върху покритите със сняг комбайни, наредени пред навеса, под открито небе. Старият врабец разперил крило и върху гладкия като хартия сняг започнал да изчислява резултатите от състезанието. Всеки от вас показа индивидуални способности—подчертал той.— Едни изядоха повече, други по-малко, затова нека вземем като средно 200 грама, ако всички ние наброяваме примерно 2000 врабци, значи сме унищожили за един ден 400 килограма слънчоглед. Та къв резултат при тези зимни условия не е лош. А ако към това прибавим, че слънчогледът ще стои тук под навеса месеци, не е трудно да се разбере каква огромна работа можем да вършим.

След тези думи врабците от ново се втурнали под навеса и вдъхновени от успеха си, продължили още по-усърдно да ядат слънчоглед.

ВРАБЧЕВ

Дуловска хроника

(Фокусирани извадки от доклада на градската сесия)

Движението по редица улици на град Дулово е спряно поради големите купища строителни материали, които гражданите струпват (пред домовете си) на тротоара, дори и на платното.

* * *

В града са издадени 6 заповеди за събаряне на незаконни строежи. Наложени са също и 18 акта на граждани, които строят, където им хрумне.

* * *

Клиентите и магазинерите в Дулово са в непрекъсната полемика. До сакатлъци още не се е стигнало.

Атанас ДИМИТРОВ

Стефан ДИМИТРОВ

— Пиши, че сме подготвили машините за пролетната кампания.

Карикатуристът КРЪСТЬО НАДАРЛИЙСКИ

Разговор с редактора

— Казвай кога си роден, че бързам!

— Говори се, че това е станало през 1930-та в Тулча. Там Дунавът се разлива широко. Има удобни места за риболов.

— Аха, ето откъде иде твоето хоби. А кога започна да рисуваш?

— Много отдавна. Доста време се мъчих да изляза от детските драскулки и едва малко успял, започнах отново да ги разучавам.

— Обичаш ли професията си?

— Да, но най-много обичам да рисувам.

— Какво предимно рисуваш?

— Пиша лозунги и плакати, а картини рисувам рядко.

— Остава ли ти свободно време?

— Остава. Тогава гледам да свърша някоя друга работа.

— Откога ти се отдава карикатурата?

— Преследвам я отскоро, но дали съм я настигнал, не зная.

— Друго?

— Обичам Силистра, затова й напомням какви кусури има...

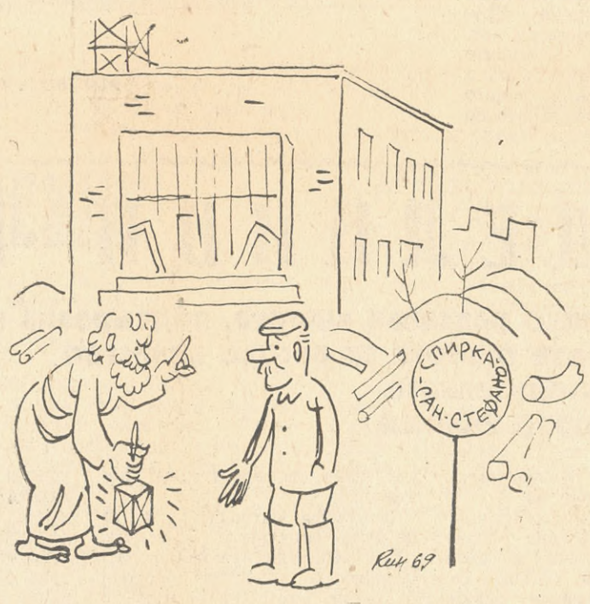

Без думи

ПРИПОЗНАЛИ СЕ

— Издалеко идеме, ще хва лиме Дръстъро...
— Тогава влизайте! Помис лихме, че сте местни таланти...

— Какво търсиш, Диогене?
— Тоя път търся някой, който да завърши строежа на новата баня...

ДИОГЕН В СИЛИСТРА

ХУМОР БЕЗ МИТО

Двама затворници се срещат всеки ден в двора на затвора. Единият е осъден за „отвеждане“ на крава, а другият — за кражба на часовник. Двамата се ненавиждат един друг.

Единият пита ехидно другия:

— Колко е часът според вашите часовници?

Вторият отговаря:

— Вече е време да доите вашите крави...

* * *

Един младеж решил да се учи за лекар-терапевт. Узнавайки за това, баща му го наругал:

— Чудак! По-добре е да се учиш за стоматолог. Човекът има едно сърце, а зъбите са...

* * *

В Тексас.

— Татко, аз мисля, че Джек иска да се ожени за мене.

— Защо мислиш така?

— Вчера той застреля своята жена.

* * *

Срещат се двама писатели.

— Какво става с твоя сатиричен роман, който изпрати в списанието?

— Представяш ли си, редакцията зверски го съкратила и го поместила като анекдот.

* * *

Жената се върнала от работа, седнала на дивана и гледайки как мъжът й мие пода, казала:

— Знаеш ли, мили мой, директорът отново каза, че зарди мене е готов да изостави семейството си. Но той, разбира се, се шегува.

— А може би не се шегува — с надежда в гласа отговорил мъжът.

* * *

Тя: Мили Руди, струва ми се, че заекът е съвсем глупаво животно.

Той: Съвсем вярно, мое зайче.

* * *

— Мери, чете ли днешния вестник? Твоят Джон сгазил един велосипедист и избягал от мястото на престъплението. Гледай, във вестника е поместена неговата снимка.

— Ужасно!... Той е по-красив, отколкото на снимката.

МИМОХОДОМ

Глупостта може да царува и без престол.

* * *

Бездарието, както и талантът, се разкриват не отведнъж.

* * *

Подковите не носят щастие на конете.

(От руски)

Утешение

Малкото човече току-що се беше родило. Лекарят и сестрите се суетяха припряно около него, докато то крещеше до посиняване. И как няма да крещи, като водата, с която го окъпаха, му се стори студена, а пелените — грапави. Изобщо, пълно разочарование беше обзело малкото същество при първия му контакт със света. Една мисъл обаче донякъде компенсираше лошото му настроение: „Добре, че поне ми отряза ха пъпната връв, та да не кажат някои после, че съм се родил с връзки“...

А. МИНЕВ

Осмомартенски грижи за жената

Наближава тая дата,
та се сетих за жената.
И да сторя малко вятър,
взех билети за театър.

Ала тя нали работи,
има нужда да посготви,
а и дрехите непрани...
Трябва в къщи да остане.

Тръгнах да продам билета,
но излезе ми късмета.
Срещнах някаква позната!
— Хайде... Все е за жената!

Иван СЕВЕРНЯШКИ

1800 ГОДИНИ: ДУРОСТОРУМ — ДРЪСТЪР — СИЛИСТРА

За пръв началник на крепостта Силистра султанът назначил Якши бег, син на прочутия турски военачалник Тимурташ.

Турците оценили значението и местоположението на града и го направили главен град на санджак (административна област). Силистренският санджак фактически обхващал цяла днешна Източна България — Ахтопол на юг, Ямбол на запад и на север цяла Добруджа до устието на Дунава. И градът отново разцъфтял. „Силистра има 800 дюкяна...“, разказва един турски писател, като след това описва майсторството и богатството на кожарите и другите занаятчии, на земеделците и кожарите; тук имало търговски представителства на Дубровник и Венеция, но българите пак доминирали в търговията. Друг писател спира вниманието си на крепостта: „Силистра е една здрава крепост във вид на лък, нами ра се на дунавския бряг и е направена от изсечени камъни... Има 11 солидни кули и 500 зъби с по два реда бойници...“

Силистренската крепост скоро се превърнала за турците от обект за описания в жизнена необходимост — започнали руско-турските войни и тя трябвало да бъде една от онези твърдини, които да спрат походите на русите. В 1773 година руските богатири за пръв път застанали пред Силистра; в 1810-та те вече срина нали крепостната стена; а през следващата война — 1828-29 г. — те превзели града (в тези сражения се проявил със своята храброст капитан Мамарчев).

Войните се отразили и на населението на града. Българите, винаги преобладаваща част на населението, при всяка война посрещали русите като братя и освободители; после, основателно уплашени от турското отмъщение, те тръгвали заедно с оттеглящите се руски войски, за да се заселят в Южна Русия и Бесарабия. Така градът ту обезлюдявал, ту отново се изпълвал с жители, главно преселници от вътрешността на България. (Две показателни цифри: в 1828 г. Силистра имала 24 000 жители, в 1837 — само 4 000.)

След войната от 1829 г. турците взели мерки за решително то преграждане на пътя на руските войски към юг. Тогава бил възприет и осъществен планът за изграждането на прочутия „четириъгълник“ от четирите крепости: Русе, Силистра, Шумен и Варна. Така Силистра отново се развила като мощна крепост; в периода 1841-52 г. турците изградили на хълмовете зад града редица бастиони, като ги съоръжили с най-добрата за онова време военна техника. Така възникнали табиите (крепостите), които носели имената на Абдул Меджид, Мустафа, Илалю, Орду и пр. (До днес е запазена само Меджиди табия, където сега се помещава чудесната експозиция на археологическия музей; едно красиво стълбище от дялани камъни отвежда от града, покрай новия стадион до крепостта-музей.)

Но и това не помогнало. През следващата война (1854) русите отново били пред Силистра и я подложили на разрушение.

През войните Силистра е видяла не един от прославените руски пълководци: Румянцев, Суворов, Дибич Забалкански, Багратион, Кутузов... През войната в 1854 г. тук като млад офицер се е сражавал и великият писател Лев Николаевич Толстой.

Българите от Силистра и Силистренско не са били чужди и на революционните борби. За съжаление оскъдните документи запазени от националноосвободителното движение, не дават ясна картина за ръста на революционните борби в този край и за него трябва да съдим по косвени данни. Ето две от тях: един документ, издаден от Великото везирство, изрежда оръжието, иззето от местното население — 3765 пушки (!), 140 револверни пушки, 2484 пистолета, 45 саби, 220 ножа и пр.; в едно запазено писмо на Филип Тотю до Левски, писано на 20 февруари 1871 г. в Одеса, се споменава, че силистренци и Левски са обсъждали въпроса за въстанието и че дори са го насрочвали за зимата на същата година.

(Следва)

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 26 (1495) | Вторник, 4 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЧЕСТИТО, ЩАСТЛИВИ ДЕЦА!

Трети март е мил и незабравим празник и за малките първокласници от цялата страна. На този велик за България ден те встъпват в четите „Чавдарче“, дават тържествен обет да бъдат смели и безстрашни като Чавдар войвода, да обичат като него своя народ и Родината. На гърдите им засияват сините връзки — къс от знамето на мира...

Вчера във всички училища в нашия окръг се състояха мили и трогателни тържества. На тях първокласниците станаха чавдарчета.

...В един от салоните на образцовото народно читалище „Доростол“ — Силистра се събраха учениците от училище „А. С. Макаренко“, учители, родители. Състоя се тържествен дружинен сбор, на който ученици-първокласници станаха чавдарчета. Пионерите от пети клас, които поемат шефство над чавдарчетата, изнесоха литературно-музикална програма, посветена на борбите на нашия народ и героите против турското робство.

Настъпва вълнуващ момент. Тънките и ясни детски гласчета изричат „Правилата за чавдарчетата“. Още не свършили последното правило, към тях се втурват петокласниците и дружинната ръководителка. Върху белите им блузи засияват чавдарките. Всички се споглеждат радостно. Усмивките цъфват по румените им лица. После те изпяха няколко песни за чавдарчетата, за синята връзка. Рецитираха стихове, в които са възпети подвизите на борците, загинали, за да живеем днес всички в нашата Родина свободно.

Честито, щастливи деца!

(СТ)

В ЧЕСТ НА ОСМИ МАРТ

ЗАФИРОВО

По инициатива на общинския съвет за работа сред жените в село Зафирово в един от салоните на читалището се състоя осмомартенска седянка. Тя премина в прекрасна обстановка — украсена зала, битов кът, музика.

Председателката на общинския съвет за работата сред жените Йорданка Даше ва изнесе беседата „Българката и Освободителната война“, която бе изслушана с голямо внимание и интерес. Първият музикален поздрав бе добруджанско хоро, на което се хванаха млади и стари. Последваха изненади, гатанки, индивидуални изпълнения.

В знак на солидарност с борбата на виетнамския народ жените от Зафирово се включиха в акцията за оказване помощ на героичен Виетнам.

До късно през нощта продължиха разговорите, песните, веселието.

Дамянка ИВАНОВА

ДУЛОВО

За отпразнуването на Осми март се готвят и жените от Дулово. Наскоро се състоя съвещание на актива на жените от града, на което бе приет план за честването на големия празник. За подготовката на всяка проява ще отговаря комисия. С голямо старание се подготвя комедията „Ден за пране“, която ще бъде представена в деня на празника.

Венета ГЮРОВА

ДИП „ДОБРУДЖА“ — СИЛИСТРА

На осмомартенската седянка, която се състоя в предприятието на 28 февруари, се стекоха всички работнички и ръководители на предприятието. Гости бяха младежите от комсомолското дружество „Антон Иванов“ при М З „Стомана“, които имат шефство с дружество „Валентина Терешкова“ от ДИП „Добруджа“. На седянката присъствува и Мария Русева, активен борец против фашизма и капитализма, дългогодишна деятелка на Партията и женското движение в Силистра.

За живота на хората от този край, за борбата на Партията и младежта от 1919 до 1944 година разказа за Мария Русева. Всички я слушаха със затаен дъх.

Н. ДИМИТРОВ

С ВЯРАТА НА ПЪРВИТЕ

КООПЕРАТИВНОТО СТОПАНСТВО В СМИЛЕЦ ПРАЗНУВА СВОЯТА ГОДИШНИНА

Над селото се издигат хълмовете. Между тях се промъква асфалтовият път, за да достигне до центъра на Смилец. Когато на 28 февруари кооператорите празнуваха, изпъстрили площада с добруджанските си носии, неволно се пренесох двадесет и пет години назад, за да си представя фона на това тържество; как би изглеждал селският площад без сградите на училището, читалището, кооперативния дом. Но трудно се оказа да се заменят асфалтовото шосе и новите постройки с прашния междуселски път, с керемидените покриви на частните къщи. Между тези две представи легна дълбока бразда, прокарана от трудолюбивите ръце на смилецчани през изминалите две десетилетия.

...На 28 февруари 1949 години на 46 семейства в Смилец събират на едно земя, коси, сърпове и добитък. И тук кооперативният строй намира своите първи привърженици, които поемат трудно дело на плещите си, за да премине то през всички изпитания и трудности, за да се радва на успехи, от никого неочаквани, за да се ползува сега от широката подкрепа на всички.

Застанах сред другите кооператори, които се трупаха пред таблото със снимките на основоположниците. Това са били те, 46-те мъже, с чиято земица са били създадени първите два блока от 2 700 декара. Образи на добруджанци: едни млади, други — по-стари, някои със засукани мустаци, други с небръснати лица. С ръцете си тези хора са изградили първият обор в селото и в преградената тясна стаичка в него до късно вечер сред тютюневия дим са обмисляли въпрос след въпрос. Не говори ли вниманието към тези хора за едно голямо и заслужено признание?..

За юбилея кооператорите от селото посрещнаха скъпи гости, своите земляци, другарите Вельо Максимов, първи секретар на ОК на БКП, Боян Михнев, председател на ОК на Отечествения фронт, Димитър Михайлов, заместник-председател на ОНС. Приеха ги като хора, с които са градили едно общо дело; др. Максимов е един от основоположниците на кооперативна. Секретарят на общинския партиен комитет Христо Петров откри митинга, а председателят на стопанството Станко Стойчев говори за изминатия 20-годишен път на развитие — от годините на колективизацията до днес. Период, през който се замогват и хората. За тези години в селото са издигнати 170 нови къщи, закупени са 350 радиоапарата, 20 телевизора, 43 хладилника, 150 перални. Богат на развитие път е извървяло стопанството. Десетократно са увеличени добивите и доходите на кооператорите.

В строй пред трибуната преминаха кооператорите — хората от фермите и блоковете. Водеха ги учредителите. Вече са остарели тези хора. Но в тях непокътната е останала вярата в правотата на едно голямо дело.

След това бе проведен парад на техниката. Ако някога стопанството не е имало нито един трактор и не е могло да мечтае за комбайни и за най-различни други машини, сега мало кото село Смилец може да организира паради на техниката с най-различни трактори, с комбайни, коли.

С топли думи към кооператорите се обърна др. Боян Михнев. Той ги приветствува от името на Бюрото на ОК на БКП и Изпълкома на ОНС, благодари им за всеотдайния труд, за всичко, което са създали през тези двадесет години. Пожелавайки им нови успехи, той изрази увереност, че стопанството и занапред ще се развива и укрепва, ще посрещне достойно юбилея на свободата.

В салона на читалището вечерта бе дадена вечеря за учредителите на стопанството и за гостите.

До късно през нощта се веселиха хората, празнувайки един юбилей, който им дава сили за нови успехи в укрепването на кооператива.

Сава ИВАНОВ

Една прекрасна традиция

Вече 12 години подред колективът на училище „Отец Паисий“ в Силистра празнува своя патронен празник под надслова „За честта на родното училище“. Традицията беше спазена и през тази година.

На 1 март училищната сграда рано разтвори врати, за да приеме жизнерадостните пионери и комсомолци. Площадката пред големия портрет на патрона бе украсена празнично. Точно в седем часа фанфарите тържествено засвириха. Дружинната ръководителка Драга Петкова откри юбилейното честуване, поздрави учители и ученици и обяви решението на пионерската организация в чест на юбилея на свободата в стената на училището да бъде закопана кутия с мечтите на учениците със снимки на отрядите. Кутията ще бъде отворена през 1994 година, когато нашият народ ще честува 50 години от социалистическата революция. Обръщението към „Отец Паисий“, които ще се учат през 1994 година, прочете Мария Калимерова.

В своето слово директорът на училището Стоян Нейчев пожела успех на възпитаниците му, като им пожела успех в осъществяването на всички мечти.

По команда на дружинния председател в кутията бяха поставени 1 000 желания. Разне се се мощно пионерско „Ура“. Този тържествен момент пренесе учениците и учителите 25 години напред. Едни се питаха дали ще постигнат мечтите си, други — дали ще бъдат живи, когато ще бъде отворена тази кутия.

Отворът в стената бе закрит с плоча, на която се чете: „Да се отвори на 1 март 1994 година“.

Така завърши първата част от празника на училището. След това започна с музиката отрядите се отправиха към салона на кино „Москва“. В програмата, която изнесоха учениците, те разказаха за своите дела, за делата на своите предшественици през изминалите 25 свободни и щастливи години. С успех изнесе своя концерт училищният хор, с успех пяха учениците от осми клас, с успех играха гимнастиците и танцьорите. На тържеството специално бяха поздравени учителите-юбиляри — навършили 20 учителски години. Връчени бяха награди на проявилите се ученици и колективи.

Тържеството завърши с прожекция на българския игрален филм „Капитанът“.

Витош ПОПОВ

ВСЕКИ ВОЙНИК ИМА ДВЕ МАЙКИ — РОДНАТА И БЪЛГАРИЯ

Вечер на войнишката майка в Силистра

От срещи като тази, която се състоя в събота вечер на 1 март в салона на Окръжния народен съвет в Силистра, човек излиза душевно по-богат.

Вечерта на войнишката майка дълго и грижливо подготвя, на от ГК на Комсомола, ГК на Отечествения фронт, Военното окръжие и Градския съвет за работа сред жените, се превърна в една трогателна проява на взаимната любов между народ и армия, и разкри готовността на българските войни да бранят свободата на социалистическата родина. В препълнения от майки и бащи, от приятели на войниците от Силистра и донаборници салон властвуваше тишина. Но когато на входа заедно с почетните гости се появиха и пратениците на войниците от Силистра, салонът се раздвижи и очите натежаха от бликналите сълзи. В почетния президиум заеха места и другарите Вельо Максимов, първи секретар на ОК на БКП, Сава Шиваров, председател на ИК на ОНС, Боян Михнев, председател на ОК на Отечествения фронт, Георги Кардашев, първи секретар на ГК на БКП, Атанас Киров, първи секретар на ОК на Комсомола, ръководители и обществени.

Секретарят на ГК на Партията Ганка Андреева проследи вековния героизъм на българската майка, родила, откърмила и станала съучастница на легендарните хайдути и на славните партизани. Днес тя изпраща своя син в Народната армия с великия майчин завет да брани с кръвта си народ и Отечество, възкръснали за нов живот. Редят се имена на бойци, а след тях — на техните майки; цитират се редове от писма, долетели от гранични застави, написани на картечния лафет или в танковия люк, под смущението на морския рев или когато кирката е оставена на почивка. Имена, имена... И думи, пълни с обич и синовна гордост, че свято се пази достойнството на две майки — на родната и на България.

Полковник Костадин Костов предаде горещата благодарност на българските офицери на силистренските майки, възпитали бойци за пример. София Симеонова, майка на боеца Пламен Симеонов, разказа за очите, които не заспиват. И когато магнитофонната лента ожи вя, чашата на вълнението преля и от добрите майчини очи потекоха обилно сълзи. Задъхани войнишки гласове, изпълнени с нежност, бързаха да успокоят, да благодарят и да пожелаят здраве на нея — мама, по-хубава от слънцето дори. И все това начало — „мила мамо“.

Един след друг излязоха бойците и с отривиста реч говориха за дните, изпълнени с трудности и героизъм. Юбилея ще посрещнат с още по-зорка охрана, с по-точна стрелба, с преизпълнени норми.

В обръщението до всички войници от Силистра войнишките майки призовават своите синове на още по-упорит труд, за да станат достойни потомци на деди и бащи, платили свободата с кръвта си; за да е спокоен сънят и спорен трудът на майка България, започнала преди 25 години ново летоброене.

Паметникът на добруджанските революционери прие още един поклон и един венец.

Любомир КАПИТАНОВ

Почитта на признателното поколение

По случай 91 година от Освобождението на България от османско иго, в много предприятия, организации и кооперативни стопанства на окръга тържествено бе отбелязана славната годишнина.

СИЛИСТРА

По инициатива на Комитета на запасните офицери при Военно окръжие — Силистра, колона запасни офицери, водена от духов оркестър положи венец пред паметника на Георги Мамарчев. Слово за героичното минало произнесе старши лейтнантът от запаса Борис Илиев. (СТ)

ОКОРШ

Събрани в киносалона, трудещите се от селото отържествено изразиха признателността си към героизма на падналите за освобождението на България. Слово за безпримерните подвизи на руските войни и български опълченци произнесе учителят Цеко Пенчев.

Пред присъствуващите, местният театрален колектив представи пиесата „Април 1876 година“.

Владимир ПОПОВ

ДЗС „НОВА ЧЕРНА“

Група от партийни членове, комсомолци и пионери посетиха местността „Куршумлиите“ край с. Дунавец, където поднесе венец пред паметника на Панайот Хитов.

За героичните подвизи на четниците говори Рачо Змеев. През целия път колоната пя революционни песни.

Дафинка КИРОВА

Нова премиера в Силистра

Момент от репетиция на „Златната мина“ в силистренския театър.

НА СНИМКАТА: Режисьорът Георги Калимеров и актьорите Росица Илиева и Христо Дерменджиев.

НА 2 МАРТ народният театър към Окръжния народен съвет в Силистра вдигна завеса за новата си премиера — комедията „Златната мина“ от Ст. Л. Костов.

Наред с „Големанов“ и „Вражелец“ „Златната мина“ е едно от ярките произведения на Ст. Л. Костов. Реализирана на силистренска сцена, тя въздействува на зрителите с острия си сатиричен заряд, с изобличението на стремежа да се трупат богатства, макар и с цената на всякакъв род жертви. Връщайки ни към буржоазните порядки на живот, комедията стига до днешния зрител с вярното пресъздаване на нравите.

В постановката на режисьора Георги Калимеров за изпълнители са привлечени актьорите Христо Дерменджиев, Росица Илиева, Елена Манчева, Йордан Витлямов, Росица Димитрова, Ангел Станев, Веса Чапкънова и др.

Спектакълът беше посрещнат със задоволство от зрителите.

(СТ)

международна информация

Изостреното напрежението в централна Европа

— Западногерманските управляващи кръгове мобилизират всички сили, за да оправдаят и извършат безумната си и нагла провокация в Западен Берлин — да изберат там на 5 март третия по ред президент на Германската федерална република. Те не признават, че това е грубо нарушение на Потсдамските споразумения и на четиристранните споразумения по Берлинския въпрос, че това противоречи на нормите на международното право, че Западен Берлин не е част от федералната република, а самостоятелна политическа единица, върху която не могат да се разпростират законите и наредбите на федералната република.

По телевизията бяха предадени извадки от речта на министъра на външните работи Брандт, произнесена вчера пред конференцията на Мюнхенската организация на социалдемократическата партия. Ако не на другиго, то поне на него е добре известно, като на бивш кмет на „фронтовия град“ и ръководител на бонската дипломация, че твърденията като тези — че Западен Берлин бил „част от федералната република“, че федералното събрание се свиква там, за да се потвърди „общата ни принадлежност към Свободна Германия“, че това отговаряло на „националните интереси на германския народ“, че било „проява на солидарност“ със западногерманското население — са лишени от всякакво основание. В този момент подобни твърдения наливат само масло в огъня, засилват напрежението в Централна Европа, подстрекават клеветническата кампания срещу Съветския съюз и другите социалистически страни. Срещу демократичните и прогресивни сили в ГФР и целия свят, които се обявяват решително срещу ползването на Западен Берлин за миниране на делото на мира и международното разбирателство.

Според сведения, станали известни на обществеността тази сутрин, неочацистката национал-демократическа партия и други реакционни организации и групировки в ГФР подготвят жестока разправа с извънпарламентарната опозиция, ако излезе на улицата в сряда, за да протестират срещу незаконното сборище в Западен Берлин.

Никсън се завърнал в САЩ

ВАШИНГТОН, 3 МАРТ (ТАСС) — Президентът на САЩ Ричард Никсън се завърна днес във Вашингтон след осемдневна обиколка из западноевропейските страни.

Провокации срещу Камбоджа

ПНОМ ПЕН, 3 март (ТАСС) Както съобщи военното командване на провинция Свайриенг, през нощта на 25 срещу 26 февруари американско-сайгонски войски са обстрелвали с минохвъргачки Камбоджанския пост в района на населения пункт Бавет. Ранени са трима камбоджански войници.

На 27 февруари няколко американско-сайгонски самолети нарушили въздушното пространство на Камбоджа, в продължение на четири часа са обстрелвали с автоматично и ракетно оръжие територията в района на населения пункт Месартнгак в провинция Свайриенг. Тежко ранени са 5 камбоджански селянки — жителки на едно от селата в окръга Чантреа. На път за болницата една от тях умряла.

„Моринг стар“ за предстоящите избори за президент на ГФР

ЛОНДОН, 3 МАРТ (ТАСС) — Провокационното решение на Бонското правителство изборите за президент на ГФР да се състоят извън пределите на Западна Германия — Западен Берлин — доведе до създаване на кризисно положение в този район, пише днес вестник „Моринг стар“. Тази стъпка, заявява вестникът, е част от провокационната политика на Бон, целеща „да се попречи на отслабването на международното напрежение“.

ПЪРВЕНЦИ

в първия етап на окръжното съревнование „Младежки дар за юбилейната годишнина“

ОБЩИНСКИ КОМСОМОЛСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

Първо място — общинската организация на ДКМС в с. Иширково се награждава с преходното червено знаме на ОК на ДКМС.

Второ място — комсомолската организация в с. Сокол — с вимпел на ОК на ДКМС.

Трето място — комсомолската организация в с. Ситово — с вимпел на ОК на ДКМС.

КОМСОМОЛСКИ ДРУЖЕСТВА

Първо място — комсомолското дружество при „Странични предприятия“ на ТКЗС в с. Калипетрово — с вимпел на ОК на ДКМС.

Второ място — дружеството при полевъдите в с. Айдемир — с диплом на ОК на ДКМС.

Трето място — комсомолското дружество при младежката бригада за комплексна механизация в с. Ситово — с похвален лист.

МЛАДЕЖКИ ПРОИЗВОДСТВЕНИ ЕДИНИЦИ

Младежки бригади за комплексна механизация:

Първо място — младежката бригада в с. Алфатар — с вимпел на ОК на ДКМС.

Второ място — младежката бригада в с. Калипетрово — с диплом на ОК на ДКМС.

Младежки ферми в говедовъдството:

Първо място — младежката ферма в с. Нова Черча — с диплом на ОК на ДКМС.

Младежки птицеферми:

Първо място — младежката птицеферма в с. Вокил — с диплом на ОК на ДКМС.

Второ място — младежката птицеферма в с. Средище — с похвален лист.

ПИОНЕРСКИ ДРУЖИНИ

Първо място — дружина „Ленин“ при училище „Отец Паисий“ — Силистра — с преходното червено знаме на ОК на ДКМС.

Второ място — пионерската дружина в с. Иширково — с вимпел на ОК на ДКМС.

Трето място — пионерската дружина в с. Попина — с диплом на ОК на ДКМС.

ПИОНЕРСКИ ОТРЯДИ

Първо място — отряд „Зоя Космодемянская“ при училище „Кирил и Методий“ — Силистра — с вимпел на ОК на ДКМС.

Второ място — пионерският отряд на VII „а“ клас в Старо село — с диплом на ОК на ДКМС.

Трето място — пионерският отряд при VII „а“ клас в гр. Дулово — с похвален лист на ОК на ДКМС.

СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПИОНЕРСКИ ОТРЯДИ

Първо място — отрядът на младите сапьори при училище „Отец Паисий“ — Силистра — с вимпел на ОК на ДКМС.

Второ място — отрядът на младите огнеборци при училище „Вапцаров“ — Силистра — с диплом на ОК на ДКМС.

Трето място — клубът на отрядните ръководители в Тутракан — с диплом на ОК на ДКМС.

СРЕДНОШКОЛСКА МЛАДЕЖ

Комсомолски организации:

Първо място — комсомолската организация при Икономическия техникум — Силистра — с преходното червено знаме на ОК на ДКМС.

Второ място — комсомолската организация при политехническата гимназия в гр. Дулово — с вимпел на ОК на ДКМС.

Трето място — комсомолската организация при Селскостопанския техникум — Силистра — с диплом на ОК на ДКМС.

КОМСОМОЛСКИ ДРУЖЕСТВА:

Първо място — комсомолското дружество на IV „б“ курс при Икономическия техникум — Силистра — с вимпел на ОК на ДКМС.

Второ място — дружеството на IV „а“ курс при Селскостопанския техникум в Силистра — с диплом на ОК на ДКМС.

Награждават се и индивидуални първенци от селското стопанство.

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА КОМСОМОЛА

Пред 25-годишнината на
ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

По-добре се представиха гостите

На 26 февруари т. г. в читалищния салон в Старо село дойдоха много кооператори, ученици, служещи. Състоя се втората среща на отборите от Старо село и Малък Преславец, участвуващи във викторината „Познаваш ли своя роден край?“.

Всичко беше празнично. Обстановката — прекрасна. Преди да започне състезанието, пионерите запяха песента „Де е България“, декламираха стихове. Бяха поднесени подаръци на гостите от Малък Преславец. Домакините пожелаха успех на гостите.

Малко бяха определените минути, за да се разкаже всичко за историята на окръжния център, за живота на народния вожд Ивайло, за създаването на славянобългарската държава. Отново пред зрителите ожи вя образът на капитан Георги Мамарчев — борец против турското робство. Участниците във викторината говориха и за развитието на промишлеността в Силистра и другите селища в окръга.

Приятно бе да се слушат уверените и точни отговори на участниците. Та те съобщаваха доста факти, отдавна позабравени от присъствуващите. Разгърнаха пожълтелите страници на нашата славна история и ни поведоха по пътеките на героичното минало на българския народ и Родината ни.

Самодейци, пионери и комсомолци изпъстриха програмата с песни и стихове. Създадоха весело настроение за участниците във викторината и присъствуващите.

Председателят на журито Петко Апостолов от Силистра обяви резултатите от първия и втория кръг. Отборът на село Малък Преславец набра повече точки от двата кръга и се класира за следващия етап на викторината. Той поздрави участниците и изказа благодарност на староселци за многодобрата организация, която създадоха като домакини на състезанието.

Най-добре се представиха Йорданка Великова от Старо село и Марийка Господинова и Йонка Калинова от Малък Преславец. Те достойно защитиха честта на своите отбори.

Тази хубава проява на отеченственофронтовците, посветена на 25-годишния юбилей на свободата, ще се помни за дълго от всички.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

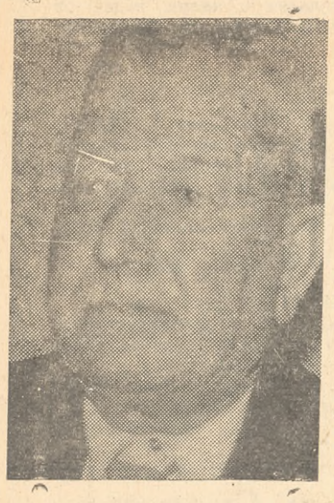
Инициативата е прекрасна

Интервю с трима ветерани на железния полк

На 22 февруари т. г. в село Главиница се състоя среща на комсомолците и пионерите с бивши бойци от 31-ви пехотен Силистренски полк. Представител на редакцията се обърна към гостите с единствения въпрос: „Как оценявате инициативата на Комсомола да се изучи историята на полка?“

Ето техните отговори:

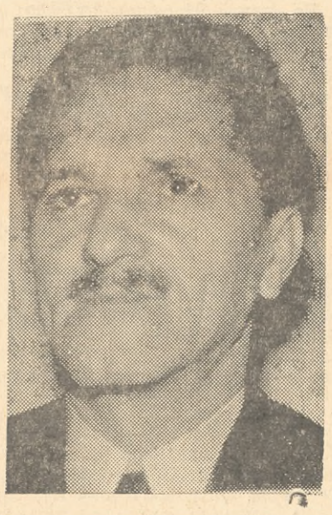
О. з. полковник Симеон Драганов, командир на една от дружините на полка:

— Аз съм роден в град Тервел, а сега живея в село Загорче, Шуменско. Много се зарадвах, като получих поканата, и веднага потеглих. Силистренският край не ми е непознат — идвал съм и друг път по тези места.

Аз мисля, че силистренци трябва по-често да организират такива срещи. Те трябва да се гордеят с 31-ви полк. Самият маршал Толбухин по време на боевете бе трогнат от героизма на силистренските момчета. Бих желал силистренските комсомолци и пионери да се срещнат и с други бивши бойци от легендарния железен полк.

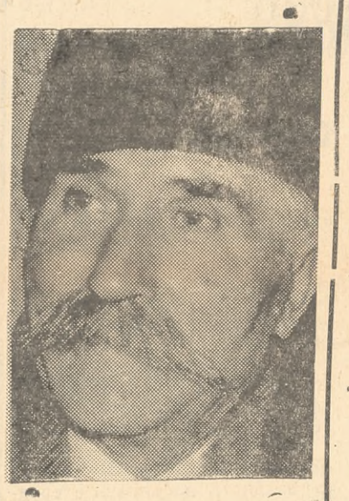
О. з. майор СТОЯН ДЯКОВ, заместник-командир по политическата част на една от дружините на полка:

— Оценявам идеята на комсомолците от вашия окръг като високопатриотична. Тъй като имам на врата си пионерска връзка, ще си разреша да заявя следното от името на младото поколение. От нашите бащи трябва да се учим на героизъм. За днешното ни благоденствие и за спокойното ни утре — комунизма, те са жертвували живота си.

Много се зарадвах, когато получих поканата, защото знаех, че ще се срещна с познати и приятели и с пионери, които много обичам. Те слушат с трепет и голям интерес. Всеки гражданин трябва да чувствува дълг за комунистическото възпитание на нашето младо поколение.

О. з. старшина Цоньо Шиндров, знаменосец на полка:

— След като прочетох поканата, в главата ми нахлуха спомените. Целият живот на фронта се зарови като на филмова лента. Бях позабравил някои познати и приятели, взривовете и неприятните моменти, местата, където загубих много мои другари, но където се калявахме моето мъжество. Поканата разтърси душевния ми мир и като че ли ме събуди от някакъв сън. На другия ден тръгнах за вашия край.

Обичам вашите богати села и хората ви. Готов съм да се отзова на поканата на всички, които желаят да научат за нашия славен полк.

Интервюто води
Добри ИОРДАНОВ

Отчетоха дейността си

На годишното отчетно събрание на отечественофронтовската организация в село Ножарево се отчетоха редица положителни неща.

Много грижи са положени за благоустрояването и хигиенизирането на селото. Довърше ни бяха редица обекти, увеличи се броят на хората, които отглеждат животни в личните стопанства. Още 28 дома са обявени за образцови. В просветните звена на Отечествения фронт повишават знанията си близо 200 члена на организацията. Като добри пропагандисти се проявиха учителите Селвет Шевкъева, Мехмед Юсуфов и други учители.

След проведения голям събор на жените в село Ножарево, в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България, отечественофронтовците решиха през март да се проведе една научно-техническа конференция за измененията в бита, които настъпиха в условията на народната власт.

Ахмед ДЕМИРОВ

Новото радва всички

Неотдавна в квартал „Черник“ — Дулово бе отчетена работата на пълномощничеството през миналата година. На събранието присъствува и председателят на Градския общински народен съвет в Дулово инженер Стефан Симеонов.

Доклад прочете пълномощникът на ГОНС в квартала Нури Тахиров. Той отчете постиженията на търговските работници, извършената работа по строителството и успехите по комунистическото възпитание на децата. През 1968 година е завършен строежът на централното шосе, което свързва училищата с центъра. Редовно идват и автобусите, които превозват работниците до Дулово. Построи се нова сграда на пълномощничеството и на здравната служба. Бяха посадени и много дръвчета край улиците. В озеленяването голяма помощ оказаха отечественофронтовците.

Избирателите предложиха тази година „Наркооп“ — Дулово да построи нова търговска сграда, за да се задоволяват по-пълно нуждите на населението.

През последните години жителите на квартала получиха много нови придобивки. За това те са благодарни на народната власт.

Халил МЕШЕЛИЕВ

Жените пред своя празник

* * *

В чест на Осми март — Международния ден на жената, общинският съвет за работа сред жените в Ситово организира няколко прояви.

На битовата седянка, която се състоя преди няколко дни, дойдоха повече от 200 жени, облечени в национални носии. Пред тях бе изнесена много добре подготвена програма. Изпъкнаха с изпълненията си Красимира Орлоева и Радка Маркова, изпълниха се много народни песни, до късно продължиха хората.

В чест на Осми март се подготвя още една седянка и среща с жена-активен борец против капитализма и фашизма. По случай 25-годишнината от социалистическата революция в България се организира „Вечер на социалистическото семейство“.

Деспа ДРАГАНОВА

* * *

На 25 февруари т. г. жените от началния курс при народното основно училище „А. С. Макаренко“ — Силистра проведоха седянка. Началните учителки, които се борят за званието „Група за комунистически труд“, отчетоха своите добри резултати по обучението и възпитанието на младото поколение, които посвещават на Международния ден на жената — 8-ми март. Пред този голям празник те още веднъж оцениха своето място, което заемат в обществото като учителки и майки. Разгледан бе и призивът на Комитета на българските жени за оказване помощ на борещия се виетнамски народ.

Присъствуващите на седянката ще изпълнят с трудов ентусиазъм днините пред двойния юбилей — 25-годишнината от социалистическата революция в България и 1300-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Изнесена бе и художествена програма.

Тодор ТОДОРОВ

* * *

Неотдавна клубът на Втори квартален отечественофронтовски комитет в Силистра бе необикновено оживен. Около 80 активисти от първичната партийна организация и от Втори квартален отечественофронтовски комитет се събраха да честват Международния ден на жената — 8-ми март.

Доклад за тази бележита дата прочете Мария Фърлинкова. След това бе разгледано Обръщението на Комитета на българските жени.

Присъствуващите на срещата единодушно подкрепиха справедливата борба на виетнамския народ.

Богата художествена програма изнесе вокалната група при квартала, която е окръжен първенец. В програмата участвува и баба Жека Енева, която спечели златен медал в събора-надпяване на Агликина поляна през 1968 година.

Тодор СТАНЕВ

Вечер на младите семейства

Комсомолската организация в ДИП „Липа“ има традиции в организирането на интересни и съдържателни увеселения за младежта. В повечето случаи обаче на тях присъствуват само несемейните комсомолци. Тези, които са семейни, ако няма събрание или кръжок, след работното време обикновено се разотиват по домовете си. Това е естествено — те имат и редица семейни задължения, които не могат да пренебрегнат, но истината е, че за тяхното свободно време се мисли и по-малко, отколкото за това на останалите комсомолци.

Заводският комитет на Комсомола реши на едно заседание занапред да се организират подходящи и за семейните комсомолци увеселения, срещи и други прояви. Като първа проява от този род се определи вечерта на младите семейства.

Няма да пресъздадем целия ход на вечерта, но смеем да твърдим, че младите семейства и всички, които присъствуваха, ще я запомнят и ако се организират и други прояви от този род, те непременно ще дойдат.

Конферансието Петър Ангелов обяви специалните условия, които дават право на участие и присъствие на тържеството. „Случайно попаднало“ в залата най-старото семейство в предприятието — Караваслеви — се надигна от столовете. Всички се оживиха, конферансието представи двамата съпрузи на присъствуващите, след което те бяха поканени на специално поставени меки кресла, зад които на стената се четеше надписът „Два остри камъка брашно не мелят!“. Куп въпроси бяха отправени към старата съпружеска двойка. След като отговори, на съпругата бе дадено правото да изкаже две желания. Едното бе да се изпълни една мелодия за всички присъствуващи, а другото — мястото на двойката с 26-годишен семеен живот да се заеме от най-младото семейство. И ето че на вратата се показа най-младото семейство — съветската гражданка Анна и комсомолецът Ехим Семьонов, които само преди няколко дни бяха сключили граждански брак. Старото семейство предостави „жезъла“ на младите — една символика, и ги настани в креслата. Отново въпроси, пожелания, танци. Интерес предизвика и състезанието: в листовете с цялата азбука към всяка буква да се впише името на едно дърво, което се използува за строителен материал. Имаше и други „номера“ в програмата, които бяха поднесени на присъствуващите така, че вечерта на младите семейства надмина очакванията.

Георги ГЕОРГИЕВ

ПАТРИОТИЧНАТА НАСОЧЕНОСТ В ЛИТЕРАТУРАТА НА ТЪРНОВСКАТА ШКОЛА

ЕДНО от най-големите достойнства на буйно разцъфналата литература в Търновската книжовна школа през втората половина на XIV век е нейната патриотична насоченост. С патриотичните си мотиви тази литература, независимо от исхастката идейна основа, е образец на широко възпята народностна гордост и достойнство на българите.

Дейците от Търновската книжовна школа не само рязко се противопоставят в практическата си и теоретична дейност на исихастките космополитически тенденции, но и действуват като дълбоко осъзнати българи и редки патриоти. Те милеят и работят за своя български народ, стремят се да ускорят процесите на неговото етническо осъзнаване, да издигнат народностната му гордост и достойнство, да го прославят като народ, посочвайки славното му историческо минало.

Добре известно е, че макар понятието „българи“ да се е утвърдило в българската писменост още по времето на Тервел и Омуртаг, за известен период от време — по силата на обществено-историческите условия — е трябвало да отстъпи мястото си в средновековната книжнина на понятието „славянин“. Едва в литературата на Търновската книжовна школа това понятие „българин“ отново е издигнато на небивала висота и противопоставено на останалите народностни понятия, известни по онова време. Българският народ, неговите светски и духовни водачи, победите му, великолепието на неговата столица стават обект на художествено претворяване и научно описание. Изтъкнати са както пряко, така и косвено, чрез възхваляване, неговите заслуги и добродетели, минало то му величие, великолепието на българската столица, на владетеля, войската и пр. В литературата на Търновската книжовна школа се среща не един възторжен отзив за столицата, „прославения град Търново“. Той се величае като „втори Цариград“, „трети Рим“, „царствения прославен град“, „богоспасяемия Цариград“, „Царевград-Търново“, „втори след Константинопол“, „царица на градовете“, „преславен и царствуващ град Търново“. Във всички тези определения и характеристики се съдържа не само обикновеното чувство на почитание към престолния град на България, но и идеята, че той е царицата на останалите столици в тогавашния свят, предопределен от „провидението“ да бъде негов духовен и политически център.

Всяко положително изменение в живота на столицата е привличало вниманието на книжовниците. В една от добавките си преводачът на Манасиевата хроника пише: „Нашият нов Цариград цъфти и расте, укрепва се и младее“. „Търново — се казва в Житието на Теодосий Търновски — който беше царствующия град, бидейки на думи и по дела втори след Константиновия град...“ С определяне положението на столицата се посочвало мястото на българския народ в света и ролята му сред другите народи.

На величието на столицата отговаря могъществото на самодържеца, който е олицетворение на българския дух, достойнство и добродетели. В известния „Кукленски песнивец“ от втората четвърт на XIV век неизвестният съставител нанесе тези епитети, за да възхвали българския цар Иван Александър. Той е характеризиран като най-велик владетел, приписват му се всички положителни качества, които може да притежава човек; подчертани са победите му над враговете, съпоставен е със съименника му — великия македонски държавник и пълководец Александър — и е наречен „втори Александър“. Иван Александър е характеризиран като „велик войвода и цар на царете... чай-прославеният измежду всички... мощен в битки, любезен и приветлив, румен, доброзрачен и красив, правоходец... праведен съдия за сираци и вдовици“. По вяра, благочестие, сърце и нрав това е „нов всред царете Константин“. Със сравнението на Ивана Александър с римския император Константин Велики се цели не само по-пълно изтъкване личността на царя, но и косвено лансиране на идеята за провиденческата мисия на българите, заели мястото на ромеите в Югоизточна Европа. Съставителят призовава малки и големи да вдигнат „знамена и битки за победоносния български цар“. Той се моли на Троицата да му „даде победа над противниците и низложи всички негови врагове“.

Чрез възхваляване столицата и владетеля на своята страна, писателите от Търновската книжовна школа изразяват чувството си на гореща любов и дълбока привързаност към Родината. Тя е непресъхващ извор на вдъхновение и обект на пресъздаване чрез лица, свързали живота си с България, с нейното историческо минало. Евтимий Търновски и неговите ученици и съратници показват изключителен интерес към това минало. Техните литературни герои са българи, чувствуват се българи и действуват като българи, борят се за благото на българския народ и умират в негово име. Писателите от Търновската школа Патриарх Евтимий, Григорий Мних, Йоасаф Бдински, Григорий Цамблак и редица други смело налагат в църковно-книжовната литература имената на български владетели и светци, като ги противопоставят на известни, отдавна утвърдени световни знаменитости и ги поставят по-високо от тях. Достатъчно е да се посочи направената от Евтимий великолепна съпоставка на българския отшелник Иван Рилски с библейския образ на Моисей, за да се види колко по-високо стои Евтимовият герой. За разлика от Моисей, който получил външно, на каменни скрижали, божествените закони, Иван Рилски получава „написаните от бога заповеди не върху скрижали каменни, а върху скрижали те на сърцето“.

Търновските книжовници не изпускат от внимачието си политическата активност на българите. Възвеличени са бойните им победи и подвизи, териториалното разширение и обединение на българския народ под скиптъра на царете Калоян и Иван Асен. Изтъкнати са силата и крепкостта на българското царство по времето на прежелатствията и прославен цар Калоян“, който „покори и обхвана всички околни страни“. В книжовните си трудове, засягайки между другото името и делата на българския владетел Иван Асен II, Евтимий му дава изключително висока оценка на държавник и пълководец. Той е образец и пример на добър и талантлив „владетел, възстановил градове, строил крепости, опълчил се срещу гръцките нашествия, покорил много градове и села на околните страни, поставил в тях митрополити и епископи.“ Под неговото ръководство българите установяват на запад своето господство „дори чак до Драч“, а българската държава, наречена от автора „свещенна скиния“, добива небивало могъщество и величие. „Благочестивият български цар Иван Асен — пише Евтимий—син на стария цар Асен... здраво и мъжествено покори всички, дори до царствуващия град, па опустоши и покори и самия царствуващ град, а франките, които управляваха там, постави под властта си“.

С дълбоко патриотично чувство е пронизано произведението на Йоасаф Бдински „Похвално слово за Филотея“. Той изтъква силата и величието на българската държава в онния славни времена, „когато великият цар Калоян пое българското царство, той превзе и цялата гръцка земя“. С болка в душата си той говори за нещастието, сполетяло българската държава, наречена от него „Търновска слава“, за съдбата на нейната столица и патриарха, наречен „светило на светилата“.

Предчувствувайки гибелта на страната си, писателите от Търновската книжовна школа (най-вече Евтимий и Цамблак) не на едно място в своите произведения вземат отношение към заобикалящата ги нерадостна обществено-политическа действителност и настъпващите в нея събития.

Горещ родолюбец, предчувствуващ гибелта на своето отечество, Евтимий се обръща в произведенията си към онния исторически личности и дейци, които с живота и делата си са свързали тясно имената си с нашия народ (Петка Търновска, Иван Рилски) и зове закрилата и застъпничеството им

ОЩЕ ЕДИН ПЪТ ЗА ХЛЯБА

Почти на всички силистренски граждани е направило впечатление, че качеството на хляба има най-различни варианти и че понякога несполучливите варианти са причината да се реагира не особено почтително към неговите производители. Забелязва се, че има дни и седмици, през които хлябът и особено типовият и „добруджа“ е лош, двата типа почти не се различават един от друг, а има и дни и седмици, в които и типовият е хубав, и „добруджа“ се приближава до белия.

Това ни накара да се запознаем малко по-обстойно с начините на производството на хляба, със складовата база, с някои особености, от които именно зависи неговото по-добро качество. Разбира се, за хляба ние сме писали не един път, не по един повод сме отправяли критика относно качеството, формата, изпичането. Това, че сега искаме да осветлим проблемите, свързани с неговото производство, обаче освен че ще бъде полезно, има и за цел да насочи вниманието на нашата общественост към онези въпроси, които очакват своето скорошно разрешение.

Едва ли ще разкрием някаква тайна, като на първо място изтъкнем лошата хигиена на хлебопроизводството в града и крайно неподходящите помещения, в които се извършват всичките манипулации, преди хлябът да се нареди по щандовете в магазините. И едва ли бихме споменавали за тези помещения, ако условията за работа и изискванията за един нормален технологически процес не са в крещящо противоречие и че се отразяват на качеството на хляба. Друг е въпросът че единственото улесняващо производството техническо приспособление са механичните бъркачки, които спряха в онези дни, когато спря и електричеството. Всички останали процеси се извършват на ръка.

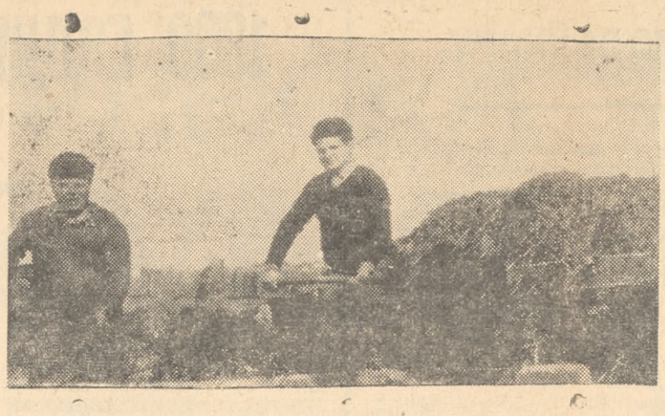
Още по-зле стои въпросът със складовата база. Помещението, където брашното трябва да се сортира по дати, да отлежава при една постоянна температура, всъщност представлява един студен зимник, в който то се изстудява, налага се да се замесва с гореща вода и това веднага се отразява на качеството. В шестте пещи, които са от най-остарелия тип, не винаги има възможност да се създаде и поддържа необходимата равномерна температура. А освен това ръчното слагане на хляба в пещта води до предварителното деформиране на голяма част от хляба, преди да се е опекъл и преди да отиде на пазара. Всичко това в крайна сметка се отразява неблагоприятно върху качеството на производството.

Но не е само то. Все още не е напълно изяснен проблемът за уточнения цвят на брашното за различните видове хляб. В някои случаи самото брашно не е на необходимата висота, престоят му в неподходящи складове още повече влошава неговото състояние и така се стига до случаите с лошокачествения хляб. Явно е, че има какво да се желае от производството на брашната в мелниците на „Зърнени храни“ и е ясно, че ако трябва да говорим за подобрения, нужно е да се уточнят окончателно цветовете на брашната и тяхното сортиране по дати още преди да са стигнали до хлебопекарната.

В Силистра има над 25 магазина, в които се продава хляб. Половината от тях са на ТПК „Мир“ и другата половина на ДТП. И ето че тези магазини трябва да се зареждат от четирите коли на кооперацията само след обяд за около два-три часа. Крайно недостатъчно време! Понякога се случва магазините в някои отдалечени квартали да останат без хляб. Не е ли време двете предприятия да координират работното време на магазините така, че да могат всички да бъдат заредени навреме? И не би ли могло да се увеличи броят на дежурните хлебопродавници в празнични и предпразнични дни, а и в извънработно време, за да не се чудят гражданите от кой ресторант да си купят хляб.

Това са част от проблемите, свързани с хлебопроизводството, някои от които и в новия хлебозавод ще останат неразрешени. Защото и там пещите ще бъдат същите, и там складовете са тесни и дали ще се уточнят цветовете на брашната, е още въпрос. Явно е, че тези проблеми се нуждаят от едно по-радикално разрешаване, което ще отговори на нуждите на все по-нарастващия град.

Н. РОМАНОВ

Кооператорите от Силистренски окръг и през студените зимни дни водят упорита борба за получаване на високи добиви от селскостопанските култури. Най-важната задача сега е да се подхранват навреме есенните посеви.

Трактористите Пенчо Димитров и Стоян Гатев от село Царевдол използуват хубавите дни и извозват оборски тор в зеленчуковата градина и блоковете.

Снимка: М. ТОМОВ

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА

През миналата година животновъдството в кооперативното стопанство на с. Нова Черна внесе в касата 18 000 лева чист доход. През текущата година стремежът на животновъдите е да изпълнят поетите задължения и с чест да посрещнат 25-та годишнина от Деветосептемврийската победа.

Успехите на новочерненските животновъди не са случайни, те са продължение на една утвърдила се традиция, основа на която е постоянното подобряване на организацията на труда и грижите за животните. През миналата година тук бе въведена двусменна работа и на всеки дояч бяха зачислени по 40 крави. Те се грижеха за доенето и хигиената на животните, а на други хора, на които бяха зачислени по 60 крави, бе предоставено хранене то и почистването на помещенията.

През тази година двусменната работа продължава, но сега на всеки дояч са зачислени по 60 крави, тъй като те се грижат само за доенето, почиства нето на доилните агрегати и осеменяването на животните. Останалата работа се извършва от хората, занимаващи се с храненето.

Новата организация на работа има за цел да даде възможност на доячите да се специализират в доенето и да произвеждат само качествено и чисто мляко. В помощ на хората, работещи в кравефермите, стопанството е осигурило 6 доилни агрегата и друга необходима техника.

При угояването на телетата през миналата година е изведен нов опит за хранене, само със специално подготвена смеска, в която какалашките заемат 50 на сто от съдържанието ѝ. Тя напълно заменя необходимостта от храненето със силаж, зелена люцерна и др. В резултат на такова хранене на телетата е получен по 1 килограм среднодневен прираст. Интересно е и това, че с новия вид смеска значително се облекчи работата на гледачите. Сега не се налага да се превозват големи количества груби фуражи. Само през м. януари т. г. среднодневният прираст е 900 грама.

В резултат на подобрените грижи планът за млеконадоя за м. януари през първия месец на годината е преизпълнен. Продадено е за т. г. и седем тона телешко месо. Готови са и 56 телета за нуждите на външния пазар.

Добре е организирана работата и в свиневъдството. Осигурени са необходимите брой ки за изпълнение на поетите договорни задължения. На държавата вече са продадени над 65 тона свинско месо—кланично тегло.

Интересна е създадената организация на работа в бригадата на съставното село Цар Самуил, където се отглеждат племенните свине за разплод. Досега на един гледач се числяваха по 40 разплодни прасета, но гледането на толкова бройки не бе по силите на един човек. Наложи се да се работи на две смени. А за да се създаде заинтересованост у хората, е въведена нова организация на труда. За всяко прасенце, получено над плана, достигнало на 60 дни 20 кг тегло, се дава по 4 лева. Това кара гледачите да проявяват по-големи грижи за всяко новородено прасе.

Особено добри са резултатите в овцевъдството. На 25 декември м. г. бяха продадени първите 400 агнета. Цялостното си задължение от агнешко месо стопанството ще отчете тези дни по цена 1,20 лева килограма. Надоени са и над 15 тона мляко. Прави се всичко възможно, за да се получи и предвиденото количество вълна.

Интересна е организацията на работа и в птицевъдството. Сега в стопанството има 6 000 кокошки и носливостта е от 50 до 60 на сто. След 7—8 месеца, когато носливостта спадне, те ще бъдат заменени с нови ярки. По такъв начин стопанството успява да поддържа средна носливост не по-малка от 50 на сто.

Голям е списъкът на най-добрите животновъди в кооперативна. Сред доячите първенци са Ирина Иванова, Йорданка Делева и Милка Георгиева. Стара е славата на овцевъда Георги Петров, а негови съперници са винаги Стефан Василев и Георги Николов. При птицевъдите на почит е Т. Георгиева, а при свиневъдите София Николова и Иван Георгиев.

С досегашните си успехи и организация на труда новочерненските животновъди уверено вървят напред и вярват в новите си предпразнични победи.

Иван ПЕЙЧЕВ

ВЕСТИ ОТ ОКРЪГА

Напрегнати са зимните дни за свиневъдите от с. ДУНАВЕЦ. По-рано, отколкото през други години, тук започна масовото опрасване на основните разплодни животни. Бригадирът Петър Вълчев направи всичко нужно, за да се създадат необходимите за това условия във фермата.

Досега са родени повече от 1 000 прасенца. Средният им брой за възрастно животно е по-голям от планирания. Затова очакванията да се получат 2 240 прасенца вместо планираните 1 760 са основателни.

Трудолюбивият колектив от свинефермата на с. Дунавец откликва с ентусиазъм на Възванието по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция. С нови, още по-големи трудови успехи той ще посрещне светлия празник.

Живко ТРУШЕВ

* * *

Неотдавна в с. СИТОВО се състоя годишно-отчетно събрание на селкоопа. Стана ясно, че през отчетния период кооперацията е преизпълнила своя план за печалбата.

Значителен дял за това имат магазинерите Фехим Махмудов и Атанас Неделчев, преизпълнили плана за стокооборота, както и работниците от общественото хранене.

Бяха приети редица мероприятия, които ще помогнат на кооперацията да подобри още повече своята дейност. Предвижда се да бъдат продадени на населението стоки за повече от един милион и половина лева.

Тахир МЕМИШЕВ

Една мигновена разсеяност или превишение на безопасната скорост по зимния хлъзгав път може да донесе катастрофа. На снимката е току-що блъсналият се камион Рс 86-32 с водач Петър Неделчев с натоварен трактор с ремарке на Горско стопанство — Тутракан. Случайността този път пощадява живота и на двамата водачи, ала разбитите каросерии и разпилените товари задържаха движението за около час. Комисията отнесе причинените щети за сметка на шофьора Петър Неделчев от Русе.

Във възход е и текстилното ни машиностроене

ГАБРОВО — отколешният ни център на памучния и вълнен текстил, на кожите, трикотажа и обувките, през годините на народната власт се превърна и в град на електротелферите, сложните електронни съоръжения, металорежещи инструменти, часовниковите уреди, изделията от пластмаси...

Всички тия машини и стоки за широко потребление сега разнасят славата на социалистическата ни родина в десетки близки и далечни страни. Те еднакво добре се посрещат и в приятелска Индия, и в далечен Цейлон, и в напредналите в техническо отношение Англия, Франция, Западна Германия и Белгия, в Холандия, Гърция и Италия, в братските социалистически страни...

Напоследък към старата слава на нашия „Манчестер“ се прибавя и нова — Габрово бързо се превръща и в крупен център на текстилното ни машиностроене.

Всъщност отделни тъкачни и плетачни машини тук са се произвеждали още преди три-четири десетилетия. Но те са били само единици и са служели преди всичко за да задоволяват рекламните цели и амбиции на някогашните габровски занаятчии и фабриканти.

След национализацията малките и схлупени частни работилнички бяха обединени в завода за текстилни машини „Янтра“, който преди няколко години даде на родината първите наши автоматични тъкачни станове „Янтра—1“ и „Янтра—2“. А малко по-късно — и модерните предачни и изтеглителни машини за памук и вълна.

Предвижда се преобразуването на завода да стане на два етапа, като напълно бъде завършено най-късно до 1972 година.

На мястото на старите и почти рухнали сгради вече извисиха снага нов механо-монтажен цех. Той заема над 7 500 кв. метра площ и ще бъде тържествено открит в навечерието на юбилейната 25-годишнина.

През тази година ще бъде построена и нова битова сграда за машиностроителите с просторна столова за едновременно хранене на около 500 души, модерни бани, съблекални и др.

През втория етап на реконструкцията, за който са уточнени други над три милиона лева капитални вложения, ще продължи разширяването на механо-монтажния корпус и ще бъдат построени много нови лаборатории, показни зали, изпитателни помещения... Кокетно ще извиси снага и нова административна сграда с уютни зали за конструктори и технолози, най-съвременни медицински кабинети и др.

Основна реконструкция и разширение ще претърпи през това време и базата за техническо развитие по текстилно машиностроене.

По такъв начин тук — в града на Рачо Ковача, край бързоструйната Янтра, само за няколко години ще се оформи един, в пълния смисъл на думата крупен център на текстилното ни машиностроене. Тогава обемът на завода ще нарасне неколкократно и ще дава продукция за 26 милиона лева годишно.

Оттук всеки ден влаковите композиции ще откарват три основни вида текстилни машини: тъкачни станове — за вълна, коприна и памук, ringови — памучни и камгарчи предачни машини и изтеглителни машини. И всички те ще бъдат в огромни серии. През 1975 година само становете ще надхвърлят над 2 450 броя годишно. В големи серии ще бъдат и различните видове резервни части за текстилните ни предприятия и заводи.

И всичко ще се осъществи с помощта на сложни машини и автомати. Производителността на труда ще бъде много висока. Така че при пет пъти увеличения обем на завода броят на работещите тук хора няма да нарасне дори и два пъти.

Христо БАЙДАНОВ

над българския народ срещу враговете му. „Моли се—се обръща той към своя литературен герой Иван Рилски — за спасението на твоите сънародници — еднородният ти български народ — и помогни на нашия цар Иван Шишман и подчини под нозете му всички врагове! Запази вярата непорочна, затвърди нашите градове, усмири целия свят, избави ни от глад и пагуба и ни избави от нападението на иноплеменниците!“ Евтимий мечтае за нови победни битки на българския цар, изказвайки желанието си той „да побеждава враговете си и да урежда държавата си така, щото под неговия скиптър всички да се радват на тихо, безмълвно щастие“. На него му са близки интересите и стремежите на трудовия народ за политическа и социална независимост и добруване. Той изисква огромното богатство, съсредоточено в ръцете на царя и болярите да се използува не за тяхно лично „удоволствие, а за оръжие и войска, а най-вече за бедните, голите и бездомните“. За да повдигне народното самочувствие, да отдаде почит на героите, загинали в борба с варварските османски орди, Евтимий отрежда в редактирания от него „Борилов синодик“ съответно място за вечна памет на „Семир, Йово, Добромир, Иванша и на всички, които заедно с тях проявиха мъжество против безбожните турци и проляха кръвта си за православната християнска вяра“.

Свободолюбивите идеи на ръководителя и теоретика на школата се споделят от Цамблак и останалите книжовници. Съвременник на постепенното поробване на България и носител на нерадостната съдба на емигрант, Григорий Цамблак говори в произведенията си със свещена ненавист на пламенен патриот против османските поробители. Те са наречени варвари, владетелят им също.

Цамблак обича своята Родина, българския народ, неговите водачи. В написаната от него непосредствено преди завладяването на България от турците историческа хроника „Разказ за Зографските мъченици“, след като описва трагедията на мона сите и разрушенията от пожара, той отправя молитва-зов към бога за запазване на „нашите благочестиви и прославени царе, да покори под нозете им варварските народи и всеки враг и противник“.

Цамблак изтъква ролята на Отечеството в живота на човека. „Родината—пише той—е за предпочитане пред всичко“. За Евтимий той пише, че кога то бил във Византия, копнеел да се завърне и „да се отдаде на безмълвнически подвизи в отечеството си като в някое пристанище“. Само в Отечеството си човек може да намери условия да разгърне своите физически и духовни сили. Да се служи на идеала за човешкото развитие и усъвършенстване, може само чрез служба на Отечеството.

Евтимий, Цамблак и останалите дейци на Търновската школа действуват като рядко осъзнати патриоти. Те се стремят да изградят едно ново, волево себеотрицание у своите съвременици, да изтъкнат достойнството на народа, да подтикнат младежта и интелигенцията да опознава неговите добродетели, да му служи предано и безкористно. Забележителни патриоти, дейците от Търновската книжовна школа съвсем не са шовинисти. Патриотичното чувство, прокарано в техните произведения, е тясно свързано с мисълта за единството в борбата на балканските народи против общия враг. Използувайки общността на религията, те се стремят да създадат необходимата политическа преграда срещу агресивната и опасна за нашето родно ни съществуване по онова време ислямска идеология.

Днес, в условията на активизирането на идеологическата диверсия на империализма, когато необходимостта от патриотично възпитание на трудещите се е по-голяма отколкото и да било, дейците от Търновската книжовна школа с пламенния си патриотизъм, със забележителното си дело, създадено преди шест столетия, могат да бъдат пример и образец за нас.

Лука ВАЙСИЛОВ

Готови за пролетната сеитба

Както в другите съставни села на паисиевското ТКЗС, така и в Зебил се организира бригада за комплексна механизация. За бригадир бе избран Мюмюн Расимов, а за механик —Мухсин Салимов. Ръководството на тази бригада заедно с механизаторите отрано повеждоха усилена работа за посрещане на по-добра реколта през тази година. Есенниците бяха засети навреме и през зимата се подхранват с естествен и изкуствен тор. Добре е организиран ремонтът на машините и прикачния инвентар. Тези дни комисия от стопанството прави преглед на готовността на машините и прикачния инвентар.

Кооперативните поля са още покрити със сняг и влажността е голяма. Но щом изпръхне земята през месец март, кооператорите от село Зебил са готови да започнат засяването на ранните посеви. За това свидетелствува навременното почистване на семената и привършването на есенно-зимния ремонт на машините.

Джарер МЕХМЕДОВ

Новости • техника

ДИЗЕЛОВ ЛОКОМОТИВ ТИП ДУМ—8 С ЕЛЕКТРИЧЕСКА ПРЕДАВАТЕЛНА СИСТЕМА

Този локомотив, производство на фирмата „Ганц—Маваг“, е в два варианта: единият с мощност 800 кс, а другият — 1 000 кс. Освен разликата в мощността единият локомотив (800 кс) има дизелов мотор с две горивни помпи, а другият — дизелов мотор с една горивна помпа. Талигите са двуосни. Различна е само връзката между главната рама и двете талиги. Пред кабината лежи главната машинна група с необходимите спомагателни съоръжения. Отзад се намира отоплителният котел. В ресорното окачване са използувани винтови пружини. Номиналните обороти на дизеловия двигател с мощност 800 кс са 1 000 оборота в минута, а на другия — 1 200 оборота. Специфичният разход за гориво е 168 гр/ксч.

Спомагателният редуктор се задвижва от предния край на дизеловия мотор чрез карданен вал, а от него — спомагателните машини. От края на главния генератор се задвижва вентилаторът за охлаждане на задните тягови електромотори. Охлаждането на водата се извършва в един ламелен охладител.

Командуването на локомотива е електроавтоматично. От един команден пункт могат да се управляват по системата „много единици“ два локомотива.

ЖИЛИЩНА СГРАДА, ОПЪНАТА НА ВЪЖЕТА

Във Вроцлав — Полша, е предадена за експериментална експлоатация една твърде интересна сграда. Тя е 11-етажна и представлява жилищен квадрат, който се опира не върху основи, а на железобетонна пирамида, преминаваща през средата на квадрата. Към тази пирамида с отделни стоманени въжета са вързани етажите на сградата всеки един поотделно.

В пирамидата са разположени стълбата и асансьорът. Въжетата, които крепят етажите, са опънати както към върха на пирамидата, така и към четирите ъгъла на нейната основа. В сградата има 44 апартамента. Специална климатична инсталация осигурява отоплението на тази оригинална в техническо и архитектурно отношение сграда.

АВТОМАТ ЗА ПРОИЗНАСЯНЕ НА ПРИСЪДИ

Група германски съдии от Кьолн (ГФР) съвместно със специалисти по автоматика са изработили един електронен автомат за произнасяне на присъди.

Засега автоматът може да произнася присъди по „стандартни“ нарушения на правилника на уличното движение, като в бъдеще обхватът му ще бъде значително разширен.

ЗЕЛЕ РАСТЕ КАТО ДЪРВО

В Унгария е създаден нов сорт зеле, който тази година ще бъде широко приложен в селското стопанство. При добри условия този нов вид зеле израства като дърво до два метра височина. Стъблото на дървото-зеле още от най-долната си част се покрива със сочни листа от зеле, което е твърде удобно за изхранване на добитъка на самото място. Освен това зелето-дърво много добре служи и като готов фураж. Новият сорт зеле е много богат и на белтъци. Добивът от него е 120 тона от един декар, като отделна зелка-дърво достига тегло 8 кг.

СВЕТКАВИЧНО БРОЕНЕ

Известно е, че броенето на банкноти, особено на стари, изцапани, мазни, скъсани или подгънати, от лица без касиерска квалификация е съпроводено с известни трудности главно поради липсата на съответната за целта сръчност.

За да се улесни работата на отчетчите лица в банки, заводи, предприятия, както и за частни лица, в Англия е изработен джобен електронен апарат, който за 7 секунди преброява 100 банкноти. Валците му са толкова чувствителни, че той спира автоматически, в случай че две банкноти са слепени една за друга.

ПОДВИЖНИ ФАРОВЕ

Традиционната конструкция неподвижно закрепени автомобилни фарове има много неудобства. Една западногерманска фирма изпитва фарове, които могат да се завъртват, разположени на вертикална ос. Това е особено удобно при нощно каране. С помощта на лост шофьорът обръща фаровете на няколко градуса и светлината им не заслепява човека в насрещната кола.

ТРАНЗИСТОР-ЗНАЧКА

Едно от последните постижения на японската миниатюризация е конструирането на радиоприемник от транзистори във вид на малка спортна значка. Тя може да се носи върху ревера на палто то, а монтираната в халка може спокойно да се закачи на връзката с ключове или върху дамската чантичка. Така навсякъде и по всяко време собственикът на този интересен транзистор може да слуша развоя на футболни и други състезания, музика, новини и други съобщения. Транзисторът се захранва от светлината.

ПНЕВМАТИЧНО ПРЕДЕНЕ

В Япония е проектирана нова машина за пневматично предене. Преждата се получава направо от памук, без предварителна обработка. Работната скорост на машината е 50 000-60 000 оборота в минута. Разработена е и предачна машина с автоматично устройство за откриване на скъсаните нишки, с което се пести квалифициран труд.

Общински прегледи на театралната самодейност

Радващи прояви в Межден

Общинският преглед на театралната самодейност в Межден бе проведен на 2 март. Представиха се самодейни театрални колективи от Межден (с пиесата „От много любов“) и Козяк („По следният изстрел“.).

Прегледът ни дава право да кажем, че театралната самодейност в общината бележи нови успехи.

Съставът в Межден се е ориентирал правилно в подбора на пиесата. Възможностите на колектива са използувани целенасочено и пълноценно. Но въпреки упоритата работа от страна на самодейците в изграждането на образите и въпреки това, че пиесата се приема от публиката, има още много неща, които трябва да се доглеждат допълнително. Недостатъчно добре е усвоен текстовият материал. Това може би се дължи на факта, че някои от участниците сравнително са привлечени за изпълнители в пиесата и при това са натоварени с централни роли: Но въпреки всичко самодейците са решили да доведат своята работа докрай, както в изграждането на образите, така и в цялостното звучене на спектакъла, за да се представят достойно на окръжните прегледи, които ще се проведат от 21 до 23 март т. г. в Силистра.

Колективът на с. Козяк, който се представи на прегледите в Межден, е още млад. Макар и при трудни условия, при положените грижи този състав е направил уверено първата си стъпка. Пиесата е едноактна и е съобразена със силите на колектива. Но за да задоволи по-пълно зрителите, върху цея трябва да се работи още. Героите са скована, липса им сценична свобода на действие. Изобщо на колектива е нужна помощ за неговото по-нататъшно утвърждаване.

Прегледът в Межден показа, че трябва да се използуват максимално силите на самодейците, за да се приближи още повече това изкуство до изискванията на зрителите.

Никола НИКОЛОВ

Едно добро начало

Театралният колектив към читалището в село Секулово е подготвил за прегледите пиесата „Някой дечи, някоя нощ“ от Димитър Гулев и Любен Морчев. Може да се каже, че подборът е сполучлив. Произведението е интересно, свързано е най-пряко с 25-годишния юбилей на свободата и с малкия брой изпълнители дава възможност да бъде реализирано на една селска сцена.

Какво са постигнали досега самодейците? Преди всичко една вярна трактовка на пиесата и създаване в определени моменти на подходящо настроение. В сравнение с другаде, макар с налични средства, има известно оформление на декора. Спо лука е образът на Таралежчето. Но всичко това е още само едно добро начало. Пред колектива, допуснат до окръжните прегледи, предстои още много работа за доизработване на акцентите, за уточняване на мизансцена, за по-пълното и живо изграждане на някои образи. При една квалифицирана помощ, а тя трябва да бъде оказана, спектакълът би зазвучал по-пълно и неговите млади, ентусиазирани участници ще се радват на по-добър успех. До прегледите все още има време и то трябва да се използува пълноценно.

С. Х.

1800 ГОДИНИ: ДУРОСТОРУМ — ДРЪСТЪР — СИЛИСТРА

Там, където населението е било във връзка с Левски и е намирало начин да си набави такова голямо количество оръжие, не може да не е съществувало здраво народностно чувство и подготвени за борбата хора. Но подрооностите все още са тайна на историята...

Не оставали назад силистренци и в учебното дело. Тяхното първо училище било открито още в 1848 г. в една стая в дома на родолюбивия българин Пант. Диамандиев, където даскал Тодор (от с. Тестередже, Провадийско) започнал да обучава около 50 ученици.

Повече от двадесет учители — предани народни просветители — са свързали имената си с българското училище в Силистра до Освобождението. Нека от тях да спомена само онези, делата на които са отбелязали някакви нови завоевания в учебното дело. Даскал Тодю от Котел заместил даскал Тодор и именно той имал радостта да премести училището в новата сграда, издигната със средствата на силистренския еснаф. В 1862 г. Милан Кънчев от Елена основал Класното училище, а в 1865 г. Тодор Пеев, учител и революционен деец от Етрополе, развил II и III класове и отделил паралелки за девойки. Монахичката Евлампия Стоева Векилова от Копривщица, съратничка на Левски, основала в 1869 г. първото за Силистра Девическо училище. В Силистра учителствувал от 1870 до 1872 г. и видният просветител и училищен реформатор Сава Доброплодни от Сливен; още с идването си той основал и силистренското читалище (същото, което сега чоси гръцкото име „Доростол“...).

И тъй Освобождението зава рило Силистра като един буден градец (10,642 жители в 1880 г.) с предимно българско население. Първенствуващото му значение било вече загубено (още от времето на Мидхат паша и създаването на вилаетите като главен град на Дунавския вилает се бил издигнал Русе), но свободата и енергията на добруджанци се съюзили, за да възвърнат предишната роля на града — и като стопански, и като културен център. От това време (1891 г.) е и една от най-хубавите сгради на Силистра — Педагогическото училище (сега в нея се помещава Икономическият техникум, а предстои реконструирането ѝ в постоянна художествена галерия и в музей на Възраждането и на работническото революционно движение).

После — нов удар: в резултат на гибелната Междусъюзническа война на 28 юли 1913 г. Силистра заедно с цяла Южна Добруджа, била предадена с Букурещкия договор на Румъния. И така до 7 септември 1940 г., когато Крайовският договор я връща на майката Родина. Двадесет и седем години, в които румънската власт не направила нищо, абсолютно нищо за града — никакво благоустройство, никаква индустрия, никакви обществени сгради! (Авторът попита един възрастен шофьор, силистренец-кореняк, защо румънците не са построили нищо значително в града. И той му отговори с вдигане на рамене: „Гост строи ли?“).

Елате и вижте сега този млад град с 1800-годишна история! В него вие ще намерите прекрасни паметници от римската муниципия Дуросторум, от византийския Доростол, от „почти втората столица на България“ Дръстър, от центъра на санджак Силистра. Но в него вие ще усетите и пулса на бъдещето — онзи пулс, който, може би съвсем скоро, ще доведе до най-големия разцвет на града, носил през вековете имената Дуросторум, Дръстър и Силистра!

Цончо РОДЕВ

НАШИЯТ ЮБИЛЕЕН КОНКУРС

Моят град не е бил столица

Моят град не е бил никога
столица на могъща държава.
Като стръкче трева е поникнал,
като пролетен клас се изправил —
сякаш птица, кацнала долу,
сред една равнина като длан,
бяла чайка, закотвен кораб,
от вълните на Дунав люлян...

И тук българи се сражавали,
и тук са се крили комити,
но моят град има друга слава —
в този край се ражда жито.
Лете плисва злато в очите ти
и се вдигат тежки хармани...

Не сме били столица, но земите ни
две столици са изхранили!

ИМЕ

Дръстър!
Над името ти гадая...
Навярно иде от „дързост“,
като спомен, единствено траен,
като възел, трижди завързан,
като меч, в люта битка пречупен,
като бяло крило на птица,
като тази земя откупена
с костите на войниците!

Дръстър!
Над името ти гадая
и те виждам настръхнал, древен...
Ивайло навярно е знаел
каква крепост му е потребна.

ПРАЗНИК

Ювиги хане, мъртвите столетия
погребали са всички имена
и само нощем може би конете ти
отново ровят твърдата земя
и конската опашка ги повежда
към седемте славянски племена...
Ти тръгваш. Ти препускаш след
надеждата
и спираш тук, сред мойта равнина,
където като шатър е небето
и тая пръст сънува семена...

От тебе идва името ни: българи!
и капка твоя кръв у мен пулсира.
Отиде си — езичник, непокръстен.
Над твоя гроб поникнала трева.
Но осемнайсет века моят Дръстър
виши нагоре гъвкава снага.
И осемнайсет века е лудувал
под него Дунав — радостен и бистър...
Празнувай, мой чудесен град, празнувай
хилядолетна хубава Силистра.

Валентин ЧЕРНЕВ

Пионерски турнир

Пионерите от дружина „М. Палаузов“ наскоро организираха голям турнир — „По пътищата на свободата“, посветен на 25-годишнината от Деветосептемврийската революция. След продължителна подготовка те се запознаха с много въпроси от героичното минало на нашата Родина, със съвременните социалистически строежи.

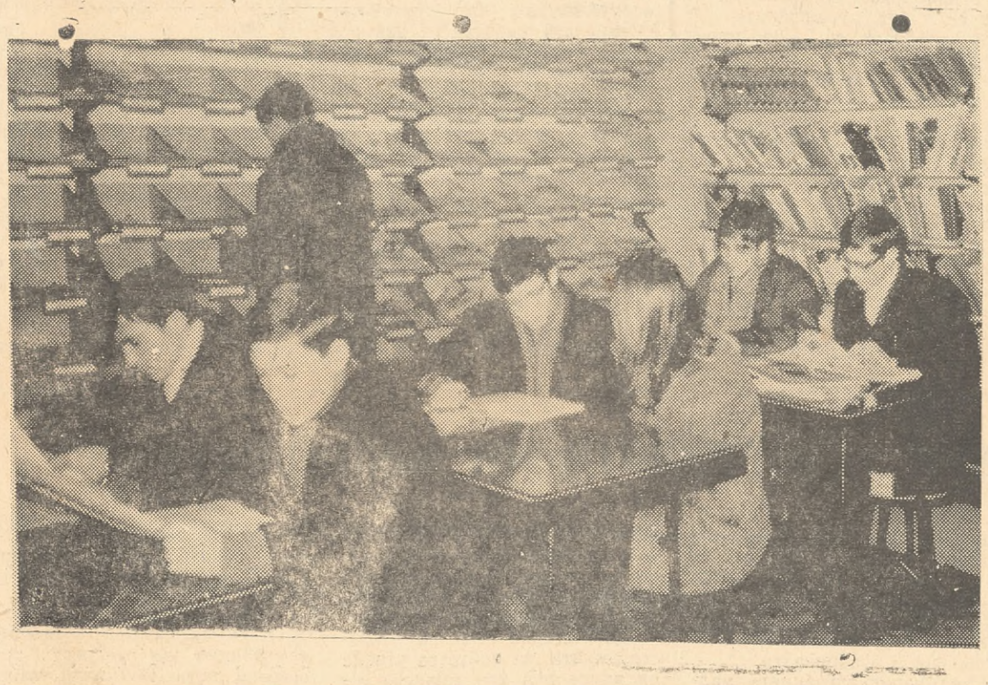
За първенци в турнира журито определи пионерите Исмет Ибрямов, Миро Тодоров, Осман Исмаилов и Кямиле Бейтулова.

Ахмед ДЕМИРОВ,
Ножарево

В читалнята на Окръжната библиотека е тихо и уютно. Никой не нарушава покоя на тези мълчаливи разказвачи — книгите. Читателите отиват до рафтовете, връщат се, някой пита някого шепнешком и отново напрегната тишина.

Общуването с книгите е винаги тихо.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

В помощ на домакините

Завърши своята работа курсът по шев и кройка. В него бяха включени 27 жени. Той бе ръководен от Гинка Йонкова от Тутракан, която запозна курсистките с много новости, изнесе им теоретически и практически уроци, изнесе им беседи по различни въпроси, чете им хубави разкази от сп. „Жената днес“.

Когато курсът завърши своята работа, бе уредена изложба от изработените предмети. Изнесена бе литературна програма, подготвена от вокална група с ръководител Петранка Христова.

Заедно със семействата на курсистките бе проведена вечер на образцовата домакиня.

Стоянка БОЕВСКА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Доростол — Светкавица — 3:0

В събота следобед времето бе намръщено и студено, старият стадион — неприветлив, но да гледат контролната среща по футбол на „Доростол“ с търговищката „Светкавица“ дойдоха и тези, които неведнъж са се заричали след неуспешните игри на нашия отбор през есента, че никога вече няма да престъпят прага на стадиона. Изглежда вярна констатацията на покойния поет Владимир Башев, че футболът е в кръвта ни.

Погрешно ще бъде да правим генерални изводи за състоянието на „Доростол“ въз основа на съботната среща. Теренът бе прекалено труден за игра, времето — студено, а и противниковият отбор не бе в титулярния си състав. Но при такива обстоятелства също проличават някои качества на футболиста, които не са за подценяване — сила, издръжливост, умение да се нагоди към терена.

Ако се съди от тази среща, нашите играчи имат вече добра физическа подготовка. Те бяха по-бързи, по-маневрени и в преките двубои настойчиво побеждаваха. В няколко въздушни двубои обаче защитниците ни Иван Петров и Станков загубиха и би трябвало да подобрят отскокливостта си. Освен това Петров през първото полувреме много се увличаше напред и оголваше зоната си.

Третьорът Хранов разположи състезателите по схемата 1—4—3—3. Като преценим специфичните качества на наличните играчи, не можем да не се съгласим, че това е удачно подреждане. Големи надежди буди средното трио: Тепавичаров — Добрев — Каталиев. В тази среща Тепавичаров се яви с голям усет да е там, където ще бъде топката, с ритмично (но не бавно) темпо, на което устоя до края, и с точност в пасовете, които пускаше винаги навреме. С действията си на широк периметър той освободи до голяма степен Добрев от конструктивни функции и през второто полувреме последният се включваше напред като активен нападател. Навлезе в по-комбинативен стил през второто полувреме и Густинов, който често забравя, че успехът на индивидуалните акции не зависи само от бързината.

От нападателната линия направи хубаво впечатление Зашев с няколко сервирания на топки към свободните си съекипници пред самата врата. За него обаче, както и за Густинов и Нешев като че ли са необходими извеждания в по-чисти коридори. В този мач те нямаха успех — може би поради сгъстената отбрана на гостите, а и много наши състезатели се струпваха на предна позиция.

Ако съдим по съботния мач, през този полусезон ни се откриват две възможности за стрелба — от предната и от средната линия, където Добрев с дрибъл може да проникне до вратата, а Каталиев и Тепавичаров са способни на силни удари отдалеко.

Головете отбелязаха: Добрев — два (единият през първото полувреме, другият от 11-метров наказателен удар през второто) и Густинов през второто полувреме.

Съставът: Курдоманов (46 мин. Стойчев) — Петров, Станков, Младенов, Недев — Тепавичаров, Добрев, Каталиев — Густинов, Зашев, Нешев.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Окръжно първенство по шахмат

Окръжното първенство по шахмат — отборно и индивидуално — за пионери и пионерки, юноши и девойки — младша възраст, се проведе в един от салоните на ресторант „Злат на Добруджа“. Участие взеха 8 пионерски и 7 юношески отбора, които разделени на две групи, се състезаваха по системата „всеки срещу всеки“. Първенците от групите играха за първо и второ място, а вторите отбори — за трето и четвърто място. Съставите бяха комплектувани от по трима пионери и и една пионерка и съответно — по трима юноши и една девойка.

В първата пионерска група влизаха отборите на Бабук, Нова Черна, Срацимир и Тутракан; във втора — Попина, Паисиево, Дулово и Силистра (отборът на училище „Отец Паисий“).

В първа група най-добре се представиха пионерите от Тутракан, които спечелиха всички те си срещи и заеха първото място, следвани от отборите на Срацимир, Бабук и Нова Черна.

Отборът на Дулово оглави втора група. След него се наредиха Силистра, Попина и Паисиево.

В среща за първо място отборът на Дулово победи Тутракан с 2,5:1,5 точки и стана окръжен първенец за пионери за 1969 година. В срещата за трето и четвърто място отборите на Силистра и Срацимир завършиха наравно и Силистра зае трето място.

Първа юношеска група съставяха отборите на Дулово, Бабук, Тутракан и Силистра (училище „Кирил и Методий“). Във втора група се състезаваха Попина, Срацимир и Паисиево.

Най-интересно преминаха срещите между отборите на трите града в първа група. Силистренци не допуснаха загуба и оглавиха групата, следвани от Тутракан, Дулово и Бабук.

Във втора група първо място зае отборът на Попина — също без загубена среща. За първо място се срещнаха Силистра и Попина. Окръжни първенци станаха юношите на Силистра.

Прдставителите на село Срацимир спечелиха и на четирите дъски и се наредиха пред тутраканци, които останаха на четвърто място.

Много интересно премина индивидуалното първенство. Сред най-малките шахматистки се откроi пионерката Мариета Стоянова от училище „Отец Паисий“ — Силистра, която спечели всичките си срещи и заслужено зае първо място. Според мнението на специалистите тя има данни да се развие като добра шахматистка. Втора се класира Капка Любенова от село Попина, трета — Диана Симеонова от Паисиево.

Силистренският пионер, седмокласникът Мартин Недков от училище „Кирил и Методий“, също спечели всичките си срещи и стана окръжен първенец. След него се наредиха Пламен Радославов от Тутракан и Стойчо Златев от Дулово.

При девойките първото място завоюва състезателката от Силистра Стоянка Кръстева, ученичка от училище „Отец Паисий“.

Сред юношите най-добър бе Иван Йорданов от Дулово, който стана шампион, асистиран от Севдалин Тодоров от село Срацимир и Васил Георгиев от Тутракан.

Първенството премина при много добра организация, за което голяма заслуга има окръжната секция по шахмат.

В. ДИМИТРОВ

НАКРАТКО

** От сряда до неделя в Силистра ще се състоят състезания по баскетбол между женските отбори от Североизточната „Б“ РБГ, в които ще вземе участие и отборът на „Доростол“. По същото време мъжете ще премерят сили в Толбухин. Представител на Силистра ще бъде баскетболният отбор на „Оргтехника“.*

** В неделя на новия стадион в Силистра отборът на „Доростол“ ще играе първата си за пролетния сезон среща по футбол със свищовския „Академик“.*

** В усилена подготовка за предстоящите състезания в Русе на 15 и 16 т. м. — е гимнастическият отбор към Окръжната спортна школа в Силистра.*

СЪОБЩАВАМЕ, че крайният срок за представянето на томболните билети и за получаване на печалбите от тях е 8 март т. г.

Не забравяйте, че всеки билет е печеливш.

ОТП „Печатни произведения“

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ, ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“ — СИЛИСТРА

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

Мартенската изпитна и квалификационна сесия по МАШИНОПИС ще се състои на 25 март 1969 година от 15 часа в машинописната зала на Икономическия техникум. Кандидатите се явяват със собствени пишещи машини.

Желаещите да се явят на изпит следва да подадат молби до директора на Икономическия техникум в срок до 21 март, като приложат документи за образование, за стаж и за машинописна квалификация (ако имат).

О Б Я В А

ТПК „ДУНАВ“ — търси 2 работника за кожухари, заплащане по норми.

Извършват се всички видове поправки на обувки и различни облекла, бързо и качествено.

Шапкарският отдел извършва поправки на всички видове дамски и мъжки шапки.

Приема различни видове облекла за парно гладене.

Справка: тел. 27—78

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ТПК „ДУНАВ“ продава лекотоварна кола „Варшава—пикап“
Цена по споразумение
Справки: тел. 27—86 и 27—78

О Б Я В А

ДСО — СТРОЙРАЙОН — СИЛИСТРА
ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

1. Икономист с висше образование	1 бр.
2. Технически ръководители — специалност „Строителство и архитектура“	2 бр.
3. Технически ръководители по ел. инсталации	2 бр.
4. Технически ръководители ОВИ	2 бр.
5. Нормировчик със средно техн. образование	1 бр.
6. Помощник технически ръководители — специалност „Строителство и архитектура“	2 бр.

Заплата по щат.
Справка: „Личен състав“, тел. 33—68
От управлението

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 27 (1496) | Четвъртък, 6 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД ОСМИ МАРТ

Всяка година жените от промишлените предприятия, кооперативните стопанства, организациите и кварталите тържествено посрещат Международния ден на жената — 8 март. И тази година много са инициативите, посветени на тази бележита дата.

Ето какво ни съобщават някои от колективите:

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА“

В предприятието ни работят над 620 жени. В чест на Международния празник — 8 март — бяха проведени 5 седенки, в които участвуваха повече от 300 жени. Всяка една от тях бе придружена от литературно-музикална програма и веселие. Организирана бе и вътрешнозаводска томбола за която жените от завода изработиха 20 карета с различни шевици.

Сега усилено се подготвя програмата за тържественото общозаводско събрание.

(СТ)

ДСП „БУЛГАРПЛОД“

По цехове в предприятието ни бяха проведени 3 седенки с участието на повече от 150 жени. По време на срещите най-добрите производственички разказаха за своя опит и приеха останалите на благороден социалистическо съревнование в чест на юбилейната 25-годишнина на Деветосептемврий ската победа.

Наскоро ще се състои тържествено събрание, на което освен доклада и литературно-музикалната програма, от името на ръководството на предприятието ще бъдат наградени многодетните майки.

(СТ)

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ

Голямо е оживлението, което цари сред жените. Цялата предпразнична дейност тук е посветена на предстоящия окръжен събор на жените. Много са написаните лозунги и изработените агиттабла. Много песни и стихове имаше на добре организираната седянка, а хората и танците не стихнаха до късно.

Наскоро бе проведено и тържествено осмомартенско събрание. Мария Русева, активен борец против фашизма и капитализма, разказа на присъствуващите спомени от славната антифашистка борба. Накрая пионерите от училище „10 февруари“ под ръководството на Хараламби Димов поздравиха събралите се жени със стихове и народни танци.

Недялка ПЕТРОВА

ДИП „ДОБРУДЖА“

Голям е колективът на предприятието ни, но основната му част са жени. Техният брой е около 280 работнички. В чест на 8 март по смени и производствени звена се провеждат седенки. На тях освен доклади те, посветени на женското движение, присъствуващите се запознават и с Възванието към българския народ по случай предстоящата 25-годишнина от Девети септември. На някои от седенките присъствуваха и жени-участнички в антифашистката борба, които разказаха свои спомени.

В смените се уредиха специални кътове. На всяка жена ръководството на предприятието поднесе осмомартенски подарък.

(СТ)

ДЕТСКА ГРАДИНА „ВАЛЕНТИНА ТЕРЕШКОВА“

Няма по-голям празник за малките палавници от този на мама. Безброй са рисунките, картинките, които децата с любов подготвят, за да украсят албумите, които ще поднесат на тържеството.

Осъществено е едно от големите желания на децата, да се запознаят с майките-производственички. Създадена е дружба с работничките от бригада „В. Терешкова“ в промкомбинат „Камъшит“. Най-добрата производственичка ще бъде гост на нашето тържество.

Радка СТОИМЕНОВА

В дух на неудовлетворение от постигнатото

ШЕСТА ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОКРЪЖНАТА КОМСОМОЛСКА ОРГАНИЗАЦИЯ

Шестата отчетно-изборна конференция на окръжната комсомолска организация се проведе след Тезисите на другаря Тодор Живков, решенията на Декемврийския и Юлския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на Комсомола — време, през което в живота на Комсомола трябваше да се постави началото на коренен прелом. Логично беше работата на окръжната комсомолска организация да се прецени като отклик на тези решения, както и стана това в отчетния доклад, който първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров прочете. Но с отчетния доклад в разговора за изминатия път се внесе и духът на неудовлетворението от постигнатото, така характерен за младежта.

Комсомолците от окръга се включиха в борбата за технически прогрес. Изградени са 27 творчески обединения—съвети на младия специалист, конструкторски бюра, клубове. Решени са 97 теми с голям икономически ефект, от които 33 са внедрени вече в производството. Навсякъде ли е така? Не. В някои села и предприятия не са направени дори и първите стъпки, другаде фиктивно само съществуват. Изтъкна се и необходимостта да се разнообразят формите на работа, които съдействуват за повишаване качеството на продукцията.

Научно-техническата революция непосредствено засяга и развитието на селското стопанство. Особено се откроиха делът на младежките бригади за комплексна механизация. От общо 57 бригади в окръга 33 са младежки и те обработват около 60 процента от площите, които се обработват по комплексен начин. Но не навсякъде са изградени младежки производствени единици, а изградените не са дали максимума на своите възможности.

Значителни подобрения настъпиха в работата на комсомолските дружества и организации по идейното възпитание на младежта. Марксистко-ленинското учение се изучава позадълбочено. Нарасна броят на идеологическите дисциплини в системата на политическата учебна година. В Икономическия техникум в Силистра и в село Ситово са създадени комсомолски университети. В комсомолската практика навлязоха разговорите, двубоите, викторините. Но достатъчно разнообразни ли са формите за идеологическа и политическа пропаганда и задоволителен ли е ефектът от тяхната дейност за изграждането на здрав марксистко-ленински мироглед у младежта? Достатъчно ли е информирана младежта от окръга за външните и вътрешни многостранни събития?

110 младежки бригади изпълниха годишните си програми за 1968 година предсрочно. 77 младежки бригади се борят за званието „Бригада за комунистически труд“ и през отчетния период 21 го завоюваха. 7 младежки бригади от ЗММ, промкомбинат „Текстил“ и ТПК „Метал“ приеха призива на младежките бригади от Пловдивски и Софийски окръг за изпълнение на годишните планове за 1969 година в навечерието на славния юбилей. Но всички дружества и организации ли са поели конкретни задължения, изпълнението на които ще им даде право да посрещнат 25-ия рожден ден на свободата с вдигнати чела?

Тревога буди и броят на младежите, които не са привлечени в организацията. Не всички комсомолски комитети са станали съучастници в организирането и провеждането на спортните прояви.

Поставих по-голямо ударение на негативите в дейността на окръжната комсомолска организация, при все, че не те оформят облика ѝ. Напротив, комсомолската организация многократно е повишила своята роля и авторитет в живота на младежта и на окръга. Особено много и с успех се работи по патриотичното и военно-патриотичното възпитание на младото поколение. Положителна оценка на работата на окръжната комсомолска организация дадоха и първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов и секретарят на ЦК на Комсомола Минчо Чунтов. Но делегатите на конференцията трябва да заразят с духа на неудовлетворението всеки комсомолец и младеж, за да се засили стремежът към още по-големи дела, на каквито младежта е способна. И най-ценният резултат от конференцията е може би критичният анализ на явленията, характерни за комсомолския живот на сегашния етап, а не изтъкването на положителното само и парадният шум около успехите.

В работата на конференцията взеха участие и секретарите на ОК на Партията Христофор Иванов, Яким Петков и Шакир Шакиров, председателят на ОК на Отечествения фронт Боян Михнев, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, Мико Николов, председател на ОС на профсъюзите, Александър Чолаков, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, общественици.

На състоялия се първи пленум на новоизбрания Окръжен комитет за първи секретар бе преизбран Атанас Киров.

Любомир АЛЕКСАНДРОВ

Празнични концерти

С една хубава проява в навечерието на Осми март зарадваха жените от Силистра Градският комитет на Отечествения фронт, Градският съвет за работа сред жените и Градският съвет за изкуство и култура. За тях те организираха два осмомартенски концерта на 4 и 5 март в театъра.

В салона на театъра във вторник и сряда вечерта се стекоха много жени от предприятията, учрежденията и кварталите на града. Те посрещнаха с голям интерес програмата на участниците в концерта. В него взеха участие балетният и детският акордеонен състав от Детската музикална школа при образцовото народно читалище „Доростол“, женските вокални групи при ДП „Транспред“ и Окръжния народен съвет, женската битова танцова трупа от ДИП „Добруджа“, артисти от театъра при ОНС, членове на кръжока по художествено слово при читалището, индивидуални изпълнители.

Присъствуващите останаха много доволни от изпълнението на самодейците и бурно ги аплодираха.

(СТ)

ЩЕ ПРАЗНУВАТ УПОРИТИТЕ

Когато се заговори кое звено в ТКЗС—Дулово е най-работливото, всеки ще спомене жените, които ръководи Велика Павлова. От пролетта, та чак до късна есен двадесет и двете другарки се трудят в ширните блокове. Затова обещанията, които те дадоха за изтеклата година, са далеч преизпълнени.

Звеното на Павлова обработи 183 дка царевица. Вместо обещаните 460 кг среден добив, жените прибраха по 537 килограма. Два пъти по-висок е добивът при захарното цвекло, достигнал през изминалото сушаво лято 5 110 кг от декар, а при кръмното—4 678 килограма. От 45 дка, засадени с тютюн, звеното получи по 206 кг среден добив.

Най-упорити в работата са Садие Муталибова, Юкия Ахмедова, Мюлкия Мухаремова и др. Сега, заедно със своите другарки, те посрещат Осми март радостни от постигнатото, с вяра в още по-големите си успехи.

Венета ГЮРОВА

Красивите пирографирани кутии, с орнаменти от народното творчество, разнасят слава та на промкомбинат „Камъшит“ из цялата страна. Част от тези, които ги изработват, са пред вашия поглед.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Много са отделните операции по устройството на елктронния калкулатор „Елка“. Една от тях ежедневно изпълнява еталонажникът Стефан Иванов от завода „Оргтехника“. Той изпълнява постоянно трудовите си норми 160 на сто.

СНИМКА: Величко ПАНТЕЛЕЕВ

ДЪХ ОТ ПОЛЯТА НА ДОБРУДЖА

АЗ ОЩЕ нося дъх на зрели слънчогледи. Той ми напомня за комбайните, забързали в ширните кооперативни блокове. Напомня ми за тихата нега на ранните есенни дни... Едно голямо табло, украсило фасадата на ДИП „Дунав“, подсказва на посетителите за неизчерпаемия източник на суровината, която се преработва тук. И ня как ми се струва, че златото на разцъфналите слънчогледи, така добре намерено от умелия художник, се прелива и затрептява в хилядите еднолитрови стъкла, които усърдните жени от отделението за бутилиране подреждат в метални касети.

Хората, които управляват машините в предприятието са малко. Те работят на три смени. В началото на всяка от тях четирима човека поемат щафетата на непрекъснатия производствен процес.

Братан Костов работи в люшчното отделение. И ако той е внимателен, ядките в отделените вече люспи никога не надвишават 0,40 процента. Пак той се грижи за неспирния поток от семена в машините. И за още нещо, от което зависи правилният ход на производството. Братан, този среден на ръст, пъргав и симпатичен човек, трябва да следи за правилното навлажняване на мливото в двете големи метални тави.

— От 12 години съм в предприятието. Всичко ми е познато и лесно. Необходимо е само да бъдеш внимателен, и това е!

Че е така, се уверихме още повече в съседната зала, където извлеченото от пресите масло се рафинира. Като някой древен гадател, Кръстьо Кулев се взира над прозорчето на дем фера, зад което бушува жълте никава течност. Защото в този апарат маслото се нагрява до 150-160 градуса. Тук му се отнемат всички миризми, така не желани от консуматорите. След това то се охлажда и отвежда във филтрите.

И тук, край металическите улеи, в които се стича бистрото като сълза растително масло, се присъединих към справедливото негодуване на младата инженерка в ДИП „Дунав“.

— Според мен, настойчиво защищаваше мнението си Ценка Андреева, не бива да се отнемат на олиото нито белтъчините, нито останалите хранителни вещества, които ако то не се филтрира, му предават по-мътен цвят. Така маслото обеднява. Намалява се хранителната му стойност. Но такива са изискванията на стандарта. Впрочем, в някои еднородни на нашето предприятие вече се правят опити да се отмени тази практика.

Тезата на техноложката бе подкрепена и от химика Стави Шкондров. Младият мъж бди за качеството на продукцията. Определя маслеността на слънчогледовото семе. Прави анализ на всички междинни продукти.

— Не ми е трудно, защото работата ме увлича. Добрата организация в предприятието ми помага. Помагат ми всички ръководители.

За добрата организация, за реда и чистотата в ДИП „Дунав“ сме писали неведнъж. Тук на всеки работник е определен точен участък, за чиято хигиена той лично отговаря. Затова навсякъде чистотата е изрядна. Свежестта на декоративните цветя допълва уюта и хармонията. Много са грамотите, подредени в червения кът, които показват успехите на предприятието в областта на хигиената.

И не само за това разказват грамотите. Те сочат успехите на малкия, но задружен, сплотен колектив. Разказват за усилията на дългогодишния директор Илия Кунев и технолога Борис Беджев да постигнат още по-добри резултати в ежедневието. Усилия, които носят все по-радостни резултати. Защото през първите два месеца на годината тук са произведени 57 тона масло повече от очакваното, бутилирани са 3 000 бутилки над запланираните.

Единственото предприятие за комунистически труд в гр. Силистра посреща юбилея с нови победи, с нови завоевания.

М. ТРИФОНОВА

международна информация

Хайнеман — с по-големи възможности за президентския пост на ГФР

БОН, 5 март (Кор. на БТА) — В 23,30 часа българско време приключи тайното заседание на фракцията на Свободната демократическа партия във федералното събрание. Резултатите от съвещанието се очакваха с необикновено голям интерес, тъй като от отношението на свободните демократи зависи дали бъдещият президент на Федералната република ще се казва Густав Хайнеман или Герхард Шрьодер.

Председателят на Свободната демократическа партия Валтер Шел съобщи на очакващите го петдесетина журналисти, че е взето решение либералите да гласуват „на блок“ за кандидата на Социалдемократическата партия Хайнеман. С това шансовете на Хайнеман да стане държавен глава пораснаха значително. Предполага се, че още в първия тур той ще получи необходимото абсолютно мнозинство от 519 гласа.

Социалдемократическата партия разполага във федералното събрание с 449, а свободните демократи—с 83 гласа или общо Хайнеман може да разчита на около 530 гласа от общо 1036. До тоя момент е известно, че поради заболяване в гласуването няма да вземат участие 6 социалдемократи и 5 християндемократи.

Филм за космонавта Береговой

МОСКВА, 5 МАРТ (ТАСС) — По екраните излиза филм за космонавта Георги Береговой, два пъти герой на СССР. Той е създаден с участието и консултациите на научноизследователските институти, осъществяващи програмата за изследвания и усвояване на космическото пространство.

Днес в. „Правда“ пише, че като допълват филма с уникални архивни дачни, авторите на филма дават възможност да се проследят главните етапи от съдържателния живот на Георги Береговой—пионер, изработващ модели на самолети, комсомолец, комунист, сражаващ се на фронта, изпробващ нови самолети и накрая космонавт.

Много интересни са кадрите, на които са запечатани пред космическите тренировки на Береговой, включително и такива, които не са били представени в предишните филми на космонавтите.

(БТА)

Западноберлинските власти заплашват

БЕРЛИН, 5 март (БТА) — Стреснати от негодуванието на гражданите от Западен Берлин, които протестират срещу незаконното решение на боинското правителство да произведе избори за нов президент на ГФР на територията на този град, западноберлинските власти започнаха да вземат най-брутални мерки за потушаване на всякакви протестни действия. Както съобщава агенция АДН, вчера, след като издал забраната за насрочената за днес голяма протестна демонстрация, началникът на западноберлинската полиция Хюбнер заявил, че полицията има право да забрани или разпръсне всяка демонстрация, ако тя е насочена срещу решението за свикване на федералното събрание. Нещо повече. Сенаторът на вътрешните работи, сигурността и обществения ред на Западен Берлин Нойбауер заплашил, че всеки, който вземе участие в някакви протестни действия, ще бъде осъден на най-малко три месеца затвор. Както отбелязва агенция АДН, това означава, че западноберлинският сенат фактически налага в Западен Берлин извънредно положение.

Комюнике на МПЛА

ДАР ЕС САЛАМ, 5 март (ТАСС) — Над 270 военнослужащи от португалските наказателни отреди са били унищожени и многозина са били ранени от отредите на Народното движение за освобождение на Ангола (МПЛА) на източния фронт през ноември—декември миналата година, се съобщава в комюнике, разпространено вчера тук от представителството на МПЛА.

Засилването на въоръжената борба на анголския народ, се отбелязва в комюнието, създаде атмосфера на панически страх сред португалските колонизатори. Стремейки се на всяка цена да успокои португалците в Ангола, правителството на Каетано изпрати неотдавна в Ангола своя военен министър Жозе Родригиш и министъра по въпросите на отвъдморските територии Силва Куня.

Но нито тези, нито каквито и да било други мерки могат да предотвратят краха на португалските колонизатори.

(БТА)

ОТЧЕТНИ СЕСИИ НА НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

Дулово

Наскоро се състоя отчетната сесия на Градския общински народен съвет за 1968 година. На нея присъствува и председателят на ИК на Окръжния народен съвет Сава Шиваров. От отчетния доклад, прочетен от председателя на ИК на ГОНС Стефан Симеонов, пролича, че съветът през изтеклата година е положил много усилия за подобряване на своята дейност във всички области. Юлският и Ноемврийският пленум на ЦК на БКП дадоха нов тласък на работата на съвета. Взетите решения в светлината на тези пленуми спомогнаха да укрепва и се развива самоинициативата на съвета. От анализа, който бе направен, стана ясно, че съветът изпълнява успешно цялостната държавна, стопанска и социално-културна политика на територията на общината.

Хубаво впечатление прави вече строгото диференциране на различните въпроси, по които ГОНС работи. По-често той се занимава с дейността на отделните промишлени предприятия, стопанските организации и учрежденията от района. През изминалата година добри успехи постигна градската промишленост. Близките години обещават в гр. Дулово да настъпи рязко увеличение на промишлената продукция, за да може по-пълно да се заангажира освобождаващата се работна ръка от селското стопанство.

Централно място в работата на съвета заема и грижата за разширяване на битовите услуги. Сегашното им състояние не може да задоволи напълно нуждите на населението. В съставните села почти няма ателиета за услуги, с изключение на бръснарските. Доста е направено по строителството, благоустройството и хигиенизирането на селищата. Но твърде често не се спазват пусковите срокове на някои обекти главно поради слабата работа на Стройгрупата, СП „Комунални услуги“ и ТКЗС.

Изказалите се изразиха задоволството си от досегашната работа на съвета и поставиха редица въпроси, чието разрешение трябва да стане по-бързо. Остра нужда в момента се чувствува от разширение на болницата. Нужно е да се построят и повече детски заведения, да се води борба за облекчаване на женския труд и т. н.

В своето изказване др. Сава Шиваров даде положителна оценка за сесията и за дейността на ГОНС през 1968 година. Той се спря на най-належащите задачи на съвета през годината.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Тутракан

Неотдавна се проведе годишната отчетна сесия на ГОНС. В нейната работа взе участие и заместник-председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Иван Петров.

Доклад за работата на съвета и на неговите органи през миналата година прочете Спас Боевски, председател на ИК на ГОНС. Отчете се, че съветът е постигнал значително по-добри резултати във всички области. Промишлените предприятия произведоха повече продукция в сравнение с 1967 година. Доста е направено и по подобряването на услугите на населението. Особено внимание беше обърнато и на въпросите на транспорта. Автобусите на ДАП не са достатъчни, за да задоволят напълно нуждите. Налага се да се доставят още два автобуса, за да пътуват по-добре пътниците от съставните села на Тутракан.

В областта на търговията са отбелязани значителни успехи. Но все още не намалява броят на липсващите стоки в магазините и складовете на клона на ОКС и ГПК „Наркоп“. Съветът е работил успешно и по благоустрояването, хигиенизирането и озеленяването на града и селищата от района. През юбилейната година на свободата ще се извърши още по-голямо ниско строителство. Ще се създадат повече паркове и градини. Засегната бе и съвместната работа на съвета с Градския комитет на Отечествения фронт и останалите масови организации.

Много от съветниците говориха за някои пропуски и недостатъците в дейността на съвета. Поставиха някои още неразрешени въпроси.

Заместник-председателят на ИК на ОНС Иван Петров даде добра оценка за работата на съвета. Той говори и за необходимостта бързо да се подобри търговската дейност и обслужването на населението от страна на ДАП.

Приет бе и план за сесиите на съвета през годината.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Бабук

В работата на отчетната сесия на общинския народен съвет в село Бабук взе участие и председателят на ОК на Отечествения фронт Боян Михнев. В отчетния доклад председателят на общинския народен съвет Георги Стойчев изтъкна, че все повече се засилва съвместната дейност на изпълнителния комитет на съвета с управителния съвет на ТКЗС. В своята работа изпълнителният комитет е отделял значително място на въпросите на кооперативното стопанство и е полагал грижи за личните стопанства на кооператорите.

Със средства от самооблагането е построена голяма читалищна сграда, в която сега се помещава читалището, комсомолският клуб. С пари от самооблагането е построен и пансион за учениците от Казимир и Майор Ценович. През миналата година селото е водоснабдено. В момента се строи двуетажна сграда за здравна служба, която до края на тази година ще бъде завършена. В процес на оформяне е и паркът, където е издигнат паметник на Дочо Михайлов и другите борци за народна свобода от селото.

През отчетния период добра работа са извършили здравните работници. Отбелязано бе и подобряването на комунално-битовите услуги на населението.

Участвуващите в работата на сесията взеха отношение по много въпроси.

Др. Боян Михнев говори по някои задачи на народния съвет и обърна внимание на изоставането на селото в сравнение с околните села в някои области.

Тодор ДАСКАЛОВ

1944 1069 Пред 25-годишнината на Девети септември

ВИКТОРИНИТЕ — НА ОЩЕ ПО-ВИСОКО ИДЕЙНО И ХУДОЖЕСТВЕНО НИВО

Под ръководството на окръжната партийна организация трудещите се от градовете и селата на нашия окръг с невиждан ентусиазъм се готвят за достойното посрещане на 25 годишнината от Деветосептемврийската социалистическа революция в нашата страна. Важен дял за разгръщането на този политически и трудов подем имат и многостранните инициативи на Отечествения фронт. Въоръжени идейно с решенията на Деветия партиен конгрес, с решенията на Юлския и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП, комитетите и организациите на Отечествения фронт дават своя принос за укрепване на народното единство, за сплотяване на всички патриоти около политиката на Комунистическата партия, в името на всестранния разцвет на нашата скъпа Родина — Народна република България.

Могъщ фактор за социалистическото и патриотичното възпитание на трудещите се са и политико-просветните и културно-масови инициативи на Отечествения фронт в чест на 25-годишния юбилей. На тази славна дата са посветени и викторините-състезания, които провеждаме между общинските комитети на Отечествения фронт с участието и на Комсомола — „Познаваш ли Родината и родния край?“.

Проведените досега 30 срещи от първия кръг изиграха голяма роля за патриотичното възпитание на трудещите се, за запознаването им с епичните борби на българския народ през годините на национално-освободителната борба и борбата против фашизма и капитализма. Голямо внимание беше отделено на следдеветосептемврийския период — периода на социалистическото строителство, на грандиозните успехи, постигнати от трудова България под ръководството на героичната БКП.

Силни братски чувства и всенародна признателност предизвикаха въпросите, свързани с българо-руската и българо-съветска дружба.

Викторините се превърнаха в масова школа за опознаване и обикване на родния Добруджански край! Общественост и трудещите се от всички общини, където се състояха викторините, дават висока оценка за ефективността на тази политическа проява на Отечествения фронт и Комсомола. Тези срещи се превърнаха в истински огнища за политическа изява на трудовите хора, за патриотичното и интернационалното възпитание на народа и младежта. За отбелязване е големият интерес и масовото им посещаване от стари и млади отечественофронтовци.

Обстановката на доверие и безрезервна подкрепа от страна-тържествена обстановка на обществеността позволи на комитетите на Отечествения фронт и Комсомола добре да подберат съставите на състезаващите се отбори, на групите за художествената самодейност, които разнообразяват програмите, на пионерските прояви, с което се даваше и по-тържествена обстановка на цялата програма. Именно на това се дължи доброто представяне на всички отбори. То правеше двубоите по-динамични, борбата равностойна. Фактът, че по-голямата част от излъчените общини като победители в първия кръг са с минимална преднина от 1-5 точки, говори, че и тези които са елеминирани от състезанията, са се готвили старателно, с чувство на голяма отговорност.

Особено добре се представиха отборите на М. Преславец и Старо село. С високо художествено майсторство говориха представителите и на двете общини за историята на град Силистра, за Ивайло, за Съветската армия-освободителка, за 31-ви пехотен железен полк. А на втората среща в Старо село викторината беше открита с фанфарен сигнал. В препълнения с над 450 посетители салон пионери и участници в отборите си разменяха мартенички и подходящи емблеми.

В Зафирово и Сокол хората, препълнили салоните до краен предел, слушаха с дълбоко вътрешно вълнение, със затаен дъх съдържателните разкази за образа на Аспарух — основател на славянобългарската държава, за Константин философ, за героите на Шипка и т. н.

В Кайнарджа и Голеш бяха разказани цели епизоди от борбата на добруджанските революционери по време на румънската окупация и периода на борбата против фашизма и капитализма. Оживяха скъпите образи на Дочо Михайлов, на Димитър Дончев (Доктора) и на много други свидни синове на Добруджа, загинали, за да живеят вечно.

На високо идейно и художествено равнище минаха двубоите между Белица и Нова Черна, Попина и Межден, Секулово и Окорш, Иширково и Смилец.

На двубоя между Сребърна и Айдемир присъствуваха над 700 души. Освен това състезанието беше свързано с всички радиоточки на селата Сребърна и Ветрен.

Хубавите резултати от първия кръг обаче не бива да успокояват никого. До края на месец август предстои да бъдат проведени още 30 викторини. С това ще завърши цялото състезание и ще се излъчи община-окръжен първенец. Поради това необходимо е да се отстранят някои съществени слабости, които намериха място в работата през първия кръг.

Неоправдан е отказът на общинските комитети на Отечествения фронт в Бабук, Добротица и Алеково да участвуват във викторините. Условията за работа с хората тук с нищо не са по-лоши от другаде, а и таланти не липсват. Трябва да се счита, че тези комитети са виновни не само загдето не проявиха необходимата инициатива, но и затова, че със своето бездействие лишиха съселяните си от участие в едно такова хубаво дело.

На някои места не бяха добре подбрани членовете на журито. Имаше случаи, когато се даваха незаслужено по-ниски или по-високи оценки. С това се огорчаваха както участниците в представителните отбори, така и публиката. Необходими са напълно справедливи и обективни оценки от страна на всички членове на журито.

Макар и малко, но имаше и такива участници в представителните отбори и групите за художествена самодейност, на които им липсваше елементарно художествено майсторство. Тази слабост се дължи не толкова на неумението, а на недостатъчната предварителна подготовка. Добре представилите се общини дължат успехите си главно на репетициите и тренировките, предшествували викторината.

Нужно е състезаващите се общини да проявяват по-голяма грижа за предварителното съставяне на стройна, добре обмислена програма за работата. Това ще помогне да няма суетене по време на състезанията. То се отнася с особено голяма сила за общините-домакини.

Всички посочени слабости се дължат до голяма степен на обстоятелството, че в нашия окръг за пръв път провеждаме викторини. Опитът, придобит от общинските комитети и активистите на Отечествения фронт и Комсомола през първия кръг, неминуемо ще помогне да организираме и проведем следващите 30 викторини, посветени на славния юбилей от победата на социалистическата революция в България, на още по-високо равнище.

Михаил СТАНКОВ,
секретар на ОК на Отечествения фронт

ВНИМАНИЕ — ГРИП!

След като се появи в Британската колония Хонг-Конг през лятото на 1968 година, новата гripна епидемия обхвана страните на далечния изток и САЩ, а тази зима дойде и в Европа. Последните съобщения показват, че и нашата страна не е останала незасегната от това заболяване.

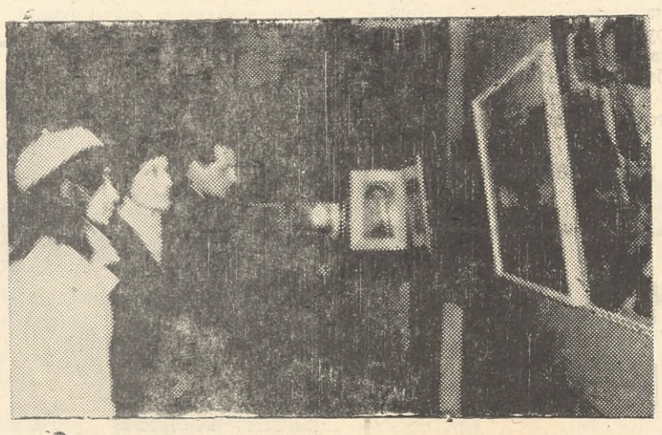
Грипът е най-масовата инфекция между хората. От него има повече заболявания, отколкото от всички останали инфекциозни болести, взети заедно. Разбира се, той е загубил до известна степен своята смъртоносност, характерна за пандемията от 1918 г., наречена „Испанска болест“, която отне живота на 20 милиона хора. Но и днес грипът е едно опасно заболяване, което се причинява от вирус, а източник на заразата е болният човек. Той е най-заразителен по време на температурния период. Смята се, че болният е заразителен до 2 дни след нормализиране на температурата и един ден преди започване на болестта. Особено опасни за разпространението на болестта са леко болните, които могат да ходят и по този начин разпространяват грипа. Възбудителят на грипа се предава по въздушно-капков път — при кашляне, кихане, висок разговор. Възможно е пренасянето на заразата чрез замърсени предмети, но поради малката устойчивост на грипозния вирус, този начин на пренасяне на зараза та има по-малко значение.

След прекарване на болестта се придобива имунитет за 2—3 г., но само срещу тоя тип вирус, който е причинил заболяването.

Грипът започва внезапно с главоболие, виене на свят, тръпки, висока температура, болки в костите и мускулите, обща слабост, повръщане, спадане на кръвното налягане. Ако не се появи усложнение, състоянието се подобрява за няколко дни, като най-дълго се задържа отпадналостта, която продължава една-две седмици. При децата до една година заболяването протича със загуба на тегло, повръщане, спазми и диария. При тях, а и при възрастните, могат да се появят усложнения като: пневмонии, възпаление на ухото, заболявания на бъбреците.

За успешна борба с грипа е необходимо при първите сигнали за започване на грипна епидемия във всички болници, детски градини, детски ясли и заведения за обществено хранене ежедневно да се извършва по 2-3 пъти влажно забърсване на подовете и цоклите с 0,5 на сто избистрен разтвор на хлорна вар или 2 на сто хлорамин, което да бъде последвано от проветряване. Дезинфекцията на съдовете и приборите да става чрез изваряване или киснене в 2 на сто разтвор на хлорамин в продължение на 30 минути. Да има достатъчно количества индивидуални кърпи за ръце и сапун. Трябва да се осигури поддържане на голяма чистота в индустриалните предприятия, редовно проветряване и отопление, както и своевременно отстраняване на съмнително болните от грип и грипоподобни заболявания.

Д-р М. ПЕЙЧЕВ
ХЕИ—Силистра

В Силистра наскоро беше открита художествена изложба „Добруджа“, която продължава да привлича много зрители.

„БОЖЕСТВЕНА КОМЕДИЯ“ В ГАЛЕРИЯ „ГАБИАНО“

В културния живот на Италия се случи важно събитие: в римската галерия „Габиано“ бе открита изложба на илюстрации от известния художник Ренато Гутузо към „Божествена комедия“ на Данте. През 1959 г. по поръчка на издателство „Мондадори“ Гутузо трябваше да направи сто рисунки за ново издание на поемата, но на този замисъл не беше съдено да се осъществи и рисунките на Гутузо така и не видяха бял свят, макар че художникът им отдаде две години от живота си, създавайки не сто, а хиляди — цяла антология — рисунки, скици, вариации. Отгогава изминаха около десет години.

„На моята възраст — казва Гутузо — десет години значат нещо и много неща сега бих направил по-другояче. Но от рисунките си не се отричам, макар че идеите не стоят на едно място и възгледите се менят...“

И тъй като работата е отдавна вече завършена, а зрителят и досега не е запознат с нея, художникът счете, че няма право да внася в нея каквито и да било изменения.

„Създавайки илюстрациите — подчертава Гутузо, — аз се стараех да намеря у Данте всичко онова, което в човешкото сърце никога не се променя, да покажа не само средновековния мир, а именно онези неизменчи чувства, които са еднакво характерни и за хората от четиринадесетия век, и за човека от двехилядната година. Дори използувах образи на свои съвременници... Да, аз познавам съвременните убийци, нашите крадци и мошеници, както Данте е познавал крадците и мошениците на своето време“.

„Всичко, което правя — казва комунистът Ренато Гутузо, — е проникнато от политика. Аз искам да бъда хармоничен човек и принадлежността към партията ми дава възможност да бъда такъв. Смятам, че художникът трябва всячески да отстоява идеите си, но при това да не забравя, че е човек, живеещ сред други хора“.

Ето защо така са го увлекли човешките страсти, описани от Данте. Но Гутузо не илюстрира просто тези страсти: в своята работа той се ръководи от собствените си чувства. Затова някои — дори най-знаменити — места от поемата е оставил без внимание, а на други, посъзвучни с неговите чувства и възгледи, е посветил по двете рисунки.

На въпрос на кореспондент на вестник, не ограничава ли свободата на художника необходимостта да илюстрира чуж до произведение, Гутузо отгова ря с решителното не. Всичко зависи от това, твърди той, как разбира тази свобода, която съвсем не е равнозначна на свободата „да правиш всичко, каквото искаш“. Творчеството на художника е обусловено от множество неща, така че защо да не могат да го обусловят стиховете на великия поет? Правейки образите на Данте видими, той проявява много по-голяма независимост, отколкото копирайки картини от случайно попаднало в ръцете мод но художествено списание.

„Поетическата фантазия на Данте — казва в заключение Ренато Гутузо, — образите на неговата „Божествен комедия“ са много „визуални“. Достатъчно е да се прочете внимателно поемата, за да се почувствува тази видимост на думите, на стиха. На едни места ми се вижда гълъб, на други — море от кръв. Както винаги, аз се стараех да направя всичко възможно, за да ме разбере зрителят, нали не работя механически, моят стимул е идейността“.

Из „Литературная газета“

СОЦИАЛИЗМЪТ И МЛАДЕЖТА

Днес борбата за умовете и сърцата на младежта стана основна линия на идеологическата борба между социализма и капитализма. В капиталистическите страни борбата за младежта се води във всички сфери: икономическа, политическа и идеологическа. Империалистите с всички сили се стремят да отвлекат младежите и девойките от активен обществен живот, да посеят сред тях семената на аполитичността, безидейността, обществената пасивност и да насочат енергията на младежта по пътя на фалшивата активност и да ѝ внушат идеологията на расовата ненавист, човеконенавистничеството, гангстеризма и войната. Разюзданият антикомунизъм е главното оръжие на империализма в тази яростна борба за младежта.

Антикомунизмът е идеология и политика на войнствуващата реакционна буржоазия, съвкупност на използуваните от нея идеологически и политически средства в борбата срещу комунистическата идеология и революционната практика за защита на исторически отживелия века си капитализъм, за увеличаване на експлоатацията на трудещите се, за унищожаване на демокрацията и прогресивната култура, за обосноваване на „правомерността“ на агресивните войни, за запазване на колониалния и национален гнет.

Използувайки многобройните средства за информация (печатът, радиото, телевизията, киното и литературата), буржоазните пропагандатори се стремят да представят кризата на капиталистическото общество като „криза на младежта“, да внушат мисълта, че капиталистическото общество е разделено не толкова от класови граници, колкото от възрастови и биологически. При това те целят да очернят младежта пред по-старото поколение, да лишат работническата класа и другите слоеве трудещи се от тяхната подкрепа, да се отслаби връзката между поколенията в тяхната революционна борба. От друга страна, това е един от начините да се убеди общественото мнение, че са необходими репресии срещу младежта, която атакува капиталистическите порядки. В същото време буржоазните идеологии подхвърлят на младежта готови стереотипи на мислене и социално поведение: култ към долара, към силата, култ към секса.

Любим трик на буржоазната пропаганда е да проповядва „хармония“ на класовите интереси при капитализма, всевъзможни извращения на теорията и практиката на социализма и комунизма. Тайна мечта на стратезите на империализма е да подкопаят ръководната роля на Партията в социалистическото общество, да откъснат младежта от влиянието на Партията. Те свързват осъществяването на тази мечта главно със съживяването на буржоазния реакционен национализъм, с подривната дейност на антисоциалистическите и дребнобуржоазните елементи в редица социалистически страни.

Огромният апарат на буржоазната пропаганда действува все по-нагло и по-настъпателно. Неговите стопани не жалят средствата, но милиардите долари за антикомунизма не са нищо друго, освен плащане за страха, който изпитва властвуващият елит в страните на капитала пред триумфалното шествие на идеите на социализма.

Империализмът е стар враг на социализма и комунизма. Сега обаче той се опитва да се представи като „разбиращ“ нуждите на младежта. Неговата мощна пропагандна машина впръсква в съзнанието на слушателя, читателя, зрителя силно действуващи духовни отрови: проповядване на индивидуализъм и стремеж за печалба, култ към насилието, расови предразсъдъци, садистично отношение към човешките страдания. Антикомунистическата пропаганда днес е много по-опасна, защото в нея намаляха фронталните нападки срещу социализма. Стремейки се политически да развратят младежта, буржоазните идеолози все по-често се опитват да ѝ внушат равнодушие към социалния строй, в който тя живее. Все по-често и по-частойчиво нашите идейни противници се стремят да наложат на подрастващото поколение в социалистическите страни възгледа на „неутралност“ в класовата борба, да направят основното за младото поколение че сблъсква нето на интересите на пролетариата и буржоазията, а уж неизбежния конфликт между хората с различни възрасти.

Десните антисоциалистически елементи все по-често се борят против социализма не пряко, а като се прикриват с лозунгите за „демократизация“ и „либерализация“ на социализма. Възползувайки се от обстоятелството, че в социалистическото строителство понякога се натрупват неразрешени проблеми и недостатъци, те провеждат линия на подриване властта на трудещите се. Те използуват критиката не за разрешаване на назрелите задачи, а да очернят социалистическата действителност, като при това главният удар пада върху комунистическата партия.

От историята знаем, че руската контрареволюция, загубила вяра във възможността с пряк удар да свали съветската власт, през 1921 г. организира Кронщадския бунт под лозунга: „Съвети, но без комунисти“. В. И. Ленин видя в този лозунг стъпало, мост за преминаване към белогвардейската власт. Същата тактика прилагаха и контрареволюционните елементи в Унгария през 1956 г. и в Чехословакия през миналата година. Десните сили се опитват да убедят населението, младежта, че без комунистите социализмът само ще спечелел. Но животът отдавна разобличи тази контрареволюционна измама. Никъде не е била осъществявана и не е могла да бъде осъществена съзнателна организация на социалистическия строй без партията на научния комунизъм — инициатор, ръководител и организатор на пролетарската революция, на построяването на новото общество.

За дребната буржоазия е характерно „лявото“, фалшиво революционно фразьорство, което представя борбата срещу капитализма като моментален кавалерийски скок, скрива неговите действителни трудности и заблуждава младото поколение.

Маоизмът се опитва да увлече младежта с ярки, ефектни лозунги, като прикрива с тях своята празнота и несъстоятелност. Прикривайки се под знамето на национализма, те предлагат на младежта като образец реакционерите, а в същото време съзнателно не говорят за революционерите-интернационалисти. Премълчават факта, че основният критерий при оценката на човешкото поведение или дори на цялата партия в наше време е отношението към съдбата на революцията и социализма в своята държава, към делото на международната социалистическа революция.

Партията и съветската държава постоянно посочват, че животът се разкрива пред младежта не като трапеза, пълна с ястия, а като възможност, необходимост и перспектива за самостоятелна дейност, за собствено дръзновение, за лично гражданско мъжество. От сами те младежи и девойки до голяма степен зависи как ще бъдат използувани и увеличени материалните и културните богатства на народа, доколко те ще се разпоредят с тях като стопани.

Съветската младеж има свой боеви авангард — Ленинския комсомол. ВЛКСМ е верен помощник и резерв на комунистическата партия. Мили они съветски хора преминаха в редиците на съюза на младежта школата на живота, труда и борбата. Комсомолът мобилизира младежта за изчистване на нашите обществени отношения от ръждата на социалния паразитизъм.

Нашият начин на живот оценява човека не по кройката на костюма и по прическата, не по модното му увлечение. Той има други критерии: служене на комунизма, трудолюбие, любознателност, честност, порядъчност, вярност в дружбата, безкористност, готовност за саможертва, дълбоко чувство на любов към социалистическата родина.

Съветската младеж спори с капитализма, продължава борбата, започната още през октомври 1917 година от руския пролетариат. Именно този Комсомол от първите дни спечели доверието на световната демократична младеж на международното работническо младежко движение.

За Комсомола пролетарската солидарност не е отвлечено понятие. Патриотичният и интернационален дълг на съветската младеж са неразделни, защото нашата младеж знае: без опита на Октомври е немислима победата на социализма в целия свят, а без тази победа не може да бъде доведено докрай делото на Октомври.

Нека западната преса вие, нека псевдокомунистите проявяват изобретателност в измислиците и клеветите. Комсомолецът-войник знае, че няма по-висок и хуманен дълг от защитата на социализма навсякъде, където го заплашва опасност.

Съветските младежи и девойки влизат в контакт и установяват единство на действие с всяка младежка организация, която е заинтересована от защитата на демокрацията и мира, без да скриват своите комунистически идеали, принципите си. Напротив, провъзгласяват ги публично и гордо.

Н. ДИХНОВ
Агенция „Новости“

Готови сме да засеем в срок и качествено

Беседа с Кольо Георгиев, председател на ТКЗС „Иордан Петров“, с. Алфатар

Управителният съвет на стопанството ни правилно оценява значението на пролетната кампания в комплекса от агротехнически мероприятия, затова грижливо и оперативно извършим необходимата подготовка за провеждането ѝ. В производствения план сме предвидили да получим 335 кг пшеница, 380 кг царевица, 135 кг фасул и 230 кг слънчоглед. При нашите условия тези добиви са сравнително високи и всеки пропуск може да доведе до неизпълнение на задачите. Това е втората причина, която ни кара да не се успокояваме, макар и да сме завършили вече с ремонта на машините, с почистването на семената, с измерването на организацията и с останалите подготвителни работи.

С пролетници ще засеем общо 22 000 декара. Цялата площ е подготвена през есента, с изключение на 480 декара, на които не можахме да направим дълбока есенна оран, понеже бяха заети до късно с царевица и слънчоглед втора култура, реколтирани за зърно. На тази площ сега ще обърнем по-голямо внимание, като извършим най-качествено предсеитбената подготовка.

Времето през месец февруари не ни позволи да започнем сеитбата в обичайните срокове. Това обстоятелство обаче ни даде възможност по-грижливо да почистим семената за посев. Семето за граха, фасула и фия отговаря на Българския държавен стандарт. Само овеса се наложи да почистваме втори път. Другите семена, които ще получим чрез обмяна или ще закупим, са договорирани. Все още не сме ги получили, но са на наше разположение и можем всеки момент да ги извозим. В момента изнасяме необходимите количества царевица за сортообмен.

Готови сме и с машините. Имаме общо 55 трактора, от които само един не е ремонтиран, почеже беше на разположение на Окръжно пътно управление за почистване на пътищата от сняг. Прикачният инвентар е също ремонтиран. Вниманието ни сега е насочено към хората. Преди няколко дни проведохме съвещание с механизаторите. На него отчетохме недостатъците, допуснати през миналогодишната пролетна кампания, разяснихме начина на заплащането, трудовите норми и задачите на всяка машина. На това съвещание механизаторите определиха показателите, по които ще се съревновават в чест на двадесет и петата годишнина от деветосептемврийската победа. Най-важните задължения са качеството на извършените работи, снижение себестойността на декар мека оран, икономии на горивно-смазочни материали и др.

По наша преценка ние сме готови за пролетната кампания и ако времето позволи, ще започнем работа веднага, за да засеем в срок и качествено.

Друга важна задача, която изпълняваме сега, това е подхранването на есенниците. Трябва да призная обаче, че ние го подценихме в началото на годината, като не използвахме всички благоприятни дни през януари, затова до 27 февруари имаме подхранени 6 000 декара от всичко 27 000 есенници. Сега сме създали добра организация и торим с 12 дискови и 5 центробежни тороразпръсквачки. Използуваме всеки подходящ момент. Машините влизат в блоковете рано сутрин и торят, докато се размръзне почвата. Осигурили сме необходимите количества изкуствен тор и смятаме до 10 март да приключим и с това мероприятие. Ра два ни фактът, че внесените досега торове паднаха на не много дълбока снежна покривка и няма опасност да се измият при топенето на снега.

Кооперативите от нашето стопанство са работни хора и с готовност се отзоваха на Възванието до българския народ за преизпълнение на задачите в чест на юбилейната годишнина на социалистическата революция в България. Това е още една гаранция, че ще проведем пролетната кампания образцово.

Проблеми на 44-то постановление

СВИНЕВЪДСТВОТО СТАВА РЕНТАБИЛНО

От загуба към печалба
Фуражната база е все още нерешена
Ролята на случайните фактори

Когато се решаваше преди години въпросът за преминаването на свиневъдната база при ТКЗС—Дулово на стопанска сметка, някои от специалистите на стопанството се изказаха скептично. Много се съмняваха в рентабилността на това начинание. Безспорно, всяко начало е трудно. Трудно бе и за дуловчани, които нямаха нито достатъчно опит в крупното свиневъдство, нито достатъчно фуражна база. Изминаха се няколко години, оттогава. Трудностите се решаваха една след друга, но крайните резултати все още не радваха. През 1966 година базата приключи годишните си отчети с 20 000 лева загуба. През следващата година се извършиха някои преустройства на свинарниците, потърсиха се нови форми и методи за подобряване на работата, извършени бяха и някои организационни преобразования, но годишните отчети пак завършиха с 20 000 лева загуба.

Сега счетоводителят Димитър Дачевски и ръководителят на базата Никола Савянов охотно разгръщат отчета за миналата година. Покрити са не само предишните загуби, но е приключено и с 9 200 лева печалба. Изплатен е трудът на обслужващия персонал, ще се раздадат и премии. Може би и затова самочувствието на хората от свинеугоителната база е повдигнато. За големи успехи тук е рано още да се говори, защото печалбата дойде с получаването на 113 480 лева допълнителна премия от ДСП „Родопа“ за преизпълнено договорно задължение, но все пак е успех. За първи път се приключва с положителни резултати. Повечето от угояваните свине отиват за износ. И сега, когато беседвахме с ръководството на базата, непрекъснато сновяха натоварени коли с угоени животни.

— Експедираме днес 6 вагона за Италия, а утре ще подадат вагони за Югославия —по ясни един от представителите на ДСП „Родопа“. Износът на угоени животни е по-изгоден за стопанството. За изнасяните в чужбина свине се плаща месото по 1 лев живо тегло, а за вътрешния пазар—с 12 стотинки по-малко. Затова стремежът е да се пласира продукцията на външния пазар. Общо взето от реализираната продукция за м. г. е получено по 0,97 лв. живо тегло без допълнителното възнаграждение, получено от ДСО „Родопа“. А себестойността е 1,02 лв. Тези две цифри ни говорят, че има още много да се желае в подобрението на работите в дуловската свинеугоителна база.

Къде се крие тайната на успеха? Какво още вълнува хората от това стопанство?

Като търсим причините за подобряване на икономическите резултати, грешка ще бъде, ако не изходим от натрупания вече няколкогодишен опит на дуловчани. През 1966 година средно в базата броят на угоявачите свине бе 6 000, а през м. г. — 11 000. Подобрени са и грижите за животните. Сега смъртността е сведена на 3,6 на сто. И това не е предел. Прасетата се групират строго по ръст в боксове по 100 и това намалява вероятността по-силните да задушават по-слабите. Регулярно то подаване на храна е също от голямо значение. Наличието на ярмомелка и парообразувател на територията на самата база е също от голямо значение. Сега се монтират още два фуражомелни агрегата. При наличието на вода и електрически ток се приготвя механизирано храната и с механизиран транспорт се разнася и изсипва направо в коритата на боксовете. Казахме по-горе „при наличието“. Трябва да изтъкнем, че електрическият ток и водата понякога не са редовни. Това не е система, но достатъчно е поради авария или други причини да се спрат тези важни съставки на живота и строгият режим на хранене се нарушава. Угоявачите животни не само че спират своя ежедневен ръст, но и го намаляват. Еднообразната храна, която тук е най-често ечемичени или царевични смески, също задържа съкращаването на срока за угояване. По норматива едно 30-килограмово прасе, за да достигне стокилограмова тежина, трябва да престои средно 6 месеца в базата, а поради влиянието на изброените фактори тук някои отделни партиди престояват и по 7-8 месеца. За много от биоконцентратните смески стопанството е принудено да ги търси в съседните окръзи, та дори чак в Плевенско. А наличието на суровина за тях в нашия окръг е в изобилие. Необходимо е по-скоро да се построи заводът за биоконцентратни смески в Дулово, където ще бъде решен фуражният въпрос не само за дуловската свинеугоителна ферма, но и за целия окръг. Ако разгледаме съставките, влизащи в образуването на общата продукция, произведена през миналата година, ще се убедим в това. Докато средствата, заделени за труд, през 1968 година съставляват само 3,5 процента, то разходите за фуражи са 70 на сто. Да се докарват биоконцентратни смески от Плевенско, изработени от дуловска суровина, е крайно неизгодно. Разходите за транспорт са големи, пък и не винаги се осигурява редовно храна.

Нередовното осигуряване с достатъчен и висококалоричен фураж, а така също и влияние то на случайните фактори — прекъсване на електрическия ток и водата, пречат на нарастващия темп на свиневъдството в тази база. Това е особено характерно за есенно-зимния сезон, през който ръководството на стопанството не използува напълно възможностите на свинарниците. Как иначе можем да си обясним факта, че през лятото то е готово да поеме угояването на 14 000 броя свине, а през зимата тази цифра се намалява около 10 000 броя? Но главният нерешен въпрос си остава фуражът. През лятото се разчита на царевична и люцернова зелена маса, а през зимата?

Очевидно е, че да се подобрят още икономическите резултати от свиневъдството и то да стане напълно рентабилен отрасъл, трябва да се реши въпросът с фуражната база, без отлагане. Не трябва да се омаловажават и случайните фактори, както и търсенето на по-рационални методи за съкращаване периода за угояване.

М. ТОМОВ

В защита на кооперативното имущество

Членовете на контролния съвет при ТКЗС — Паисиево са добри защитници на кооперативното имущество. Тяхната дейност е насочена към опазване на продукцията и средствата за производство.

Членовете на съвета, ръководени от председателя Мюмюн Расимов, през 1968 година редовно провеждаха проверки. Те установиха, че въпреки общите постижения по отношение правилната обработка на земята, все още има случаи, когато не се работи качествено. Така например в бригадите на селата Паисиево и Листец се допусна неправилно съхранение на изкуствените торове. Поради това, че някои тороразпръсквачки не бяли ремонтирачи, работело се на ръка. Механизаторите от бригадата за комплексна механизация в с. Паисиево са допуснали разпиляване на зърно при жътва на пшеница. Те са работили на повишена скорост.

Не трябва да се отминават и констатираните пропуски в обработката на трайните насаждения. Затова овощната градина в с. Зебил бе нападната от неприятели, които ѝ нанесоха големи щети.

През изтеклата година членовете на контролния съвет направиха двукратно проверки на подотчетни лица. Бяха констатирани нарушения. Така например в Паисиево, Долец и Бойл са продавани дини, плодове и други, без да бъдат заприходени.

Най-големи различия са установени при домакините на отделните бригади. Общо за стопанството са отбелязани излишъци за 10 948 лева, а недоимък от 1 563 лева. Ахмед Юдаимов от с. Зебил има излишък 3 990 лева и недоимък 280 лева. От лицата, които преди са били домакини, най-голям недоимък показва Ибриям Хасанов—1 527 лева.

При царевицата са допуснати най-големи различия. В бригадата на с. Орешене липсва 17 348 кг царевица, в Листец — 21 000 кг, Звенемир—9 195 кг, а в с. Долец — 81 128 кг.

На какво се дължат големите липси?

Преди всичко на неправилното съхраняване на продукцията. А в с. Долец продукцията от тази култура е заприходена без никакви първични документи. Допусната е сборна грешка от 18 000 кг.

Не са малко и пропуските при съхраняване и подготовката на фуражите. Най-очебиен е случаят с лошите и недостатъчни грижи за сламата. Само за 1968 година са изписани фири за груби фуражи на стойност 16 000 лева.

Установени са и различия при преброяването на животни те. От една страна се закъсняват със заприходяването им, а от друга — при продажба и клане не се съставят веднага актове за изписване.

Груби грешки се допускат и при начисляване на труда. Има случаи, когато това става умишлено, или от недоглеждане. Така например в с. Паисиево при силажирането на фуражната царевица, на кооператорите е начислен труд за разстилане на зелената маса в ямата, без за това да са използувани хора. В с. Орешене коларо-железарските работници извършват услуги на частни лица и инкасират определени такси, без да им дават документи. Ковачът Али Османов от с. Зарица си е начислил труд за направа на клинци. А в случая тези материали, на стойност 387 лева, са ползувани от склада на ТКЗС. След направената констатация, тази сума му е отчислена. Още много са нарушенията от този род.

И още нещо. Правят се пропуски при закупуването на нов инвентар. Има случаи, когато не се пускат складови разписки. Касиерите-отчетници често пъти задържат при тях приходните документи и дават възможност на шофьорите за закононарушения.

Допуснатите грешки, умишлени или неумишлени, са в ущърб на стопанството и кооператорите. Изисква се много по-голямо съзнание и умение, за да се ограничат и сведат до минимум.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Добра Георгиева, работничка в цех „Фъкана бродерия“ на ТПК „Добруджанка“, ще посрещне празника на жената — Осми март, с високи трудови постижения. Със стригачна машина тя оформя фъканите тъкани и винаги дава висококачествена изработка.

УСПЕШНА ГОДИНА

Неотдавна трудово-производителната кооперация в гр. Тутракан отчете годишната си дейност. Създадена след Девети септември, изминала неравен път в преодоляване на немалко трудности, сега ТПК „Съединение“ е между най-добрите в окръга.

Постигнатите успехи през 1968 година са безспорни. Планът за общата продукция е преизпълнен с 10 000 лева. Шивашките клонове, ръководени от Иван Драганчев, Ангел Стойчев и Слави Паскалев, плетачният отдел с отговорник Дешка Ковачева и още много други далеч надминаха очакваната продукция.

Изпълнен бе и планът за асортимента. Средната работна заплата за едно лице е надмината с 11 процента. През отчетния период кооперацията е постигнала 39 520 лева чист доход, вместо предвижданите 35 000 лева.

На какво се дължат успехите?

В интерес на истината трябва да изтъкнем големия дял, който се пада на дългогодишния опитен председател на кооперацията Петър Пецов, който умее отлично да ръководи хората. Да се съветва и сработва с всички.

За изпълнението на плановете допринесе и социалистическото съревнование, обхванало целия колектив. Комисията по съревнованието, ръководена от Тодор Русев, разви добра дейност. Оказана бе конкретна помощ на изоставащите клонове. От голямо значение са почините на първенците, които бяха изтъквани и награждавани. Материалният стимул оказа положително въздействие в производствения процес.

Заслужава да се спомене за постигнатите икономии на суровини и материали. Така кроячът Георги Панайотов реализира 560 лв. икономии, Григор Чорбаджиев—360 лв., Иван Драганчев — 850 лева и други.

Както през отчетния период, така и сега, с още по-голяма настойчивост бе поставен въпросът за подобряване на качеството на продукцията, за рентабилността, за подобряване на хигиената в някои клонове, за намиране нови форми при доставката на материали и пр.

Работниците и ръководството на кооперацията са убедени, че през юбилейната година ще постигнат още по-големи успехи.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Многофакторното заплащане стимулира за по-големи икономии

Една от важните задачи, които постави Юлският пленум на ЦК на БКП, е въвеждането на многофакторното заплащане на работниците. Като една по-съвършена система на заплащане на труда тя бе възприета и от ръководството на ДП „Транспред“ — Силистра. На практика вече се доказва, че чрез нея най-добре се съчетават личните с колективните интереси, създават се стимули за увеличаване производителността на труда от всяка бригада и цех.

Една положителна форма от многофакторното заплащане, която възприе нашето предприятие, е заплащането на механизаторите и шофьорите част от икономията от горива и гуми. Това става заедно с изплащането на премии за изпълнението на плановите показатели по обем и качество. Условия за икономии има във всички обекти, но икономите на шофьорите и механизаторите говорят, че те се грижат добре за машините, а и техническата им квалификация нараства.

Заслужават похвала за добрата си работа шофьорите и механизаторите от агенция 3 — Силистра. Месеци наред Иван Йовчев, Димитър Марков, Митю Тодоров и другите правят икономии от гориво. Това се дължи на редовните технически прегледи, на навременното отстраняване на най-малката повреда. Затова допълнителното възнаграждение, освен че е напълно заслужено, и стимулира работниците.

Добре се поддържат автомобилите и в агенцията в Дулово. Под ръководството на механика Стефан Чаушев повредата на всяка машина бързо се отстранява. Монтьорският колектив, въпреки че работи при лоши условия, поддържа 93 % техническа готовност на машинния парк. Най-големи икономии реализират шофьорите Траян Маринов, Мехмед Османов, Иван Ангелов, Асен Цветков и др. Расте и коефициентът на използуваемостта на механичните средства за всеки отчетен период, а тук расте и рентабилността на агенцията. Заплащат се икономиите от гуми, като след всеки отчетен период се изплащат и полагаемите премии.

Всичко това показва правилното приложение на многофакторното заплащане, като правилно се използуват неговите стимули за реализацията на икономии. А то е в интерес на предприятието и е част от изпълнението на 44-то постановление за увеличаване на рентабилността на производството.

Атанас ВИТАНОВ

ПОВЕЧЕ ВНИМАНИЕ КЪМ ЛЮБИТЕЛИТЕ ПЧЕЛАРИ!

Пчеларското дружество в Айдемир е едно от големите в окръга. Години наред то отчита добри постижения в организационната и просветната работа сред членовете си и високи добиви от пчелите. В него членуват 56 души, между които Цено Гайдарски с 90 пчелни семейства, Димитър Ангелов с 45 и други.

През 1968 година в дружеството се проведоха различни мероприятия. Новите членове бяха запознати с пролетното и есенно подхранване и пр. На сбирките се разглеждаха и други интересни и полезни въпроси. Особено добри резултати бяха постигнати в борбата с болестите по пчелите. В профилактични прегледи редовно и с желание се включва и ветеринарният лекар Курти Курдоманов. При това пчеларите взаимно се подпомагат. В някои отношения помощ им оказва и общинският народен съвет.

Независимо от добрата организация обаче високи добиви през миналата година не се получиха. Главна причина за това беше сушата. Немалки затруднения пчеларите имаха и при снабдяването със захар за пролетното и есенното подхранване. Захарта се доставяше със значителни закъснения, при това силно навлажнена. Пчеларите бяха принудени да закупуват захар от магазините. Лошо бе снабдяването и с восъчни основи. Състоянието на склада на селкоопа, в който се съхраняват питите и захарта, не отговаря на изискванията. Освен това в него се съхраняват кожи, старо желязо и още какво ли не. Тук се приема и съхранява пчелният мед. Съществуват възможности за замърсяване на продуктите и дори за разпространяване на някои болести. Селкоопът трябва да вземе необходимите мерки за решаването на тези въпроси, а ОНС по-навреме да доставя и разпределя необходими те материали.

Лошото е това, че и през най-добрия сезон на миналата година имаше смъртност сред пчелите. Най-голяма вина имаха бригадирите и агрономите от стопанството, които не спазваха разпорежданията за нощно пръскане на културите. Би трябвало да не се определят срокове за пръскане, а да се съобщава предварително точният ден, като се посочва силата и трайността на препаратите. През настоящата година дружеството е решило да се свърже и с най-близките райони от Румъния, където прелитат пчелите, за да получава съобщения за пръсканията в тези райони.

За да се подобри работата на пчеларите-любители от района на с. Айдемир, към поставените проблеми трябва да се проявява по-голяма загриженост.

Георги СТАНЧЕВ

Времето през март

Управление „Хидрология и метеорология“ дава следните прогнози за времето през март:

Средната месечна температура се очаква да бъде близка до нормалната, като в Северна България ще бъде малко по-ниска, а в Южна и в най-източните райони —малко по-ниска от нея. Нормалната месечна температура в Северна България и високите полета ще варира между 3 и 6 градуса, по черноморието и тракийската низина — между 5 и 7 градуса, в долината на Струма — между 6 и 8 градуса, а във високите планински райони — между минус 1 и минус 5 градуса.

Месечната сума на валежите ще бъде около нормалната, а в някои райони и по-голяма от нея. В Северна България и високите полета тя ще достигне 30-40 литра на кв. метър, по черноморието 20-40 л на кв. м, в тракийската низина и долината на Струма—30-50 л на кв. м, а във високите планински райони — 50-90 литра на квадратен метър.

Повече облачни дни с превалявания се очакват през периода 3—9 март, около средата на месеца и през последната петдневка.

По-тополи дни се очакват през втората половина на първото десетдневие, в началото на второто и през периода 22—25 март.

По-студено се очаква да бъде времето около средата на месеца, около 20 март и през някои дни на последната петдневка.

Най-ниските температури през март ще бъдат между минус 2 и минус 7, на места в Северна България и до —10 градуса, а най-високите — между 16 и 21 градуса.

Монтьорите Руси Стоянов, Петър Манев и Георги Иванов от ремонтната работилница на ТКЗС — Тутракан извършват качествен ремонт на комбайните.

НА СНИМКАТА: Момент от ремонта на последния хедер.

Снимка: М. ТОМОВ

„Този град е най-добрият от всички..."

Силистра в бележките на пътешествениците

Доростол, Дръстър, Силистра. Имена на един град, преживял близо 18 века и надвил бурите на историята. Селище на 11 Клавдиев легион, превърнал се по-късно в крепост, под стените на която е звъняло оръжието и на Светослав, и на Ивайло, и на Симеон.

През хилядолетната си история Силистра има честта да бъде посещавана и от много пътешественици, учени и военачалници, които в своите бележки и спомени ни оставят ценни сведения за града.

Турският географ Мустафа бен Абдулах Хаджи Калфа пише за Силистра през първата половина на XVII век: „Силистра, голям град на дунавския бряг, в равнина, граница откъм Молдова и Влашко, понеже този град е най-добрият от всички разположени край Дунава, избран е за главен град на санджака. Тук е седалището на беглер бея на околния санджак, който защищава исламските граници. След Къркалис (Лозенград) се минава Балкана и се влиза в окръзите Силистра и Добруджа..." По това време Силистра е център на третата по големина административна област в българските земи.

През 1636 г. през града минава полският дворянин Освиецим заедно с групата на пратеника на Владислав IV в Цариград Георги Красински. В описанието си Освиецим пише: „Този град Силистрия, на италиански говорящ Деризор, лежи на самия бряг на Дунава, хубаво и весело разположен, няма друга отбрана освен откъм реката. Твърдината (кале) е от зид, но не е запазена; откъм полето се намира някакъв си само развален трап". Като описва града, той отбелязва, че къщите са дървечи, има 7 хубаво изградени джамии и градска баня. За силистренския паша Освиецим отбелязва: „Силистренският паша се казва Алех паша, грък от висока фамилия. Богатствата му могат да се сравнят с Йововите. Разказаха ни, че държи в Гърция, по-право в Македония, села и градове 300,60 хил. овце, биволи 30 хил., коне, кобили, говеда, камили и друг добитък безчет; казват, че имал само 10 хиляди кучета за пазене на стадата. При такова богатство е дошъл до такова достойнство, та турският султан го е направил силистренски паша и му е дал цялото това силистренско господарство, което се простира от Дунава до Стамбул".

Забележителни описания на града е оставил турският пътешественик Евлия Челеби. Той пътува повече от 40 години и обикаля Египет, арабски и персийски земи, Мала Азия, Анадола, Балканския полуостров и голяма част от Европа. Всичките му пътни бележки са издадени на турски език в 10 тома.

За нас най-ценни са трети и пети том, където описва пътуването си из български земи и по-точно „Узи сялет" и Румелия.

През 1651 година, при дружавайки вуйчо си, Мелек Ахмед паша прекарва в Силистра известно време и прави подробни описания на крепостта и стопанския облик на града. За крепостта той пише: „Тя е здрава крепост във вид на лък, намира се на Дунавския бряг и е направена от изсечени камъни. Като се сравни с лък, връвта се намира на дунавското крайбрежие, а пък на двата краища има здрави кули, обърнати към Дунава. Единият край се намира вътре в Дунава, дето е водно течение, на това място има около 70-80 брашнени воденици, които са чудни и заслужават да се видят. Откъм сушата крепостта може да се сравни с облата част на лъка, направена е от твърди и големи камъни, и е снабдена с голям, широк и дълбок вал, през който тече р. Дучав, като навлиза от западната страна и изтича от източната. Има единадесет солидни кули, петстотин зъбци с по два реда бойчици. Снабдена е с две врати, от които едната е малка. Другата се намира на южната страна и се отваря откъм града. Тя е двойна, желязна и много здрава... Над вала има дървен мост, по който се минава за крепостта. Всяка вечер редниците от гарнизона вдигат моста с макари и затварят вратата...".

1800 години Силистра

За стопанския живот Мелек Ахмед паша пише: „Силистра има 800 дюкяна и един безистен с две врати... От двете страни на една главна улица има 100 богати дюкяна, които са покрити с червени керемиди... Златарите правят принадлежности на конските седла и юзди, както и красиви стрели. За цяла Европа от тук се изнася риба... Белият хляб, тлъстото овнешко месо от овните „къвърджик" и говеждото месо на Силистра са прочути..."

В края на XVIII век, през 1785 година, през града минава френският дипломат конт де Хотерив. Своите впечатления от пътуването предава на Румънската академия. Той описва „запустението", което обхваща Силистра и чейните околности вследствие „холерата, която върлува тука и която отнася всеки ден по 50 души...".

През 1830 година Силистра посещава един от малкото чужденци, допринесли за нашето Възраждане и за опознаването на българския народ в чужбина, бележитият украински историограф, фолклорист и етнограф Юрий Иванович Венелин. Запознал се с българската история и фолклор, той има голямо желание да посети България. Планът му бил да отиде във всички кътчета на „тази прекрасна страна", но неспокойното време и болестите му попречват. Неговата обиколка се ограничава само в днешна Североизточна България.

На 4 юли 1830 година Венелин пристига във Варна и се настанява в едно българско семейство. Минава през Каварна, Балчик. На 6 август пристига в Силистра. В града Венелин престоява седем седмици. Привлича го красивата гледка на крепостта, цялостната околност: „Силистра поскоро може да се нарече крепост, отколкото град; ако се махнат укрепленията, ще остане малко място; ако се погледне пространството на укрепленията, то ще се види обширна крепост. Силистра лежи на крайбрежната равнина. Южните брегове на Дунава се издигат подобно на хълм, простреми се във вид на верига, която се приближава към Силистра от запад, обгръща я като амфитеатър. Това място се харесало на римляните; на тази равнина отвътре, на този амфитеатър те устроили укрепен лагер, от който излизали околните караули по веригата на хълма, за да наблюдават Дунава".

Приет много гостоприемно, събрал много материали за българския бит и фолклор, Венелин приключва престоя си в България на 25 септември и от Силистра заминава за Букурещ.

Минават години, векове. Силистра познава погрома и победата, упадъка и разцвета...

Дичевските младежи на сцената

Комсомолското дружество, съвместно с читалището в с. Дичево, Силистренски окръг, в чест на двадесет и пет годишнината от социалистическата революция в България подготви четириактната пиеса „Сюрея" от Сабри Салиев Тата.

Младежите вложиха амбиция и труд при подготвянето на пиесата. Под ръководството на учителя Талиб Хаджиев, Акъ Исмаилов, Фахредин Даилов комсомолците използуваха февруарските зимни вечери за репетиции.

Не срещнаха особени трудности при подготовката, защото дори комсомолките-туркини се отзоваха с готовност на това мероприятие. За първи път пиесата се игра пред зрителите на с. Дичево. Присъствуващите останаха много доволни от своите съселяни-комсомолци. Младежите посетиха и селата Суходол и Преславци, където с успех представиха пиесата „Сюрея". Добре бяха подготвили ролите си Айшегюл Хаджиева (Балабан Зелиха), Емине Явашева (Сюрея), Небахат Карова (Атидже), Фахредин Даилов (Васфи) и Мюжелит Фахриев (Неджми). Освен пиесата, младежите подготвят и индивидуални изпълнения. С успех изпълниха народни песни пред зрителите Зюлфие Алиева, Гюлхан Назимова, Миясе Асанова и др. Дичевските комсомолци ще посетят и селата Искра, Босна, Черполик, Правда, Косара и с. Веслец от Разградски окръг. Добрата инициатива на дичевци се подема и от младежите в селата Сокол, Суходол и Косара, които започнаха да подготвят подходяща програма.

Мухарем КАНТАРОВ

НОВИ ФИЛМИ

ТАНГО

Новият филм на режисьора Васил Мирчев, направен по едноименната повест на Георги Караславов, е още един опит да се използуват в киното богатствата на литературната ни класика. Повестта „Танго" е сериозна литературна основа за изграждането на една значителна филмова творба. Произведението на Караславов има своите силни и слаби страни, но режисьорът навярно е бил привлечен преди всичко от интересния фактологически материал, от неговата драматическа наситеност и идейна острота. В „Танго" като във фокус е събрана цялата задъхана от жестокост атмосфера на ония дни, изпълнени с борба и жертви, но и дни, пълни с пищни приеми, в които „големите идеали" и „патриотизъм" на аристокрацията се раждат и проявяват под звуците на едно танго. Тук истинските човешки стойности получават своя пълноценност и измерения. В контраст с перфидния, но евтин патриотизъм на главния прокурор Йоргов, скромното и мълчаливо себеотрицание и вярност към идеята на трима комунисти, осъдени на смърт, прераства в истински подвиг и героизъм.

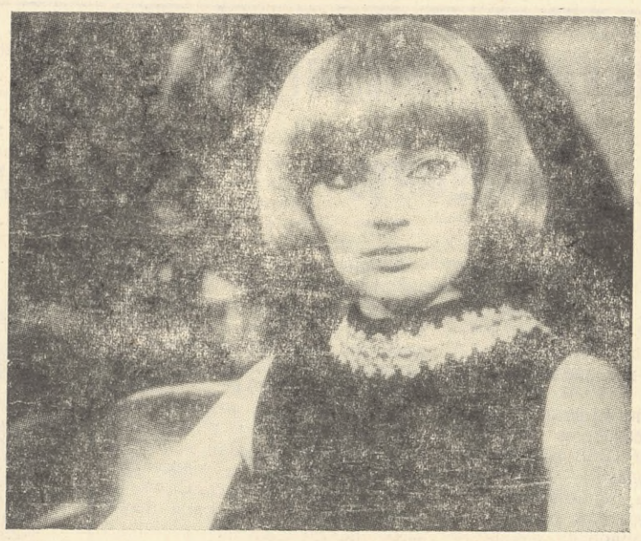
Всяко връщане на художника към темата за антифашистката борба на нашия народ обаче не трябва да остава вече само в границите на илюстративността, на приповдигнатия тон на патоса, а трябва да ни разкрива нови мисли, да ни води към нови оценки и усещания и заедно с това да ни връща към настоящето, към една вътрешна преоценка в самите нас на нашия дълг и патриотизъм, извършена от позициите на съвремието ни. И може би в това отношение филмът на Васил Мирчев не достига необходимата идейна пълнота и наситеност.

Сценарият, написан от Слав Г. Караславов, не чуси особени изменения по отношение на повестта като форма и идеен пълнеж. Липсва онази творческа намеса, която би довела до една по-голяма дълбочина в разкриването на конфликтите и би уплътнила образите, извеждайки ги от тяхната фрагментарност и шрихираност. Разчитано е повече на външната ефективност на ситуациите, отколкото на тяхната вътрешна психологическа задълбоченост. В своята режисьорска трактовка Васил Мирчев също не е внесъл големи изменения по отношение на сценария. Той добросъвестно и точно следва сюжетната канава и усилията му са насочени главно към постигането на една максимална експресивност в изображението.

Участието на известните наши актьори, засл. арт. Невена Коканова, Петър Пенков, Григор Вачков, Петър Слабаков, както и на младите изпълнители на трите образа на комунистите Георги Георгиев, Иван Налбантов и Веселин Савов допринасят за изграждането на един макар и неравноценен, но все пак достатъчно интересен и разнообразен актьорски ансамбъл. В това отношение особено се очертава образът на прокурора Йоргов в своеобразното и талантливо изпълнение на актьора Петър Пенков.

Филмът „Танго" като екранизация на едно популярно литературно произведение има свое място и значимост в поредицата национални филмови адаптации. Именно затова, струва ми се, той може да намери един добър прием от страна на нашите зрители.

Л. АНТОВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ОКРЪЖЕН ПРОЛЕТЕН КРОС

В неделя преди обяд в Силистра се проведе окръжният пролетен крос, който въпреки студеното време, премина при голям интерес и оспорвано. Участвуваха повече от 140 атлети от физкултурните дружества в села та Малък Преславец, Окорш, Зафирово, Черполик, Стефан Караджа и от градовете Силистра, Тутракан и Дулово.

След като председателят на ОС на БСФС Кънчо Иванов приветствува участниците, на старт застанаха пионерките. 800-метровото разстояние най-бързо пробягаха състезателките от „Доростол" Снежана Русева, Йорданка Николова и Индира Георгиева, които се класираха на първите три места. Пионерите се състезаваха на 1 000 метра. Борбата се разреши едва в последните метри преди финала. С по-добър финален спринт се наложи Румен Василев от „Доростол". На второ място остана неговият съотборник Димитър Христов, а на трето — Красимир Яшаров от село Окорш.

От девойките — младша възраст отново най-добре се представиха състезателките от училище „Макаренко" в Силистра Гюлсерен Еминова и Светла Тодорова. На трето място остана Стефка Георгиева. Стартът на юношите — младша възраст се очакваше с най-голям интерес. Стартираха 22 души с почти равни възможности. Най-добре построиха бягането си възпитаниците на Тефик Насъфов Ясен Лазаров, Георги Василев (двамата от СПТУ „Димитър Гачев") и Митхат Османов (от училище „Макаренко").

При девойките — старша възраст на първите три места се класираха състезателките от „Доростол" Луиза Ахилева, Жека Цонева и Радка Тодорова.

От юношите — старша възраст победи представителят на „Доростол" Димитър Русев, следван от съотборниците си Митко Иванов и Иван Гайдарски.

И при мъжете и жените на първите места се класираха представителите на Силистра: Йордан ка Димитрова и Марина Костадинова и Цоньо Христов, Адил Мехмедов и Васил Георгиев.

Отборно класиране:

1. Пионерки — 800 метра: „Доростол", М. Преславец, Окорш, Зафирово, Тутракан, Кайнарджа.

2. Пионери — 1000 метра: „Доростол", Окорш, Сребърна, Кайнарджа, Срацимир, М. Преславец.

3. Девойки — младша възраст — 1 000 метра: „Доростол", Зафирово, Кайнарджа, Ст. Караджа, Сребърна, Срацимир.

4. Юноши — младша възраст — 3 000 метра: „Доростол", Зафирово, Кайнарджа, Черполик, Ст. Караджа, Добротица.

В останалите възрастови групи се яви с отбори само „Доростол" — Силистра.

Окръжният пролетен крос бе посветен на 3-ти март — освобождението на България от турско робство.

Н. КОЛЕВ

СЪАВТОРСТВО В СПОРТНИТЕ ПРОЯВИ

☆ На комсомолския спорт — най-голямо внимание

☆ Комсомолските активисти — ръководители на спортни секции

☆ Кои са шефовете на турнирите?

Когато на отчетно-изборната конференция на окръжната организация на БСФС взе думата представителят на ЦС на БСФС Александър Божков, отговорен секретар на Българската федерация по баскетбол, той изтъкна първо положителния отклик на много комсомолски организации от окръга на решението да поемат нарядно с физкултурните дружества и колективи грижите около масовизирането на физкултурата и спорта и повишаването на спортното майсторство. Няма да мотивираме това негово изказване с всички примери, които се посочиха в това отношение на конференцията, а преди това — на отчетно-изборните събрания на комсомолските и физкултурни дружества и организации. Заслужава обаче да изтъкнем съвместната дейност на Градския комитет на Комсомола и физкултурното дружество „Червена звезда" в Дулово.

При едно недостатъчно познаване двигателната система на физкултурната дейност в този град може да се стигне до извода, че съвместната дейност се изчерпва с „двувластието" на Нейко Русев, работник в местното физкултурно дружество и заместник-секретар на ГК на ДКМС. Това обаче далеч не е така. Истина е само, че Нейко Русев координира всички планове за предстоящи физкултурни прояви с ГК на Комсомола, където никога не го посрещат бездушно. И още преди да излязат решенията за съвместна дейност на Комсомола с физкултурните дружества, в Дулово Градският комитет на ДКМС вече има ше принос в спортния живот на града. Леката атлетика — спортът, над който Комсомолът пое шефство, — в Дулово е под закрилата на комсомолската организация. За градското първенство по лека атлетика са учредени две купи, а се поемат и материалните грижи при провеждане на първенството. Няма лекоатлетическа проява, за която комсомолската организация да не е съавтор. Фактът, че на леката атлетика е отредено първостепенно място, говори, че физкултурните и комсомолските ръководители добре разбират чрез кои спортове може да се осъществи масово спортуване на базата на налични условия. Състоянието на леката атлетика в града се разгледа и на съвместен пленум на ГК на Комсомола и ръководството на физкултурното дружество, което се проведе непосредствено след решенията на VIII пленум на ЦС на БСФС. На пленума се приеме перспективен план за развитие на тази спорт до 1972 год. За председател на секцията бе избран не друг, а секретарят на ГК на Комсомола Васил Неделчев.

Кое обуславя успешното провеждане на спортните първенства, срещи и прояви в Дулово?

За ръководители на секциите — по седем вида спорт — са привлечени комсомолски ръководители или хора с комсомолски организационен опит. Иван Великов оглавява секцията по волейбол, секцията по баскетбол ръководи Добри Костов, по тенис на маса — Добринка Димитрова, по шах — Фикрет Музаферов.

На различните организации и ведомства е предложено да учредят преходни купи и да поемат шефство над отделните спортове, които се практикуват в града. Много от тях се отзовали. ГК на БКП е учредил преходна купа за градското първенство по футбол; на отборния първенец по тенис на маса се връчва купата на градския профсъюзен клуб; волейболните отбори се състезават за купата на ГНС. ГК на Комсомола е учредил купи и по футбол за селската младеж, по тенис на маса и вимпел за детското първенство „Футболна смяна".

Освен турнирите, които се провеждат по кръговата система, се организират състезания и спортни прояви и по повод някои важни събития. През изтеклата година пионерите от дружина „Млада гвардия" и средношколците от СПУ „Георги Кирков" се включиха в щафетата „Освободител", която бе организирана от ЦК на ДКМС в чест на 90-годишнината от освобождението на България от турско робство. В чест на 20-годишнината от основаването на кооперативното стопанство в Дулово с отборите на селата от района се състоя футболен турнир. В предфестивалните и фестивалните дни комсомолската организация и физкултурното дружество организираха лекоатлетически състезания, на които 157 младежи и девойки покриха нормите за получаване на фестивалната значка, а пионерските отбори се състезаваха по шах.

ОК на ДКМС не случайно повери на Дулово домакинството на окръжното първенство по тенис на маса — това бе доверие, спечелено с плодотворното сътрудничество между физкултурния колектив и комсомолската организация. ОС на БСФС също се довери на Дулово — там се проведе и окръжното селско първенство по борба.

Досегашните спортни резултати на съвместните усилия са насърчителни. През 1968 години на активно се занимаваха със спорт 1 167 младежи и девойки, пионери и средношколци. 405 спортисти станаха разрядници. На окръжното първенство по тенис на маса отборът-домакин Дулово спечели купата на ОК на Комсомола. Волейболният отбор в есенния дял на първенството зае първото място и стремежът е да заеме мястото в „Б" РВГ. Голяма надежда будят най-младите борци, които стигнаха до републикански състезания. За подготовка на млади борци ОС на професионалните съюзи откри спорт на школа, която бе подпомогната материално и от ОС на БСФС.

Най-благодарни дуловските спортисти са на местното кооперативно стопанство, което отделя значителни средства за развитието на физкултурата и спорта в града. За довършване на спортните площадки на стадиона ГНС отпусна средства и през настоящата година от дуловските спортисти можем да очакваме още по-добри спортни успехи.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

БАСКЕТБОЛ

Отборът на „Оргтехника" — на трето място в Североизточната „Б" РБГ

Решението на Българската федерация по баскетбол — през новия сезон (1969-1970 година) да има две елитни „Б" групи — изостри борбата в сегашните групи за класиране в челните четворки, тъй като в новите групи ще влязат само отборите, класирали се до четвърто място.

Нашият отбор „Оргтехника" в средата на февруари взе участие в първия пролетен турнир, който се проведе в град Варна. На тези състезания отборът ни имаше срещи с представителите на „Волов" — Шумен, „Локомотив" — Варна, и „Лудогорец" — Разград. Първите два мача бяха много оспорвани. Срещу „Волов" — Шумен нашият отбор след вяла игра и много пропуски в нападение загуби с 44:48. Това обаче подействува мобилизиращо и във втория мач видяхме един състав, решил да хвърли всички сили за победата. Още в началото на мача нашите момчета взеха инициативата в свои ръце и не позволиха на варненци да изравнят до края на срещата. Мачът завърши при резултат 62:54 в наша полза. В третия и после ден мач задачата бе по-лека и след една красива и емоционална игра победихме с 61:42 разградския „Лудогорец".

На този турнир проличаха някои слабости в подготовката: по отношение на защитата, слабата стрелба от средно и далечно разстояние и особено слабата борба под кошовете за отразени топки. С добрата си игра и реализаторските си качества изпъкнаха състезателите Александър Павлов, Илия Неделчев, Георги Георгиев, Красимир Гочев и Станьо Стачев. В крайна сметка нашият отбор премина с едно място напред и сега е на трето място след отборите на „Дунав" — Русе и „Академик" — Варна.

Сега отборът е на състезания в град Толбухин. След турнира във Варна се направиха изводи и в подготовката особено се наблегна на взаимодействието между отделните играчи, на стрелбата и подобряването на кондицията. Направиха се и някои промени по отношение на тактическата подготовка. Необходимо е обаче да изтъкнем, че за по-нататъшното успешно представяне ще трябва да се подобри и организационното състояние на отбора, което също влияе върху подготовката.

Целият колектив осъзнава голямата отговорност, пред която е изправен, и ще мобилизира всичките си сили за достойно представяне, за да запази мястото си в челната тройка. По този начин само той ще може да участвува през следващия сезон в елитната северна група по баскетбол.

Атанас ЗДРАВКОВ

Момент от закриването на Десетдневката на баскетбола в Силистра. На почетната стълбичка са най-добрите млади баскетболистки.

О Б Я В А

ОАП — СИЛИСТРА ТЪРСИ счетоводител с висше или средно икономическо образование и над 5 (пет) години трудов стаж.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 28 (1497) | Събота, 8 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Изложба за успехите на архитектурата

В четвъртък във фоайето на салона на Окръжния народен съвет беше открита изложба за постиженията на архитектурата в окръга през годините на народната власт. Освен архитекти, проектанти, строителни инженери тук бяха дошли секретарят на Окръжния комитет на Партията инженер Яким Петков, граждани.

Изложбата беше открита от заместник-председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Кръстьо Атанасов. Той изтъкна, че такива изложби се организират в цялата страна по решение на Министерството на строежите и архитектурата и Съюза на архитектите в България. Те са посветени на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас. Целта е да се направи преглед на успехите на българската архитектура в периода на социалистическото строителство.

През 25-те свободни години архитектите, проектантите и строителите от нашия окръг постигнаха значителни завоевания в областта на проектирането и строителството на жилищни домове и блокове, обществени сгради, паркове. През този период в окръга са построени 50 училища, 47 читалища, 55 детски градини, 17 детски ясли, 14 обществени бани, много производствени сгради, търговски магазини и заведения. Всичко това придава сега социалистически облик на нашите селища.

Богато подредената изложба чрез десетките фототабла, рисунки и макети дава възможност на посетителите да се запознаят с най-добрите постижения на Силистренски окръг в архитектурата, строителството и благоустройството. Изложените експонати ще бъдат показани и в градовете Дулово и Тутракан, а така също и на други места в окръга.

(СТ)

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

МИЛКА ГИНЕВА
председател на Окръжния съвет за работа сред жените

Международният ден на жените!... Събрал в себе си мъките и радостите, разочарованията и победите на поколения жени, той идва от онази малобройна конференция на жените-социалистки, която преди близо 60 години реши жените по света да имат свой празник, свой ден на солидарност, на борба и светли надежди.

И вече близо 60 години при различни условия на всяко кътче от планетата жените честват своя празник зад решетките на затворите, в бойните партизански отряди, в многолюдните цехове, хлебородни поля, в тихите научни лаборатории...

Осми март се роди в борбата на жените за равноправие и човешки правдини. Той идва заедно с пролетта, когато природата се събужда за нов живот...

Великата октомврийска социалистическа революция стана преломен момент в живота и съдбата на жените в целия свят. Съветските жени, освободили се първи от капиталистическия гнет, прокарваха пътя, окуражаваха с примера си всички жени по света.

Нов етап в международното женско движение беше създаването на МДФЖ. На първата си среща преди 24 години учредителките на Федерацията си дадоха клетва в името на загиналите и живите боркини за свобода да се борят с всички средства за траен мир — единство на гаранция за щастието на всички деца по земята.

Тазгодишният 8 март идва под знака на предстоящия световен конгрес на жените. Той ни зове за проверка на дадената клетва.

Българките винаги са имали вярно чувство за международ на солидарност. Комитетът на българските жени призова да бъдат събрани 50 000 лева в помощ на виетнамския народ. Досега са събрани 300 000 лв. Акцията продължава. В нея се включиха и жените от Силистренски окръг. Те събраха над 7 000 лева.

Сега българските жени посрещат своя празник в навечерието на славния 25-годишен юбилей на социалистическата революция. Много българки заплатиха с живота си нашата свобода, за да види Родината ни светлината на деветия ден на септември 1944 г. Нека в днешния празничен ден си дадем клетва, че с делата си в строителството на социализма — тяхната заветна мечта — ще създадем за нашите деца живот, достоен за подвига на стотиците героини, които никога не ще забравим. Много от тях положиха основите на женското движение в нашата страна. На Ана Маймункова, Мара Петлякова и много други Партията възложи създаването и укрепването на женското ядро в партийните редици.

Незабравимият Георги Димитров вярно определи мястото на българската жена в строителството на социализма. Той я оцени като огромна градивна сила.

Юлският пленум на Партията гласува голямо доверие на жените, подкрепя различните форми на женското движение у нас.

Много задачи стоят сега пред силистренските жени. В чест на юбилея на свободата и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град няма да останат на заден план нашите инициативи, ентусиазъм и творческо вдъхновение.

Пред нас са общинските събори, окръжният събор и националното съвещание на жените-първенци, в което ще участвуват и представителки на жените от нашия окръг. Те ще докладват пред Партията и народа какво сме сътворили за 25 години в отговор на грижите и голямото доверие. Дали сме достойни за високото име, което си е спечелила българската жена, сега зависи от самите нас, от вдъхновения ни труд.

Новата структура на женското движение в нашата страна е още една гаранция за по-ярката изява на жените от окръга. Неизбройми са техните успехи. Много са носителките на медали и отличия от всички сектори на нашия обществен, икономически и културен живот.

Празникът дойде с пролетта — красив като нея.
Да ви е честит, родни сестри!

За повече и качествен тютюн

Такава бе основната тенденция на разговора, състоял се завчера на окръжното съвещание на тютюнопроизводителите от окръга.

Съвещанието бе организирано от ОК на Партията, Окръжния народен съвет и УС на ОКС. За да споделят своя опит, в салона на Окръжния народен съвет бяха свикани председателите на ТКЗС и директорите на ДЗС, общинските партийни секретари, бригадири и звеноводи, работещи в тютюнопроизводството в окръга ни.

За постиженията и предстоящите задачи по изпълнението на разпореждането на МС от 3 февруари тази година изнесе доклад зам.-председателят на ОНС Димитър Михайлов. Отчитайки досегашните резултати в тютюнопроизводството, докладчикът изтъкна, че през текущата година трябва да засеем с тютюн 36 700 декара площ. Той обоснова необходимостта от ранното засяване на разсада и даде практически съвети на участниците в съвещанието.

Изказаха се председателите на ТКЗС в Дулово, Секулово, Средище, Окорш и други.

В работата на съвещанието взе участие и секретарят на ОК на БКП Никола Николов и представител на Комплексната опитна станция по растениевъдството в Шумен.

М. ТРЕНЕВ

Тържествено осмомартенско събрание

По случай Международния ден на жената — 8 март вчера в салона на народния театър се проведе общоградско тържествено събрание. На него присъствува партийният, комсомолският, профсъюзният и женският актив от града.

Гости на тържеството бяха другарите Сава Шиваров, председател на ОНС, Шакир Шакиров секретар на ОК на БКП, Боян Михнев, председател на ОК на Отечествения фронт, Георги Кардашев, първи секретар на ГК на БКП, Мико Николов, председател на ОСПС, и други.

Скъпи гости на жените от града бяха и дошлите за тържеството студентките Селие Норик от Уругвай и Далия Хайдар от Сирия, които се учат в нашата страна.

Доклад за международния празник на жената изнесе пред седателката на Окръжния съвет за работа сред жените Милка Гинева.

След доклада от името на сирийските жени приветствие поднесе Далия Хайдар. Тя разказа на присъствуващите за тежкото положение на сирийските жени и тяхната борба против израелските завоеватели. Примерът на българските жени — посочи тя — не само ни учи, но и вдъхновява в борбата и справедливите искания.

Свои мисли за борбата на латиноамериканските жени сподели и Селие Норик. Тя благодари за възможността да се учи в България, да се радва на социалистическите завоевания и вдъхновява от примера на българските жени.

От името на всички жени в окръга събранието изпрати благодарствена телеграма до ЦК на БКП, прочетена от председателката на Градския съвет за работа сред жените Койка Свирчева.

За присъствуващите на събранието самодейни художествени състави при профсъюзния дом изнесоха голям поздравителен концерт.

(СТ)

Равноправен строител на новото

Едва ли в нашето социалистическо общество има област, в която жената да не участвува рамо до рамо с мъжа. Сега тя е учителка и агроном, лекарка и инженер.

Голям е броят на труженичките и в многобройния колектив на Окръжния народен съвет.

На 6 март женсъветът организира тържество по повод 8 март. На колектива гостуваха 26 кооператорки от стопанството в село Сокол.

Цонка Модева изнесе доклад, в който говори за все по-нарастващата роля на българската жена във всяка област на живота, за признанието, с което сега се ползува нейният труд.

От името на Изпълкома на ОНС към присъствуващите жени с приветствие се обърна за местник-председателят И. Петров. Той оцени високо усилията им за изпълнението на многобройните отговорни задачи, като им пожела здраве и семейно щастие.

Изнесена бе художествена програма, в която взеха участие и гостенките от Сокол.

След общата вечеря жените до късно се веселиха с игри и песни.

Първата голяма победа

През четвъртото тримесечие на м. г. високото преизпълнение на производствената програма от колектива на завод „Оргтехника" му осигури първото място в окръга.

На 6 март т. г. в салона на народния театър работниците от предприятието се събраха на тържествено събрание, за да отчетат миналогодишните резултати и приемат показателите за социалистическото съревнование през юбилейната година.

Гости на тържеството бяха и другарите Яким Петков — секретар на ОК на БКП, Георги Кардашев — първи секретар на ГК на БКП, Димитър Михайлов — заместник-председател на ОНС, Мико Николов — председател на ОСПС и други партийни и стопански ръководители.

Доклад за дейността на завода през миналата година изнесе директорът на предприятието Иван Русанов. Другарят Мико Николов връчи на колектива преходното знаме първенец на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на професионалните съюзи, грамота и парична награда.

Накрая най-добрите цехове и бригади бяха наградени от ръководството на завода.

И. НАЙДЕНОВ

Желанието им е да има мир на земята

Предпразничното съревнование за най-добро посрещане на 8 март мобилизира силите на всички жени от 2 квартална организация на Отечествения фронт. Много са прочетените беседи и статии за героичното минало и настояще на българската жена, а на специална среща те изпратиха телеграма до ЦК на БКП — израз на твърдата си солидарност с борбата на виетнамските жени.

Богати и осмислени бяха проведените над 173 седенки. На общата седянка с актива на квартала освен интересната беседа, изнесена бе и литературно-музикална програма. Най-интересна бе обаче срещата с активните боркини против фашизма и капитализма. На нея другарките Ана Чапкънова и Маринка Дулева разказаха спомени от своя живот. Привличаше вниманието уреденият към българската жена. Поредицата от предпразнични сценки завърши с общоквартална среща, на която веселието стана израз на безкрайната признателност към Партията и социалистическата ни Родина.

На тържествената манифестация, в празнична премяна жените от квартала отново демонстрираха своята солидарност и борба за мир.

В ТРУДА СЕ РАЖДА РАДОСТТА ИМ

ПО-ГОЛЯМАТА част от многобройния колектив на промкомбинат „Камъшит" са жени. Един месец преди празника 8 март сред тях се разгоря благородно социалистическо съревнование. Приета бе ударна десетдневка, която редовно се отчиташе по заводската радиоуредба.

Голямо оживление сред жените предизвика проведената викторина. Не липсваха в предприятието и весели седенки.

Техният брой надхвърли 20 с участието на повече от 600 жени. На много от тържествата в училищата и детските градини най-добрите производственички разказаха за своята работа. От своя страна децата и ученици, над които са поели шефство производствени бригади от предприятието, изнесоха пред работниците поздравителни програми.

С вълнение жените от комбината посрещнаха изпратените поздравителни телеграми от две военни поделения, с които предприятието има приятелски връзки. Но най-голяма им бе радостта от изнесения концерт на тържественото събрание, който ученическият хор от училище „Отец Паисий" и танцовата група от профсъюзния дом посветиха на първенците от предприятието.

Своята работническа солидарност и борба за мир работничките от „Камъшит" демонстрираха още веднъж на празничната манифестация.

С преизпълнение на трудовата норма посрещна празника на жената и Петранка Иванова — монтажничка на печки за твърдо гориво при ЗГУ „Терма" — Тутракан.

Журналистите за ежедневието

„Младост — 69". Младежите и девойките от МЗ „Стоманa" завчера се събраха на уречелна вечер в салоните на ресторант „Златна Добруджа". Тази тържествена вечер, в навечерието на Осми март, те проведоха съвместно с ГК на Комсомола и „Културен отдих".

* * *

Започналият на 5 т. м. бас кетболен турнир — жени в спортната зала в Силистра ще продължи до 9. III. включително. Досега резултатите за силистренки са радващи. Отборът на „Доростол" спечели срещите със своите партньори от „Академик" и „Спартак" — Вар на. С особена упоритост се сражаваха за победата с последния отбор, когато от силистренския отбор бяха останали само три баскетболистки. Въпреки това те се наложиха.

* * *

Утре, неделя, в Пионерския дом в Силистра ще се състои среща на представителите на интернационалните клубове и председателите на пионерските информационни бюра. В тази среща ще вземат участие по двама представители на всички пионерски дружини от окръга.

* * *

На 10 март кръжокът по художествено слово с ръководител Мариана Ковачева при Образцово народно читалище „Доростол" — Силистра ще изнесе рецитал по литературни творби на местни автори.

* * *

На 12 март духовият оркестър при Образцово народно читалище „Доростол" — Силистра с участието на професор Сава Димитров ще изнесе концерт. А на 13 март любителите на музиката ще имат възможност да слушат клавирен концерт, изнесен от Лиляна Стринска, преподавателка в Силистренската детска музикална школа.

* * *

Времето. Както съобщават от Хидрометеорологичната станция — Силистра, времето днес и утре ще запази характера си. Променливо облачно, слаби снеговалежи и слаби северо-източни ветрове.

Международна информация

Социалистическата демокрация в действие

МОСКВА, 7 март (кор. на БТА Ст. Тихчев) — На 16 март тази година в Съветския съюз ще се състоят избори за местни органи на властта — съвети на депутатите на трудещите се. Ще бъдат избрани селски, районни, градски, областни и краеви съвети.

С всеки изминат ден все по-широко се разгръща изборната подготовка. Тя се провежда под знака на всенародната борба за изпълнение решенията на Двадесет и третия конгрес на КПСС, които имат за цел по-нататъшния подем на икономиката и културата и повишаването благосъстоянието на съветските хора.

На предстоящите избори ще бъдат избрани 49 554 местни съвета, със 784 повече, отколкото през 1967 година. Избирателите ще дадат вот на доверие на 2 071 722 депутати, с 30 хиляди повече, отколкото преди две години. Увеличението на съветите и депутатите се дължи на обстоятелството, че през последните две години на картата на страната се появиха над 200 нови градове и селища. Те израснаха преди всичко в богатите с природни богатства райони на Сибир, Крайния север и Далечния изток, във връзка с усвояването на тези богатства.

Избирателната кампания преминава при голяма политическа активност на трудещите се. В изборната подготовка ярко се проявява съветският социалистически демократизъм. По време на изборите съветските хора не само избират свои представители в местните органи на властта, но и активно и на широка основа обсъждат начините и средствата за подобряване работата на съветите по ръководството на стопанското и културното строителство.

ПРОТЕСТ НА КАМБОДЖА

НЮ ЙОРК, 7 март (ТАСС) — Постоянното представителство на Камбоджа при ООН уведоми председателя на Съвета за сигурност за новите въоръжени провокации, извършени от американо-южновиетнамската военщина против независима Камбоджа. От 10 януари 1969 година шпионски самолет на американо-южновиетнамските военно-въздушни сили почти всеки ден нарушаваше въздушното пространство на Камбоджа над село Сен Монор, се посочва в писмото на камбоджанското правителство. На 18 и 20 януари четири хеликоптера на американо-южновиетнамските войски летели на неголяма височина над същата територия, обстрелвайки камбоджанското село Пулке.

На 12 февруари самолети на американо-южновиетнамските военновъздушни сили отново нарушили въздушното пространство на Камбоджа в провинция Свайриенг, хвърляйки бомби и обстрелвайки с картечници населени пунктове. Един от американските самолети бил свален, а четиримата американски военнослужащи — в екипажа на този самолет — били взети в плен.

Правителството на Камбоджа изрази решителен протест против непрекъснатите нарушения на въздушното пространство със самолети и хеликоптери на американо-южновиетнамските военновъздушни сили и настоя правителствата на САЩ и Южен Виетнам незабавно да вземат мерки, за да не се повтарят подобни провокации.

(БТА)

Декларация на Министерството на външните работи на КНДР

ПХЕНЯН, 7 март (ТАСС) — Представител на Министерството на външните работи на Корейската народнодемократична република решително осъди продължаващата агресия на САЩ във Виетнам. В декларацията, предадена от Корейската централна телеграфна агенция, се посочва, че Съединените щати извършват наказателни операции срещу мирното южновиетнамско население, постоянно нарушават границите и въздушното пространство на Демократична република Виетнам. Министерството на външните работи на КНДР подчертава, че тези действия на американските агресори са грубо предизвикателство към световната общественост.

(БТА)

Из опита на пропагандиста

Разковничето е в предварителната подготовка

Пропагандист съм от единадесет години насам. Като ръководител на учебно звено в системата на партийната учебна година работя вече осем години. Ръководех кръжоци по изучаване на историята на Партията, политическа икономия, а сега школа по марксизъм-ленинизъм—философия.

Общинският партиен комитет в с. Айдемир полага големи грижи за политическата просвета на комунистите. Пропагандистите ръководят определени групи, в които участвуват подбрани по образование и подготовка хора. Вече четири години работя с един и същ състав от комунисти. Според мене това е от голямо значение за по-доброто опознаване и сплотяване на колектива. Само при такива условия може да се създаде атмосфера на спокойствие, творческо обсъждане на поставяните проблеми. В нашата школа по основи на марксизма-ленинизма—философия — участниците свободно разговарят по въпросите, които ги интересуват, споделят мисли. Със същите участници преди изучаването на кръжочни начала политическата икономия.

За да има успех в овладяването на знанията, голяма роля играе подготовката на самия пропагандист по дадения материал или по темата. Когато лекцията е добре подготвена, подкрепена с примери от живота, вниманието на слушателите се заангажирва по-лесно.

За мене пропагандистката работа е желание, а не задължение. Това ме подтиква да се готвя винаги по-добре, да търся по-ефективни форми и начини, за да бъда по-близко до всеки участник в школата. Много често, ще кажа ежедневно, съм с някои от школата. Разговарям с тях как е най-добре да се преподаде новият материал и как по-интересно да премине събеседването. За всяка лекция предварително подготвям подробен план. В него отбелязвам по-важните моменти от темата, какви нагледни пособия ще използвам и кога каква литература ще препоръчам на слушателите, по какви въпроси ще проведем събеседването.

Особено полезно е да се вне се разнообразие в занятията. Това аз постигам с кратка информация за събитията през седмицата или чрез обсъждането на някой актуален проблем с важно вътрешно или международно значение. Това—от друга страна — помага на участниците в школата, да се ориентират по-добре в събитията. Много помагат не само на мене, а и на самите участници, нагледните материали, дори и само една диаграма. Тогава по-лесно се усвоява материалът, събеседването преминава по-оживено. Въпреки че политическата икономия и философията са дисциплини, по които нагледните пособия са оскъдни, то аз намирам или сам изготвям подходящи диаграми.

Хубаво е, че през тази партийна учебна година ОК на Партията и Домът за политическа просвета подготвиха нагледни материали като диафилми и други, които аз редовно използвам. При това и резултатите от работата са по-добри. Пона стоящем разполагаме освен с диапозитиви и с магнитофон. Това е малко още, но сме уверени, че техническите средства ежегодно ще се увеличават и ще спомагат за по-лесното усвояване на преподавания материал. Усвояването на новата лекция ще става по-добре, след като е проведено събеседване по дадената от миналото занятие тема. Участниците вземат по-активно участие, когато се използват и нагледни пособия.

Много полезно се оказа и това, че със същите слушатели изучавахме две години политическата икономия, сега за втора година се запознаваме с философията. Това ни улеснява извънредно много. Струва ми се, че ако тези дисциплини се изучават само за една година, ще бъде много претрупано. Разбира се, указанията на ЦК на БКП са тези дисциплини да се преподават в системата на партийната просвета само една година. Но като се има предвид, че комунистите трябва да четат повече, да се самообразоват—нещо, което по-трудно се постига, в партийната учебна година би следвало да се усвояват основните неща. Така определените часове стават по-интересни за самите участници.

Считам, че техническите пособия трябва да навлязат побързо и в политическата просвета. Само по този начин ще можем по-ефикасно да подготвяме убедени марксисти и марксистко-ленинското учение ще се овладява по-добре от всеки комунист.

Иван АНАСТАСОВ,
пропагандист в село Айдемир

ИНИЦИАТИВИ ИМА, НО ЕФЕКТИВНОСТТА Е НЕЗАДОВОЛИТЕЛНА

Когато разглеждаме едногодишната дейност на един профкомитет, не бива да изпускаме из предвид крайните резултати от работата на членовете на профсъюзната организация. Това се отнася както за изпълнението на ежедневните производствени задачи, така и за повишаване съзнателността на хората. За измерение на степента отчасно изпълнението на производствените задачи, показателите са известни. По тях се отчита трудът и съответно зависи заплатата. А как да измераме втория показател—съзнателността на хората? Тук, видимо, ще трябва да се има предвид отношението към социалистическата собственост, към хората, с които са ежедневно в контакт, осъзнаването на факта, че трудът допринася блага не само за отделния индивид, но и за обществото и т. н.

Преди няколко дни колективът на Наркоop—Тутракан отчете резултатите за миналогодишната дейност на кооперацията. И икономическите резултати са положителни. Планът за стокооборота в търговията на дребно е изпълнен 102,34 на сто. Постигнат е ръст 12 на сто. Ускорена е обръщаемостта на стоките с 3 дни. Нарастнала е рентабилността и т. н. Добри са показателите и в общественото хранене, промишлената продукция, изкупуването и пр. Този темп на работа се е запазил и през първите два месеца на юбилейната година. За тези постижения наред със заслугите на УС, се отчита и положителната дейност на профкомитета.

Ала каква е фактически дейността на профкомитета от наша гледна точка? Профкомитът тук се състои от 9 души, като повечето от членовете му са същевременно и профгрупорзи в отделните сектори на търговията. Председателят му, Дора Раева, е и стоковед в общественото хранене. Прекомерната й заетост не й дава възможност да поддържа пряка връзка с членовете на профсъюзната организация. Тази връзка се осъществява от профгрупорзите. Социалистическото съревнование по отделните сектори като че ли зависи от инициативността на отделния член на профкомитета — профгрупорга. Действително на заседания на профкомитета се разглеждат такива важни въпроси като социалистическото съревнование, обсъждат се мероприятия за повишение квалификацията на търговските работници, запознават се хората с някои нови разпоредби и нормативни документи, разпределят се картите за почивка и др. Но всякога ли тези решения достигат до всичките членове на профсъюзната организация, всякога ли се довеждат докрай обсъдените инициативи, всякога ли проверката на изпълнението е всеобхватна? За да си отговорим на тези въпроси, ще изходим пак от отчетните данни на доклада на УС на кооперацията. В него се отчита, че работата по рекламата на стоките, т. е. по подреждането и етикирането, както по хигиенизирането на помещенията, а така също с въпросите на културното обслужване, не е на необходимата висота. През годината са извършени 304 материални проверки от вътрешно ведомствени контрольори на кооперацията и въпреки това не са редки случаите, когато сметките не излизат. При 180-те ревизии са установени липси на 13 374 лв. и излишъци за 7 193 лева. От средносписъчен състав 208 души в социалистическото съревнование са участвували 98 търговски работника, т. е. помалко от 50 на сто. Бригадите за комунистически труд от четири са намалели на три. Поради текучество в числения състав и неподдържане на високите изисквания от това звание е била лишена бригадата, обслужваща ресторант „Москва" в града.

От тези факти се вижда, че работата с профсъюзните членове не е на необходимата висота. Не се работи достатъчно за пълното изкореняване на ръждата от миналото—все още се търсят тихи води в търговската мрежа и се спекулира с доверието на купувача, като се „удря" в кантара, „греши се" в сметката, заменя се една стока с друга, правят се опити за присвояване, фалшифицират се документи и пр. Безспорно това са единични случаи и в сравнение с предишните години те са по-малко. Но нашият стремеж нашето желание, нашата борба е да ги изкореним окончателно! И в тази насока трябва решително да помогне профорганизацията, чиято задача наред с организирането на социалистическото съревнование, е и да възпитава своите членове в духа на комунизма.

Заслужава внимание една нова инициатива, която изтъкна председателят на профкомитета Дора Раева. А именно: поемане шефството от тяхната профорганизация на две паралелки от гимназията в града, с цел след завършване на гимназиалния курс да се привлекат на работа в търговията младежи и девойки — комсомолци. Ако тази инициатива се доведе докрай и се сбъдне замисълът й, може да се очаква в близките години освежаване на търговския кадър.

Всеизвестно е, че по-голямата част от завършващите гимназия се включват в материалното производство, пък и онния, които продължават своето образование, не веднага им се отдава възможност да постъпят във висшите учебни заведения. От тях много се изпращат с комсомолски поръчения в отраслите на народното стопанство. Социалистическата търговия също трябва да вър ви в крак с живота. На дадения етап се изясни, че търговията действително има остра нужда от подкрепата на патриотична младеж. Защо тогава Комсомолът, заедно с профкомитета, не подготви набор с поръчение да подобри работата и в социалистическата търговия? Решавани са много потежки и сложни проблеми в строителството и промишлеността с помощта на Комсомола и вярваме, че ще бъде решен и проблемът с търговските кадри.

М. ТОДОРОВ

Почти всички членове на първичната партийна организация при животновъдството в село Краново се учат в началната школа по основи на комунистическото възпитание.

НА СНИМКАТА: Момент от едно занимание на школата, ръководена от пропагандиста Марин Василев.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Растат редиците на кръводарителите

Преди няколко дни в Силистра се състоя пленум на Окръжния комитет на Българския Червен кръст за отчитане на работата по безвъзмездното кръводаряване.

В обстойния доклад по повдигнатите въпроси, изнесен от др. Р. Рачев, се посочваше националният мащаб на кръводаряването и необходимостта от кръвопреливане в съвременната медицина. Освен като пряка дейност на Българския червен кръст то стана поле за работа и на председателите на общинските народни съвети, общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС, административните ръководства на предприятията и на масовите организации.

Отчетено беше, че опитът на кръводарителните комитети, изградени към дружествата на БЧК в Иширково, Брадвари, Добротица, Калипетрово и др., показва красноречиво как трябва да се осъществява взаимодействието между всички заинтересовани организации и ведомства.

Комитетът по кръводаряване в Иширково, например, организира показно кръводаряване и положеният труд не отиде напразно — планът на съвета по кръводаряването бе изпълнен на 179 на сто.

Докладчикът посочи, че в резултат на усилията на цялата общественост и предимно на 50 000-те червенокръстци, изпълнението на годишния план за окръга е както следва: за кръв — 110.10 на сто за постоянни кръводарители; 110.7 на сто за кръвна плазма; 113 на сто и тест серум — 241 на сто.

С особени успехи могат да се посочат кръводарители в селата Брадвари, Сребърна, Добротица, Ирник и др., които имат изпълнение от 140 до 227 на сто.

В доклада обаче беше посочено, че на някои места се гледа с пренебрежение на кръводаряването. Така например при провеждане на акции от село Долец е взета кръв само от 7 души, в село Вълкан — от трима, в Зебил — 15, в Орешене — 17 и т. н.

Особен акцент постави докладчикът на въпроса за оборудването на кръводарителните центрове. Посочено беше, че те са често неподходящи, тъмни и непочистени.

В края на своята работа пленумът прие решения за бъдещата си дейност под знака на най-новите изисквания на червенокръстката дейност у нас.

Р. РУСЕВ

Интересна вечер...

Неотдавна в салона на читалището в село Цар Асен се състоя тържествена вечер, посветена на младото социалистическо семейство.

На най-видно място бе уреден кът-изложба на шевици и плетива, изработени от сръчните ръце на невести и моми. Секретарят на комсомолското дружество изнесе доклад за любовта, брака и семейството.

Наградата за най-хармонично семейство, което с разбирателството си може да служи за пример на останалите, се присъди на съпружеската двойка Деньо и Йорданка Коцеви.

Специалната комисия, която трябваше да определи най-хубавата изработка, връчи първа награда на Стоянка Христова за оригинална и умело изработена битова шевица.

Вечерга премина много задушевно и при повишено настроение, благодарение и на младите инструменталисти Богдан Неделчев и Деньо Колев и на младата изпълнителка на народни песни Пенка Александрова. След другарската вечеря и проведената викторина на остроумието, дойде редът на танците и хората.

Дружественият комитет на Комсомола е поел инициативата да организира и други вечери — на животновъда, на механизатора, на полевъда.

Добромир СТРЕМСКИ

Среща на един стар род

На 1 март т. г. в село Кайнарджа се състоя интересна и първа по рода си среща — срещна се целият род Палчеви. Осъществена бе една дългоочаквана идея и мечта. Сложено бе началото на една нова и хубава традиция.

Срещата премина много организирано, весело и мило. Присъствуващите бяха само от рода Палчеви. Вниманието на хората беше привлечено от сполучливата схема на родословието на рода Палчеви и от снимки на техни деди и прадеди.

Секретарят на читалището в селото Петър Палчев направи кратък исторически преглед за произхода на рода Палчеви. Едновременно с това биваха представяни и отделните семейства, които ставаха на крака, за да ги видят другите. Така се постигна и целта на срещата — да се видят и опознаят всички членове на рода.

Предполага се, че родът Палчеви е дошъл от селата Гюверча и Паракьой, намиращи се сега в Румъния. Проследен бе родът само на Палчо Димитров. Бащата на дядо Палчо—Димитър Николчев—живял до 110 години, а неговата жена—95 години. Дядо Палчо е живял 96 години. Той имал четири сина и три дъщери, които създават многобройно поколение, което възлиза на около 140 души. На срещата присъствуваха 110 души. От седемте деца на дядо Палчо сега е жива най-малката му дъщеря—Ивана Палчева — на 87 години и живее в гр. Силистра. Родът Палчеви е на възраст около 3 века.

Започна богата трапеза. Унесени в спомени по миналото и настоящето, присъствуващите на срещата се веселиха почти до сутринта. Всяка минута беше изпълнена с песни, хора, хумор. Оркестърът беше изцяло от рода Палчеви. Песните на Илия Палчев, хумористичните изпълнения на дядо Кольо Палчев допаднаха на всички. Весели, радостни, с богати души и сърца са чле новете на големия род Палчеви.

Незабравима ще остане тази първа среща. Ето защо всички единодушно обявиха 1 март за ден на рода Палчеви и всяка година ще се срещат на обща трапеза.

Нека тази хубава традиция за познаване и проучване да бъде последвана и от други родове.

Георги СКОРЧЕЛИЕВ

Сподавен вик

РАЗКАЗ

—Д-р Начева, баба Керана не дава да й напрвя инжекцията.

— Коя беше тази баба Керана?

— От осма стая, тежко болната.

Бях се върнала преди два дни от отпуск и още не познавах добре болните в отделението, но се сетих за кого става дума. Това беше жената, за която на вчерашната петминутка завеждащият отделението беше казал, че ще живее най-много още 5-6 дни. Имаше рак в белите дробове. Все пак не можех да си спомня как изглежда. Обърнах се към сестрата.

— Какво ще й правите?

— Строфантин.

Бях готова да й кажа да я остави, тя тъй и тъй няма особена полза от тия инжекции. Подкрепяхме сърцето, но се удължаваха мъките й. После обаче реших, че трябва все пак да й направим инжекцията, по не за авторитет пред другите болни в стаята. Тръгнах заедно със сестрата.

Бабата лежеше на леглото срещу вратата. Лицето й, едро и кокалесто, беше синкаво около носа и устата. Приближих се и хванах ръката й.

— Защо не искаш да ти направим инжекция?

Тя мълчаливо ме изгледа и обърна глава. Седнах на леглото й.

— Кажи защо! Боли ли те?

— Ох оставете ме. Няма файда. Няма да стане човек от мене.

Замълчах, без да зная какво да й отговоря. Бях задържала несъзнателно ръката й и лекичко я поглеждах. Тя спря очите си върху мене. Бяха тъмни, дълбоко хлътнали в орбитите, с корав, тежък поглед. Между веждите, още черни, въпреки побелялата коса, се беше врязала дълбока бръчка. Поразиха ме изражението на устата. Сякаш беше стиснала устни, за да сподави някакъв вик.

Усмихнах се и кимнах на сестрата да се приближи.

— Хайде, бабо Керано, нека ти направим инжекцията. Тая ще бъде последната, обещавам ти.

Тя мълчаливо вдигна ръкава на пижамата си. Сестрата затегна гуменото маркуче около ръката и въпросително ме погледна.

— Ще я направите ли?

Взех спринцовката и колкото се може по-внимателно забих иглата в набръчкената, отпуснатата кожа. Както и очаквах, не улучих веднага вената. Започнах да я търся — нещо, което беше много мъчително за болния. Бабата седеше каменно неподвижна. Извед нъж изпитах чувството, че забивам иглата в мъртва плът. По гърба ми полазиха тръпки. Погледнах бързо дали диша. Завивката бавно се повдигаше, но лицето на жената беше застинало като маска. Завърших инжекцията и отпратих сестрата.

— Е, заболя ли те много?

Баба Керана отрицателно поклати глава. Придърпах едно столче до кревата й и седнах. Искаше ми се малко да я попразпитам.

— Откога си така болна?

— Отдавна.

— Колко отдавна?

Нарязаните й от бръчки устни безвучно замърдаха, сякаш броеше нещо.

— Двайсет и пет години станаха.

— Не може да бъде. Ти нещо грешиш, бабо Керано.

Тя ме погледна с мрачна упоритост.

—Толкоз са. Оттогава захванаха да ме болят гърдите.

—Плеврит ли си прекарала?

— Не... Убиха момчето ми...

— Как? Кой го уби?

Тя ме изгледа с тъмен, твърд поглед.

— Полицаите.

— А, разбирам. Сигурно е бил ятак или партизанин.

— Партизанин... Дойде си една вечер у дома и го отведоха. Предаде го един изедник, него и още едно момче, другото селче.

Говореше мъчително бавно и толкова тихо, че едва я чувах.

— Откараха ги в общината... След три дена ги убиха. През нощта... В едно дере... като кучета.

Наведох глава, съжалявах, че започнах този разговор. Тя не биваше да се тревожи. Погледнах крадешком дали плаче Очите й бяха сухи.

—На третата нощ мъжът ми заедно с другоселеца, бащата на онуй момче, отидоха скришно да ги изровят. Бяха ни казали къде са закопани—имахме един свой човек в кметството. А иначе ония крият. Ако бяха ни угадили, щяха да ни избият.

Тя се закашля. Кашля дълго, мъчително, притиснала ръце до мършавите си гърди. Наблюдавах как тялото й се тресе под завивката. На времето трябва да е била висока, едра жена.

Тя постепенно се успокои и като превъзмогваше задуха, бавно продължи:

— Донесоха ги у нас... Мойто едва го познах... синьо, бито. Ръцете му счупени. Лицето... не се вижда ни уста, ни нос. Очите му отворени... гледат...

Потръпнах. Не можех повече да слушам тия накъсани, хриптящи изречения. Вперила очи в нещо, което само тя виждаше, баба Керана разправяше глухо и равно.

— Съблякохме го да го умием... Седем куршума бяха минали през него... седем дупки имаше на тялото му...

В очите ми запари. Прехапах устни. Лицето на старица та беше страшно в своята суровa неподвижност. Само линията на устата беше станала потясна и по-твърда. Устните й бяха почти изчезнали, така ги беше стиснала.

— Тогава нещо ме сряза тук. — Тя потупа гърдите си с костеливия си юмрук. — Свекърва ми плаче, а аз стоя и гледам. Не мога да плача. Сякаш сълзите ми пресъхнаха. Само гърдите ме болят, болят, не мога дъх да си поема. „Плачи — думат ми, — ще ти олекне!" А аз не мога. Мъжът ми не издържа — не мина седми ца и се парализира.

— А ти издържа?

— Какво да правя? Сърцето ми се скъса, като го видях изпружен на земята. Ама мълча. Ако взема да викам, глас няма да ми стигне. На добитък шетам, болния гледам, дигам го, слагам го, той все едно труп, не може да мръдне. Вървя нагоре-надолу, а онуй нещо в гърдите все боли, яде ме. Дълбае. Аз пак мълча. Два десет и пет години така... Нейсе... изяде ме...

— Дядото жив ли е още?

— Жив. Парализиран... от кръста надолу.

Погледнах странното изражение на устата й — стиснатите устни, които сякаш искаха да сподавят някакъв вик, и си го обясних. Та тя цял живот точно това беше правила. Оправих завивката и станах. Уморена от продължителното говорене, жената лежеше синкавобледа и неподвижна. Стиснах лекичко ръката й и излязох.

От тоя ден ние почти не си приказвахме. На визитация разменяхме по едно-две изречения и това беше. Разбирахме се без думи. Някаква особена близост се беше създала помежду ни.

От нейното село непрекъснато идваха хора—роднини, жени, младежи, деца с огромни букети късни, тъмночервени хризантеми и молеха да им разрешим да я видят. Не пускахме посетители при тежко болните, но за баба Керана от време на време правехме изключение. Тя, горкичката, така се радваше на всеки гост, на всеки човек от родното й село дошъл да я навести. Дори ми се струваше, че след тия посещения я намирам по-бодра и сякаш изпълнена с вяра, че ще оздравее.

После състоянието й внезапно се влоши. Цяла седмица беше много зле. Не се оплакваше, лежеше обърната към стената и глухо охкаше. Постоянно й давахме кислород. Помислих, че ще умре, но тя издържа.

Една вечер, няколко дни след това, бях дежурна. Към десет часа дойдоха да ми кажат, че баба Керана ме вика. Отидох в стаята й със свито сърце. Още като я видях, разбрах, че това е краят. Беше повърнала кръв и едва дишаше, смазана от силния задух. Докоснах рамото й.

— Как си?

Тя посочи гърдите си.

— Боли.

Стиснах ръката й окуражително.

— Нищо. Потърпи. Толкова неща си изтърпяла.

Тя поклати глава. После бръкна под възглавницата си и ми мушна нещо в ръката. Беше малко възголче, направено от носна кърпа. Внимателно го развързах. Вътре имаше стара, избеляла снимка на пет-шестгодишно момченце и една синя, платнена торбичка, голяма колкото бучка захар. Наведох се над баба Керана и й посочих снимката.

— Кое е това дете?

— Динко, момчето ми... дето го убиха... Само тя остана от снимките му като дете... другите се пръснаха...

— Ами това? — показах й торбичката.

— Муска... за здраве. Бях я зашила под хастара на палтото му тайно. Той не я знаеше... — Тя въздъхна и притисна с ръка гърдите си. Трудно й беше да говори. — После... като го донесоха... я намерих и я взех...

Повъртях торбичката между пръстите си. На едното й ъгъл че се виждаше кафяво петънце. Наведох се пак над леглото.

— Какво да правя с тия неща, на кого да ги дам?

Тя не ми отговори. Не можеше. След шест минути почина — тихо, като мъченица, каквато действително беше.

Лилия ГУНЕВА

Обновените селища на Добруджа

ЕДИН УЧИТЕЛ започна да пише история за селото и хората. Искаше написаното да бъде без претенции на академичен труд, но от редовете да лъха истината. За да се доберe до нея, той трябваше да надникне през столетия, да чуе отново заглъхналото ехо от кавале рийски коне и тътена на оръдия; трябваше да долови стенанията на ранени и глад ни, както и състрадателните писъци на млади зачерне ни жени...

Това трябваше да чуе на всяка цена, за да

Читалище „Пробуда“ е любимо на стари и млади

можеше да успокоява съвестта си, че е свършил съвестно започнатото дело. И в безплътната тишина на една нощ между редовете на ученическата тетрадка започнаха да пре пускат в луда гонитба писе цът и събитията. Първото искаше на всяка цена да се докосне до всичко и по хо да на тази надпревара учите лят разбираше, че започна тата тетрадка няма да бъде достатъчна, а времето му — оскъдно.

И в междуредието на тет радката останаха недописа чи не едно ехо на вековете, за щото бяха толкова многогла си и неуловими.

И все пак нещо беше раз булено:

...Гюллеркьой — село на розите — така се наричало десетилетия наред днешното село Алеково.

И в преданията, таени в па метта на столетчици, се спо менават първите фамилии, в чиито градини разнасяли своето благоухание божестве ните цветя — хаджи Юзеир, хаджи Еия и заедно с тях многобройните им ратаи, ог радени с тълпи от деца.

Но ето че в Гюллеркьой вместо с вода започнали да поливат розовите храсти със сълзи и кръв.

В живото и до днес народ но предание се казва:

...В началото на миналия век, когато започна голяма война между империята на падишаха и руснаците, в село бяха разквартирувани рус ки кавалеристи.

Тогава в мрачните соби на хаджиите нечия уста произнесла: — че защо не заколим руските аскери, агалар! И в една беззвездна нощ, ко гато тишината благославяла с безмълвието си сън на уморените хора, по дъсчени те кьошкове на бейските къ щи затупуркали десетки ем ении, а в ръцете на доверени те убийци проблясвала сту дената стомана на ятаганите.

И до ден днешен онази местност, където било извър шено злодеянието, още носи името си „Канлъ дере“ — кървав дол. Дванадесет ле венти били покосени в село, където растели толкова ху бави рози.

Това решило и съдбата на селото — командуването на руските войски заповядало да бъдат подпалени бейските къщи, но злите ветрове под несли огнените езици и към сламените бедняшки къщи и цялото село се превърнало в горящ факел. Тогава в село то нямало нито един бълга рин. Те — българските се мейства—се заселили тук по късно, когато Освободител ната война отшумяла. Тога ва вече селото било застроено на друго място в местно стта „Юртлука“. Първите български заселници били Димитър Ганев и Петър Гу гов. Но трудно делели мегдан българи и турци, люти закани се криели във всеки един поглед, защото тогава кръвта се плащала с кръв.

И бейовете заедно с ратаите се изселили в Турция, та в Гюллеркьой не остана нало след година-две нито едно семейство от малцин ството.

През 1940 година се заселили много семейства от Северна Добруджа.

Ако се следи строгата хро нология на събитията, не тря ва да се отминава фактът, че през Отечествената война селото дава четирима души жертва.

Тук в Алеково говорят с чувство на гордост за жи вота на мнозина, които са поставяли захващаното дело пред своя собствен живот. И може би затова са издиг нали паметна плоча в цен търа на селото, на която с големи букви е написано

Алеково ХОРА И РОЗИ

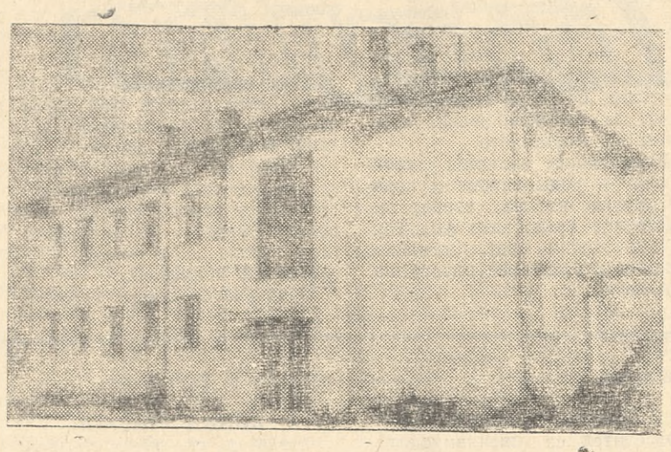
името на Георги Чаков. Але ковци се прекланят пред де лото му.

В летописа на селото 1950 година стои на видно място. Какво ли е станало през тези дванадесет месе ца. Не е имало нито войни, оръдията са си почивали от голямата битка, по лица та на вдовиците сълзите би ли позасъхнали!

Срещу тази година стои една дума, която изразява нещо нечуто дотогава — коо перирane. Чувствата се над преварвали: тревога, страх, недоверие и надеждата.

Изминали са се деветна десет години. И ето я мета морфозата: конските плуго ве се превърнали в силни машини, производство на ре номирани заводи в нас и чуж бина, каруците в зилове и молотовки, кирпичените до мове в тухлени къщи...

...Един старец стои до сел ската чешма, подпрян на из лъсканата си тояжка. Стои и се мъчи да подремне на припек. Но машините мина ват ежеминутно по шосето в селото. Не го оставят на мира. Та като будуваше, та ка си спомни една случка от онези години, когато мла достта го караше да чувству ва реката до колене, а небето — до покрива. Връщаше се от мелница с конете. Върви километър след километър зад претоварената си кару ца по нагорнището, а когато

Здравният дом в село Алеково.

излезе на равнилото — гле да лека кола. Една такава лъскава с изцъклени фаро ве, с никелирани калници и седалки, облечени в кадифе. Види се моторът й се е за тъкнал, та затова и спряла. Така и излязло. А той за пръв път виждал кола и все цъкал и не смеел да я докос ва. Господинът помолил да прикачат колата му за ка руцата, та да я припали в движение и мливарят се съг ласил. После где що срещ нел съселянин, все се хвалел: „Конете ми теглиха афто номил. Един такъв грамаден“.

Сега споменът от тази слу чка му се струва смешен. Днес в стопанството има по вече машини, отколкото ка руци.

И повече специалисти, от колкото по-рано в цели око лии. Идете при Колю Фили пов Иванов и при Вълчо Димов Урумов, тези старей шини на селото, чиято въз раст надхвърля деветдесет и петте години — те ще ви раз кажат за селото, което е це лият техен живот.

Сега алековци се гордеят, че не изостават от света. И те си имат всичко, от което имат нужда — лекари, инже нери, агрономи, зоотехници, учители, медицински сестри, акушерки и др.

— В нашето село няма приходящи хора — споделя с гордост секретарят на съ вета, млад мъж, чиято при ветливост е затрогваща.

И тази голяма „армия“ от висшисти работи във всички отрасли на живота в село. Най-много са те в коопе ративното стопанство, което е обединило интересите и на деждите на хиляди хора.

В отчетния доклад на се сията на общинския народен съвет четем следните цифри: 3,17 лева на човекоден за 1968 година.

Цифри... показатели... фак тори — това са нови понятия, с които хората свикнаха през последните десетина петнадесет години. А когато създаваха кооперативa! Мно го хора съхраняват различ ни спомени за онези първи години на колективизация та, когато зад уплахата се криеше неизвестност, а зад усмивката — тревога и вя ра.

Изтеклата година алеков ци наричат не особено доб ра, защото ги сполетя при родна беда. И ето пак езика на цифрите: загубите през 1968 година възлизат на 292 000 лева — зашеметява ща сума за представите на кооператорите. И все пак ре шиха да направят всичко възможно, та да не останат с ниско заплащане.

Опитът им е богат и това богатство, състоящо се от амбиция, воля и трудолюбие, и този път даде хубави плодове.

...По улиците на Алеково — селото на розите, ежедневно се разминава старото и младото поколение. Едните разговарят със спомените на младостта и живота си, дру гите беседват за поезията, за качеството на колите и супербензина, за комбинира ни нафтови печки и за теле визионни антени. И в едните, и в другите случаи наднича житейската правда. Конфлик тите са вече разрешени. Ряд ко има свекърви, които да отмерват всяка стъпка на снахите си, нито старци, кои то да укоряват синовете си. че обърнаха гръб на потури те и гайтаните, а носят дре хи „алафранга“ и вместо саморъчно направени цигари пушат ароматен тютюн с филтър...

Алеково импонира на про мените в света. То не иска да изостава назад от комфо рта и съвремието.

Алеково се вслушва в по вика на годините...

Руси ШИМАБЕЕВ

В кооперативния двор израснаха една след друга сградите на кравеферми, птицеферми и ремонтна работилница.

НЕСПОКОЙНО ДЕЖУРСТВО

НА 20 ФЕВРУАРИ в ранни те утринни часове в с. Калипет рово се втурна буйна река по една от улиците, насочила мът ните си води към центъра на селото. Земята бе заснежена, а температурата на въздуха такава, че не изглеждаше да е духнал южнякът и да топи бързо снега. Много от ранобудните калипетровци недоумяваха от къде се появи изведнъж тази стихия. След малко дежурните от водонапорните кули в Кали петрово и Бабук зазвъниха тревога. Напрежението при тях изведнъж бе рязко спаднало. Значи някъде водата е пробила тръбопровода и е излязла на открито. Дежурният от вто рия подем в Силистра също откри рязкото изменение на налягането и бързо спря помпи те. За мястото на аварията ка липетровци съобщиха на дежур ния във „Водоснабдяване и ка нализация“ — Силистра. Трево гата сякаш верижно стигна до водомайсторите от бригадата за комунистически труд с ръко водител Любен Чернев. Всички бързо бяха извикани и превозе ни до местопроизшествието. Колко безпокойни дни и нощи имат тези хора — и в студ, и в пек!

Този път аварията бе в село Калипетрово и край пътя, та бързо пристигнаха право там. А случи се някъде из полето, в дъжд и кал, и докато се открие къде е — минават часове, кап ват от умора търсачите, а сели щата остават без вода цели де нощия.

Какво се бе случило? „Поред на авария“, както казват работ ниците от „Водоснабдяване и канализация“. Струя вода изби ва недобре уплътнената връзка между две тръби, а пробив ни я при петатмосферното налягане, появява се поток, река. Така се беше случило и сега. На един стръмен участък вода та размести четири етернитови тръби. От 400-милиметрово то гърло на оцелялата тръба в продължение на няколко десет ки минути бълваше огромна струя вода. 75 литра в секунда — шега ли е? Добре, че след 10—15 метра потокът излезе на шосето, откъдето се втурна надолу към центъра, та се оголи само една траншея с дължина около 15-16 метра. Иначе би събори ла много домове.

Аварийната група пристигна и веднага закипя усилена рабо та. Мястото бе наводнено и кално. Краката на работници те затъваха в лепкавата кал, но те разчистиха терена около начупените тръби, извадиха ги от канавката, почистиха ги, от рязаха краищата и замениха повредените муфи. До към обяд тръбите бяха отново гото ви за поставяне на предишното им място. Ала да се използува старата азбесто-циментова връз ка бе рисковано, но и да се ча ка до втвърдяването на цимен товата замазка два часа след ре монта не беше изгодно. Щеше да се забави с толкова време пус кането на водата. Аварията ли ши доста голям район от питей на вода. Поради това началник ът на района Любомир Чер нев, техническият ръководител Георги Неделчев и началникът на пострадалия участък Енчо Миланов взеха решение да заме нят азбесто-циментовата връзка с желязна. Когато докараха фланците от Силистра, тръбите вече бяха готови за свързване. Дългогодишните опитни работ ници Иван Недев, Тончо Вели ков, Мехмед Галибов, Йордан Пенев и др., макар потни и умо рени, пъргаво манипулираха с макарата и бързо възстановяваха всичко. Тук всеки съзна ваше необходимостта по-скоро да се отстрани аварията и да се пусне водата.

— Днес ни провървя — ше говито подхвърля един от работ ниците.

— Февруарското слън це ни е на помощ — добавя друг, разкопчавайки топлата ватенка. — А то се случва и във фъртуна да стане такова нещо, та колкото сняг изхвърлиш от канала, толкова да ти върне и вятърът обратно.

— А за студуването да не говорим — добави трети.

Да, денят бе мек и ласкав. Но не всякога е така. Колко аварии отстрани тя през тази люта зима! През другото време хората й работят по разшире нието на водоснабдителната мрежа. Правят разклонения за домове на гражданите, помагат за разширението на канализа ционната система в града. Над 1 200 водомера са поставили през миналата година. А случи ли се авария, те са там, за да работят няколко часа, ден, де ноющие без почивка до пълно то й отстраняване. Естествено по-хубаво би било да не се случват аварии, но се случват.

М. ТОМОВ

За всестранно задоволяване нуждите на потребителите

И потребителната кооперация в с. Мерден отчете едногодиш ната си дейност. Стана ясно, че най-добри са постиженията в търговията на дребно. С нарастване материалното благосъстоя ние на хората се повишават и техните интереси към по-богат и качествен асортимент на стоките за широко потребление.

Мъчейки се да откликне на тези изисквания, управителният съвет на кооперацията съдействува за създаване на още по-бли зък контакт с потребителите. Между магазинерите се води съ ревнование, което помогна да се осъществят тези мероприятия, да се изпълни планът за стокооборота.

Показателен е фактът, че за четири години стокооборотът от търговията на дребно тук нарасна с 203 366 лева.

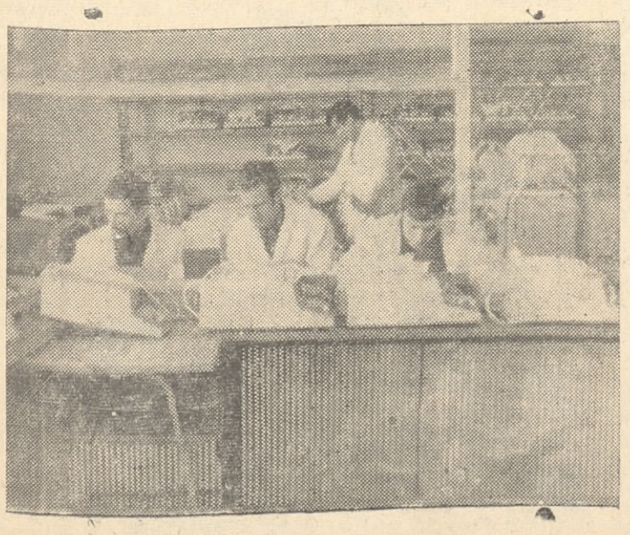
Не могат да се похвалят с такива постижения работниците в обществено хранене. Често не достигат напитките и храната е незадоволителна. Не се справиха със задачите си и хората, които бяха заангажирани с разносната търговия. През горещи те месеци липсваха разхладителни и безалкохолни напитки. Затова и планът за стокооборота не бе изпълнен.

Доставчиците на кооперацията срещаха немалко трудности. Често пъти желаните стоки липсваха в складовете на ОКС — Силистра и трябваше да се набавят от други окръзи.

Неразрешен си остава и проблемът за помещенията, в които са настанени различните магазини. Освен в с. Върбино, те са тесни, неудобни, неприветливи. Слабост на управителния съ вет е, че неговите членове не упражняваха достатъчно контрол по отношение на хигиената и културното обслужване. Много от магазинерите са със слаба квалификация. Не представят на време заявки за търсените стоки. Не спазват всички правила при продажбата и пр.

Слабостите съществуват. Стремежът на служителите от коо перацията е да ги преодоляват, да се преборят с тях. Този стремеж им помогна да приключат за пръв път годината с една печалба от 8 000 лева. Борбата сега е да надминат постиг натото. Да откликнат на нуждите на живеещите в района на с. Мерден.

Добромир АТАНАСОВ

Последно изпитание и електронните калкулатори, произвеждани в силистренския завод за организационна техника, ще поемат пътя за СССР, Румъния, Франция, Англия и други страни из Европа.

Снимка: Величко ПАНТЕЛЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ИНТЕРВЮ ПРЕД СТАРТА

Утре футболният отбор на „Доростол“ ще стартира в пролетния полусезон от шампионата на Северната „Б“ РФГ. Във връзка с това представител на редакцията се обърна с няколко въпроса към новия треньор на отбора Любен ХРАНОВ.

Поместваме въпросите и отговорите на треньора.

— Познавахте ли добре състоянието на „Доростол“, когато се съгласихте да го поемете?

— Определено казано — не. Но въпреки това го поех без колебание. Вярвам, че то зи въпрос вълнува не само мен, но и хилядите привър женици на „Доростол“ и мно гобройните почитатели на футболната игра в града. На дявам се, че след мерките, които се взеха от страна на ръководството на дружество то и футболната секция, и като имам предвид възмож ностите, усиличта и жела нието на състезателите, убе ден съм, че отборът ще се измъкне от незавидното по ложение, което сега заема в таблицата.

— На какво наблегнахте през зимния подготвителен период?

— Преди всичко на обща та физическа подготовка и силата. На тази база впос ледствие развихме добре спе циалните физически качест ва — бързината и скоростна та издръжливост, а също така двигателните способно сти — ловкост, гъвкавост, отскокливост. За усъвършен ствуването на техническите и тактически похвати ни поп речи суровата зима и липса та на удобен терен.

— Какви силни и слаби страни имаше в играта на „Доростол“ в двете контролни срещи?

— На първо място кондиц ията, голямото желание за игра и отлично изградена та игра най-вече в средата на терена. Движението, игра та на голям периметър, на високи скорости.

Като слабост трябва да изтъкнем играта с глава и ударите във вратата. Трябва още да подобрим атлетичес ката подготовка и да създа дем бързина в мисленето и движенията.

— Имат ли основание съ стезателите да се оплакват от напрегнати тренировки, от голямо натоварване? Или така им се струва, защото досега не са били натоварва ни достатъчно?

— За такова нещо не е ставало и дума. Всички със тезатели са убедени, че в съвременния етап от развитието на спортната трениров ка максималната натовареност е основно положение, без което е немислимо висо ко спортно майсторство.

— Доволен ли сте от дисциплината на състезателите? Може ли да се каже, че те са колектив?

— Може да се каже, че напоследък колективът укрепва, създава се другарство сред играчите, което е га ранция за бъдещи успехи.

— В какво бихте желали да ви се оказва помощ и от кого?

— Не се съмнявам в обек тивността на публиката, но нека в трудните моменти да подкрепя своя отбор. А фут болистите да имат вяра в собствените сили, да проявя ват високо съзнание и чувст во на отговорност и пълно да се изразходват в срещи те.

— Кои от наличните съ стезатели смятате за най-под готвени за първата среща и какво ще е вероятното им разположение на терена, ако това не е тайна?

— Ще започнем с позна тия състав и включените към него нови състезатели: Зашев, Нешев и Тепавичаров — от „Септември“ — София. Но това съвсем не означава, че с него трябва да завършим, че той няма да търпи промени. Ще играят най-добрите в момента, най-подготвените за съответ ната среща. Що се касае до новото в тактиката — играта на преливането съобразно с нуждата, универсализмът и творческата импрови зация на играчите е безспор но най-прогресивната систе ма. 1—4—3—3 е система на бъдещето, която трябва да усвоим и утвърдим в нашия отбор.

— Колко точки смятате, че ще са необходими на „До ростол“, за да остане в гру пата и как могат да се по стигнат?

— Трябва не само да спе челим всички срещи у дома, но и да вземем някои точки отвън. В противен случай оставането ни в гру пата ще бъде задача с мно го неизвестни. За да се реши тази задача, от всички със тезатели е необходимо да се пролее много пот и много противници да се преодолеят.

Въпросите зададе: Любомир КАПИТАНОВ

ЖЕНАТА — СТРОИТЕЛ И ТВОРЕЦ НА ЖИВОТА

Знам ли корена ти? Може тракийска принцеса да си била, нежна славянка или огнена хубавица от шатрите на Аспаруховите воини.

Но знам името ти.

Наричаш се българка.

Мадона, слязла от иконите на Възраждането, поела пътя на своята Голгота — свободата, приласкала едничкото си свидно чедо — България.

За нея си раждала хайдути и воеводи. В кълчищени люлки си ги люляла, да са корави сърцата им като твърдата на Балкана. С майчина благословия си ги провождала да бранят род и отечество. С черчембер си ги жалела, когато на вечната майчица-земя си ги пращала — горди и в смъртта, с люти рани по челата юнашки.

Много са твоите имена...

Една българска Жана д'Арк като Райна Княгиня, с бунтовни байраци, мечове и симет за юнаците, лееха куршуми за въстанието.

Една майка извърши своя подвиг — роди синове и пода ри живота им на свободата. Колко още майки като баба Тон ка с мълчалив обег сториха същата жертва пред олтара на Родината!

Имахме орлици като Лиля на и Вела, Йорданка, които със зоркия си поглед виждаха светлите зари на утрото. Но прекършиха крилата им и те падчаха в боя, прегърнали ре-

БЪЛГАРКАТА

вих имаше хиляди. Под грубата куртка на партизанката туп теше всеотдайно женско сърце. Умираха без дума прощал на, нецелувани, рожба нелюбе ли. Но те всички носеха свещеното бреме на свободата, която щеше да се роди.

Имахме и имаме...

Сред нас са новите героини. Друг е техният ден — без бури вове и засади, без студеното дуло на карабините и вечната опасност от предателство. А сърцето им — то е все същото. Така голямо, че в него се побира любов и омраза, радост и мъка, щастие и горест.

Някога твоят дом беше тво ята килия. Каноните на невежия робски свят спъваха нозе те ти като букаи. Продаваха ръцете и тялото ти за работа срещу залато. Твоя беше само песента, с която жалеше, лю беше или плачеше.

Свободата заличи белега от веригите — ти и сега пееш, но друга е твоята песен. С нея крачиш из полето, стигаш стро ителните скели, със златни ишки тъчеш настоящето. Съз даваш живопис и стихове, от глеждаш рози и тютюн, запис ваш нови формули и аксиоми, чертаеш магистралите на неродени още градове, контурите на нови заводски корпуси.

И днес заедно със свободна България и ти чествуваш 25-та си годишнина. Оглеждаш се в слънчевите води на Дунава — млада и хубава като зора. Пристегнала кръшна снага със зелените пафти на Балкана, накичила се с казанлъшки рози, прибрала буйните си пшеничени коси със синята лента на Марица. Полите си нашарила с бели пресни от Рила и Пирин, с охра и кармин от родопските чукари, с дантелена пяна от черноморски те заливи. Стаила в бялата си пазва цялата прелест на Дунав ската равнина.

Капка НОВАКОВА

Голямо умение и художествен вкус влага в своята работа Господинка Йорданова от ТПК „Добруджанка“ в Силистра.

ПРАЗНИЧНИ ДИАЛОЗИ

ЖЕНИТЕ са неотменни наши спътнички в живота. Или обратно — ние, мъжете, сме техни спътници. Както и да е, те си имат свои женски вълнения, тревоги и радости — по-различни от мъжките. За да узнаем поне частица от настроенията им, два дни преди техния празник — 8 март се обърнахме към десетки жени от Силистра с различни въпроси.

РАДКА НЕЙЧЕВА,
продавачка в магазин 106

НИЕ: — Как прекарвате свободното си време?

ТЯ: — Свободно време ли? Че имат ли жените свободно време? От работа — в къщи, а в къщи — домакинска работа.

НИЕ: — Мъжът ви не ви ли помага?

ТЯ: — Не че не помага, но... той е тук, ето го, работим заедно.

НИЕ: — Но домакинската работа не е безкрайна...

ТЯ: — Разбира се, остава малко време. Тогава гледам телевизия.

ИВАНКА ГЕШЕВА,
председател на женкомисията в Окръжно пътно управление

НИЕ: — Какво е настроението на жените от Пътно управление, как посрещат празника?

ТЯ: — Възторжено и оптимистично. Съвременните домакински уреди улесняват женския труд. Впрочем, не бива да смятаме домакинската работа само за женска. Тя е еднакво задължение и за мъжете. Защото и жените и мъжете. Защото и работа... Гости на нашето осмо мартенско тържество ще бъдат жените от Окръжно пътно управление в Търговище.

ДОНКА ГИЦОВА,
председател на женкомисията в ДИП „Липа“

НИЕ: — Какво е мястото на жените в живота на предприятието?

ТЯ: — Една трета от работниците тук са жени. В състава на някои бригади влизат изключително жени. Само бригадирите са мъже. Две от тях — „Полировка“ и „Фурнир“ — завоюваха званието „Бригада за комунистически труд“ и са едни от най-добрите бригади в предприятието. За празника сме предвидили подаръци за всичките 107 жени.

СТОЯНКА ДИМИТРОВА
отговорник на клон „Дамски шивашки поръчки“ при ТПК „Дунав“

НИЕ: — Тук сте само жени. Как разнообразявате ежедневието си?

ТЯ: — С различни инициативи. Например миналата седмица посетихме народната певица Василка Вълчева, която живее в Калипетрово. Работим задружно, изпълняваме плана. Празнуваме рожденните си дни заедно.

МИЛАНКА КОСТОВА,
търговски работник в кафе-сладкарницата

НИЕ: — Кой, според вас, има по-голям дял в отглеждането на децата — жената или мъжът?

ТЯ: — Лично за мен най-голяма заслуга имат бабата и дядото. Нашите две деца са при тях — на село.

НИЕ: — Как прекарвате свободното си време?

ТЯ: — Гледам телевизия.

Въпросите зададе: С. М.

НАВРЕД ПО СВЕТА

Националният съвет за ликвидиране на неграмотността в Перу е заявил, че в селските райони се набройват 1 060 190 неграмотни жени.

Изследването, проведено в Лима от института по социология, показва, че жените в страната представляват 25 процента от общия брой на работниците. Но нито в едно от крупните предприятия жените не заемат постове, изискващи някаква квалификация.

* * *

В Полша работят повече от 3 милиона жени. Те представляват 70 процента от учителите, 50 процента от медицинските работници, 70 процента от банковите чиновници.

В страната непрекъснато расте броят на жените, заети в научна работа.

* * *

Видя Котхекар в Индия е първата жена-специалист по ядрена физика.

През 1958 година тя завършва колеж към университета в Делхи и получила степен бакалавър на науките по физика; била две години аспирант в националната физическа лаборатория в Делхи. В Индия нямала възможност да разшири своите знания по ядрена спектроскопия. Тогава решила да продължи квалификацията си в чужбина. През 1965 година постъпила в Московския университет, а по-късно успешно защитила дисертация.

* * *

Ел-Биарският институт в Алжир бил превърнат в център за подготвяне на жени-специалисти в селското стопанство. Ако по-рано това учебно заведение е било достъпно само за девойки от привилегированото съсловие на обществото, сега младите алжирски момичета получават за три години знания, необходими за специалиста в съвременното селско стопанство.

* * *

От 55 500 членове на съветите на експерта в ГДР 18 000 са жени. Създадени през 1964 година на доброволни начала, съветите следят за спазване на социалистическата законност и се ползуват с голям интерес сред населението.

* * *

В техническите учебни заведения на Аржентина се учат 1 708 жени ...и 109 684 мъже.

* * *

Данута Кобилинска — Валас е първата полска жена, станала капитан на кораб за далечно плаване. Данута е женена. Има 12-годишен син. Съпругът ѝ също е моряк. Като помощник-капитан е неин подчинен. Казват, че на сушата той командувал...

* * *

В Испания, където мъжът е пълновластен господар, жената е лишена от юридически права. Без съгласието на съпруга си тя не може да бъде свидетел в съда.

* * *

В Белгия съпругът разполага с цялото семейно имущество. Той може да продава всички предмети без съгласието на жена си, с изключение на нейните подаръци.

* * *

В Тайланд минималната възраст за встъпване в брак е 16 години за мъжа и 14 за жената, а в Полша — съответно 21 и 18 години.

* * *

Жаклин Дюбю е първата жена-пилот във Франция, която тя лети по френските авиолинии. Тази длъжност тя заема от 1967 година, когато е била 27-годишна.

* * *

Освен до военните учебни заведения и висшето политехническо училище, френската жена няма достъп и до висшето национално промишлено училище, висшето училище на търговския флот, висшето училище по селскостопанско машиностроене и др.

Всичко за тебе е малко

Малко е да те обичам.
Ти си силен, тих и горд.
Малко е да те наричам
мой любим за цял живот.

Тегне във сърцето зной,
ехото звучи във мен:
малко е да бъдеш мой,
да изпълваш моя ден.

Всичко мое да ти дам,
малко ще е то, любими!
Ще те грей ли моят плам
в твойте есени и зими?...

Ина РАДЕВА

С полъха на младостта

В редакцията често идват млади хора с тетрадки, в които са записали първите трепети и вълнения на сърцето си. Едни прекрачват прага на редакцията плахо, други — по-самоуверено. Ина Радева не беше от самоуверените. Тя помоли тихо да видим стиховете ѝ в малката тетрадка и притаи дъх в очакване на нашата дума. Каква ще бъде тя? Разбира се, че е насърчителна. В стиховете ѝ струи една покоряваща чистота на мислите и вълненията, една свежест, която не можеш да пренебрегнеш.

На труден фронт

В предприятието я наричат „другарко Върбанова“, жените я наричат „како Доре“, а други — само „Тодорке“, но това е все едно — името на Тодорка Върбанова, началник-агенция 1 при ДП „Транспред“ — Силистра.

Малко са предприятията на Транспред, където жена е началник-агенция. Това е трудна и отговорна работа, отнемаща много време. Не е лесно да ръководиш 170 работника, да им осигуряваш ежедневно работа, да изпълняваш голям и напрегнат план. Мъжете трудно се справят, а още по-трудно е за жена.

Отначало, когато трябваше да я назначат, някои се съмняваха дали ще може да се справи, но ето вече две години Т. Върбанова е началник-агенция и всичко върви нормално. Планът се изпълнява редовно. Нещо повече. За месец януари, когато зимата беше сковала всичко и даже големите агенции — Дулово, Тутракан и Силистра—3 не можаха да изпълнят плановете си, агенцията на Тодорка Върбанова изпълни плана 115,6. Виждайки, че няма достатъчно работа за работниците и каруцарите, тя организира изваждане и изхвърляне на лед. В най-големия студ Върбанова е на язовира в „Памук кулак“, на ледниците на ГТП „Здрава храна“ Трудна и опасна работа. Та нали при едно невнимание или пропукване на леда работникът може да потъне и да се удави. Несвойствена за Транспред работа, но тъй като няма друга, а трябва да се изпълни планът и да се подсигури заработка на работниците, тя поема този риск.

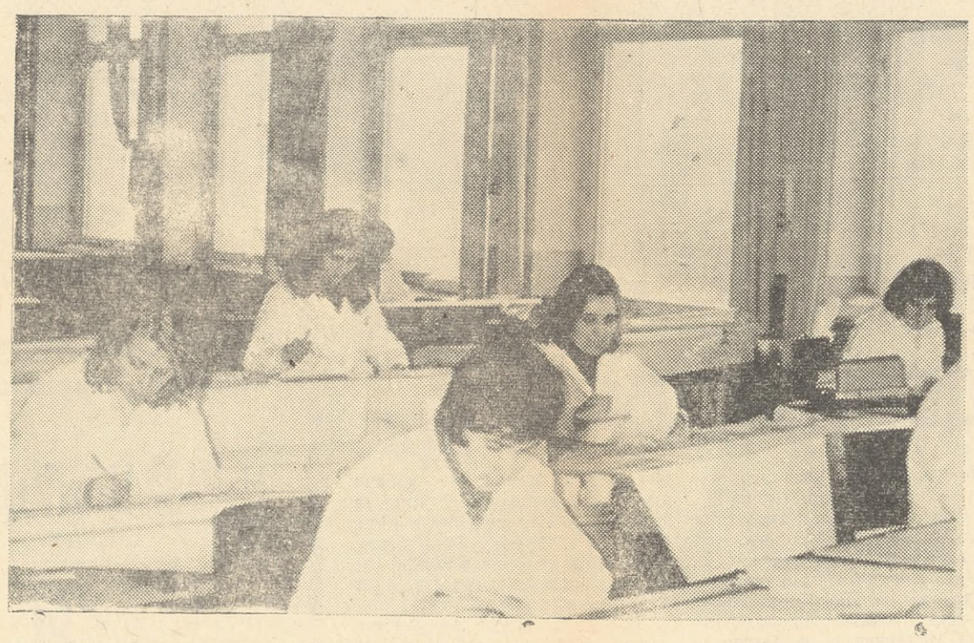
Трудовото ежедневие на Т. Върбанова започва преди началото на работния ден — още в 6 часа сутринта тя е в агенцията. Уточнява работата с бригадирите, разпределя работниците, координира задачите с другите агенции, държи тясна връзка с товародателите. Нейната агенция е специализирана — към нея има спедиционна дейност към Пристанище то, откъдето пристигат голям брой товари от вътрешността и чужбина. Към агенцията има открита автоспедиционна дейност, единствена може би в страната, за осигуряване пълни услуги на товародателите, ползуващи автомобилния транспорт на Държавно автомобилно предприятие. Диспечерският пункт, осигуряващ извозването и разтоварването на товарите, пристигащи с вагони от Дулово, е към нейната агенция. Всичко това създава доста трудности, но Върбанова успешно ги преодолява.

Тази жена вече 15 години работи в това предприятие — някога „Пренос-превоз“, сега преименувано в ДП „Транспред“ — като тарифьор, нормировчик, ръководител-експлоатация, началник-агенция, а това са все отговорни и трудни длъжности.Тя обаче е не само добра служителка, но и голяма общественичка.

Много и разнообразна е обществената и политическата дейност на Т. Върбанова, но тя за всичко ще намери време, към всекиго ще прояви внимание.

Тая година Тодорка Върбачова, наред с 25-годишния юбилей, ще чествува и свой юбилей — 25 години членство в Партията и обществена работа и 15 години трудова дейност. Да ѝ е честито!

Стефан ЛАЗАРОВ

Минути на творчество в Проектантска организация — Силистра. Изпод женските ръце придобиват плът контурите на утрешните сгради, на които ще се радват новодомците.

Снимка: Али РИЗОВ

КРЪСТЬО НАДАРЛИЙСКИ

Без думи

ОБЯСНЕНИЕ

Щях да те обичам, ама на —
стана ми жена.

Т. Р.

БРАЧНИ ГЛЕДНИ ТОЧКИ

Той я взе за чара дивен,
тя — затуй, че е наивен.

Георги БОЖИЛОВ

РОДИТЕЛСКИ ГРИЖИ

За възпитанието на децата
не се тревожи никой в къщата,
та туй в реда е на нещата
да бъде задължение на...
тъщата.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

СМЕЛИЯТ МОРЯК

Той беше смел моряк и
хвана мина,
когато беше с кораба на път.
Получи отпуск. В село
хвана
Мина —
морякът влюби се за първи
път.

Илия Бояджиев — КУЦИЯН

ОПАСЕНИЕ

— Да не минаваме по тая улица! — каза Тя.
— Защо? — попита Той.
— Защото е много тъмна.
— Не бой се, аз съм с теб!
— Тъкмо затова...

Турхан РАСИЕВ

ВНЕЗАПНА ЛЮБОВ

8 март. 7 часа. Мъжът отвори очи и зачака, както винаги, жена му да приближи с тихи стъпки до леглото, да го целуне и да му пошепне гальовно: „Ставай, миличък! Какво ще пиеш — чай с чисто масло или кафе плюс сода?“ Ако беше препил вечерта, той предпочиташе кафе плюс сода. Но защо сега тихите стъпки не приближаваха, защо целувката се бавеше? Мъжът се огледа и — о, богове! — жена му си спеше кротко и блажено.

— Що за сцени, що за нехайство и прочие е това? — изсъска той и отметна нервно аления юрган. Спящата жена само се усмихна на сън, изви се леко и притихна. Кестенявите ѝ коси бяха мило разпилени върху ослепително бялата възглавница, лицето ѝ излъчваше някаква мека и сънна светлина.

„О, боже мой, та тя била хубава! Как не съм забелязал досега?“ — помисли си той и омилостивен от тази констатация, отбеляза:

— Някои другари си забравят задълженията...

Не последва никакъв отговор. Жената само протегна ръце, като че ли прегръщаше някого. Макар и недействителна, тази „прегръдка“ събуди в коравото му мъжко сърце онова забравено чувство, което хората наричат ревност.

Мъжът огледа стаята подозрително. Погледът му попадна върху стенния календар. Цифрата 8 сложи бедната край на недоумението му.

Мъжът приближи с тихи стъпки леглото.

— Същинско ангелче! Същинско заспало ангелче! — пошепна той, обзет от внезапна любов, хвърли един нежен поглед на неизмитите чинии в мивката, облече се с необикновена пъргавост и лекота, отправи се с котешки стъпки към коридора, където беше телефонният апарат, набра любимия си телефонен номер и... честити празника на приятелката си.

СИМИЧ

ОБЕКТИВНОСТ

Една след друга се явяваха пред комисията кандидатките за вакантното място. Ето, че се яви и протежето на самия директор. Последният почувствува, че го избива студена пот — кандидатката имаше неимоверно тясна пола. С пресекнал от вълнение глас директорът я покани да седне. За чест обаче на родната ни текстилна промишленост парчето плат изглежда огромното напрежение. Директорът и комисията си отдъхнаха. През време на краткия разговор кандидатката извади червилото си и се начерви с голямо усърдие четири пъти. Едва затворила вратата и директорът се усмихна:

— Е, това е... Такова момиче ми трябва на мен — стегчително. Постоянно да се черви пред чужди хора...

Комисията се съгласи единодушно. Та зима имаше нещо невярно в думите на шефа?!

Атанас ДИМИТРОВ

Без думи

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 29 (1498) | Вторник, 11 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СРЕЩА НА БИВШИТЕ ФРОНТОВАЦИ

Със славата на безсмъртие то е покрит пътят, изминат в дните на Отечествената война от 31 силистренски пехотен полк — наречен за героичните му победи — железният.

За да си спомнят за дните на тежките сражения и скъпите жертви, по инициатива на организационен комитет, бившите войни от полка, живеещи сега в окръга, проведоха на 9 март т. г. другарска възпоменателна среща в Силистра. Сред тези, които с героизма си и саможертвата изковаха славата на Българската народна армия, бе и секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Николов.

Преди да започне срещата в ресторант „Албена", водени от духовия оркестър, славните фронтоваци, в знак на вечна признателност, положиха венец пред паметника на загиналите за свободата добруджанци.

Трудно е да се предадат с думи преживяванията и вълненията при срещата на бойни другари. Те могат само да се почувствуват от силните прегръдки и просълзени от радост очи. От възпоменанията за онези, които останаха като вечен страж в Югославия и Унгария. От жаждата никога вече да не се повтори ужасът на войната.

Непринудено и с искреност, бликаща от сърцето, присъствуващите разказаха незаличими спомени за тежките битки. При ветствие от името на Окръжния комитет на БКП поднесе другарят Николов. Той поздрави храбрите войни с инициативата и ги увери, че през идната годи на бившите фронтоваци от окръга ще проведат още потържествена среща.

Приветствие от името на комитета на запасните офицери към участниците в срещата поднесе о. з. старши лейтенант Борис Илиев.

За героичния път на полка говори о. з. полковник Симеон Драганов, който припомни на бившите войни тежкия път, изминат до австрийските Алпи, и скъпите жертви, с които бе осеян той.

— Тазгодишната ни среща не е случайна. Тя се провежда в деня, когато полкът ни проведе едно от най-тежките си сражения при Кишбайом и Чекел.

Срещата на бившите фронтовваци продължи до късно през нощта.

Иван НИКОЛОВ

ЕДИН БЕЛЕЖИТ ПРАЗНИК ОТШУМЯ

Отшумя големият международен празник на прогресивните жени от цял свят — 8 март. Активна и всестранна бе дейността на жените от нашия окръг — посветена на бележитата дата.

Ето какво ни съобщават за своята работа някои градски, селски и кварталн съвети на жените:

СИЛИСТРА

На 8 март т. г. Окръжният и Градски съвети за работа сред жените в Силистра организираха празнична манифестация. Три лъча, водени от фанфарни и духов оркестър, се отправиха към центъра .Едновременно стотици жени от предприятията, организациите и учрежденията с плакати и лозунги се събраха на площада при паметника на падналите за свободата добруджанци.

В знак на признателност към безсмъртието на загиналите, те положиха венец и с едноминутно мълчание почетоха паметта им.

Състоя се митинг. От изтрибуната председателката на Градския комитет на Отечествения фронт Анета Кънчева поздрави събралите се жени и даде думата на председателката на Градския съвет за работа сред жените Койка Свирчева. Тя се спря подробно върху значението на международния ден на жената и върху ролята и мястото на добруджанката в социалистическото строителство и във възпитанието на младото поколение.

Манифестацията-митинг завърши с кръшни добруджански хора на площада.

(СТ)

ТУТРАКАН

Жените от града масово се стекоха пред читалищната сграда в центъра, за да манифестират своето единство и борба за мир.

Водени от ученическата фанфарна музика, с плакати и лозунги те преминаха през главните улици на града. Пред паметната плоча на А. В. Суворов те положиха венец и в знак на признателност и с едноминутно мълчание почетоха паметта на загиналите за свободата руски войни.

Събрани в салона на читалището, жените от града с внимание изслушаха доклада, изнесен от председателката на Съвета за работа сред жените Димитра Петрова.

Единодушно присъствуващите изпратиха телеграма до Комитета на българските жени в България.

За присъствуващите, самодейни колективи изнесоха богата литературно-музикална програма.

Тържеството завърши с кръшни хора на улицата.

Стоянка БОЕВСКА

ЗАФИРОВО

Много по-рано от обявения час жените от селото препълниха салона, за да присъствуват на тържественото осмомартенско събрание.

Доклад за празника изнесе Йорданка Дашева, след което присъствуващите гледаха и слушаха литературно-музикалната програма, изпълнена от учениците и вокалната група при читалището.

Тържеството продължи до късно през нощта с песни и хора.

Йорданка СЪБЕВА

АЛФАТАР

Незабравима ще остане срещата на активистките от селото с другарките Милка Гинова, Мария Михнева и Жечка Петрова.

Освен разказите на гостенките, присъствуващите изслушаха и беседата на председателката на общинския съвет за работа сред жените Дидина Колева. Тази година — посочи тя — жените от селото се радват на нова придобивка. За тях кооперативното стопанство обзаведе стая в битов стил, където те ще могат да провеждат седенки, срещи, разговори.

Веселина ЛАЗАРОВА

БАБУК

Повече от 400 жени присъствуваха на общоселското тържествено събрание по случай международния ден на жената — 8 март.

Доклад за значението на празника, участието на жените в дейността на стопанството и тяхната роля за по-нататъшния възход на Родината изнесе председателката на общинския женсъвет Пенка Стойчева.

От името на общинския комитет на БКП, Отечествения фронт, Комсомола и други, при ветствие към жените поднесе председателят на общинския комитет на Отечествения фронт Веселин Русев.

Тодор ДАСКАЛОВ

ОКОРШ

С небивало досега оживление жените от селото посрещнаха своя празник. Завършек на цялата дейност бе тържественото събрание. С внимание присъствуващите изслушаха доклада на председателката на общинския комитет на Отечествения фронт Иванка Атанасова.

За своите майки учениците от класа на Йорданка Герова изнесоха интересна литературно-музикална програма.

Владимир ПОПОВ

ДУЛОВО

Вълнуваща бе срещата на жените от града с активния борец против фашизма и капитализма Петър Кудинов. На присъствуващите той разказа спомени от борбите в миналото и активната помощ на жените от този край.

Венета ГЮРОВА

ДЗС „НОВА ЧЕРНА"

И тази година жените от стопанството тържествено отпразнуваха своя празник. Не липсваха доклади, музикални програми, кът от ръкоделия на най-сръчните жени, веселия.

Всичко, което направиха жените под ръководството на женсъвета, бе посветено на борбата им за мир и безкрай на признателност към БКП.

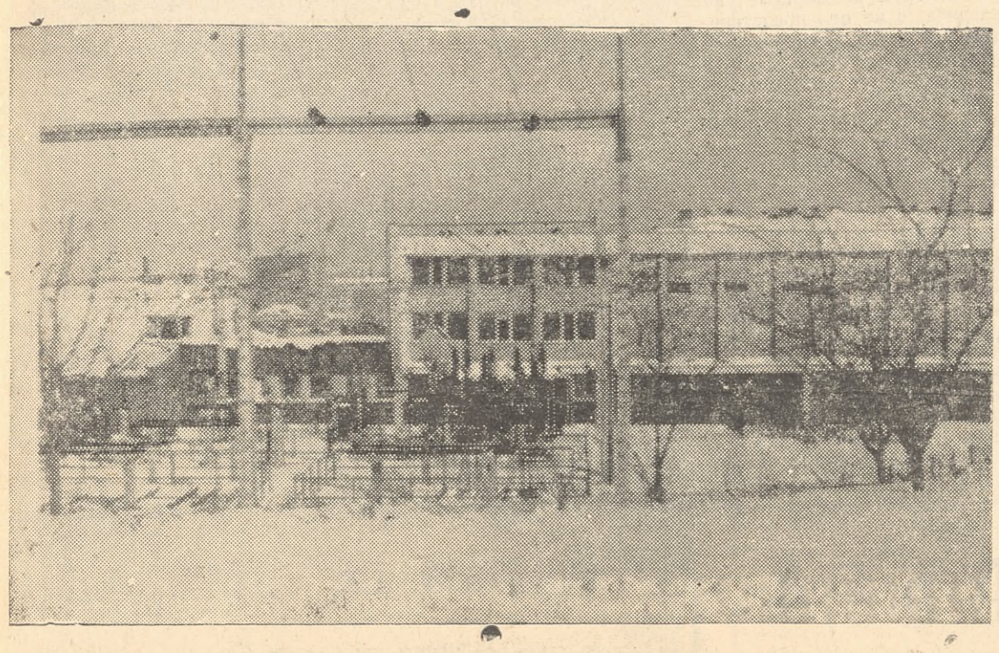
Николай НЕДЕВ

5-ТА КВАРТАЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ — СИЛИСТРА

Отрано започна подготовката за празничното посрещане на 8 март — международния ден на жената в 5-та квартална организация на Отечествения фронт. Под ръководството на комисията за работа сред жените бяха организирани над 120 седенки, в които взеха участие повече от 1 800 жени. Пред тях бяха изнесени много беседи. Провеждането на седенки ще продължи до края на м. март.

Колективно посетиха театрално представление и филм, тържествено отпразнуваха деня на лозаря, а в близките дни ще посетят промкомбинат „Камъшит" и римската гробница. Уредена е в града голяма витрина с предмети, изработени от тях.

(СТ)

Започнаха дните на военния филм

От вчера в окръга започнаха да се провеждат дните на военния филм. Посветени на 25-годишнината от социалистическата революция в България ,те ще съдействуват за войнското и патриотичното възпитание на младежта и на цялото население.

Тържествената прожекция в Силистра, която ще се проведе утре в салона на кино „Москва" от 18 часа, ще бъде съпроводена и с подходящ доклад.

(СТ)

Множат се трудовите успехи

Колективът при цех „Дограма" от промишления комбинат „Трансмариска" — Тутракан е почти единственият в окръга, който произвежда дограма — врати и прозорци за административни и промишлени сгради. Години наред този колектив изпълнява и преизпълнява трудовите си норми. За последното тримесечие на миналата година той бе обявен за цехпървенец на предприятието и получи преходното червено знаме.

И през тази година от трите основни цеха на предприятието той е на първо място с най-добро и ритмично изпълнение на производствената си програма. За месец януари планът бе изпълнен 109 на сто, а за месец февруари трудовите норми бяха преизпълнени с 30 на сто.

Социалистическото съревнование е неразделна част от ежедневието на работниците и работничките от този цех. Скоро профсъюзното и цехово ръководство известиха, че на първо място в съревнованието се нарежда машинно-кроячната бригада на Георги Неделчев, която изпълни плана за месеца 121 на сто. Наред с грижите за изпълнение и преизпълнение на производствените планове се отделя и голямо внимание на редовното снабдяване с материали. Стимулирани от Възванието към българския народ, работниците от цеха с нови сили продължават борбата за подобряване качеството на произведената продукция, за повече икономии, за снижаване себестойността на продукцията, и поеха обещание да преизпълнят плана за месец март с хиляда лева.

Живко ТРУШЕВ

Неотдавна влезе в експлоатация новопостроената електрическа подстанция в Силистра. Промишлеността и населението сега са осигурени с необходимите количества електроенергия.

Семинар „Дружба"

На 9 март в Пионерския дом в Силистра се състоя среща с представителите на интернационалните клубове и пионерските информационни бюра. По вече от 10 години пионерите от Силистра са във връзка със свои другари от СССР, народнодемократичните страни и редица детски организации от Италия, САЩ, Англия, Австрия, Ейре и др. Всяка пролет те се събират и правят преценка на своята работа. На семинара бяха показани редица нагледни материали, илюстриращи дейността на отделните секции — филателни сбирки, писма, исторически материали.

Правят впечатление интересните инициативи, които отделните клубове са поели в чест на 25-годишния юбилей. Експедиционни отряди изучават историята на своя роден край, а някои вече готвят и летописни книги на своите селища. Пионерите поемат шефство над паметници на загинали борци за народна свобода, а пионерите от Иширково ще се грижат за паметника на съветските летци, загинали край селото през Отечествената война. Интерклубът в село Попина е поканил да му гостуват студенти от борещ се Виетнам. На тържеството те ще засвидетелствуват своята обич към децата на тази героична страна.

Основната задача, която се поставя пред отделните клубове сега, е да изучат историята на своите организации. А това ще бъде техен принос в изучаването на историята на ДПО „Септемврийче". Големият брой участници в тази инициатива е радващ и насърчителен. Превръщането ѝ в традиция от ръководството на Пионерския дом ще допринесе много за развиването на патриотичното и интернационално чувство у най-младите граждани на нашия окръг.

Е. ЖЕЧЕВ

Грижите за есенниците продължават

През миналата година кооперативното стопанство в село Иширково не можа да получи заплануваните добиви. Борбата за възстановяване на реализираните от неизпълнението на плана загуби започна още през есента на миналата година, когато бяха засети 22 500 декара пшеница и 3 660 декара ечемик. Подготовката на почвата и сеитбата на тези култури се извърши в най-благоприятните срокове и качествено, което представлява добра основа за получаване на високи добиви. Предвиденият в производствения план среден добив от 350 кг може да се осъществи обаче само ако грижите продължат и през пролетта. Затова управителният съвет на стопанството и бригадирите правят всичко възможно да проведат и пролетните мероприятия в срок и качествено.

В момента кооператорите усилено подхранват посевите, които са в добро състояние. Те използуваха благоприятните дни през януари и февруари и сега торят с всички тороразпръсквачки, за да завършат и това мероприятие в определения срок. Управителният съвет взе решение за 5 дни да се подхранят есенниците. Вече трети ден това решение се изпълнява успешно в селата Иширково и Брадвари. За да не се допусне неправилно разхвърляне на торовете при ръчното торене, работата на кооператорите се ръководи лично от полевъдните бригадири. Между всеки работник се спазва предварително уточнено разстояние, в резултат на което амониевата селитра се разпръсква равномерно върху всетите площи.

Досега общо в стопанството са подхранени 15 000 декара пшеница, 1 500 декара ечемик и 1 500 декара люцерна. Всеки декар получава по 25-30 кг амониева селитра.

Трудовата надпревара, която се води в чест на юбилейната годишнина от деветосептемврийската победа, дава възможност на кооперативното ръководство да приключи навреме и това мероприятие.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Пред изпитание

На 12 март в Силистра духовият оркестър към Образцовото народно читалище „Доростол" ще се представи пред гражданството със самостоятелен концерт — може би неговата най-цялостна изява. По този повод представител на редакцията води разговор с диригента на оркестъра Арам Берберян.

— Как оценявате мястото на концерта в цялостното развитие на този колектив?

— На първо място трябва да изтъкнем, че концерта си посвещаваме на 25-годишния юбилей на свободата. Преследваме определено няколко цели: да се покаже ръстът в развитието на състава, да се направи решителна стъпка в разширяване на дейността му — обособяването му като концертен състав, който с проявите си да намира място в културния живот на града.

Като гост-солист сме поканили проф. Сава Димитров от Музикалната консерватория, секретар на Съюза на музикалните дейци.

— Да ни кажете нещо повече за репертоара?

— Включили сме трудни за изпълнение произведения: увертюра към операта „Прилепът" от Йохан Щраус, „Арлезианката", сюита из музиката на Бизе към едноименната драма на Алфонс Доде, фантазия „Мадам Бътерфлай", из оперни откъси на Пучини, концерт за кларнет и оркестър от Щарк, солист проф. Сава Димитров, Арменска рапсодия от Меликсетян, първа и четвърта част из „Тракийски танци" от Петко Стайнов.

Имаме всички основания да вярваме, че богатата програма на този безплатен концерт ще привлече вниманието на любителите на музикалното изкуство в града.

(СТ)

Международна информация

Протест на Министерството на външните работи в ДРВ

ХАНОЙ, 10 март (ТАСС) — Представител на Министерството на външните работи на Демократична република Виетнам осъди САЩ за това, че продължават да изпращат самолети във въздушното пространство на ДРВ, и изрази енергичен протест по повод неоднократното обстрелване откъм морето на село Винзиан в района Вин Лин на 8 март, в резултат на което сред местното население има жертви и са причинени материални щети.

Както предава агенция ВИА, той решително е поискал САЩ да прекратят всички актове на посегателство върху суверенитета и безопасността на ДР Виетнам. (БТА)

Израелска провокация срещу Йордания

КАИРО, 10 март (БТА) — Както съобщават от Аман, миналата нощ израелската артилерия открила огън срещу йорданските части, недалеко от моста Аленби. Йорданската артилерия отговорила на огъня и престрелката продължила един час. В 0.50 часа местно време положението по линията на прекратяване на огъня било спокойно. От йорданска страна не били дадени никакви жертви.

Мароканско-турско комюнике

РАБАТ, 10 март (ТАСС) — В публикуваното мароканско-турско комюнике по повод официалното посещение на министъра на външните работи на Турция Чаглаянгил в Мароко се потвърждава необходимостта от уважаване на принципите на независимостта, суверенитета и равноправието, отказа от употреба на сила при уреждане на противоречията и ненамесата.

Като обсъдиха положението в Близкия изток, министрите заявиха, че е „необходимо да се изтеглят израелските войски от окупираните територии в съответствие с резолюцията на Съвета за сигурност от 22 ноември 1967 година.

Двете страни изразиха надежда, се отбеляза в комюникето, че Кипърският проблем ще бъде разрешен „върху справедлива и безпристрастна основа, като се съблюдават правата и законните интереси на двете общности на този остров".

Страните изразиха пожелание да се развиват още повече двустранните отношения във всички области. (БТА)

Среща на Мишел Дебре с Чаглаянгил

ПАРИЖ, 10 март (ТАСС) — Френският министър на външните работи Мишел Дебре вчера се срещна с министъра на външните работи на Турция Чаглаянгил.

След разговора турският министър на външните работи заяви пред журналистите, че през време на срещата те са обсъдили въпроси на двустранните френско-турски отношения, а също и някои международни проблеми. Чаглаянгил нарече много добри съществуващите сега отношения между двете страни. Той съобщи, че турският министър-председател Сюлейман Демирел ще направи официално посещение във Франция след изборите, които ще се състоят в Турция през есента на тази година.

На въпроса на един от журналистите за отношението на Турция към френското предложение за свещание на представители на четирите държави по Близкия изток, министърът заяви, че неговата страна подкрепя всяка инициатива, която може да доведе към мирно уреждане на конфликта.

(БТА)

Предупреждение към агресора

ХАНОЙ, 10 март (БТА) — Съединените щати няма да постигнат своята цел във Виетнам със „заплахи за възобновяване на бомбардировките" над ДР Виетнам, подчертава във вчерашния си брой ханойският ежедневник „Нян Зан", орган на ЦК на Виетнамската народна партия на трудещите се.

В коментар по повод пресконференцията на президента Никсън от миналата сряда, предаден и от агенция ВИА, се казва следното: „Ако Съединените щати действително искат да защитят живота на своите войници в Южен Виетнам, те не могат да постигнат своята цел със засилване на военните действия в Южен Виетнам или със заплахи да възобновят бомбардировките над Севера.

Пред 25-годишнината на
ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Събор на участниците в движението за комунистически труд

Наскоро в село Калипетрово по почин на общинския партиен комитет и управителния съвет на кооперативното стопанство се състоя традиционният събор на участниците в движението за комунистически труд. Читалищният салон се оказа малък, за да побере всички желаещи. Доклад за значението и успехите на движението за комунистически труд в ТКЗС през миналата година прочете председателят на проф комитета при кооператива Борис Владимиров. Той изтъкна, че в района на стопанството са създадени 11 колектива за комунистически труд с 275 участника. Два от колективите — при свинефермата и ремонтната работилница на ТКЗС — вече са удостени с високото звание „Бригада за комунистически труд". Освен това 17 индивидуални участника са носители на званието „Ударник на комунистическия труд".

Посочени бяха и задачите, които стоят пред участниците в движението за комунистически труд в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. Подчертано бе, че през 1968 година значителни успехи отбелязаха лозарските бригади, ръководени от Димитър Камбуров и Недьо Попов. Колективът от ремонтната работилница завоювал високото звание „Колектив за комунистически труд", също постигна хубави резултати.

След това беше изпълнена литературно-музикална програма от самите участници в движението за комунистически труд. На сцената първи застанаха самодейците от ремонтната работилница. Те изпълниха сценки из борбите на нашия народ против турско и фашистко робство. После се представиха и останалите колективи. На първо място специалното жури класира колектива на механизаторите и полевъдите към първичната партийна организация при полевъдството. След тях се нареди съставът от ремонтната работилница. Добре се представиха няколко индивидуални изпълнители. Първенците бяха наградени с парични награди.

Всички колективи, участвуващи в движението за комунистически труд, постоянно разнообразяват своята дейност. Изнасят много беседи и лекции, политически информации. Всеки колектив се стреми всичко това да постига със свои сили.

Накрая участниците в събора обещаха да завоюват през юбилейната годишнина на свободата още по-големи трудови победи.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. ЛЕНИН

ОТ САМАРА В ПЕТЕРБУРГ

ВЛАДИМИР Илич се премести от Самара в Петербург през есента на 1893 година с цел да се залови за революционна работа. Последните си университетски изпити той взе още през 1891 година. Самара не можеше да даде простор на неговата дейност, тя даваше твърде малко храна на неговия ум. Теоретическото изучаване на марксизма, което той може ше да получи и в Самара, вече беше получил.

Защо той не замина още през есента на 1892 година, когато завърши университета, защо остана още една година в Самара?

На този въпрос мога да отговоря: той остана заради майка ни.

Аз споменах, когато писах за неговите детски и юношески години, с какъв голям авторитет, с каква гореща любов се ползуваше и от негова страна, както и от страна на всички ни, нашата майка. На твърдостта, с която тя понасяше тежките нещастия, се удивляваха всички, които я познаваха, още по вече чувствувахме това ние — децата. Нещастието със загубата на най-големия ни брат бе необикновено голямо и въпреки това, то не я смаза. Тя прояви толкова голяма сила на волята, че скривайки по възможност своите сълзи и мъка, се грижеше както преди дори още повече от преди, за децата, защото след смъртта на мъжа й трябваше сама да се грижи за тях.

Тя се стараеше, доколкото е възможно, да не помрачава техния млад живот, да им позволява да изграждат своето бъдеще, своето щастие. Разбираше техните революционни стремежи.

Тези грижи бяха така удивителни, примерът, който тя показваше на децата, беше така прекрасен, че и на тях им се искаше още повече отпреди да направят по-сносен живота й, да облекчат нейната мъка. А през годината, когато Владимир Илич завърши университета, семейството ни бе сполетяно от ново нещастие: умря в Петербург от коремен тиф неговата сестра Олга. Владимир Илич беше пристигнал тогава, през пролетта, за да положи първата половина от изпитите си. Той трябваше да заведе сестрата в болницата (за нещастие тя попадна в много лоша болница), а след това, когато положението й се влоши, да извика майка ни с телеграма. В първите най-тежки дни Владимир Илич бе сам с майка ни. Той я доведе в Самара и видя как и при този нов удар се прояви нейното мъжество, нейното внимание към другите.

Олга бе прекрасна девойка, със забележителни способности и голяма енергия... След загубата й само едно можеше да облекчи до известна степен мъката на майка ни: близостта към нея на останалите й деца. И Володя остана още една година у дома, в Самара.

Но към края на тази послед на зима той понякога много скучаеше, стремейки се към по-оживения център, към простор за революционна дейност: Самара в онези години сякаш беше само станция от Сибир, от истинското заточение. Привличаха го центровете на духовния живот, каквито бяха столиците и университетските градове.

Запомнила съм един разговор с Володя за появилата се през онази зима в едно от списанията нова повест на А. Чехов — „Палата номер 6". Говорейки за талантливо написания разказ, за силното впечатление, което му е направил — Володя изобщо обичаше Чехов — той определи най-добре това впечатление със следните думи: „Когато дочитах снощи този разказ, стана ми просто гадно, не можех да остана повече в стаята, станах и излязох. Имах чувството, че и аз съм затворен в палата номер 6". Това било късно вечерта, когато всички са си разотишли, или вече спели. Няма ло с кого дума да размени.

Тези думи на Володя ми приповдигнаха завесата над неговото душевно състояние: за него Самара вече е станала такава „палата номер 6", че той се стремеше да се измъкне от нея почти също така, както и нещастният болен на Чехов. И той твърдо реши, че ще я напусне още идната есен. Но Володя не искаше да се установи в Москва, където оти ваше цялото ни семейство заедно с нашия по-малък брат Митя, който постъпваше в Московския университет. Воля реши да отиде да живее в по-оживения духовен и революционен център — Питер. Жителите на Питер наричаха тогава Москва голямо село. В онези години в нея имаше още много нещо провинциално, а Володя вече се беше наситил до гуша на провинцията. Да, вероятно неговото намерение да установи връзка с работниците, да се залови здраво за революционна работа го караше също да предпочете да се настани самостоятелно, не при семейството, членовете на което той би могъл да компрометира...

След пристигането си в Петербург Владимир Илич започна постепенно и внимателно да установява запознанства: той знаеше, че правителството гледа на него с предубеждение, като на брат на Александър Илич, той виждаше колко често заради една непредпазлива дума младежта хлътваше, без да успее да направи нещо. Вяко бръщолевене и фразьорство му бяха чужди: той искаше да даде своите знания, своята работа на онези, които ще извършат революцията, на работниците. Той търсеше запознанства с хора, които споделяха неговите възгледи, които смятаха, че революция може да се очаква не от селячеството, уж социалистически настроено, уж споделящо комунистическото верую и навиците на прадедите, и не от представителите на интелигенцията — самоотвержени, готови да отидат на смърт, но единици. Той търсеше такива, които твърдо знаеха, както и той, че революцията в Русия ще бъде извършена от работническата класа или такава изобщо не ще има (думи на Плеханов). Тези хора, социалдемократите, тогава бяха малцинство, Болшинството революционно настроени образовани хора имаха народнически и народоволчески възгледи. Тъй като организацията беше разтурена и нямаше никаква дейност, малцина се проявяваха активно, а имаше повече приказки, шум. От това именно интелигентско дърдорене Владимир Илич се старае ше да стои по-надалеч.

Лятото на 1894 година — след първата зима в Петербург — Владимир Илич прекара с нас близо до Москва, в Кузминка, недалеч от станция Люблино, на Курската жп линия. Той живееше доста уединено и се занимаваше много. За отмора се разхождаше с по-малкия си брат и сестра из околностите и им обясняваше основите на социалдемократическото учение...

... През лятото на 1895 година Владимир Илич замина за чужбина, където лично се запозна с Плеханов. Официалната цел на пътуването му бе да си почине и да се лекува след възпалението на белите дробове, а неофициалната — да установи връзка с групата на Плеханов „Освобождение на труда".

Владимир Илич бе много доволен от своето пътуване. То имаше голямо значение за него. Плеханов винаги се е ползувал с голям авторитет в неговите очи. След завръщането си той разказваше, че отношенията му с Плеханов, макар и добри, са били доста далечни, докато с Акселрод са били съвсем близки, приятелски. Владимир Илич ценеше много мнението и на двамата. По-късно от заточение той изпрати за печат своята брошура „Задачите на социалдемократите в Русия". И когато му предадох хвалебствения отзив на старците за нея, той писа: „Техният (на старците) одобрителен отзив за моите работи е най-ценното, което мога да си представя". И след срещата му с тях по-определено и по-енергично тръгна по пътя на организирането на политическа партия на социалдемократите в Русия.

След завръщането си от чужбина Владимир Илич дойде при нас в Москва и много ни разказваше за своето пътуване и за разговорите си. Беше особено доволен, оживен, и бих казал сияещ. Послед ното се дължеше главно на успеха му с пренасянето на нелегална литература през границата.

Анна УЛЯНОВА — ЕЛИЗАРОВА

Агенция „Новости"

Нуждите на окръга ще бъдат задоволени

Неотдавна в ресторант „Златна Добруджа" бе организирано едно интересно мероприятие. ДСП „Шуменско пиво" — Шумен представи няколко масови пива, които се произвеждат в предприятието и се търсят в значително количество на вътрешния пазар. Изложба-дегустация посетиха представители на отдел „Търговия и изкупуване" от ОНС, представители на „Здрава храна", специалисти и пр.

Началникът на отдел „Пласмент" към ДСП „Шуменско пиво" Никола Генчев запозна присъствуващите с производството на различните светли и тъмни пива, като изтъкна, че с откриването и влизането в действие на новия цех за бутилиране в Силистра ще се даде възможност на населението от окръга да консумира повече и по-разнообразни видове бира. Недостигът от бира, който съществуваше особено през летните месеци, ще бъде ликвидиран и нуждите на окръга ще бъдат напълно задоволени. Технологът при предприятието Панайот Тонев разясни вкусовите качества на светлите пива — 10 % и 12 % и на тъмните — 10 % и 12 %, като ги разграничи по цвят, аромат вкус, резливост и пр. Безспорно проведената дегустация ще окаже своето благотворно влияние върху избора на най-подходящите за различните сезони пива, за да бъдат те винаги предпочитани и търсени.

Н. АТАНАСОВ

Едно предложение

Да се открие магазин „Млад техник"!

Пред нас, комсомолците, Партията постави важна задача — да се включим активно в борбата за технически прогрес. На този призив откликват все повече комсомолски дружества и организации от предприятия, училища, бригади.

Не изостава от общия технически подем и средношколската младеж от град Силистра. За това говори и значително нарасналият брой на техническите кръжоци в средните и професионално-техническите училища. На организираните от ОК на Комсомола и отдел „Народна просвета" при ОНС — Силистра две технически изложби, тези кръжоци представиха изработени с много майсторство и технически усет творби. Много добре се представиха кръжоците по електроника при Техникума по механотехника, кръжокът по електроника при Средното професионално-техническо училище по машиностроене, кръжокът по физика при Политехническата гимназия и други. Експонатите, изработени в Техникума по механотехника, бяха на много добро техническо и естетическо ниво и получиха от комисията висока оценка.

В Техникума по механотехника има изграден и комсомолски машиностроителен завод. Той е единствен в града и трябва да кажем, че се утвърди като прекрасна форма за развиване на техническите умения и навици на комсомолците. Освен това той е една школа за възпитание. Ръководството му е комсомолско и се назначава от ученическия комитет на ДКМС.

Основната цел на комсомолския завод и на техническите кръжоци е да съдействуват за подготовка на висококвалифицирани кадри за промишлените предприятия в нашия град и окръга. Следователно тези предприятия би трябвало да оказват помощ на техническите кръжоци. В действителност обаче нещата не стоят така. И недостатъчната материално-техническа база в училищата не позволява да се разгърне на широк фронт конструкторската и изпълнителска работа. Поради липса на някои дефицитни материали и условия за работа, много от за мислените проекти остават само мечти. А някои затруднения могат да се преодолеят, ако се осъществи връзка между кръжоците и промишлените предприятия. Добър пример в това отношение е помощта, която цех „Търговско обзавеждане" при ТПК „Метал" и завод „Оргтехника" оказват на школата по електроника при Механотехникума.

Смятаме, че липсата на материали може да се покрие, ако в нашия град се открие магазин „Млад техник", който да се поддържа добре, да има редовно снабдяване. По този начин от младата техническа смяна от средните училища може да се очаква по-достойно представяне на Втората национална конференция и изложба по техническо творчество и майсторство.

В чест на 25-годишнината от Деветосептемврийската победа средношколската младеж от Силистренски окръг се включи активно в републиканския преглед на техническото творчество и майсторство и участвува в него с разработването на 95 теми и проекти. Тяхното осъществяване ще бъде достоен дар за юбилея.

Хр. НЕДЯЛКОВ
Л. СТОЯНОВ

Вести от окръга

ОВЧАРИТЕ Шефкъ Якубов и Ване Димов от СЕЛО БИСТРА се радват на добри постижения. От 180 овце досега те са получили 260 агнета и нямат допуснат нито един смъртен случай.

На какво се дължат техните успехи? Преди всичко на добрите постоянни грижи, които те полагат при отглеждането на овцете и агнетата. Хигиената в агнилните помещения е на завидна висота, а овцете-майки се хранят с качествено приготвен фураж. Под държат се помещенията сухи и чисти. Това е условие за постигане на нови успехи в изпълнението на плана.

Зевки ЮСЕИНОВ

ОТ НЯКОЛКО дни над кооперативните блокове на АЙДЕМИРСКОТО СТОПАНСТВО кръжи АН—314 с командир Григор Горчев. Той разпръсква над есенни те посеви по 30 кг амониева селитра на декар. Използувайки тихото време, мирният летец подхранва посевите равномерно. До края на месец февруари със самолет тук бяха подхранени над 4 000 декара пшеница. По същия начин тези дни ще бъдат подхранени и останалите 6 000 декара есенници.

Г. СТАНЧЕВ

ДОБРИ ГРИЖИ се полагат за посевите в СЕЛО ЗЕБИЛ. Докато още не е започнала пролетната сеитба, кооператорите гледат да подхранят есенниците.

Само за два дни трактористите Хасан Салиев и Джафер Мехмедов с трактор ДТ—20 подхраниха с изкуствени торове 850 декара площ. Не остават от тях и механизаторите Назъм Наимов и Тахир Алиев, които работят с трактор „Беларус". Активно участие вземат при наторяването и каруцарите Кольо Сандев, Али Наимов, Вейсал Рахимов и Мехмед Хамдиев.

З. ХАСАНОВА

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от СЕЛО ТЪРНОВЦИ, с участъков агроном Христо Петров, първи завършиха подхранването на есенниците от Тутраканското ТКЗС. Дейно участие в това мероприятие взеха Мюстижеб Реджебов, Ахмед Мехмедов и Хаккъ Махмудов, които подхраниха 2 250 декара есенни посеви.

ДОБРА организация на труда по пълното натоварване на агрегатите е създадена и в комплексната механизирана бригада в СЕЛАТА ЦАРЕВ ДОЛ, АНТИМОВО И ПОЖАРЕВО, където се използуват за работа предимно утринните часове, когато земята е замръзнала.

Живко ТРУШЕВ

Когато се свечери...

И през студените зимни дни Морският клуб към ОК на Комсомола не прекъсва своя интензивен живот. Всяка вечер в него е много оживено и бурните спорове до късно не спират.

В клуба се подготвят леководолазите — бъдещите изследователи на морското дъно. Техен ръководител е д-р Владимир Стефанов. Любителите на големите скорости — скутеристите, са поверени на ветераните Георги Марков и Янко Василев. Другите две секции са по гребане и ветроходство. Зимните месеци се използуват за подготовка на бъдещите лодководачи и яхмани на команди те по гребане и ветроходство, които ще подготвят кадри за предстоящите състезания. Ветроходците са в усилена подготовка под ръководството на най-добрия яхман Илия Неделчев, който години наред е защищавал честта на нашия клуб и името на нашия град на републикански и международни състезания.

Морският клуб чрез своята спортна дейност е в помощ на народната казарма. Бъдещите рулеви, сигналчици и командири на кораби получават своята първа закалка в курсовете по екипажна подготовка с ръководител Димитър Ганев.

Николина НЕНОВА

Пред курсистите от Морския клуб в Силистра говори д-р Стефанов ръководител на секцията на леководолазите.
Снимка: Добри ИОРДАНОВ

Все хубави думи ще чуете за младия работник Петър Петров от Завода за металорежещи машини в Силистра. Той е не само добър производственик, но и активен член на комсомолската организация в завода.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

СВЕТИНИ, ОБВЕЯНИ ОТ СЛАВА

Те са навсякъде из този край — от първите битки при Свищов до бялото знаме на Гаази Осман паша край река Вит, от пролетта до зимата на 1877 година, която се превръща в пролет за българския народ, чакана и изстрадана цели пет столетия. Те са места-светини, белязали пътя на един подвиг и едно рождение, краят на една кървава трагедия и правото на един народ да живее. По тях е отеквал звън на саби и тропот на копита, ехтели са залповете и победното „ура" на руските богатири, тръгнали на свещен бой за тържеството на свободата и висшата справедливост. Историята не познава подобен велик пример на масова саможертвувателност в името на най-чиста любов и безкористна братска дружба.

Отдавна е отшумял грохотът на битките, но по тези места не заглъхва и не ще заглъхне споменът, не ще умрат легендите за храбростта на руските воини. За тях говорят запазените повече от 60 редута, люнети и траншеи, останали като незарастнали рани върху гърдите на земята-кърмилница. За тях мълвят преданията белокаменните паметници, издигнати от признателния български народ за вековечна прослава на великата Рус и нейните горди синове. 125 паметници на територията на Плевенски окръг, 125 светини, обвеяни от слава и безсмъртие. Те белеят, пръснати по хълмове и поля, по градини и паркове край Никопол, Горни Дъбник, Пордим, Телиш — навсякъде, където пръстта е попила топлата кръв на героите.

Най-много са те в Плевен — града на руската бойна слава и българо-съветската дружба, защото в неговите околности са дадени над 31 000 убити и ранени руски бойци и 7 500 румънци. Музеят „Освобождението на Плевен — 1877 година" е нагледна история на драматичните боеве при обсадата на града и през целия ход на войната. Мавзолеят на руските войни и Скобелевият парк-музей са съхранили не само костниците на героите, но и беззаветната им любов на брат към брата — като най-скъп завет за младите поколения. Този завет напомнят и цветята в парка „Генерал Лавров" при Горни Дъбник, дърветата край музея „Главната квартира на руската армия — 1877 година" в Пордим, белите сводове на румънския мавзолей край Гривица. Музеи-светини, паметници-светини — скъпи и прескъпи за всяко българско сърце, за всеки патриот на Родината.

Замлъкнали са тъмните дула на оръдията и пушките, мълчат и строгите бюстове на прославените герои-пълководци — генерал Скобелев, генерал Тотлебен, майор Горталов и много, много още. С благоговейно мълчание пристъпят и потомците на легендарните опълченци и славните богатири, дошли да почерпят вдъхновение и сили от подвига на безсмъртните. Те идват по хиляди пътеки, утъпкани от милиони стъпки на малки и големи, на близки и далечни.

И лете, и зиме не спира потокът от хора. Той ще расте, защото заедно с Родината, хубавеят и местата-светини. Край паметниците се множат големите и малки паркове и градини.

Подготвя се преустройството на мавзолея в Плевен, както и на историческия редут „Ковалъка" при Скобелевия парк, известен с геройската смърт на майор Горталов. Признателният български народ ще запази грижовно местата-светини и като богато наследство ще ги предаде на идните поколения. За да се издига още повисоко знамето на дружбата ни с народите на великата съветска страна, освободила България не само от турско, но и от фашистко иго.

Д. МУСТАКЕРСКИ

Да се подобри дейността на доброволния отряд!

Преди известно време на свое събрание доброволният отряд в село Паисиево разгледа дейността си през изминалата година, след което бяха разяснени някои изменения в правилника и се раздадоха новите карти и значки.

Отчете се, че недостатъчната организираност на членовете на отряда се дължи на малкия брой проведени събрания, на които се разясняват и поставят конкретни задачи. Въпреки това има доста примери на съзнателно изпълнен дълг от страна на членовете на отряда. Отрядникът Борис Георгиев например е заловил кооператор при кражба на кооперативни продукти; Атанас Николов е предотвратил изършването на кражба; друг отрядник е заловил жител на село Орешене да краде тръби за парно отопление от училището, за да ги продава в друго село.

Изтъкнаха се обаче и примери, когато членовете на отряда не държат за спазването на обществения ред и не се намесват при явни нарушения на законите. Нещо повече, някои отрядници сами са предизвикали скандали в обществени заведения. И слабата работа на групите и груповите отговорници е отражение на слабата работа на ръководството.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Предприемчивостта на един промкомбинат

Той се намира вдясно от Алфатарското шосе, в началото на селото. Един промкомбинат, който е съумял още преди няколко години да обедини различните занаятчийски услуги за населението от района и даже за някои от окръга, напълно заслужава нашето внимание.

Посещението ни в промкомбината в Алфатар неволно върна мислите на неговия директор Христо Събчев, пък и на другите хора от предприятието преди пет години назад, когато по силата на едно решение на ИК на ОНС — Силистра в Алфатар трябвало да се създаде предприятие за различни комунални услуги. Но как се е създало, знаят онези тридесетина души, които от една мелница и конюшните трябваше да създават предприятие от нов тип. Но... както казват хората — важното е да се започне един път.

А то, започването, никак не е било леко. Него са го сложили няколко дърводелци, работници на банцига, бояджии и строители — 20-30 души, които стават ядрото на бързо увеличаващия се колектив. Защото още на следващата години на дейностите се увеличават и предприемчивите алфатарци от промкомбината започват да се грижат за уличната чистота, парковете и градините, разраства се дърводелската работилница, създава се бъчварска работилница. По едно време дейностите са достигнали числото 19, но някои са отпаднали или изчезнали от света. Това пък от своя страна дава възможност на предприятието да разширява производствените си възможности в другите области, които те смятат за основни и наистина, както ще се види по-нататък, значително ги разширяват. А за да получи човек нагледна представа за бързо увеличаващите се възможности на този промкомбинат, трябва и да се взре в стремително растящия с всяка измината година обем на произведената продукция, който от незначителните в началото десет хиляди лева е достигнал сега над половин милион лева. Обем, не чак толкова голям, но алфатарци са далеч от мисълта да остане същият. С разширяването на дърводелския цех, който е най-големият в промкомбината, с усвояването на някои нови производства в металообработващия цех перспективите на промкомбината значително нарастват.

На всяка цена трябва да изтъкнем високото съзнание на трудолюбивия колектив на предприятието. Защото благодарение на него почти всяка година планът се преизпълнява, а през 1968 година е даде на надпланова продукция за компенсация на загубите от сушата за над 15 хиляди лева. От заплануваните 1 200 ам балажни каси за хидравличните ножовки на ЗММ — Силистра са произведени 1 400. Без да са включени в плана, са били произведени за ДПП „Електрометал" над 1 500 фунии за гроздомелачки. Сега е създаден и цех за радиоуслуги, който поради липса на достатъчно материали все още не е поел всичките радиопоправки, но и това ще стане.

За да не се остане с впечатлението, че само на тези дейности се обръща внимание, ще спомена различните дърводелски услуги за населението от района, качеството на които кара някои хора и от градовете да ги търсят, бъчварският цех, в който освен частни услуги се изработват бъчви и за пазара. И то какви бъчви! Въпреки липсата на достатъчно стандартни материали, майсторските ръце на старите бъчвари от Алфатар са причината те да се търсят в цяла България. А който е обърнал внимание на хубавите железни огради в селото, трябва да знае, че те са дело на трудолюбивите ръце на работниците от промкомбината. Сега е разкрит цех за така търсената оградна мрежа. Снабдяването на предприятието с още стругове ще даде възможност да се усвоят и изработват и по-тънки детайли.

Разбира се, предприемчивите алфатарци са далеч от мисълта да стоят на едно място. Все още има какво да се прави по подобряването на битовите условия за работа. Тази година те бяха зарадвани с отпускането на 30 хиляди лева за построяването на нова металообработваща работилница. А амбицията им да поемат изработката на почти целия дървен амбалаж на окръга заслужава внимание. Защото там работи един ентусиазиран колектив, от който повече от една трета са комсомолци, който е организирал добре съревнованието в чест на 25-годишнината от победата на Деветосептемврийското въстание у нас и се готви с чест да посрещне тази славна годишнина.

Н. РОМАНОВ

Закупчикът — орденоносец

Пред вас е портретът на един орденоносец. Нашият фотообектив го е заснел в празнично облекло. И затова ако съдите от снимката за характера на работата и професията на притежателя на портрета, може да сгрешите. Ала в спокойното и открито лице търговските работници от ДТП — Силистра ще познаят своя закупчик-доставчик Никола Стефанов.

Неговата работа през последните 7-8 години е такава, че потърсите ли го в делничен ден в базата на ДТП, може да се окаже в млекоцентралата или в складовете на ДИП „Дунав", откъдето получава хранителни стоки за магазините на Силистра. След откриването на супермаркета в окръжния център известно време бе зам.-управител на магазина. Сега е отново закупчик-доставчик.

Не мислете, че това е служебно понижение в длъжност. Ръководството на ДТП просто счете, че работата с доставянето на стоки за зареждане на магазините е първостепенна за дача за търговията. И към отдел „Хранителни стоки" Никола Стефанов е отново на своя ежедневен трудов пост. Сутрин или след обяд в делнични дни, преди още да са отворени вратите на складовете за хранителни стоки, той е вече пред тях, с подробен заявъки в ръцете. На товарачите непременно ще укаже последователността за товарене на пакетите и сандъците. Ще проследи дали се товари акуратно стоката. Онези стоки, които ще трябва да се оставят в най-близките магазини, ще натоварят последни, за да е по-удобно. Внимателен и акуратен е и при предаване стоката на магазинерите. Мисълта, че като си отваряш очите и работиш честно и добросъвестно — грешки не може да има, е негово постоянно ръководство. Да, в това не може да има съмнение.

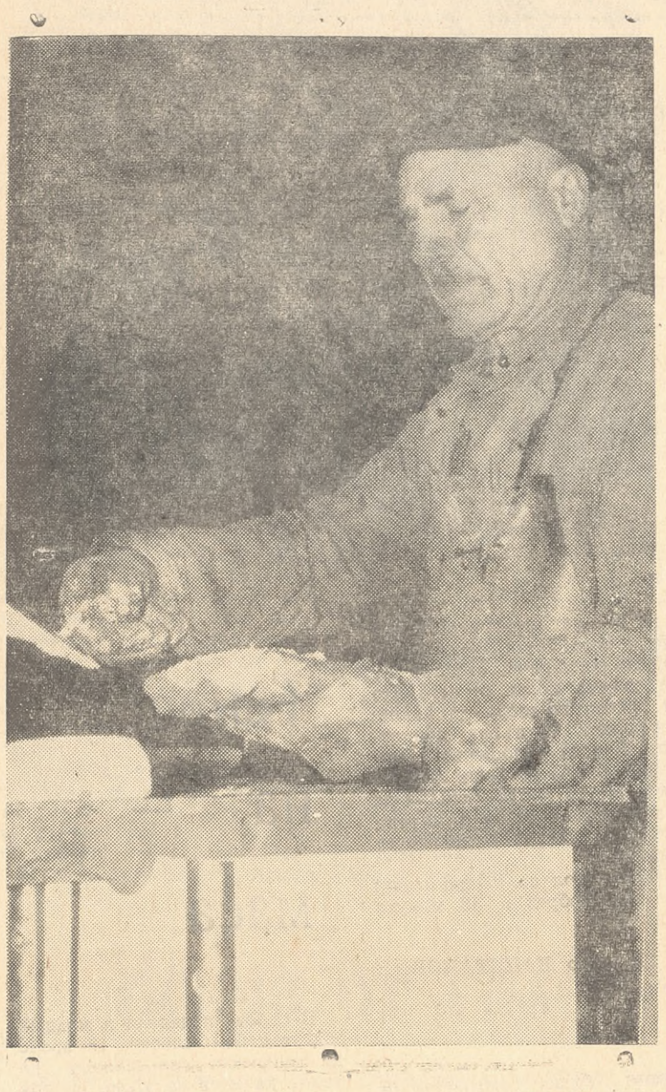
В своята тридесетгодишна търговска дейност закупчикът Стефанов е минал през много перипетии на търговията. Изпълнявал е много поръчения, но своевременното зареждане на магазините със стоки, като че ли чувствува за най-отговорно. Всеки петък той получава сутрин заявките на магазинерите от отдел „Хранителни стоки" на търговската организация и тръгва с колата за тяхното изпълнение. Изпълни ли ги, започва събирането и извозването на освободилия се амбалаж. А колко незначителни поръчки, свързани с традиционната употреба от гражданите ту на един продукт, ту на друг, се изпълняват от него! А само той ли е клиент на складовите бази? През суровите зимни дни понякога и десетминутното очакване пред склада ти се струва часове. Но бай Никола сутрин и след обяд, преди да се отворят вратите на склада, е тук. И не се страхува от студа.

Понякога в минути на очакване ще се съберат в кръг доставчици, товарачи и шофьори, ще се разприказват. Някой ще разкаже виц, друг шега, трети — интересен епизод от своя живот, и така като че ли минутите на очакване минават по-бързо. А дойде ли ред за товарене, шофьорът е вече прекарал колата до самия склад, товарачите скачат от камиона в готовност... в разгара на работа е и закупчик-доставчикът Никола Стефанов.

За дългогодишната добросъвестна работа в социалистическата търговия последва и признание. Есента на м. г. в деня на търговския работник гърдите на закупчика Никола Стефанов бяха обкичени с „Народен орден на труда" — сребърен. Той посрещна правителствената награда с вълнение. В оня вълнуващ момент в душата му нещо се раздвижи и той едва скри вълнението от своите приятели и близки. Мислено прелисти годините на своя живот и защо ли се спря на спомена, когато неговият баща преселваше семейството им от село Господиново в близкия град. Това бе доста отдавна и времената тогава бяха други. Мечтите на едни от хората се поглъщаха от грижите за парче хляб, други пък се затваряха като охлюви в собствената си черупка... И можеше ли да бъде всеки доблестен труженик почтен...

Окуражен от признанието на дългогодишния си добросъвестен и честен труд в социалистическата търговия, закупчикът-орденоносец заработи с още по-голямо желание. И макар годините му да не са вече малко, упоритостта и енергията, с които върши своята работа, си остават пример за младите.

М. ТОМОВ

Печките за твърдо гориво, производство на ЗГУ „Терма" — Тутракан, се отличават с красив външен вид и качество на изработка. Дял за това има майстор-зидарят Георги Йосифов, който със старание прави тухлената облицовка.

СНИМКА: Али РИЗОВ

БАЩИ И ВНУЦИ

— Виждате ли онзи хълм вдясно? Хълмът с тополите и брезичките? По него преди години се спускаше стръмен меж дуселски път, направо от нивите, та чак до главното Толбухинско шосе. По него моят чичо е носил на ръце вуйчо ми, окървавен, умиращ от дълбоки рани.

...Било преди години. Първите години, когато хората от малкото добруджанско село събирали нивите си в общо стопанство. Между последните останал и чорбаджи Михаил. Богат бил чифликчията... Осемстотин декара земя обработвали аргатите му. Дамищата му били пълни с коне и крави. Мъчно се пребоявали овцете и агнетата в неговите стада. Трудно било на чорбаджията да се раздели с имота си. И в една безсънна нощ решил: ще даде по малко ниви на синовете и зетьовете си. Ще им ги препише.

Откъснали се от алчната душа на чорбаджията и 10 декара за най-малкия зет. Бедняк бил другоселецът. От хората добитък взел да изоре дадената нива. И едва, когато падна първата слана — семена намерил. В едно мъгливо, мразовито утро закрачил сред посребрените бразди. Но извел нож сред полето се втурнал чорбаджията, придружен от своя син.

— Навън! Навън от нивата ми! Тя си е моя... Моя ще бъде, докато съм на този свят!

Разбрал бил скъперникът, че и тази есен имотът няма да стане „общ" и тръгнал грешката си да поправя.

Стъписал се другоселецът. Проумял той изведнъж, че пропадат мечтите му, трудът му. Грабнал ненадейно тоягата от ръцете на дядо си, но преди да замахне — сам се строполил сред браздите.

Чорбаджийският син го бил изпреварил.

Гняв и мъка замъглили разсъдъка на чичо ми. Ръката му сама напипала камата, забуче на в нивите. Замахнал яростно и... кръвта на нападателя обагрила угарта. В душата на измамения човек нахлули противоречиви чувства. И не страхът, а внезапна обич към умиращия го накарала да разкъса ризата си, да превърже дълбоките рани. Той намерил сили да грабне чорбаджийския син и да го отнесе до главния път. Първата спряна кола отнесла ранения в градската болница. Той бил спасен...

— А чорбаджията?

— Пречупила се тогава злочата душа на скъперника. Мъчно преживял той спречкването между най-близките си хора. Не минали много години и умрял. Останала да се разпорежда с имота стопанката му. Започнала баба Гана да продава нива след нива. Не останал добитък в двора й. Пресметлива и алчна повече от своя мъж, тя превърчала всичко в пари... В дебели, замърсени пачки пари, над които треперела ден и нощ. Носела ги винаги близо до сърцето си. Опивала се от шумолящето на едрите банкноти. За нея то било по-звучно от славеева песен, по-жадувано от топла, синовна дума. И нито децата, нито внуците й донесли толко ва радост, колкото купчинката омазнени книжни пари. Те изпълвали живота на старицата. Живот, в който не трепвало нито едно човешко вълнение... Минавали годините. Отдавна близките на баба Гана станали кооператори. Обикнал другоселецът общия имот повече от своята бедняшка нива. Бранел го със страст от злосторниците. Забравил той обидата на чорбаджията. Забравил богатството му. Не задявал за нищо и алчната старица. Но ето, че в един мразовит ноемврийски ден другоселецът трябвало да преживее отново всички унижения, всички страдания, отдавна заглъхнали в душата му. В стопанския двор се втурнал най-близкият му съсед и изплашен вик проехтял в утринта:

— Баба Гана се удави! Где е другоселецът?... Бързайте!

...Да й помогне ли? Заслужава ли старицата неговата жертва? Тази, която къшей хляб не е давала на децата му. Тази, гдето на най-голям празник не се е смилявала лев че да им даде. Нежелан зет беше той. Такъв си и остана...

Запъхтян от мисли и умора, другоселецът стигнал до кладенеца. А там — цялото село се събрало. Всеки давал съвети. Мнозина надничали над тъмната паст, откъдето едва се дочували сподавени стонове. Но лесно ли е да се спуснеш над шумящата подземна река!

— Дайте две въжета! Ха така! Ето, ти, Иване, дръж края на едното въже, а ти, Никола — другото.

Вързал запъхтеният мъж края на първото въже около кръста си, метнал другото през рамо и... заслизал край потъмнелия каменен зид. Бавно минавали минутите, настръхнали от неизвестност и очаквания. Вцепенени от ужас, хората не помръдвали от местата си. А спасителят все повече и повече достигал своята цел. В един миг пред погледа му изплувало тялото на удавницата.

И когато двете тела се показали над тъмната паст, въже то на другоселеца започнало да се къса. Страшен вик процепил тишината. И тогава две добри, силни ръце предварили смъртта...

Старицата живяла още три години. Три страшни години, разделяни между лудостта и онези мигове на просветление, в които тя с трепереща ръце търсела парите си. И нито веднъж баба Гана не промълвила името на спасителя си. За нея, животът, омразният, пропит от алчност и ненавист живот, започвал и свършвал с онази купчинка пари, загубили от времето цвета и формата си.

...Слушах потресен разказа на младия си спътник. В неговата искреност почувствувах силата на онази истина, която успя само за четвърт век да промени мирогледа на хората. Да превърне в честни труженици и внуците на алчните чорбаджии. Онази истина, която преди 25 години ни донесе свободата...

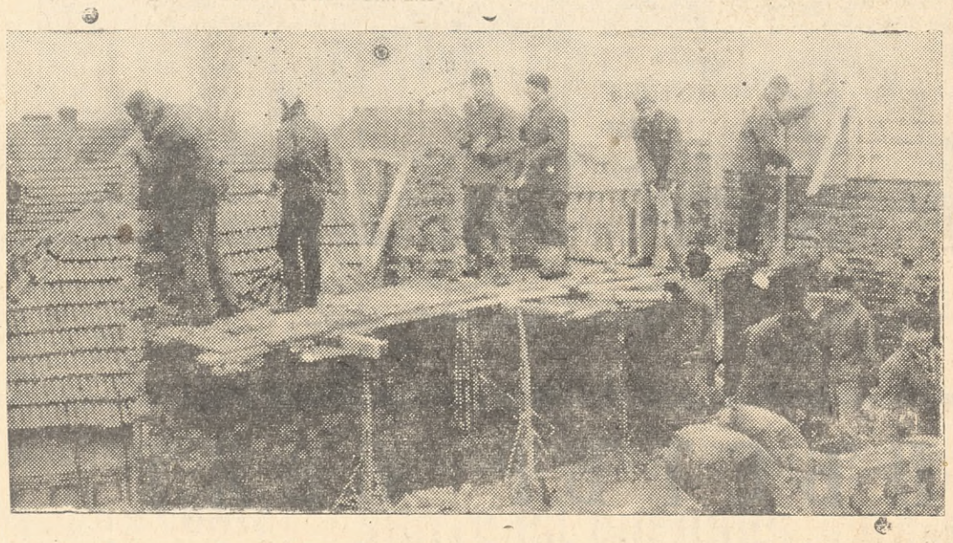
В. ПЕТРОВ

През малкото благоприятни дни

Механизаторите от с. Светослав използуват малкото благоприятни дни, за да подхранят есенните култури.

Повече от 3 000 дка са наторени с амониева селитра. Те се обработват от бригадата за комплексна механизация. Трактористите полагат много грижи, за да достигнат високо качество на своята отговорна работа.

Георги МАРИНОВ

Учениците от гражданостроителното училище в Силистра на практика.

СНИМКА: Али РИЗОВ

Новости • техника

ВЪЛШЕБНА ПРЪЧИЦА

С помощта на новия прибор-индикатор „ИН—3", конструиран в СССР, може бързо и лесно да се откриват повредите по електрическите проводници, скрити под мазилката или в каналите на железобетонните покрития. Той представлява лека пластмасова щанга, дълга около метър и половина, която на края има чувствителна контурна намотка способна да „вижда" проводника през покритието и да „усеща" напрежението на тока в него. Прибор ът информира за това оператора чрез звук, подобен на този, издаден от минотърсач. Като се движи по стената успоредно на проводника, щангата стига до мястото на прекъсването и сигнализира за това като спира да издава характерния звук.

С „ИН—3" може да се установява също така дали има напрежение в електрическата мрежа, в патроните на осветителната арматура и контактите.

НОВ ПРИБОР ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ ЗДРАВИНАТА НА БЕТОНА

Новият прибор „Бетон-транзистор", конструиран от сътрудниците към лабораторията за промишлена електроника и автоматика при Всесъюзния научноизследователски институт за железобетон в СССР, е три пъти по-малък по тегло и размери от познатите досега уреди от този тип. С него изключително точно се определя здравината на бетона, като се измерва скоростта, с която ултразвуковите вълни се разпространяват в изследваните обекти.

„Бетон-транзистор" може да се използува с успех също и за контролиране здравината на различните дървесини, азбестоцимент и други строителни материали.

Твърде полезният прибор е полупроводников, а електронната му схема е осъществена по метода на печатния монтаж.

НЕ ГОРИ, НЕ ГНИЕ

В списание „Сельское хозяйство России" е поместена статия, авторите на която съобщават, че работници от Хузерепилското горско промишлено стопанство са построили цех, в който се изработва „арболит". Така беше наречен материалът, в състава на който влизат отпадъчна дървесина, цимент, метал, калциев хлорид и вода. Компонентите се смесват в бетонобъркачка, след което сместа се поставя в метална форма и се уплътнява от валяците на вибрационна машина. След 20-часово „доузряване" плочата е готова и кранът изважда от формата оформен стенен панел. Новият строителен материал не гори и не гние. Арболитът лесно може да се реже с трион и обработва с други режещи инструменти. Строителите твърдят, че къщите от арболит ще бъдат здрави и дълготрайни.

ГУМИ НА БЪДЕЩЕТО

Пирони, парчета от бутилки и други подобни остри предмети няма да могат да повреждат автомобилните гуми на бъдещето — вместо с въздух те ще бъдат запълнени с пенеста гума. Революционното откритие обаче още не е приложимо за леките коли. Новите гуми не позволяват да се развива скорост по-голяма от 160 километра в час, тъй като се нажежават извънредно много. Сега един американски концерн експериментира възможността за масовото им въвеждане.

ЗА ВСЕКИ АВТОМОБИЛ

ШФС — така се нарича новият вид гориво, създадено от московските специалисти. За него мечтаят шофьорите и собствениците на автомобили. То отлично работи както в двигателите на гигантските самосвали, така и в леките малолитражни автомобили. ШФС е гориво с широк фракционен състав. В него се съдържат всички бензинови, лигроино-керосинови и дизелови фракции, намиращи се в нефта. Затова то е еднакво годно за карбураторни и за дизелови двигатели. Количеството на полученото ШФС от нефта е два пъти по-голямо от това на дизеловите горива, а цената е два пъти по-малка от цената на бензина.

СИЛОНЪТ Е БЕЗОПАСЕН

Чехословашки лекари от Бърно са изследвали резултатите от имплантацията на силонови мрежи (силонът е материал, аналогичен на найлона). Изяснило се, че три години след операцията силоновите нишки започват да се резорбират от организма, при което този процес завършва много бързо.

Опитите се извършват с плъхове и морски свинчета, а след като били получени обнадеждаващи резултати, правели опити над хора в клинични условия.

Както съобщава списание „Неоплазма", от тези опити може да се направи изводът, че няма причина за страх от прилагането на силона в хирургията, разбира се, в тези случаи, когато материалът не съдържа остатъчен мономер.

За някои горчиви неща в нашите сладкарници

Искам да споделя с читателите на вестника мои наблюдения във връзка с някои нарушения в силистренските сладкарници.

На 22 и 23 февруари, както във всеки предпразничен и празничен ден, гражданите бързаха да направят покупките си. Много хора, посетили сладкарниците, искаха да си купят за в къщи торти, пасти, бишкоти и други.

Как им бяха сервирани тези изделия в Кафе-сладкарницата например? Тук те бяха поставяни в обикновени картонени кутии. Пак в Кафе-сладкарницата имаше опити да се сервират бутилки с напитки, целите потънали в прах.

В сладкарницата на ТПК „Мир" ситничарските произведения за в къщи бяха опаковани в стари вестници. Смятам, пък не само аз мисля така, че този амбалаж не е най-подходящият за случая. Как биха реагирали продавачките от това заведение, ако на тях се поднасяха торти и пасти, обвити по този начин? С какъв апетит биха ги консумирали?

Учудва ме обстоятелството защо в сладкарниците не се сервират въпросните покупки, подредени върху картонени таблички, специално изработени за тази цел?

Налага се работещите в тези заведения да проявят по-голямо разбиране и да сервират покупките според хигиенните изисквания. Ръководствата на съответните предприятия трябва да вземат необходимите мерки и снабдят тези обекти с подходящ амбалаж. Те трябва да контролират работата на щандистките и да не допускат никакви прояви на немарливост.

Въпросът за хигиената не бива да се подценява от никого!

Йордан ПОПОВ

Из делегатския бележник

ДЕЛЕГАТИТЕ

Делегатите на силистренската Шеста отчетно-изборна комсомолска конференция... Гледах ги във фоайето на киносалона, преди да започне конференцията. Разговаряха весело — усмихнати и безгрижни.

Безгрижни ли?

Когато след малко чух изказванията, ме учуди зрелостта на размислите им, загрижеността им за днешния и утрешния ден на родината. Те разсъждаваха мъдро — като възрастните.

С какво все пак се различават от тях — само с оптимизма на младостта ли?

ПРИЯТЕЛСТВОТО

През паузите на конференцията се срещнах с много познати и приятели от целия окръг. Написах това и веднага се апострофирах: „Защо в паузите? Нима по време на заседанията не се срещаха най-истински мислите и вълненията на делегатите, пратеници на младите хора от окръга?"

След като разреших този спонтанно възникнал в мене вътрешен спор, съставих „формула":

От всички безплатни неща най-скъпо ценим приятелството.

ГОЛЕМИЯТ ГЛАС

Когато цялата зала запя, гласът ми се сля с общото мощно звучене. Не чувах гласа си, не можех да го разпозная сред многото гласове, които зазвучаха в мене като един глас — голям и силен. За миг си въобразих, че този глас е мой...

ЕДНА СЪЛЗА...

Когато зазвуча химнът на България и залата притихна, една голяма бяла сълза се отрони върху бузата на момчето до мене. То приведе глава, не искаше никой да види сълзата му.

Защо е така с нас, хората: срамуваме се от най-искрените си вълнения?...

ОБЕЩАНИЯТА

За разлика от миналите конференции на Комсомола, сега комсомолците не даваха гръмки обещания. Укоряваха се за неща, които не са успели да свършат, и ако обещаваха нещо, като че ли го обещаваха повече пред себе си, та ако не смогнат да го изпълнят, да излъжат само себе си...

НАЧАЛОТО НА ПРОЛЕТТА

Имаше нещо символично в това, че конференцията се състоя в началото на пролетта. Нали сме все още в началото на големия поврат в комсомолските замисли и дела...

ЛЮБОВТА

Много въпроси бяха засегнати на конференцията — само за любовта не стана дума. Но тя съществуваше. Аз чувствувах присъствието й навсякъде около мене...

Симеон МАНОЛОВ

Бреза, огрявана от слънцето

ЗАГЪРНАТ в овехтялото си пардесю, всеки ден в един и същи час на една и съща пейка с безличен и уморен вид се даше един пенсионер.

В това време алеите биваха пусти и освен писукането на птичките в зеления перчем на дъбовете нищо не смущаваше покоя на този човек.

Старецът сядаше бавно, сякаш се страхуваше да не разместни някоя от костите си и обор ваше побелялата си глава върху бастуна си. Започваше да почива с онова старание, с което могат да вършат тази работа само престарелите хора. Упоявайки се на бастуна, тялото му се чувствуваше по-стабилно и човекът, освободен от грижите за равновесието си, започваше да подрежда в строен вид безбройните спомени на живота си. Той вършеше тази работа всеки ден и покеже ни кога не успяваше да свърши за един следобед, винаги започваше на другия ден отново.

Мисълта му работеше по приблизително следния ред: отделно подреждаше спомените, в които имаше замесени войни, спомените, в които имаше радост и благополучие, спомените, в които имаше смърт и скръб, спомените, които му напомняха за жени.

Днес успя да свърши най-после с тази работа. Отдъхна си и така със затворени очи започна да сравнява по количество отделните спомени.

Най-много бяха спомените за войната и за жените. Първите му бяха противни, защото нито веднъж не беше награждаван за храброст, въпреки че гази немалко кал по чужди земи. Вторите — тях старият мъж обичаше да мисли най-много. Паметта му беше съхранила образите на десетки жени, с които през дългите години на живота си беше имал някакъв контакт.

И често казваше на своите събеседници от пейката: „Какво знаете вие за тази работа." И той започваше да им говори с тих глас, от който лъхаше носталгия.

Ето и днес стоеше и слушаше цвърчането на птиците. И би стоял така кой знае колко време, ако един необичаен шум не го изведе от унеса.

Вдигна клепачи. Под отсрещната бреза, огряна от слънцето, една майка кърмеше детето си.

Старият мъж ахна от удивление. Той за пръв път виждаше женски очи да гледат с такава любов, с такава всеотдайност и топлина. Това не беше поглед, а милувка с очите.

Мъжът, който цял живот бе прекарал без семейство, разбра, че всъщност жените от неговите спомени са имали студени очи и нито една не е била като тази; нито брюнетките, нито блондинките, нито романтичните, нито темпераментните... нито една.

А под брезата, огряна от слънцето, жената просто кърмеше детето си...

Р. ШИМАБЕЕВ

През месеца на техниката

Традиция стана през последните няколко години в нашите училища да се провежда месец на математиката и физиката.

Интересна вечер на физиката проведоха комсомолците от училище „Никола Вапцаров" от Силистра. Упорито се готвиха участниците. Кабинетът бе подходящо украсен. На въртящ се цилиндър със светли букви се четеше: „Вечер на занимателната физика". Пред погледа на всички бе написана гениалната мисъл на Циолковски: „Земята е люлка, но в люлка вечно не се живее".

Един след друг се изреждат младите любители на физиката: Димитрин, Дечка, Росица, Йордан, Снежана и други, които със своите занимателни опити грабнаха вниманието на присъствуващите. Те показаха сняг, който кара водата да кипи, огън във водата. Бързо отговаряха гостите на шеговитите им въпроси.

Младите физици от училище „Вапцаров" са усвоили много бързо работата с новите технически средства и с физическите прибори. Сами подготвят и правят опитите.

Гости на тази вечер бяха и всички дружинни ръководители от окръга.

Василка РАВАЛИЕВА

Нашият юбилеен конкурс

Перла край Дунава

Чайка волна или песен
и машинен темп понесен
в звукове и светлини?

Гълъбица снежнобяла
ли над Дунав полетяла
в утринните хладини?

Или бяла перла, бистра
бисерна сълза—Силистра —
тук отронена звъни?

Б. КОДАЙ

Дунава разчуши ледените окови...

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

„Доростол" може и трябва да побеждава

Дори само на наш терен да играят, както играха в неделя, и футболистите на „Доростол" ще стопят горчивата буца на неверието, заседнала в гърдите на техните привържечици. Но това не ще е достатъчно за оставане в групата и те ще трябва да воюват за победа и навън.

Всички надежди рухнаха, когато в 11 минута, след центриране, Атанасов (5—А) се отскубна и гостите поведоха. Но нашите състезатели не се предадоха и победиха с 2:1. И ако отдаваме голямо значение на тази първа победа, то е, защото доростолци проявиха наред със спортно-техническите качества и една непреклонна воля за победа, каквато трябва да ги обладава винаги. Нямаше ни помен от старото примирение с мисълта, че „играта не върви".

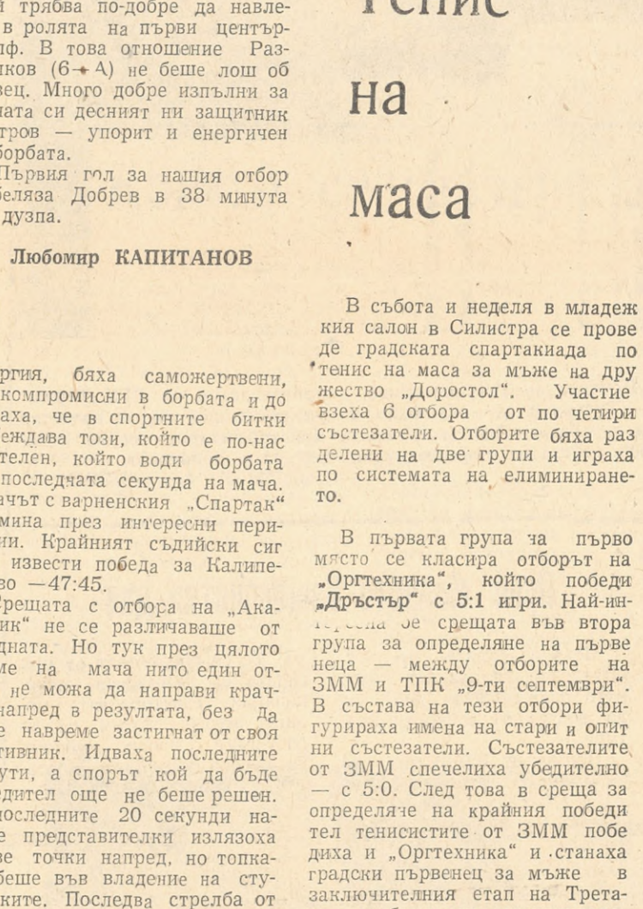
И друг път сме имали териториален превес, но почти винаги атаките ни бяха стихийни, неподчинени на един закономерен развой. В неделя по трибуните зрителите заговориха за стил, който доловили в играта на „Доростол". И мачът наистина се разви като борба между два стила. Гостите играха предимно с дълги прехвърляния, но трябва да кажем, че пасовете им бяха точни, като изключим играта на крайните бранители, които „чистеха". Свищовлии бързо преминаваха в нашата половина с няколко само кръстосани подавания и напористото им дясно крило Бонев и високият Дяков (9) неведнъж се озоваха в опасни ситуации пред вратата ни, умело пазена от Курдоманов. И щяхме да платим данък на техните контраатаки, ако защитниците ни не бяха проявили след гола по-голяма бдителност. Закономерно е при териториално преимущество защитниците да играят отново, но в тия случаи трябва много да се внимава.

Нашите атаки се градяха на по-постепенно извеждане чрез комбинации с къси и средни пасове. Трябва да отдадем заслуженото на нашия конструктор Тепавичаров, който особено през второто полувреме ни демонстрира една чудесна игра с „моноток". Ранко Каталиев от ново бе мотор на отбора, стреляше отдалеко и зрителите трябваше да му простят дисциплинарните грехове. С голямо желание играха и Добрев и Нешев. На предна линия най-опасен бе Зашев — настойчив в устрема към вратата, със стръв към гола, с бърза ориентация и реакция при меллета. С един чудесен демараж, в 60 минута той се отскубна от пазача си и направо простреля вратаря Ноев.

Гостите ни превъзхождаха в играта с глава. От нашите състезатели само Младенов печелеше въздушни двубои и, струваше ни се, ако играе винаги бойбено и всеотдайно, както през второто полувреме, отборът ще има голяма полза от него. Но той трябва по-добре да навлезе в ролята на първи център-халф. В това отношение Расолков (6—А) не беше лош об разец. Много добре изпълни за дачата си десният ни защитник Петров — упорит и енергичен в борбата.

Първия гол за нашия отбор отбеляза Добрев в 38 минута от дузпа.

Любомир КАПИТАНОВ

Момент от контролната среща по футбол между „Доростол" и „Свекарица" — Търговище, играна в Силистра и завършила при резултат 3:0. Добрев (Д) бележи първия гол. Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Тенис на маса

ПОБЕДИХМЕ НИЕ

В разстояние на пет дни спортната зала в Силистра бе арена на голяма борба между женските баскетболни отбори от Североизточната „Б" РБГ.

Резултатите, получени на терена, говорят за пълен триумф на силистренки. В четири мача нашите отбори излязоха победители. Мачът на „Доростол" с варненския „Спартак" предизвика много емоции в спортната зала. До 35 мин. ние водехме в резултата. Но оттук нататък започнаха злополуките. В 36 мин. за пет лични нарушения играта трябваше да напусне нашата пета състезателка, а на резервната скамейка при треньора Бояджиев нямаше повече състезателки. Разликата започна да се топи, нервите на нашите състезателки — да им изневеряват. За пет лични нарушения играта трябваше да напусне и центърът ни Тодорка Иванова. Останахме да се бием три срещу пет. От личен финален спринт на гостенките. И ето в последната минута разликата е намалена на 5 точки. В тези трудни минути Атанасова, Димитрова и Цветанова показаха как трябва да се воюва за победа. И те победиха — 56:51.

А ето че предстоеше и втори мач, и то с временния лидер в първенството — отбора на „Академик" — Варна. След едно равностойно първо полувреме — 18:19 — предстояха нови 20 минути на неизвестност и тревоги. Още в 9 мин. Иванова имаше вече четири нарушения. Мнозина в залата се питаха няма ли да се случи историята срещу „Спартак", това равенство няма ли да бъде погром за нашия състав. Но именно тук рутината, психическата устойчивост си казаха тежката дума — с пет състезателки по време на целия мач срещу осем, използувани от противника, дойде щастливият край — Силистра—41, „Академик" — 38 точки. Другите два мача срещу отборите на „Волов"—Шумен (68:54) и „Химик"—Девня (55:35) имаха повече протоколен характер, защото класите на отборите ясно се разграничаваха.

Отборът на „Раковски"—Калипетрово от турнира излезе с пет чисти победи и даде пример как трябва да се воюва по време на спортната битка. Състезателките имаха голям заряд енергия, бяха саможертвени, безкомпромисни в борбата и доказаха, че в спортните битки побеждава този, който е по-настоятелен, който води борбата до последната секунда на мача.

Мачът с варненския „Спартак" премина през интересни перипетии. Крайният съдийски сигнал извести победа за Калипетрово —47:45.

Срещата с отбора на „Академик" не се различаваше от предната. Но тук през цялото време на мача нито един отбор не можа да направи крачка напред в резултата, без да бъде навреме застигнат от своя противник. Идваха последните минути, а спорът кой да бъде победител още не беше решен. В последните 20 секунди нашите представителки излязоха с две точки напред, но топката беше във владение на студентките. Последва стрелба от Кантарджиева и Минчева, но тя беше неуверена и неточна. Срещите с отборите на Девня и Шумен имаха повече тренировъчен характер и завършиха с победа на Калипетрово. Двата отбора без загуба — Калипетрово и Силистра — трябваше да се срещнат помежду си. С един непрестанен масиран натиск по всички линии отборът на „Раковски" победи с 46:29.

Резултатите от турнира са известни. Калипетрово—5 победи, Силистра—4 победи, „Академик"—Варна — 3 победи, „Спартак" — 2 победи, „Волов"—Шумен — 1 победа и Девня — без победа.

Ангел КАЛИНОВ

В събота и неделя в младежкия салон в Силистра се проведе градската спартакиада по тенис на маса за мъже на дружество „Доростол". Участие взеха 6 отбора от по четири състезатели. Отборите бяха разделени на две групи и играха по системата на елиминирането.

В първата група на първо място се класира отборът на „Оргтехника", който победи „Дръстър" с 5:1 игри. Най-интересна бе срещата във втора група за определяне на първенеца — между отборите на ЗММ и ТПК „9-ти септември". В състава на тези отбори фигурираха имена на стари и опитни състезатели. Състезателите от ЗММ спечелиха убедително — с 5:0. След това в среща за определяне на крайния победител тенисистите от ЗММ победиха и „Оргтехника" и станаха градски първенец за мъже в заключителния етап на Третата републиканска спартакиада.

В индивидуалния турнир участвуваха 12 състезатели. На първо място се класира Валентин Сапунджиев, който спечели всичките си срещи, следван от Берж Вартанян и Стефан Господинов.

Тревога буди неучастието на някои големи физкултурни колективи и заводските комитети на Комсомола трябва да се намесят — това са първите състезания, а предстоят още много.

Христо ХРИСТОВ

ПЪСТЪР СВЯТ

ДРАКОНИТЕ на остров Комодо — гигантски четириметрови варани — били открити от науката едва в началото на нашия век. Между другото, в 20-те години пълно изтребление заплашвало тези родственици на динозаврите. Вестта за тяхното откриване не била отмината от спекулантите, занимаващи се с доставка на крокодилска кожа в Европа. Те мечтаели да забогатеят от кожите на необикновените дракони и вече пресмятали колко портфейла и дамски чанти може да се направят от тях. Били убити няколко десетки едри варани. Оказало се обаче, че тяхната кожа е непригодна за обработване. Това спасило редките животни.

* * *

С ПОМОЩТА на радиотелескоп в Арисиба (Пуерто-Рико) неотдавна била изчислена отново орбитата на Меркурий. Новите данни позволили да се направи извод, че преди да стане самостоятелна планета, Меркурий е бил спътник на Вечера.

* * *

ПОЛСКА палеонтологическа експедиция обикаляла повече от три месеца на всъдеходи по пустините на Монголия. Сред червените пясъчници в южната част на страната й се удало да открие скелет на чай-голямото животно, обитавало някога нашата планета. Динозавърът имал дължина 40 метра.

Любопитни факти

ФРЕНСКИ специалисти приспособили малка подводна лодка за археологическа работа на дъното на морето. Още в първия си рейс те намерили край бреговете на Турция византийски търговски кораб, потънал преди 1600 години.

* * *

ПО УЛИЦИТЕ на Амстердам водили стар слон с реклама на цирково представление. Пред витрината на парфюмерийен магазин той неочаквано се заинатил и отказал да върви по-нататък. След това слонът разбил витрината, стъпкал цялото й съдържание и се успокоил едва тогава, когато намерил един малък флакон. Оказало се, че това бил любимият парфюм на неговата предишна дресьорка.

Тайната на древните лекари

През 1963 г. в Италия недалеч от Рим бе намерен саркофаг, в който преди около 1800 години било погребано тялото на момиче. Учените удивила необикновената запазеност на тъканите на тялото, косата, зъбите и даже мозъка.

Какво са използували при мумифицирането древните лекари? Как са обработили тялото, за да го направят не подвластно на влиянието на времето?

В това отношение съществуват много загадки и предположения. Но учените са твърдо уверени, че при балсамирането са били използувани сусамово масло, палмово вино, екстракт от листата на евкалипт, лук и чесън.

Известно е, че бактериите, нанесени върху листа на евкалипт, бързо загиват. С екстракт от листата на дървото успешно се лекуват много възпаления. А и самото название — евкалипт—означава „хубав въздух".

Впрочем екстрактът от евкалипт би могъл да се замени със сок от каквото и да е друго дърво. Но по отношение на лука и чесъна съмнение не може и да има. Техните лечебни и обеззаразяващи свойства са били използувани в различни страни в продължение на много столетия. Древните египтяни например са обожествявали тези растения и са им се покланяли.

О Б Я В А

ДВ ЗАВОД „А. ЖДАНОВ" — ДРЯНОВО

Т Ъ Р С И:

ДЪРВОДЕЛЦИ	от III до VI разряд
ШЛОСЕРИ	от III до VI разряд
ЗАВАРЧИЦИ	от III до VI разряд
ТЕНЕКЕДЖИИ	от III до VI разряд
БОЯДЖИИ	от III до VI разряд
ОБЩИ РАБОТНИЦИ	IV-ти разряд

Заводът работи на 5-дневна работна седмица.
Справки: Личен състав при завода, вътр. телефон № 26

О Б Я В А

ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ — РАЙОН — СИЛИСТРА

набира работници за извършване основен ремонт на мрежи с ниско напрежение и електропроводи.
Заплащането на труда по тарифни ставки.
От ръководството на Електроснабдяване — Силистра

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 30 (1499) | Четвъртък, 13 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

25 Достойни дела пред юбилея

ПРИЗИВЪТ НА 25-ТЕ СТОЛИЧНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

ОБЕЩАНИЕ — ОТГОВОР

ОТ КОЛЕКТИВА НА ДИП „ЛИПА“ — СИЛИСТРА НА ПРИЗИВА НА 25-ТЕ СТОЛИЧНИ ПРЕДПРИЯТИЯ ЗА ДОСТОЙНО ПОСРЕЩАНЕ НА СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ ОТ ПОБЕДАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ У НАС

Вдъхновени от величавата равносметка от победния устрем на народа в осъществяването заветите на Георги Димитров за ускореното изграждане на нашата социалистическа Родина, ние, работниците, инженерите, техниците и служителите от ДИП „Липа“ с активното си участие в юбилейното съревнование устояхме на даденото обещание и преизпълнихме плана за обема с 270 хиляди лева, повишихме производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал с 30 процента спрямо 1967 година и дадохме печалба 685 хиляди лева.

Окрилени от постигнатите за бележителни успехи през 25-годишното изграждане на социалистическото ни отечество, от бъдещите още по-светли перспективи, вдъхновени от Възванието към българския народ и в отговор на призива на 25-те столични предприятия за достойно посрещане на славния юбилей, ние поемаме за 1969 година следното

ОБЕЩАНИЕ

— да изпълним плана по обема 102 на сто, да произведем надпланова продукция за 70 хиляди лева.

— да преизпълним плана по производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал за 1969 година 1,5 на сто, като 98 на сто от прираста на общата промишлена продукция да достигнем за сметка на интензивните фактори.

— да намалим в сравнение с 1968 година с 2.74 лева разходите на 100 лева стокова продукция и осигурим отчисление на себестойността на труда 33 хиляди лева.

— да увеличим с 1,9 на сто печалбата на 100 лева производствени фондове спрямо отчета за 1968 година.

— да преизпълним плана за печалбата за 1969 година с две хиляди лева.

— в областта на техническия прогрес да внедрим 28 организационно-технически мероприятия с икономически ефект 14 900 лева, да доставим и усвоим 4 броя нови машини, да изградим нов технологичен поток, да изработим една такова линия за малогабаритни мебели и да внедрим научно обосновани разходни норми за труд и материали.

— всички участъци в предприятието да заработят по Саратовската система за производство на бездефектна продукция.

Нашата партия отдава голямо значение на юбилейното социалистическо съревнование за активизиране участието на трудещите се в изграждането на материално-техническата база на новото общество. Затова ние призоваваме всички колективи на предприятията от територията на града и окръга да посрещнат 1800-годишнина от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, славния четвъртвековен юбилей от рождената дата на свободата с нови героични трудови дела. Нека участието на всеки трудещ се в благородната надпревара бъде неговият личен принос за достойното посрещане на юбилея, за процъфтяването на нашата социалистическа република.

Позор на китайските разколници

Всички честни хора от нашата планета са безкрайно възмутени от наглите провокации на пекинските ръководители и от бясната антисъветска политика на кликата на Мао Цзе дун. Инцидентите на китайските разколници и провокатори край свещените граници на великия Съветски съюз дълбоко възмущават трудещите се и от нашата страна. На спонтанни митинги те заклеймяват нападенията над съветските граничари, изразяват своята подкрепа за по-скорошното прекратяване на военните провокации, насочени към първата социалистическа държава в света.

Вчера в няколко предприятия в Силистра се състояха митинги. Участниците осъдиха рязко безразсъдните пекински разколници. По-долу разказваме за някои от тях.

МЗ „СТОМАНА“

Рано сутринта на 11 март над 400 работници от леярния цех се събраха, за да изразят възмущението си от провокационното въоръжено нападение на съветско-китайската граница, извършено от самозабравили ли се китайски въоръжени части.

Пред присъствуващите на митинга секретарят на заводския партиен комитет Христо Цонев в краткото си слово, осъди подлата провокация и гаврата с телата на убитите съветски граничари.

В своите изказвания работниците заклеймиха провокаторите и изразиха своята солидарност с народите на Съветския съюз.

Присъствуващите изпратиха протестна телеграма до китайското посолство в София. В нея се още веднъж заклеймяват позорната провокация.

Митинги бяха проведени и в останалите цехове на завода.

Васил ХРИСТОВ

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА“

Нападението на мирната съветска граница от китайските въоръжени сили и варварската разправа с геройски загинали те съветски войни, изпълниха с гняв и възмущение младежи те от завода.

На протестен митинг комсомолците от цех „Елка-възли“ спонтанно изразиха своето възмущение. Секретарката на дружествения комитет Величка Ганчева заклейми варварските деяния на китайските ревизионисти и изрази готовността на младежите от цеха да подкрепят мирните завоевания на съветските народи.

От името на комунистите в цеха, секретарят на първичната партийна организация Руси Николов изрази дълбокото си възмущение от безумието на китайските ръководители, тръгнали по пътя на авантюризма и станали съучастници в най-мръсните плнове на империалистите.

Чувство на безпределна любов разкриваше всяка дума в изказването на комсомолеца Михаил Савов за героизма и безсмъртието на съветските граничари, паднали със славата на безсмъртието при защита на родните граници. Техният пример не само ще ни вдъхновява в работата — посочи той, — но още по-силно ще сплоти нашето единство със съветската младеж в името на мира и защита на социалистическите ни завоевания.

От името на присъствуващите бе изпратена протестна телеграма до китайското посолство в София, прочетена от секретаря на заводския комитет на Комсомола Ненчо Трифонов.

Никола ИВАНОВ

ТПК „ДУНАВ“

Възмутени от последната провокация, извършена от китайските ревизионисти на съветско-китайската граница, която отне живота на много съветски граничари, работниците от кооперацията се събраха в салона на предприятието, за да изразят своя решителен протест.

Митинга откри секретарят на заводския партиен комитет Марияна Кутинчева. За извършената провокация разказа членът на дружествения комитет на ДКМС Николинка Стоянова. От името на работниците говориха Димитър Димитров и Васил Мирев.

В знак на солидарност с възмущението на съветските народи от китайските ревизионисти, бе изпратена телеграма до съветското посолство в София.

П. ИВАНОВ

Искра от големия огън

Подемът, обхванал страната в чест на 25-годишнината от социалистическата революция, е проникнал навсякъде, и в това добруджанско село, в което отидох за първи път, картината не е по различна, от колкото и да е друго кътче на Родината. Струва ми се, че сега всяко селце, всеки град, всеки отделен човек е олицетворение на едно голямо всеобщо вдъхновение.

Секретарят на общинския комитет на Комсомола в Главиница започна разказа си спокойно, с чувството, че има какво да ми разкаже. Задачите, по които работи комитетът, са много и разнообразни. Инициативите, подети в чест на юбилея, са групирани в няколко основни направления. Основната грижа на комсомолците сега е организационното укрепване на осемте дружества. Особено внимание се отделя на заангажираността на отделния член и особено на младежите-турци. Също така не по-малко е застъпен и въпросът за привличане в организацията на младежи, които са извън нейните редове.

В чест на юбилея дружественото развива най-богата и разнообразна дейност за патриотичното и военно-патриотичното възпитание. Неотдавна е проведена среща с бивши командири и знаменосеца на 31-ви Силистренски пехотен полк. Младежите изучават и издирват историята на добруджанското революционно движение. От различни селища на общината се събират снимки от бивши фронтовици, които ще подреждат специален албум. Друг интересен нагледен материал е албумът, който се готви под заглавие „Историята на ДКМС в с. Главиница от 9 септември до наши дни. Тази своеобразна летописна книга ще даде възможност, като се изхожда от историята на организацията, да се направи преценка на извършената работа сега, да се използува опитът на миналите поколения.

Похвална е инициативата, която общинският комитет на Комсомола е подел съвместно с общинския комитет на БКП и ДПО „Септемврийче“ — да се изгради паметник на загинали те в Отечествената война.

Оригинален начин за опознаване на родния край е проведената викторина-двубой „Кой знае най-много за родния край и околията“, посрещната с голям интерес от комсомолците. Готви се още една интересна викторина — на тема: „Кой знае най-много за СССР, народнодемократичните страни и за освобождаването на град Силистра“.

В чест на големия празник комсомолците от Главиница се готвят с доброволен труд да залесят петдесет декара площ, която ще бъде превърната в младежки парк. Също с доброволен труд за около десет хиляди лева и с материалите от старото училище те се готвят да построят свой младежки дом.

Много добри резултати постига организацията и в областта на спорта. Особено голямо внимание се отделя на масовата физкултура. Изградени са представителни отбори по баскетбол, волейбол, борба, лека атлетика и др.

Предстои излизане на танцовия състав.

Предстои излизане на самодейния театрален състав.

Предстои рецитал на Ботеви стихове.

Предстои, предстои, предстои.

Не се съмнявам в желанието и възможностите на комсомолците от Главиница да бъдат винаги едни от първите.

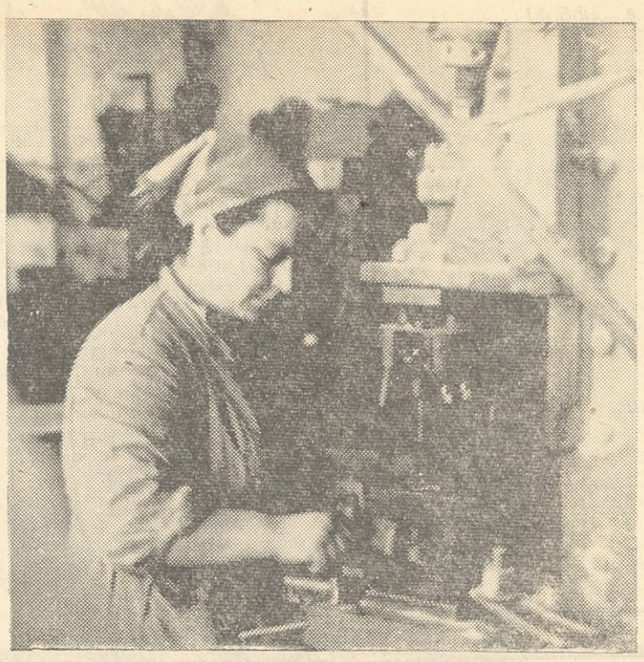
Е. ЖЕЧЕВ

Отново край тютюневите лехи

От няколко дни звената на Сюлейман Фучиджиев и Мехмед Акифов от Тутракан започнаха подготовката на тютюневите лехи. Те ще отгледат разсад върху площ от 6 декара. Сега кооператорите разчистват снега. Изкопават и обеззаразяват парниците. Съвсем скоро ще ги заредят с биотопливо.

Андрей Симеонов, Хамди Тюфекчиев, Панайот Костов и други вземат дейно участие в подготвителната работа. Задачата, която тутраканските тютюнопроизводители се стремят да решат успешно, е получаването на здрав, закален разсад, с който ще бъдат засадени 400 декара земя.

Живко ТРУШЕВ

Усвоили бързо новата професия, с внимание и съсредоточеност работят работничките от бакелитовия цех при новото предприятие „Пластмаси и каучук“.

За по-добри резултати от свиневъдството

В отклик на Възванието към българския народ за повишаване на резултатите от животновъдството общинските партийни комитети от селата Калипетрово и Срацимир организираха на 10 т. м. в Калипетрово среща на свиневъдите от двете села.

Гостите имаха възможност да се запознаят с успехите на калипетровци в свиневъдството. След като се запознаха с работата в свиневъдителната база, между двете стопанства бе сключен договор за съревнование в свиневъдството. Съревнованието се провежда в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. Тружениците от двете свиневъдителни бази поеха задължение да постигнат над 430 г среднодневен прираст от живото. А годишният прираст на свинете, отглеждани от един свиневъд, да достигне 130 000 кг. Разходите за 1 кг прираст да се свежат до разход на 5 кг концентриран фураж и 6 кръмни единици. Или 100 лева продукция да се добива за 90 лева преки материални разходи.

Сключеното съревнование между двата колектива ще изиграе положителна роля за постигане на по-добри резултати в свиневъдството в навечерието на славния юбилей на нашата Родина.

Трифон КУЦАРОВ

международна информация

Манифестация на нерушимата българо-полска дружба

КРАКОВ, 12 март (Кор. на БТА) — От два дни старинната полска столица Краков живее под знака на юбилейната 25-годишнина на Народна република България. По радиото и телевизията, в шестте вестника, издавани в 600-хилядния град, се съобщава за многобройните прояви, свързани с провежданата тук Декада на българската култура. На краковската общественост гостуват българският посланик във Варшава Николай Чернев, директорът на културния център Геню Стоянов и сътрудници на посолството.

Една от първите големи прояви на българо-полската дружба бе свиканото голямо публично събрание в град Тарнув — един от центровете на химическата промишленост в Народна Полша. Стотиците трудещи се от града бяха приветствувани от нашия посланик Николай Чернев. Доклад за стремителния възход на България по пътя на социализма изнесе проф. Миечеслав Караш — заместник-ректор на Ягелонския университет.

Дебре за разногласията между Бон и Париж

ПАРИЖ, 12 март (Кор. на БТА) — Френският министър на външните работи Мишел Дебре се завърна от Бон, където разговаря със западногерманския външен министър Вили Брандт и с канцлера Кизингер във връзка с подготовката на предстоящата среща Дьо Гол—Кизингер в Париж.

От изявленията, които Дебре направи в Бон и при пристигането си във френската столица, се вижда, че подготвителните разговори не са намалили ни най-малко разногласията между двете страни. Дебре се изказва в полза на френско-западногерманското сътрудничество, но не пропусна да отбележи че политическата ориентация на Франция и Западна Германия е различна и че от това произтичат известни трудности. Френският външен министър не скрива също така, че двустранните френско-западногермански отношения не са задоволителни и че в редица случаи са предизвикали разочарованието на Франция.

Узнава се, че при разговорите на Дебре с Брандт отново са се проявили и този път в още по-остра форма дълбоките различия в схващането на Париж и Бон по така наречения европейски въпрос. Дебре и Брандт само са повторили схващанията на своите правителства по отношение на Запад ноевропейския съюз и Общия пазар, без да се опитват да сближат тези становища.

Срещи в Пакистан

РАВАЛПИНДИ, 12 март (ТАСС) — Намиращият се тук на официално приятелско посещение министър на отбраната на СССР, маршалът на Съветския съюз А. А. Гречко се срещна на вчера с главнокомандуващия пакистанската армия Яхия Хан и с командния състав на армията. На срещата присъствуваха посланикът на СССР в Пакистан М. В. Дегтяр.

Комюнике на върховното командуване на въоръжените сили на ОАР

КАИРО, 12 март (БТА) — Снощи радио Кайро предаде комюникето на Върховното командуване на египетските въоръжени сили за вчерашния артилерийски дуел между израелските и египетските войски в зоната на Суецкия канал. В комюникето се посочва, че в резултат на четиричасовите сражения израелците са понесли тежки загуби, между които: свалени са 5 разузнавателни самолета „Пайпър“, унищожени са 22 танка, 4 самоходни оръдия, 15 военни коли, в това число 4 бронетранспортьора, 10 ракетни инсталации и складове за боеприпаси, 6 наблюдателни пункта, 5 административни пункта и 4 артилерийски позиции. Освен това египетската артилерия накара ла да замлъкнат 8 други израелски батареи. „Врагът понесе също така тежки загуби в жива сила“, се казва в комюникето. Загубите от наша страна възлизат на петима ранени войници. В резултат на артилерийския обстрел са разрушени много жилищни сгради, три джамии и 4 болници в градовете Исмаилия и Суец.

ПХЕНЯН, 12 март (ТАСС) — На състоялото се вчера поредно заседание на военната комисия по примирието в Корея, представителят на КНДР решително протестира пред американската страна по повод новите провокации срещу Северна Корея и нарушаването на статута на демилитаризираната зона, съобщава агенция КЦТА от Кисон.

От 27 януари до 9 март, се казва в протестната декларация, американската страна е нарушила 123 пъти споразумението за примирие, обстрелвало е от незаконно вкарани в демилитаризираната зона гаубици и противотанкови оръдия района на военно-демаркационна линия. Представителят на КНДР настоя пред американската страна да бъдат незабавно изтеглени от демилитаризираната зона всички прехвърлени тук оръжия, както и военният персонал и да бъдат взети мерки за пълното прекратяване на провокационните действия.

Тържествено откриване дните на военния филм

В чест на 25-годишнината от победата на Девети септември, по инициатива на Окръжния и градския комитет на БКП, Окръжния и градския комитет на ДКМС, Военното окръжие, ОП „Кинефикация“ и други спящи в салона на кино „Москва“ бяха тържествено открити дните на военния филм.

На тържеството присъствуваха другарите Сава Шиваров, председател на Окръжния народен съвет, Шакир Шакиров, секретар на ОК на БКП, Боян Михнев, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Ганка Андреева, секретар на Градския комитет на БКП, полковник Младен Ценов, началник на Военно окръжие и други.

Доклад за военно-патриотичното възпитание на населението в Силистренски окръг изнесе Николай Георгиев завеждащ отдел „Агитация и пропаганда“ при Окръжния комитет на БКП.

В доклада си другарят Георгиев посочи, че строителството на социализма и защитата на Отечеството изискват Народна република България, Българската народна армия и цялата наша младеж да укрепват сътрудничеството и бойната дружба с великия Съветски съюз и другите социалистически страни, със Съветската армия и армиите на страните-членки на Варшавския договор. Това — посочи той — е конкретна изява на нашия патриотизъм и интернационализъм.

Спирайки се на въпросите, свързани с военно-патриотичното възпитание на младежта, той посочи, че в основата на възпитанието трябва да залегне изучаването на историята на нашия народ, борбите на Партията и работническата класа, националното културно минало и настоящето, успехите на нашето съвремие и т. н.

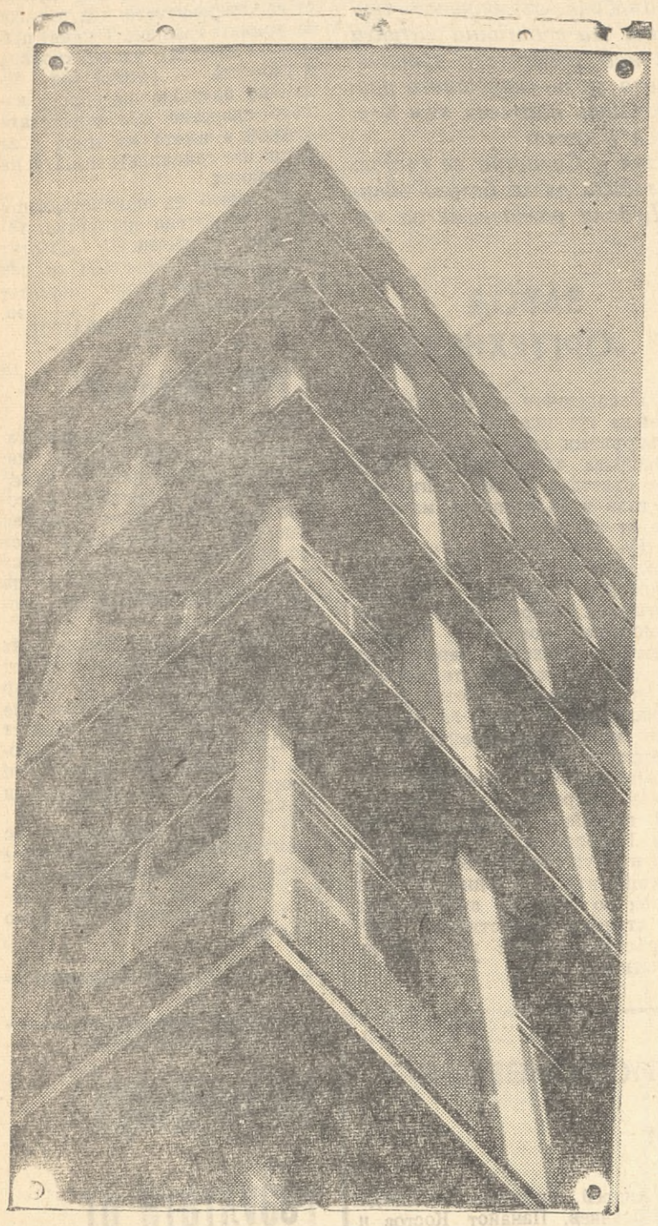
Завършвайки, другарят Георгиев изрази възмущението на целия български народ от последната подла китайска провокация на съветско-китайската граница.

Накрая на присъствуващите бяха показани филми из живота на въоръжените сили от Варшавския договор и Българската народна армия.

Иван НИКОЛОВ

1944 ★ 1969

25 години на ВЪЗХОД

Победният марш

ВИСИНИ

Коя ръка се е протегнала над крайдунавската земя, над един плавен и тих завой на Дунава, там, дето преди много векове е бил положен крайъгълният камък на България? Коя е тази ръка, която е дала нов, по-красив образ на земята и на всичко, което е върху нея — къщите, пътищата и хората? Коя е тази ръка, която се е протегнала с прометеевски копнеж към слънцето, за да вземе от него живителен огън, златни лъчи и да ги сложи в новите къщи на хората и в душите им?

Осем милиона българи знаят името ѝ и го мълвят не със страхопочитание, а с благоговение и признателност.

ПОЛЕМИЧНО ОТКЛОНЕНИЕ

Когато пиша тези редове, имам чувството, че съм екскурзовод на чуждестранни туристи, на които трябва да обяснявам неща, непредвидени в екскурзиантската беседа.

В градовете и селата на моя силистренски край няма небостъргачи, няма изумителни чудеса. Потомците на Аспарух и Ивайло започнаха да четат азбуката на прогреса едва преди четвърт век. Но тръгнете с мен, драги гости на моя роден край, ще отидем в кое да е село. Ако край него има хълм, ще спрем на хълма, ще погледаме червените покриви на новите къщи с извисени антени над тях. Къщите няма да ви учудят с архитектурно изящество и пищност, но сигурно ще ви направи впечатление, че крайните квартали не се различават от централните. И аз ще ви обясня, че хората тука са равни — няма квартали на имотни собственици и квартали на бедняци. Ако това обяснение не ви задоволи, ще ви кажа, че всички векове до паметната дата 9. IX. 1944 г. не са построили толкова, колкото са построили последните 25 години.

Ако и това би се видяло недостатъчно, ще влезем в кой да е дом и ще чуем думите „Добре дошли", и ще ни поканят да седнем, и ще направят всичко, каквото трябва. Аз тогава няма да говоря, само ще ви превеждам това, което ще говорят стопанинът. Не собственикът, а стопанинът! Защото всички хора тук са стопани на тази земя, която от векове е била тяхна, но бащите им е трябвало да я извоюват от чужди и свои мракобесници.

Ако стопанинът се случи строител (тук всички са строители, но искам да кажа: ако той строи къщи и корпуси на заводи), погледнете ръцете му, вслушайте се в думите му и ще разберете защо е толкова топло в дома на българина, защо са слънчеви и топли фасадите на къщите, защо са винаги зелени цветята на прозорците и балконите...

ЗАГАДКАТА НА ХОРОСАНА

Тези къщи са строени с най-обикновен строителен материал. Хоросанът е точно такъв, какъвто е на всеки кът от земното кълбо — от цимент и вар. Спойката само е различна... Тя е онова, което свързва здраво и неразрушимо цимента и тухлите, поривите и стремежите, усмивките и сърцата на хората.

Навярно ви е известно, че след толкова столетия още не е открита тайната на хоросана, с който са строени египетските пирамиди. Дали бъдещите поколения ще разгадаят загадката на хоросана, с който строи днес българският народ?...

Преди много години дюлгерите зазиждали сянката на човек в основите на строежа, за да бъде той здрав и устойчив срещу ветровете и бурите. Оня майстор Манол от народната песен е зазидал скъпата си невеста в строежа — пак заради здравината.

Нашите днешни зидари зазиждат в основите на градежа бутилка с лист, на който са написани прости български имена. Не имена на султани и царе, а имена на обикновени хора. Хора, които не желаят безсмъртие. Точно така писа един от тях:

„Не желая безсмъртие
и пътища леки,
а ватенка топла
за зимния ден.
Безсмъртно
нека остане навеки
построеното тук от мен!"

Той се казваше Пеньо Пенев. Тези стихове може би разкриват тайната на здравината...

ПО-СЪЩЕСТВЕНИ ИЗМЕРЕНИЯ НА ВИСИНИТЕ

Кое сърце е вдъхвало този непреодолим и неумиращ копнеж по висините? Висините, доловими за сетивата ни. Висините, които долавя единствено сърцето.

Преди години живеех в една квартира с тънък и висок, кестеняв младеж. Казваше се Симеон Михов. Име то му може да замените с всяко българско име. Той беше (и сега е) строител. Строителен работник, който учеше във вечерна гимназия. Името му се споменаваше в докладите на партийните пленуми в Силистра.

Чудех се защо сутрин става ше един час преди мене, за да прави физически упражнения. Нали работата му на скелите му даваше достатъчно възможност да се движи, да закалява мускулите си. След работа отиваше на учи лище, връщаше се в 10 часа преди полунощ, четеше един час художествена или специална литература. На другия ден всичко започваше отначало. Беше отличен работник и отличен ученик. Нямаше свободно време за развлечения, но винаги беше весел. Два месеца беше строител в Монголия. Сега е строител във Варна, където учи във вечерен строителен институт. Обикновен младеж. Но той за мене беше и е една висина, която се стремя да достигна.

* * *

Всяка сграда, в която ро моли топла човешка реч, е изправила снага към слънцето, простора и висините и не подозира, че между нейните стени се намират най-красивите висини — хората, които не разрушават мостове, а строят мостове между сърцата; не горят книги, а пишат началните страници на най-хубавата книга на века — комунизма...

Симеон МАНОЛОВ

Потомци на Кольо Фичето

Не само българите—и чужденците, когато имат път към Бяла или Ловеч, Дряново или в друга посока, спират за кратко, за да видят творенията на оня изкусен майстор, който се сочи като един от върховете на българската възрожденска архитектура. Не сме ли несправедливи понякога, че отминаваме с безразличие творенията на неговите потомци? Потомците на Кольо Фичето, които за 25 години промениха релефа на нашите села и градове. Има ги и в нашия окръг, има ги и в нашия град.

Петър Илиев, Васил Виделов, Тодор Димитров и Павел Батанов. При подреждането ни ги степенувахме по длъжност и вярваме, че не ще се сърдят. Както не се сърдят и когато сме прекалено придирчиви към това, което всеки ден се ражда изпод ръцете им. Всеки от тях е специфично ценен в големия строителен размах на времето ни, а общото им като хора е любовта към избраната професия и трудолюбието, безкрайно като необятната шир на Добруджа. Освен в огъня на собствените грижи, всеки от тях гори и в болезнения стремеж на новодомците — да подслонят щастието си под нов покрив, а в трудовия ден да усещат около себе си простора на новите уютни помещения.

ПЕТЪР ИЛИЕВ е бригадир на комплексна строителна бригада. Това ще рече, че неговите „момчета" правят кофраж, изливат бетон, зидат, а повечето са и добри мазачи. Петър е най-добрият майстор, а сега и един от най-добрите бригадири в строителното обединение. Ако не вярвате, на 25-тия деветосептемврийски парад в Силистра се вгледайте в ревера на сакото му — един „Народен орден на труда" ще ви ослепи със златния си блясък.

ВАСИЛ ВИДЕЛОВ — началник на производствено-техническия отдел в Стройрайон — Силистра. Да коментираме труда му не е по силите ни— трябва да обходим стотиците обекти из окръга и града, за които е отговарял като строителен техник, а по-късно — като началник на отдел. Бихме желали обаче на юбилейния празник да заключи в чекмеджето заедно с всички проекти и планове и грижите за изпълнението им. Но в тържествената суетня да не забрави златния орден — нека в празничното утро светлината на преобразена Силистра да бъде пълна.

ТОДОР ДИМИТРОВ е дърводелец по професия, шести разряд, дългогодишен ударник. Специалист е по прогонката на дограмата. На юбилейния парад ще го познаете по усмивката. В нея прелива радостта му, че комунистите от помощното предприятие, където той е партиен секретар, отново са осигурили изпълнението на плана. Ще се усмихват и двете му деца—та на гърдите на техния татко свети „Народен орден на труда"—сребърен.

Най-добрият строителен техник в Стройрайон—Силистра ПАВЕЛ БАТАНОВ ще различите непременно сред строителите — ще манифестира с два ордена — сребърен и златен. Възможно е обаче в този ден добродушието да му изменни. Тържественият парад ще бъде по централните улици на града, а той сигурно би желал да види отново сградите на Консервна фабрика, на ТПК „Девети септември", блок „Лилия" и... Кое да види по-напред! Толкова строежи е предал — винаги в срок, винаги качествени. Ако е усмихнат, знайте, че синът му най-после е сменил баскетболната топка с акордеона, който му е купил. Или пък синът е успял да удържи през цялата учебна година „двете дини под мишницата" — топката и книгата. За Павел Батанов тази грижа е не по-малка, отколкото за пусковите обекти, които, по понятни причини, все на него поверяват.

Вглеждайте се в новите строежи, които никнат всеки ден. И в тях непременно ще съзрете великата любов и търпение, с които майсторите-творци редят тухла по тухла. За да израснат строежите—анонимни паметници на талантливи дарования.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Строителството в цифри

*** През периода от 9 септември 1944 година до 1968 година в Силистренски окръг са построени 14 детски ясли и 55 детски градини. При подходящи условия за децата на работниците и служителите се грижат квалифицирани възпитателски кадри.**

*** Особено се разшири строителството на сгради с културно предназначение. В селищата на окръга са изградени 47 читалищни домове и 7 киносалона. Със средства на самооблагането и с помощ от държавата това строителство продължава непрекъснато да се разширява.**

*** За грижите, които полага народната власт за образованието, говори цифрата на построените след 9. IX. 1944 година училищни сгради. Общо в окръга през периода са построени 132 училища, по големият брой от които са в селата.**

*** Здравеопазването получи 26 нови болници. В близките години се предвижда това строителство да продължи.**

*** През периода от 1958 до 1968 година в окръга е построена 605 000 квадратни метра жилищна площ. От нея 189 000 квадратни метра е в градовете и 416 000 квадратни метра в селата.**

*** До 1970 година в окръга ще се асфалтират 28 километра пътища за 1 480 000 лева и ще се освежат 120 километра, за които ще се изразходват 300 000 лева. Със средства по 72-то постановление на Министерския съвет през този период ще се асфалтират всичко 124 километра, на обща стойност 3 600 000 лева.**

ПЕНЬО ПЕНЕВ

КОРПУС 206

Ние вярвахме.
Ние мечтахме.
Всяка тухла редихме с любов!
Погледнете! —
докрай издържахме! —
Корпус 206 е
готов!
Нека вият
свирепи виелици,
нека блъскат
от всички страни!
Стой, наш корпус,
насреща стой смело
и разказвай
за трудните дни.
Наша!
Наша е
в твойте колони
устремената
висота!
И узрялата твърд
на бетона,
и суровата
красота!

Творци на осъществената красота

Там, на последния етаж в сградата на строителната организация, всяка черта, всяка нова щриха върху чертожния лист е продължение на онова велико начало, което покри цяла България със строителни скели и непрекъснато променя облика на села и градове. Там, където един неуморим колектив създава проектите на новите строежи в нашия окръг, където се раждат новите блокове, ресторанти, училища, читалища и пр., винаги царитишина. И в тази творческа тишина, нарушавана само от едва доловимите шумове от внимателното съприкосновение на молива до хартия, а продължават да се създават новите проекти на строителното обновление на Силистра и окръга. За ролята на проектантската организация в цялостния напредък на строителството през изминалите години представител на редакцията беседва с началника на проектантската организация **ЛИЛИЯ БОШНАКОВА.**

Аз съм в Силистра от първия ден на създаването на проектантската организация преди около десет години и сега, когато трябва да оценявам ролята на проектантите в цялостното осъществяване на бързите строителни темпове, не мога да не се върна към спомените. Преди десетина години в Силистра се слагаше началото на голямото строителство и като днес си спомням ниските едноетажни къщи, наредени по главната улица, търговските магазинчета по бившата „Тутраканска", неугледния център на града и т. н. За тези години градът, пък и голяма част от селата в окръга промениха неузнаваемо вида си, оформиха нови, модерни центрове, израснаха много красиви жилищни блокове, обществени сгради и пр. Всичко това ставаше трудно, понякога много пречки трябваше да се преодоляват, но все пак животът налагаше своето и година след година строителството нарастваше.

Разбира се, построяването на всичко това би немислимо без дейността на проектантската организация. И независимо от това къде се намирахме, с колко човека разполагахме, ние винаги се стремяхме навреме да задоволим острата по това време нужда от проекти. Трябва да изтъкна, че започнахме една с десетина души, почти насила докарани от Русе, за да станем сега над тридесет архитекти и техници, които според мен успешно се справят с всичките възложени досега задачи. Та нали на едно 70 процента от новите сгради в града и окръга проектите са узрели и са се родили в главите на нашите проектанти, нали по нашите чертожни маси е приготвена цялата проектно-сметна документация! И въпреки че и ние си имаме своите проблеми, това далеч не е малко. Щеми се да спомена новата гимназия „Кирил и Методий", редицата красиви жилищни блокове като „Кристал", „Простор", трите „Бора", хотела и ресторанта „Албена", новите жилищни блокове в Дулово и Тутракан, завод „Терма" в Тутракан, новите разширения на цеховете

в „Оргтехника", в промкомбината „Трансмариска" — Тутракан и още много други.

Новото усилено строителство поставя пред нас още по-високи изисквания. И увеличава още повече нашата отговорност. Сега при нас, от нашите архитекти, техници и чертожници се приготвят на година, по няколко хиляди проекта. Заедно с по-крупните строежи се занимаваме и с по-дребни, но необходими — та нали сега всички искат да си построят нови и хубави домове. Така че понякога за един месец ни се случва да направим по сто проекта, а това никак не е малко за нашия не особено голям колектив. Ето сега ще правим проекти на новите жилищни блокове при римската гробница и цветарника, на новия диагностичен пункт за нуждите на КАТ, нови здравни домове, училища и пр. Но заедно с това пред нас стои един все още неразрешим проблем — отношенията ни с инвеститорите, които все не могат да се научат в срок да ни представят необходимите документи. Това от своя страна е свързано със забавяне на строежи, излишно протакане. Промените, които се правят до последния момент, също не се отразяват благоприятно на качеството на проектите. Но въпреки това, въпреки някои проблеми от кадрови характер, проектантската организация особено след излизането на важните решения за капиталното строителство и пусковите обекти ще направи всичко възможно, за да посрещне достойно, с още по-красиви в архитектурно отношение проекти двадесет и петия рожден ден на свободата.

Тази приветливо усмихната девойка е младата архитектка от проектантската организация — клон Силистра Евгения Трупчева. Тя е само от шест месеца тук, но е донесла от студентските аудитории мечтата да строи красиви и модерни градове и амбиция, достатъчно силна, за да превърне тази мечта в действителност.

СНИМКА: Али РИЗОВ

На строителите

СЕЛИЩАТА НИ СА ОСЕЯНИ С НОВИ СТРОЕЖИ

Тече двадесет и петата година от славната дата на деветосептемврийската победа. В навечерието на юбилея ни се иска поне за миг да се върнем в най-близкото минало, да проследим извървения път и с още по-голяма крачка да продължим победния марш към комунизма. Във връзка с това представител на „Силистренска трибуна" се срещна със заместник-председателя на Окръжния народен съвет, другаря Кръстьо Атанасов, който бе любезен да отговори на въпросите ни във връзка с постиженията на строителството в Силистренски окръг.

— Другарю Атанасов, в качеството на заместник-председател на ОНС вие ръководите строителството в окръга. Бихте ли разказали на нашите читатели за успехите, постигнати през последните 25 години?

— Преди всичко желая да подчертая, че постигнатото дължим на голямата организаторска работа на Партията, на грижите, които полагат Окръжният, градските и общинските комитети на БКП за непрекъснатото развитие на икономиката в окръга. Нашите успехи са налице и читателите на вестника, макар и в общи линии, са запознати с тях. Строителството е такъв вид стопанска дейност, резултатите от която не са скрити от погледа на хората. Ето, да погледнем трите града. Те са просто осеяни с ново строителство — промишлени и административни сгради, училища, детски градини, нови улици и булеварди, жилищни блокове—това е характерният им белег в навечерието на юбилейната годишнина. Така е и в останалите селища.

Не може да не изтъкна обаче, че строителството в Силистренски окръг започна да се развива с усилен темп след 1958 година. Досега капиталните вложения бяха насочени предимно към обекти на МТС и ДЗС.

През периода 1959—1960 г. капиталните вложения достигаха сумата 230 милиона лева. От тях 49 милиона бяха изразходвани за жилищно строителство. Потомците на Кольо Фичето построиха за нуждите на промишлеността производствените сгради на ДИП „Добруджа", млекопреработвателното предприятие, цех за плоскости на „Текстилни влакна" — Тутракан, МЗ „Стомана" консервен комбинат, ЗГУ „Терма"— Тутракан, силози за зърнени храни в Дулово и Алфатар и пр. Голям е броят на построените детски ясли и детски градини, училища, читалища, кина, бани и болници. Те може да се видят във всеки район на окръга. През 1967 година завърши строителството на телевизионното съоръжение в Силистра, благодарение на което голяма част от населението на окръга може да наблюдава програма на Българската телевизия.

Особено големи са успехите ни по отношение строителството на жилищни сгради. Населените места в окръга измениха своя облик. Построени са общо над 600 апартамента в трите града. Гордост на проектанти и строители са жилищните блокове „Кристал", „Детелина 1 и 2", „Лилия" и др. в Силистра. Бившата „Тутраканска" улица на Силистра, със своите ниски и схлупени дюкянчета строителите превърнаха в днешната широка и благоустроена улица „Георги Димитров".

През 1969 година можем да отчетем със задоволство, че строителите придобиха значителен опит и знания. Под ръководството на партийните организации те се стремят все по-резултатно да използват механизацията и промишлените методи в строителството. В резултат на това производителността на труда на строително-монтажните работи нарасна през 1968 година с 52 на сто в сравнение с тази през 1959 година.

Ето такива са успехите, с които строителите от нашия окръг ще посрещнат празника на юбилейната годишнина.

Другарю Атанасов, любопитни сме да узнаем какви по-големи обекти ще се строят през близките няколко години.

— На този въпрос е малко по-трудно да се отговори, защото с подробности програмата е уточнена само за 1969 година — останалото е перспектива за следващите една, две години. Капиталните вложения само на ОНС през тази година са 5 677 600 лева, от които 40 на сто са определени за жилищно строителство. Предвиждаме да завършим и предадем в експлоатация една баня, читалище с 640 места в Силистра, производствена сграда на промкомбинат „Текстил", училища в Паисиево и Главиница, два битови комбината, сграда на Механотехникума в Силистра и други.

През тази година ще продължи строителството на жп линията Самуил—Силистра, която ще бъде завършена в най-близко бъдеще. Ще започне строителството на речно-морско пристанище в Силистра, което ще даде възможност да се разширят икономическите връзки на окръга ни със селищата на Североизточна България и крайдунавските страни. Проектира се завод за преработка на дървен материал, на базата на суровината, добивана от нашата страна в „Коми" — СССР. В близките години в окръжния център ще се изградят Дом на техниката, Дом на младежта, административна сграда на ОКС, киносалон с две зали за 1 000 зрители, две поликлиники и пр. В Силистра, Дулово, Тутракан ще бъдат построени модерно обзаведени хотели, а в Дулово — нова болница. В района на Тутракан се строи напоителна система, с която ще се напояват 30 000 декара.

В общи линии това предвиждаме да строим в близките няколко години. Не смятам, че съм изчерпал въпроса напълно, защото не е възможно да се изредят всички обекти, предвидени в няколкогодишната перспектива.

— Другарю Атанасов, дотук вие засегнахте в по-голяма степен общественото строителство. Интерес представляват и постиженията в частното строителство?

— Този въпрос бих искал да свържа с благоустрояването на нашите селища, особено в селата. В което селище и да отидете, не може да не ви направи впечатление обемът на жилищното строителство. Жилищният фонд в селата е почти обновен, в редица централни села, като Алфатар, Главиница, Окорш, Сокол, Айдемир, Добротица, Ситово и др., на централните улици са направени тротоари, създадени са паркове, изградени са светли и просторни административни и търговски сгради. Общо до 1968 година са построени 9 885 жилищни сгради, от които 6 882 в селата. След няколко години жилищният фонд на окръга ще бъде обновен.

Какво бихте ни казали за пътното строителство, водоснабдяването и електрификацията?

— Да започнем с пътищата. До тази година в окръга са асфалтирани 345 километра първокласни пътища и бяха построени 79 километра нови пътища. За да се подобри съобщителната мрежа, до 1970 година за пътното строителство ще бъдат разходвани 5 380 000 лева. Ще се асфалтират редица междуселищни шосета, които ще свързват различните краища на окръга.

Електрификацията на нашите селища е завършена още през 1965 година. Сега се разширяват вътрешните мрежи в градовете и селата. Неотдавна в Силистра бе пусната в експлоатация нова електрическа подстанция, която осигурява достатъчно количество електроенергия. Подобно е положението и с водоснабдяването. Водата вече не е проблем за хората от окръга. В близките няколко години ще бъдат водоснабдени всички населени места.

В заключение не мога да не кажа, че постигнатите в строителството успехи дължим на изключителното трудолюбие на населението от Силистренски окръг, което в чест на юбилейната годишнина влага своите усилия, умение и знания за изпълнение и преизпълнение на стопанските задачи.

Никой не отрича, че пътува много от Силистра до Русе е приятно, удобно и бързо. Автобусите на ДАП изминават този път за по-малко от три часа. Навикнахме с тази бързина и може би затова забравихме старото тясно и изровено от дъждовете шосе с каменна настилка. Пътните строители създадоха за нас асфалтираните артерии до Шумен, Варна, Исперих и продължават да нанасят черния асфалт върху междуселските пътища.

НАИСТИНА МЪЖКА ПРОФЕСИЯ

Трудно ни беше да се срещнем с Мария. Трябваше да обиколим всичките й четири обекта и най-после да я открием в „Памук кулак". Бяха я заобиколили група шофьори и над бялата гора се разнасяше сопранът й, достигнал най-високите нотки. Трайкова споряше, убеждаваше, заповядваше. Защото до току-що започналия строеж трябваше да се превозват материали, а пътят беше невъзможен. Трябваше първо той да се покрие с каменна настилка. Камионите боксуваха. Чупеха се ресори. Шофьорите негодуваха, а техничката настояваше на своето.

— Не е лесна май професията ви?

— Че е трудно, трудно е, но трябва да се работи!

— И от колко години работите в Строителната организация?

— Станаха вече петнадесет. Петнадесет години! В сняг и дъжд, в пек и пронизващ вятър, Мария споделя съдбата на строителите. Една съдба, една професия, наситена с много героизъм и романтика. И с много воля за победа.

— Сигурно обичате строителството, затова не чувствувате зимните несгоди.

— Работата ме кара да я обичам! Та какво по-хубаво от това да се чувствуваш създател на новото! Да участвуваш в неговото изграждане. Да виждаш как пред очите ти израстват сградите, в които си вложил частица от себе си, от волята си, от душата си.

— Кой обект най-много ви е допаднал?

— Кой обект ли? За мен те всичките са равни. Всички съм обичала по един и същи начин.

Повярвахме на усмихнатата жена, но все пак в разказа й за новия строеж доловихме нещо по-друго, по-топло и вълнуващо. Защото тук, сред тихата красива местност, ще се издигне сграда с десет малки спални, с кухня и трапезария, с навес за игри. Тук през лятото ще идват за по 20 дни децата на строителните работници от гр. Силистра, за да се радват на простора, да заякват, да се надпяват с волните птички...

...Мъжката гълчава около трите спрели на баира камиони отново се поднови. Разговорът ни с Мария остана недовършен. Тя отново влезе в ролята си на технически ръководител, на арбитър и съветник.

— Смела жена!

— Смела, и от работата си разбира!

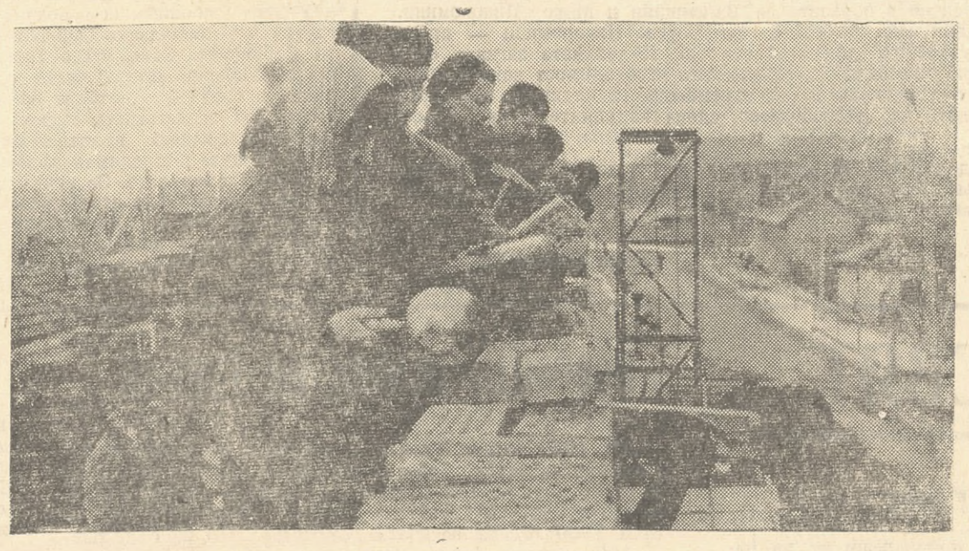
— Ако не беше тя, отдавна да сме напуснали обекта.

— Пред такъв човек и най-големите трудности отстъпват!

Бяха работниците. Тези, които наливаха бетона в основите. Които от три години са в групата на Мария Трайкова. В групата на единствената жена технически ръководител в строителната организация на гр. Силистра.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

Фоторепортаж

При бъдещите строители

Когато вървиш по булевард към „Топливо", от дясната страна на пътя ще видите една хубава и солидна сграда. Това е училището по градостроителство. Ще повярвате ли, ако ви кажем, че тази сграда изцяло е построена от 16—17-годишни юноши? Вероятно ще се усъмните, но това е точно така. И знаете ли как е построена? Без хаспели, без бетонобъркачки, с нередовен превоз, в студ и жега, единствено с твърдата воля и упорития труд на учители и възпитаници. Всичкият бетон, който е поела сградата, е бъркан на ръка и разнасян с колички от учениците. И затова напълно основателна е гордостта им и учители, и ученици са винаги развълнувани, когато говорят за своето училище.

А то няма дълга история. Едва през септември тази година ще се чествува десетгодишният му юбилей. А вече е подготвило над 1 000 строители! И то не само строители, а специалисти-строители. Всеки новопостъпил ученик може да избере един от петте профила: зидаро-мазачество, мозайкаджийство, строително дърводелство и кофраж, строително бояджийство и строително тенекеджийство и железария.

Сплотеният преподавателски колектив полага много грижи за правилното обучение и възпитание на бъдещите строители. Ненапразно преди три години училището е определено за първенец в системата на професионалните сградостроителни училища. Тази година пак се води упорита работа за получаването на това високо звание. Работят напрегнато, стараят се и учители, и ученици.

Само един поглед на изложбата, уредена с изработените макети от учениците е достатъчен, за да се види и разбере на какво са способни праз-

внуците на Кольо Фичето от нашия окръг. Човек трудно възприема, че сложните плетеници от арматура, многообразната мазилка, различните съединения, красивите ламаринени покрития са дело на тези юноши.

За да почувствуваме ритъма на ежедневието на това малко, но сговорно училище, поразходихме се с фотоапарат в неговите класни стаи, работилници и строителни площадки за производствена гимнастика. Не е леко да усвоиш тънкостите на специалната технология, но младият учител Георги Георгиев е сред тях. Обяснява, помага, насочва и... изисква. (Снимката вдясно). Но щом човек обича бъдещата си професия, щом влага цялата си душа в подготовката, той може като Боньо Илиев (снимката вляво) уверено и усмихнато да говори по чертежа, който представлява кофраж за плоча-греда. Времето не е много топло, но това не пречи на учениците от групата на Георги Стойчев да проведат производствената си практика по зидария. (Снимката горе).

Оживени гласове, припряна гълчава, звън на инструменти не стихват през целия ден. И така — две години, докато получат гордата професия—строител.

Текст и снимки: Али РИЗОВ

Ръцете на стария майстор

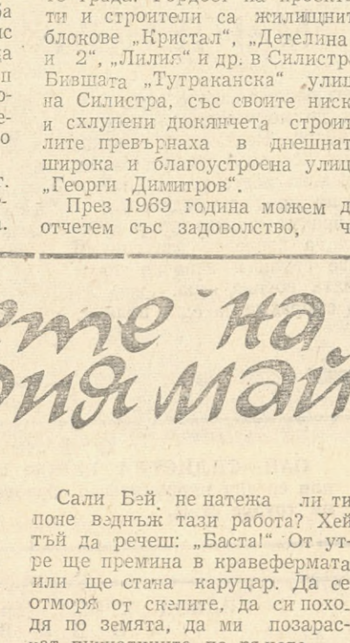
Двайсет години за Сали Мехед Бей са един непрекъснат из от трудови дела по скелиа на своя град. Казахме град. ато през 1948 година, ад и силен, Сали Бей започ работа по строежите, Дуло беше още село. И може би това сега, вървейки по прави улици на младия град, той ъпва някак си с повдигнато строение, с твърда стъпка. ък и с право. Накъдето и да ърли бегъл поглед, все ще ещне сграда, в която са вло ли немалко труд трудолюби ге му ръце.

За тези двадесет години Са- Бей никога не се е впускал гурбет по други селища. На о и тук му стига работа по ообразяването на своето род селище.

Двайсет години по скелите! натежаха ли ти годините, отслабна ли енергията, заря , с които започна? Годините стария майстор са под петте, но здравите крака и ните му плещи и сега са ови да понесат строителни ериали на гръб към горните етажи на строежа, както то правеха през годините на ителното му „чиракуване". арите сега се изкачват на ните етажи с кран, хаспел макара и няма нужда от ова тежко физическо изпие. Отмяна нямат само нанните му мазолести ръце. все така умело и упорито ят мистрията с хоросан циментов разтвор, нареждтухла по тухла, отмерват с са, коват скели, укрепват амата, разтварят план-прона сградата и т. н.

адесет години по скелите! в дочени тъмносини дрекойто колкото и често да ереш, все носят пръските на ителния разтвор; зиме—в ите ватенки и нахлупена ка.

Сали Бей не натежа ли ти поне веднъж тази работа? Хей тъй да речеш: „Баста!" От утре ще премина в кравефермата или ще стана каруцар. Да се отморя от скелите, да си походя по земята, да ми позарастнат пукнатините по ръцете.

Не! Сали Бей е бодър и силен. Своята професия той не менява. Окуражава го мисълта, че строи, че преобразява своето родно селище, че изградените с ръцете му сгради ще надживеят краткия човешки живот.

Много сгради той е изградил за тези две десетилетия, запитате ли го за това, той ще сгъсти вежди над черно-кафявите си очи, ще ги сведе малко към междуочието, па, като избере чист хоризонт от скелето, ще размахне властно с ръка и ще рече: „Гледайте сградата на банката, вижте гимназията, жилищния блок „Светлина—1", складовете за зърнени храни, сградите на бившето МТС..." И колко още ще ви пречисли, и в колко още той е вложил своя тежък, но благороден труд! От началото на своята строителна дейност той е в бригада по държавните строежи, а от 1956 година е отговорник на строителна група в Дуловското ТКЗС. Но да си бригадир в строителна бригада не значи само да даваш указания кой какво да работи и да отчиташ изпълнението, а наред с тези си задължения си наред между другите постоянно.

През миналата година неговата бригада построи сграда за детски ясли за 80 деца. Тези дни на същата сграда се водят довършителните работи. Там и заснехме дългогодишния майстор.

...И гледаш яките и силни ръце, с които върти мистрията при мазане, теслата при укрепване на дограмата... и си мислиш, че скоро ще бъде завършена и тази сграда. Ще се напълнят стаите на детските ясли с весел детски глъч. Майките и бащите им, спокойни за тях, ще участвуват в мирния труд — на полето, в животновъдната ферма или в завода. А неуморните ръце на стария майстор през това време ще сковават скели на друга постройка, ще кофрират, ще армират желязото, ще редят тухла по тухла, за да изградят от желязо, бетон и тухли, за да построят нови детски ясли, жилищен блок или завод — да направят живота по-хубав и по-красив.

Михаил ТОМОВ

1944 ★ 1969 години на ВЪЗХОД

Среща на искрена дружба

На път за град Русе студентките Дария Хайдар от Сирия и Селия Норик от Уругвай, които се учат в нашата страна, посетиха и село Зафирово. В центъра на селото се събраха много кооператори и кооператорки. Под звуците на ученическата фанфарна музика те посрещнаха тържествено скъпите гости, като им поднесоха по стар обичай хляб и сол, а пионерите им вързаха червени пионерски връзки и окичиха с маргенички.

От името на хората от селото приветствие поднесе председателката на общинския съвет за работа сред жените Йорданка Дашева. На приветствието с вълнение отговориха гостенките.

След тържествената среща те бяха поканени да посетят залата за бракосъчетание в общинския народен съвет. Те видяха и библиотеката при читалището и детската градина. Гостенките споделиха възхищението си от грижите, които се полагат за най-малките граждани. Топло те бяха приети и от жените в птицефермата. На обяда, който бе даден в стола на стопанството, до късно звучаха песни и се вихна кръшни хора.

От името на селото на гостенките бяха поднесени подаръци, а когато те си тръгнаха, група жени активистки от селото отиде да ги изпрати до Тутракан. Срещата ще остане незабравима за всички зафировци.

Йорданка ХРИСТОВА

Из Монголската народна република

АНТЕНИ НАД ЮРТИТЕ

„Гората украсява планината, а ученитe — държавата“ — казва една монголска пословица. В нея има дълбок смисъл. Икономическите успехи са немислими без квалифицирани кадри, без постоянно да се увеличава културата на народа.

Когато тази есен пристигнах в Монголската народна република, първото нещо, което силно почувствувах, беше любовта на хората към печатното слово, към радиото, към синия екран. Във всяко кътче на страната работят читални и библиотеки. Всеки сомон (околия), всяка животновъдна бригада има своя библиотека, независимо от районните центрове и градове.

В Улан Батор посетих народната библиотека номер 1, създадена през 1946 година. Тогава библиотеката е имала 3000 книги. Сега те са около 100 000. В читалнята винаги е многолюдно. Завеждащият библиотеката Цедендорж често пътува до Казахстан, където изучава опита на съветските колеги и споделя своя опит.

— Кои книги се харесват най-много на читателите?

— На първо място, книгите, които дават практични знания в една или друга област на стопанството, и политическите. Второ, художествената литература. Най-популярни съветски писатели в Монголия са Горки и Шолохов.

В монголските театри се играят съветските пиеси „Бронираният влак“ от Вс. Иванов, „Кремълският часовник“ от Н. Погодин и др.

В речта си на 4-ия конгрес на съветските писатели председателката на управлението на Съюза на монголските писатели С. Удвал заяви:

— В съвременната епоха опитът на съветската литература, чиято основа е методът на социалистическия реализъм, литература, достигнала най-високо идейно равнище и художествено майсторство, служи за пример на младите литератури на народите, тръгнали по пътя на свободното и независимо развитие и на социалистическото строителство:

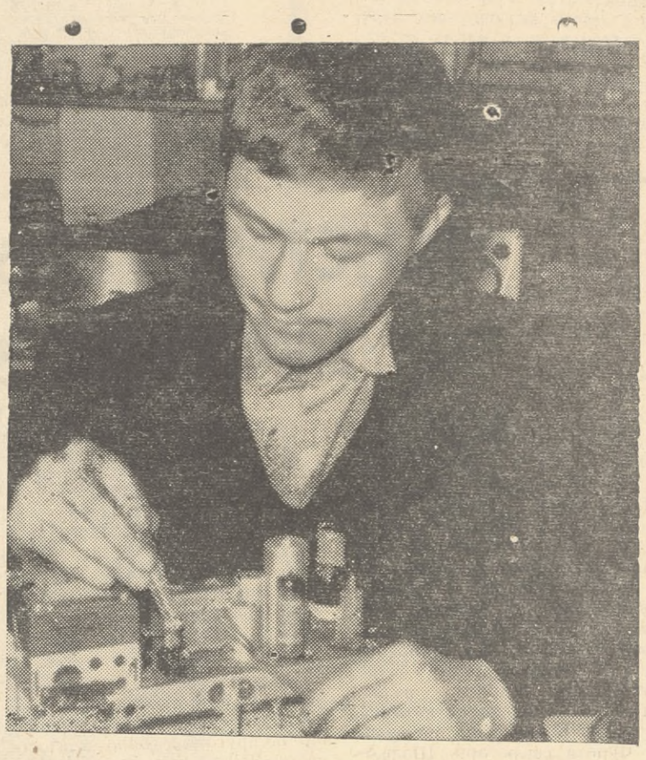
— Неотдавна бяха обявени първите лауреати на награди на Монголския революционен съюз на младежта. Носители станаха автори на най-популярните художествени произведения, изиграли голяма роля за възпитанието на младежта в героичните, трудовите и революционните традиции на по-старото поколение, в дух на патриотизъм и пролетарски интернационализъм. Между новите лауреати са основоположникът на съвременната литература на републиката Д. Нацагдорж. Децата от цялата страна обичат и знаят неговите стихове. Лаврите на лауреат увенчаха също писателя Д. Цевегмид, известен с детска и научнопознавателна белетристика, а също и популярния поет Д. Седном—Дорж.

Големи успехи постигнаха учените на републиката. Неотдавна голям колектив от историци начело с председателя на Академията на науките Б. Ширечдиб публикува втория том от тритомната история на Монголия.

И вече три десетилетия от високоговорителите по градовете и селата на Монголия, в юртите на аратите звучи гласът на диктора: „Говори Улан Батор“. Където и да отидете, навсякъде ще видите високоговорители и радиоапарати. Радиостанциите на Улан Батор предават своите програми на монголски, казахски, руски, китайски и английски език. От тази година в Улан Батор започнаха и предавания на телевизията. Още по-богат стана духовният живот на народа.

Такива постижения може да има страна, в която хората на труда сами решават своята съдба.

Агенция „Новости“

Минути на творчество.
НА СНИМКАТА: Ученикът Емил Георгиев от школата по радиотехника при силистренската гимназия.

Нашият юбилеен конкурс

ДРЪСТЪР

За този град
не са писани поеми,
макар че е имал славни синове,
дъщери, затворени във хареми,
и стени от стари векове.

Върху камък, дърво и книга
градът сам пишел
за всеки радостен миг —
за ония хиляда и осемстотин мига
които направиха
Дръстър велик.

Исмаил ЯКУБОВ,
военнослужащ

ОСТЪР НЕФРИТ

На здравни теми

Бъбреците са чифтни органи, разположени в по задната стена на коремната кухина, от двете страни на гръбначния стълб. Всеки от тях тежи около 150 грама и има над 1 милион оплетени като кълбца микроскопично тесни кръвоносни съдове, наречени гломерули. Гломерулите продължават в каналчета, които отвеждат урината в бъбречното легенче. Оттам чрез пикочопроводните канали урината се излива в пикочния мехур. За една минута през бъбреците преминават около 1 300 куб. см. кръв, а за едно денонощие около 2 000 литра. За едно денонощие кръвта преминава през бъбреците 360 пъти.

Със своето извънредно сложно устройство бъбреците изпълняват жизнено важна дейност. Те регулират състава на извънклетъчната течност, отделят отпадъчните продукти на обмяната и образуват урината. Чрез нервната и кръвоносна система бъбреците са свързани с всички органи и тъкани на тялото и бързо се приспособяват към измененията както във външната, така и във вътрешната среда на организма.

Редица заболявания обаче нарушават нормалната дейност на бъбреците. Едно често срещано заболяване през зимата и ранна пролет е остриятнефрит. Той представлява инфекциозно алергично възпаление на бъбреците с предимно засягане на гломерулите. За появата му голяма роля играе предразположението на организма, стрептококовата инфекция и простудата. Най-често инфекцията изхожда от сливиците, но остър нефрит може да се развие и след боледуване от скарлатина, пневмония, грип, паротит и др. Заболяването настъпва обикновено 9-10 дни след прекарана ангина, изострен хроничен тонзилит и фарингит. На началото понякога започва с главоболие, отпадналост и липса на апетит, но в повечето случаи се появява изведнъж и бурно с отоци, кръв в урината и високо кръвно налягане.

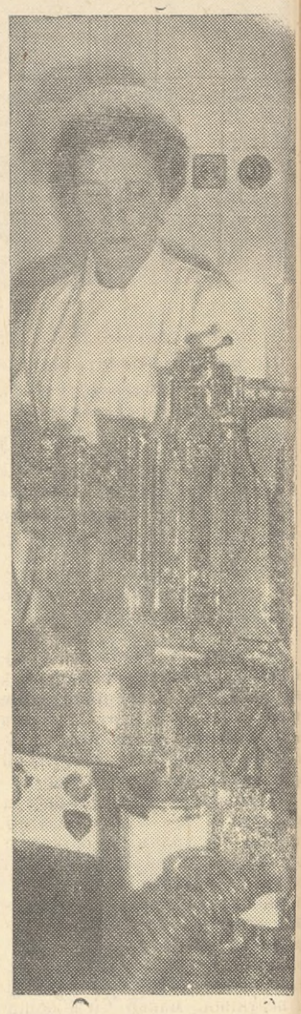
В гломерулите рязко се нарушава кръвообръщението от възпалителния процес, намалява филтрацията и настъпва задръжка на сол и вода в организма, появяват се отоци. Отначало те са по лицето, около очите, по клепачите, а след това могат да обхванат долните крайници и цялото тяло. Най-демонстративни са отоците сутрин след ставане от сън. Кръвното налягане при остър нефрит се повишава, поради което болните се оплакват от задух, болки в сърдечната област, главоболие и повръщане. Отделянето на урината силно намалява, рядко може напълно да се прекрати. Установяват се и изменения в кръвта: ускорено утаяване на еритроцита, понякога високи стойности на уреята и др.

При правилно лечение остър нефрит може да бъде преодолян за четири седмици, рядко за няколко месеца.

Лечението се провежда задължително в болнична обстановка. Много е важна пълната почивка в леглото. Хоризонталното положение и затоплянето спомагат за разширяване на кръвоносните съдове и подобряване на кръвообръщението в бъбреците. Необходимо е всеки болен да остане на легло не по-малко от 4-5 седмици. Диетолечението, както и по-нататъшният режим са от съществено значение за излекуване и предотвратяване на усложненията. В началото на първите дни болният трябва да остане на режим на глад и жажда. След това се дават захар, плодови сокове, а по-късно диетата се разширява с бисквити, сухари, без сол хляб и др. Готварската сол трябва да се ограничи до 3 грама за 24 часа. В миналото е предписвана млечна диета. Сега тя не се препоръчва поради значително голямото съдържание на белтъци, готварска сол и вода в млякото.

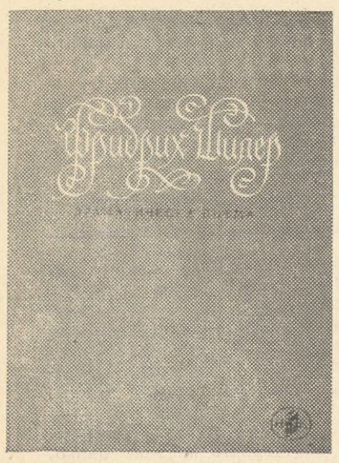
От лекарствата намират приложение антибиотиците, калциевите соли, витамините и други лекарства в зависимост от конкретния случай.

Д-р Д. ЯНЕВ

Акушеро-гинекологичното отделение на Окръжната болница разполага с модерна апаратура.

Нови книги

„ВАЛЕНЩАЙН“

Издателство „Народна култура“ предложи на българските читатели трилогията на Шилер „Валенщайн“ в превод на Димитър Стоевски. Това е един солиден том, великолепно полиграфически оформен. Художникът Иван Кьосев е проявил завиден вкус и разбиране за стила на епохата, в която е създадено това произведение, както и за представите на съвременника за нея.

„През всички произведения на Шилер—казва Гьоте в разговор с Екерман—минава идеята за свободата и тази идея си менеше образа успоредно с културното възмъжаване на Шилер и собственото му изменение“.

Идеята за свободата пронизва и тази драма. Тя е въплътена преди всичко в образите на Валенщайн и Макс Пиколомини. Валенщайн иска свобода да властвува, Пиколомини — право то на вътрешна „идеална“ свобода. И двамата загиват, остана ли трагично сами. Историческата необходимост нанася своята жестока корекция върху стремежите на индивида чрез представителите на „несвободата“, слепи изпълнители на чужда воля.

Преодолявайки до известна степен някои философски влияния, във „Валенщайн“ Шилер е предусетил диалектиката на отношението свобода—необходимост.

Огнян САПАРЕВ

ПЪСТЪР СВЯТ

Речник-гигант

Най-големият речник в света принадлежи не на писателите, а на химиците. Съвкупността от всички думи в книгите на който и да е писател едва ли превишава 20 хиляди речникови единици. А химиците имат сега приблизително два милиона термина — сто пъти повече. Освен това тяхната терминология расте с всеки ден. Да сравним това огромно количество думи с тези няколкостотин думи, които са ни нужни във всекидневната употреба.

Военната помощ за Турция

„От 1948 година Турция е получила от Съединените американски щати военна помощ в размер от 2 520 милиона долара. Ежегодната американска помощ възлиза средно на 115 милиона долара. Предполага се, че през 1969 година военната помощ на САЩ ще бъде около 100 милиона долара. Освен това Германската федерална република е оказвала военна помощ на Турция по линията на НАТО, която еже одно възлиза на 50 милиона марки. В близките години тази помощ значително ще нарасне.“ Тези факти е посочил министърът на външните работи на Турция Чаглаянгил при обсъждането на държавния бюджет.

ОТВСЯКЪДЕ

През последните няколко години край брегoвете на Австралия акулите са изяли повече от 370 човека. Група австралийски учени са установили, че акулите живо реагират на музиката. Достатъчно е във водата да се поставят някакви прибори, възпроизвеждащи някаква мелодия, и акулите замират, като че ли се вслушват.

* * *

Съюзът на ергените в индийския щат Нагаланд е поискал намаление на данъците за неженени. Това е необходимо да се направи по простата причина, посочва съюзът, защото ергените съдействуват на обществото в борбата му за намаление на прираста на населението.

* * *

В Япония, на остров Яку сухима, е било намерено най-старото дърво в света. Това е кедър, който има обхват от 16 метра. Както посочили изследванията, дървото е на 7 200 години.

УДЪЛЖАВА ЛИ ЖИВОТА ПРИТЕГЛЯНЕТО?

В Калифорнийския научноизследователски център НАСА (САЩ) под ръководството на физиолога Джиро Ояма се провеждат изследвания, свързани с продължителността на живота на организмите в условията на изкуствено гравитационно поле. Първоначалните опити, извършени върху мишки, дали неочаквани резултати. Поставени в центрофуга, опитните животни изпитвали постоянно действието на изкуствено увеличено гравитационно поле — продължителността на живота на животните се увеличила с 1/3. За причина на това явление Джиро Ояма счита пълното изразходване запасите от мазнини на животните. Този извод се потвърдил и от други опити: озовали се след 3-4-седмично прекарване в центрофугата в условията на земното притегляне, животните в течение на 24 часа прибавяли до 10 процента от предишната си маса, и обратно — същите животни за 24-часово прекарване в центрофугата губели 10 процента от предишната си маса.

Този фактор има голямо значение за космическите полети, когато космонавтите в течение на няколко месеца и даже години ще бъдат подложени на обратно въздействие — състояние на безтегловност или, да речем, притеглянето на Луната, съставляващо само една трета от земното. Как ще се отразят тези условия на физиологията и продължителността на човешкия живот, засега е още трудно да се каже. Понастоящем се провеждат опити в центрофуги с голям радиус с привличане на разнообразни животни, включително и маймуни.

МАРТЕНСКИ ПОХОД

Това беше по-скоро една разходка до местността „Алфатарски чеир“. Водени от преподавателя Асенов, учениците от с. Алеково поеха радостни и оживени сред природата.

Набрахме си минерални и кокичета, а после се разделихме на две групи и започна предвидената военна игра. След това се събрахме на една поляна, разказвахме приказки, пяхме песни.

Много настроение и радост ни донесе тази пролетна разходка.

Във военната игра се отличиха Димчо Неделчев, Йордан Пенев, Христо Иванов и др.

Георги КОЙЧЕВ,
ученик от VIII „б“ клас

О Б Я В А

ОАП—СИЛИСТРА ТЪРСИ счетоводител **с висше или средно икономическо образование и над 5 (пет) години трудов стаж.**

ЗАВОД „ХРОМ“ — гр. СИЛИСТРА
О Б Я В Я В А
че търси да назначи работници по следните специалности:

1. Шлайфисти	**5**
2. Миячи на бензин	**4**
3. Металопресьори	**2**
4. Шлосери	**2**

Кандидатите да са на възраст от 20 до 45 години и по възможност да са отбили редовната си служба.
Справки при „Личен състав“.

О Б Я В А

ДВ ЗАВОД „А. ЖДАНОВ“ — ДРЯНОВО

Т Ъ Р С И:

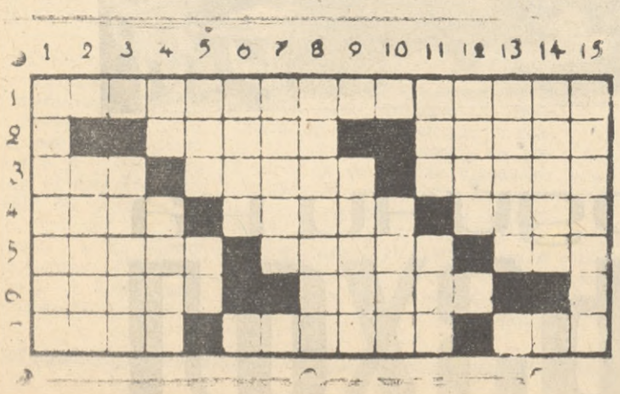
ДЪРВОДЕЛЦИ	**от III до VI разряд**
ШЛОСЕРИ	**от III до VI разряд**
ЗАВАРЧИЦИ	**от III до VI разряд**
ТЕНЕКЕДЖИИ	**от III до VI разряд**
БОЯДЖИИ	**от III до VI разряд**
ОБЩИ РАБОТНИЦИ	**IV-ти разряд**

Заводът работи на 5-дневна работна седмица.
Справки: Личен състав при завода, вътр. телефон № 26

О Б Я В Л Е Н И Е

ПРЕДПРИЯТИЕ ЗА ТЪРСЕНЕ И ПРОУЧВАНЕ НА НЕФТ И ГАЗ — ВАРНА — Т Ъ Р С И:

Дизелисти
Сондьори
Заплащане по единични норми и разценки и допълнителни възнаграждения за прослужено време до 20 на сто и вместо командировки до 20 на сто върху основната заплата.
Справка: „Личен състав“ — Варна, тел. 2-56-86 и обекта в гр. Балчик.

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Авторът на първия роман в света „Принц Женжи“. 2. Американски щат. — Откривателят на сирената със зъбни колела. 3. Лекарство. — Създателят на съветската държава. — Икономически сътресения в капиталистическите страни. 4. Герой от операта „Княз Игор“ на Бородин. — Действуващо лице от операта „Ловци на бисери“ на Жорж Бизе. — Български цар. 5. Голяма река в Африка. — Вид заведение. — Телефонен повик. 6. Град в Южна Турция. — Маслодайно растение. 7. Домашен съд (мн. ч.).—Оказана чест при посрещане на високопоставени личности.—Герой на Пенчо Славейков.

ОТВЕСНО: 1. Малинови храсти. 2. Покровителство. 3. Именит съветски цигулар. 4. Инициалите на виден френски писател-романист. — Съветско речно пристанище на Дунава. 5. Водно превозно средство. — Египетско божество. 6. Малкото име на френски актьор. 7. Хидромелиоративно съоръжение. — Героиня на Томас Майн Рид от романа „Конникът без глава“. 9. Метал, използуван за покриване на машинни части против ръжда. 10. Водни животни. 11. Съдебен термин. — Герой на Шекспир. 12. Малкото име на известен съветски цигулар. 13. Остров в Средиземно море. 14. Град в Швейцария. 15. Река в Южна Америка.

Съставил: Георги МАРКОВ

ДЕПОЗИТ

ГЛАСЪТ НА ПРАВДАТА

Пред читателите е хиляда и петстотният брой на в. „Силистренска трибуна“. Хиляда и петстотин точни попадения в целта. Хиляда и петстотин радости и тревоги на един малък творчески колектив, които отдава силите и възможностите си в съзвучие с грандиозното кипене и творческо напрежение в цехове и по безсинурни кооперативни поля.

Всеки вторник, четвъртък и събота — дните, в които излиза вестникът — гласът на истината достига до десет хиляди души (толкова е тиражът). Ако е трудно да спечелиш доверието на един човек, лесно ли е да спечелиш сърцата на десет хиляди души? И само десет хиляди ли? Когато вестникът влезе в един дом, той се чете от всички членове на семейството.

... Нов успех на виетнамските патриоти, стачка на трудещите се от далечна капиталистическа страна, нова вълна на протест против американските бази в Япония; нови трудови дела в чест на юбилейната годишнина на свободата, благороден проява на обикновен гражданин, тревога от нехайството в познато предприятие — всичко това (и не само това) — в четири страници, които те повеждат по пътищата на окръга, на родината, на света.

Ако нещо те вълнува, ако нещо отнема съня ти, сподели го с вестника като с най-близък приятел и той ще те разбере. Ако някъде — в някое село, бригада или звено — някой погазва истината, не премълчавай, вземи молив и хартия и пиши. Вестникът няма да остане сляп и глух за твоята искрена тревога.

От създаването си на 1 януари 1956 г. досега вестникът винаги е бил верен и пръв помощник на Партията — ръководителка и вдъхновителка на всички наши благородни пориви и дела. Той е нейн дисциплиниран войник. Изпълнява точно и по съвест нейните заръки да бъде съвест на времето, да бъде приятел и другар на хората в техните трудни и щастливи мигове. Не от друг, а от Партията се учи вестникът да бъде справедлив и строг съдник, да воюва за повече светлина и радост в живота ни, да не позволява да бъде опетнено знамето ни с хулна дума, с недостойно дело; да не бъде опетнено от мръсните ръце на кариеризма и еснафското самодоволство.

Трудна и отговорна е работата на вестника. Той трябва да каже насърчителна и компетентна дума и на кооператора, под загорелите ръце на когото се ражда жито, и на работника, който строи машини, на учителя, лекаря, спортиста — на всички.

Лесно ли е да отгатнеш и да задоволиш желанията, предпочитанията и интересите на хиляди хора? Трябва да знаеш повече от всички, трябва да бъдеш най-убеден в правотата на делото. И още хиляди „трябва“, които отнемат спокойствието на журналиста — най-чувствителната антена на събитията, на мислите, вълненията и идеите на времето.

Журналистът не сее жито, не строи машини и пътища. Но може ли да отрече някой, че той е най-активен участник в съзидателния труд. Не сее жито, но не посява ли той най-чистите семена на вярата и оптимизма? Не строи пътища, но не прокарва ли той най-преките пътища на мисълта, на идеите? Поетът Любомир Левчев го нарича „разузнавач от фронта на идеите“.

Най-вярното оръжие на журналиста е словото — чистата българска реч. Както земеделецът чисти посевите от плевели, така и журналистът изтръгва бурените, които задушават звучното, правдивото слово, за да достигне то до сърцето на читателя, да го вдъхнови, да му даде сила и дързост да устоява на насрещните ветрове на трудностите, да прави невъзможното възможно, да побеждава.

В дните преди славния юбилей на нашата революция, когато по-силно от всякога звучи гласът на Септември, нашите журналистически усилия повече от всякога трябва да бъдат своеобразно продължение на усилията на всички трудещи се, венец и равносметка на техния вдъхновен труд.

Поздравления до редакцията на в. „Силистренска трибуна“

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Окръжният комитет на БКП най-сърдечно Ви поздравява по случай излизането на юбилейния 1 500 брой на в. „Силистренска трибуна“. В продължение вече на 14 години Вие чрез вестника неуморно разнасяте правдата на Партията, пропагандирате задачите, поставени от Окръжния комитет, съдействувате за мобилизиране комунистите, комсомолците и всички трудещи се за изпълнение на решенията, начертани от конгресите на нашата славна Българска комунистическа партия.

На страниците на вестника се отделя все по-голямо място на въпросите за интензивното развитие на окръга и повишаване рентабилността на предприятията и кооперативните стопанства, на патриотичното и интернационално възпитание на трудещите се и младежта. Широко се пропагандират успехите, постигнати в окръга през годините на народната власт, трудовият и политически ентусиазъм, обхванал трудещите се в дните пред светлия 25-годишен юбилей на победата на социалистическата революция в България.

Пожелаваме Ви, другарки и другари, нови, още по-големи творчески успехи във вашата благородна дейност. С журналистически жар и всеотдайност, чрез статии и кореспонденции, очерки и разкази отразявайте многоликия живот в окръга, съдействувайте за мобилизиране на трудовите колективи за претворяване в живота решенията на Партията.

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП

ОТ ВСИЧКИ вестници нашият колектив предпочита най-вече „Силистренска трибуна“, защото е наш, окръжен вестник. Чрез него узнаваме за стопанския, културния и политическия живот в окръга.

По случай 1 500-я брой на вестника ние поздравяваме редакционния колектив за труда, който е положил в тези броеве, и му пожелаваме още по-упорито да работи, да популяризира успехите, да критикува недостатъците в нашия обществен живот.

Нека вестникът стане още по-мощна и правдива трибуна.

ОТ ТРУДОВИЯ КОЛЕКТИВ НА ЗАВОД „ХРОМ“

ПОВЕЧЕ от десет години по скели и зидове вестникът е в ръцете на строители, инженери, техници... Винаги той е бил любим помощник в нашата работа. Неведнъж в него се популяризира челният опит, който ние с интерес четем.

Приветствуваме редакционните работници с 1 500-я брой и им пожелаваме нови творчески успехи в журналистиката.

Пред 25-годишния юбилей на свободата да узнаем чрез вестника нови, големи трудови победи.

ОТ ТРУДОВИЯ КОЛЕКТИВ НА ДСО „СТРОЙРАЙОН“ — СИЛИСТРА

ПОЗДРАВЯВАМЕ редакцията за това, че в тези 1 500 броя, разливащи се на един том от 24 000 страници, немалко място е отделено и за работата на колектива от предприятието.

Пръв вестникът популяризира нашата педагогическа работна седмица. От него научаваме много за историята на Силистра и окръга. Ценен помощник се явява той при отразяване ръста на производството. Само преди един брой в „Силистренска трибуна“ беше публикувано нашето Обещание-отговор по призива на 25-те столични предприятия.

Поздравяваме редакцията за досегашните й успехи и призоваваме колектива за нови, още по-големи дръзновения в неговата работа.

ОТ ТРУДОВИЯ КОЛЕКТИВ НА ДИП „ЛИПА“

1500 БРОЯ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 31 (1500) | Събота, 15 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

25 Достойни дела пред юбилея

На призива на 25-те столични предприятия

ОТГОВОР — ОБЕЩАНИЕ

НА КООПЕРАТОРИТЕ, КООПЕРАТОРКИТЕ, МЕХАНИЗАТОРИТЕ, СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ И ТЪРГОВСКИТЕ РАБОТНИЦИ ОТ ТКЗС „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — НОВА ЧЕРНА ЗА ДОСТОЙНО ПОСРЕЩАНЕ НА СВЕТЛИЯ ЮБИЛЕЙ ОТ ПОБЕДАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ У НАС

Въодушевени от гигантските крачки на нашето социалистическо Отечество, от устрема на целия народ по пътя на героичното социалистическо строителство, от новите, още по-светли перспективи, които се разкриват пред обновена България, ние, кооператорите от Новочерненското кооперативно стопанство се включихме активно във всенародното юбилейно съревнование, като през 1968 година, въпреки трудните условия, изпълнихме плана за общата продукция 105 %. В сравнение с 1965 година общата селскостопанска продукция е нараснала с 24 на сто, а производителността на труда се повиши с 31 %. Решително се повиши културата на земеделието, по-широко се въвеждат химизацията и комплексната механизация.

Вдъхновени от забележителните успехи на нашата Родина през 25-годишното изграждане на новото социалистическо общество, окрилени от Възванието към българския народ и в отговор на призива на 25-те столични предприятия за достойно посрещане на славния юбилей, ние

ОБЕЩАВАМЕ

— да преизпълним плана за общата селскостопанска продукция с 12.8%, като произведем надпланова продукция за 625 хиляди лева. Планът за чистата продукция да преизпълним с 19.9 %, като постигнем ръст спрямо 1967 година 17.7 %.

— да повишим производителността на труда на един по стоянно зает кооператор за общата продукция с 12.7 %, а за чистата с 15.6 %.

— да намалим разходите на материални средства за 100 лева обща продукция с 8 на сто спрямо плана за 1969 година.

— да преизпълним плана за чистата продукция от растениевъдството с 21.8 %. За постигането на тези резултати ще водим борба за получаване то на средно от декар:

— пшеница — 520 кг, ечемик — 450 кг, царевица — 700 кг, захарно цвекло — 5 500 кг, слънчоглед — 310 кг, фасул, — 210 кг, ранни домати — 6 000 кг, ягоди — 850 кг.

— да преизпълним плана за чистата продукция от животновъдството с 11.3 %, като получим по 3 700 литра мляко от фуражна крава, по 7.6 кг вълна от овца, по 208 яйца от носачка.

— да изпълним плана в търговията 101 % и снижим издръжката на обръщението с 2 на сто

— За изпълнението на тези показатели ще проведем следните мероприятия — ще внедрим научна технология в отглеждането на селскостопанските култури и животните, ще осигурим пълна комплексна механизация при отглеждането и прибирането на зърнено-хлебните култури, слънчогледа, 60 % от царевицата и разширим механизацията при отглеждането на захарното цвекло, фасула, конопа и зеленчуковите култури.

— От внедряването на техническия прогрес в селското стопанство ще получим икономически ефект в размер на 137 хиляди лева.

За активизиране на трудещите се в изграждането на материално-техническата база на новото общество ще разгорим още по-масово социалистическото съревнование между бригадите, фермите, звената и търговските работници. За завоюване на „Грамотата на победата“, „Паспорта на победата“ и юбилейната златна значка ще се борят 1 347 кооператори. 14 младежки производствени единици ще участвуват в съревнованието „Комсомолски дар за победата.“

Ще изучаваме и внедряваме достиженията на науката и техниката и опита на челниците в производството от нашата страна, богатия опит на СССР и другите социалистически страни.

Призоваваме всички кооператори, кооператорки, специалисти и търговски работници на благородна трудова надпревара за достойна среща на славната 25-годишнина на социалистическата революция в България.

ПОЗОР НА ПРОВОКАТОРИТЕ!

НА 13 МАРТ трудовият колектив на ДИП „Липа“ се стече на протестен митинг, за да изрази своя протест по повод провокацията на маоистките авантюристи, извършена в района на река Усури.

Беше прочетена протестна телеграма до китайското посолство в София и телеграма до съветското посолство, в която се изказват съболезнования по случай трагичната гибел на доблестните съветски граничари.

Ехим ЯКОВ

ПО ИНИЦИАТИВА на общинския комитет на БКП в село Иширково на 12 март в салона на читалището в село Брадвари се проведе голямо протестно събрание по повод на извършената провокация от китайските власти.

Присъствуващите на събранието единодушно изразиха своето възмущение от наглата провокация на Пекин и осъдиха неговите разколнически действия.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

НА 12 МАРТ трудовият колектив на ТПК „Метал“ се събра на събрание-митинг, за да заклейми китайските агресори, които със своите действия доказаха още веднъж своята антисоциалистическа политика.

В своите изказвания работниците изразиха по категоричен начин своето възмущение от наглата агресия спрямо СССР.

Неделчо ДРАГАНОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Вчера в кабинета за партийно-организационна работа на ОК на БКП първичната партийна организация от село Каменци проведе събрание, посветено на предстоящата отчетно-изборна конференция на окръжната партийна организация и 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция. Седем комсомолци бяха приети в редовете на Партията. Приет бе и призив-обещание към всички комунисти от общинската партийна организация в Средище за още по-добра организационна и трудова дейност в чест на юбилейния празник.

За революционното движение в окръга говори Христо Манджуков.

На събранието присъствува и секретарят на ОК на БКП Христофор Иванов. На комунистите от село Каменци той пожела нови успехи през юбилейната година.

* * *

Снощи в Младежкия комплекс — Силистра се проведе обсъждане на художествената изложба „Добруджа“, организирана от Съюза на българските художници и Окръжния народен съвет — Силистра. Присъствуваха много почитатели на изобразителното изкуство. В обсъждането взе участие и изкуствоведката Нина Лаптева.

* * *

Днес Техникумът по механотехника в Силистра, който носи името на прославения съветски космонавт В. М. Комаров, ще честву ва патронния си празник.

* * *

Днес от 14 часа в салона на театъра ще започне градският конкурс на естрадно-сатиричните и театрални състави, който ще продължи утре от 8 часа.

* * *

В спортната зала в Силистра днес и утре ще се проведе окръжното първенство по тенис на маса за юноши и девойки, мъже и жени.

Днес и утре в Русе ще се състезават баскетболните ни отбори — юноши и девойки, и отборът по спортна гимнастика към Окръжната спортна школа.

* * *

В понеделник в салона на театъра рецитал по творчеството на Пенчо Славейков ще изнесе артистът Никола Динев.

* * *

През следващата седмица в Силистра ще се прожектират следните филми: в кино „Москва“ — египетският филм „Черните очила“, а в кино „Доростол“ — „Заветът на инката“, филм на ГДР, и английският филм „Големият удар“.

* * *

Във вторник редакционният колектив на вестник „Силистренска трибуна“ ще участвува заедно с колективите на окръжните вестници във Варна, Търговище, Толбухин, Шумен и Разград в обсъждането на материалите във връзка с 25-годишнината на Деветосептемврийската победа. Обсъждането ще се състои в Толбухин.

Другарят Тодор Живков ще посети Австрия

По покана на федералния канцлер на Република Австрия д-р Йозеф Клаус, председателят на Министерския съвет на Народна република България Тодор Живков ще направи от 14 до 18 април 1969 година официално посещение в Австрия.

По време на посещението ще се състоят разговори между ръководителите на двете правителства. Председателят на Министерския съвет на България ще има възможност да се срещне с представители на културата и икономиката, както и да се запознае с Виена и някои федерални провинции. (БТА)

Академията на науките на СССР наградена с орден „Ленин“

МОСКВА, 14 март (ТАСС) — Академията на науките на СССР е удостоена с най-високата награда — орден Ленин „За забележителни заслуги в развитието на съветската наука и култура и в укрепването на икономическата и отбранителната мощ на страната“, се казва в Указ на Президиума на Върховния съвет на СССР.

Академията на науките обединява около 200 института, които се занимават с проблемите на физиката, химията, биологията, математиката, геологията, хуманитарните науки. Ядрото на Академията са повече от 600-те нейни членове и член-кореспонденти.

Главната задача на Академията е максимално развитие на теоретическите и приложните науки. С дейността на това учреждение са свързани основните успехи във всички отрасли на съветската наука, включително овладяването на Космоса и ядрените изследвания.

Академията на науките е основана от император Петър Първи през 1724 година. Веднага след социалистическата революция Ленин състави проектоплан за изследванията на Академията. В него по-специално се посочваше, че трябва да се разширят икономическите и техническите изследвания.

През 1918 година бяха организирани физико-математически, радиев и други институти. За пръв път в плановете на Академията намериха отражение нуждите на страната, на нейната промишленост и селско стопанство. Академията започна да се занимава и с обществените науки.

Сега Академията разполага с филиали в някои райони на Руската федерация. Най-голям е филиалът в Новосибирск. Всяка съюзна република има своя национална академия. (БТА)

Пред 50-годишния юбилей

БУДАПЕЩА, 14 март (Кор. на БТА) — С поредица от тържества, изложби и откриване на паметни плочи унгарският народ се готви да отпразнува 50-годишнината на Унгарската съветска република. В 17-ти район на столицата ще бъде открит паметник-обелиск, изработен от червен мрамор с надпис: „Славната Унгарска съветска република.“ Подобни обелиски ще бъдат поставени и в други градове на страната, където през мартенските дни на 1919 година унгарските работници и селяни воюваха в защита на съветската власт.

В столицата, където се организират най-многобройните събрания, ще се състои среща на 600 ветерани — бивши бойци от унгарската червена армия, която се роди в дните на най-сурови изпитания за защита от контрареволюционните сили на Антантата.

Инициативите за честването преминават изцяло под знака на интернационалната дружба между унгарския народ и народите на братските социалистически страни, чиито синове и дъщери взеха активно участие в установяване на унгарската съветска власт и стояха в първите редици на борбата за победата на пролетарската революция.

Арестуван е Юп Ангенфорт

БЕРЛИН, 14 март (Кор. на БТА) — Снощи на излизане от театрално представление в Дюселдорф е бил арестуван от западногерманската полиция Юп Ангенфорт. По нареждане на западногерманската прокуратура Ангенфорт трябва да излежи 7 месеца затвор, остатък от присъда за 5-годишен затвор, произнесена през 1955 година. Основание за присъдата бе обвинението за умишлено предателство, с което се целеше да се пресече активната дейност на комунистическия младежки ръководител, депутат от Парламента на провинция Северен Рейн — Вестфалия. В 1957 година тогавашният президент на ГФР Хойс опрости Ангенфорт да бъде пуснат от затвора, но сегашният президент на ГФР Любке отмени нареждането на своя предшественик. Въз основа на това сега Ангенфорт отново влиза в затвора, след като конституционният съд в Карлсруе отхвърли жалбата му, че са нарушени конституционните му права. Активният антифашист ще лежи в затвор, от който вече са пуснати голям брой нацистки военнопрестъпници.

СВАЛЕНИ САМОЛЕТИ НАД ЛАОС

ХАНОЙ, 14 март (ТАСС) — През първата половина на февруари американската авиация е извършила около 9 000 самолетни излитания и е бомбардирала и обстрелвала много гъстонаселени райони в Долен Лаос, съобщава агенция ВИА, като се позовава на агенция Каосан Патет Лао. Американските самолети са хвърлили над 6 000 фугасни и напалмови бомби. В резултат на тези нападения сред мирното население има много жертви и са причинени значителни материални щети. Подобни нападения, извършени от агенцията, бяха извършени и през втората половина на месеца.

За посочения период поделения на народната армия за освобождение на Лаос са унищожили 17 американски самолета. (БТА)

НАШИЯТ КОРЕСПОНДЕНТ

Този мургав, скромен дваде сет и седем годишен младеж е от онази махала на крайдунав ското село Попина, която няко га хората са нарекли „Джедж жа", което означавало хубава махала и от която вече полови ната са се изселили. Но не нейната хубост е станала причина за това изселване, а голя мата вода, която на два пъти е заливала къщите и е принудила почти цялото село да тър си по-високи места за домове те си.

Илия Равалиев е истински, кореняк попинец, а славата на веселия нрав на попинци отдав на се е разнесла из окръга. И макар че по природа той е тих човек, в очите му винаги играят весели дяволиги гламъчета, готови всеки момент да лумнат със заразителния огън на смеха. И като истин ски кореняк той обича хората от своето село, обича ги с всичките им слабости, защото те са човешки слабости, прие ма ги и ги утвърждава в себе си с цялата им сложна същност, променена и променяща се в годините на социалистическо то строителство. Затова, когато Илия Равалиев пише за хората от своето село, пише с една особена топлота, с една завоалирана нотка на нежна привързаност към трудовото ежед невие на своите съселяни, коя то придава често на материали те му особен колорит. И не случайно едни от предпочитаните журналистически жанрове за него са очеркът и литературната скица, защото чрез тях има най-добрата възможност задушевно и искрено да разка же за някой свой съселянин.

Когато в няколко десетки ре да се опитваме да изградим ед на вярна представа за този

наш кореспондент, на първо мя сто трябва да изтъкнем неизмеримата му любов към учител ската професия, любов, която, струва ми се, има взаимен характер. Защото неволно си при помням думите на директора на училището Никола Марков, който изрази мнението, че едва ли учениците са привързани толкова много към някой друг учител така, както са привързани към учителя си по български език и литература. А и за самия Илия няма нищо по-интересно от това да заста не пред читиридесетте чифта любопитни и жадни за знания очи и да раздава час след час частица от себе си.

И макар че по-голямата част от времето му да поглъщат четирите класа в училището, все пак той намира начин и участвува в редица други обществе ни мероприятия с присъщата му прилежност и отзивчивост. Капитан е на отбора, участвуващ във викторината-състезание, организирана от Отечестве ния фронт, почти всичките му вечери са заети от пиесата „Блокада" на Камен Зидаров, съ ветник е на 13-та низова оте чественофронтовска организация и т. н. Обществените му задължения запълват доволно свободното му време и често ве чер след репетиция или събра ние той сяда над листа и верен на кореспондентския си дълг, разказва за хората от Попина.

Илия Равалиев е вече трета година кореспондент на нашия вестник. За три години той е изпратил над двеста информации, кореспонденции, очерци, скици, репортажи. Хората свик наха с него, често дори сами го търсят. И неговото съкровено желание е повече и по-често да се пише за хората, за онези промени, които настъпиха в душите на хората след двадесет и пет години мирен и съзидателен живот. Защото за не го те са най-важните.

Н. РОМАНОВ

Отчетоха работата си

Неотдавна в клуба на Осми кварталeн комитет на Отечест вения фронт в Силистра беше доста оживено. Тук се събраха членовете на доброволния специализиран отряд на трудещи те се по КАТ. Техни гости бяха нещатните и щатни служители (автоконтрольори) на КАТ при МВР. На събранието присъству ва и Тодор Николов, зав. сектор „Военен" на ОК на БКП, и капитан Стойчев от отдел „КАТ".

Голямо внимание в отчетния доклада се отдели за ролята и мястото на специализирания от ряд по КАТ. В доклада се от четоха положителните прояви на отрядниците. През отчетна та година са съставени 886 кон тролни листове на нарушители те на Закона на автомобилния транспорт и Правилника за движението по улиците и пъти щата. Проведени са редица мероприятия по квалификация та на отрядниците. Бяха поста вени и предстоящите задачи в чест на юбилейната 25-годишнина.

В своето изказване др. Тодор Николов обърна внимание на положителната дейност на отря да в борбата му с автопроизшествията в града и окръга. В настоящия етап, посочи той, е необходимо да се засили контролът по спазване на общест вения ред, Закона за моторните превозни средства и Правил ника за движението по улиците и пътищата.

Накрая бяха връчени награ ди на 15 члена на отряда за активното им участие в работа та на КАТ.

Тодор ТОДОРОВ

При повишена активност

В ДЗС „Янко Забунов" наскоро се състоя годишното отчетно-изборно събрание на организацията на Отечествения фронт. Гости на събранието бяха народният представител на района Александър Чолаков и председател на Окръжното ръководство на БЗНС, председателят на Градския комитет на Отечествения фронт в Тутракан Никола Каранванов и др.

Заместник-председателят на организацията прочете доклад за работата през последните две години. Оценката, която напра ви досегашното ръководство за дейността на организацията, бе ще задоволителна.

Пред народния представител бяха поставени и някои належащи за разрешаване въпроси, от които най-важният беше да се ускори планирането на селището, да се очертаят улиците, да се проведат благоустройствени мероприятия.

Изтъкна се също така, че крайно наложително е да се закупи една линейка за здравната служба, която да се ползва от участъковия лекар за спешни случаи, каквито ежедневно има. Също така се подчерта необходимостта да се назначи зъболекар, тъй като в ДЗС и селото живеят и работят повече от 800 души.

Кирил ТАСЕВ

Пред 25-годишнината на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Дела на отечественофронтовците

ДВАДЕСЕТ и пет години сво бодна България. Всяко българ ско сърце сега е изпълнено от очакване на това събитие. Очак ване, превърнато в девиз, кой то ръководи живота и работа та на всички организации в окръга. Искрици от юбилейния огън. Те горят навсякъде. Мо же би и затова моите въпроси не изненадаха председателката на общинския комитет на Оте чествения фронт в село Зафи рово Иорданка Христова.

Младата жена разказва с ентусиазъм за работата, която комитетът е извършил и ще извърши в чест на славната го дишнина. А така разказват са мо хора, за които се казва, че това, което вършат, е в „душа та им".

Инициативите, посветени на това забележително събитие в живота на нашата страна, в селото са започнали отдавна. Още в края на май миналата година общинският комитет ор ганизира съвместна екскурзия с по-голяма част от своите чле нове. Посетени бяха всички го леми обекти на социалистическо то строителство в нашата Родина. Участниците са се запознали с огромните успехи на нашата промишленост и селско стопанство, постигнати през годините на народната власт. Ще бъде проведена екскурзия до град Силистра, на която участниците ще се запознаят със забележителностите на гра да.

Комитетът се е погрижил и за най-старите свои членове. Като една много интересна ини циатива с тенденция да се пре върне в традиция, е проведена та „Вечер на пенсионера". Гри жите, които се полагат за осигуряване старините на т р у д е щ и т е се, е била темата на вечерта. И из глежда в Зафирово традицията заема вече своето място не ка то едно случайно хрумване. За това говори утвърдението от об щинския комитет начинание всеки месец да се поздравяват семействата, в които има ново родени деца.

Многостранната дейност на организацията намира израз и в многообразието от теми и ини циативи по патриотичното и во енно-патриотичното възпита ние. Да разкажат свои спомени пред членовете на организация та ще бъдат поканени бивши ят партизански командир Боян Михнев и други партизани. Ще бъдат изнесени лекции с пат риотична насоченост за 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и 25-годишнината от Деветосептемврийската социа листическа революция. Съвмес тно с общинския комитет на Комсомола ще бъде организи рана вечер на войнишката май ка. Продължава участието на селото в конкурса-викторина „Познаваш ли Родината и родния край?"

Заедно с общинския съвет за работа сред жените се пред вижда в селото да се свика съ бор на жените-първенци в селс кото стопанство и търговията. Предвидено е също така в дни те непосредствено преди праз ника да се проведе пленум за отчитане успехите на комитета в чест на юбилея. А те не са малко. Струва ми се, че това, което Йорданка Христова ми каза, би могъл да ми каже все ки. Защото този празник е на шият празник. Празникът на България в очите на нейните граждани.

Е. ЖЕЧЕВ

Обновените селища на Добруджа

Окорш

НЕОЦЕНИМОТО

Несравнимо е богатството на добруджанската земя. Плодородна и скъпа, превър нала се в съдба и мъка за добруджанеца, тази земя е

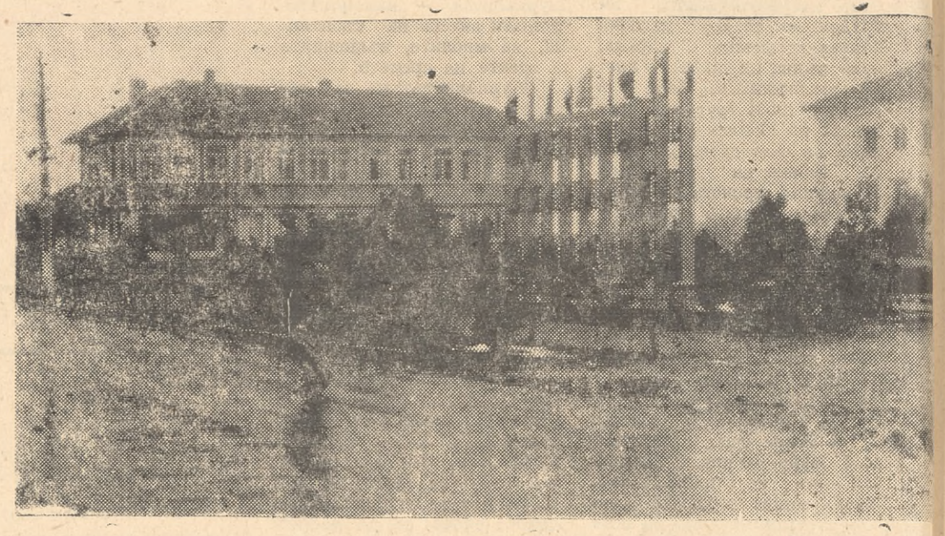

Първият председател на кредитната кооперация и пър вият библиотекар на село Окорш — бай Никола Стоя нов — Вердето.

поглъщала вековните усилия на хората, сълзите и потта им, за да бъде още по плодородна, приемала е със свитото сърце на майка кръвта на своите синове, за да стане още по-скъпа. Зе мя, която едва днес разкри ва богатствата си и щедро дарява хората.

И ако през мрака на сто летията се опитаме да изясним нещо за сегашното се ло Окорш, непременно ще трябва да спомена за онова време, когато може би в околностите на селото се е разазвало прабългарското знаме и кавхани и боили са разпъвали шатри и са чер таели планове за нея една по беда. Та нали не случайно бившето Рахман—Ашъклар е наречено на името на един от военачалниците от време то на Борис и Симеон — Окорш. Та нали тази земя дълги години е била люлка на велика и древна България, нали тя е наливала си лата в мишците на своите синове и ги е правела чести ти в победи и пословично храбри и непримирими в по ражения! И когато минарета та сменят черквите и полу месецът—кръста, когато фа натичният вик на ходжата заменя звъна на камбаните и над опожарената и окърва вена България пада черната нощ на петвековното омраз но робство, неимоверната обич към цялата земя бъл гарска не позволи на един народ да загуби себе си.

Някъде преди две-три столетия се е образувало

Новият център на селото...

турското селище Рахман— Ашъклар. И едва когато над измъчената българска земя изгрява звездата на нацио налното **освобождение, в то**ва турско селище се засел ват първите българи. Но не е било съдено тази земя да се обработва твърде дълго от свободни люде. Катаклиз мите от националните ката строфи, причинени от недал новидната политика на бъл гарската буржоазия, се отра зяват особено трагично на населението от тези земи. И отново минават години на скръб и неволи, на неизжи вени радости и преживени гегла, за да се стигне до ед на спогодба, разделила доб руджанската земя на две и станала причина стотици и хиляди българи да напуснат родните си огнища и да по емат пътищата към Южна Добруджа. Над 200 семейст ва от българското село Баш кьой, около 20 от Каталой и др. спират в Окорш и със замъглени от мъка по род ните места очи започват своя нов живот. Нов ли? Ни що ново не е имало—немо тията и борбата за залъка са били само по-големи!

А богатите навсякъде са си богати. И за да не станат напълно зависими от тях, де сетина по-будни и по-бедни, разбира се, окоршани слагат началото на кооператив ното движение и през 1942 година създават кредитната кооперация „Стефан Карад жа". Основател, директор, ка сиер, счетоводител и магази нер става Никола Стоянов — Вердето. Малко по-късно почти същите будни окоршани създават и читалище то, което обединява прогре сивно ориентиращите се жи тели на селото. И пак пър ви библиотекар е бай Нико ла Стоянов—**Вердето.**

В тревожно очакване ми нават тези няколко години, докато Деветосептемврийско то въстание и победният ход на Червената армия не из вършиха онзи коренен пре лом в живота на хората, чийто рожден ден ще чест вуваме през тази година. Но преди да заговоря за всич ко, с което тези две десети летия и половина са обнови

Селският пощальон

Обикновено в делниците на пощенския раздавач хората виждат само еднообразието и с нищо незабележимия труд. Та ка бе и с бай Велико от с. Ка липетрово. Преди повече от 28 години с насмешка предложили на бедното селско момче да стане расилен и пощенски раз давач в общината. Той нямал избор, съгласил се и тръгнал по селските друми да носи на хората радост.

Има в живота на бай Вели ко и дни, когато нуждата му е налагала да се отклони от познатите пътища. Да изпита някогашните горчивини на вой нишкия живот. Да стои край бълващата огън фурна. Да гле да с очите си и почувствува върху плещите си ужасите на войната като фронтовак. Но ни що не е било в състояние да го отклони, да премахне лю бовта му към селското утро, безкрайните друми и благород ните усмивки на хората.

Когато през 1952 година в село Калипетрово бе създадена пощенска станция, Велико Тер зиев, въпреки малкото възна граждение, нарамва пощаль онската чанта и остава с нея. А не му е било леко. То гава цялата поща той е трябва ло да получава от града, да я занася в селото и я раздава на хората. Сега за бай Велико всичко минало е само спомен, от който сам се удивлява как можал да издържи не месеци а години.

— Когато в селото открих парична и колетна служба — разказва старият пощальон — назначиха и първия началник. Досега се сменяха вече пет. На са редки случаите, когато ми се е налагало да изпълнявам всички служби заедно, без то ва да ме отчая.

Многото години работа като пощенски раздавач са направи ли от бай Велико нещо като жив справочник. Това, че цяло то село го знае, не е чудно, за щото той всеки ден посещава над 400 къщи. Интересно е, че той знае имената на всички от селото. Знае от къде и как во получават и затова и най-погрешно адресираното писмо намира своя получател.

Посветените години на неуморна работа донесоха на бай Велико не само признанието и уважението на хората, но и за служени похвали и награди на ръководството. Сега той е носи тел на значката „Отличник на Министерството на съобщения та". Наскоро редакциите на вестник „Работническо дело" и вестник „Силистренска трибу на" го наградиха за набрани най-много абонати на тези два вестника.

Петър ИВАНОВ

РАВНИНАТА И СЕЛСКИЯТ ЦАР

ШИРОКА и волна е добруджанската равнина. Широка и волна е душата на българина и много място има в нея за песни и възхвала на юнаци и борци срещу чуждите нашественици и поробители. А много нашественици са минали през добруджанската земя, заключе на между Дунава и морето, превърнала се на мост между Средиземноморието и степите на север от Кавказ. По степите яздели буйни коне племе на и народи с диви нрави. Земите зад Дунава ги привличали, но на пътя им били българите. В народната памет е останал споменът за много лю ти битки. И досега се пеят песни за татарски плен и за Рада татарска царица. Не е ли това далечен спомен за дъще рята на цар Светослав Тертер, дадена за жена на хан Чоки? А цар Ясен от друга песен не е ли цар Константин Асен Тих, символ на разкола сред боля рите в Търново? Далечно и мътно време е било, а след него още по-мътно дошло, тур ското, то заличило старите съ бития.

Докато боляpите се борели помежду си за трона в Търно во, татарите плячкосвали стра ната от Добруджа до Видин и селяните трябвало сами да се защищават. И се вдигнали въо ръжени дружини от Добрудж а, вдигнали се от Стохълмието, днешното Лудогорие. Наче ло застачал млад и силен вожд, довчерашен пастир. Той разгромил татарите, преслед вал ги и ги прогонил далеч зад Дунава. Войниците му го провъзгласили за свой цар и той ги повел към Търново — да тури ред в царството. На пътя му се изпречил цар Константин Асен. Вълните на сел ската войска го помели, врати те на столицата се отворили и селският вожд станал цар на България.

Първият селски цар в Езро па!

Не го ли е възпял във величавите си песни народът, така както е възпял толкова други юнаци и юнака на юнаците Крали Марко? В песните за Илия козарче и за Михалчо свинарчето, което се бие с кра ле и ги надвива, не е ли запазен спомен за този народен ге рой? Или славата му безследно е изчезнала, влизайки се в славата на по-късни борци, а борбата с татарите се е заличи ла от борбата срещу турците? Или след дългите и многобройни изселвания и преселвания в Добруджа и цяла Североизточна България споменът за селския вожд, победител над татари и царе, е избледнял и изтлял в могъщата сянка на незначителния прилепски феодал Крал Марко? Чудни и про тиворечиви са законите на народния епос!

Но ако името на селския вожд не е запазено в песните и преданията, какво е мястото му в историята? Как се казва той и как пишат за него древните летописци и хронисти? Те били историци на императори те и пълководците от знатен произход и не можели и мислят да допуснат, че човек от прост селски произход може да води войска и да бъде начело на държава. Селянинът, който се храни със зеле и марули, не е нищо повече за тях от един зелко или марулко. Така и нарекли вожда на българските въстанали селяни византийски те хронисти Григорий, Мануил Фил и Георгий Пахимер: нарекли го Лахана, марулко на гръцки. И плюели по този „прост в направата си човек", „който си въобразявал големи работи" и който „се грижел много за свинете си, но никак не се грижел за себе си". Изтънченото им обоняние се драз нело от миризмата на пот, а селският воин нямал време за отдих сред битките. Той изгра дил елитна войска от конници и пехота и увлякъл хиляди след себе си. Славата му се носела по родните полета. Бед ните селяни го търсели като спасител. И го назовавали ос вен с името му, още и с пряко ра Бърдоквата. Бърдоквата е жилава трева, а не крехка ма руля, както се иска на визан тийците! С яд Пахимер отбе лязва, че той „бил прославен навсякъде" и добавя, че „при нападенията си действувал сме ло". И още: „Не минаваше ден, без да се увеличи броят на при върженициите му и без българи нът да се отличи в някой нов подвиг".

А войските величаели своя цар с радостни викове:

— Да живее Ивайло, добри ят цар!

Ивайло! Ето какво било име то му. Едничък монахът Коста дин със светско име Войсил ни го е засвидетелствувал в преписка към едно евангелие:

„Аз раб божи Костадин, на зован Войсил Граматик, напи сах тази книга за презвитер Георги, назован пък Радослав в град Свърлеж, в дните на цар Ивайло и при нишавския епископ Никодим, в 6787, ин дикт 7, когато турците обсаж даха град Търново".

Това е било в 1279 година. Докато гърците обсаждали Търново, Ивайло се биел с тата рите в Добруджа. Страшният хан Ногай бил изпратил своя военачалник Касим бег да оплячкоса равнината. А от из ток, откъм Варна, идела дебар кираната войска на чуговния протостатор Михаил Глава. Притиснат от две страни, Ивайло се намерил обсаден в яката крепост Дръстър. А вер ните му войводи Куман, Стан, Момчил, Кънчо и Дамян пазе ли като орли старопланинските проходи.

Три зимни месеца прекарал об саден в Дръстър селският цар, а през това време в Търново бил наложен на престола страх ливият Иван Мицо под името Асен III. Касим бег се надявал да стане протостратор, но бил изигран и започнал тайни пре говори с водача на боляpите Георги Тертерий. А войската на Ивайло се раздирала от про тиворечия. Селяните искали да се върнат мирни при земята. Богомилите вече отричали Ивайло, защото станал цар, боляpите се страхували от не го и го изоставяли, църквата го анатемосала като посетен от бесове. Никой владика не иска л да благослови войските му пред поход. Какво трябвало да направи Ивайло?

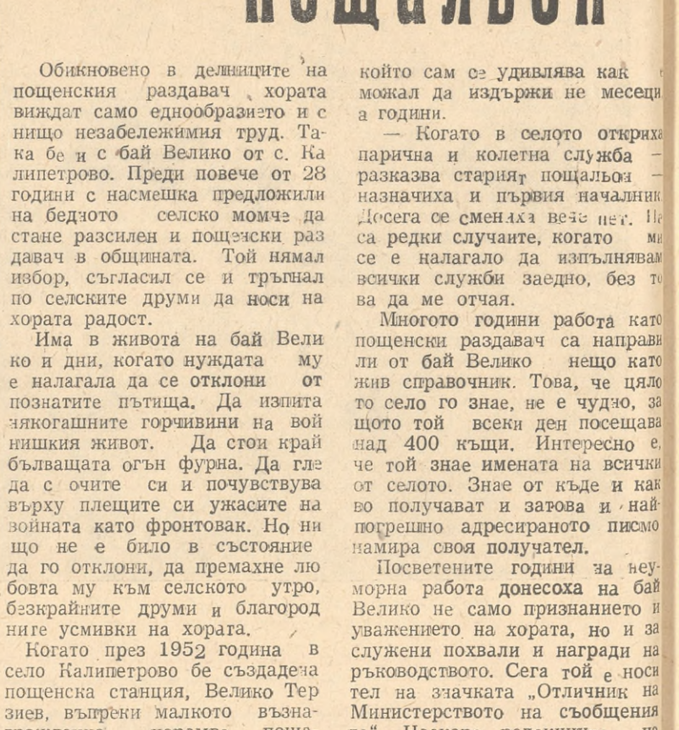
През март 1279 г. Ивайло скъсал обсадата и побързал да се яви в помощ на войводи те си по старопланинските про ходи. Ударил в гил войските на Михаил Глава, а после уда рил татарите, които опустоша вали Добруджа. Но щастието му изневерявало. Гонени от ре лигиозен страх и суеверия, увещавани от богомили и боляри и примамвани от пролетния ми рис на земята, войниците му напускали армията. Много ра бота свършило и византийско то злато, а боляpите довърши ли всичко. Цар бил вече Геор ги Тертер. Изоставеният Ивай ло потърсил съюза на изигра ния Касим бег. И двамата отиш ли в лагера на хан Ногай. Ис кали помощ против търновски те боляри. Помощ дошъл да иска и бившият свален цар Иван, наречен Асен III, от име то на своя тъст византийския император. Ногай обещавал и на двамата смъртни врагове помощта си, а византийската дипломация чрез Ефросина, же на на Ногай и дъщеря на им ператора, плетела смъртонос на мрежа. В разгара на един пир Ногай посочил Ивайло:

— Този е враг на моя баща, императора. Да бъде посечен!

Стражите са спуснали ненадей но, х в а н а л и го за ръцете, забили меч в гърлото му и след като го повалили, го убили. Убили и Касим бег.

Така трагично завършил Ивайло, първият селски цар, под победните копита на чийто кон е кънтяла Добруджа и от победния вик на когото са ехтели лесовете на Лудогорието. Забравил ли е народът под визите му, та името му е потънало в забвение, или го е заличил от паметта си, защото не е можал да му прости отива нето при татарите? Но нали то ва отиване е последен опит да се помогне на България? Чудни и противоречиви са законите на народния епос.

Борис ИЛИЕВ

БОГАТСТВО НА ГОДИНИТЕ

влението в селото. И началото на този процес го сла гат пак те—бедните и безимотни селяни, за които най-после е настъпило времето да кажат своята дума. Осъзнали с цялата си същност, че това е най-верният път, че правдата, която новата власт носи, е тяхната истина, те влагат цялото си трудолюбие, на което е способен само беднякът добруджанец всичките си сили, сълзи и мъка в името на новия живот, който техните собствени ръце ще построят. Едно велико начало, изпълнено с напрежение, а понякога и с недоверие, се е осъществявало из цялата страна, осъществява се и в Окорш.

В читалищната библиотека могат да се намерят достатъчно увлекателни книги за всички.

Когато двадесет и тримата бедни, но решителни окоршчани, създават преди повече от двайсет години ТКЗС „Георги Димитров", те едва ли са съзнавали, че от криват нова страница от историята на селото. И въпреки неимоверно трудните първи години, те издържат на полугладното съществуване и за цял живот зазиждат в основите на кооперативното стопанство мъката и сълзите си. Затова тези основи са така здрави. Защото да се пише история с труд и пот, с немотия и сълзи, не е лека работа и всяка стъпка напред, всяка победа струва прекалено много, за да не се помни. А пристигането на първия камион в селото, на първия трактор, на първия комбайн са цели страници от тази история, защото цялото село се е стичало да ги види, да се увери, че те наистина могат повече от човека. Сега вече кооперативното стопанство разполага с десетки трактори, камиони и комбайни, с най-нови съоръжения за обработката и прибирането на различните култури, но те вече никому не правят впечатление. Каква огромна революция се е извършила в съзнанието на хората през тези двадесет и пет години, за да могат да приемат новата техника като нещо напълно естествено!

Една след друга минават годините. От бедното, едва свързващо двата края кооперативно стопанство няма и помен. Отдавна са останали в историята смешно ниските добиви от основните култури. С високо темпо, с широк размах работят и създават новите окоршки стопани. Наистина е нужно пословично трудолюбие, за да се реализира през миналата сушава година обща продукция за над три милиона и двеста хиляди лева, от която чистата е над един милион и седемстотин хиляди. И може би окоршкото стопанство е едно от малкото в окръга, които са успели да преизпълнят плановите в животновъдството и да го превърнат от губещ в печеливш отрасъл. Новият моделен краварник, който ще бъде построен през идната година, ще създаде още по-благоприятни условия за развитието на животновъдството. Във фермите са изградени и работят добре бригади за комунистически труд, бригадите за комплексна механизация също работят добре и резултатите са насърчителни.

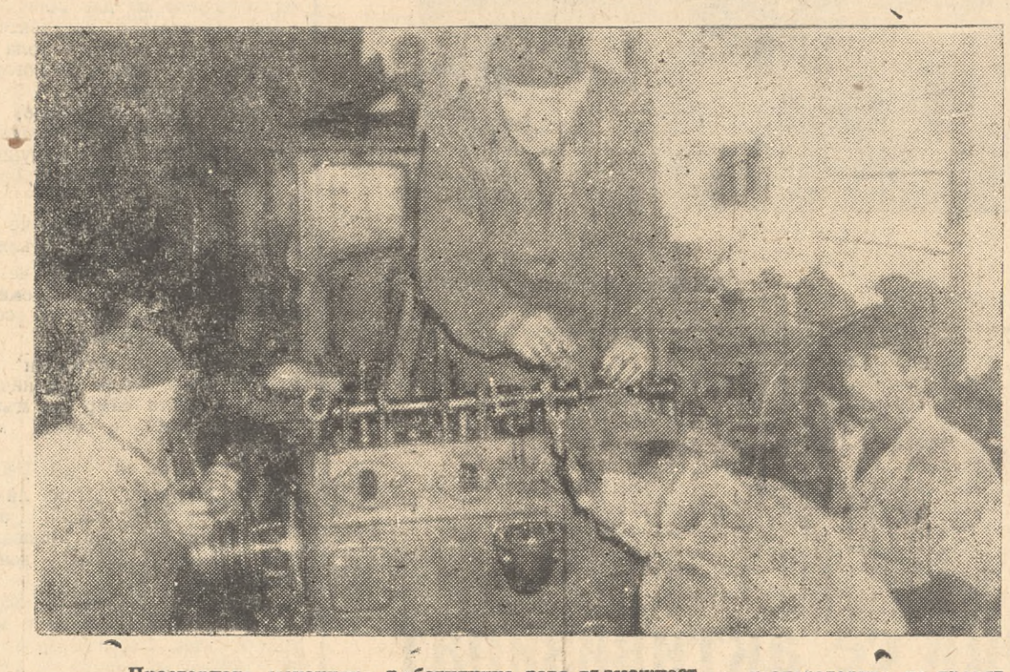
Тези факти не са случайни. Те говорят не само за едно материално замогване на хората, защото и то е нещо напълно естествено— те са красноречивите факти на възхода, на обновлението.

А то не е само в кооперативното стопанство. Най-важното, най-ценното обновление това е в хората. Някак си неусетно по-иначе заживяха. Та погледнете къщите им — я има, я няма две-три стари къщи в селото. Около осемстотин радиоапарата осведомяват за събитията по света, стотина телевизионни антени са протегнали ръце към небето, хладилници, прахосмукачки — всичко това вече е престанало да бъде лукс за тях — то е необходимост. Да не говорим пък за безбройните строежи, които народната власт построи през тези години — ще спомена само сградите на съвета, читалище, училище, болница, търговската сграда, хилядите метри шосирани и асфалтирани улици и още много други благоустройствени дела, напълно закономерни за нашето време. Но очевидно е, че и те не задоволяват достатъчно нуждите — нови сгради постепенно се отърсват от скелите — все по-красиви, все по-модерни.

Годините си вървят, едно след друго се сменят поколенията. Тези, които раздадоха себе си, за да положат основите, са вече възрастни, а децата и внуците им, които са всмукали заедно с майчиното мляко непрестанното трудолюбие и създателския устрем, кръстосват полята и нивите и продължават делото на своите майки и бащи, за да го поемат от тях техните синове, за да пребъде делото на социалистическия прогрес.

Нова вяра, по-силна и по-вечна от всякаква религия, създадоха тези двадесет и пет години в хората—несломимата вяра на човека-творец, поел в ръцете си собствените си съдбини и дръзнал да направи за четвърт век това, което другите са правили за столетие. Тази вяра е най-силното оръжие, тя дава сили да се направи повече и сега, когато окоршките стопани и целият народ ще празнуват двадесет и петата рождена дата на свободата, се хвърли за миг един поглед към изтеклите години, ще се разбере какво неоценимо богатство са те и колко далече е отишла нашата изстрадала и процъфтяваща България.

Николай ЗЛАТЕВ

Просторната механична работилница дава възможност на кооператорите да правят цялостен ремонт на машините.

НОВАТА СЪДБА НА ДОБРУДЖА

В миналото, далечно и близко, не един пътешественик и писател е кръстосвал равната земя на Добруджа. Поводите са били различни: един е покорен от славната съдба на този кът от България, свързан с името на Аспарух и Иваило, друг — от пасторалната романтика на земята, простряла се от Черно море до Дунава.

И ние сега пътуваме през Добруджа. Минаваме през села та, спомняме си за Йовков и въпреки това пред очите ни живее една друга земя: пак с безкрайни жита, с дъх на пелин, с далечен хоризонт...

Но нима това е старата Добруджа!

„Равнина, безкрайна равнина наоколо, додето ти стига окото. Само там, хе-е, де небето докосва златожълтите ниви, готови след ден-два за жътва, се издига могила. Синьо-зелена, далечна, извишила се над равното поле, същинска планина. Недалеч наоколо, а окото ти не може да обхване това злато поле, разлюляно излекa, сякаш златни потоци са се сипнали и потекли по земята." Поз чато описание. То е станало толкова тривиално, че можем да го отнесем към впечатленията на всеки автор в миналото. Безкрайна земя... жита.

Описанието на хората, на живота им, се прокрадва само понякога. Като че ли всички са били и безгрижни, и щастливи сред тези ниви от жита. Тогава идеализацията става неизбежна: „Селото е недалече. Виждат се покривите и малко от ниските, варосани с бяло къщици, и пътите, по които са накачени върви с червен пипер... Овчарят бе аргатин в селото. Но когато имаше берекет и нему доволните и щедри стопани отпущаха повечко".

Богата земя, щедри стопани и за аргатите има нещо. Какво повече може да се иска. Прекрасен свят, видян през идеализиращия поглед на авторката.

...Всеки път на Добруджа се ще ви отведе в едно село. И ще видите наследниците на старите аргати. Техните ръце строят нови къщи с ъгълни и светли прозорци. Те издигат училища, читалища, търговски комплекси. Ролите са сменени — господарите сега са те. Затова така уверено те водят комбайните през житата и тракторите през угарите на Добруджа. Къде остана старата битова картина? Къде?

И пак си спомняме думите на един герой от произведение на Стоян Чилингиров: „Хубава е нашата Добруджа, много е хубава, ама няма пътища като хората. То е сега тъй, ами ако каже господ да плисне малко дъжд — не можем стигна и до вечерта. До главините — малко е, ако кажа така — целите колела ще затънат". Що за селянин е този — чуди се Чилингиров, та непрекъснато мърмори. Няма ли за него поводи и камшик да си гледа работата... А ние си представяме изровените пътища по Добруджа. Тогава, когато автобусите от Силистра до Варна, Шумен и Русе, пътували с дни, целите потънали в прахоляк. Къде ли са старите „пантонджии" сега? Може би техните синове прокарват асфалтовите пътища!...

Добруджа, старата!... Вижда ме я от картините, оживява в разказите. Виждаме я от изложените снимки. Ето я Силистра: с многото минарета и с безкрайно многото схлупени къщици, над които се издига Педагогическото училище, гимназията. Останалото е керемидени покриви на къщички и малки магазинчета. За тях сега ни напомнят само снимките. Основите им лежат под новите жилищни сгради, под блоковете на главната улица.

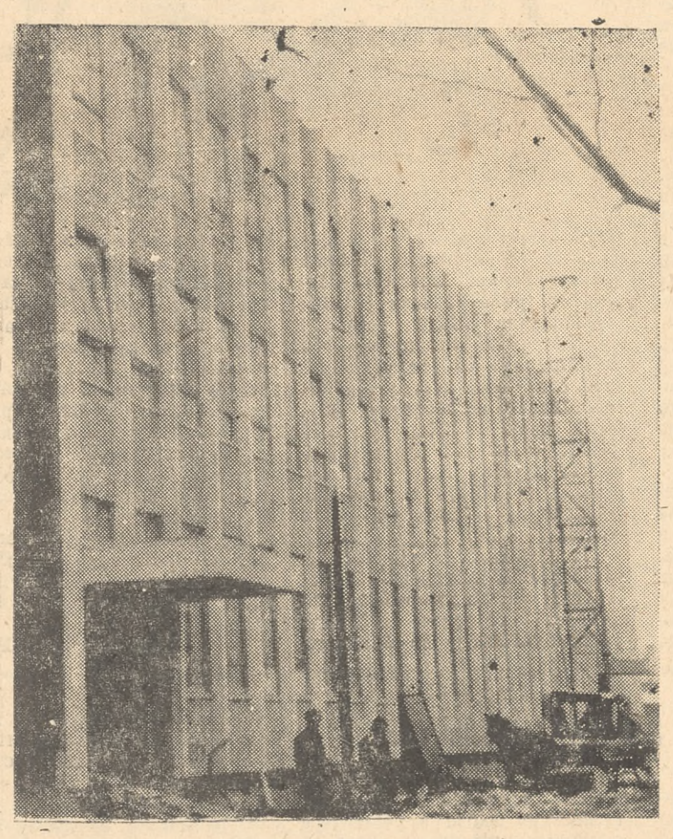
Добруджа, новата!

Нима можем да си я представим без новите хора, строители на един нов живот. Нима можем да мислим за нея без заводите, които израснаха в Силистра: за електронни калкулатори, за металорежещи машини, за стругове. Дулово, онова безводно селище, също издига заводи. Новата слава на Тутракан е заводът за газови печки.

Още много са придобивките на нова Добруджа. Те се множат всеки ден и расте старата слава на тази равна земя, простряла се между Черно море и Дунава...

С. ИВАНОВ

И НИЕ ЩЕ ИМАМЕ НОВ ДОМ

Тази сграда с величествената колонна фасада, която фоторепортерът ни засне в най-слънчевия ден на март, е издигната на непопулярната засега улица „Бесарабия". Десет стаи от третия етаж и чяколко от първия и втория са определени за редакцията на нашия вестник. На първия етаж ще се разположи печатницата на промкомбинат „Дръстър". Според плановете на Стройрайона трябваше да се нанесем през един от есенните месеци на миналата година. Разбира се, есента отдавна мина, изнизват се и последните дни на зимата. Скоро щъркелите, които вече шест години посрещаме и изпращаме от прозореца на редакционната ни стая, ще кацнат още веднъж върху Караегриевата къща. Те ще се върнат на старото си място и чак тогава ние ще отидем в новото.

В дните пред юбилейния 1 500-тен брой на „Силистренска трибуна" мазаческата бригада на Атанас Енев довършва последните вътрешни работи в машинната зала на печатницата. Сега в нея е тихо, ако не се смята шумът, издаван от мистриите при заглаждането на хоросана. Тихичко разговарят и четиримата техници, които монтират новата печатарска машина, доставена от Ейския завод за полиграфични съоръжения. Няма да мичат може би две седмици и шумът от вакуумната инсталация и тракането на зъбчатките ще покаже, че тук се печати вестник. И тогава към улица „Бесарабия" ще потече белият поток от информации, репортажи, кореспонденции, в които нашите дописници ще разказват за делата на трудовите хора. В тях ще има хубави думи и за строителите, за да бъдат по-ярки успехите им, да става по-здрав хоросанът на дружбата ни.

Ние, репортерите, ще бъдем на третия етаж. От височината се вижда целият град. Не обновен, а нов! Такъв, какъвто е в сърцата ни. И затова репортажите ни ще бъдат възторжени, изпълнени с топлота и слънце.

И „Осата" ще бъде на третия етаж. От високото се вижда по-далеч...

Тази сграда с величествената колонна фасада ще бъде нашият дом. Строителите са го направили хубав и вярвам не случайно са оставили вратите му широко разтворени.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

В писмо до редакцията нашият читател от гр. Оряхово Тошо Виткин моли да го запознаем със състоянието на волейбола в Силистра и представянето на мъжкия волейболен отбор на „Доростол", на който той е бивш състезател.

На молбата му отговарят Христо ХРИСТОВ и Любомир КАПИТАНОВ.

ДРУГАРЮ ВИТКИН,

Спортно-състезателчият живот е пълен с големи преживявания и оставя трайни спомени. Вие навярно още си спомняте напрегнатата среща с „Академик"—Варна. Игрището на Противопожарна охрана тогава стана поле на небивало в Силистра спортно сражение. Хилядите ентусиазирани зрители бурно ви окуражаваха, но вие им утолихте жаждата за победа. Любителите на волейбола още си спомнят за Вас и за останалите от отбора, който се състезаваше в „Б" РВГ — блестящия Иван Господинов, Иван Якимов, Кръстьо Надарлийски, Иван Михайлов, Цоньо Йорданов, Балабанов, Велико Димитров. От онази година обаче отборът се задвижи по низходяща линия, а волейболът загуби своята популярност в Силистра.

От 1963 до 1967 година отборът три пъти влезе и три пъти напусна „Б" волейболна група, т. е. в края на същата година, в която играе в „Б" група, изпада. Миналата—1968—година се яви на квалификационен турнир, но не успя да се класира и сега е в „А" окръжна група, в която влизат още отборите на Тутракан, Дулово, Мерден, Зафирово, Сокол, Чернолик и Смилец. В таблицата за есенния полусезон е на второ място—след Дулово. В отбора участвуват: Георги Овчаров, Иван Бошнаков, Стоян Димитров, Цоньо Димитров, Велико Димитров, Румен Атанасов, Тодор Иванов, Георги Атачасов и Димитър Добрев. (Сигурно Ви прави впечатление, че ваши съекипници още не са напуснали волейболната сцена).

Резултат на какво е слабата вече популярност на волейболната игра в Силистра? Отговорът на този въпрос ни води до една верига от причини и следствия.

Популярността на даден спорт винаги намалява, когато не се постигат успехи. Но да нямат успехи силистренските волейболисти има и външни, независещи от тях причини. ОС на БСФС цени тази игра, но повече като източник на „бройки", които да се впишат в отчетите за масово спортуване. Иначе не се отделят някакви големи грижи за нейното развитие и постигане на високо спортно майсторство. Но възможно е такива да са указанията на ЦС на БСФС.

Времената се менят, а за едно с тях и вкусовете. Сега в Силистра се набляга на баскетбола (има школа), отделя се внимание и на леката атлетика (имаме и отлични резултати в този спорт), но на почит е, разбира се, „цар Футбол".

Щом като в баскетбола от нищо се направи нещо, логично е във волейбола да се постигне по-евтино голям успех. Но поне засега някакви симптоми на зараза на спортни ръководители, състезатели и публика от волейболна мания няма. Волейбол обаче се играе навсякъде — по училища, предприятия, учреждения, в повечето от които има и площадки. Провеждат се градски първенства и турнири, в които участвуват 16 отбора на физкултурните колективи от града. Та база за напредък в спортното майсторство не липсва, но липсва друго — такава цел не е поставена. Но за това не можем да виним само състезателите — на тях не им липсва желание да се укрепи един отбор, който да представя добре града.

Тъй като не можем да ви зарадваме с някакъв успех на мъжкия отбор, поместваме снимка на девическия отбор при ДЗС—Силистра, който миналата година завоюва първо място на спартакиадата на селскостопанските работници. Ще ви зарадва сигурно инициативата на волейболната секция в чест на 25-годишния юбилей на свободата и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град да се организира волейболен мач между ветераните и сегашния отбор.

Какво мислите за в. „Силистренска трибуна"?

(весели интервюта)

Както е известно, в. „Силистренска трибуна" е най-големият — по формат и тираж — вестник в Силистренски окръг.

Както всяка майка харесва чедото си, така и ние си го тачим, но дали нашето „чедо" (което не е само на редакторите) се харесва на читателите?

Ето какво мислят за вестника някои читатели.

АЛИ РИЗОВ,
Силистра

НИЕ: — Не съжалявате ли, че сте се абонирали за „Силистренска трибуна"?

ТОЙ: — Защо да съжалявам: станалото — станало.

НИЕ: — Кое ви прави най-силно впечатление във вестника?

ТОЙ: — Обявата, че се търси управител на дома за мъже с душевни недъзи в Заград (често я помествате).

НИЕ: — Какво ще пожелаете на редакторите?

ТОЙ: — Всички да станат журналисти.

НИЕ: — Вярно ли е това, което чуваме, че ако човек четял една година нашия вестник, щял да стане агроном?

ТОЙ: — Не е вярно. Може да стане най-малко младши научен сътрудник.

ВАСИЛ ГЕОРГИЕВ,
ЗММ — Силистра

Интервюирахме го в кафе-сладкарницата, когато си пиеше кафето и четеше „Силистренска трибуна".

НИЕ: — Има ли нещо интересно в този брой?

ТОЙ: — Да. В момента чета за тенниса. Отборът на ЗММ е на първо място. „Силистренска трибуна" често пише за ЗММ, където работя, затова го чета.

НИЕ: — Ако работехте в редакцията, какви материали бихте публикували?

ТОЙ: — Предимно спортни.

НИЕ: — Колко от тези 1 500 броя сте прочели?

ТОЙ: — Към петстотин.

ЕМИЛ ЛЕФТЕРОВ,
Айдемир

НИЕ: — Какво не ви харесва във вестника?

ТОЙ: — Получавам много вестници и „Жената днес". От четири години съм абонат за „Силистренска трибуна". Как да го преценя. Добър е. Но стават кражби. А вестникът мълчи. Аз познавам магазинери, които са начитани с по 2 000 лева и пак са си магазинери. Някои селски ръководители назначават жените си на полека работа. Но аз работя в града — в „Каучук и пластма си". Двайсет години съм спортувал — интересувам се от спорта. А във вестника чета все за млекопадой и бройлери.

МИНКО ДИМИТРОВ,
доскоро нормировчик в Добротица

НИЕ: — Вярвате ли във вестника?

ТОЙ: — Веднъж излъга. Туристическото дружество в Добротица беше организирало поход до „Амбарица", а вие писахте, че го е организирал Комсомолът.

НИЕ: — Някакви препоръки да имате?

ТОЙ: — Относно показателите. Пишете за кооператори с по-ниски показатели, докато има такива с по-високи. Тях трябва да търсите. Потърсете си кореспонденти с ценз.

ХРИСТО ДРАГАНЧЕВ,
продавач в магазин № 30 — ДТП

Бай Христо продава вестници и разни дреболии в центъра на Силистра, до кино „Москва".

НИЕ: — Бай Христо, в кой сезон най-много се харчи нашият вестник?

ТОЙ: — Когато узреят черешите... Майтапа настрана — продава се вестникът. Хората го търсят, изглежда го харесват.

НИЕ: — А на тебе харесва ли ти?

ТОЙ: — Аз го чета най-редовно. Добре е да печатате повести, повече спортни материали. Засега продавам по сто броя, ще ги увелича на 150.

СИЛИСТРА ВДЪХНОВЕНИЕ И СЪДБА

СИЛИСТРА СНИМКА: Светослав РУСЕВ

ДУНАВСКИ ЛИСТОВЕ
страница за литература и изкуство

Литературните творци се активизират

Литературният кръжок „Сава Доброплодни“ при Образцово народно читалище „Доростол“ в Силистра навършва десет години от създаването си. Негови членове са били известните днес млади писатели Атанас Ценев и Иван Теофилов — Свежин.

В последните няколко години кръжокът водеше анемичен организационен живот. Обаче неколцина от неговите членове не прекъсваха своите творчески търсения. Те печатат свои творби в окръжния и в централния печат. Редакцията на окръжния вестник стана за тях естествено място за срещи и разговори. Почти всеки ден тук се срещаха и се срещат Борис Илиев, Стефанка Станева, Руси Шимабеев, Николай Йорданов, Добри Йорданов и др. Тук те споделят своите творчески намерения, планове, радости и несполуки.

Разбира се, за всички е ясно, че кръжокът трябва да провежда редовно своите сбирки, да организира литературни четения, срещи с утвърдени писатели и пр.

С тези мисли членовете на кръжока се събраха през февруари на своята първа за годината сбирка, която беше последвана от още няколко сбирки. На първата сбирка присъствува и заместник-председателят на Градския народен съвет в Силистра Иванка Милчева.

Бяха обсъдени редица важни въпроси като: участието на силистренските литературни творци в конкурса в чест на юбилейните годишнини, начина на провеждане на бъдещи те сбирки, съдействието на читалището и Градския съвет за изкуство и култура в организирането на литературни четения, творчески командировки, издаването на литературен сборник и пр.

Мисли за бъдещата работа на кръжока споделиха Борис Илиев, Сава Христов, Симеон Манолов и др.

Иванка Милчева увери членовете на кръжока, че те ще имат пълното съдействие на Градския съвет за изкуство и култура в осъществяването на всички полезни инициативи.

Творческата атмосфера в кръжока безусловно ще съдействува за по-пълното изявяване на неговите членове.

За председател на кръжока беше избран Сава Христов.

Сбирките на кръжока ще се провеждат всеки вторник от 18 часа в редакцията (по липса на помещение в читалището).

В тази страница поместваме творби на силистренски автори, членове на литературния кръжок „Сава Доброплодни“.

Добро утро, Силистра!

В един плавен и тих завой
Дунав бавно водите бистри.
Глас на птица. И син покой.
Добро утро, Силистра!

Ти нагоре растеш, встрани,
във сърцето ми се простираш;
палиш весели светлини
във очите ми. И пулсираш.

А столетията мълчат
в камък, в амфора, в колесница;
и във въздуха, и отвъд
оня радостен глас на птица...

Симеон МАНОЛОВ

ЖИВЕЕ ДРЪСТЪР

Само тази земя е по-стара
от най-старата българска слава.

Тогава..
Когато още българите спят
във своята езическа утроба
и в синия славянски поглед
името, с което сме наречени
не е изречено...

Живее Дръстър!
Като луната,
отбелязваща годините
на всички идващи отнякъде,
на всички,
родени тук в гнездото на стените му.

Какво са римските ръце,
градили камъка?
Какво са римските очи, които
са бродили под синьото небе,
наричайки душите си изгначици.

Със друго име е наречена
земята ни.
Все още непознато, но предчувствано
от силните мъже, които дълго
се взирали от варварския бряг...
И търся нейде в себе си дълбоко
прозрение, което да ми каже
как русокоса плитка се е вплела
в коравия им конски флаг,
коя е тази сила и къде е
на трайността великото й таинство...

Живее Дръстър!
И сега, и винаги,
дори когато няма вече време,
една луна над Дунава ще свети
над името, в което
е кълнило
и е отрасло българското
царство.

Енчо ЕНЧЕВ

На Станка Пенчева

Хубава Стана, хубава Яна..
Хубави, хубави, хубави.
Снажен като Балкана
юнак ги люби
и недолюбени си останаха
хубава Стана,
хубава Яна.

Турчин ги турчи,
везир ги мами;
под тънка хурка
или под знаме —
хубава Стана,
хубава Яна
българки си останаха.

Крият комити
и харамии.
Старост ги слита.
болест ги пие —
хубава Стана,
хубава Яна
хубави си останаха!

Симеон МАНОЛОВ

Пътуване с „Икарус“

„Икарусът“ закъса, когато беше минал вече стръмното надолнище. Шофьорът тутакси опъна дългите си крака под прашното му шаси, сякаш искаше скришом от нас, пътници те, да пошушне нещо на машината. Разговаряха така повече от час. Но когато излезе, потънал в пот и нафта, стана ясно, че нищо не е постигнал.

— Ако има самодейци, могат да потропнат на тревата, докато се върна с нова част от базата — каза с гъгнив глас шофьорът, а веселата нотка във фразата му прозвуча смешно.

В „Икаруса“ бяхме малко пътници и не вярвам някои от тях да е бил самодеец. Но въпреки това всички се изсипаха на моравата. Все пак в затоплената кола останахме трима души: аз, моят съсед, млад мъж с неопределена професия, и една блондинка, която беше заела мястото на кондуктора.

Сега, когато колата се изпразни от пътниците, имах възможност да я разгледам добре: младо момиче с ведро лице, одухотворено от две живи очи. Беше кръстосало красивите си крака, които късата пола не можеше да скрие от погледа на моя спътник.

Двамата, кои знай защо, се спогледахме. Не го познавах, но той доверчиво ми пошушна:

— Момиче и половина, ората че...

Огледа се и като видя, че в колата няма никой, продължи:

— Но да не мислиш, че е недостижима... Такива номера на мене не минават. Ей сега ще я поканя при нас.

Чувствувах се задължен да му отвърна с една иронична усмивка, които само ние мъжете си разменяме в такива моменти.

Сигурно съм го насърчил. Ето че я покани: „Няма ли да ви досажда една покана, ако седнете при нас. Ще решаваме кръстословици, докато дойде шофьорът“.

Гледай го хитреца. Едва свърши встъплението си и момичето стана. Съседът ми брък на в джоба на сакото си и наистина извади вестник с обеми ста кръстословица.

Момичето седна на отсрещна та седалка. Докато те започнаха да търсят някакво име на да лечен композитор с тринадесет букви, аз неволно се впуснах в разсъждения за морала, за възпитанието и за онези неща, чиято компактност дразни престарелите лели. Познавах този род красиви момичета. Имах приятел, който неведнъж ме беше въвеждал в тяхната среда. Запиташ ли ги за българската литература, ще ви изрекат имената на Ботев и Вазов в скоропоговорка, а речеш ли да споделиш мнение за романа „Казаларската царица“, току се чудят: „Ама от кой писател беше това чудо“. И веднага бързат да се компенсират с биографични данни за Джони Холидей и Луис Армстронг, които издали еди-колко си милиона еластични пластмасови грамофонни плочи.

Хем си размишлявам, загледан в здрача, който се стеле между полето и хоризонта, и току чувам, че съседът казва:

— Вие сте умница и половина... И знаете ли — направих едно откритие. Ако сте любопитна, ще ви кажа — току-що установих — че профилът ви страшно много ми напомня за жената на Ив Монтан... Как се казваше тя...

Чувам, все така загледан навън, че момичето споменава въпросната съпруга на Ив Монтан и че този път гласът й е особено чуруликащ. Тя хихна и се смее с онзи смях, с който боравят жените, които не са безразлични към партньора си.

Сетне и двамата се умълчават, защото трябва да си припомнят названието на една планинска верига, която пресичала северната граница на Перу. Съсредоточават се, а погледът ми обхваща пръснатите пътници навън.

След малко ще мръкне, а нашият шофьор още не се е върнал от базата в града с онази проклета резервна част. Виждам, че хората са разтревожени. Зад салкъмите се намира нещо като ханче. Сградата сигурно е обитавана от кантонерско семейство. Оттук ясно се вижда, че прозорците на долния етаж светят, а зад красивата нисичка ограда, боядисана в ярко зелена боя, една жена завърта ръчката на герана, над който имаше покривче с посивяла ламарина.

...Моите съседи изведнъж решиха да оставят мястото на онези вериги, които минават през Перу. Извърнах глава и едва не ахнах — момчето се беше преместило при момичето и едната му ръка свойски се беше разположила върху раменете му. Потърсих погледа му — той за втори път ми намигна през този след обяд, докато чакахме завръщането на шофьора. Вече знаех какво се крие зад това мъжко чамигване. То винаги за места думите, като тези например: „Работата е опечена. Виждаш ли — птичката е в кафеза“.

От егоизъм ли започнах да завиждам на красавеца и почувствувах, че го намразвам, докато той все повече и повече се приближаваше до момичето.

Чувах, че сега разговарят за модните прогнози и че блондинката оживено настоява на някаква своя теория, че бикините вече ужасно били демоде.

Вече говореха по интимни въпроси с онази деловитост на хора, които не страдат от остарели предразсъдъци.

Почувствувах се излишен и като се извиних, излязох навън, за да подишам вечерния хлад, защото всичко това, което ставаше около мене, ме беше довело до особено състояние. Видях, че след малко и те слизат от „Икаруса“ и тръгват по коларския път из полето под насмешливите погледи на малкото пътници, които се навъртаха край повредената кола. „Край — викам си — и това ако е възпитание, здраве му кажи.“

Мина половин час, когато зидях, че моят съсед се завръща сам в здрача. Вътре в осветения автобус разбрах, че е мрачен, и се изненадах. Този път му намигнах аз по свойски и му викам:

— Е, как е блондинката?

В отговор получих една дузина „любезности“ по адрес на онази „простачка“, която се опитва баш чего да прати за зелен хайвер, него, който от жени главата му е побеляла.

Мъчех се да отгатна какво се крие зад всичко това, докато онзи сам разказа всичко, забравяйки в гнева си за собствената си гордост. Оказало се, че го викал навън не за нещо друго, а за да провери дали момичето на кантонера няма между книгите си случайно някакъв атлас. Тя била принципна: всеки културен човек трябва да реши докрай една кръстословица. Иначе за какво живее, щом не познава света около себе си.

— Остана да търси названието на онези проклети планински вериги в Перу — додаде моят съсед и потъна в седалката...

Руси ШИМАБЕЕВ

Концерт, който завладя публиката

Това бе събитие, което никой не откри, нито пък стана нужда да го закрива. Предварително раздадената програма бе достатъчна, за да информира публиката. Тя очакваше от пианистката Лиляна Стринска, която даде самостоятелен концерт на 13 т. м., най-хубавото от творчеството на Бах, Моцарт, Бетовен, Шопен, Прокофиев... И на рояла преподавателката по пиано в Детската музикална школа в Силистра наистина заговори с езика на безсмъртната музика. Като че ли връх на всичко бе изпълнението на Лунната соната на Бетовен.

Младата и талантлива пианистка завладя сърцата на посетителите. И те й благодариха за това с ръкопляскания при всяко появяване на сцената. Дори настояваха да повтори някои от изпълненията.

Хубаво е, че нашата съграждanka изпълни с такъв успех своя концерт. Хубаво е също, че публиката бе достатъчна — салонът на Театъра бе почти пълен. Нека това „почти“ не ни смущава, то ще изчезне в следващите концерти. За това говорят и цветята, поднесени на пианистката от името на читалище „Доростол“ и нейни ученици, и чудесното настроение на публиката след концерта.

Димо ИВАНОВ

ТОЗИ ГРАД НА ДУНАВА...

Ателието на художника Георги Куртев ни посрещна с обичайната си обстановка: с портретите и пейзажите по стените, с керамичните изделия и скици те, с незасъхналата глина на масата, която чака ръцете на твореца, за да реализира постепенно контурите на един нов медальон, на една нова чаша...

Този художник вече години наред живее и работи в Силистра — неговото родно място. В съзнанието още е запазена представата за старата улица, за дарака „Гръм“, за малката рекичка — всичко свързано с детството му. За съжаление старите скици не са запазени. Но затова пък художникът има толкова много нови работи, посветени на Силистра.

Може би помните участието на Георги Куртев в последните изложби на силистренските художници. В тях винаги е представял добруджански пейзажи, портрети, натюрморти. Но колко много са и платната, в които той рисува родния си град. Трудно е да се изброят всички. С еднаква обич Куртев рисува и зимния, и летния пейзаж. Спомняте ли си зимните му пейзажи: в тях той търси чистата атмосфера на зимата и я постига с един синьо-зелен колорит. Тези му творби действуват с едно хубаво лирично настроение. В тях Куртев не търси необичайния ракурс и изненадващия план. Вълнува делничният вид на града, който той ни поднася с верен естетически вкус.

Като всички хора на четката, Куртев обича да рисува града от възвишенията „Меджидията“ и „Албена“. Та нали никой друг крайдунавски град не може да се похвали с такъв хубав панорамен изглед! Оттук Силистра се вижда като на длан: с Дунава, с изсивелите покриви на старите къщи, с белотата на новите сгради. Вижда се цялата Силистра с характерното си разположение. Така в творчеството на Куртев остават и много платна, уловили този топъл и лиричен пейзаж.

В много обществени сгради ще видите творби на Георги Куртев, пак посветени на Силистра: на стария и обновяващия се град край Дунава. Някои от тях ще останат като не заменими документи.

А керамиката на художника? Нима можем да си я представим без онази постоянно присъствуваща тема за града. Ще я открием във вазите, в сервизите, в медальоните, които той създава като сувенири с толкова много обич. Във всяка негова нова творба, посветена на юбилея на града, трепти миналото, реализирано с типичните си подробности.

Ръката на Георги Куртев ще открием в постоянната украса на гимназията, на селскостопанския техникум и на редица други училища; той създаде герба на града, участвува като съавтор при изграждането на барелефа, посветен на II събор на хоровете от крайдунавските градове.

Утрешните работи на художника отново са свързани с града. На преден план са големите ангажименти към монументалната украса на Силистра. Идва ред на сграфито на фасадата на строителната организация, на керамично пано върху фасадата на ресторант „Златна Добруджа“. Скиците вече са хвърляни; много, много скици, от които трябва да се подберат най-добрата. Защото за своя град един художник трябва да създаде най-хубавите си, най-значителните си творби. Един дълг, на който Георги Куртев служи с неизменна вярност...

С. ХРИСТОВ

БИБЛИОТЕКА ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 32 (1501) | Вторник, 18 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Безспорни успехи

Безспорни и постоянни са успехите на животновъдите от село ТЪРНОВЦИ, които отглеждат телета за угояване. И сега Акиф Хасанов, Шабан Бекиров, Идирис Хасанов заедно със заведущ фермата Селим Селимов успяха предсрочно да изпълнят тримесечния си план. На ДСП „Родопа" те продадоха 23 угоени телета, с общо живо тегло 8 650 килограма. Продадените животни са категоризирани I качество и всеки килограм е заплатен по 1,18 лева.

Положителните резултати са естествена последица от добрите грижи на животновъдите. Те и сега продължават да хранят телетата с меласирани фуражи, като осигуряват дневно на животно по 14,5 кг от тази храна.

Живко ТРУШЕВ

НАШАТА РЕЙДОВА БРИГАДА

ДА СЕ ЗАСИЛИ ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА

До честването на четвъртвековния юбилей на свободата остават помалко от шест месеца. Затова се засилват и творческите замисли на трудещите се от нашия окръг. Навсякъде се подемат различни инициативи, осъществяват се интересни дела в чест на славната 25-годишнина от победата на социалистическата революция у нас.

Наскоро проверихме каква е подготовката на Дуловската градска партийна организация за достойното посрещане на този забележителен за нашата Родина ден. По-долу поместваме резултатите от проверката.

РАДОСТНИ ЗАВОЕВАНИЯ

ПОДГОТОВКАТА за юбилея в Дуловска община започна още в началото на миналата година. Още тогава бюрото на ГК на Партията и другите масово-политически организации приеха свои планове. Работата на ГК на БКП беше насочена към осигуряването на още по-голям размах на социалистическото съревнование, разгръщането на широка масово-разяснителна работа за популяризирането на историческите победи на нашия народ през 25-те години народна власт. Според първия секретар на ГК на Партията Тодорка Гроздева е извършена огромна и нелека дейност. В резултат на това градската партийна организация и всички трудещи се от района на общината постигнаха радващи успехи.

През изтеклата година усилията на ГК на Партията и на останалите органи и организации бяха насочени към осъществяване на разнообразни по съдържание и форми начинания. Винаги се обръщаше голямо внимание на политическия ефект от тях. А известно е, че ефективността в партийната работа намира най-добра изява в икономическите измерения, в стопанските постижения. И заслуга за големите успехи на промишлените предприятия и кооперативното стопанство трябва да се отдаде преди всичко на ГК на Партията, на всички комунисти.

Градската промишленост произведе надпланова продукция за 500 000 лева. Най-голям дял за това има работническият колектив на Държавния машиностроителен завод. Значителни са и постиженията в областта на обществената производителност на труда, печалбата и снижението на себестойността на продукцията. На общия фон особено се открояват успехите на ТКЗС, което се нарежда на едно от първите места в окръга както по високите средни добиви в растениевъдството, така и в животновъдството. Говедовъдството и овцевъдството са превърнати в рентабилни.

ВСЕКИ КОМУНИСТ — С ЛИЧЕН ПРИНОС

В петък се състоя общо събрание на комунистите от градската партийна организация. То премина под лозунга „Всеки комунист с личен принос за славния празник на свободата". На събранието бе приет отговор на Възванието към българския народ по случай 25-годишнината от победата на Деветосептемврийската социалистическа революция. Комунистите дадоха допълнителни обещания. Те ще се борят за постигане на показатели, по-високи от средните за окръга. Особено внимание ще се обърне на усъвършенстването на икономиката, на повишаването на ефективността от всички нейни отрасли. Значително място се отделя на ръководството на съревнованието от страна на ГК на Партията всред трудовите колективи, учрежденията и службите. Засилват се моралните и материалните стимули. Освен съревнованието за завоюване на „Паспорта на победата" и юбилейната златна значка, учредена е и юбилейна значка на ГК на БКП, с която ще бъдат наградени трудовите колективи и първенците, постигнали най-високи завоевания в чест на юбилейната годишнина. Периодически ще се връчват преходни червени знамена и флагчета.

ДЕЛА И ИНИЦИАТИВИ

ГК на БКП и масовите организации вършат немалка политическа работа за увличане на трудещите се в съревнованието, за достойното посрещане на светлия празник. В младежкия клуб и ДМЗ са уредени фотовитрини „25 години — години на възход". По почин на ГК на Комсомола се провеждат хубави мероприятия по военно-патриотичното и интернационалното възпитание на младежта. Първичната партийна организация при СПУ „Георги Кирков" организира разнообразни инициативи с комсомолците и пионерите. Отрядът на пионерите, който е включен в пионерското състезание „Българска слава", е прозел двудневен военизиран поход. Пионерите и младежите от Дулово и съставните села се запознават с бойния път на 31 Силистренски пехотен полк. В пионерските отряди се изучава живота на Георги Димитров. ГК на ДКМС предвижда редица срещи със стари партийни дейтели, партизани, няколко походи, викторини.

Хубави начинания има и ГК на Отечественния фронт. Лекторската група от града е изнесла беседи и лекции, свързани с юбилейната годишнина. Градският съвет на профсъюзите е набелязал добри начинания за включване на профсъюзните членове в юбилейното съревнование, в движението за комунистически труд. Добра дейност развива и градската радиоуредба. Тя е открила няколко рубрики, посветени на 25-годишнината от победата на Девети септември. Читалището съвместно с кинофотоклуба подготвя фотоизложба за постиженията на Дуловска община в годините на народната власт.

Широка програма за строителство, хигиенизиране и озеленяване е набелязал и ГОНС. Изработен е проект за паметник на загиналите в борбата против фашизма, капитализма и в Отечествената война. Той ще бъде открит в навечерието на честването на 25-годишнината.

„БЕЗ ТЕНДЕНЦИИ"

Независимо от хубавите страни в дейността на ГК на Партията по време на проверката се натъкнахме и на редица слабости в работата на ГК. Искаме да споделим нашите впечатления „без тенденции". Казваме „без тенденции", защото един от работниците на ГК на Партията заяви, че проверката имала тенденциозен характер. Търсили сме само недостатъци...

Без тенденции и зла умисъл можем да изтъкнем, че през първите два месеца от новата година е пропуснато ценно време за организаторска и политическа работа с хората. Факти!? В нито едно от проверените предприятия хората не бяха наясно с производствените си задачи. Плано-

(Продължаза на VI стр.)

ВРЕМЕ ЗА ГУБЕНЕ НЯМА!

☆ Доходността на тютюна се осигурява отсега

☆ Ще търсим ли обективни причини в края на годината?

Безспорно е икономическото значение на тютюна за селското стопанство в нашия окръг. От една страна той осигурява парични средства на кооперате, а от друга — заангажира излишната работна ръка и дава препитание на голям брой селскостопански труженици. Сега кооперативите планират да получат значително повече обща продукция в сравнение с 1968 година. Паричните постъпления обаче зависят твърде много и от качеството на произведения тютюн. Затова мероприятията, които се провеждат и които предстоят да се провеждат, трябва да бъдат насочени именно към увеличаване на средния добив от единица площ и осигуряване на висококачествен тютюн.

Както среднният добив, така и качеството зависят в най-голяма степен от производството на ран и закален тютюнев разсад. Практиката през миналата година показа, че стопанствата, които проведоха това мероприятие според изискванията, получиха добри резултати. ТКЗС — Секулово произведе най-рано тютюневия разсад. Из несе го на полето в оптимални те агротехнически срокове и осигури висок среден добив, при добра изкупна цена и сравнително ниска себестойност. По същите причини положителни резултати постигнаха и стопанствата в селата Калипетрово и Белица.

Сега тютюнопроизводителите не можаха да започнат навреме работата край тютюневите лехи. Попречиха им продължителната зима и сравнително ниските температури. Затова кооператорите трябва да използват всеки хубав ден и да засеят тютюна до 21 март. Спазят ли този срок, те могат да очакват добри резултати.

Стопанства, които разчитат на тютюневата култура като ТКЗС — Чернолик, Дулово, Средище, Главиница и др., усилено подготвят лехите. Така в ТКЗС—Чернолик в края на миналата седмица около 650 души участвуваха в изпълнението на тази задача. Няма съмнение, че при такава организация те ще успеят да произведат навреме разсада и да го изнесат на предварително подготвените площи. Усилено се сее и в ТКЗС — Дулово. Агрономът Георги Георгиев, завеждащ участък в с. Черник, вече е осигурил 20 на сто топли лехи и работи с рътени семена. По този начин тук предварително е съкратен срокът на разсадопроизводството с 10 дни. Намалени са материалните и трудовите разходи на единица площ.

С тревога обаче трябва да посочим, че в много кооперативи се подценява срочното изпълнение на това мероприятие. Председателите и агрономите все още умуват. Не създават нужната организация и по една или друга причина отлагат работата. В края на годината те самите ще търсят упорито „обективни" причини за неизпълнението на плановете, за лошото качество на продукция та и за ниската изкупна цена. Но тогава кооператорите няма да имат абсолютно никаква полза от такива „обективни причини". Как например ще се оправдае председателят на ТКЗС Паисиево Салим Хюсеинов, който то все още не е предприел нищо и до 16. III. не бе засял ни то метър тютюнев разсад? Как ще се оправдаят председателите и главните агрономи на стопанствата в Межден, Секулово, Окорш и др., които също подценяват оптималните срокове за сеитба на тютюневите лехи?

След проведеното окръжно съвещание по тютюнопроизводството, на което беше подчертано значението на срочното засяване на лехите, не можем да си обясним мудността на някои председатели и агрономи. Съвсем не е време да умуваме, да се бавим и съзнателно или несъзнателно да поставяме по-нататъшната работа по производството на тютюн в неблагоприятно положение. Необходимо е веднага да се организира работата и до 21 март да се засеят необходимите площи тютюневи лехи .

Стоян ЧАКЪРОВ,
главен специалист по тютюна при ОКС — Силистра

ПЪРВИТЕ ТЮТЮНЕВИ ЛЕХИ СА ЗАСЕТИ

Добри тютюнопроизводители са кооператорите от полевъдната бригада на Мехмед Османов от село Искра. През миналата година те добиха средно от декар по 273 кг доброкачествен тютюн.

През юбилейната година на народрата власт труженицте от тази бригада са решили да подобрят своите успехи в тютюнопроизводството. Затова използуват всеки благоприятен ден за подготвяне на тютюневите лехи. До 10 март върху парникови площи те засяха 1 000 квадратни метра с тютюневи семена. Бригадният съвет е изработил график за етапно засяване и на останалите площи. Това ще им осигури материал за разсаждане на тютюна в най-благоприятния срок (от 25 април до 25 май).

Взети са необходимите мерки за предпазване на семената и младите растения от измръзване, болести и т. н.

Трудна и отговорна задача стои пред труженицте-тютюнопроизводители от бригадата на Мехмед Османов. Тази година те ще посадят 1150 декара с тютюн, а само ще го посадят ли? Това е индустриална култура и изисква големи грижи както през време на окопаването й, така и при събирането на листата, низането, сушенето им и т. н. Ала тютюнопроизводителите имат вече опит. И тази година в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България са поели обещание да произведат повече тютюн от миналата година с добро качеството и по-малко разходи по обработването му.

Тахир МЕМИШЕВ

ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРОЛЕТНАТА СЕИТБА ЗАВЪРШИ

Механизаторите от трета бригада на ДЗС „Я. Забунов" — филиал Ножарево, отдавна завършиха ремонта на тракторите и прикачния селскостопански инвентар. Големи усилия положиха и за срочното подготвяне на семената за пролетната сеитба. Тази пролет те ще засеят 1 500 дка ечемик, 500 дка овес, 500 дка грах и др. Всички семена са вече почистени, а селскостопанските труженици са в очакване на подходящо време, за да започнат сеитбата на ранните пролетници.

Ахмед ДЕМИРОВ

Опитът на силистренци

В края на миналата година бе открита в Силистра нова сграда на Хигиенно-епидемиологичния институт, оборудвана с модерна апаратура и съвременни условия за работа на научните сътрудници. За да обменят опит в строителството и обзавеждането на такива сгради, на 14 т. м. дойдоха тук представители на ХЕИ в София, Варна, Стара Загора, Хасково, Пловдив, Видин, Шумен и др. градове. След разглеждането на института се състоя съвещание, ръководено от заместник-министъра на народното здраве д-р Владимир Калайджиев.

Доклад за проектирането и изграждането на хигиенно-епидемиологичните институти у нас прочете д-р Дончо Вачев от Министерството на народното здраве. В своето обощително изказване д-р Владимир Калайджиев изтъкна, че натрупаният положителен опит в Силистра трябва да се приложи в цялата страна. Той съобщи, че до края на първото полугодие специалисти от Министерството на народното здраве ще анализират как са изпълнени строителните и инсталационните работи в този институт, за да се направи сравнение със световните постижения в тази насока.

Димо ВАСИЛЕВ

По стъпките на свободата

На 16 март в различни райони на окръга се проведе третият кръг на организирания от Окръжния съвет на ДПО „Септемврийче" състезание — турнир „По пътеките на свободата". Пионерите от всички организации, с отбори в състав от трима души, се състезаваха за излъчване на представители за окръжното състезание.

Въпросите за турнира, обявени още през месец октомври, със своето разнообразно съдържание привлякоха извънредно голям брой участници. Включени са близки и интересни за пионерите събития от нашето минало, от славните бригадирски дни, от историята на социалистическото ни строителство.

Преминали през отделните етапи по отряди и дружини, тук се събраха най-подготвените пионери, за да защитят честта на своите училища. В един от салоните на читалище „Доростол" пионерите от Иширково, Калипетрово, Айдемир, Срацимир и Силистра в благородно съревнование премериха своите знания.

В искрените детски слова оживяха образите на Митко Палаузов, на малкия Никола Накев от Перущица... Колко огън светеше в детските очи, когато тръгнаха по стъпките на бригадата „Чавдар", на войнишкия батальон „Христо Ботев", на легендарните антониановци. Гордостта на наследници гори в техните сърца.

В залата сякаш отекваха стъпките на 31-ви Силистренски пехотен полк, на участниците в славното Деветосептемврийско въстание.

Вълнуват задълбочените знания на пионерите за славното бригадирско движение, за огромните успехи на социалистическото ни строителство. Проходът на Републиката, язовир „Георги Димитров", железопътните линии Перник — Волуяк и Самуил — Силистра, задачите на двегодишния народностопански план стават близки и скъпи на присъствуващите. С изключително голям размах и компетентност се провежда и разходката из най-новите постижения на страната, завоювани в годините на народната власт. Социалистическите успехи на Силистренски окръг, страници от историята на неговото минало и настояще, заемат също така подобаващо място в конкурса.

Отлично представилият се втори отбор на град Силистра и индивидуалните победители Гинка Славова, Денка Спирова и Павлинка Петрова заслужено спечелиха аплодисментите на своите другари. И нека подаръците, поднесени на победителите, бъдат стимул на всички пионери за по-добро и пълно изучаване на нашата прекрасна Родина.

Енчо ЖЕЧЕВ

Комсомолката Ганка Лазарова от промкомбинат „Камъшит" — клон Главиница, е една от най-добрите производственички.

международна информация

Осъждат провокациите на Китаиските власти

УЛАН БАТОР, 17 март (ТАСС) — Съобщението за новата нагла провокация на китайските власти в района на остров Дамански на река Усури предизвика вълна от гняв и възмущение сред монголския народ. В градовете и селата на страната се провеждат многолюдни митинги, на които работници и служители, скотовъди и студенти заклеймяват с печата на позора забравилите се пекински предатели.

Китайските ръководители, заяви на събрание на трудещите се работничката Ж. Жавзма, правят всичко възможно, за да всеят разкол сред социалистическата общност и с това да окажат услуга на чай-черните сили на империализма и реакцията. Но това няма да стане. (БТА).

Протест на представител на министерството на външните работи на ДРВ

ХАНОЙ, 17 март (ТАСС) — Представител на министерството на външните работи на ДРВ направи вчера протестна декларация, в която решително осъди новите агресивни действия на Съединените щати срещу Демократична република Виетнам.

В декларацията се казва, че на 15 март 4 изтребители-бомбардировачи са чахлули във въздушното пространство на ДРВ и са бомбардирали редица пунктове в провинция Куанг Бин. Същия ден поделения на американските войски с подкрепа на танкове нахлули в южната част на демилитаризираната зона.

В декларацията се настоява САЩ да прекратят незабавно тези агресивни действия срещу ДРВ. (БТА).

Провокационни намерения

ПХЕНЯН, 17 март (ТАСС) — Според съобщения от Сеул, днес там е започнал вторият етап от големите американо-южнокорейски маневри под условното название „Фокус ретина". Общо в тези 5-дневни маневри участвуват около 7 500 войници и офицери от армията на САЩ и техните южнокорейски марионетки.

Политическите среди в КНДР преценяват маневрите „Фокус ретина" като провокация, целяща да бъде сплашена КНДР, като най-грубо нарушение на споразумението за примирие и безразсъдна игра с огъня, заплашваща мира в Азия и целия свят. (БТА)

Послание на Хо Ши Мин

ХАНОЙ, 17 март (ТАСС) — Президентът на ДРВ Хо Ши Мин изпрати до председателя на президиума на ЦК на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам Нгуен Хиу Тхо послание, в което поздравява народа на Южен Виетнам с новите победи в борбата за освобождение на родината. Американските агресори, се казва в посланието, предадено от агенция ВИА, понесоха големи загуби, но още не са се отказали от своите агресивни планове. Поради това виетнамският народ трябва да продължи борбата дотогава, докато американският империализъм и неговите марионетки не бъдат напълно разгромени, а Южен Виетнам не бъде напълно освободен, се подчертава в посланието. (БТА)

Борбата на Испанските студенти

ПАРИЖ, 17 март (ТАСС) — Един студент беше тежко ранен и няколко бяха арестувани по време на новото сблъскване между студентите от университета в Билбао и въоръжени полицаи. Студентите от икономическия факултет, съобщава кореспондентът на агенция Юнион франсез д'енформасион, в знак на протест против непрекратяващите се репресии на франкистките власти обявиха стачка и че отидоха на учебни занятия.

Студентските акции продължават и в други градове на Испания. В католическия университет Деусто студентите организираха протестен митинг против извънредното положение в страната. Пристигналите на митинга въоръжени полицаи нападнаха студентите и ги разпръснаха.

В мадридския университет положението продължава да бъде напрегнато. Тук „за поддържане на реда" все още се намират отряди въоръжена полиция. По коридорите постоянно патрулират полицаи и в аудиториите се разпитват студенти. (БТА).

Плановете на западногерманскиа концерн

БОН, 17 март (ТАСС) — Най-големият авиационен концерн „Месершмит — Белков" ще участвува в осъществяването на съвместния американо-западногермански проект за изстрелване на изследователски изкуствен спътник на Земята.

Наблюдателите отбелязват, че този кочцерн още в най-скоро време ще стане най-големият доставчик на авиационна и ракетна техника за нуждите на западногерманската армия. Поспециално „Месершмит—Белков" възнамерява активно да участвува в производството на новия воечен самолет, предназначен за въздушните сили на ГФР и другите страни от НАТО, а също за доставка на голямо количество военно-транспортни хеликоптери. (БТА)

Младежка демонстрация в Лондон

ЛОНДОН, 17 март (ТАСС) — Вчера в Лондон се състоя голяма младежка протестна демонстрация против американската агресия във Виетнам. Демонстрантите се отправиха най-напред към посолството на САЩ. Те настояваха за незабавно изтегляне на американските войски от Южен Виетнам и изразиха подкрепа на справедливата борба на виетнамския народ против чуждите агресори.

След това демонстрантите отидоха пред министерството на външните работи, където връчиха протестно писмо против отказа на английското правителство да даде входни визи на представители на Националния фронт за освобождение на Южен Йемен, които да говорят пред участниците във вчерашната демонстрация. (БТА)

ДЕЛА ПРЕДИ ПРАЗНИКА

Под 25-годишнината на Девети септември

Целият наш народ взема активно участие и дава своя принос в подготовката за достойното посрещане на юбилея на свободата. Отечественофронтовците от град Силистра също са посветили своята дейност на това забележително събитие. Много и разнообразни са мероприятията, които са проведени в изминалите няколко месеца.

Но и сега активността не е спаднала. Градският комитет на Отечествения фронт съвместно с Градския комитет на БКП, Градския комитет на Комсомола, Окръжния съвет на професионалните съюзи и Военното окръжие организират „Вечер на фронтовака". Предвижда се на срещата да участвуват около две хиляди души, бивши фронтовици от окръга и гости от страната. На срещата ще разкажат свои спомени и бивши концлагеристи от лагерите на смърта Освиенцим и Дахау.

Богатата литературно-музикална програма ще завършим с рецитала „Завети, запи сани на стената". Рециталът е съставен по материали на поети и писатели антифашисти, загинали във фашистките затвори.

През месец май ще се състои преглед на строевата песен на комсомолците от града. Това ще допринесе още повече да се подобри патриотичното и военно-патриотичното възпитание на младежите. Наред с общоградските мероприятия Градският комитет на Отечествения фронт е предвидил да се проведат предюбилейни тържества и в отделните квартални организации. Пред отечественофронтовците в града, на организирани събрания, ще бъдат поканени активни борци против капитализма и фашизма да разкажат свои спомени за героичните дни на съпротивата в окръга.

За запознаване с миналото на нашата страна, с големите успехи в социалистическото строителство, са предвидени редица екскурзии. Интересна е и викторината на тема: „Опознай своя роден град", която ще се проведе под формата на състезание между отделните градове. Първият тур на викторината започва през месец май с представителите на Разград. Ще се проведат и редица други викторини в чест на двата големи юбилея за Силистра.

В юбилейния план е застъпена и трудовата дейност на организацията. С доброволен труд отечественофронтовците ще участвуват при залесяването на нови площи, а отделните квартални организации ще посадят хиляда и осемстотин дръвчета, които да станат символ на дълголетието на града.

Може още дълго да се разказва за успехите, постигнати от градската отечественофронтовска организация. Отечественофронтовците ще изпълнят с чест всички пред стоящи задачи и ще дадат своя принос за достойното посрещане на големия празник.

Енчо ЕНЧЕВ

ПОЕТИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ — ЗАДАЧА НА ЦЕЛИЯ КОЛЕКТИВ

Пред колектива на ДСП „Родопа" тази година стои задачата да изкупи 10 446 тона месо, от които 2 770 тона да превърне в промишлена продукция. Трябва да отбележим, че обемът на месните изделия, които ще произведе предприятието, в сравнение с миналата година ще бъде в повече със 137 000 лева.

Както през миналата година, така и сега начело на бор бата за изпълнение на производ ствената програма в чест на юбилейната 25-годишнина на Девети септември застана проф съюзната организация. Водена от партийното ръководство, тя успешно се справя с поставени те пред нея задачи. Показател но е да споменем, че през миналата година планът за изкупуването е изпълнен 101,4 на сто, за промишлената продукция 103,4 на сто, а за печалба та 106,9 на сто. С тези си резултати колективът на предприятието достойно защити своята чест и спечели съревнованието със сродното предприятие в Разград.

Когато стана известно какъв обем на работа ще трябва да се извърши през юбилейната година, профорганизацията се зае с неговото разясняване. По профгрупи, заедно с отчитането на резултатите от миналата година, разяснени бяха и задачите за първото тримесечие на т. г. Прието бе и решението на всеки 10 дни да се отчитат резултатите и своевременно да се отстраняват недостатъците. Тези срещи се използуват и за обсъждането на организационно-техническите мероприятия. Не са редки случаите, когато някои интересни нови предложения намират място в колективния трудов договор.

На проведеното в края на м. февруари т. г. общозаводско събрание, заедно с отчитането на резултатите за 1968 година, бе направена равносметка и на социалистическото съревнование както в предприятието, така и със сродното предприятие в Разград. Тази година по предложение на разградци до говори за съревнование ще под пишат три предприятия. Към двете се присъединява и това от Търговище. Договори за социалистическа надпревара приемат и отделните цехове и изкупвателни пунктове в самото предприятие.

През миналата година правилно бяха използувани материалните стимули, като само за награждаване за трудови успехи са изразходвани над 4 180 лева. Тази година те ня ма да бъдат по-малко. Започната е подготовка и за широко онагледяване на плановите показатели.

Заедно с разясняването на производствената програма в предприятието се върши и всестранна просветна работа. Еже седмично се изнася политическа информация. В нея освен събитията вън и вътре в страната, на вниманието на хората се поставят и задачите, които ежедневно се изпълняват. Не липсват в плана на профорганизацията и ежемесечните просветни събрания както за предприятието, така и за отделните групи. На тях освен интересните въпроси, свързани с науката и културата, намират място и въпросите, свързани с разясняването на стопанската сметка. Това спомага повече отделни звена да минат на самостоятелна работа и да подобрят отчетността.

Един от въпросите, който вълнува не само ДСП „Родопа" — текучеството на хората — стои като постоянна задача пред профорганизацията. На нея е подчинено и решението през тази година да се чествува тържествено 15 години труд ов стаж в предприятието на 5-ма работници. Освен подаръците подготвят се диплянки със снимките и биографиите на юбилярите.

Не са забравени и въпросите, свързани с патриотичното възпитание на хората. Много и интересни са набелязаните мар шрути за екскурзии до интересни паметници и места в страната. През м. август т. г. ще започне изнасянето на цикъл от лекции, свързани с борбите на Партията и социалистическите ни завоевания през годините на народната власт.

Ако колективът на предприятието използува съревнованието като движеща сила, то него вото отчитане е една от главните задачи на профорганизацията. В отделните цехове и групи това става периодично, а за предприятието — в края на всяко тримесечие. Заедно с отчета се приемат и показателите за следващото тримесечие и се посочват кандидатите за почетните звания за изтеклия период.

В резултат на постоянно подобряващата се работа на профорганизацията, въпреки трудностите през първите два месеца на годината, планът по изкупуването е изпълнен 108 на сто, а за промишлената продукция 100,5 на сто. С настъпването на пролетта условията за работа ще се подобрят, а с това и резултатите.

Иван ПЕЙЧЕВ

В дните пред Осми март по квартали в Силистра бяха организирани много седенки на жените.

НА СНИМКАТА: Момент от битовата седянка, състояла се в клуба на втори отечественофронтовски квартален комитет.

СНИМКА: Добри ИОРДАНОВ

ИЗЯВА НА ЕДИНСТВО И ВЗАИМНА ОБИЧ

Вечерта на войнишката майка, която се състоя на 1 март т. г. в салона на Окръжния народен съвет — Силистра, бе ярка изява на единството между народ и армия, на взаимната обич на бойците и техните родители, другари и приятели.

Те слязоха от вишките, накацали по планинските зъбери, и по скритите граничарски пътеки забързаха към родна Силистра; слязоха от танкове и бойни катери, оставиха зад себе си полигони и автомати, за да се отзоват на най-вълнуващата среща — със своите майки.

Във фоайето им препречиха пътя приятели, другари и любими. Въпроси — нескончаеми.

— Вижда ли се от родопските върхари лазурът на Егея и Средиземноморието?

— Вижда се, но върху него пада сянката на гръцките репресии и мизерията на турските селяни. Но ние стоим с лице към тях, за да ги спрем с гърдите си, когато дръзнат да пременат зад гърба ни.

— А в Чехословакия как ви посрещнаха?

— Недружелюбно, но ни изпратиха сърдечно.

Салонът бе пълен с нетърпение и тишина.

Слушайте, майки — синовете не са ви забравили. Магнетофонната лента е попила гласовете и на тези, които тази вечер не са тук. Сега тя ви разказва това, което пред вас те се свенят да изкажат. Защото голямата обич е несмела да се изяви на глас. Но сърцата им са будни за вашите очи, които до късно не заспиват. Не ревнувайте, че в тях се е все лила властно още една обич. Тя е голяма и трябва да се брани с оръжие.

Текст: Л. АЛЕКСАНДРОВ

Снимки: Д. ИОРДАНОВ

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

ПОСТЪПКИ, ДОСТОЙНИ ЗА ПОХВАЛА

Това се случи в навечерието на празника 8 март. Както много други девойки и Калинка Желева от гр. Силистра реши да зарадва с подарък своята майка. Сложи парите в джоба си и се упъти за бижутерния магазин на ул. „Г. Димитров".

Докато Калинка разглежда избрания подарък, до нея се приближава гражданката (от цигански произход) Марийка Георгиева Маринова от с. Калипетрово.

Потърсвайки парите си, за да се разплати, Калинка остава скована от чувството, че портмонето й го няма. Оглеждайки с поглед посетителите, тя им казва, че парите й ги няма. Недоумението й скоро се предава на намиращите се в магазина две сестри Желязка и Тодорка Иванови. Те забелязали съмнителните движения на Маринова и погледите им проследяват престъпницата, която бързала да напусне магазина.

— Парите са в нея — бързо констатират те и застават Маринова да се спре. Калинка, без да иска разрешение, бръква в джоба на Маринова и изважда откраднатите пари. Така бързо бе разкрита една кражба.

По повод проявената гражданска бдителност от сестрите Иванови, Районното управление на МВР им изказва благодарност. Благодарят те и на медицинската сестра от детското отделение при Окръжна болница Желязка Василева, на служителките от големия гастроном в центъра на града Димитричка Милчева, Канелия Пенева, Цила Ламбрашка, Димитричка Иванова, Стоянка Андреева, Стоянка Крумова, Кина Димитрова и Данка Колева, които неведнъж са предотвратявали подобни случаи.

24 години от Дравската епопея

Сраженията при Чекел—Кишбайом

Славната Дравска епопея бе бисерът на Първа българска армия през време на Отечествената война. В нея младата народна армия заедно с Червената армия прояви чудеса от храброст, смелост, мъжество и издръжливост. С пролятата кръв от 6 до 19 март 1945 г. бе циментирана навеки българо-съветската дружба.

Трета дружина на 31 пехотен Варненски—Силистренски и Добруджански полк взе участие в първия период на Отечествената война в жестоките битки при Мути вода, връх Лисица, Прапащица, кота 1020, гр. Прищина и с. Велика Слатина — Албания. Води упорити боеве с немските поробители — есесовците на принц Ойген — и с цената на много жертви допринесе за бойния успех на полка и Втора армия.

Изтеглена в с. Влася до гр. Лесковац (Югославия), тя беше попълнена с 800 бойци, дошли от Варненска и Провадийска околия, които вляха нова жизнена сила в дружината и полка. Поради това я нарекоха „Варненска" дружина, макар че 31 пехотен Силистренски полк още при създаването му бе получил името Варненски. Кадърът: сержанти, подофицери ,политически и строеви офицери остана старият, взел участие в първата фаза на войната.

В продължение на две седмици дружината проведе строеви, стрелкови и бойни занятия и чакаше бойни задачи. Моралната подготовка беше силна, а връзката между добруджанци и варненци — началници и подчинени — на необходимата висота. В очите на варненци личеше готовността им да се жертвуват за Родината до окончателното унищожение на врага. Още тогава констатирах, че Отечественият фронт. Българската комунистическа партия и всички масови организации в училища, фабрики и предприятия са оказали голямо внимание при подготовката им като граждани и бойци.

По време на Отечествената война бе формирана Първа българска армия, 12 пехотна Добруджанска дивизия, 31 Силистренски полк и неговата трета варненска дружина. Те взеха активно участие в тежките зимни и предимно нощни походи, водиха борба с ледоходите на Дунав и три пъти го преминаха. Пазиха Драва, прехвърлиха с бой р. Мур и през време на Дравската битка се сражаваха по линията Чекел—Кишбайом. Достойно отбраняваха позицията си и след като сломиха волята на врага, преминаха в контранастъпление и го гониха с бой от Шамодисоб — позицията Маргит — Канала „Принципалис" — р. Мур — Потурен — Ястребци — Лавамюл — Волсберг — Сен Пиер и по вечнозелените Алпи край Клагенфурт. Преследваха врага по петите до средата си с английско-новозеландските войски.

На 17 декември 1944 година дружината се натовари на първия ешелон на гара Лесковац и по жп линия се превози през Ниш до Топчидере край Белград. На другия ден прехвърли р. Сава при Земун. С три нощни и студени походи достигна гр. Сремска Митровица, след седмица пак с нощни походи достигна Петроварадин на Дунава, когото премина през нощта на 31. XII. срещу 1 януари 1945 година. На прикритие Петроварадин пристигнаха три камиона от Провадия, Преслав и Хасково, пълни с новогодишни подаръци от Родината за бойците от Първа българска армия, придружени от старци-опълченци и ремсистки от училища, заводи и села на Отечеството ни. Организирани бяха тържествени митинги и веселби. На тях се предадоха за всеки войник колети заедно с цветя. Получени бяха приветствия и пожелания от цялата страна. Делегатите-гости пожелаха боен успех и победа над врага. Бойци и командири от дружината дадоха обещание да се бият и победят за благото на целия български народ.

На 1 януари 1945 г. при силен ледоход дружината премина р. Дунав край Нови Сад при образцов ред и дисциплина. Дунавци и варненци, свикнали с вода, не се уплашиха от водната стихия и огромните ледове. На пристанищата Петроварадин и Нови Сад ние — бойци и командири — отворихме колетите си и ги разделихме с бойци и командири от Червената армия, предимно мостовици. Посрещнахме хубаво Новата година. Вдигнахме наздравица за съветския и българския народ. С отличното преславско вино си пожелахме пълна победа над врага и щастливо завръщане по домовете.

Още същата нощ дружината получи заповед от началника щаба на Първа българска армия по спешност веднага да се натовари на влак и заедно с една югославска партизанска бригада да замине за гара Сомбург. Силната виелица и снежните преспи спряха влака и задръстиха вагони и машини. Хора и коне скачаха невредими — без рампа по снежните преспи. Сглобиха се колите и дружината, борейки се със снежната буря, продължи за Сомбург — без път, без водач, а само с компас в продължение на дев и две нощи достигна Бездан, където изчака другите поделения на 4 януари.

На 5 януари продължи на север. Премина унгарско-югославската граница при Херсог Сант и на 6 коледува в Чаталя, Унгария. Още през нощта бяхме вдигнати по тревога. Изнесохме се от Чаталя до Дунава и на 7 януари през деня, до 14 часа, повторно прехвърлихме Дунава срещу гр. Мохач. Ледът скова Дунава и преминаването на другите поделения на полка стана невъзможно.

Със самостоятелни походи край брега дружината се събра с полка, преминал Бая—Бездан край Бели манастири. На 13 януари тя се придвижи до Шиклош, откъдето получи са мостоятелна бойна задача от дивизията да охранява северния бряг на р. Драва. Тук, усилена с два ескадрона и артилерийско отделение, зае за отбрана 12 км фронт за охрана и отбрана на р. Драва — от Драва — Полконя — Мат — Гордиша — Алшесон Марто и Тойл, там, където после от 6 до 19 март се развиха Дравската епопея. В района на дружината имаше един батальон катюши от Червената армия. Този голям район дружината охранява и брани от 14 януари до 16 февруари. Тя изпълни достойно своята задача. Не допусна врага да разузнава или да премине на отсамния бряг. Всички негови опити бях открити и осуетени.

След 16 февруари полкът се събра. И при изключително тежки условия, с нощни походи се изнесе в района на селата Кадаркут—Мике и Кекут. Получи бойна задача като армейски резерв да застане зад 8 и 10 дивизии и непосредствено зад 299 съветска дивизия. Организира полкова опорна група, проучи посоките на север и запад и бе готов за контраатаки. Дружината създаде упорна група край селата Кекут и Мике. Наред с укрепването на позициите се извършиха и няколко занятия за контраатаки във всички посоки. Съветските военни ръководители се радваха, насърчаваха наши те занятия и предвиждаха си гурен успех.

На 6 март, рано заранта, врагът предприе атака от север откъм Надибайом—Калища срещу 299 съветска дивизия и извърши частичен пробив в направление към село Чекел. Полкът и дружината бяха вдигнати по тревога и скоро получиха бойна задача да се изнесат в северната окрайнина на с. Кадаркут. Към обед полкът се развърна в ред за прибли жаване и настъпи в посока на Чекел. Към 14 часа дружината получи задача да се движи в десен отстъп зад чапразлящата втора дружина, с готовност да се влее в първа линия и да атакува Чекел. В 16 часа беше заповядано бързо да с изравни с втора дружина и да контраатакува врага, заел Чекел. Под прикритието и цената помощ на нашата и на съветската артилерия и минохвъргачки, дружината атакува врага и до вечерта овладя село. Бързо се изнесе в северната покрайнина на селото и започна преследването на врага, бягащ към гарата Радинци.

Дружината попадна в минно заграждение. Дадоха се и цели жертви от мините. Тук дойде при мен съветски полковник от инженерните войски на 64 корпус и ми предаде заповедта на командира на 299 дивизия. Минното поле бе изградено от съветските сапьори.

(Сле́два)

КОМУНАЛНО-БИТОВАТА ДЕЙНОСТ — ВАЖЕН ВЪПРОС

Преди няколко години с. Алфатар беше обявено за селище от градски тип. И наистина, население от 4 200 души заслужаваше такова внимание. Системното увеличаване на тази цифра постави на дневен ред решението и на редица комунално-битови въпроси.

За съвсем кратък срок в селото израсна голям Промишлен комбинат, развиващ различни дейности: дърводелство, бъчварство, радиопоправки, цех за плетене на телена ограда на мрежа, цех за изработване на елементи за стабилни огради и др.

Редом с това трудово-производителната кооперация „Дунав" — Силистра откри в село Алфатар свои клонове—мъжки и дамски шивашки отдели, три бръснарски салона в централното село и в с. Васил Левски, както и по един обущарски отдел. Построена беше и баня.

Част от споменатите битови потребности се задоволяват и от практикуващите частни занаятчии. В селото съществуват три коларо-железарски работилници, една обущарница, една плетачница, ателие за поправка на часовници, бъчварница и др.

Безспорно, наличието на такава голяма дейност поставя с острота както и в много градове въпроса за кадрите.

— В нашето село повечето от занаятчиите са възрастни хора. Липсват ни млади сили в тези отрасли—споделя с тревога председателят на общинския народен съвет. — Тук поради тези причини ние все още не можем да задоволим нуждите на населението от услуги за поправки на електродомакински уреди и автомотопоправки.

Избраният път за попълване на тези празноти е правилен в основни линии. В най-скоро време ще бъдат изпратени млади момчета и девойки за обучение в съответните техникуми и курсове, с цел след завръщането им да останат на работа в родното си село. Но тук ни се ще да отворим една скоба—не е ли твърде далечно изпълнението на тази амбиция? А дотогава! Нима четирихилядното население на с. Алфатар ще продължава да пътува по 40 километра път до Силистра и обратно или в по-добрия случай до Дулово за поправка на една пералня, електрически котлон или печка. Тук, разбира се, не споменаваме за автотранспортните средства, които щом са повредени, стават трудно преносими от едно място на друго.

Струва ни се, че до деня, когато селото подготви свои кадри, общинският народен съвет и останалите заинтересовани инстанции в селото трябва да намерят начин за откриване на тези два цеха, макар и с временно пребиваващи в селото специалисти.

В противен случай и в най-напрегнатите дни населението ще бъде в движение извън района, ще отсъствува от работа. А не оставяме и на последно място въпроса за изразходвани те нерви и търпение на жителите, търсещи по градовете по добни услуги...

Р. МИХАЙЛОВ

Необходими мерки за получаване високи добиви качествен тютюн

Най-благоприятно време за разсаждане на тютюна в района и на Силистренски окръг е месец май. Този период съвпада с честите и продължителни валежи. Почвата е влажна. Температурата е достатъчна. Тези условия спомагат да се прихване добре разсаденият тютюн. При това той укрепва, преди да е настъпила сушата. Листата от средния пояс се развиват при подходяща влага и топлина, стават охранени и съхнат през най-горещите месеци — юли и август.

Рано разсадените тютюни се прибират в най-благоприятно време за сушене и освобождават срочно площите за засяване на житните култури. Данните от изведени в Станцията опити със сорт Трапезунд 10/7 показват, че когато се разсажда от началото до 25 май, добивите са с 10 до 17 на сто по-високи. Качеството на получения тютюн, изразено чрез средната изкупна цена, е с 10 до 28 стотинки повече за килограм в сравнение с юнското разсаждане.

Стопанства, които отглеждат сортовете Остролист и Трапезунд, в основни линии трябва да завършат разсаждането до 20 май, а за Харманлийска басма до края на същия месец.

За да се спазят тези благоприятни срокове, е необходимо отсега да се вземат мерки, като се произведе навреме едър, здрав и закален разсад.

Метеорологичните условия през настоящата пролет са по-сурови в сравнение с други години. Все още времето е хладно, облачно, с чести превалявания. Това налага да се започне веднага правенето на парници, като се увеличи площта на топлите лехи. За целта може да се използува слама или шума от дърветата. Един пласт от 10-12 см от тези материали служи като изолатор на създадената в лехата топлина.

Където през есента не е извършено третиране на разсадо. производната площ и торовата покривка с вапам, сега трябва да се пръска с димид за борба с плевелите. Димидът се внася на два пъти по 0,300 кг на декар (след приготвяне на тютюневите лехи преди засяване на семената и по още толкова веднага след засяването и покриването на лехите с торова покривка). Този начин позволява димидът по-равномерно да се разпредели в почвения слой и по-бързо да действува върху по кълващите плевелни семена. Навреме внесен, той е фитоток сичен за щира, лободата, кокошото просо и др.

Сега трябва да се работи задължително с ръчени семена. При такава сеитба лехите веднага трябва да се поливат и завиват с полиетилен, който да се уплътни много добре от всички страни.

В периода от засяването на семената до пълното кръстосване на разсада в лехите, повърхностният почвен пласт на дълбочина 3-4 см трябва да се поддържа непрекъснато влажен, без да се допуска пренавлажняване.

Близката намеса на специалистите при производството на разсада е повече от наложителна. Само така стопанствата ще разполагат с необходимия подходящ материал, гарантиращ добри постижения в тютюнопроизводството.

Митьо ЧИФУДОВ—
научен сътрудник — КОМПЛЕКСНА ОПИТНА СТАНЦИЯ — ЦАР КРУМ

Работничките Иванка Петрова, Марнана Малчева и Мария Иванова, както и техните колежки по професия, от ДПП „Металик" — Дулово изработват дросели и трансформатори за електронния калкулатор „Ел ка". Те редовно следят за качеството на продукцията и преизпълняват трудовите си норми.
Сн.: Михаил ТОМОВ

БИТОВИТЕ УСЛУГИ В ТУТРАКАН

Няма да сгрешим, ако кажем, че занаятчийските клонове в Тутракан работят добре. Полагат се усилия за подготовката и приемането на нови, добре обучени кадри, като се организират курсове на място за преквалификация. Освен това в шивашките клонове ще дойде ново попълнение от кадри, завършили техникумите по облекло. Обръща се внимание и на внедряването на нови модели в обущарските и шивашките услуги.

Един важен въпрос—разширяването на занаятчийската мрежа — е започнал да се решава. В околните села се създават клонове за различни услуги. Открити са в по-големите села приемателните пунктове за приемане на дрехи за химическо чистене. А построяването на новия битов комбинат, който ще обедини всички занаятчийски клонове, ще спести разкарването на клиентите от клон на клон.

Но има и редица проблеми, които чакат своето разрешение. Все още гражданите са лишени от възможността да откарат с някакво превозно средство закупената стока — трябва да има поне една дежурна каруца. И хората се страхуват да си купят мебели, защото няма с какво да ги превозят. Има какво да се желае в снабдяването на гражданите с подходящи съдове за сметта. Крайно оскъден е за града таксиметровият превоз. А не може ли, ако не всеки ден, поне един път в седмицата да се приготвят хранителни полуфабрикати. В нашия град няма фурна, която да прави услуги на гражданите поне в предпразнични дни, няма поне един човек, който да реже стъкла на гражданите. Крайно наболял е въпросът с малкото столове в бръснарниците, което се чувствува особено осезателно в предпразнични дни. Тогава се налага с часове да се чака за едно подстригване или бръснене.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

И В СТУД, И В ПЕК ЗАД ВОЛАНА

Закъснявали ли сте вечер по дългите асфалтни пътища на Добруджа, по безлюдните нощни улици на спящия град, когато покрай вас профучи някоя „Шкода" или „МАЗ" с ремарке, отиващи за Варна или връщащи се оттам? Знайте: там, в кабината на камиона, зад волана, седи и здраво държи в мускулестите си ръце кормилото някой от стохилядниците на ДАП—Силистра. Ако вие се вгледате по-добре, ще ги забележите и денем по пътища та на окръга. Те сновят най-често от складовете на „Зърнени храни" до ДАП, а оттам на път за варненското пристанище. И случи ли ви се да закъснеете без транспорт в големия черноморски град — идете на пристанището, там, където зеят незапълнените гърла на морските кораби. Там по график всеки час през денонощието трябва да има по една товарна кола с инициалите „Сс." И непременно ще намерите. Някой от стохилядниците ще ви каже: „Почакайте, докато разтоварят колата" и ще ви поеме в своята кабина. До сутринта ще пристигнете в Силистра, Дулово или Тутракан. Вие сте благодарни, че благополучно сте се прибрали в своето селище, а шофьорът-стохилядник — че сте споделили с него една безсънна нощ. Трудно е нощем да се взираш след светлината на фаровете в пътя, да въртиш кормилото и да пъдиш умората и самотата. Затова не се удивлявйте, че шофьорът ви е докарал само за едно: „Благодаря".

Стохилядници. Колко са те в Първа автоколона на ДАП—Силистра? Много. Преди няколко дни партийното, профсъюзното и административното ръководство на ДАП—Силистра направи равносметка за последното тримесечие на м. г., пък и за цялата 1968 година, и много от шофьорите, водачи на мазове и шкоди, бяха наградени като стохилядници, а други — за проявен героизъм през зимата. Измежду наградените са Тодор Цветанов, шофьор на кола „Шкода", изпълнил плана си за м. г. 130 на сто, реализирал икономии само през IV-то тримесечие за 2 762 лв., следван от шофьорите на товарни коли „МАЗ" Вергил Георгиев, Андрей Димитров, Станьо Койчев и др. Дълъг е списъкът на наградените и за проявен трудов героизъм през зимата. На първо място се четат имената на шофьорите Веселин Димитров и Георги Петров...

Стохилядници. Да изминеш сто хиляди километра по наженията асфалт през лятото и зимата по завеяните от снежните преспи пътища—в дъжд, лед и пек — без капитален ремонт не е лека задача. Зиме колите, влачат едно ремарке, като превозват обикновено 13—14 тона зърно, а през лятото, когато пътищата са сухи и по-прохо дими, камионите влачат по две ремаркета. Тогава превозът из лиза по-евтин, изразходва се за превозването на един тон товар по-малко гориво, реализират се икономии за труд и т. н. Съкращава се и престоят на морските съдове в пристанището.

Дълги пътища, уморителен рейс. Но хората, свикнали с моторния шум на камиона, неуморно бодърствуват и въртят волана по завоите така, че се извива целият състав по дясната половина на шосето. Та нали насреща му идва друг и трябва успешно да се разминат. Ето, този например млад, суховат, но жилав мъж, който току-що влезе да завери пътния си лист в диспечерския пункт — Григор Петров — нощес е направил един рейс от Тутракан до Варна, разтоварил е пшеницата и се е завърнал отново. Би следвало днес да почива, но той в други ден има важна работа и затова ще работи днес. Какво ще прави в други ден? Ще прибере жена си с новороденото от родилния дом, ще им се порадва. Време за отдих не остава. Какво да се прави? Такъв е животът — вечно на път!

Такова е ежедневието на хората, постоянно в движение. Работа „без разписание". Така би помислил страничен човек, а фактически тук всичко се върши по график. Пет човека в диспечерския пункт денонощно дежурят. Преди да се явят при тях шофьорите за пътен лист, механикът Пеньо Неделев е прегледал изправността на колата и е дал своята резолюция: „Изправна" или „В гаража за ремонт". Ала втората резолюция рядко се случва. През кратките почивки, в очакване при товарването и разтоварването, шофьорите сами ще извършат преглед на автомобилите си, ще отстранят забелязаните нередности, та когато седнат зад волана, да са спокойни и да следят само бялата лента на пътя, с която ги мами романтиката и в студ, и в пек.

Михаил ТОМОВ

ЗА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО — ПОДГОТВЕНИ КАДРИ

Нашето социалистическо селско стопанство се нуждае не само от теоретически добре подготвени и натрупали богат производствен опит специалисти. То може да постигне желаните успехи само ако всеки кооператор и механизатор, всеки производственик изпълнява поставените задачи спрямо изискванията на науката. Ето защо в съвместната програма на Управление „Земеделие" при ОНС и КОС—Силистра голямо внимание се отделя за повишаване квалификацията на специалистите, бригадирите и звеноводите.

Народният университет по трайни насаждения, изграден към Комплексната опитна станция, работи много добре. Проведоха се три занятия по предвидената програма по овощарство и лозарство. Особен интерес предизвикаха практическите занятия по резитбите на овощните дървета — кайсии, праскови, ябълки, круши, череши и др. Освен участниците в народния университет на тях присъствуваха и всички звеноводи и бригадири по трайните насаждения от окръга. Непосредственото провеждане занятия преди резитбите в овощните градини ще допринесе за качественото изпълнение на това важно мероприятие. Изяснени бяха всички спорни въпроси относно резитбите при различните овощни видове. Занятията се проведоха от н. сътрудник при КОС Н. Николов в градините на станцията. И състоялият се двудневен семинар с агрономите по трайни насаждения от окръга също бе ръководен от ст. н. с. Н. Стефанов в градините на КОС. Всеки агроном участвува лично в резитбата. Участниците в семинара посетиха и образцовото овощарско стопанство в Долен Чифлик — Варненско. Там сътрудници от КОС—Варна им изнесоха лекции и показаха на практика как се формират ябълките и прасковите като палмети и чаши.

Занятията в народния университет при КОС—Силистра ще се провеждат всеки месец по два дни до края на годината.

В. ДРУМЕВА,
агроном по селскост. просвета КОС — Силистра

Благодарим ви за човечността

Често пъти се отправят упреци срещу някои работници от ДАП, че грубо се отнасяли към пътниците, че не откликвали на молбите им и пр. Струва ми се обаче, че не отдаваме заслуженото на тези, които правят всичко възможно, за да бъде приятно пътуването на хората по автобусните линии. За такъв случай искам да изкажа благодарност.

На 7 февруари в Силистра се развихри силна буря със снеговалеж и към 16 часа пътищата бяха засипани. Въпреки лошите условия, кола Сс 21—13 се отправи на път за Дулово. Водачът Марин Маринов бе решителен и отзивчив човек. „Няма как — каза той преди тръгването,—трябва да закарам тези хора до Дулово. Може да закъснеем, но никак си все ще стигнем. Няма да ги оставя на пътя, я!".

Със същия дух на решимост беше и кондукторката Марийка Борисова, една снажна жена, която през време на пътуването създаваше весело настроение в колата. В Дулово пристигнахме в 19,30 часа. Всички пътуващи изказахме благодарност на образцовите служители.

Владимир ПОПОВ

КРАЙ ПАРНИЦИТЕ

Отрано започнаха кооператорите от с. ДОЛНО РЯХОВО работата сред зеленчуковата градина. Трактористите Велико Георгиев, Михал Костадинов, Сабри Хюсеинов и други превозиха над 200 тона оборски тор и първите парници бяха навреме засети.

Градинарите усилено зареждат парниците, в които в най-близки дни ще започнат да пикират доматите от сорта „Триумф".

Найден ГЕОРГИЕВ

Новости • техника

Прогресът от внедряването на нова техника

Основната задача за интензифицирането на селското стопанство — задача, поставена пряко от Директивите на Деветия конгрес на ЦК на БКП, е немислима за разрешение без употребата на минерални торове. Голяма част от тях се внасят в почвата чрез непрекъснато повърхностно разпръскване, но въпросът за механизираното разпръскване на минералните торове в страната ни не е окончателно разрешен.

Използуваните тороразпръскващи машини ТНБ-1, ТРСШ-4, ТТП-5-тарелков тип, показват ниска производителност, не задоволяват изцяло агротехническите изисквания и са с редица конструктивни недостатъци.

Правейки бегъл преглед на производството от различните фирми-производителки на селскостопански машини, се забелязва съвременната тенденция на преминаване към машини с центробежни разпръскващи апарати. Тяхното голямо преимущество е, че осигуряват 2-3 пъти по-голяма работна ширина на разпръскването на тора, което довежда до по-висока производителност, просто устройство, малогабаритна конструкция, малко металоемкост на метър работна ширина.

През 1968 година започна производство на първите серии центробежни тороразпръскващи навесни машини в РТС с. Дойренци—Ловешко. По линията на Машиноизпитателната станция — Русе, 3 броя от тях бяха подложени на експериментално донатоварване в условията на ТКЗС „Георги Димитров" с. Окорш.

Машината ТНЦ—15 „Комета" е предназначена за разпръскване по повърхността на почвата на гранулирани и прахообразни минерални торове, техните смески и вар. Тя се произвежда в два варианта, като навесна и полунавесна, които се агрегатират към тракторите от класовете: 0.6 т, 0.9 т, 1.4 т. (ДТ-20, Т-28 „ВТЗ", Зетор—30 и МТЗ).

ТНЦ—15 „Комета" се състои от следните основни възли и механизми: рама — която е със заварочна конструкция от стоманено безшевни тръби; бункер—метален, който в горната си част има цилиндрична форма, към която се намира пресяващо сито от стоманена мрежа, а в долната — конусна форма, която завършва с въртящ улей; регулиращо устройство — монтирано към бункера и снабдено със скала; изсяващо устройство—състоящо се от разпръскващ диск със специална конфигурация; ветрозащитно устройство — тръбна тънкостенна рама, шарнирно хваната една за друга, снабдена с брезентови калъфи и опорно колело, пневматично закрепено на вилка към оста, лагеруваща в рамата.

ТЕХНИЧЕСКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ТНЦ-15 „КОМЕТА"

1. Максимална товароподемност — 550 кг.
2. Работна ширина на разпръскване — 15—17 м
3. Работна скорост — 6—8 км
4. Транспортна скорост—20 км
5. Производителност на час чиста работа — 80—90 дка
6. Общо тегло — 240 кг
7. Обем на бункера — 608 куб. дм.
8. Обороти на разпръскващ диск — 780 об/мин.
9. Тип на сводоразрушаващо устройство — вибриращ тип

Устойчивостта на агрегата решаващо влияе върху разположението на центъра на тежестта, който може да се намери било в работно или транспортно положение, да се определи с построяване на координатна система върху задния мост на трактора.

Производителността на машината е във функция от работната скорост на агрегата, която е в зависимост от напречната устойчивост, поради високото разположение на центъра на тежестта при пълен бункер, което не е особено благоприятно като се има предвид и ръчното товарене на бункера. Също така производителността на ТНЦ-15 „Комета" е в зависимост от вида на тора, като тя е различна за различните видове.

Важна роля за качеството на торенето е да се получи добра равномерност в разпръскването, което е в зависимост от ефективната работна ширина на машината — едно от най-важните условия при центробежните разпръскващи машини. Един друг фактор, който осигурява надеждната работа на машината, е сигурното сводоразрушаващо и подаващо устройство, което на принципа на вибрациите работи безупречно.

ТНЦ-15 „Комета" е компактна и лека машина, сравнително проста по конструкция, удобна за монтажни и демонтажни операции, има леко техническо обслужване, с добро качество на изработката. Придвижва се бързо и удобно от един участък в друг, работи нормално при наклон 8-10 градуса и агрегатирането с нея позволява добра маневреност в обръщенията. Наред с положителните качества машината има съществени недостатъци, които влияят върху експлоатационните и икономически показатели. При агрегатирането на ТНЦ-15 „Комета" към ВТЗ „Владимировец" с навесното опорно пневматично колело не може да работи нормално, понеже се надига предният мост на трактора. Този конструктивен недостатък може да се компенсира с разширението на напречната база на колелата до максималните им граници. Оценка на конструкцията по отношение техническото й изпълнение е значително добра.

Като най-важен аргумент в оценката на ТНЦ-15 „Комета" са технико-експлоатационните и икономическите показатели.

От направените опити, при коефициента технологична единица, като сме предвидили заплащане по тарифната ставка за една сменна норма от 8 часа за тракторист 1 бр.—7,50 лв., за работници-товарачи 2 бр. х 4,50 лв., експлоатационните разходи за единица производителност, отразени в димсия лева/дка, са: 0.070 лв. В този показател влизат:

а) работна заплата на тракториста и работници-товарачи.

б) амортизационни отчисления

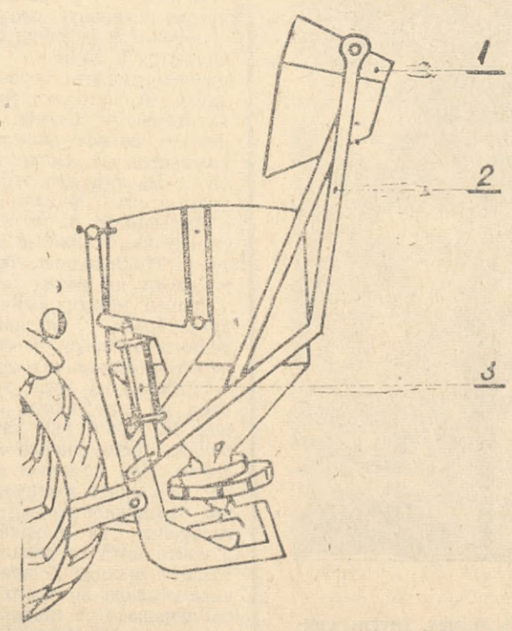
в) ремонтни отчисления

г) разходи по горивно-смазочни материали

На най-разпространената и употребявана у нас прикачна тарелкова тороразпръскваща машина ТТП-5 експлоатационните разходи за единица производителност, при същите тарифни ставки, се равняват на 0,162 лева. Съвсем очевиден е фактът, че тороразпръскването с ТНЦ—15 „Комета" стойностно е по-евтино от това с ТТП-5 близо 2,31 пъти, което е изгодно за стопанството.

Конструкторите на машината при разработката на проекта са имали предвид, че към съдимо да се насочи вниманието на инженерите и техниците, работещи по 44-то постановление за техническия прогрес, да съзадат такова приспособление за товарене. Предлагам на интересуващите се другари един интересен идеен проект за разрешение, който може да намери приложение.

Той се състои от една тръбна ферма, изготвена от стоманени безшевни тръби (позиция 2), шарнирно на която е закачена товарачна кофа (позиция 1), задвижвана от симетрично разположените на централната ос на трактора 2 броя силови хидравлични цилиндри (позиция № 3). Стъблата им са шарнирно прихванати за тръбната ферма. Задвижването става посредством хидроразпределителното табло на трактора. По този начин може да се облекчи още

щата може да се приспособи устройство за механизиране на товарните работи. Тази година с навлизането на новата машина в Силистренски окръг е необходима на машината — една операция на селскостопанския труженик, като се облекчи ръчният труд с механизиран такъв.

инж. Ил. КАРАМАЖДРАКОВ

ЗА ПО-ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

През последните години художествената самодейност в Тутракан и съвета постигна не малко успехи. Внесе се разнообразие в репертоарната програма, подобри се нивото на изнасяните спектакли. Някои от колективите се представиха успешно на проведените прегледи.

Но постигнатите резултати са незадоволителни. Те не отговарят на големите задачи, които трябва да реши художествената самодейност.

Съветът за изкуство и култура в града и ръководството на читалището положиха доста усилия за укрепване на колективите. На много съвещания и заседания бе разглеждан въпросът за изграждането и съществуването на постоянен градски хор. Съдействие бе оказано от страна на ГК на Партията и ГК на Комсомола. Сега колективът е в усилена подготовка за успешно представяне на III събор на хоровете от крайдунавските градове, който ще се проведе през май т. г.

Към читалището има изградени танцов, сатиричен и театрален колективи. Танцовият колектив миналата година участвува в окръжните прегледи и се представи добре. Подготовката му за тазгодишните прегледи започна още от есента, но значителни успехи досега не са постигнати. Ръководителят Стефан Здравков работи с желание, но в състава има много голямо текучество. За заздравяване на дисциплината в този състав читалищното ръководство не е направило нищо.

Сравнително добра дейност развива театралният колектив. Гражданството посрещна с интерес изнесените пиеси. Години наред театралният колектив се е представял добре на окръжните прегледи. Но тази година той няма да вземе участие в тях. Двамата ръководители Тодор Драганов и Величко Ангелов раздвоиха силите на самодейците и работата се провали. От страна на читалището не бяха положени усилия за отстраняване навреме на тези недоразумения. Наложи се ГК на Партията да проведе среща с всички самодейци и да определи единно ръководство в лицето на Величко Ангелов. Сега театралният колектив репетира

усилено, но поради тези причини той няма да може да се представи на окръжните прегледи.

През миналата година естрадно-сатиричният състав се представи с три спектакла. Въпреки възможностите за по-широка дейност, трябва да изтъкнем, че дейността му е стихийна, виновно за което има ръководителят му Иван Пантелеев. И този колектив няма да вземе участие в окръжните прегледи.

Посочените слабости, които спъват развитието на художествената самодейност в Тутракан, говорят за незадоволителна работа на читалищното ръководство. Липсва системност и планов ост. Голяма е вината на Тодор Драганов, досегашен секретар на читалището. На негово място сега е избран Анко Жеков, който се стреми да обхване многостранната дейност на различните състави, да се подобри цялостната им работа.

Известни успехи са постигнати от колективите, изградени към предприятията, учрежденията и училищата: в ТПК „Съединение“ е изградена вокална група, в болницата и „Наркоп“ — естрадно-сатирични състави, в гимназията функционира хор за школувано пеене. Редовното провеждане на репетициите, по-добрата организация доведоха до представянето на тези колективи с концерти, които се ползуваха с успех.

Опитът към трите най-големи промишлени предприятия —промкомбината, ЗГУ „Терма“ и ДИП „Текстилни влакна“ — да се изгради хоров колектив не доведе до успех. Тук не беше достатъчна организаторската работа. С нищо не е оправдано проваляне на тази голяма задача.

Художествената самодейност в Тутракан и съвета има да разреши много важни задачи във възпитанието на трудещите се. И това ще бъде постигнато само тогава, когато Градският съвет за изкуство и култура стане техен истински двигател.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

МЕЛИНА МЕРКУРИ:

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТ!

„Свобода или смърт“ — така се нарича песента, която известният гръцки композитор Микис Теодоракис написа в нелегалност. С песента „Свобода или смърт“ обикновено завършва своите концерти — митинги в различни градове на света Мелина Меркури. Мелина не може да се върне в родината си: „черните полковници“ са я лишили от паспорт и са конфискували цялото й имущество. Неотдавна Мелина Меркури посети Рим. Кореспондентка на списание „Нои донне“ взе интервю от нея, извадки от което се привеждат по-долу:

— В какво според вас е трагедията на днешна Гърция?

— В това, че народът е лишен от правото да изразява своите мисли, че са му отнели свободата да говори, гласува, пее... В унизителното и оскърбително съзнание, че в страната ни има фашизъм.

— Вие дълго време живяхте в САЩ. Смятате ли, че американският народ се отнася съчувствено към гръцкия проблем?

— Да. Народът се отнася много съчувствено. Но официалната „машина“ е силна и подтиска всичко. Крупните промишленици, загрижени само за своите печалби, разделят отговорността за идването на диктаторите на власт в Гърция.

— Каква роля играе жената в гръцката Съпротива?

— Гръцкта жена е душата на Съпротивата, другарка на мъжа, тя му вдъхва смелост, помага му. Силната жена прави и мъжа силен, слабата жена го прави посредствен.

— Не се ли страхувате за своя живот?

— Да, страхувам се. Но повече от смъртта се страхувам от диктатурата, потъпкала свободата.

— Даже вашите противници признават, че вие много добре водите борбата за свобода на Гърция...

— Работата не е в умението. Моят избор е да говоря истината. А да се говори истина е лесно. Аз не членувам в никаква организация; за това, което правя, никой няма да ми плати. Аз говоря истината и само толкова. Когато говоря, че в Гърция е потъпкана свободата, кой може да ми възрази? Кой може да каже, че това е лъжа? Когато говоря, че гръцкият народ тряб ва да има правото да изразява своето мнение, да гласува и да бъде свободен, може ли някой да каже, че не съм права?

— Актриса, занимаваща се с такива проблеми, е рядко явление...

— Мнозина удивлява това, но не разбирам защо. Аз съм актриса по призвание, но преди всичко съм жена, гражданка на Гърция. И това, че съм актриса, само ми помага, понеже много съм чела, познавам произведенията на великите писатели, играла съм в пиеси, написани от велики художници и мислители: всичко това ме обогати, направи ме по-съзнателна, помогна ми да разбера много неща...

ВЕЧЕР НА НАРОДНОТО ТВОРЧЕСТВО

Учениците от IV „б“ клас в с. Окорш под ръководството на учителката Марийка Денева организираха преди няколко дни вечер на народното творчество.

Учениците, облечени в красиви национални носии, очакваха с нетърпение началото.

Програмата беше разнообразна и хубава. В нея бяха включени народни песни, народни умотворения. Децата бяха разделени на две звена, които се състезаваха помежду си. Състезателите си задаваха оригинални гатанки, на които отговаряха с учудващо досетливост. Особено впечатление в присъствуващите оставиха разказаните къси народни умотворения, осмиващи мързела и кражбата. Съревнованието премина в добър ред и победата спечели първо звено.

Владимир ПОПОВ

ДА СЕ ЗАСИЛИ ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА!

(Продължение от I стр.)

вете и обещанията не бяха поставени на видни места. Наглед ната агитация е остаряла, бедна по съдържание, не е подмене на още от миналата година. Кътовете на бригадите за комунистически труд, особено в животновъдните фермите на ТКЗС, са занемарени. Движението за завоюване на „Паспорта на победата“ и юбилейната златна значка не е обхванало голяма част от трудещите се.

Когато проверявахме, бяха изминали повече от две седмици от излизането на Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция, а в повечето трудови колективи и първичните партийни организации то не беше разгледано и разяснителната работа по него бе недостатъчна. Градската лекторска група няма план за първото тримесечие на лекциите и беседите. В първичните партийни организации при ДМЗ и „Наркоп“ не е правена оценка за работата по посрещането на юбилейната годишнина. По градския радиовъзел няма никакви предавания за Възванието. Почти

НАШАТА РЕЙДОВА БРИГАДА

никакви материали няма за 25-годишнината и в многотиражката „Дуловска искра“.

В момента се чувствува известно спадане на инициативите и дори успокояване. Поне външно не личи, че ние се намираме пред най-светлия празник в историята на нашия народ. Трябва да се избърза с нагледната агитация и украсата на предприятията и учрежденията, на града.

С ЯСНИ ЗАДАЧИ И ЦЕЛИ

Те бяха поставени на общото събрание на комунистите. Към всичко това ние бихме до пълнили: да се излезе вече от орбитата на разговорите в комитета и първичните партийни организации, а да се пристъпи незабавно към широка масово-политическа работа сред хората. Комунистите да получат поръчения. Решително да се подобри съревнованието и нагледната агитация, която следва до Девети септември да се подмени най-малко два пъти. Заедно с това да се засили лекционната пропаганда и се популяризират постиженията на общината и Родината във всички области на живота.

Йордан ЦЕНОВ
Тодор ДИМИТРОВ
Борис МАРКОВ
от Окръжния комитет на БКП
Вълчо РАДЕВ
от в. „Силистренска трибуна“

НА АЛФАТАРСКА СЦЕНА

На 12 март самодейният театрален колектив при читалище „Йордан Йовков“ з Алфатар представи с успех пиесата на Мария Симова „Зимна балада“. Своя самоотвержен труд и цялата постановка самодейците посветиха на 25-годишния юбилей на свободата.

Много сили и старание вложиха младите артисти. Успяха да реализират успешно това силно и емоционално произведение от националната ни драматургия. Вълнуващо и празднично бе пресъздадена епичната борба против фашизма. За ярката идейна и емоционална наситеност на постановката, за силните образи много помогна работата на постановчика Иван Лазаров. За цялостния успех много допринесе и художникът Тодор Чапкънов.

Когато се прави преценка на представянето на отделните самодейци, трудно е да се определи кой от тях изгради най-сполучливо образа си...

Алфатарската общественост благодари на колектива за хубавия му успех и му пожелава ползотворна работа, а така също и отлично представяне на окръжния конкурс на театралната самодейност.

Успех, млади артисти!

М. ГАВАЗОВ

Грипът в Силистра — тенденция към намаляване

Както е известно, от две седмици в Силистра бушува грип на епидемия. По мнението на специалистите тя се разрази около 3—4 март.

Представител на редакцията посети окръжната болница и разговаря по този въпрос с д-р Славян Николов, завеждащ противогрипен кабинет, и с д-р Евлоги Крумов, който в момента беше дежурен в Бърза помощ.

— Д-р Николов, в какви размери се разрази грипната епидемия в Силистра?

— Точни данни не мога да ви съобщя, но ще добиете известна представа за грипната епидемия в града ни, ако ви кажа, че само до обяд всеки ден противогрипният кабинет се посещава от 80—100 души, болни от грип, а следобед — от 60—80 души. От 13 март насам се забелязва ограничаване обсега на действие на епидемията. Ние тук даваме кочкретни указания за лечение на всеки болен. Рецептите, които даваме, ако се изпълняват точно, също са условие за бързо оздравяване.

Сега се изследва вирусът на грипа.

Със същия въпрос се обърнахме и към д-р Крумов, от Бърза помощ.

— Двама лекари с две линейки — каза той — посещават в домовете по 40 болни от грип средно на ден. Тежко болните се приемат в инфекциозното отделение на болницата. То вече е препълнено. Температурата на болните от грип варира от 38 до 40 градуса.

— Без съмнение, налице е епидемично явление, щом като боледуват по няколко члена от отделно семейство и по няколко души от трудовите колективи — добави д-р Николов.

Разговорът ни беше към края си, когато телефонът в Бърза помощ иззвъня. Викаха лекар при болен от грип. Д-р Димитър Ячев беше готов да тръгне с линейката, която го чакаше до портала.

(СТ)

Големият празник на училището

С всяка изминала година учители и ученици от училище „Макаренко“ в Силистра тържествено отбелязват деня на своя патрон. И тази година възпитаниците на училището отрано започнаха подготовката за своя празник. Пламъкът на надпреварата се поддържаше и поддържа от гордите мисли, че тази година Родината ни отчествува 25-годишна свобода, а градът ни — своята 1800-го дишнина от обявяването му за муниципиум.

Малък се оказа салонът на кино „Москва“, за да побере всички дошли на тържеството. Жужукащата като пчелен кошер зала изведнаж утихна от командата мирно на председателката на дружината Йорданка Николова. Под звуците на фанфари и мощно „ура“ чавдар чета, пионери и комсомолци посрещнаха училищното знаме, а след това притихналата зала изслуша пламенното слово за педагога, възпитателя, приятеля на децата А. С. Макаренко.

Както всякога, и сега на присъствуващите бяха съобщени имената на най-добрите ученици.

„За тебе пеем и се трудим, мила Родино!“ — такъв бе лозунгът, под който учениците изнесоха богата литературно-музикална програма. В песните и драматизирани моменти от историята на България децата възкресиха героичното минало на Родината от древността до наши дни, нейната свободна и богата земя, нейния героичен и трудолюбив народ.

Топли и от сърце бяха поздравленията на учениците, отправени до онези учители, които през юбилейната година навършват по 20 години педагогически стаж, а представителни групи от другите училища в града поднесоха поздравления и цветя за училището. Слова със сърдечни пожелания сподели и работничката от завод „Хром“ Мариана Митева.

С думи на благодарност директорът на училището Коста Петров поздрави учителите и учениците и прочете имената на очези, които се вписват в почетната книга на училището. На проявилите се поднесе подаръци книги и баскетболни топки.

Иван НИКОЛОВ

В Образцово народно читалище „Доростол“ има една врата, на която пише: „Школа за художествено слово“. Школата е създадена през 1964 г. В нея овладяват трудното рецитаторско изкуство деца от силистренските училища. Те изучават техника на говора, дишане, постановка на гласа, дикция, изразителното четене и история на българския драматичен театър.

Ръководител на школата е Мариана Ковачева.

Преди няколко дни нейните възпитаници изнесоха литературна програма пред своите родители.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Предварителната борба приключи

В неделя в Русе с мачовете между представителните отбори по баскетбол — юноши и девойки, на „Доростол“ — Силистра и „Дунав“ — Русе завърши предварителната борба в „А“ Републиканска баскетболна група, която включва отбори от Северна България. Първенците са вече известни — това са девойките на Силистра и юношите на Русе. На тия два отбора им предстои участие във финалния турнир заедно с първенците на останалите групи за определяне новия шампион на страната за 1969 година. Това ще стане в началото на месец април.

Мачът между девическите отбори на двата града обещаваше в предварителните прогнози да се наблюдава интересна и динамична среща. Домакините — отборът на Русе, трябваше на всяка цена да гони победа и то с разлика над 34 точки, тъй като само такава разлика осигуряваше на русенки първо място. При по-малка разлика в точките, на нашите момичета им се откриваше възможността за първо място, благодарение на положителния баланс, с който бяха се запасили от предварителните срещи. А при загуба домакините отиваха на трето място и с това се лишаваха от възможността да участвуват на квалификация.

Срещата започна обнадеждаващо за русенки. След няколко сполучливи атаки те поведоха. Но тук успешно се намеси треньорът Стоев и в редиците на нашите момичета настъпи успокоение и изравняване на играта. Първата част завърши при минимална разлика за русенки. Втората част ние гледахме един обновен отбор на игрището — това беше съставът на силистренки. С добра и смислена игра те успяха да притъпят атаките на своите противнички, а в същото време в нападение нанасяха решителни удари, които точно пронизваха коша на противника. Разликата в резултата започна да набъбва. В нашия отбор бяха направени редица смени за обигравање на състава, което стана причина за спадане тонуса на играта през последните десет минути. Нашият отбор бе застигнат и с едни гърди задминат в последните секунди на мача — 39:38.

Срещата при юношите имаше повече протоколен характер. Отборът на Русе далеч преди последния кръг си беше осигурил първо място и това даде възможност на зрителите да наблюдават един хубав двубой, от който победители излязоха доростолци — това стана в последните минути на мача — 51:50. Въпреки победата, в играта на нашите проличаха много дефекти — недоброка чествена пресова защита, слаба стрелба от дистанция.

На отбора на девойките предстоят тежки и отговорни срещи във финалната борба. Отборът до финалите трябва да извърши огромна тренировъчна работа, за да може с успех да излезе от борбата.

Ангел КАЛИНОВ

Първенците по тенис на маса са известни

В продължение на два дни в Силистра се проведе окръжно първенство по тенис на маса за юноши и девойки — ст. възраст и мъже и жени. От предварителните кръгове право на участие добиха отборите на Силистра, Тутракан, Дулово, Бабук, Средище, Цар Самуил, Сребърна, Секулово и ТКЗС — Дулово. В първенството взеха участие 21 юноши и девойки, 43 участници от работническата и селска младеж.

Предварителните кръгове и броят на участниците предсказваха, че борбата ще бъде оспорвана и в отборното, и в индивидуалното класиране. Въпреки че сравнително по-тежък жребий се падна на отбора на с. Бабук, който се смяташе за фаворит, състезателите от този отбор се наложиха убедително и спечелиха всичките си срещи при мъжете и жените. Най-добре се представи в отбрана и нападение състезателят Стефан Попов от Бабук и състезателката Петранка Даскалова — също от с. Бабук. Те изведоха своите отбори на първите места, следвани от отборите на Ц. Самуил — мъже и жени, ТКЗС — Дулово — мъже и Сребърна — жени.

На зелената маса, където се играеше за работническо първенство, борбата бе по-оспорвана. След като ЗММ — Силистра спечели служебни резултати и се класира на първо място като колектив, трябваше да мерят сили представителните отбори на Силистра и Тутракан. След оспорвана борба със спечелени по четири срещи трябваше да се играе девета среща, която излъчи и отбора-победител. В тази среща ветеранът на този спорт Петър Петров от Силистра се наложи и с това и отборът зае първото място в крайното отборно класиране.

В индивидуалното първенство на селската младеж най-добре се представи Стефан Попов от Бабук, следван от Мирчо Димов от ТКЗС — Дулово и Йордан Филчев, от Ц. Самуил. При жените първа се класира Николинка Костадинова от с. Сребърна, следвана от Петранка Даскалова и Иванка Стефанова от с. Бабук. От работническата младеж като най-добре подготвен се откроваше Валентин Сапунджиев и той излезе от състезанието без загубена среща, следван от Георги Ставрев и Иван Хаджибеев от Тутракан. При жените също без загуба завърши окръжната шампионка за 1967—1968 година Екатерина Маринова от Силистра, следвана от Теменужка Минчева и Емел Нури от Тутракан.

Средношколците от гр. Силистра убедително се наложиха над своите съперници от окръга и след като във финалната тройка играха помежду си, се получи следният резултат: окръжен победител за 1969 година стана Васил Николов, следван от Христо Николов и Пеню Александров, и тримата от Поли техническа гимназия.

Васил КОЖУХАРОВ

Тези деца от дуловската детска градина нямат други грижи освен игрите. И може би затова те са така съсредоточени край масата с играчките...

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

ПОПРАВКА: По наша вина в интервюто с др. Кръстьо Атанасов, зам.-председател на ОНС посместено в бр. 30 от 13. III. 1969 г. стр. трета, са допуснати две грешки: в края на първата колона вместо 1959-1960 г. да се чете 1959-1968 г. В края на отговора на втория въпрос вместо „В Силистра, Дулово и Тутракан ще бъдат построени модерно обзаведени хотели“ да се чете „В Силистра и Тутракан ще бъдат построени модерно обзаведени хотели“.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОФ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 33 (1502) | Четвъртък, 20 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

25 Достойни дела пред юбилея

И сдружените земеделци от окръга със свой принос

На 14 март т. г. сдружените земеделци — ръководители на бригади за комплексна механизация, специалисти, бригадири и зав. ферми на съвещание приеха обещание-отговор на призива на сдружените земеделци-първенци от Толбухински окръг и в. „Земеделско знаме“ за достойно посрещане на 25-годишнината на Девети септември.

Председателят на Окръжното ръководство на БЗНС А. Чолаков изтъкна на съвещанието, че въпреки неблагоприятните условия през миналата година, сдружените земеделци и бригадите, ръководени от тях, са постигнали забележителни успехи в селското стопанство. Приветствувайки инициативата на в. „Земеделско знаме“, той подчерта, че сдружените замеделци трябва да дадат своя личен принос за бързия подем на селското стопанство. Чрез широко прилагане на комплексната механизация и промишлените методи на производството те ще водят борба да получат от растениевъдството продукция за 18 800 000 лева, а от животновъдството за 6 220 000 лева, чиста продукция за 15 500 000 лева и чист доход за 8 450 000 лева. Това ще се постигне чрез повишаване на средните добиви от декар: при пшеницата — с 90 кг, при царевицата — със 110 кг, а при слънчогледа — с около 30 кг. В областта на животновъдството се стремят да увеличат продуктивността на животните, като получат по 3 200 литра мляко от крава, по 52 литра мляко от овца, по 5,5 кг вълна и по 200 яйца от кокошка-носачка.

Всичко това сдружените земеделци ще постигнат чрез въвеждане на съвременните технологии в производството и най-новите достижения на науката и техниката, осигурявайки надпланово не по-малко от 6 500 тона пшеница, 3 000 тона царевица, 1 040 тона слънчоглед, 450 тона домати, 276 тона краве и овче мляко, 100 000 яйца и продукция за 1 650 000 лв. и чист доход за 810 000 лева. Заедно с това ще снижат себестойността на продукцията, ще дадат по-широк път на техническия прогрес, по-пълно ще внедряват комплексната механизация в растениевъдството и промишлените методи в животновъдството.

На основата на новата организация на труда и производството, използувайки най-пълно наличната техника, сдружените земеделци от окръга ще се борят за увеличаване производителността на труда и за по-голяма ефективност на селскостопанското производство. През юбилейната 1969 година сдружените земеделци-механизатори, работещи в бригадите и звената за комплексна механизация, ще се стремят да произведат средно по над 20 000 лева обща селскостопанска продукция на едно лице, заето в бригадата или звеното.

Даденото обещание сдружените земеделци-кооператори и механизатори ще осъществят и като повишат своите знания и производствената си квалификация в организираните от Окръжното ръководство на БЗНС различни форми за селскостопанска просвета, в срещите за обмяна на положителния опит с първенците в производството.

На съвещанието се изказаха редица ръководители, специалисти и бригадири, които приеха лични обещания.

В своето изказване Иван Николов, председател на кооперативното стопанство в гр. Дулово, заяви, че сдружените земеделци от стопанството се включват активно в борбата за повече надпланова селскостопанска продукция с голям ентусиазъм. В чест на юбилея те обещаха да добият от декар средно по 420 кг пшеница при план 345 кг, по 500 кг царевица при план 369 кг, по 240 кг слънчоглед и по 140 кг тютюн. Благодарение на това на стопанството ще бъде дадена надпланова продукция за над 526 000 лева. Обещаха да получат по 3 350 литра мляко от крава, по 70 литра мляко от овца и по 6,100 кг вълна. Близо една трета от тази надпланова продукция ще се произведе в участъка, ръководен от агронома — сдружения земеделец Георги Георгиев.

Директорът на ДЗС — Окорш Георги Андреев изтъкна, че сдружените земеделци от стопанството заедно с целия колектив ще водят борба за 450 кг пшеница и ечемик от декар, 500 кг царевица, 250 кг слънчоглед, а от животновъдството за 3 500 литра краве мляко, 60 литра овче мляко и 6 кг вълна от овца.

Бригадирът на полевъдната бригада в ТКЗС — Нова Черна Александър Радев даде обещание в чест на юбилея да получи по 750 кг царевица от декар, по 5 500 кг захарно цвекло, по 650 кг коноп и по 1 300 кг тютюн от сорта „Бърлей“. На стопанството то бригадата ще даде в повече обща продукция за 46 000 лв., чиста продукция за 35 000 лева и чист доход за 17 000 лева.

Конкретни обещания в чест на юбилея дадоха и сдружените земеделци Кирчо Димитров, ръководител на бригада за комплексна механизация в село Варненци, Нестор Димов, ръководител на бригада за комплексна механизация в село Средище, Георги Жейнов, бригадир на зеленчукова бригада в Нова Черна, Георги Стоянов, животновъден бригадир в село Сяново, и други.

Закривайки съвещанието, пред седателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков изказа увереността, че сдружените земеделци от окръга ще се включат най-активно за достойно изпълнение на дадените обещания. А това ще бъде скъп дар в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас.

Евлоги ГЕОРГИЕВ

Границите на Съветския съюз са свещени и неприкосновени

Продължаващите провокации от китайска страна на съветско-китайската граница с нова сила раждат гняв и възмущение в целия български народ. Своя протест към проявяваната варварщина от страна на пекинските управници присъединяват и трудещите се от нашия окръг.

Вълната от протестни митинги продължава. Ето какво ни съобщават:

ДСП „БУЛГАРПЛОД“

Новите провокации на съветско-китайската граница, организирани от китайските ревизионисти, изпълват сърцата ни с гняв и възмущение. Израз на това бе проведеният протестен митинг.

С одобрение и пълно единодушие работниците посрещнаха декларацията на Съветския съюз до правителството на КНР.

В знак на своя категоричен протест работниците от предприятието изпратиха телеграма до китайското посолство в София.

Израз на единството ни с народите на Съветския съюз бе изпратената телеграма до съветското посолство в София.

Невяна МАРИНОВА

ТЕХНИКУМ ПО ИКОНОМИКА — СИЛИСТРА

Въоръжените провокации на китайско-съветската граница, организирани от пекинските управници, предизвикват омраза у нас, учениците и учителите от техникума.

В знак на възмущение и протест да се спрат провокациите колективът на училището изпрати протестна телеграма до посолството на КНР в София.

Иванка ЙОРДАНОВА, ученичка от III „а“ курс

При тези, които ни обличат

(фоторепортаж)

ПРЕДИ национализирането през 1947 г. предачната фабрика в Силистра се състояла от едно ръчно сулфакторче и един дарак, собственост на Антон Атанасов. Двете машини са давали производство до 20 кг дневно. Днес Предачната фабрика е снабдена с модерни машини и дава производство — 2 000 кг. Предачният цех снабдява с прежда много промкомбинати в страната. Благодарение на високото качество на преждата, се изработват килими, които са спечелили златен медал на 24-тия международен мострен панаир в Пловдив. Колективът на Предачната фабрика не е голям, но вече има свои герои.

Господин Стоянов (снимката долу) е дългогодишен шлосер, многократен ударник и рационализатор. Съвместно с началника на цеха Тончо Марков те са въвели няколко рационализации, с което са заменили ръчния труд и са увеличили качеството и количеството на продукцията. Извън работно време Господин Стоянов се занимава не само с рационализации, но и с обществена дейност. Той е началник—щаб на доброволните отряди при предприятието и нищо чудно да го срещнете по улиците на града с червена лента на ръкава.

Анастасия Симеонова и Николинка Атанасова (снимката горе) са добри и инициативни работнички във вълненото отделение.

Ръководителите на предприятието вярват в изградения колектив и смятат да му поверят нови съветски и полски машини на повисоко техническо ниво, които ще спомогнат да се увеличи още повече количеството и качеството на продукцията.

Добри ЙОРДАНОВ

Цъфти мила, Родино!

Преди двадесет и пет години ти, БКП, рамо до рамо с БЗНС за първи път в историята на нашия народ извоювахте отечество фронтовско правителство. Вие дойдохте на власт с цената на много жертви, с цената на неимоверни трудности. Но заедно с трудолюбивия български народ, със самоотвержения труд на комунисти и сдружени земеделци, наследеното повяхнало дърво разцъфна и даде своя от векове жадуван плод.

Ти, наша любима Партийо, премахна омразните синори, създаде обширни блокове, построи гигантски заводи. Ти даде на българския народ хляб и щастие, обогати неговото съзнание с вечното и всепобеждаващо слово. Кой направи красивите градове и села, кой запали в тях електрическите слънца и доведе в селските домове непознатите порано радиоапарати и телевизори. Кой заличи от речника думата беднота, кой отвори слепите селски очи за светлото слово на Кирил и даде простор на младежта да се учи. Ти — нашата майка, нашата закрилница.

Никога няма да забравим фашисткия терор. Никога няма да повярваме на жестоките скверни слова, изречени за теб. Ние, живите комунисти, свято тачим паметта на нашите загинали другари, свято пазим с кръв извоюваната слава. Победата дойде преди 25 години. В чест на юбилейната годишнина ние, ветераните, ще застанем рамо до рамо в заводите и полето, в животновъдните ферми и строителните площадки, за да бъде тази година понлодовита, празникът ни по-радостен. Ние сме готови винаги да изпълним всяко указание, всяка задача, която ти, Партийо наша, ще ни поставиш. И никога няма да посрамим твоето светло и скъпо име.

Кольо НИКОЛАЕВ, активен борец против фашизма и капитализма от с. Сребърна

Скоро машините ще забоботят по равните добруджански поля. Затова бригадният механик Белчо Тодоров от Главиница с такова внимание проверява качеството на ремонта.

Навременни грижи

Кооператорите от село Зебил тази година ще засеят 400 декара тютюн. Те имат вече добър опит от предишните години в обработването на тази важна за икономиката ни култура и сега отрано започнаха подготовката на лехите за разсада. На 18 март те завършиха подготовката на лехите.

Особено старание положиха през време на подготовката на топлите лехи звеноводите Адем Нуриев, Дургуж Дуранов и Тахсин Хамдиев. Тракторист Назъм Наимов, каруцарите Кольо Сандев, Васви Юмеров, Хасан Хюсеинов превозваха неуморно биотопливо.

Благодарение на задружните усилия на звеноводи, каруцари, механизатори и полевъдни работници важната задача по навременното приготвяне на парниците и засяването на лехите от първия етап завърши.

Джафер МЕХМЕДОВ

Тютюневите парници са готови

За десет дни кооператорите от смесената бригада на Петранка Петрова от с. Търновци подготвиха и заредиха с биотопливо 2 000 квадратни метра парников площ за отглеждане на тютюнев разсад.

Трудолюбивите кооператори от двете звена на бригадата, в чийто състав участвуват 40 души, тези дни подготвят още 2 000 квадратни метра площ за студени парници.

На определените площи те ще засеят и отгледат закален разсад за засяване на определените им площи. Отзовавайки се на Възвнието към българския народ, двете звена поеха обещание да получат по 180 кг тютюн от декар при план 150 кг.

Международна информация

Чуждият печат за съвещанието в Будапеща

БРАТИСЛАВА, 19 март (ТАСС) — Резултатите от Будапещенското съвещание на Политическия консултативен комитет на държавите — участнички във Варшавския договор са център на вниманието на словашкия печат.

Всички братиславски вестници съобщават за съвещанието на първа страница. „Правда“ и „Праца“ публикуват пълните текстове на документите на съвещанието. Другите вестници дават подробни резюмета. (БТА)

УЛАН БАТОР, 19 март (ТАСС) — Вестник „Унен“ характеризира съвещанието на Политическия консултативен комитет на страните — участнички във Варшавския договор като събитие с голямо международно значение за заздравяване на мира между народите. Вестникът придава голяма важност на предложението на страните-участнички във Варшавския договор за свикването на общоевропейско съвещание, на което да бъдат обсъдени въпросите, свързани с европейската сигурност и мирното сътрудничество.

Монголският народ приветствува този важен документ и го смята за твърде актуален, тъй като засяга важни въпроси на международния живот. (БТА)

ЖЕНЕВА, 19 март (ТАСС) — Органът на Швейцарската партия на труда „Воа уврир“ публикува вчера на първа страница съобщението за съвещанието на Политическия консултативен комитет на държавите-участнички във Варшавския договор и пълния текст на обръщението към всички европейски страни. (БТА)

РИМ, 19 март (ТАСС) — Италианският печат прояви голям интерес към обръщението на държавите — участнички във Варшавския договор към всички европейски страни относно подготовката и свикването на общоевропейско съвещание за обсъждане въпросите на европейската сигурност и мирното сътрудничество. Вчера информационната агенция АНСА предаде пълния текст на обръщението. Радиото и телевизията също уведомиха слушателите и зрителите за обръщението. Публикувайки на първа страница обширно резюме на обръщението, вестник „Унита“ подчертава, че предлаганото съвещание би дало възможност да се намерят заедно пътища и средства за премахване разцепването на Европа на военни групировки. (БТА)

Обръщение на Световния съвет на мира

ХЕЛЗИНКИ, 19 март (ТАСС) — Световният съвет на мира призовава международните и национални организации да разгърнат по-широко дейността в подкрепа на борещ се Виетнам, да организират походи за мир и други акции на солидарност с героичния виетнамски народ във връзка с Деня на Виетнам, който се чествува днес. (БТА)

Нов държавен глава на Йеменската арабска република

КАИРО, 19 март (БТА) — Вчера в Сана е бил избран Абдалах Бен Хасан ал Ахмар за председател на Републиканския съвет на Йеменската арабска република.

Всяка година на Трети март малките първокласници в нашата обновена Родина изживяват необикновени мигове. Те стават чавдарчета. На гърдите им засиява синята връзка—символ на красотата на България и на нейния стремеж винаги да живее в мир и дружба с всички народи от света. Нашият фоторепортер е заснел момент от връзването на чавдарката на една малка първокласничка от народното основно училище „А. С. Макаренко“ в Силистра.

Постиженията са значителни, но има какво да се желае

Преди няколко дни се състоя годишно-отчетната конференция на общинския отечественофронтовски комитет в село Окорш.

Присъствуващите делегати изслушаха с интерес обстойния доклад, изнесен от председателя на общинския ОФ комитет Иванка Атанасова. Пък имаше и какво да се слуша. Изреждаха се цифри, факти, мероприятия, изпълнени през миналата година от окоршките отечественофронтовци. Чрез доброволен труд, освен самооблагането, осемте низови организации в с. Окорш са построили 2 940 метра водопроводна мрежа. В с. Овен две низови организации на съните начала са шосирали 730 метра улици и 700 метра водопровод. В с. Вокил са шосирани 2 010 метра улици. Най-активно участие тук е проявила втора отечественофронтовска низова организация. Успешно е водена в района на общината и политико-възпитателната работа. Лекторските групи са посещавали и са изнасяли лекции и беседи във всички бригади и звена в строителството, кооперативното стопанство, ДЗС-то и т. н. Успешно е водена и работата сред жените.

Връзката на общинския комитет на Отечествения фронт с ТКЗС, ДЗС, потребителната кооперация и СНС е била непрекъсната през цялата година — оказвана е всякога навременна конкретна помощ.

В разискванията по доклада се посочиха и някои слабости, които в бъдещата работа трябва да бъдат преодолени. Така например за работата на местната радиоуредба се даде неудовлетворителна оценка. Изтъкна се необходимостта от увеличение броя на детските ясли и градини. За работата с жените има какво да се желае — в района има все още много жени-туркини, които носят шалвари и яшмаци. Все още плащат данък на изостаналостта и суеверието. Много от делегатите се изказаха за необходимостта от подобряване на комунално-битовите услуги и направиха конкретни предложения да бъдат открити: дамско ателие, обущарница, техническа работилница за поправка на радиоапарати и телевизори. В изказванията на делегатите намери оценка и работата на потребителната кооперация. Изтъкна се, че все още има какво да се желае за подобряване работата на УС на потребителната кооперация, за да не ходят местните купувачи да правят покупки чак в Исперих, Дуловo и Силистра.

В работата на конференцията взе участие и секретарят на ОК на Отечествения фронт Тома Жендов. Той даде положителна оценка за едногодишната дейност на Окоршката отечественофронтовска организация и направи полезни препоръки за бъдещата работа на комитета.

Владимир ПОПОВ

Унгарската съветска република от 1919 година

(По случай 50-годишнината на Унгарската съветска република)

На 21 март 1919 година Будапеща осъмва с червените знамена на революцията. Светът узнава за още една победа на пролетариата — в Унгария е извършена социалистическа революция.

„Към всички! Към всички! Унгарският пролетариат взе цялата власт в свои ръце. Унгария стана република — гласи Обръщението на революционния правителствен съвет. — Ние пристъпваме към осъществяването на големите задачи на социализма и комунизма. Унгарската съветска република изразява своето пълно идейно и духовно единство с пролетариата на Съветска Русия...“

В тези исторически дни е роден вдъхновяващият девиз: „Каквото и да стане с нас, делото на социализма ще победи!“ И макар републиката да просъществува само 133 дни, тя оставя незаличими страници в историята на световния пролетариат.

Искрата, запалена от Великия октомври, още тогава доказа, че пролетариатът в света осъзнава своето място и роля. Унгарските трудещи се тръгват по пътя на Москва без колебание. Обявяването на републиката подействува като бомба, която разтърсва не само страните от долината на Дунав, но и великите сили. А те кроят планове за разправа със Съветска Русия... И още преди да успеят да ги осъществят, Унгария им нанася нов неочакван удар...

...„Въпреки ранния час, по улиците имаше много хора — си спомня писателят Янош Детвай за първите дни на свободата. — Работници, студенти, занаятчии вървяха на малки групи, някои пееха, носейки червени знамена. Появяваха се групи въоръжени войници и работниците ги приветствуваха сърдечно. Премина отряд от работническата гвардия с пушки на рамо. Работниците вървяха, спазвайки строго равнението, и отривисто маршируваха. По пресечките на улиците хора бъзаха да си споделят новините:

— Европейските народи са солидарни с нас!

— Ленин изпратил до работници те телеграма, в която приветствува Унгарската революция!“.

Същия ден, когато червените знамена шествуват по улиците на Будапеща, в Париж заседават страните-победителки в Първата световна война.

„В тази общност, която се считаше за господ дар на света — както пише тогавашният английски журналист Е. А. Бартлет, първата реакция беше изненадващото признание, че Съветска Унгария се доближава до идеите на Москва и се намира на три часа път от Виена, на един ден от Берлин и на 36 часа от Париж“.

Примерът на Унгарската съветска република става опасен за страните от Западна Европа. Ето защо той предизвиква не само страх, но и озлобление.

Телеграфите отправят светкавични разпореждания до държавите, които граничат с Унгария: да прекъснат всяко движение, нито един пътник, нито стока, нито поща да не бъдат пропускани през тази „опасна страна“. Но докато графовете — виновници за военната катастрофа на страната, бягат на запад, от съседните страни пристигат руски, чешки, български, словашки, германски, югославски и други социалисти в помощ на революцията. Групирани в интернационални роти и батальони, те се присъединяват към Унгарската червена армия и се борят срещу опитите на вътрешната реакция и страните от Антантата да задушат първата рожба на Октомври.

В тези исторически дни унгарският пролетариат чувствува до себе си мъдрите напътствия на Ленин. Вождът на Съветската страна следи всяка стъпка на революцията и проявява безкрайна грижа за съдбата на Републиката. „В целия свят всичко честно в работническата класа е на ваша страна“ — пише той на унгарските работници.

Ленинските идеи вдъхват на унгарските работници увереност, окрилят, въодушевяват.

„Пътят на Ленин — е и наш път“.

В духа на този лозунг революционното правителство започва исторические преобразования. И у всеки, който е чел или слушал за тези събития, не може да не предизвика учудване фактът, колко много е направено през 133 дни за благото на народа.

С декрет на 30 март в страната се създава Червена армия. За първи път в историята на Унгария са проведени действително свободни и общи избори. Този ден е за Унгария истински празник. Направени са първите стъпки в поземлената реформа. Владенията, превишаващи 100 холда земя, са национализирани без компенсация. Започва създаването на крупно социалистическо селско стопанство. Между първите, които се отзовават на призива, са и българските граждани. Те създават първите кооперативи.

Въведен е 8-часов работен ден, еднакво заплащане на мъжкия и женския труд. Обявено е задължително осмокласно образование. Организирани са стотици курсове, открит е народен университет.

Революцията е в пълен ход. В тези дни Ленин отново ободрява работниците. Той пише: „Бъдете твърди! Победата ще бъде ваша!“ Но силите на Антантата започват да стягат все по-силно обръча около младата съветска република. Техните войски се настаняват по границите на Съветска Унгария. С частите на Югославия, Чехословакия и Румъния се придвижват и френски войски. Всички заедно, те превъзхождат многократно силите на Унгарската червена армия. На помощ на външната реакция бърза и вътрешната контрареволюция. Републиката е победена. Настъпват годините на „белия“ хортистки терор...

Но лозунгът „Бъдете твърди! Победата ще бъде ваша“ става символ и знаме, което унгарските комунисти носят в сърцата си четвърт век. На 4 април 1945 година, с помощта на Съветската армия Унгария извоюва свободата и независимостта си и започна да изгражда своето щастливо бъдеще. Идеите на Съветската република от 1919 година победно шествуват и се осъществяват от трудещите се на Унгарската народна република.

Любомир ХРИСТОВ

кор. на БТА в Будапеща

ОТКОСНО ПОДПАЛВАНЕТО НА РАЙХСТАГА

ПИСМО НА ЕРНСТ КРУЗЕ, ПУБЛИКУВАНО ВЪВ В. „ФРАЙ ХАИБ“ НА 23 ЮЛИ 1934 ГОДИНА

На 30 юни 1934 година Хитлер ликвидирва най-добрите и най-квалифицираните си приятели начело с Рьом — създателят на щурмовите отряди.

„На 23 юли 1934 г. вестник „Фрай хаиб“, излизащ в Саарбрюкен (Швейцария), публикува писмо от ординареца на Рьом, изпратено до вестника, в което между другото се казва:

„Пиша ви, Ваше превъзходителство, в качеството си на редник от щурмовите отряди по поръчение на началника ми Ернст Рьом, убит от канцлера Хитлер, и по свой почин.

Ще изпратя преписи от това писмо до три вестника, които излизат в неутрални страни, за да ги публикуват, защото дойде часът, когато всякаква грижа за отечеството изчезна, когато истината трябва да бъде казана, когато трябва да се разкрие онова, което се случи преди 30 юни, да се опише как беше подпален Райхстагът.

Кълна ви се, че всичко, което казвам, е само истина. И ако не бъда ликвидиран дотогава, ще изпратя поверените ми документи от началника ми Рьом до английското правителство, за да се запознае с тях и да ги публикува.

Моето име е Ернст Крузе, редник № 134522 от щурмовите отряди. Бях на служба в главната квартира на Рьом и съм лична негова свръзка.

Не искам, разбира се, да защитя убития за неговите дела. Зная, че грешеше в известни моменти, но спрямо мене винаги беше добър и справедлив, гриже се за мен. Никога не ще го забравя, макар че не бях между онези, с които той вършеше сво ите аморални деяния, както тол кова други от щурмовите отряди.

Сега едно кратко описание на онова, което се случи преди 30 юни. Знаех, че щурмовите отряди трябваше да бъдат разтурени под особените настоявания на министър-председателя Гьоринг. Гьобелс, този лъжец, в началото ни помагаше, държеше се с нас. По-късно, като видя, че не може предаде всичко, измени. По-лош е от Юда. Рьом и други водачи от щурмовите отряди се противопоставиха и се опитаха чрез дълги преговори да предотвратят разтурването. Другарите му настояваха Рьом да не допусне разтурването на щурмовите отряди.

Като нямаше друг изход, Рьом и другите водачи заплашиха Хитлер, че ще се обединят с военните, за да попречат със сила на разтурването, ще публикуват случая с подпалването на Райхстага и ще допринесат за падането от власт на Гьобелс и Гьоринг, а чрез тях и на Хитлер. Резултатът от тези заплашвания бе скорото ликвидиране на Рьом.

На 10 февруари 1933 година се състави от Рьом, Хайнес и Ернст една група от десет души, между които бях и аз.

Имахме секретно заседание. Обсъдихме подробно плана за подпалването на Райхстага. Всеки бе запитан чрез полагане на клетва ще може ли да пази тайна и да чака заповеди. Един отказа, защото не му позволявала съвестта. Повече не го видях. Беше ликвидиран. Останалите мълчахме, защото знаехме, че повече не бихме видели слънцето.

Вандер Любе живееше с Рьом и понеже беше много амбициозен и неуравновесен, искаше винаги да бъде първи, реши той да подпали Райхстага. С други думи, нему нищо не бе казано за нашата група. Той знаеше, че ще влезе сам с факлите и ще запали според дадените указания близките стаи. В същото време ние трябваше да запалим голямата заседателна зала с експлозивни и запалителни материали.

Направихме две проби нощем през подземния етаж, който води към председателската резиденция на Гьоринг в парламента.

Не искам да наблягам много на подготовката, а искам да дам имената на тези, които участвуваха пряко: Хайнес и Ернст бяха водачи на две групи от по пет човека. Ето и имената на останалите: Брахи, Стрешман, Нагел, Широн, Кумелсбах, Дирагер, Братке, Лехман, Шмид и Крузе...

Всеки от нас имаше по една торба от целофан с взрив и по един целулозен бандерован шнур. Какъв взрив имаше в торбичките, не ни беше казано. Беше лек.

Получихме заповед да сложим торбите на няколко места и да ги вържем помежду им с шнура, чиито краища бяха изведени до входа на тунела.

На единия шнур беше Хайнес, а на другия Ернст.

След като Рьом бе убеден, че Вандер Любе се намира в една от стаите, дойде и даде заповед да подпалим краищата на шнура. Огнените езици продължиха по шнура и не след дълго докоснаха целофана, който експлодира. Ние избягахме. Делото беше извършено.

Вандер Любе беше намерен там, както бе уговорено. Обещано му беше, че след затвора (доста продължителен), който не можеше да бъде избягнат за пред хърските очи, ще го пуснат тайно, с много пари, за да избяга в Америка.

Как удържаха на думите си тези началници?

Когато помисля, потресва ме. Десетте мои другари изчезнаха един след друг. Само Рьом, Хайнес, Ернст и Нагел бяха останали живи по-докъсно.

Нагел беше застрелян на 30 юни заедно с Хайнес.

Вечерта на 30 юни не бях във Висе с Рьом, а в Мюнхен. Като научих, избягах веднага и се укрих както можах под въздействието на страха. Така можах да стигна до Швейцария. Документите, които получих от Рьом и нося със себе си, ще предам на английското правителство по заповед.

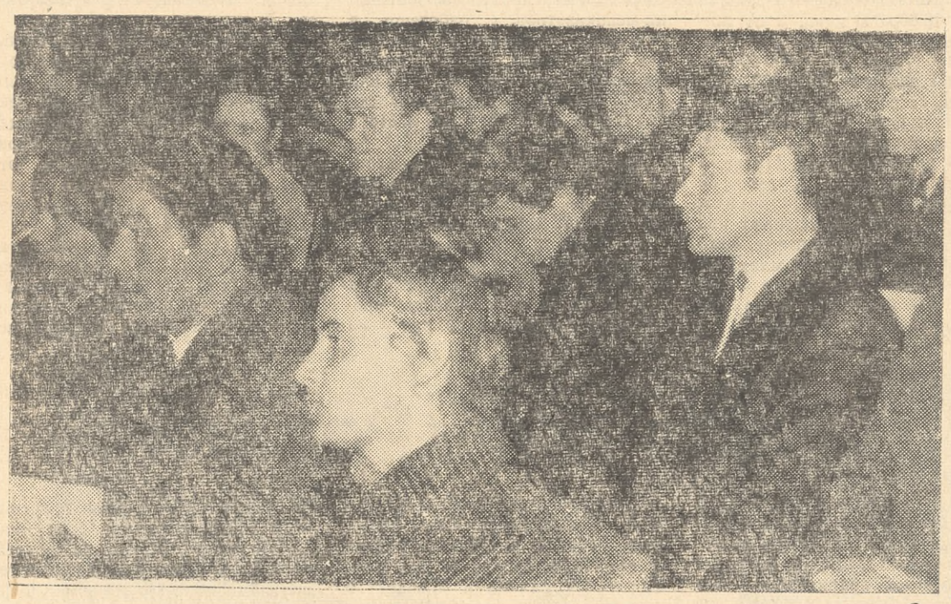
Подпис: Ернст Крузе“

Писмото е поместено в книгата „Четвъртият вариант“ от румънския писател И. Лудо. По време на Лайпцигския процес той е бил аташе по културните въпроси в румънското посолство в Швейцария и е имал възможност отблизо да се запознае с това историческо събитие.

Преведоха от румънски:

Петко КРЪСТЕВ

Илия РАВАЛИЕВ

Шестата отчетно-изборна конференция на окръжната комсомолска организация бе една проверка на изминатия път след Тезисите на другаря Тодор Живков, решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на ДКМС.

НА СНИМКАТА: Част от делегатите на конференцията слушат отчетния доклад.

Тази вечер не ще е последна

Сред многобройните селскостопански машини на Иширковския кооператив и днес може да видите първия тракторист Ганчо Жечев и първия комбайнер Тодор Колев. Но в кооперативното стопанство израснаха и много млади механизатори, които имат голям принос за повишаване добивите на стопанството. Освен с грижите за трудовия ден, те живеят и със стремежите, успехите и неудачите на комсомолската организация.

Преди няколко дни тяхното комсомолско дружество проведе Вечер на младия механизатор. Всички дойдоха празнично облечени. След малко в салона влязоха и пионерите от VII клас при народното основно училище „Климент Охридски“ в селото. Те дойдоха да поздравят своите батковци и да приемат условията за шефство с тях. Агитката на пионерите, която носи името на първия в света космонавт Юрий Гагарин, изнесе литературно-музикална програма, която дълго ще се помни от младите механизатори. От името на дружествения комитет на Комсомола топли благодарствени думи каза секретарят Никола Йонов.

След това той изложи условията за шефство между дружеството на механизаторите и пионерския отряд. Пионерите поеха задължението да озеленят двора на ремонтната работилница, да поддържат в добър вид волейболното игрище и в извънкласните форми да се учат на техническите навици и сръчности. Комсомолското дружество пък се зае да гажирва да подготви за постъпване в редовете на комсомолската организация всички пионери от отряда и да повиши добивите от селскостопанските култури.

Най-добрите комсомолци, постигнали високи трудови успехи и участвували активно в работата на дружеството, бяха наградени. След това до късно млади механизатори играха, пяха и се веселиха с мисълта, че тази вечер не ще е последна.

Усилията на общинския комитет на Комсомола да направи живота на младежките дружества по-разнообразен, по-съдържателен, изпълнен с културни развлечения, заслужава похвала.

Димитър РАДЕВ

24 години от Дравската епопея

Сраженията при Чекел—Кишбайом

(Продължение от миналия брой)

На заранта на 7 март полкът получи заповед да премине към отбрана. На 7, 8 и 9 март извършихме укрепяване на позицията и проучихме посоките за евентуални контраатаки. Зорко наблюдавахме Калища и жп линията.

На 10 март сутринта противникът съсредоточи силен артилерийски огън върху цялата позиция на полка, разстрои целия боен ред на отбраната и към 11 часа, подготвил вече своя удар, насочи живата си сила към позицията на целия полк. Скоро бойният му ред спря пред позицията на дружината и предприе обход на левия ни фланг, силно приковаващ позицията на дружината. Скоро се появиха откъм жп линията 22 танка и 11 самоходни оръдия — танкети. Откри ли силен огън по стрелковите ни гнезда с точни светящи следи на попаденията, танковете заангажираха машините на полка по фронта и започнаха да се придвижват наляво към фланга на първа дружина.

Пред моята — трета дружина — оставиха 6 танка, които стреляха непрестанно. Останалите танкове скоро достигнаха позиците на 1 и 2 дружина, и ги прегазиха. Картината беше страшна, но не и решаваща. Всички командири и бойци изчакаха врага и танковете, стреляха по тях и хвърляха бомби и танкови юмруци. Колоните германци, които вървяха зад танковете, скоро се разгърнаха във вериги, стреляха прави и самонадеяно. В този момент положението стана тежко и пред моята дружина. И пред нас танковете започнаха настъпление и стреляха уни щожително. Достигнали до северния бряг на рекичката Чекли—Кежели, те бяха посрещнати със силен минен и картечен огън. Тресавището на реката спря напълно движението на танковете и те станаха неподвижна мишена на нашите бойци.

Скоро след това танков юмрук, даден от 9 рота, запали един танк, след това 8 рота запали втория и третия танк. Танковете горяха, а ние стреляхме по скачащите от тях горящи германци. Следващите танкови колонки — германци се разгърнаха и започнаха да се оттеглят и бягат. Мощно „ура“ заля цялата бойна линия. Поручик Коста Цанков (днес главен счетоводител на ТКЗС в с. Долен Чифлик, Варненско), командир на 8 рота, хвърли ротата си с „ура на нож“, последва го командирът на 9 рота поручик Ганчев от гара Каспичан, сега главен счетоводител на Жилфонд — Шумен. Боят беше спечелен. Врагът отстъпи.

Заангажирала по фронта врага, дружината зави към левия си фланг със 7 и 8 рота към II дружина и със силен картечен и минен огън заля противникови те танкове и бойци.

И тук противникът спря. Засуети се. А точният и даден навреме огън от нашата и съветската артилерия и минохвъргачки го сломи напълно. Той започна да отстъпва на север.

Този ден полкът изчака врага в окопите си, посрещна танковете и самоходните оръдия — танкети, разстрои ги, нанесе им тежки загуби и ги принуди да преминат в отстъпление и бягство. 10 март беше най-тежкият ден и най-сериозното изпитание за бойците и командирите от полка. Аз видях боя и моите командири и помощник-командирите Павел Панчев и Марин Петров, които летяха напред и увличаха с личния си пример и бойци, и командири. С високия си дух си листренци и варненци победиха врага.

Не закъсняха и похвалите. Москва ликуваше в чест на бляскавата победа. Командирът на 64 корпус на Червената армия генерал-майор Иван Конричевич Кравцев каза: „31 полк, это мой полк. Очень хороший полк“.

След свършването на Отечествената война, на път за Съветския съюз, всички полкове от 299 съветска дивизия гостуваха на полка в замъка при Фелшшегешед. Сбогувахме се братски. Изнесохме театрални пиеси, пяха агитки, ансамбли. Хора и песни ечаха далеч в Унгарската пуста. А любимите командири: на 57 Съветска армия генерал Н. Шарохин и командирът на 299 съветска дивизия гвардейският генерал Захаров още веднъж пред наши и техни построени полкове ни благодариха за бляскавата победа над врага през дните от 6-10 март. Фотографираха се с командири и бойци и с букети от свежи цветя пожелаха да е вечна дружбата ни.

Командирът на Първа българска армия генерал-лейтенант Владимир Стойчев в „Известия“ на армията № 23 обяви: „В дните от 6 до 10 март силистренци проявиха голяма устойчивост и образцови действия“. На софийската гара полкът и дружината бяха искрено поздравени и окичени с цветя от приветствуващите ги столичани. На състоялия се митинг представители на Българската комунистическа партия, Отечествения фронт и висши командири на народната армия отчетоха действията на полка и дружината през двата периода на Отечествената война и благодариха от името на българския народ.

Дооружжа, Силистра и Варна посрещнаха достойно бойци и командири и щедро ги дариха.

И днес далеч в Унгарската пуста при Харкан и Кишбайом се издигат два величави паметници, на които аз прочетох имената на моите безсмъртни герои-храбреци, дали живота си за благото на Родината и за щастието на българския народ.

Дълбок поклон пред светлата памет на тези, които дадоха живота си за свободата и правдата. От сърце приветствувам живите бойни другари и бойци. На тях, на техните семейства и на семействата на загиналите в боевете от сърце желая здраве, сполука. На младите комсомолци и пионери препоръчвам да изучат добре историята на Отечествената война и да знаят, че са деца и внуци на герои и храбреци.

о. з. полк. Симеон ДРАГАНОВ, командир на трета дружина на 31 Силистренски пехотен полк

Овчарско ежедневие

В овцефермата на кооперативното стопанство в село ЙОРДАНОВО работи дружен колектив от 15 овчари. Техен бригадир е Божко Енев. Тук работата по отглеждане на овцете и агнетата е добре организирана. Всеки от петнадесетте овчари се грижи за определен брой овце —110 или 115.

Съревнованието за добри успехи в овцевъдството йордановските овчари поведоха още от есента в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. И през първия етап на съревнованието — агнилната кампания—първенците вече се очертават. Овчарят Саид Ешрефов от 115 овце получи 126 агнета и не е допуснал нито един смъртен случай, а колегите му по професия Ахмед Яшаров и Мустафа Тахиров от 110 овце получиха по 119 агнета и също не допуснаха нито един смъртен случай.

Стараят се да получат високи резултати от поверените им стада и другите овчари от бригадата, благодарение на което всички овце и агнета са в добро състояние.

Николинка ВЪЛЕВА

ПРОБЛЕМИ НА 44-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ЗА ПРОМИШЛЕНАТА ЕСТЕТИКА

Проблемите на промишлената естетика и ергономията, които са тясно свързани с научната организация на труда и управлението, тепърва започват да навлизат в практическата дейност на ръководствата на предприятията от нашия окръг. Това предполага едно по-цялостно запознаване с тези въпроси, за да може да се осъществява правилното им практическо прилагане.

Поради известни неясноти по въпросите на промишлената естетика и ергономията и във връзка с пленума на ОК на БКП по научната организация на производството, труда и управлението Окръжният съвет на Профсъюзите организира в края на месец март научна конференция по промишлената естетика и ергономията. Целта на конференцията е да се запознаят ръководните кадри с основните въпроси, да се покажат постиженията на отделни предприятия в страната и да се изрази съществуващото положение в промишлените предприятия на окръга.

Въпросите, свързани с промишлената естетика и ергономията, сега започват да се обсъждат. В предишната ни практика ние сме разглеждали промишлената естетика на отделните предприятия, като недостатъчно е обръщано внимание на останалия интериор — работните помещения, разстановката на машините, боядисването им, оцветяването на работните помещения и цялостното обзавеждане на работните места, които в край на сметка влияят на увеличаването на общата производителност на труда.

Ергономичните проблеми могат да се изразят в обобщения модел за взаимоотношенията между човека и машината, с който борави ергономията — системата — „човек—машина—среда". От научно гледище все още се спори по въпроса какви точно специалисти трябва да бъдат включени в ергономичния екип. В крайна сметка се налага мнението, че инженерът, икономистът, психологът и медикът би трябвало да бъдат основните стълбове на ергономичния екип. Защото е абсурдно да се говори за специалист-ергоном с универсални познания по всички проблеми на тази нова наука и практика. Във всеки случай включването на психиатър в екипа е задължително, защото очевидно ще се наложи от психологично гледище да се решават някои варианти от системата— „човек—машина—среда", а и намесата му в провеждането на профилактичната дейност ще допринесе за избягването на известна дисхармония.

За отразяването на съществуващата действителност в промишлените предприятия на окръга бе заснет филм, който в никакъв случай не изчерпва всичките въпроси на промишлената естетика и ергономията, но поне чрез него ще се даде възможност да се покаже организацията на складовото стопанство, производството, вътрешно-заводският транспорт, използуването на работната сила. Този филм ще отрази и вкуса на ръководствата на предприятията към естетическото оформяне на стопанските дворове, културата в работните помещения и по работните места. Това несъмнено ще заинтригува ръководствата на предприятията и ще ги стимулира в проявяването на повече старание за провеждането на част от въпросите на промишлената естетика.

Какво е положението в промишлените предприятия в окръга? Трябва още в началото да кажем, че е незадоволително. Известни постижения има само в „Оргтехника" — в залите за подготовка на елементи за електронните машини, в базата за техническо развитие, в цеха за производство на размножителна техника САЗ—1 и пр. За известна промишлена естетика би могло да се говори и в ЗММ — в инструменталния и механичния цех, в склада за готови детайли и в склада за материали, идващи отвън, и пр. За положителен пример може да се изтъкне и цехът за бензинови лампи при завод „Хром" и до известна степен цех „Каучук" в ДПП „Пластмаси и каучук".

Но за останалите предприятия в окръга може да се каже, че недостатъчно се е работило по тези въпроси. На много места работните помещения са тесни, на работното място не е положена никаква грижа за някаква култура, лошо е състоянието на стопанските дворове в много предприятия. Например в ДМЗ—Дулово новата сграда на механичния цех не отговаря на каквито и да са изисквания, не по-добро е положението в леярната и механичния цех на МЗ „Стоманa" — Силистра, в някои помещения на промкомбинат „Текстил", ДПП „Електрометал" и пр. Да не говорим пък за онези работни помещения на промкомбинат „Дръстър", които са под всякакви изисквания. Все още крайно недостатъчно внимание се обръща на стопанските дворове на предприятията, които са част от интериора и влияят на настроението на работниците. За малко по-добро състояние може да се говори за ЗММ и ДИП „Добруджа" — в почти всички останали предприятия в по-малка или по-голяма степен положението е лошо.

Явно е, че досега се обръщаше значително внимание на изпълнението на качествените показатели и обема. Но задачите, които постави Деветият партиен конгрес за висока ефективност в развитието на икономиката, ни задължават да разглеждаме въпросите на научната организация на производството, труда и управлението, които пък са пряко свързани с промишлената естетика и ергономията. Тепърва ще трябва да се вземат мерки за създаването на модерни и хубаво обзаведени предприятия, отговарящи на изискванията на живота, на времето, в което живеем. Това налага в перспективните планове, в плановете за преустройство на отделни цехове и помещения, в проектите за нови сгради да се преценят много сериозно възможностите за прилагане на промишлената естетика и ергономията. Защото целта е една — осигуряването на оптимални условия за повишаване на производството, за висока ефективност и рентабилност на отделните производства.

Илия СПИРИДОНОВ — заведущ производствено-икономически отдел в ОС на Профсъюзите

Николай ЗЛАТЕВ — в-к „Силистренска трибуна"

Участниците в народния университет към КОС—Силистра наскоро проведоха нови сбирки. На практически занятия те се запознаха с резитбата на овощните дървета.
СНИМКА: Али РИЗОВ

Пролетни грижи за овощните дървета

Овощарството е доходен отрасъл за селското стопанство. Но за да има високи добиви, трябва да се полагат и много грижи за овощните дървета, за да могат правилно да се развиват през вегетационния период и да се запази плодовата реколта. Това ще донесе по-високи доходи на кооперативните стопанства и ще осигури по-добро заплащане на кооператорите.

В изпълнение на разпорежданията на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, както в другите окръзи, така и в Силистренски окръг се проведоха курсове по овощарство. Това обогати знанията на бригадири и звеноводи по въпросите, засягащи този отрасъл, и сега е време да се положат максимум усилия за провеждане на пролетните работи в овощните градини най-точно и в срок. Какво предстои да се извърши?

В кооперативните стопанства, които ще засаждат нови овощни градини, а са получили посадъчния материал още през есента, трябва да се провери състоянието на овощните дръвчета — какво е състоянието на корените, има ли засъхване или повреди от гризачи, измръзване и пр. При засъхване, да се овлажнят, при повреди по корените от гризачи — да се опреснят местата с ножици и добре да се заровят дръвчетата, като се уплътни почвата около тях чрез притъпкване. Необходимо е да се изкопаят дупките за засаждане. Да се определят още отсега хората, които ще участвуват в засаждането на младите овощни дръвчета.

В плододаващите градини трябва да се довърши докрай резитбата, като за целта се включат предимно участвувалите хора в курсовете за селскостопанска просвета в Силистра. Да се почистят всички счупени клони, да се премахне старата и напукана кора по ствола на дърветата, където се намират много неприятели или техните яйца.

Резитбата на овощните дървета да се извърши съгласно указанията, дадени на курсовете. Най-напред трябва да се завърши резитбата на семковите овощни видове, а след това се продължи с костилковите, които по-трудно понасят зимните и пролетните студове. След като се установи процентът на измръзване на плодните пъпки, тогава да се започне резитбата на прасковата и кайсията.

Друга неотложна работа в овощните градини е пръскането срещу болести и неприятели, като се спазват най-точно указанията на специалистите по растителна защита.

През миналата година имаше рано продължително засушаване, което даде нагледен урок в много кооперативни стопанства относно своевременната подготовка на всички водоизточници и съоръжения за напояване. При изобилен цъфтеж овощните дървета изчерпват от почвата твърде големи количества от натрупаната през зимния период почвена влага и ако тя е недостатъчна, плододаващите дървета изчерпват всичките запаси от влага още при цъфтежа и нуждата от напояване, при оскъдните валежи, възниква още тогава. Затова почвената влага в градините трябва да се контролира още преди цъфтежа.

Подхранването на овощните градини е необходимо, особено на по-бедните почви. За целта се употребяват азотни минерални торове, от които се предпочитат селитрите, защото са лесноразтворими и бързо действат. Те не се задържат от почвата и заедно с водата се просмукват в по-долните почвени пластове. Затова те се внасят повърхностно и на няколко пъти, след което се заравят при плитката обработка на почвата. Внасянето на тора да става при достатъчна влага в почвата. За младите насаждения, при които не се тори цялата площ, по-практично е торовите норми да се определят на квадратен метър. За един квадратен метър са необходими около 30 грама амониева селитра. Тя се внася в околостъблените кръгове, след което се заравя плитко при прекопаване с лопата. Плододаващите овощни насаждения имат по-голяма нужда от хранителни вещества. Торовата норма при тях е около 45 кг азотен тор на декар, като една трета от това количество се внася при есенната дълбока оран, а останалото количество — два пъти през вегетационния период.

Често през пролетта в някои ниски места и край реките се повишава равнището на подпочвените води и стига близо до повърхността на почвата, което е неблагоприятно за овощните дървета. За снижаване на равнището на тези води да се прекарат отводнителни канали. След напръхване на почвата се извършват плитки обработки за запазване на влагата.

Като се полагат добри грижи за овощните дървета, те се отплащат, носят добри доходи на стопанствата и на кооператорите.

Данчо ПЪРВАНОВ,
научен сътрудник при КОС — Силистра

Вдъхновена от красотата

Съвсем неочаквано достигнах до истината. Учудваха ме нежните следи от иглата, с която Йорданка така умело пирографираше. Наблюдавах работата на другарките ѝ и все повече се възхищавах от изяществото на линиите, което тя е постигнала. И едва когато стана дума за родната природа, разбрах голямата обич на младата жена към красотата.

С какво вдъхновение Йорданка разказва за летните дни, прекарани сред дивната Ирин-Пирин! И всичко са видели жадните ѝ за хубост очи. Всичко са докоснали нежните ѝ пръсти. И тази хубост, и тази нежност младата жена постига сега в проявяването на всеки модел. Кръстева работи уединено зад високата „барикада" от тоалетни кутии, върху чиито капаци е прекопирала набелязания мотив. Свела ниско глава над работата си, тя се труди мълчаливо, съсредоточено. Всеки по-малък детайл от мотива, Йорданка пирографира само с едно плавно движение. Тя не се връща отново и отново, за да поправя грешките си, защото не допуска такива. Точно отмерените движения, които е усвоила през седемгодишния си стаж в цеха, ѝ помагат да вае контурите без никакво надебеляване, без промени в цвета.

Отначало помислих, че миловидната жена си шепне нещо, когато работи. Или си припомня безгласно някоя обичана песен. Но нито едното, нито другото предположение не отговаря на истината. При всяко повдигане на иглата и започване на нова линия, пирографистката подухва нажежените жички, за да постигне равномерна температура, колкова необходима в случая. Защото ако температурата на иглата е различна, различни ще бъдат по цвят и дебелина и следите, които оставя върху гладката дървена повърхност.

Често пъти трудност за пирографистките причинява лошото качество на дървения материал. Случи се така, че някоя „жила" промени плавния път на иглата. Кръстева не отминава дефекта, а грижливо изтрива с меко парче плат надебелената линия. След това внимателно очертава отново детайла.

Голямата обич на Йорданка към хубавото я нарежда между най-добрите работнички в цеха. Доскоро тя и още пет нейни другарки работиха със собствен качествен щемпел. Когато в предприятието се въвежда Саратовската система, само две пирографистки пожелаха да работят така. Едната от тях е Йорданка.

— Не се съмнявам в качеството на това, което съм извършила. Затова без страх отново искам да имам свой щемпел.

А при новата система, работникът наистина трябва да бъде сигурен във високото качество на продукцията, защото сам той също участвува при заплащането на евентуалните рекламации. Затова пък когато се труди така, както повеляват изискванията, получава заслужено премии.

Впрочем въпросът за качеството не е нов за Кръстева. На нея винаги възлагат да изработи онези предмети, с които цехът участвува в пролетните и есенни изложби в Пловдив. Тя е носител на званието „Ударник за комунистически труд", на пасорта за трудова слава. До неотдавна Йорданка работи като окачествителка в цеха, но както и тя самата подчерта, производството повече ѝ допада. Защото как иначе би дала изява на онази обич към красотата, завладяла сърцето и душата ѝ?

А не може човек, влюбен в хубавото, да бъде лош другар. Отзивчива и внимателна към всички, Кръстева е уважавана еднакво от работничките и ръководството на промкомбинат „Камъшит". Уважение, което я нарежда между най-добрите.

М. ТРИФОНОВА

Сред овощната градина

Стопаните от ТКЗС—Тутракан започнаха работа сред овощните градини. Те използуват благоприятните дни и за кратко време успяха да извършат резитба на 50 дка градина, засадена с праскови.

Просветляването на короните е важно условие за постигане на по-високи добиви през настоящата година.

В резитбата се проявиха кооператорите Иван Атанасов, Пенчо Гицов, Йордан Карачев и други.

Живко ТРУШЕВ

Звеното на Радка Бъчварова от зеленчукопроизводствената бригада на ТКЗС — Тутракан рано зася разсада. Сега се използува всеки слънчев ден за почистване на младите растения от плевели.

Снимка: М. ТОМОВ

Пред големия празник

Неотдавна ДЗС „РОДОПА" —НОВА ЧЕРНА отчете едногодишната си дейност. Стана ясно, че най-големи успехи имат свиневъдите, постигнали 62 000 лв. печалба.

Сега работниците, специалистите и ръководителите на стопанството се трудят още по-упорито, за да посрещнат с чест юбилея. Те всички участвуват в споделеното съревнование за преизпълнение на поетите обещания. Растениевъди и животновъди работят така, че да постигнат 102,6 на сто изпълнение на плана за общата продукция.

Работниците от полето ще произведат надпланови количества зърно и фураж общо за 46 830 лева. Механизаторите ще постигнат 4 800 лева икономия.

Животновъдите се борят за намаление себестойността на продукцията. В това отношение хората, които отглеждат телета за угояване, обещават да постигнат 3 500 лева икономии, а свиневъдите — 4 000 лева.

Целият колектив при ДЗС „Родопа" — Нова Черна се готви за достойно посрещане на 25-годишнината на свободата.

Николай НЕДЕВ

НОВ ПРИСТЪП НА КРИЗАТА

След непродължителното затишие, предизвикано главно от стремежа да се изчакат решенията на новото правителство на САЩ във връзка с кризата във валутната система на капитализма, златните и валутни пазари в Западна Европа отново са обхванати от атмосфера на неувереност и паника. Обстановката на борсите в значителна степен наподобява положението, което се наблюдаваше по време на предишните изостряния на валутно-финансовата криза на капиталистическия свят.

Валутно-финансовата система на капитализма преживя през последните две години три силни труса девалвацията на лирата-стерлинга през ноември 1967 г. и на повече от 30, свързани с нея национални валути, „златната треска", достигнала кулминационната си точка през март 1968 г., и „битката за франка" през ноември миналата година. По време на всяко от тези изостряния на валутно-финансовата криза на капитализма в действие влизаше „аварийната команда" в лицето на „групата на десетте", в която участвуват най-мощните във финансово отношение капиталистически страни. При тези пристъпи на кризата с големи усилия на „групата на десетте" беше предотвратено пълно рухване на създадената през 1944 г. в Бретън Уудз международна система на плащания в капиталистическия свят, която определя привилегировано положение на долара като основно платежно средство (при цена 35 долара за унция).

Мерките за предотвратяване пълен крах на валутната система на капитализма обаче при всички случаи бяха само палиативни: те действително предизвикаха ограничаване на спекулациите на златните и валутни пазари, но не допринасяха за възстановяване на доверието в устойчивостта на международната валутна система на запада и към главните капиталистически валути, включително долара.

И ето от няколко дни златните и валутни пазари в Западна Европа отново са обхванати от силна спекулативна треска. Тя започна с рязкото повишаване на цената на златото в Париж, което бързо предизвика верижна реакция на златните пазари в Лондон, Цюрих и други западноевропейски пазари. В Париж цената на златото се повиши до рекордно равнище 48,37 долара за унция, а в Лондон отскочи на рекордно за този пазар ниво 43,75 долара за унция. Тази цена е по-висока и от цената на жълтия метал по времето на голямата „златна треска" през март миналата година, когато с цел да се спаси доларът от девалвация бе приета система на две цени за златото; официална — 35 долара за унция за междудържавни сделки и свободна, определяща се от търсенето и предлагането на злато на свободния пазар.

Спекулативната треска бързо се разшири и обхвана някои от западноевропейските валути. В Лондон курсът на лирата-стерлинга се понижи чувствително и английската банка бе принудена да се намеси на пазара, за да спре по-нататъшното му спадане. Не остана назад и френският франк, чийто курс също спадна на западноевропейските борси. Във Франкфурт курсовете на долара, лирата-стерлинга и френския франк спрямо западногерманската марка също се понижиха.

Обяснения за сегашната спекулативна треска на валутните пазари и рекордното покачване на цените на златото се намериха веднага. Меродавните финансови кръгове на запад мотивират новия пристъп главно с някои социални вълнения. Те се очакват във Франция във връзка с безизходицата, до която стигнаха преговорите между правителството, работодателите и профсъюзите по въпроса за запазване придобивките на френските трудещи се след май-юни 1969 година. Заговори се за предстояща криза на франка, подобна на кризата през ноември миналата година, когато той беше застрашен от девалвация. Не може обаче да се отмине фактът, че Франция все още притежава златни и валутни резерви в размер на 4 милиарда долара и че не е използувала предоставения ѝ по време на миналата криза „резервен" кредит от 2 милиарда долара. Куриозно е също, че френското правителство е възприело политиката на мълчание във връзка със слуховете за предстояща девалвация на франка. Някои наблюдатели смятат, че френското правителство не прибягва до остри мерки, каквито може да вземе за ограничаване на спекулациите с франка, с цел да окаже въздействие върху профсъюзите — те да се откажат от своите искания за увеличаване на заплатите, тъй като задоволяването на тези искания щяло да засили инфлационните тенденции и да застраши стабилността на френската валута. Все пак слуховете за предстояща криза на франка предизвикаха опасения, че тя ще доведе до верижна реакция и ще застраши и други западни валути, главно лирата-стерлинга и долара.

Друг фактор за повишаване цената на златото са слуховете за евентуална промяна в статуквото на правителството на Никсън по отношение на официалната цена на златото в долари. Както е известно, само два дни след като новият министър на финансите на САЩ Дейвид Кеннеди встъпи в длъжност, той изключи всякаква промяна в официалната цена на златото от 35 долара за унция. Преди заминаването си за Европа президентът Никсън обаче направи декларация за необходимостта от преразглеждане на валутната система на Запада.

Трудно е да се определи кой фактор е повлиял повече за сегашния пореден пристъп на валутно-финансовата криза в капиталистическия свят. Новата спекулативна треска обаче показва още веднъж, че дълбоката криза във валутната система на капитализма не е и не може да бъде „излекувана".

Ив. НОВКОВ

Личните стопанства — обект на внимание

Големи и отговорни са задачите, с които са се заели ръководителите на кооператива в с. Средище. Получаването на високи добиви от зърнопроизводството, рентабилност на говедовъдството, добри доходи от трайните насаждения и зеленчукопроизводството. Тези основни задачи обаче с всяка изминала година престават да бъдат пречка за повишаване на вниманието към личните стопанства на член-кооператорите. Излишно е да се споменава колко положително се отразява това върху доходите на хората.

През изтеклата година и сега стопаните от кооператива в с. Средище разполагат с 2 000 дка за лично ползване. Благодарение на споменатите грижи, проявявани от ръководството както при подбиране на площите по качество, така и при извършването на различните агротехнически мероприятия, добивите от царевицата бяха еднакви с тези, получени в кооперативна, а на някои места и по-високи. Така например през миналата отчетна година е получено средно по 350 до 400 кг царевица от декар площ или общо в землището на ТКЗС—Средище стопаните са произвели около 700 тона висококачествено зърно.

Кооперативното ръководство подпомага стопаните както с машини, така и с изкуствени торове — услуги, които се заплащат в края на годината. Освен това кооператорите имат възможност да закупуват и повече изкуствени торове и да наторяват площите си по-обилно.

В това се крие първопричината за получаване на хубава реколта и за осигуряване на достатъчно количество фураж за животните от личните стопанства.

И в пролетното торене няма да бъдат забравени земите от личните стопанства. Създадената традиция ще продължава да съществува.

Р. МИХАЙЛОВ

„Тук сме сред приятели!“

Лекциите бяха завършили, когато пристигнах в Института за чуждестранни студенти. Младежи и девойки вече слизаха по стълбите. Жизнерадостни млади хора, едни облечени в семпли тъмносини костюми, други — в яркобагрени дрехи. Бяха еднакви със свежата си младост и различни с цвета на кожата, на косите, на очите, с езика на своята родина. Та тук се говореше на толкова много езици, но един бе общ — българският.

Без да ме познават, много от тях дружелюбно ми кимват за поздрав.

— Вие сте от Виетнам, нали?

Когато чуха името на своята родина, виетнамските студенти ме заобиколиха. Бяха отскоро в България и не знаеха добре нашия език. Но усмихнатите им очи, топлите им сърдечни ръкостискания говореха вместо тях. Ние се разбрахме добре и с малкото думи от техния речник, защото тези думи бяха: „Нашата дружба е много хубава“, „Тук имаме верни приятели“, „Благодарим!“

В разговора се намесва студентът от Еквадор Абдон Морento.

На мен всичко ми харесва в България — на хубав български език каза симпатичният младеж с бяла кожа и черни маслинени очи. Той, син на член на Еквадорската комунистическа партия, се готви за бъдещ строителен инженер.

— Особено хубави и добри са хората на България — продължи той. — Аз имам много български студенти-приятели. По някога ми е трудно в ученето. Особено в математиката. Но те ми обясняват това, което не разбирам. Услужват ми с учебници. Говорим за дружба. Според мен, това е дружбата.

Студентът Аньон Сиен Муангу ку от Танзания, който слуша разговора ни, явно разбира всичко, въпреки че все още не може да говори добре български. Той е негър. Подготвя се за студент в Инженерно-строителния институт.

— В България е хубаво — казва той, като бавно търси думи, за да изрази мисълта си. — От всичко най-хубави са хората й.

И той започва да ми разказва за пътуванията си из страната, за срещите си с българи, за гостуванията си в наши села, за Витоша, Боровец, Рилския манастир, Черноморието...

При нас идват още студенти. Разговаряме за учебните им занимания, за бъдещите им професии, за техните далечни страни. От тях научавам, че в момента в Института за чуждестранни студенти се учат над 430 млади хора от 50 страни на света. Най-многобройна е групата от Демократична република Виетнам — 186 души. Тези тъмнооки младежи и девойки, почти деца, са дошли от изтерзаната страна, народът на която смайва света със своя героизъм, за да се върнат утре като лекари, инженери, агрономи, учители... Друга голяма част от младежите са от страните на Африка, Азия и Латинска Америка. Ако разлистим списъците на студентите от института, ще бъдем изненадани, че „под един покрив“ са събрани хора от толкова далечни страни, имената на някои от които сме срещали само в географските атласи. Тук изучават български език пратеници от Афганистан и Сомалия, от Етиопия и Канада, от Еквадор и Йордания, от Куба и Япония, от Португалия и Дахомей, от Гватемала и Кипър, от Полша и Франция, от Кувейт и Чили... В продължение на една година тук те се подготвят за различни български висши учебни заведения. В института успоредно с лекциите по български език се преподава химия, математика, физика, биология и физкултура. На младите студенти са предоставени най-модерни средства за обучение. Курсовете разполагат с пет фонетични кабинета, обзавеждани с магнетофони. Отговарящи на всички съвременни изисквания са и кабинетите по физика, химия и биология. Младежкият клуб, богатите библиотеки, санитарно-медицинският кабинет са винаги на разположение на студентите.

Но възпитаниците на института са само част от многото чуждестранни студенти, които се учат в София, Пловдив, Бургас, Русе и Варна. Техният брой надхвърля 2 200 души, дошли в нашата страна от 87 държави. А за следващата 1969-1970 учебна година вече има 700-800 чуждестранни кандидати! Може би тази цифра ще достигне 1000-1200 души! Това показва, че авторитетът на българските висши учебни заведения расте, защото завърналите се в родината си дипломирани лекари, агрономи, геолози, инженери, икономисти носят с новите знания и постиженията на нашата наука. А заедно с това носят в сърцата си пламъка на искреното приятелство и вярната дружба.

Елена ДИМИТРОВА

Обичаме професията си

Съвместно със заместник-директора на училището по дървообработване посетихме залите за провеждане на практиката. Най-напред се срещнахме с младите строители (снимката долу). Георги Господинов, Асан Мустафов и Георги Станев изготвяха плана на бъдещата маса. Попитах Георги Господинов:

— Харесва ли ви професията?

— Да — отговори той.

— Няма ли да се откажете от нея?

— Никога.

Когато влязохме в залата на мебелистите (сн. вдясно долу), преподавателят Михаил Стоянов тъкмо показваше на учениците Иван Стоянов и Димитричка Влаева как да работят.

— Кое възприемат по-добре? — попитах преподавателя — Теорията или практиката?

— Практиката ги увлича повече — беше отговорът.

— А тази е една от най-добрите ни ученички — каза заместник-директорът и ми показа едно момиче, сгушило се под основите на една библиотека, затягайки нещо. Това беше Тодорка Великова (снимката вдясно горе).

— Вие сте момиче, не съжалявате ли, че не сте се записали в някое средно училище? — попитах.

— А като завърша, къде ще работя — отвърна то.

— Значи обичате професията си?

— Обичам я.

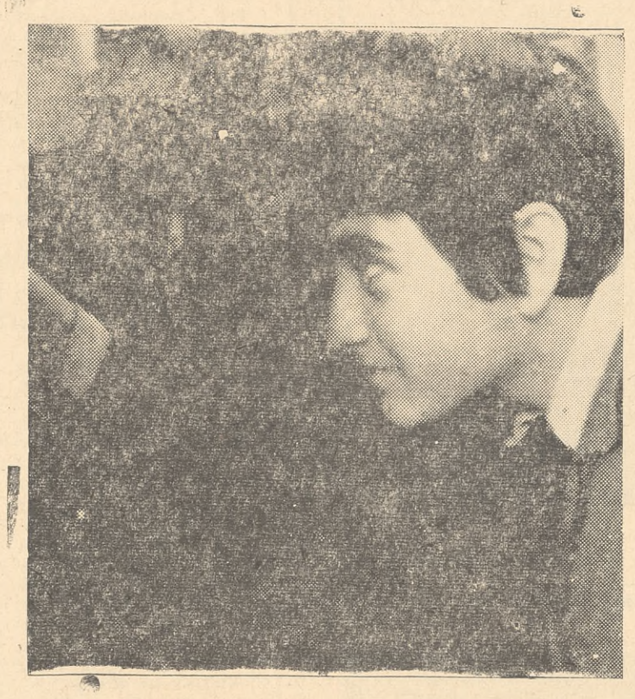
— Никога ли няма да се откажете от нея?

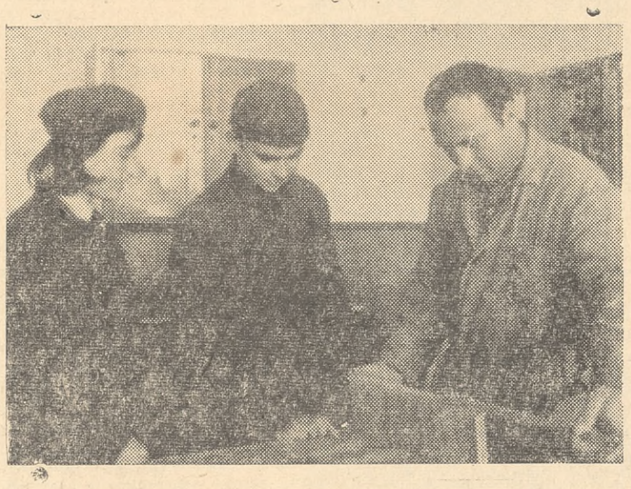
— Никога, никога.

Когато излизахме със заместник-директора, той се опита да ми обясни, че наистина досега техни възпитаници не са напускали усвоената специалност.

И аз му вярвам.

Текст и снимки:
Добри ИОРДАНОВ

Любопитни факти

ХИПОТЕЗАТА за органичната природа на тъмните петна на Марс била изказана още в 1878 г. Във втората половина на XX век това обяснение, станало традиционно, се подхвърля на силно съмнение.

Английски и американски астрономи например изказали предположение, че същността на тъмните петна трябва да се обясни с доста високи възвишения на повърхността на планетата.

Средната височина на тези плата се определя на 18 километра. Тяхната по-тъмна окраска в сравнение с марсианските пустини е може би резултат на оголването на подземните рудни пластове.

* * *

В БИРМА отглеждат сорт тютюн, който наред с никотина съдържа особено алкалоидно съединение. Приемането на този алкалоид предизвиква отвращение към пушенето. Въз основа на него вече се приготовлява лекарство за закоренелите пушачи.

НА ВЕРЕН АДРЕС

В началото на този месец Градският съвет за изкуство и култура стана инициатор на инициатива, която трябва да бъде приветствувана — на листовки и афиши бе популяризирана програмата от концерти, театрални представления и други прояви, които ще бъдат изнесени пред силистренци.

От културната общественост тази форма на по-богата и навременна информация беше посрещната със задоволство. Не е нужно с много думи да се доказва, че тя е едно прекрасно улеснение за гражданите, един цялостен поглед върху културния живот на града за тридесет дни. При това положение основателно може да се очаква и един по-голям интерес.

Прави радостно впечатление и един друг радостен факт — културната програма за месец март в Силистра е богата и разнообразна. Тя ще задоволи и привържениците на театралното изкуство, на изобразителното изкуство, на художественото слово. Би било добре, ако за в бъдеще, особено до юбилея на Силистра, всички месеци са изпълнени с такова богато и разнообразно културно съдържание.

Ако това е началото на една традиция, тя трябва да бъде спазвана през всички месеци. С едно по-задоволително оформление, ефектът от нея ще бъде по-добър.

(СТ)

КАТО СЕЯЧ НА ДНИТЕ, ДЕТО ИДАТ

(По случай 130 години от смъртта на Ю. И. Венелин)

Има в нашата история едно име на чужденец, което винаги ще ни изпълва с благоговеен трепет.

Той пръв напомни на света, че отвъд Дунава страда под робство един забравен славянски род.

Пръв от чужденците с всеотдайна упоритост и обич разбуди националното самосъзнание на българите.

Пръв след Паисий той им каза, че имат минало, с което трябва да се гордеят.

Пръв оцени нашата народна словесност и възбуди жив интерес към нея.

Посвети целия си живот, мечтите и идеалите си, най-значителната част от научните си трудове на България, на нейната история, култура, бъдеще.

Русинът Юрий Иванович Венелин!

Той премина през историята на българското Възраждане като сеяч. В една опустошена и измъчена земя хвърли благодатното зърно на националната гордост.

Говореше на обикновените хора за собствената им родина, за нейното величаво минало, скръбно настояще и светло бъдеще с такъв възторг, с такава страст, такава любов.

Кое бе накарало този руски учен да посвети целия си живот на България? Любовта му към историята, към тъмните и неясни места, които се нуждаят от обяснение? Миналата слава на българите, сега забравени и уни жени? А може би това, че съвременната наука не знаела почти нищо за един славянски народ, кръвен брат на руските?

И наистина след разгрома на Второто българско царство забравени били и славата, и величието на България. Дори сериозни учени имали неясна представа за народа и езика ни. Мнозина мислели, че някогашните българи са изчезнали под немилостивия ятаган на турците. Други смятали българите за татари, които се мъчат да говорят на развален руски език.

Като опровержение на тези неясни и недоказани теории в 1829 година излиза книгата на Венелин „Древните и сегашни българи.“

„Българите са славянско племе — пише той — като руските, чехите, поляците, сърбите, хърватите“. И с гореща убеденост се заема да докаже, че този народ не е фикция, че той има своя история, а следователно и пълно право да заема определено място в обществения живот на свободните народи. Смелите хипотези и заключения, страстната полемичност на тона водят до противоречиви оценки. Но те раз движват сърцата, събуждат симпатии към българския народ, предизвикват интерес към историята му. Същинската наука не се обогатява много от схващанията на Венелин за древното минало на българите и славяните. Но в историята на всеки народ има моменти, когато по-важни от историческите обобщения е всеотдайността, с която те са направени.

А Юрий Венелин безпределно обича българите. И има една голяма мечта: да види България. И когато най-сетне успява да получи разрешение от руската императорска Академия на науките, той пише с възторг на свой приятел: „Други ден заминавам и аз за отечеството на свещения за нас език. Целта е велика, стига само да позволят условията“.

На 4 юли 1830 година Венелин пристига във Варна. Той си е набелязал доста широка програма — да изучи новобългарския език, да състави граматика и речник, да издири археологически паметници, да прегледа архивите и книгохранилищата в България и Румъния. Но още първите няколко дни, прекарани във Варна, го довеждат почти до отчаяние. Преди помалко от година царска Русия е сключила в Одрин мир с Турция. Руските войски бавно се оттеглят към Дунава. А България? Оживяла от трепетно очакване за свобода, която Одринският мир не й донася, сега тя е в пълно отчаяние, в пълно безверие. Напразно Венелин се опитва да накара селяните да му изпеят от своите песни. Те не вярват, че някой може да се интересува от тях, не подозират какъв неизчерпаем извор на красота и поезия са песните им.

Да пътува в Южна България било немислимо. Там след руско-турската война царели разбойници, грабежи, убийства. Заедно с оттеглящите се руски войски към Бесарабия потеглят керван от бежанци. Повече от 130 000 души... По опустошената земя вирулва холера, очаква се чума.

Огорчен от несполуките си, отчаян от невъзможността да изпълни историческите, фолклорните и етнографските си планове, Венелин тръгва назад през Букурещ, Кишинев и Одеса и през есента на 1831 година се връща в Москва. Единствената му утеха сега е да търси „България извън нея“, както сам се изразява в едно писмо. Той събира народни песни навсякъде, където пътува — в Букурещ и Бесарабия, в Москва и Одеса, изучава от преселниците живия български език, издирва български патриоти, които да му изпращат от поробеното си отечество исторически документи, песни, подробности за живота на съотечествениците си. На Васил Априлов той изпраща обширно писмо, на което днес ние гледаме като на истинска програма за изучаване на българския бит и култура. Пред Неофит Рилски и Георги Пешаков той настойчиво моли да събират народописни и исторически материали, а сам се заема да систематизира сбирката си от народни песни.

След връщането си от България до края на живота си Венелин работи упорито и върху ръкописите си на „Граматика на сегашния български език“ — труд от 387 големи ръкописни страници, важен за историята на българската култура не толкова с обема си и събраните факти, колкото с това, че е пръв опит да се напише българска граматика. Подрежда и готви за печат събраните от него в Букурещката митрополска библиотека „Влахобългарски или дакославянски грамоти“. В 1835 година издава книгата си „За характера на народната песен у балканските славяни“. В 1836 година започва да печата втори том от историческите си изследвания, посветени на България, а в 1838 година издава книгата си „За зараждането на новата българска литература“. Това е последното съчинение на Венелин за България, което излиза през живота му. Скоро тежка болест поваля неуморния българолюбец и той умира на 26 март 1839 година в Москва. До вечния му дом в Даниловското гробище го изпращат студенти, приятели, писатели и много българи. Благоговейно свеждат глави пред паметта на този всеотдаен учен, който премина през нашата история като неуморен сеяч на дните, дето идат — дните на първите наши просветители, на първите пламенни родолюбци и революционери, на лудите глави от Априлската епопея, на хората, които в най-съдбоносните години устояха на всички изпитания, за да спасят България и българското име и да го предадат на поколенията чисто и светло.

Радка МИТОВА

На 18 март тази година неочаквано почина нашата дълбоко обичана колежка

ИВАНКА НЕДЕЛЧЕВА МАНОЛОВА

коректорка на вестника и съпруга на нашия колега Симеон Манолов. Тя е родена на 4 октомври 1942 година в село Кайнарджа, Силистренски окръг.

Отиде си завинаги един млад и жизнерадостен човек, който обичаше толкова много живота и искаше винаги да бъде полезен на всички. Коварната смърт я погуби, когато беше в разцвета на живота си — само на 26 години.

Ние, нейните колеги и колежки, вечно ще скърбим за нея. Ще запазим завинаги в сърцата си скъп спомен за човека, приятеля и другаря — милото ни Ванче.

Прощавай, скъпа Ванче!
Поклон пред твоята светла памет!
Погребението беше извършено вчера.

От редакционния колектив на вестник „Силистренска трибуна“

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

УСПЕХ НА НАШИТЕ ГИМНАСТИЧКИ

В събота и неделя в залата на дружество „Локомотив“ в Русе се проведе първият етап от републиканското първенство по спортна гимнастика за жени. Състезанията бяха за първоразрядички, кандидат-майсторки на спорта и майсторки на спорта. Нашият отбор взе участие в състезанията на кандидат-майсторките заедно с отборите на „Локомотив“ — Русе, ЦСКА „Септемврийско знаме“, ЖСК—Славия и един сборен отбор.

Състезателките ни, две от които — Росица Тонева и Елена Павлова — имат вече покрита кандидат-майсторски норма, проявиха голяма воля и самообладание и отборно се наредиха на второ място след представителките на домакините. След себе си те оставиха представителките на ЦСКА „Септемврийско знаме“, ЖСК—Славия и сборния отбор. В индивидуалното класиране само Р. Цветкова събра повече точки от нашите гимнастички Росица Тонева и Елена Павлова, които останаха на второ и трето място. В общото класиране по точки обаче отборът на Силистра е на първо място, тъй като точки се присъждат и от отборното класиране, и от индивидуалното, в което ние се представихме по-добре от отбора-домакин „Локомотив“—Русе.

Предстоят още два етапа, вторият от които ще се проведе в Пловдив.

Не можем да отминем мълчаливо затрудненията, пред които се изправят нашите гимнастички на състезания. Салонът в Силистра, където те тренират, е с малки размери и не разрешава да се играят нелите съчетания на земя, няма място и за засилване на прескок. Чак на състезанията те играят в нормална обстановка, както стана и в Русе. И въпреки това се представиха много добре, за което най-малко заслужават да ги поздравим. Но крайно време е да им осигурим един салон с нормални размери

(СТ)

ТРЕТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

Състезаваха се учителите

Тази неделя Окръжният комитет на Съюза на българските учители организира и проведе окръжно първенство по тенис на маса, волейбол и шах между най-добрите учителски отбори от окръга.

По тенис на маса убедително се наложиха състезателите-учители от село Бабук, следвани от техните колеги от Дулово и село Искра. При жените шампионската титла завоюваха представителките на Дулово, следвани от отбора на Бабук.

В състезанията по шахмат се наложиха учителите от Дулово. След тях се наредиха учителите от Селскостопанския техникум „Добруджа“ и село Искра. При жените спечелиха дуловчанки.

Голям интерес предизвика волейболният турнир. От шестте отбора най-добре се представиха учителите от село Искра и Селскостопанския техникум.

Състезанията са по програмата от заключителния етап на Третата републиканска спартакиада.

В. КОЖУХАРОВ

О Б Я В А

ОБЩИНСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ с. ДОБРОТИЦА

продава кола „Варшава“ — линейка.

ТКЗС „9-ти СЕПТЕМВРИ с. СРАЦИМИР,
СИЛИСТРЕНСКО

продава лек автомобил М—461 (румънски джип), който е в движение. Цена по споразумение.

Справка: канцеларията на стопанството.

ДТП „МОТОТЕХНИКА“

съобщава на многобройните си клиенти, че в магазините в градовете Силистра, Тутракан и Дулово разполага с всички резервни авто- и моточасти, гуми, акумулатори, принадлежности и др.

В магазините ще намерите и всички видове мотоциклети, които се продават на изплащане. Особено внимание заслужава мотоциклет „БАЛКАН“ 250 кубически сантиметра, който е модерна и мощна машина, удобно средство за преодоляване на терени с най-разнообразен профил, поради което се предпочита пред много други марки.

За стойността на услугите теглете платежно искане по банкова сметка 530008 при БНБ — Русе.

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ

ДТП — Силистра съобщава на гражданството, че начиная от 15 март до 15 април т. г. пуска на изплащане телевизори „София—59“. Първоначална вноска 150 лева, а разликата от 300 лева за 12 месеца изплащане.

Граждани, възползувайте се от случая да снабдите семейството си с телевизор.

МЗ „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И:

Конструктори	3-ма души
Технолози	2-ма души
Организатор по труда	1 човек.

Всички да са с висше или средно специално образование. Заплата съгласно щатната таблица.

Справка — „Личен състав“. Телефон 38-81, вътрешен 59.

ДЕПОЗ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ – СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 34 (1503) | Събота, 22 март 1969 година | ЦЕНА СТОТИНКИ

Техническият прогрес — повеля на времето

ЧРЕЗ КОМПЛЕКСНА МЕХАНИЗАЦИЯ — КЪМ ИНДУСТРИАЛНИ МЕТОДИ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Под такъв лозунг се проведе завчера окръжно съвещание в Силистра. То бе организирано от Окръжния комитет на Партията, ОНС и ОКС. В салона на ОНС се бяха събрали секретарите на общинските партийни комитети, председателите на ТКЗС, директорите на ДЗС, бригадири и звеноводи от производствените единици за комплексната механизация, гости.

Секретарят на ОК на БКП Никола Николов откри съвещанието и даде думата на зам. председателя на ОКС Нешо Нешев.

В своя обстоен доклад той направи равносметка на изминалия период в движението за комплексна механизация. Кълновете на това движение в нашия окръг се появяват през 1967 година, но решителна крачка по пътя за осъществяване поставените задачи от Партията и правителството в 44-то постановление се направи през миналата 1968 година. На всеки зает кооператор в производствените единици за комплексна механизация средно се пада по 493 декара, при общо за кооператорите на ТКЗС 55 дка, а само на един механизатор от комплексната механизация — 720 дка. Един кооператор от тези производствени единици средно е произвел 6 пъти повече обща продукция, 5,5 пъти повече чиста продукция и 8,5 пъти повече чист доход. От участвувалите общо 1 456 души, 996 са механизатори.

Наред с първите решаващи стъпки за утвърждаване на комплексната механизация са допуснати и редица слабости. В много от бригадите са използувани недостатъчно наличната механизация и работната сила, няма оперативни икономически разчети, не са правени своевременно икономически анализи и т. н.

Наред с допуснатите слабости, изтъкна докладчикът, първите решаващи стъпки в комплексната механизация са направени. В някои от кооперативните стопанства, като тези от селата Голеш, Секулово, М. Преславец, Белица, Смилец и др., комплексната механизация е обхванала изцяло по-важните зърнени култури.

Нееднакво е количеството на обработваната площ от една комплексна механизирана единица. Няма още изградени примерни нормативи, различна е и организацията. Оттук следва и различната производителност на труда. За производството на 100 кг пшеница например в нашия окръг са изразходвани през м. г. 132 човекоминути, в бригадите за комплексна механизация — 114 ч. мин. В с. Ишир ково последният показател за бригадата за комплексна механизация е 54 ч. мин., в Попина — 56, в Ситово — 76, в ТКЗС — Дулово — 168 ч. мин. Различното изразходване на човешки труд за производството на 100 кг продукция довежда и до различна себестойност на продукцията в отделните стопанства.

За да се има представа на каква степен се намира комплексната механизация в нашия окръг, в доклада бяха направени сравнения с някои от кооперативните стопанства в Плевенско, с първенците-механизатори в страната и Съветския съюз. Така например докато за добива на 100 кг царевица в страната средно се изразходват 470 човекомунути, то механизаторът Брезоев от ТКЗС с. Брегово, Видинско, през 1967 г. е изразходвал 23 човекоминути. Но това не е предел. В СССР механизаторът Владимир Первенцев за същото количество царевица е изразходвал само 7,5 ч. минути.

Бурният темп на развитие на производителните сили в другите отрасли изисква революционен скок и в селското стопанство. Преминаването чрез комплексна механизация към индустриалните методи на производство в селското стопанство за сега е от такава важност, от как вато навремето бе колективизацията на селското стопанство и окрупняването на кооперативните по-късно. Ето защо пред движението за комплексна механизация се поставят нови задачи — внедряване на индустриални методи в производството на база та на неговата специализация и концентрация. Въвеждането в действие на нови технологии при отглеждането на културите и прибирането на реколтата. За нашия окръг през текущата 1969 година се предвижда комплексната механизация да обхване 70 на сто от обработваемата земя.

За изпълнение на тези задачи в стопанствата са изградени вече 76 бригади и 5 звена за комплексна механизация.

След прочитането на доклада споделиха своя опит в комплексната механизация Васил Къров, бригадир на комплексна бригада от Ситовското стопанство, гл. инж. на ТКЗС — Окорш Петър Карамаждраков, гл. инж. на ТКЗС — Иширково Кирил Кашев, ръководителят на комплекс на механизирана бригада в ТКЗС — Калипетрово Христо Нечев и председателят на кооперативното стопанство в Голеш Паско Пасков. Всички те изтъкнаха добрите постижения в своите стопанства в областта на комплексната механизация, като едновременно с това споделиха съмнения и тревоги от срещаните в борбата трудности. Те изтъкнаха необходимостта от научен подход при нововъведенията в селското стопанство.

Благой Манов, научен сътрудник от Института по пшеницата и слънчогледа в Генерал Тошево, подчерта, че мрежовият график ще спомогне за заменянето на интуитивното ръководство в селското стопанство с плановото.

Накрая на съвещанието първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов изтъкна необходимостта от най-разумно използуване на наличната механизация, използуването на натрупания вече двегодишен опит в стопанствата на нашия окръг, като се държи постоянна сметка за опита на първенците в страната. Той порица някои колебливи тенденции в изказалите се във връзка с исканията на нова техника, изтъквайки, че трябва попълно да се натовари наличната.

Участниците в съвещанието напуснаха сградата на ОНС с увереността, че набелязаните върхове в комплексната механизация през юбилейната година ще бъдат овладени.

М. ТОМОВ

Да отговорим достойно на повелите на времето!

ОТКЛИК НА РЕЧТА НА ДР. Т. ЖИВКОВ ПРЕД XVI ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА СТОЛИЧНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДКМС.

Верен анализ на нашия живот и пътеводител в бъдещата ни работа

По своя характер и съдържание речта на другаря Тодор Живков пред XVI отчетно-изборна конференция на столичната организация на Димитровския комунистически младежки съюз е верен анализ на обществено-икономическите, политическите и културни процеси, които се извършват в страната ни след Априлския пленум на ЦК на БКП, и пътеводител в бъдещата работа на младежта.

Линията на Априлския пленум даде възможност за ускорено развитие на социалистическата ни промишленост и селско стопанство, за повишаване на материалното и културно равнище на народа и издигане на страната ни като социалистическа държава. Все повече се разгръща социалистическият демократизъм и постоянно се разширяват възможностите за пълноценна изява на знанията и творческите способности на тружениците на социализма във всички области на живота. В тези исторически процеси все повече нараства ролята на българската младеж, на която Партията и целият народ гласуват изключително доверие.

Ако в Тезисите си другарят Тодор Живков очерта основните координати, в които трябва да се движи българската младеж, в тази реч се прави равносметка на съвременното участие на младото поколение във всички области на живота. Убеден съм, че цялата българска младеж е въодушевена от хубавата оценка, която другарят Тодор Живков даде от името на ЦК на Партията на забележителните постижения на младата техническа интелигенция, на младите селскостопански работници, които все повече впрягат в работата нова техника и получават високи добиви, на младата научно-художествена интелигенция, добрала се до големи успехи на попрището на науката, изкуството и културата.

За комсомолците и младежите от нашия окръг речта на другаря Тодор Живков е нов призив — всеки млад работник да стане частица от работническата класа, да се слее с нея; всеки млад селскостопански труженик да стане борец за технически прогрес в селското стопанство; всеки учащ се да повиши своите знания, а младите интелигенти да вложат максимума на своите творчески възможности за завоюване на високи постижения в тези области на живота, където се трудят.

Окръжният комитет на Комсомола вече обсъди тази забележителна реч със секретарите на общинските комитети на ДКМС. Направиха се оценки и изводи по въпросите, които се третират в речта. Вчера речта се разглежда и пред секретарите на териториалните дружества, които бяха свикани на семинар. Речта ще бъде разгледна от всеки комсомолец и младеж, от всяко дружество и организация и ще се направят изводи за участието им в нашия всестранен живот.

Пред светлия празник на страната ни речта на другаря Тодор Живков е пътека, по която ние трябва винаги да крачим, вдъхновени и целеустремени.

Христофор ВЪЛЧАНОВ, секретар на ОК на ДКМС

Двадесет години строителна организация

Преди няколко дни в салона на народния театър ДСО Стройрайон — Силистра проведе юбилейно тържествено събрание. За да отбележат 20-годишнината на организацията, бяха дошли всички работници и служители, учениците от сградостроителното училище и курсистите от строителната школа.

Гости на тържеството бяха и секретарите на ОК на БКП Яким Петков и Шакир Шакиров, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, председателят на ОСПС Мико Николов и други партийни и стопански ръководители.

Тържеството бе открито от началника на Стройрайона Филип Кубадинов. Доклад за двадесетгодишната дейност на организацията изнесе партийният секретар Трифон Желязков.

От името на ОК на БКП приветствие към строителите-юбиляри поднесе др. Яким Петков.

Присъствуващите единодушно приеха обещание в чест на 25-та годишнина на Девети септември. На 44 юбиляри бяха връчени предметни награди.

В знак на благодарност и уверение в успешното изпълнение на поетите задължения пред юбилейния празник, строителите изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

За присъствуващите бе изнесен поздравителен концерт от самодейците в организацията, вокалната група при ОНС и танцовия състав при ОНС и ОСПС.

Иван НИКОЛОВ

Кооператорите от ремонтната работилница на ТКЗС Кайнарджа са обещали в чест на юбилейната годишнина да поддържат автомобилния парк в пълна техническа изправност.

НА СНИМКАТА: Автомонтьорът Иван Дънев през време на работа.

Фестивал на българското симфонично творчество

Мартенските международни музикални дни в гр. Русе станаха наистина една прекрасна традиция за този оживен музикален център. Русе стана седалище на международен музикален фестивал.

Началото на мартенските музикални дни бе сложено през 1961 година.

Вече осем фестивала премина ха с голям успех. На тях са участвували много изтъкнати музикални състави, композитори и изпълнители от СССР, Румъния, Чехословакия, Унгария, Югославия, Германската демократична република, Франция, Швейцария и др. А през 1965 година особено голям авторитет фестивалът придобива с гостуването на големите съветски композитори Дмитрий Шостакович и Тихон Хренников. Тогава два от симфоничните концерти бяха посветени на тяхното творчество.

На седмите мартенски музикални тържества участвува световно известният симфоничен оркестър на Съветското радио и телевизия, Силезийската филхармония и симфоничният оркестър и хорът на Румънското радио и телевизия.

На 24 т. м. се открива IX международен музикален фестивал — мартенски музикални дни, посветени на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

Отново на подиума в концертните зали в Русе ще зазвучи симфоничното творчество. Фестивалът ще продължи до 7 април.

В сравнение с други години тази година ще участвуват по-малко международни изпълнители и солисти. Но характерно е това, че почти всички състави ще изпълняват български творби, творби на наши български композитори, включително и гостуващите състави.

Любителите на музиката ще изживеят вълнуващи моменти на 25 март, — вторник. Симфоничният оркестър на Латвийското радио ще изнесе концерт от творби на Д. Христов, Л. Пипков и Ф. Кутев. Диригент Леонид Вигнер, народен артист на Латвийската ССР и солист Елеонора Тестелет, лауреат на конкурса „Чайковски".

Дрезденската филхармония под диригентството на Курт Мазур и солист з. а. Дина Шнайдерман ще има концерти на 28 и 29 март. В програмата са включени творби на Ив. Маринов („Фантастични сцени"), на Ал. Райчев (Симфония № 2) и „Нестинарка" — балетна сюита от М. Големинов и други.

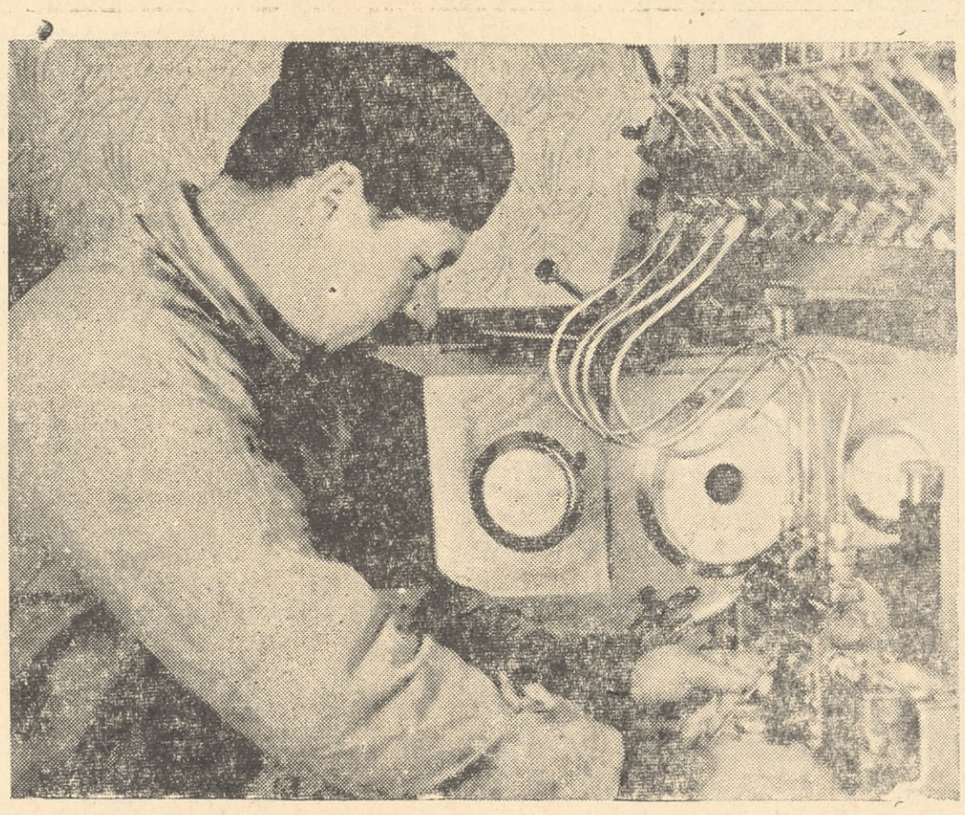
Особен интерес ще представлява концертът на Държавния ансамбъл за народни песни и танци с главен художествен ръководител н. а. Филип Кутев, който ще се състои на 27 март.

От 24 до 7 април, всеки ден ще се състоят концерти с участието на симфоничния оркестър на Българското радио и телевизия, Софийската държавна филхармония, Софийския камерен оркестър, Русенската филхармония, Държавния симфоничен оркестър — Пловдив и др. Заслужава да се посочи участието на солистите: з. а. Боян Лечев, н. а. Ю. Винер, з. а. Н. Афеян и др.

Фестивалът, както и други години, ще остави в слушателите най-хубави, дълбоки впечатления както с музикално то си равнище и богатата програма, така и с организацията си.

И тази година Мартенските музикални дни ще поднесат на слушателите богата програма. Съвсем естествено е тя да привлече вниманието и на културната общественост от нашия окръг.

Андрей АНДРЕЕВ

Еднодневието

По решение на Окръжното ръководство на БЗНС от 17 т. м. във всички общински земеделски дружби се провеждат просветни събрания, на които се разглежда Възванието към българския народ в чест на 25-годишнината от Девети септември.

На същите събрания се приемат и обещанията-отговор на призива на сдружените земеделци от Толбухински окръг.

* * *

По инициатива на ГК на ДКМС и СП „Културен отдих" днес в Младежкия комплекс се организира средношколско увеселение, на което проявилите се комсомолци и комсомолки в поредицата от мероприятия „Средношколска зима", ще бъдат наградени.

* * *

През седмицата в града работеха всички аптеки. Всеки ден след 21 часа дежури нощният пункт при аптека № 4. В неделя дежурна аптека е № 1, а след 21 часа нощният пункт. От понеделник всички аптеки ще бъдат отново открити.

* * *

От 24 т. м. в кино „Москва" ще бъде прожектиран българският филм „Иконостасът", в салона на кино „Доростол" от 24 до 27 ще бъде прожектиран филмът „Един живот за Рут", а от 28 до 30 „Тримата шишковци".

* * *

На 20 т. м. в салона на народния театър се състоя концерт на самодейните колективи, получили правото да вземат участие в зоналните конкурси на III републикански фестивал на художествената самодейност.

Свои програми изпълниха ансамбълът за народни песни и танци при ОНС и ОСПС, битовият женски хор при читалището в с. Айдемир, средношколският битов хор и танцов състав при Селскостопанския техникум — Силистра, танцовият състав при МЗ „Стомана" и пионерският танцов състав при училище „Макаренко" — Силистра.

* * *

От 21 до 23 т. м. в салона на народния театър се провежда окръжният конкурс на театралната и естрадно-сатиричната самодейност.

* * *

На 21 т. м. в салоните на ресторант „Златна Добруджа" бе проведена пролетна вечер, организирана от ГК на ДКМС и СП „Културен отдих" с домакин комсомолската организация при завод „Оргтехника". Освен разнообразната програма и веселие бе проведен конкурс за мис Пролет—69.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Зад кулисите на разговорите в Париж

На улица Сегюр, където всеки четвъртък представителите на четирите делегации, участвуващи в разговорите за мирно уреждане на военния конфликт във Виетнам, редовно провеждат пресконференции, вече са свикнали с предричанията: „Днес няма да има никакви сензации". Но последната пресконференция все пак донесе малка сензация — когато на сцената застана американският делегат Каплан. Кореспондентите направо бомбардираха Каплан с въпроси: „Вярно ли е, че настъплението на Националния фронт за освобождение ще бъде използувано за нарушаване на споразуменията за прекратяване на бомбардировките над Северен Виетнам? Вярно ли е, че това може да доведе до прекратяване на разговорите? Вярно ли е, че настъплението се извършва срещу мирното население?" Обикновено самоувереният Каплан нервничеше този ден, въртеше се на стола, отговаряше двусмислено, а понякога и съвсем неразбрано.

След пресконференцията попитах австралийския журналист Уилфред Бърчет, защо Каплан се чувствуваше така неуверено от сипещите се върху му като град въпроси. Бърчет се усмихна:

— Как няма да нервничи! Щом започна настъплението на войските на Националния фронт за освобождение, някой пусна тук слуха, че настъплението означавало нарушаване на споразумението за прекратяване на бомбардировките над ДРВ. Това, разбира се, е истинска спекулация. Бомбардировките бяха прекратени без всякакви условия. Докато войските на САЩ водят военни действия в Южен Виетнам, кой може да обвини НФО, че неговите войски също провеждат военни операции, независимо отбранителни или нападателни. Този слух беше пуснат, за да бъдат шантажирани ДРВ и Националният фронт: с други думи, ако не прекратите настъплението, ще възобновим бомбардировките над ДРВ. А за това няма никакви основания. Ето защо Каплан се чувствуваше така неловко.

— А какво мислите за версията, че настъплението се води срещу мирното население?

— Това също е пропаганда. Ето моят събеседник ми подаде брой на вестник „Фигаро" — ед на телеграма на Франс прес, прочетете я.

Взех вестника. В него се посочват обектите, върху които войските на Националния фронт нанасят удари: четири позиции на платото около Плейку и по-специално — постът на американските войски за електронно наблюдаване, авиационната база Банметхуо; позициите на морската пехота край Анхоа и т. н.

— Както виждате — каза Бърчет — тук фигурират само военни обекти. И ги изброява не друг, а самият представител на американското командуване в Сайгон...

Тъй като спекулациите около настъплението на Националния фронт за освобождение продължават, аз се обърнах към заместник-ръководителя на делегацията на Фронта Нгуен Тхи Бин с молба да разясни целите на настъплението. Ето какво каза тя:

— През последните месеци Съединените щати засилиха военните операции в Южен Виетнам. Бомбардировките над нашата територия се удвоиха, а броят на тежките бомбардировачи „Б-52", които се използуват за тази цел, се утрои. Никога досега бомбардировките над освободените райони не са били така чудовищни. И ако се съпостави тази интенсификация на военните операции с фактическия отказ на американската делегация за сериозни преговори в Париж, ще стане ясно, че САЩ все още желаят да си осигурят позиция на силата, за да ни наложат своите условия за мир. Ние знаем какви са тези условия: подчинение на американското господство под една или друга форма.

— Американците — продължаваше Нгуен Тхи Бин, — изглежда, са решили, че ние сме дошли на разговорите в Париж, защото сме слаби. Те мислят, че стига да засилят военните действия, да упражнят по-голям натиск върху нас — и ние ще се съгласим с техните искания. Но те се лъжат и нашето настъпление трябва да им покаже тъкмо това. Ние разговаряме в Париж не защото сме признали, че сме слаби — никога ние не сме били така силни както сега,—а защото предпочитаме мирното уреждане на конфликта с основа — зачитането на националните права на нашия народ. Ако американците искат мир, ние сме готови да обсъждаме необходимите въпроси, но ако те искат да продължават войната, нека знаят, че сме готови да отбием всякакъв удар.

Нашето настъпление цели да спомогне за постигането на мир, а не да пречи, както твърдят някои — каза накрая Нгуен Тхи Бин. Време е, отдавна е време агресорът да разбере, че силата, шантажът, политическите спекулации няма да го приближат и на йота към победата. Единственият изход е мирно уреждане на конфликта и не от позиция на силата, а от позицията на разума, трезва оценка на съществуващото положение.

Ю. БОЧКАРЬОВ

1044 1069

Пред 25-годишнината на Девети септември

Обикновена история

Хубаво е сега на Дунава. Ня ма ги големите късове лед, кои то сковаваха водите му, няма ги дните, в които само вятърът се разхождаше между големите му брегове. С настъпването на пролетта голямата река отново прие ма своя характерен и привлека телен вид. Тежко и тържествено се движат големите шлепове, пристигащи от други наши приста нища и от пристанищата на братските социалистически страни. Като свидетелство за събудения живот над тях се размахват големите ръце на крановете.

Едва от няколко седмици е започнала работата на силистренските докери. Но и тук в живота на хората вече се чувствува големият ентусиазъм, обхва нал трудещите се в дните пред юбилейната годишнина. Мъртвият сезон е отдавна забравен. Това личи и от разговорите с хората, и от инициативите, предвидени от ръководството и партийната организация на пристанището. Обещанието, което целият колектив е поел, вече дава своите първи резултати.

Навън под веселите лъчи на догарящото слънце аз се срещам със своите нови приятели, тези, в чиито ръце се крие изпълнението на дадената дума. А те вече са дали доказателство, че умеят да държат на нея.

Той, бригадирът на бригадата за комунистически труд Петко Колев, напълно ще потвърди това. Дълъг е неговият път, преди яките му ръце да докоснат пристанищните товари. Роден в СРР, след 1940 година той се преселва в град Силистра. Грижите за децата и семейството го карат да смени много пъти „занаята", да търси истинското си призвание. Дълго е трябвало да се лута, додето, както сам казва, тази „вода" влезе в душата му, доде то я обикне.

Зад гърба му е вече оня ден, в който преди шест години за първи път пристъпи тук под кра новете с несръчно написана мол ба в ръка. Дните, изпълнени с труд, не го уплашиха. И ето вече от две години неговото усърдие е възнаградено. Той е ръководител на бригада-първенец, душа на нейните успехи. Полученото звание, което тя носи, не е от най-лесните, които може да из воюва един колектив. Много са пълните и разтоварени шлепове, които Петко Колев е изпратил и колко ли още го очакват? Посре брените коси на този човек ме карат да уважавам изречените думи.

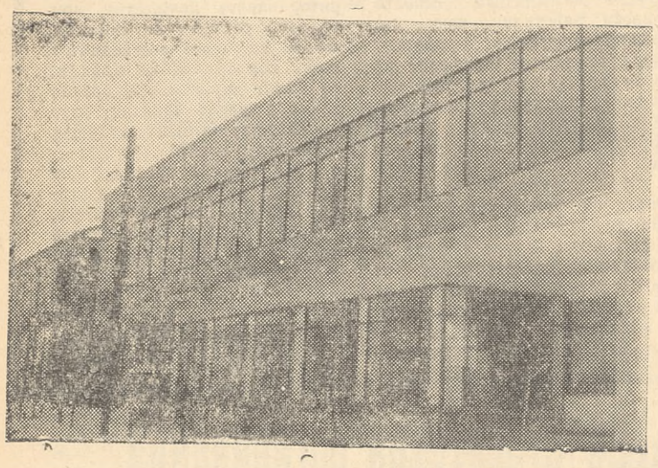
Приседнали на кашоните с консерви в трюма на шлепа, кой то се товари за Съветския съюз, ние разговаряме за живота и ра ботата на неговите „момчета". А момчетата не са от най-младите. Юсеин Арифов—бай Юсеин, е един от най-старите работници тук. Зад него са 25 години тру дов стаж. И макар да е пред пенсиониране, той е образец на трудолюбие. Но и по-младите не му отстъпват. И Александър Ни колов, Али Алиев и Димо Хрис тов, всички са в благородно съ ревнование помежду си. Показа телите от личното обещание на бригадата красноречиво говорят за това. Без злополуки, без без причинни отсъствия, без допуска не на работник да работи в не трезво състояние... Бригадирът е доволен. А за изпълнението на плана за качественото и срочно обслужване на товарите ще вло жат всичките си сили. Засега само натоварените 1 500 тона ца ревица за Чехословакия и разто варените шлепове с въглища и баластра за Силистра потвържда ват тяхното решение, но трудо вите дела на бригадата в своята по-голяма част са още предстоя щи.

През сезона, когато реката за мръзва, бригадата на Петко Ко лев не прекъсва своя колекти вен живот. Организираната по литшкола, курсовете по охрана на труда и други мероприятия и тогава събират нейните членове. Повишаването на марксистко-ле нинската подготовка, запознава нето на по-младите работници с естеството на работата, способст вуват да се изгради едно здра во звено, да се изгради дружба та между хората.

И когато след няколко месеца посетя отново пристанището, знам, че в алеята на първенците, която ще бъде направена, ще ви дя снимките на работниците от бригадата на Петко Колев. Това свое право те ще извоюват вече не с обещанието, което сега са поели, а с достойни дела, стана ли нейна история.

На добър път!

Енчо ЖЕЧЕВ

В годините на народната власт в село Бабук бяха построени редица обществени сгради, които вече оформят неговия център. НА СНИМКАТА: Новопостроената търговска сграда на потребителната кооперация.

Постави се началото на нова традиция

Шеста година вече, откакто е основан Техникумът по механотехника в Силистра. Миналата го дина по предложение на завърш ващия випуск и ученическия ко митет на ДКМС патрон на учи лището стана прославеният съ ветски космонавт Владимир Ми хайлович Комаров.

За пръв път ученици, учите лите и служителите от технику ма честваха патронния си праз ник преди седмица—на 15 март. След като преминаха тържестве но по улиците на града, те се събраха в салона на кино „Моск ва". Тържеството откри секрета рят на ученическия комитет на Комсомола Атанас Филипов. Док лад за живота на патрона и пос тиженията на техникума през из миналия период изнесе четвър токурсникът Атанас Стоянов.

Много трудности трябваше да преодолеят учителите и ученици те през изтеклите пет години. Преодоляха ги и плод на техните общи усилия са постигнатите успехи в овладяването на научно-техническите знания. 50 ком сомолци от завършилите два ви пуска сега продължават образо ванието си във висшите и полу висшите учебни заведения. За 5 години в техникума бяха произ ведени около 250 шмиргелови точила, 11 струга тип „Дунав", 4 струга тип „Стомана", изпълнени бяха и много други поръчки. Това идва да покаже, че учители и ученици правилно са разбрали задачите, поставени пред тях.

Комсомолската организация за тези пет години укрепна и разви бога: и разнообразен живот. Про дължава своята трудова дейност комсомолският машиностроител ен завод, който се роди месеци само след техникума и засега е единственият по рода си в стра ната.

Името на Комаров задължава много неговите носители, но те не ще го посрамят. След своето приветствие към учителите и уче ниците директорът на техникума инж. Георги Георгиев прочете за повед за награждаване с грамо та на МНП и златен медал за отличен успех курсистите от вто ри випуск Иван Димитров и Ен чо Добрев. От педагогическото и комсомолското ръководство на техникума бяха наградени и проя вили се комсомолски активисти и спортисти.

Първото патронно тържество, което ще стане традиционно, при ветствуваха представители на всички средни училища в града.

Атанас АТАНАСОВ

Черти на новия човек

Срещите винаги са топли, сърдечни...

Преди няколко години работничките от цех „Ракита" при промкомбинат „Камъшит" решиха да оси новят едно дете от дом „Дочо Михайлов" — Сили стра. Избраха възпитанич ката Стефка Павлова, ко ято сега е в седми клас и е председател на домсъве та. Между двата колекти ва бяха сключени догово ри. Възпитаничките обеща ха да се учат добре и да станат достойни строители на новото общество, а ра ботничките — да работят със свой качествен щем пел и да се грижат за Стефка, докато бъде нас танена на работа.

Работническият колек тив оттогава се грижи за Стефка като за свое дете. За всеки празник й пригот вя подарък, внася й пари в спестовна книжка. Пре ди известно време целият колектив имаше среща с колектива на дома. Сре щата беше много сърдечна. Работничките връчиха на Стефка подарък, а децата окичиха работничките със свежи кокичета и ги почер пиха. Всички деца получи ха мартенички, изработени от сръчните ръце на рабо ничките. После директор ката на дома Пенка Ата насова говори за жената в миналото, за нейното на стояще и бъдеще.

Още по-крепка стана дружбата между работнич ките и колектива на дома. Размениха се мисли, една от работничките рецитира стихотворението „Двете майки" от Елисавета Бъ гряна. Работничките и учи телките си обещаха нови срещи.

Йорданка ЖЕКОВА,

учителка при дома за деца и юноши „Дочо Михайлов" гр. Силистра

Светът—какъв ще бъде той утре?

На 17 март пионерите от пе тите и шестите класове на учили ще „Кирил и Методий" в Сили стра проведоха в салона на мла дежкия дом читателска конферен ция на тема: „Светът утре".

Колко изненадан бях, когато от редовете на децата излезе малко момче и започна да чете своя малък наивен доклад, из пълнен с жажда, стремеж и дет ска мечтателност. Всъщност, за мисляме ли се някога дали тези големи проблеми, като автомати ка, космонавтика, голяма химия, вълнуват наше деца, колко те са им близки, как те по свой на чин се стремят към тях. Струва ми се, че много родители биха останали изненадани от въпроси те, които се поставят тук от соб ствените им деца.

След малко докладче едно след друго децата започнаха да ста ват и пред мен оживяваха фан тастични романи, страници от биографични книги, данни от тех нически списания. И всяка дума, произнасяна тук, всяка занима лна история завършваше с: „Мо же би такъв ще бъде светът утре". А тях ги вълнува всичко. От синтетичното влакно до атом ния двигател, от морското дъно до безкрайните бездни на Вселе ената.

Тази конференция бе организи рана по линия на пионерската дружина в училището. От директо ра разбрах, че децата сами са избрали темата. Защо именно та зи, а не някоя друга? Сега вече зная. Те казват — ние, хората на двадесетия век, неговите най-малки творци, сме строителите на комунизма. Дори не бъдещи, те се чувствуват настоящи и това е най-хубавото.

След изказванията на пионери те думата бе дадена на техните гости, инженерите Цеков и Мин чев от завод „Оргтехника". Те разказаха на пионерите за съвре менното развитие на техниката, отговориха изчерпателно на зада дените въпроси. Инженер Цеков отдели особено внимание в своето изказване на ранното профе сионално ориентиране. Натрупва нето на определени знания в да дена област може да способству ва, подчерта той, за по-лесно из биране на любима професия. Де цата са още малки, но не чак толкова малки, щом ги вълнуват такива въпроси. Накрая гостите направиха демонстрации с ма шини, произведени в завод „Орг техника".

Милата среща завърши с лите ратурно-музикална програма, из пълнена от пионерите—шесто класници.

Е. ЕНЧЕВ

При голяма деловитост

Наскоро в село Кайнарджа се състоя отчетно-изборната конференция на общинската отечественофронтовска организация. Гост на конференцията беше Тома Жендов, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Доклад за работата на организацията през изтеклите две години изнесе Димитър Ковачев. В доклада се направи анализ на дейността на основните низови организации, отчетоха се хубавите успехи. Значително е увеличен броят на просветните мероприятия. Проведени са много събрания. Организирани са над двадесет лектории. Заради добра работа много членове бяха наградени с екскурзии в чужбина.

Делегатите един след друг се изказаха по доклада, направиха интересни предложения. Особено ценни бяха изказванията на Николина Матева, Русан Енчев, Ганка Върбанова и др. Накрая беше избран нов общински комитет на Отечествения фронт.

Еленка КАРАМОЧЕВА

ДА НЕ ДОПУСНЕМ ПОЖАРИ ПРЕЗ ПРОЛЕТНОТО ПОЧИСТВАНЕ!

Ако анализираме пожарите, станали на територията на окръ га през 1968 година, ще видим, че такива имаме най-много в селата, и то пролетно време. През пролетта на миналата годи на в окръга възникнаха 43 пожа ра, които причиниха 10 200 лева загуби.

Всичко това стана вследствие на груба небрежност при почист ване на стопанските дворове на ТКЗС и тия на кооператорите от фуражни отпадъци, от детска игра с огън и други. Характерни в това отношение са следните пожари:

На 16 март 1968 година възни кна пожар в блатото за добив на тръст, собственост на „Камъ шит" на територията на с. Нова Черна. Опожарени бяха около 10 000 снопа тръст. Пожарът бе ше причинен от Димитър Димит ров, Никола Николов и Алекси Стефанов, и тримата от с. Цар Самуил. Те нарочно са запалили отпадъчна тръст, откъдето пожа рът се разрасна и благодарение намесата на населението, беше спасена от опожаряване тръстика та в цялото блато. При пожар на 1 май 1968 година в стопан ския двор на ТКЗС в с. Овен изгоря за 10 000 лева амониева селитра. Христо Христов от с. Бреница, Деню Рачев от с. Нова Черна, Дауд Тахиров от Долно Ряхово, Гено Еленов от с. Ламб риново, Иван Димов и много други при изгарянето на фуражните отпадъци също предизвика ха пожари в домовете си.

Тази година зимата продължи повече от 3 месеца, в резултат на което от продължителното хранене на животните около ов цефермите, стопанските дворове на ТКЗС и тия на кооператори те се натрупаха огромно количес тво горими фуражни отпадъци, които представляват явна пожар на опасност. Пролетното почист ване е отговорна задача на на родните съвети, управителните съвети на ТКЗС, доброволните противопожарни охрани, масови те организации и земеделските стопани. От това как те ще орга низират пролетното почистване и хигиенизиране на населените места, зависи противопожарното осигуряване.

Опасността от възникване на пожари по време на пролетното почистване сега е много голяма, особено като се има предвид, че започват да духат суховеите. То ва налага още сега да се вземат бързи мерки от страна на наро дните съвети и на ТКЗС за пре дотвратяването им.

Необходимо е така да се орга низира работата, че в никакъв случай да не се разрешава изга рянето на отпадъци да става в близост до овчарниците в стопан ските дворове на ТКЗС и в дво ровете на кооператорите. Изгаря нето на фуражните отпадъци да става на 200 м извън селищата и стопанските дворове съгласувано с органите на народните съвети и противопожарната охрана. Съ гласно заповед № 1250 от 18. II. 1968 година на председателя на ИК на ОНС народните съвети следва да определят местата за изнасяне и изгаряне на отпадъ ците.

За предотвратяване на пожа рите от детски игри с огън е не обходимо в училищата да се из несат беседи пред учениците за детската игра като причинител на пожари. Родителите да взе мат мерки да не създават усло вия в домовете си за пожари от детска игра с огън, защото тя често завършва с изгаряне на самите деца. Такъв е случаят на 12 февруари 1969 година в гр. Тутракан, където майката Иван ка Стайкова, 22-годишна, заключ ва двете си деца и отива на пазар и когато след 1 час се вър ща в къщи, заварва едното дете обгоряло, поради което почива, а другото получава силни обгаря ния.

Необходимо е също да се про веде широка разяснителна рабо та сред населението от народни те съвети и масовите организа ции за безопасно пролетно почи стване, а нарушителите на запо вед № 1250 на ОНС да бъдат наказвани. На членовете на доб роволните противопожарни отря ди да се определят райони в на селените места, в които да про веждат контрол и извършват разяснителна работа.

Добри резултати биха се пос тигнали при пълно съчетаване на тази задача с пролетното хи гиенизиране на селата. Тези две мероприятия са под прякото ръководство на народните съве ти и трябва така да се организират, че едното да не пречи на другото. В комисиите по хигиени зирането обезателно да бъде включен доброволният проти вопожарен отряд. Ползата от хи гиенизирането на жилищата няма да бъде пълна, ако не се вземат мерки за премахване и на най-незначителните причини за по жар. Ето защо необходимо е хи гиенизирането да бъде съчетано с пожарообезопасяването на се лата и жилищата. Не бива да се забравя, че и най-малкото за палване може да промени усло вията на живот и да наруши спокойствието на гражданите, да нанесе огромни щети на народно то стопанство.

Нужно е с общи усилия да не допуснем нито един пожар през време на пролетното почистване и да предпазим народното сто панство от загуби.

Майор Найден НАЙДЕНОВ

Обновените селища на Добруджа

Паисиево

ПРЕОБРАЗЕНО

1.

ИСТОРИЯТА на село Паисиево се оказа извед наж любима тема на секре таря на общинския наро ден съвет Ниази Мехме дов. Този млад мъж, вмес то да разтвори дебелите архивни книги на съвета, пълни с какви ли не данни, стана инициатор на една друга идея:

— Ще Ви заведа при Салиха Юсеинова — каза разпалено той,—тя е свик нала с такива гости. Рабо тата обаче възпрепятствува секретаря на съвета да ни съпътствува и вместо него с нас тръгна Хамди Абту лов. И този жител на Паи сиево не отстъпва в емоци онално отношение на коле гата си, когато става дума за любимото му село.

— Баба Салиха е на 109 години. Трудно е да се пре броят децата, внуците и правнуците й. А да я види те каква е младолика, ня ма да повярвате, че е на толкова години.

Ето я къщата. Малката синя вратичка, ситните ка мъчета на калдъръма, из лъскани от падналия дъжд, кухничката, която е любимото място на столет ницата. Трудно ми е да по вярвам, че тук сред този малък свят една жена е прекарала 109 години. А казват, че предметите над живявали човека. Тук бе ше точно обратното. Ни що нямаше наоколо, което да претендира, че е връст ник на старицата. Млади те стопани са подновили къщата, посадили са нови дръвчета, кирпичените зи дове са заместени с каменни и бетонни.

Баба Салиха е седнала върху мекото легло с под вити по младежки крака. Тя е наистина една мила старица, която човек започ ва да симпатизира още от първото виждане. И още нещо — човек изпитва страхопочитание към тази жена, която е надживяла цял век. Нещо те кара да стоиш пред нея чинно и да слушаш с трепет звънкия й глас.

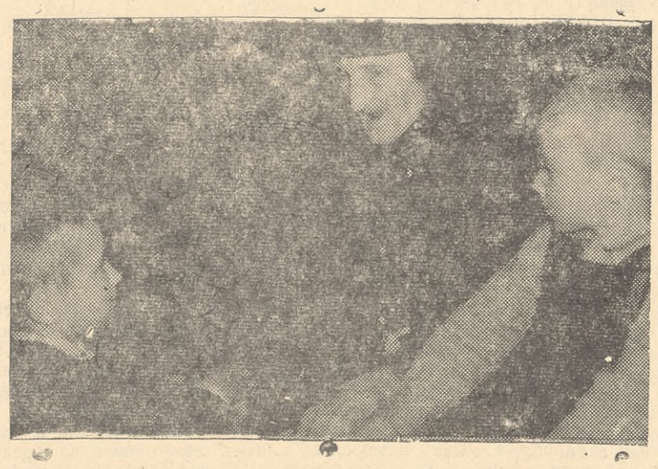
— Вече няколко пъти ид ваха при мен непознати хора... Не знам какво ги кара да почукват на вратата ми... Моите близки разправят, че хората се чудели на годините ми... Идваха и лекари... оглеж даха ме, разпитваха ме как съм живяла...

И баба Салиха разправя, че все пак човешкият живот е кратък, че стоте години са „нищо работа". За селото ли? За него тя знаела много. Помни го още, когато всички къщи са били покрити с ръжена слама и когато вместо пътища между махалите и къщите имало само пътеч ки, криволичещи като пти чи дири. Една шепа хора живеели тогава в това се ло, в което са сега деца та, внуците и правнуците й.

Две дечица непрекъснато се навъртат около ста рицата, ту се настаняват в скута на прабаба си, ту се изплъзват неуловими от там, очаквайки всеки мо мент да започнат отново интересните й приказки.

Когато насочваме обек тива на фотоапарата, ста рата жена се усмихва и изявява желание да се сни ма с децата..

...На връщане Паисиево ни разкрива хубостта си.

Най-старата жителка на с. Паисиево — 109-годишната Салиха Юсеинова, обича да бъде сред своите правнучета.

Ето го училището, за кое то секретарят на съвета Хамди Аптуллов каза с гор дост, че струвало няколко стотин хиляди лв. Четири етажна тухлена постройка с просторни класни стаи, ка бинети, спортни салони и др.

По улиците преобладава турски говор. По този по вод после узнаваме, че тук не липсва и българско население. Българите са се заселили в това село от Караманкьою — Румъния. Сега съветът разполага със 7 200 души население и включва селата: Зебил, Зарица, Боил, Орешене, До лец, Вълкан и Листец.

Гледам новите къщи, за бързаните хора, играещите деца и по асфалтеното платно на пътя и започ вам сам да се радвам за щастието на баба Салиха, която търпеливо дочака не едно чудо—електричест во, чешми, телевизори и радиоапарати, леки коли и автобуси, с които разстоя нията престават да бъдат някакво предприятие...

2.

Председателят на коопе ративното стопанство в с. Паисиево е млад мъж с пъргави подвижни очи, от които лъха всестранна осведоменост.

И наистина за кооперати ва Салим Хюсеинов разка зва като за своето собстве но семейство; назовава хо рата с първите им имена, сякаш говори за братята

Младостта на село Паисиево. Учениците току-що са напуснали класната стая след един занима телен урок.

СЕЛО

си, говори за новите им къщи — сякаш за свой дом.

— Кооперативното стопанство започва своето съществуване през 1950 години. Представете си—34 семейства с 6 000 дка земя, двайсетина раздрънкани каруци с по чифт изгладнели коне. Нямало е агрономи, зоотехници, специалисти, икономисти. На това огоре липсвало и семе за сеитба...

Председателят говори с поглед, зареян в далнината, където се губи зеленикавият губер на пшеницата. Той е млад. И на него са му говорили много за тези подробности около кооперирането, които се изучават се га във връзка с подготовката за честването на двадесетгодишнината на кооператива. Не е нужно много въображение, за да си представи човек пълната картина — трудностите, страха и надеждата, която идва с първата реколта от общия имот, а после и с първия трактор, който бива купен за кооперативния имот.

Тихо е в стаята на председателя. Тук нищо не напомня за онези първи години, когато една градушка значеше пълен крах. Тук е разположено бюро, срещу него маси с червени покривки, столове за гости, малък аквариум с декоративни рибки, телефон — изобщо една атмосфера на сигурност, и то не условна. Ако се интересувате за причините, пораждащи това спокойствие, те могат лесно да се изредят: стопанството в с. Паисиево разполага със седем агрономи, девет зоотехници, масивна административна сграда и не на последно място—49 900 дка обработваема земя, в която зрее едро жито, хубави плодове и зеленчуци.

През 1968 година по добив на пшеница кооператорите от Паисиевското стопанство се наредиха на трето място в Силистренски окръг с приблизително 300 кг среден добив на декар. От слънчогледа получиха по 206 кг зърно, а фасул по 117 кг на декар.

С успехи се поздравиха в края на годината и животновъдите, чиято цел е да достигнат постиженията на най-развитите в това отношение страни в света. Те реализираха 100 000 лева надпланова продукция, предимно от овцевъдството.

През 1968 година в стопанството е заплатено по 3,15 лева на човекоден.

Има. Много фактори има в Паисиевското кооперативно стопанство, които изпълват със спокойствие тази стая. Че сами пресметнете — стопаните сега разполагат с 25 товарни коли, 11 комбайна, 11 тежки машини и много други.

Спомних си и думите на др. Салим Хюсеинов за знатните хора на труда. „Много злато и сребро има в нашите кооператори. Не, не говоря за някакво имане от приказките. Думата ми е за ордените, които получиха през последните години — това е за тях най-голямото богатство. Като започнете от Меджедит Алиев и стигнете до Мехмедали Кяримов — това са хора, които с труд заслужиха правителствените отличия...“

3.

Пътищата на Паисиево. Те минават край къщата на Салиха Юсеинова, край дома на първия председател на кооператива Георги Мънчев, край къщите на пенсионерите, които получават безплатен хляб от кооператива, край домовете на паисиевските малчугани, които ползват безплатно млечна кухня и безплатни лекарства, край детската градина, където се сервира безвъзмездно всеки ден закуска...

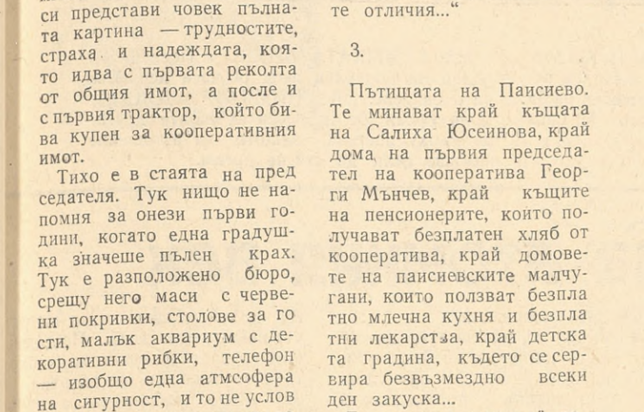
Те минават и покрай дома на секретаря на общинския комитет на Комсомола др. Милко Николов, който то казва:

— Сега в Паисиево има много работа за нас, комсомолците. За коя ли дейност сред младежите не отговаряме, кое ли мероприятие не ръководим.

По тях, по паисиевските пътища, твърдо крачи и Ниази Мехмедов, който една успява да изреди всички нови строежи в родното си село и района му: в Зебил—дом на съветника, в Долец—училище, в Зарица—ново читалище, в Листец—читалище, в Паисиево—баня, читалище, училище, асфалтени пътища, здравен дом...

Наистина е трудно да се цитира, без да се пропусне някой ред от новата биография на този край, в който стават такива големи превратности.

Р. ШИМАБЕЕВ

Светла и просторна е административната сграда на кооперативното стопанство в Паисиево.

За бързия и качествен ремонт на машините в ТКЗС с. Черник дял има и механизаторът Алиосман Халилов.
НА СНИМКАТА: Халилов ремонтира трактор „Болгар“.

Един колектив се бори с несгодите

Става дума за колектива при „Химическо чистене“ — Силистра. Преди 5 години кооперация „Дунав“ разкри този нов клон от своята многостранна дейност. Откликвайки на нуждите на града и окръга, той все повече се разраства и укрепва. С всеки изминат сезон броят на поръчките се увеличава. Увеличават се и приходите за кооперацията. За да бъдат улеснени гражданите, наскоро бяха уредени още два пункта за приемане на дрехи за почистване. Единият е в административната сграда на кооперация „Дунав“, а другият — в съседство с Държавното автомобилно предприятие. Така гражданите спестяват от времето, което им е нужно за отиване до самия клон. Почистването става обаче пак тук, от същите хора, със същите машини.

Стремежът на малобройния колектив е да намали съвсем рекламациите. Да предава на клиентите в точно определения срок идеално почистени и изгладени дрехи или други предмети. Да реализира по-голяма печалба. И тук трябва да отбележим усилията на работниците, които се трудят при твърде неблагоприятни условия. Макар че ръководителят на клона Иван Тодоров е настоявал многократно, изгледите да се увеличат помещенията са твърде далечни. Л това пречи както на хората, така и на производството.

Преди всичко липсва подходящ склад, в който да се подреждат готовите за предаване на клиентите предмети. За тази цел е необходимо помещение, напълно изолирано от изпарения и влага, които влошават качеството на извършената вече работа. Изгладените дрехи наново набъбват и хората ненапразно се тревожат от влошения им вид. Сега част от готовите предмети се съхраняват при касиерката, чиято приемна е отделена само с една преграда от помещението, където е машината за химическо чистене. Въздухът тук е винаги наситен с изпарения.

Това обаче е само едната страна на въпроса. При много неподходящи условия се трудят хората, които обслужват машината за парното гладене. Целите стени на помещението са почернели от влага. Макар че има вентилация, тя не е в състояние да поддържа необходимата свежест на въздуха. Това помещение би трябвало да бъде по-голямо, с приток на много по-голямо количество чист въздух.

В клона липсва детушорна маса и ръчното почистване на петната става с неотговарящ на изискванията инвентар. За да се улесни и подобри работата, трябва да се набави и парен пистолет. С негова помощ много по-бързо и по-качествено биха се почиствали дрехите.

И все пак най-трудна е работата на хората, които обслужват машината за химическото почистване. Самият факт, че за 5 години са се сменили вече 5 работника, недвусмислено подчертава това.

В случая не трябва да отминаваме факта, че въпреки настояванията и заслуженото негодуване на целия колектив, работното време в клона остава да бъде 8 часа. В някои градове, както е в Толбухин например, работният ден е намален вече на 7 часа. Защото в клоновете за „Химическо чистене“ се борави с химикали и колективите, които ги обслужват, наистина трябва да получат привилегиите за боравене с вредни за здравето химически вещества.

При неподходящи условия са настанени и двата приемателни пункта в Силистра. Те съжителстват с два от шивашките клонове на кооперацията и трябва да се каже, че по този начин въпросът е решен наполовина.

За улесняване на гражданите в централния клон на „Химическо чистене“ е въведено непрекъсната работно време за приемане на поръчките. Касиерките се трудят на две смени и всеки клиент би могъл да отнесе или вземе готовата си дреха от 6 ч. сутринта до 20 ч. вечерта. Чрез така наречените „експрес“ поръчки клиентът може да получи само за час почистената си дреха. Замислено е и подвижно събиране на поръчките, което ще пести времето на гражданите. Освен за почистване, в клона се приемат и предмети само за гладене. Тези услуги са много по-евтини, отколкото в шивашките ателиета.

Колективът при „Химическо чистене“ се стреми въпреки трудностите все повече да подобрява своята работа. За да откликне напълно на нуждите на гражданите, да им помогне и улесни.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Из Германската демократична република

МЛАДИЯТ СПЪТНИК НА ХАЛЕ

На запад от Хале започват кварталите на града-спътник. Той няма още име и затова го наричат Хале—Нойщадт (Новия град). Тук не можеш да видиш традиционния панаирен площад, няма го и островърхият покрив на кметството. Красиво планираните улици и светлите сгради със съвременна архитектура опредеят облика на новия социалистически град.

Окръгът Хале е център на химическата индустрия на републиката. Шестият конгрес на Германската единна социалистическа партия обърна особено внимание на по-нататъшното развитие на голямата химия. Републиката е постигнала значителни успехи в тази област. Големият химически комбинат „Буна—Верке“, разположен близо до Хале, изработва пластмаси, синтетичен каучук и други ценни суровини. Всяка година се увеличават производствените мощности на комбината „Лойна—1“, в който работят над 30 000 души. Предприятията на „Лойна—2“ преработват съветски петрол, който се получава по петролопровода „Дружба“, и произвеждат полиетилен, чист фенол, капролакс.

Десетки хиляди квалифицирани специалисти работят в тези комбинати. Първият от четирите микрорайона на Хале—Нойщадт в общи линии вече е завършен, макар още да не струят многобройните му фонтани, да не са облечени в цветни пластмаси фасадите на сградите, да не са посадени всички дръвчета в новите паркове и градини.

— С новия дом винаги идват и нови грижи, и временни трудности — разказва заместникът на главния кмет на града Волфганг Кнайп. Засега ние нямаме наша сграда на градския съвет. Ние строим предимно жилищни сгради, големи, модерно обзаведени магазини, детски градини и ясли, кинотеатри, комбинати за битово обслужване.

На стената в кабинета на Кнайп е окачен генералният план на града. На него са обозначени по години етапите на строителството. Към 1974 година в Хале—Нойщадт ще живеят 70 000 души, а към 1980 година — 100 000.

— Центърът на града е разположен на кръстопътя на микрорайоните, пояснява В. Кнайп. Тук ще бъдат градският съвет, учебният и спортният комплекс, специално училище за подготовка на кадри за химическата промишленост, универсален магазин, хотел. В югозападната част на града ще се появят автоматична пекарна, автомобилен парк, комбинати за битово обслужване. Ще бъде построено на железопътна линия, която ще свърже Нойщадт със стария Хале и с комбинатите „Лойна“ и „Буна“, а градът ще бъде заобиколен с горски защитен пояс.

Средната възраст на жителите на Хале—Нойщадт е 24 години. Почти всяко семейство разполага с отделна квартира с всички удобства, с вградена мебел в кухните и т. н. Тукашните домакини смятат, че при новите условия трябва да бъдат освободени от дребните домашни грижи, които отнемат много време.

В това отношение голямо удобство представлява търговският комплекс в града, в който влиза най-големият в републиката продоволствен магазин на самообслужване. Площта на неговите зали е 1 200 кв. м. Статистиците са изчислили, че една домакиня само за няколко минути прави необходимите покупки, включително и на пакетирани готови ястия.

В младия социалистически град са особено забележими промените, извършени в първата германска държава на работниците и селяните за 20 години народна власт.

А. КАЗЮКОВ

Тези десет мъже от село Кайнарджа станаха орденоносци за получени високи добиви в растениевъдството.

Нека техният пример през юбилейната година се множи!

С повишени грижи за тютюна

БРАДВАРИ. Кооператорите от полевъдната бригада на Фикрет Мустафов от село Брадвари в стремежа си да изпълнят в срок поставените задачи веднага започнаха подготовката на парници за тютюневия разсад. Въпреки лошите зимни условия, които царите от бригадата успяха да извозят 126 тона пресен оборски тор до самите парници. Звената от бригадата вече изкопаха над две хиляди квадратни метра площ за парници. За производството на ран и качествен разсад кооператорите вече зареждат първите парници.

Тази година брадварските кооператори са решили до 20 май да изнесат всичкия разсад на полето и да произведат най-качествен тютюн в Иширковското стопанство.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

СВЕТОСЛАВ. От няколко дни кооператорите от бригадата на Начо Димитров от село Светослав работят усилено над тютюневите лехи. Те са подготвили и заредили с оборски тор над 800 квадратни метра парници и вече засяват тютюна. Кооператорите от звеното на Георги Костадинов, което се грижи изключително за тютюневия разсад, са уверени, че ще се справят с възложената им задача и до края на месец април ще осигурят качествен разсад, което ще спомогне за постигане на по-високи добиви от тютюна.

Георги МАРИНОВ

Отговорът на тутраканци

В отговор на призива на 25-те столични предприятия и на Възванието към целия български народ за достойно посрещане на славната годишнина от победата на социалистическата революция в България кооператорите от Тутракан на свои общи събрания приеха обещания за повисоки резултати от различните култури през тази година. Те обещаха да получат по 410 кг пшеница от декар, 420 кг ечемик, 430 кг царевица, 230 кг слънчоглед и други.

Заедно с растениевъдите обещания поемат и животновъдите за получаването на повече и по-евтина продукция от животновъдството. За изпълнението на обещанията още от първите дни на годината кооператорите полагат големи усилия. Сеитбата на есенниците се извърши навреме и на високо агротехническо ниво. Механизаторите и кооператорите положиха и значителни усилия за подхранването на посевите през студените мартенски дни.

Сега всички са в усилена подготовка за пролетната сеитба. Почистват се и се обеззаразяват семената, приключва се с ремонта на машините. Партийното и стопанско ръководство на ТКЗС взема всички мерки за качественото провеждане на пролетната сеитба, за достойно посрещане на светлия юбилей.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ВЪЗМОЖНОСТИТЕ НА СЛЪНЧОГЛЕДА КАТО ФУРАЖНА КУЛТУРА

Слънчогледът е познат като маслодайна техническа култура, която носи високи доходи на стопанствата, но фуражните му възможности са малко известни. Като много ценен фураж за животновъдството се използуват отпадъците от преработката му в масло — кюспета и шротове, а също така неговите пити и стъбла.

Слънчогледовото семе досега не е представлявало обект на изследване за фуражни цели. Но обстоятелството, че то съдържа голямо количество хранителни вещества — суров протеин, мазнини, минерални вещества и др., буди интерес. Според германски изследвания 1 кг слънчогледово семе съдържа 1, 59 кръмни единици и 140 г смилаем протеин.

Нарастващите нужди от белтъчни компоненти в дажбата на високопродуктивните животни поставят на оценка възможностите на слънчогледа като фуражна култура. В резултат на внедрените нови сортове и пълна механизация при отглеждането на слънчогледа, от него се получават сравнително високи и постоянни добиви. За последните три години средният добив на слънчогледа от декар в НИЖ—Шумен е 267 кг при незначително отклонение за отделните години, докато в същото време добивът от граха за зърно е бил 118 кг, с големи годишни колебания. При това и за двете култури са осигурявани подходящи площи и добри грижи, но слънчогледът се оказа като по-сигурен източник на протеин. В Силистренски окръг за периода 1965-1967 година от слънчогледа и граха е получено равни количества протеин от декар, но 49 на сто повече кръмни единици от слънчогледа.

В Института по животновъдство — Шумен, проведохме няколко проучвания на слънчогледа като фуражна култура и направените химически изследвания показват, че слънчогледовото семе съдържа: суров протеин 14,1 на сто, мазнини 42,0 на сто, минерални вещества 3,25 на сто и други.

Съществуват редица изследвания, които показват, че мазнините от фуражите са необходими като източник на някои необразуващи се в организма на животните мастни киселини. Вследствие на недостиг на такива киселини се понижава не само млечната продукция, но също и количеството на мазнините в млякото. Според изследвания в СССР прибавянето на определено количество слънчогледово масло в дажбата повишава млечността и маслеността с 5 на сто. Същевременно са наблюдавани изменения и в състава и свойствата на млякото.

В един от нашите опити слънчогледовото семе беше изпитано при хранене на дойни биволици. То съставляваше 50 на сто от състава на концентрираната смес ка или 1,7 кг средно на ден. Бе ше установено, че слънчогледово то семе оказва положително влияние върху маслеността на млякото, получи се с 0,22 на сто по-висока масленост от тази на контролната група.

В други опити слънчогледовото семе беше включено 10-15 процента в концентрираната смес ка на пилета бройлери, пуйчета и прасета за угояване. В сравнение с граха резултатите за прираста са почти еднакви, а оползотворяването на храната в някои случаи беше по-благоприятно. Това ни дава основание да считаме, че слънчогледовото семе е подходящо като храна в определени размери за селскостопанските животни.

Допълнителен фуражен източник представляват слънчогледовите отвевки, които се получават от еднократното превяване на ожънатите и овършани слънчогледови пити със съответно приспособен за целта комбайн. По изследвания в Добруджанския институт по слънчогледа и пшеницата край град Толбухин така получените отвевки се състоят от: натрошени пити 75 на сто, нестандартно недозхранено семе 8 на сто и части на листи и стъблото 17 на сто. От 1 декар слънчоглед се получава до 120 кг отвевки. Те са богати на хранителни вещества. Хранителната им стойност съставлява в зависимост от влажността на прибраните пити от 0,52 до 1,06 кръмни единици. Средно може да се приеме, че 1 кг отвевки съдържа 0,84 кръмни единици и 68 г смилаем протеин. От говедата и овцете се приемат с охота и влияят положително на тяхната продуктивност.

Правилното използуване на слънчогледовите пити, които по хранителност се равняват на доброкачествено сено, може да способствува за разширяване на фуражните резерви. В опит с овни установихме, че неоронените слънчогледови пити заедно със зърното имат 69 на сто сухо вещество, 12,8 на сто суров протеин и 14,8 на сто мазнини. Изяждат се от овните с охота по 2,5-4 кг дневно. Смилаемостта на хранителните им вещества е твърде висока — от 80,5 до 97 на сто. Хранителността им съставлява средно по 1,04 кръмни единици в 1 кг и по 79 г смилаем протеин. На 1 кръмна единица се пада по 76 г смилаем протеин, което означава, че с малка добавка от белтъчен фураж или карбамид могат лесно да се задоволят нуждите на преживните животни — овце и говеда.

Както вече посочихме, значителен фуражен резерв представляват слънчогледовите пити. Така например ако приемем, че в окръга годишно се засяват около 140 000 дка със слънчоглед, за технически цели, от него могат да се приберат около 14 000 т пити, които имат 8 400 000 кръмни единици и 420 000 кг смилаем протеин. Тази хранителна стойност може да се получи от приблизително 11 000 дка царевица за зърно при среден добив 600 кг. Практиката за използуване на слънчогледовите пити у нас съществува твърде отдавна, но тя се избягва в някои стопанства поради трудностите около тяхното събиране и съхранение. Но като се има в предвид високата им хранителна стойност, би могло да се намери решение и на този въпрос.

С казаното дотук не се изчерпват всички фуражни възможности на слънчогледовата култура. Съзнателно не засегнахме и другите видове ползувания: засяване на слънчоглед за зелено хранене и силажиране, засяване на грахово-слънчогледови смески и т. н. Също така не правим пълна икономическа оценка, тъй като изследванията не са приключили окончателно. Освен това известно е, че редица фактори влияят и трябва да се вземат под внимание — сортове, добиви, торене, теренни условия и др. Полезно би било, ако във всяко стопанство се направят конкретни наблюдения, изчисления и сравнения с други фуражни култури, за да изпъкне още по-добре ползата от слънчогледовата култура като фуражно растение. При тази оценка е добре да се направи анализ на големия преразход на фураж, който се допуща във всяко стопанство от едностранчивото хранене само с царевица, ечемик и др.

Пенчо ДРАГОЕВ,
зам. директор по производството
Митю КЪНЕВ,
ст. н. сътрудник
Петър ПАНАЙОТОВ,
ст. н. сътрудник при Института по животновъдство — Шумен

Съботен спектър

НАПЛАШЕНАТА СТОЛИЦА

В деня, когато работници строели трибуна за церемонията по случай встъпването на Никсън в длъжността президент, били ограбени четири вашингтонски банки. Това е нов рекорд за един ден. А изобщо ограбванията на банки във Вашингтон са станали обикновено явление. Миналата година те са били 102 — три пъти повече, отколкото през 1967 година...

Данните на полицейското управление за 1968 г. показват бързия ръст на престъпността във Вашингтон. Числото на въоръжените обири е нараснало повече от 90 процента за една година — от 2429 през 1967 г. на 4 600 през 1968 г. В течение на тази година са станали общо взето 10 хиляди грабежи от всички видове. Числото на ранените и на смъртните случаи при грабежите се е увеличило три пъти.

През 1968 г. са били ограбени толкова много вашингтонски шофьори на автобуси, че те отказали да носят в себе си разменни монети, и сега пътниците, нямащи точната сума за плащането на пътуването, получават вместо ресто талони.

Във Вашингтон са били ограбени и убити толкова много бакали, че някои от тях се въоръжават за самозащита. Често стават престрелки между собствениците на магазини и грабителите.

Във връзка с тези престъпления хиляди жители на Вашингтон започнали да се страхуват да отиват в централната част на града за покупки. Това също така пропъдило от Вашингтон и хиляди туристи. В резултат през деня магазините в централната част на Вашингтон губят купувачите, а вечер още по-силно страдат разположените в центъра на града ресторанти и театри. След залязването на слънцето центърът на Вашингтон напомня за напуснато село.

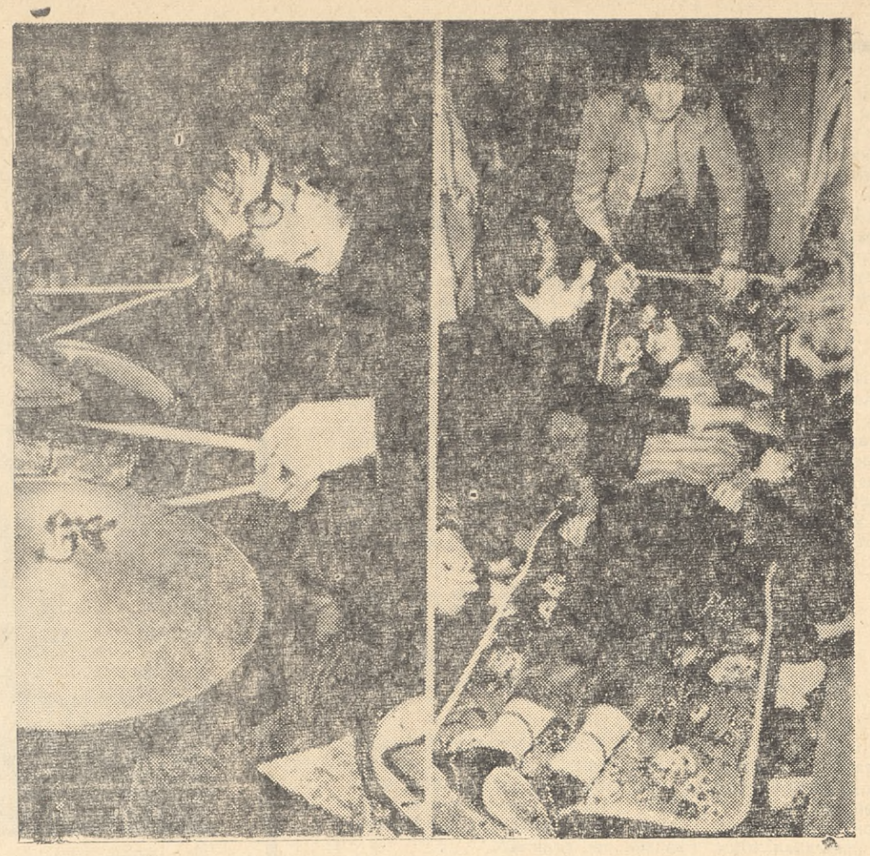
Престъпността е само един от многото проблеми, с които ще се сблъска новият президент в града, където се намира неговото правителство...

ЗАЩО СТРЕЛЯТ В ОНАСИС

През август миналата година в една от вилите на втория мъж на Жаклин Кенеди — гръцкия милиардер Онасис избухнала бомба. На 10 октомври на площад Конституция в Атина три бомби разрушили фасадата на зданието на авиокомпанията „Олимпик", принадлежаща на Онасис. След един месец, по време на погребението на Папандреу, голяма група хора освиркала и заплашвала Онасис. След осем дни в самолета, в който Онасис летял за Ню Йорк, била открита бомба.

Онасис вече не се спира в Атина: новата му резиденция се намира на 20 км от столицата. Той се заобикаля с многочислена охрана. Почти не използува автомобил, извършвайки пътуванията си главно с хеликоптер.

Неговият живот се намира под угроза не само в Гърция. Американската полиция заявява, че на името на Онасис ежедневно пристигат стотици писма. Голяма част от тях са анонимни, но експертите твърдят, че автори на писмата са гръцки емигранти. Те са много в Америка, обединени са в организация, чиято цел е възстановяването на демокрацията в Гърция. А Онасис не само говори против демокрацията, но и финансира режима на полковниците...

В младежкия център „Рай" в Амстердам Бони Гроен постави нов световен рекорд по продължително изпълнение на барабан, като свири непрекъснато 50 часа подред.

НА СНИМКАТА ВЛЯВО: Последните удари на барабана след 50 часа непрекъснато свирене. НА СНИМКАТА ВДЯСНО: Бони Гроен бе пренесен от своите другари върху постеля, защото от изтощение нямаше сили да стигне дотам.

Роза Тинене е единствената девойка-овчар в големия совхоз „Полярна звезда", Камчатска област, за отглеждане на елени. Наградена е като най-добър еленовъд в Камчатка.

Противоречия на атомния век

В един от последните си броеве в. „Литературная газета" помества интервю с академик Л. Арцимович. Поради особено интересния му характер ние го предоставяме и на нашите читатели.

— Как вие оценявате перспективата за получаване на енергия с помощта на управляемия термоядрен синтез на леките елементи?

— Не мисля, че термоядрената енергетика ще получи решаващо значение по-рано от XXI век. Атомният котел бе създаден през 1942 година, изминаха 26 години, а делът на атомната енергетика в световното производство на енергия все още не е много голям. Ще минат още десетки години, докато тя успее да конкурира с обикновени методи получаването на енергия, и само за това, да се надяваме, ще получи превъзходство.

— На Запад често говорят, че ръстът на енергетическата мощ на цивилизацията стремително я приближава към нейната гибел. Доколко е обоснована тази песимистична концепция?

— Аз съм физик, а не Делфийски оракул—професия, която сега на Запад стана особено популярна. Но ако трябва да размишляваме за съдбата на човечеството, то не е нужно да се проявява излишна мрачност и предварително да се погребват бъдещите поколения.

Разбира се, на нашите потомци никак няма да им бъде леко, тъй като те ще бъдат принудени да отстраняват последствията от егоистичното безразсъдство на нашето време. Но главните трудности, с които ще им се наложи да се сблъскват, не са свързани с атомната и термоядрената енергетика.

Съвременният свят — това е огромна пренаселена квартира със съответно увеличени социални противоречия. Трябва, обаче, да се вярва, че те ще бъдат разрешени и хората ще започнат да живеят щастливо, ако, разбира се, числото им не нарасне до такава степен, че на Земята просто няма да има място къде човек да се обърне и да направи утринна гимнастика. Повсеместното разпространение на кибернетичните машини ще изправи рата пред проблемата за използуването на свободното време трябва да направят всичко за да намерят изход от затрудненията.

— А трудностите при унищожението на радиоактивните отпадъци? Не ще ли ограничат развитието на атомната енергетика?

— Не. Радиоактивните отпадъци ще бъдат просто изхвърлени в междупланетни космос, в негостоприемните огромни помещения за скриве.

Техните нрави

Брижит Бардо: отново скандал

Около името на Брижит Бардо нараства нов скандал. Известният моделиер Пако Рабане се готви да заведе дело срещу нея ...за кражба на рокля. На модно ревю, организирано от американското списание „Вог", прочутата кинозвезда участвувала в ролята на манекенка и демонстрирала рокли, изработени от Рабане. Една от тях дотолкова допаднала на вкуса ѝ, че тя не пожелала да се раздели с нея и след свършването на прегледа.

Брижит смята, че роклята ѝ принадлежи по право. На настоятчивите телеграми на Рабане с искането за плащане („роклята 2 400 франка, глоба за просрочка на плащането 100 франка, общо 2 500 франка") кинозвездата без фалшива скромност отговорила с насрещна сметка: „Хонорар за участие в качеството на манекенка 1 000 франка, за името Бардо 1 400 франка, глоба за просрочка на плащането 100 франка, общо 2 500 франка".

Като се оставят настрана проблемите от чисто етичен характер, може да се счита, че актрисата е по своему права: ущърбът, нанесен на моделиера, се е върнал с лихвите от рекламата, която ще му създаде съдебният процес с Брижит Бардо.

Фернандел: смехът е моето призвание

Знаменитият френски комик Фернандел е известен добре на кинозрителите в света. 65-годишният актьор е играл в 143 филма, бил е продуцент, изявявал се е като певец във Франция, Канада, Съединените щати. Неотдавна Фернандел се представил пред парижката публика в едно друго амплоа. След двадесетгодишно прекъсване той отново се явил на сцената на театър „Вариете" в ролята на клоуна Фреди от едноименната комедия на Робер Тома. От драматурга тя е написана специално за Фернандел.

„Аз съм щастлив, когато предизвиквам смях — казва Фернандел — това наистина е моето призвание. Но не всеки смях радва сърцето на актьора: „Хората винаги изпитват потребност от смях. Обаче филмите, които им се предлагат, са изпълнени със секс, патология или псевдосексуалност".

Фернандел е за другия смях, „за смеха, украсен с емоции, с човечност", подобно на този, който излъчва комедията „Фреди".

ЛЮБОПИТНО ☆ КУРИОЗНО

МИНИ-ИКОНОМИЯ

Успехът на мини-жупите, шегуват се в Лондон, може да се обясни с това, че те не се облагат с 12,5-процентов данък върху покупката. В Англия тези поли са приравнени към детското облекло, което е освободено от данък.

Попитали една възрастна дама защо носи толкова къса пола. Тя отговорила: „Когато живееш от замразена заплата, трябва да се примириш с риска да ти замръзнат колената".

ЖЕРТВАТА — ДАРВИН

Холандската реформистка църква, ползуваща се с голямо политическо влияние в Южноафриканската република, поиска незабавно да се прекрати преподаването в училищата и университетите на тази страна учението на Дарвин. Според мнението на църквата преподавателите, разясняващи теорията на еволюцията, „макар че тя е само теория", се занимават по същество с „подривна дейност".

ЖЕЛЯЗНА ЛОГИКА

Завеждащ снабдяването на известна психиатрична болница в Чикаго, когато го навестил ревизор от градското кметство, казал: „Смъртността от отравяне от храна у нас е съвсем незначителна, следователно храната не е толкова лоша..."

ДАЛНОВИДНОСТ

В Португалия Х. Роденсо, 82-годишен, вече четвърта година не може да завърши шахматна партия със своя съсед. Сега в завещанието си той оставил на сина си да доиграе партията, ако сам не успее да направи това. Друго нямало какво да му завещае.

* * *

НА ПЛАТОТО Котурдаг, близо до Баку, азърбейджански геолози изучават необикновен кален вулкан. За разлика от другите вулкани, изригването тук става непрекъснато, но бавно. Под натиска на вътрешни сили на повърхността на земята се изцежда руда„ образуваща своеобразна рекичка. Скоростта на нейното движение е 18 метра на година.

* * *

ГОРСКИТЕ поляни недалеч от Краков могат да се нарекат единствения в света резерват на пеперуди. Тук се развъждат повече от 400 вида пеперуди от Европа и Източна Азия. Всички те се намират под строгата защита на закона, както зубрите и лосовете. Те се охраняват, за да се разработват методи за борба с вредните насекоми.

ФУТБОЛНА МОЗАЙКА

ЛИДЕРЪТ

Бразилският футболист Жоао Пенейро от щата Сан Пауло възглавява списъка на претендентите за твърде съмнителната титла лидер по вкарани...в собствената врата голове. Точно 11 пъти той се изхитрял в хода на мачовете да вкарва гол на своя вратар. Тъй като общо взето Пенейро е талантлив играч, треньорът никак не може да се раздели с него. Неотдавна той премести Пенейро от отбраната в линията на нападението, предполагайки, че неговата точност може да принесе полза пред чуждите врати. Играейки като ляво крило, още в първия мач Пенейро вкарал гол и, можете да не се съмнявате, отново в собствената врата.

Неотдавна Пенейро празнувал рожден ден. За 25-годишнината му неговите другари по команда поднесли на Пенейро необикновен подарък: компас, на който било изгравирано: „Вратата на противника е от другата страна!"

СТАНАЛО МУ ЖАЛНО

Английският клуб „Берхем" към 3 март съумял да пропусне от началото на сезона 322 гола. Наистина, за сметка на това клубът-неудачник има отбелязано един гол в своя полза. Обаче нападателите на английския бор не могат да се гордеят с това „постижение", тъй като тата се оказала в мрежата удар на вратаря на противниявия отбор в една от игрите. умишлено вкарах този гол— нил след мача вратарят, — като ми стана много жално нашите съперници".

НЕКА СИ ПОЧИНАТ

Шампионът на Венецуела портиво Португез" изиграл свой терен в Каракас два телски мача с югославския бор ОФК. Единият от тях лил, а другият загубил с тат 0:7. Зрителите били вън нч. Съществувал и повод — цуелският шампион излязъл играе практически с резерси състав Футболната федерация поискала обяснение. Ръдителите на клуба се позна умората на основните игФедерацията взела решена да забрани на шампиона дарае приятелски международсрещи в продължение на една година. Щом са уморени — си починат.

ПЧЕЛИ: продавам 30 семейства, може и поотделно, с млади маркирани майки заедно с резервни восъчни пити. Васил Османлията, Драгоман 4, Силистра.

ДЪРЖАВНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА

търси магазинери за новия универсален магазин. Кандидатите да бъдат със средно гимназиално и средно икономическо образование.

На приетите, ако нямат жителство, ще бъде дадено временно такова.

Кандидатите да подадат молбите си в служба „Личен състав" — III етаж до 30. III. 1969. За справки — телефон 39-33.

ДТП „МОТОТЕХНИКА"

съобщава на многобройните си клиенти, че в магазините в градовете Силистра, Тутракан и Дулово разполага с всички резервни авто- и моточасти, гуми, акумулатори, принадлежности и др.

В магазините ще намерите и всички видове мотоциклети, които се продават на изплащане. Особено внимание заслужава мотоциклет „БАЛКАН" 250 кубически сантиметра, който е модерна и мощна машина, удобно средство за преодоляване на терени с най-разнообразен профил, поради което се предпочита пред много други марки.

За стойността на услугите теглете платежно искане по банкова сметка 530008 при БНБ — Русе.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Нови съдии по футбол

Както миналата, така и тази година преди започването на пролетния полусезон по футбол Окръжната футболно-съдийска колегия проведе нов курс за попълване на колегията с нови съдии. При все че курсът се провежда при много изгодни условия за кандидатите, те се оказаха съвсем малко на брой — 25. Всеки от тях получи въпросник с темите по правилника и съдийската методика и на заочни начала се подготви сам. На 15 т. м. всички кандидати бяха събрани в Силистра и пред тях бяха изнесени няколко лекции за запознаване с някои тънкости от правилника. От своя страна курсистите зададоха въпроси около неясни положения, на които лекторите от говориха задълбочено и изчерпателно.

Изпитът се проведе в неделя. Резултатите са насърчителни. И 15-те явили се курсисти отговориха много добре на въпросите и станаха футболни съдии — III категория. Средният успех на всички явили се е много добър 4,58. Най-подготвени се оказаха Ангел Димов от Ситово, Реджеб Ахмедов от Межден, Дано Данов от Голеш, Михаил Йорданов от Силистра и Петко Цветков от Голеш. Повече от кандидатите, които се явиха, бяха със средно образование, а някои и с висше.

Тревожно е това, че някои дружества не представиха кандидати. От дружество „Доростол" например се яви само един представител. Целта на Окръжната съдийска колегия е да се образуват в окръга колкото се може повече съдийски тройки. По този начин за всяка среща ще може да се прави подбор, ще се облекчат и дружествата финансово, тъй като ще могат да се назначават съдии от близки населени места.

Този курс не е последен. Желателно е обаче на следващия изпит кандидатите да са повече.

Георги РАЙЧЕВ

Пред втория полусезон в окръжните зони

ФУТБОЛ

ПЪРВА ЗОНА

	м	п	р	з	гр	т
1. Яребица	7	6	—	1	18:7	12
2. Зебил	7	5	—	2	13:6	10
3. Върбино	7	4	—	3	10:11	8
4. Черковно	7	4	—	3	15:8	8
5. Брадвари	7	3	—	4	13:14	6
6. Вокил	7	2	—	5	9:19	4
7. Любен	7	2	—	5	8:16	4
8. Ветрен	7	2	—	5	9:19	4

ВТОРА ЗОНА

	п	р	з	гр	т
1. Осен	5	—	2	17:4	10
2. Антимово	5	—	2	12:11	10
3. Ирник	4	—	3	15:8	8
4. Долно Ряхово	3	—	4	14:12	6
5. Преславци	3	—	4	13:16	6
6. Косара	3	—	4	13:17	6
7. Ножарево	3	—	4	12:19	6
8. Сяново	2	—	5	15:24	4

И до началото на втория футболен полусезон в окръжните зони нови групи останаха броени дни. Какви са есенните позиции на отборите от тези групи?

От таблиците личи, че и в двете групи няма изявени лидери. Неясно е положението и в дъното на таблицата. В играните общо 114 срещи не е отбелязан нито един равен резултат, което ни води до съвсем определени изводи за характера на игрите в тези групи. За тренировъчен процес на тези отбори почти не може да се говори. Лоша е и материалната им база. Вина за това имат най-вече дружествата, които не отделят средства за своите колективи (в зоните играят предимно колективи на дружествата). Критика търпят и дружествата в Зафирово, Иширково, Белица и други, които с лека ръка оставиха да бъдат извадени от зоните отбори като тези в Кола рово, Богданци, Йорданово и др. А от тях все можеха да израснат някои добри футболисти. Ще припомним и един куриозен случай от есенния полусезон. Малък Преславец отпуска само един екип на Долно Ряхово. За срещата с Ирник обаче беше необходим друг, тъй като гостите се явиха със същия цвят. И ето, че другарите от Малък Преславец не пожелаха да услужат временно с друг екип на състезателите от своето дружество, за да се играе срещата. В хода на първенството имаше и други слабости, които трябва да се отстранят през този полусезон.

Според показаното през първия дял на първенството в първа зона, кандидат за влизане в „Б" група ще бъде победителят от директния двубой Яребица — Зебил. Незадоволително през първия период от първенството се представиха футболистите от Ветрен — село, което винаги е имало добър отбор.

Неясно е положението и във втора зона. Осен и Антимово са с равен брой точки. Свежа е играта на Ирник. Кандидатът за влизане в „Б" група вероятно ще се открои в срещите между тези три отбора.

От зоните изпадане в други групи няма, но не можем да се съгласим, че тези отбори трябва да играят без нерв и желание. Някои отбори, като на Косара и Ножарево, обаче се представиха слабо, а в миналото бяха едни от кандидатите за първо място. Преди започване на срещите е необходимо да се помисли за всички обстоятелства, които попречиха през първия полусезон мачовете да се провеждат при нормални условия, да протекат осporвано и на по-високо техническо ниво.

М. ГЕОРГИЕВ

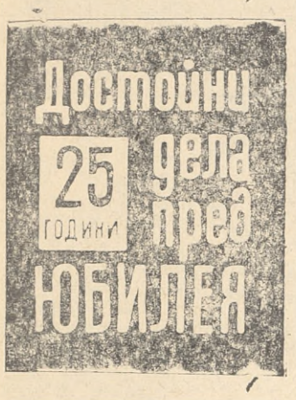
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 35 (1504) | Вторник, 25 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

БРИГАДИТЕ за комплексна механизация все повече се утвърждават като една прогресивна форма за прилагането на промишлените методи в селското стопанство и въпреки първоначалните трудности в организацията, разпределението на труда и пр., те се налагат като най-верния път за осъществяване на техническия прогрес в селското стопанство. Наред с най-ефективното и ускореното прилагане на техническия прогрес в тези бригади най-добре се осъществява механизираното обработване и прибиране на различните култури, повишава се производителността на труда и рентабилността.

С всяка измината година бригадата за комплексна механизация в Сребърна укрепваше и за едно с това, бих казал, икономическо укрепване увеличаваше и своята обработваема площ. Така през 1967 година механизаторите обработваха едва 11 хиляди декара, през 1968 година те нараснаха на 13 хиляди, а сега, през юбилейната 1969 година, тя ще обработва почти 24 хиляди декара, което представлява повече от 60 % от цялата обработваема земя на кооператива. Разбира се, това не е таванът, но все още значителна площ е заета от зеленчукови култури, от трайни насаждения, тютюн и пр. А и премина ването на почти цялата обработваема площ на кооперативната механизация е все още въпрос на бъдещето.

Техническият прогрес — повеля на времето

СРЕБЪРСКИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ — С НОВИ ВЪЖДЕЛЕНИЯ

Интересно е да направим едно сравнение с резултатите от другите полевъдни бригади и бригадата за комплексна механизация. Защото въпреки неблагоприятната 1968 година някои показатели определено говорят в полза на бригадата. Така за производството на 100 килограма пшеница общо ТКЗС има вложени по 0.49 човекодни, а бригадата има по 0.29 човекодни, което то говори за увеличена производителност на труда почти с 38 %. По-висока е производителността и при отглеждането на царевицата — 33.67 %, при слънчогледа — 36 % и т. н. Тази висока производителност е допринесла за поевтиняване на произведената от бригадата продукция и е увеличила рентабилността и доходите. Произведената чиста продукция на един човекоден е също значително повече в бригадата за комплексна механизация — надминава с над 50 % средното постижение на ТКЗС. Също така чистият доход за един човекоден е много по-висок в сравнение с този на ТКЗС — с повече от 82 %. А особено е висока производителността на труда на един постоянно зает кооператор от бригадата — с повече от 100 % в сравнение с тази на стопанството, което е понижило значително себестойността на цялата продукция на бригадата.

Бригадата за комплексна механизация има и още един положителен показател, който през тази година те смятат значително да увеличат. Става дума за рентабилността на 100 лева производствени разходи — 94.16 лева, която е с 41,44 по-висока от тази на кооперативното стопанство и която механизаторите смятат да увеличат през 1969 година на 131 %. Разбира се, това няма да се постигне така лесно. В интерес на истината трябва да отбележим, че в бригадата съществуваха редица слабости от организационен характер, слаб контрол при провеждането на редица агротехнически мероприятия, слабости при заплащането на труда, които заедно със суша се отразиха неблагоприятно на изпълнението на плана за обща та и чистата продукция. Но през зимния период бяха проведени редица мероприятия по обучение то на механизаторите, бяха разяснени много въпроси, свързани с организацията на труда, разста новката на машините, формите на заплащане. Освен това бе и проведен курс за повишаване на квалификацията на механизаторите.

Когато вземахме тези данни за дейността на бригадата през изтеклата година, заварихме пред седателя на Сребърския кооперативен Иван Иванов и секретаря на партийния комитет Георги Симов да обсъждат подробно въпросите, свързани с най-новите изисквания за организацията и дейността на бригадите за комплексна механизация. Очевидно разпределението, което те бяха направили преди изучаването на опита на плевенските механизатори, не се оказва най-подходящо и сега ще се наложи коренно преустройство в комплектуването на бригадата. Предвидените пешаци към бригадата ще се наложи да се включат в другите полевъдни бригади, като механизаторите ще поемат цялата тежест на обработката и прибирането на културите. Това от своя страна ще увеличи още повече заетостта на машините и механизаторите, ще се отрази още по-благоприятно върху производителността на труда, себестойността на продукцията и рентабилността. А четиригодишният опит на младите механизатори от Сребърския кооператив, по-голямата част от които са под 28 години, вземите мерки за организацията на производствения процес, тяхното желание и готовност в чест на 25-годишния юбилей от победата на социалистическата революция у нас да внедрят все повече техническия прогрес в селското стопанство — тази голяма повеля на нашето съвремие — не съмнено ще им помогне да се поздравят с още по-добри резултати в края на 1969 година.

Н. РОМАНОВ

Да отговорим достойно на новите изисквания!

КЪМ СИВОТАТА И БЕЗВКУСИЕТО — КРИТИЧНИ!

Отклик на речта на др. Т. Живков пред XVI отчетно-изборна конференция на столичната организация на ДКМС

В ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНАТА си и задълбочена реч пред XVI отчетно-изборна конференция на столичната организация на ДКМС др. Тодор Живков засегна изключително парливи и наболели въпроси от живота, от задълженията и перспективите на нашата младеж.

Радостен е и фактът, че бе отделено такова сериозно внимание на един наистина актуален проблем — за същността на литературната критика и за нейното ръководно влияние върху литературния живот, въобще и върху творческия литературен процес.

Още Димитър Благоев, основоположникът на марксическата литературна критика у нас, в прочутите си статии по обществено-литературни въпроси бе посочил мястото на литературния критик, който трябва да бъде фигурата, която да насочва и канализира творческото дело на художника, така че да бъдат забелязани всички важни и значими явления от живота. Благоев също отбеляза, че литературната критика трябва да насочва писателя, че той не само трябва да вижда животрепящите проблеми на епохата, да вижда явленията, а и да търси и причинната връзка между тях, сложната им сплетеност и взаимната зависимост, в тоя смисъл литературата трябва не само да констатира сложните явления от живота, но и да ги обобщава — разбира се, не сухо и грубо тенденциозно, а чрез специфичните художествено-изразни възможности на литературното произведение — по художествен път.

Цитирам Благоев, за да се убедим, че неговите възгледи не само не са остарели, но са абсолютно приложими и днес. Литературната критика трябва непрекъснато да напомня, че писателят е длъжен да се превърне от регистратор на обществения живот в творец, който не копира, а съперничи на природата, който да гледа нещата в развитие и търси новото.

И наистина този процес на обновление днес, когато творците се стремят към по-широко и обобщено виждане на света, на проблемите на живота, когато всеки художник е изградил свой собствен стил на Бетховеното собствено „фа“, когато от висота се гледа на проблемите на живота и на най-ценното величие на света — социалистическия човек — задачите на литературната критика стават още по-сложни.

Творческият метод — социалистическият реализъм — не само не сковава твореца, но му дава пълни възможности да се огледа и ориентира след тия процеси, които се извършват пред очите му. Литературната критика трябва да напомня на художника, че той трябва и е задължен да улавя героите и събитията в движение, да улавя чертите, които тепърва се формират в душата на съвременния човек. Борбата срещу догматизма, щампата и нагласата у някои творци не трябва да стихва, тъй като в съвременния живот за свободната човешка личност няма и не може да има щампи и ограничения на неговия дух, устремен към сияйното утре на комунизма, защото той е творец във всички области на живота. Тогава? Истински творец трябва да бъде и писателят. Нищо в живота не върви по схеми и възлови моменти — всички изживявания и чувства сами по себе си са сложни и си имат свой ток, свой естествен път. Литературната критика — колкото и сложни да са задачите и проблемите пред нея — трябва да стане по-сурова, дори безпощадна, и по Пенчославейковски строго да отрича всичко сиво, безвкусно и нагласено, както това прави животът, този най-безпристрастен и безмилостен съдник, както това ще стори народът, а народът никога не греши.

Славчо ИВАНОВ,
преподавател в Политехническата гимназия — Силистра

Завършили навреме подготовката на машините, които ще вземат участие в пролетната кампания, механизаторите от ТКЗС — Кайнарджа се заеха с ремонта на комбайните.

НА СНИМКАТА: Механизатори от групата на Димитър Крумов ремонтират комбайн СК—4.

Работят по плана за април

Колективът на ДСП „Винпром — Тутракан“ пръв между промишлените и търговски предприятия от района изпълни плана за първото тримесечие.

Голям дял за това имат двете производствени бригади, ръководени от Димитър Ангелов и Иван Ефремов, носители на високото звание „Бригада за комунистически труд.“

На своя трудов пост ,въпреки тежката зима, бяха плъсьорът Дионисий Василев и шофьорите на предприятието. Те снабдяват редовно всички обекти от общественото хранене с необходимите напитки.

Създадената добра организация на труда и воденото социалистическо съревнование спомогнаха планът за първото тримесечие да бъде изпълнен с 12 дни пред срочно. Така от дейността „вътрешна консумация“ досега е реализиран стокооборот с 3 000 лв. повече от предвижданата за 3-те месеца. Изпълнен е също и планът за износа. През тези дни се транспортират пратки за Съветския съюз. През април и май ще се извърши износ за западните държави.

Ръководителят на предприятието Александър Сулай сподели, че в чест на 25-годишнината и Възванието към българския народ, колективът е поел обещание, деветмесечният план да бъде изпълнен до деня на свободата, а планът за износа да се пре изпълни с 2 процента.

Живко ТРУШЕВ

Коприна Ив. Петрова ръководи бригада за комунистически труд в предачния цех на промкомбинат „Текстил“. Преждата, която се изработва от бригадата, е винаги висококачествена.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

Забележителни резултати

В сравнение с други години агнилната кампания сред стадата в ТКЗС — Тутракан завърши с един месец по-рано. От 3 416 овце са добити 3 895 агнета. Първо място зае овцефермата за комунистически труд в с. Дуна вец. От 839 овце ,тук овчарите получиха 1 006 агнета. Първенец е овчарят-комунист и носител на значката „ударник за комунистически труд“ Вълчо Иванов Вълчев. Успехи в това отношение имат и овчарите в гр. Тутракан.

Въпреки суровата, продължителна зима, състоянието на младите животни е много добро. Планът за агнешкото месо е изпълнен. Месото бе продадено на изкупвателната организация с цена за I качество.

Ранното отбиване на агнетата осигурява изпълнението и на плана за млякото. До 15. III. 1968 година бе надоено едва 10 тона мляко от всички ферми, а сега към същата дата неговото количество надхвърля 40 тона. Обещанието на овчарите да надоят по 57 л мляко средно от овца ще бъде далеч преизпълнено.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Вечер на детската учителка

В чест на юбилейната годишнина в окръжния ни град се провеждат разнообразни и интересни инициативи. Преди няколко дни в ресторант „Албена“ се състоя тържествена вечер на детската учителка.

Гости на вечерта бяха Николай Тодоров, началник на отдел „Народна просвета“ при ОНС, и Стоян Стойчев, председател на ОК на Съюза на учителите.

Др. Найденова, партиен секретар при детските градини, приветствува детските учителки, като им пожела в чест на юбилея да работят упорито за самообразованието и квалификацията си, да се грижат майчински за децата, да им дават елементарни знания.

Детските учителки от детска градина „В. Терешкова“ изнесоха поздравителен концерт.

Вечерта бе разнообразена с оригинални номера и викторина, съдържаща въпроси за близкото и далечно минало на родния град.

В. СТОИМЕНОВА

международна информация

В центъра на вниманието

УЛАН БАТОР, 24 март (ТАСС) — Комюникето на заседанията на Комисията за подготвяне на международното съвещание на комунистическите и работническите партии е в центъра на вниманието на монголската общественост.

Заседанията на подготвителната комисия са извънредно важен етап в подготовката за предстоящото съвещание, което се открива на 5 юли в Москва, се посочва в коментар на уланбаторското радио. Съгласуваните решения, постигнати от подготвителната комисия по актуалните проблеми на комунистическото движение, представляват нов отпор срещу силите на империалистическата реакция и срещу онези, които предават интересите на комунистическото движение и се стремят да разцепят редиците му. (БТА)

ПАРИЖ, 24 март (ТАСС) — Проектът за основния документ на предстоящото международно съвещание на комунистическите и работническите партии получи положителна оценка от страна на Френската комунистическа партия, писа вчера вестник „Юманите диманш“.

Седмичникът помества изявлението на члена на Политбюро на ФКП Жорж Марше, че този документ е изключително полезен за разбиране на международната обстановка в условия на нарастване на антиимпериалистическите сили и едновременното засилване на агресивността на империализма. При сегашното положение, отбелязва по-специално Жорж Марше, комунистическите партии трябва повече от всякога да укрепват единството си в борбата за постигане на общите цели на международното комунистическо и работническо движение. (БТА)

Полицейски репресии в Санто Доминго

ХАВАНА, 24 март (ТАСС) — В резултат на полицейските репресии срещу стаханлите тези дни в Санто Доминго студентски демонстрации са убити няколко души, повече от 50 са арестувани и са затворени редица факултети на столичния университет. Както съобщава кореспондентът на агенция Пренса Латина от Санто Доминго, полицията много пъти е използувала оръжие и сълзотворен газ срещу юношите и девойките, които настоявали да бъдат увеличени кредитите за това висше учебно заведение. (БТА)

Природни бедствия в Турция

АНКАРА, 24 март (БТА) — Радио Анкара съобщава, че снощи в 32,15 часа в град Денизли и околностите му било почувствувано силно земетресение, при което били почти разрушени 200 къщи в града. Преди земетресението жителите на Денизли били събудени от някакво силно бучене и излезли по улиците. Затова човешки жертви нямало, но много сгради били повредени. Значителни щети са били нанесени и в околните на Денизли села, чийто размер още не можел да бъде установен.

Земният трус е бил почувствуван силно в Измир, Бандърма, Ескишехир, Истамбул, Одрин, Кютахия, Балъкесир и Чанаккале.

Успоредно с това проливните дъждове в Източна Турция са причинили на много места наводнения. Много села в окръзите Диарбекир, Битлис Мардин са останали под водата. Имало разрушени къщи и дадени човешки жертви. Прекъснати са магистралите Диарбекир—Битлис—Сиирт. Водите са отвлекли два моста. В Батман много села са били изолирани от водите.

Системата за противоракетна отбрана ще засили напрежението

ОТАВА, 24 март (ТАСС) — В Канада нараства тревогата във връзка с решението на САЩ да пристъпи към създаването на система за противоракетна отбрана. В изказването си в Камарата на общините водачът на Новата демократическа партия Дъглас заяви, че решението на американското правителство може да доведе до засилване надпреварата във въоръжаването с вредно оръжие. Той даде израз на безпокойството си във връзка с факта, че американските ракети с ядрени заряди ще прелитат над канадска територия.

Друг депутат от тази партия Нистром заяви, че създаването на системата за противоракетна отбрана ще засили напрежението в света и ще доведе до увеличаване на ядреното оръжие. Нистром призова канадското правителство да преразгледа своята външна политика и политиката си в областта на отбраната и се изказа за излизането на Канада от военните блокове, на които е членка. (БТА)

Бдете, синове, над нашия мирен и съзидателен труд!

ОБРЪЩЕНИЕ

Скъпи синове!

Ние, майките от гр. Силистра, ви изпращаме нашите топли привети и обич. С тази обич споделихме детските радости и юношески трепети, гордостта от възмъжаването ви.

До най-хубавата дума „мама“ с детските си ръце изписвахте „мир“ и „татковина“. Израснахте в мирни години. Будехте се от веселия настойчив звън на часовника. Израснахте с топли грижи в прекрасната ни социалистическа страна.

Скъпи синове,

Вашите бащи от 31 Силистренски железен полк и всички, които преминаха под грохота на орудейните снаряди и обгоряха в пламъците на войната, завещаха да бъдете готови за труд и отбрана.

В усилените строежи и нови заводи на нашата 1800-годишна Силистра е вградена кръвта на воините, мечтите на живите и вашето радостно детство, вярата в прекрасното, в силата на социалистическия строй. Вие познавате широката и плодородна Добруджа и великата река, където други като вас са отстоявали българското име и чест.

Ние вярваме, че никога няма да бъдете други, защото сте пораснали с разказите за Ивайло, капитан Мамарчев, смелия Дочо Михайлов и героя от Лайпциг Георги Димитров. Докато враговете на мира, прогреса и човешкото щастие не сложат оръжие, трябва да ехтят стъпките на вашите стегнати бойни редици. Заедно с воините на героичната Съветска армия и армиите на други социалистически страни вие сте призвани да бъдете страж на мира на Планетата.

Пазете мира! Бдете, наши синове! Вярваме, че ще бъдете за пример и достойни за подвизите на българските воини и на вашите братя, които изпълниха интернационалния си дълг в братска Чехословакия.

Ние, майките, сме спокойни за утрешния ден на Родината. Бдете над нейния мирен, съзидателен труд. Към благодарността на Отечеството и Партията ние прибавяме и нашата гореща майчинска благодарност! Даваме ви цялата си сила и смелост, дошла от вековете, за да се превърне у вас в дръзновен устрем за щастие и добруване на нашата Родина.

Март 1969 год. От войнишките майки в Силистра

НЕОТДАВНА В СИЛИСТРА СЕ СЪСТОЯ „ВЕЧЕР НА ВОЙНИШКАТА МАЙКА“. ТЯ СЕ ПРЕВЪРНА В ЕДНО МИЛО ТЪРЖЕСТВО, НА КОЕТО БЯХА ИЗРЕЧЕНИ НАЙ-СЛАДКИТЕ ДУМИ ЗА ВОЙНИШКАТА МАЙКА, ОТГЛЕДАЛА И ВЪЗПИТАЛА ДОСТОЙНИ СИНОВЕ — ЗАЩИТНИЦИ НА НАШАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РОДИНА.

ПО-ДОЛУ ПОМЕСТВАМЕ РАЗКАЗИТЕ НА БОЙЦИ И МАЙКИ.

СОФИЯ СИМЕОНОВА, МАЙКА НА БОЕЦ

ВЪЛНУВАМ се като майка заедно с вас, защото на тази мила среща става дума за наши те синове, за изпълнения от тях дълг към народа и Родината, за нещо, различно от ежедневието, за нещо възвишено, което ни задължава всеотдайно да се раздаваме и силно да вярваме в светлото комунистическо бъдеще. Не току така нашият народ е изрекъл своята мъдрост: „Всяка майка войник не ражда“. В сърцата ни се борят нежността, грижата, майчините тревоги, за да победи гордостта, че „и аз изпратих войник“.

За миг само да си представим: Войникът е за първи път на пост. Будува. Спи казармата. Нашият син брани краткия сън на другарите си. Майчините будни нощи над люлката той отплаща с дежурството.

Войникът скача при първия зов на тръбата. От нас е взел бодростта. Граничарят от далечна застава се сборичква с врага. Ще го надвие! Защото, вместо приказки, сме му разказвали колко смели юнаци е родила нашата земя, колко доблестни синове са отдали живота си за свободата, докато дойде ред на момчетата да бранят техния подвиг, да имат свои дела.

Войникът вдига строежи, прокарва пътища, свързва мостове, цели квартали поникват на мястото на схлупените къщурки. От нас, майките, той трябва да поми ни: „На Родината се служи с меч и сърп, с игла и книга, с кирка и автомат!“

Ние, майките, учим синовете си на труд. Вдъхваме им търпение и сигурност. Откърмихме ги с вярата, че могат да литнат по-нависоко от нас, да стоят твърдо, да стрелят точно.

Майки, децата ни израснаха в мирни години. С упорит труд нашият народ строи, създава, а ние най-добре знаем цената на този градивен труд. Той започна в България след вековни и тежки борби на нашия народ и Българската комунистическа партия.

А нужно е да учим синовете си да не забравят, че на света има още войни и империализъм и повелята на майките да се запази мирът, трябва да бъде за кон за нашите синове и дъщери.

Всички майки искрено благодарят на нашата Партия, на комсомолските организации, на цялата общественост, на всички добри хора, с които заедно възпитаваме достойни синове на Народна република България.

От сърце благодаря на органи заторите на тази тържествена и мила среща, на която великолепно се осъществява връзката между народа и армията. Сърдечно приветствувам и Вас, представителите на народната армия, присъствуващи на нашата среща и ви моля да отнесете в поделенията си нашите пламенни майчински поздрави на всички бойци и командири и ги уверите, че ние, войнишките майки, рамо до рамо с техните бащи, братя и сестри ще работим с ентусиазма на младите за достойно посрещане на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

ПОЛКОВНИК КОСТАДИН КОСТОВ ОТ ПОД. 10280—БУРГАС:

ГОРЕЩО ви поздравявам и изразявам дълбоката благодарност, признателност и уважение за голямата ви майчинска всеотдайност, за грижите и възпитани ето на вашите свидни рожби, които сега се намират под бойните знамена на Българската народна армия. Изказваме нашата признателност за приноса, който давате в изграждането на социализма в Народна република България.

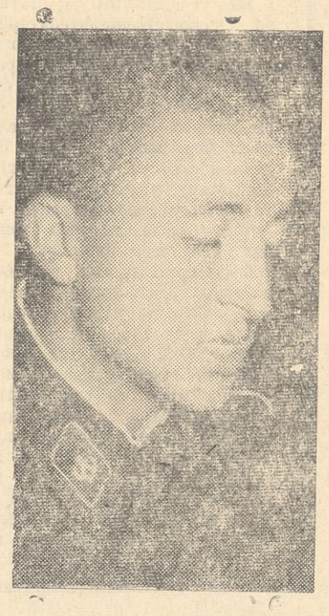
Българската майка юнашка! Колко грижовна и скъпа е тя. Животът е оставил следи по лицето ѝ, прошарил е косите ѝ. Но в голямото ѝ сърце е събрана майчината нежност, радост и гордост. Не току така нашият народ е изрекъл своята мъдрост: „Всяка майка войник не ражда“. Ние я срещаме да пътува с влакове, рейсове от далечните краища на Родината, да се изкачва по стръмните пътеки на граничната застава, чака край морския бряг на военното пристанище. За кой ли път тя стои пред портала на казармата с пакет под мишница, поглежда и следи войниците по подхода им и се мъчи да отгатне сина си.

Целият български народ знае героизма на българския воин, проявен в жестоките боеве при Чаталджа и Одрин, съобразителността и хитростта му неведнъж са помагали за спечелване на неравния бой. Чудеса от храброст показаха нашите воини през Втората световна война, когато се сражаваха край Страцин, Драва Соболч, Драва Полконя. Заедно със Съветската армия особено голям героизъм прояви и 31 Силистренски пехотен полк, който е записал своето име в историята на нашата Българска народна армия като железен полк. Хвала на майките, родили тези герои!

Министерството на народната отбрана полага големи грижи за възпитанието на българските бойци в дух на патриотизъм и интернационализъм. Нашите воини участвуваха и в защитата на социалистическите завоевания на братския чехословашки народ. И тук те показаха пак героизъм, мъжество и себеотрицание.

От няколко години насам поделение 10280—Бургас се попълва с бойци от вашия окръг. Ние винаги сме били доволни от тях. Още през първите години нашето командуване изяви желание попълнението ни и за в бъдеще да става от Силистренски окръг. Създадени са добри връзки между народ и армия. Сключени са договори между поделенията и предприятия, ТКЗС. От името на командуването, партийната организация и ДКМС изказвам нашата най-сърдечна благодарност на майките на граничарите Трифон Димитров Трифонов, Димитър Христов Събев, Васил Иванов Илиев, Кирил Цанев Цанев, Каньо Стоянов Стоянов, Желязко Михайлов Тодоров, Петър Желязков Стоянов, Здравко Димитров Неделчев, Димитър Йовчев Николов, Тодор Василев Симеонов, Стефан Иванов Петришки, Ташо Йорданов Йорданов, Павел Димитров Николов, Калчо Димитров Калчев, Пламен Георгиев Симеонов, Никола Борисов Великов, Стефко Димов Георгиев, Йордан Нейков Станев, Петър Иванов Георгиев, Стефан Костов Колев и др.

ТРУДОВ РЕДНИК СЕЙФИ РЕДЖЕБОВ ХАЛИДОВ ОТ ПОД. 2400—ВАРНА:

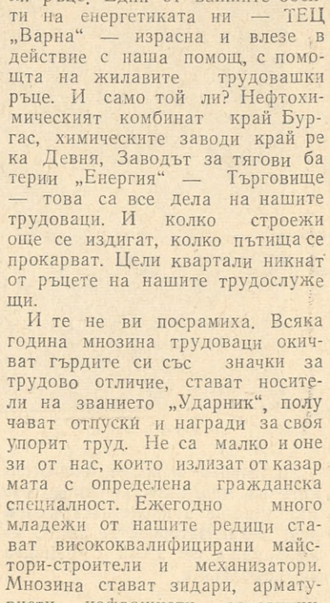

ПРИВЕТСТВУВАМ ВИ от името на всички трудослужещи, от нашите командири, от партийната и комсомолската организация, от трудоващите от Варненското съединение.

И ние, трудослужещите от Варненското съединение, изпълняваме с чест заръките на нашите скъпи майки. Постигнахме големи успехи в изграждането на нашата Родина. Немалко обекти израснаха от нашите трудовашки ръце. Един от важните обекти на енергетиката ни — ТЕЦ „Варна“ — израсна и влезе в действие с наша помощ, с помощта на жилавите трудовашки ръце. И само той ли? Нефтохимическият комбинат край Бургас, химическите заводи край река Девня, Заводът за тягови батерии „Енергия“ — Търговище — това са все дела на нашите трудоваци. И колко строежи още се издигат, колко пътища се прокарват. Цели квартали никнат от ръцете на нашите трудослужещи.

И те не ви посрамиха. Всяка година мнозина трудоваци окичват гърдите си със значки за трудово отличие, стават носители на званието „Ударник“, получават отпуски и награди за своя упорит труд. Не са малко и онези от нас, които излизат от казармата с определена гражданска специалност. Ежегодно много младежи от нашите редици стават висококвалифицирани майстори-строители и механизатори. Мнозина стават зидари, арматуристи, кофражисти, заварчици, водопроводчици. В трудовата казарма те израстват като истински нови хора, като доблестни синове на социалистическото ни Отечество. Сега те се подготвят за достойното посрещане на 25-годишнината на Девети септември.

РЕДНИК ПЕТЪР ПАВЛОВ ДРАГАНОВ ОТ ПОД. 65010 — ЕЛХОВО:

ВИЕ ОТГЛЕДАХТЕ верни пазители на вашия честен труд, защитници на нашата мила татковина. С такива синове може да се гордее и нашият град. Гордее се цялата страна. Родната БКП и държавата отделят големи средства и грижи, за да можем ние, бойците от Българската народна армия, да продължим своето възпитание и оформим своя мироглед. Действително животът в казармата е суров, но тя е единственото училище за мъже.

Аз идвам от Елховския гарнизон. Дойдох да ви уверя, че вашите синове, които до вчера на рачахте деца, сега са истински мъже, закалени в суровия войнишки живот, готови по повика на нашата Партия да изпълнят всяка поставена задача. Трябва да знаете, че ние не сме лишени ни то от културни развлечения, нито от храна. На наше разположение са телевизори, радиоапарати, библиотеки.

Само преди седем месеца тези ваши деца, които плахо изпратихте по частите, само за няколко часа встъпиха в територията на братска Чехословакия и превзеха указаните обекти. Изпълнихме с чест и достойнство своя интернационален дълг и поставената задача от командуването. А нашата задача беше да подпомогнем здравите сили в Чехословакия. Бяхме живи свидетели и видяхме какво може да извърши една контрареволюция. Срещнахме се лице с лице с врага. Въпреки трудностите, ние не паднахме духом. В нас гореше искрицата на надеждата и любовта към тези хора и не можехме да предадем завоеванията им в ръцете на палачите. Крепеше ни нашият боен дух.

Бяхме твърдо уверени, че ще победим. Издържахме успешно на всички изпитания. Понякога не спяхме по две-три вечери подред. Тъй както някога бащите ни са стояли в окопите на фронта, както са си светели със свещ, така и ние изпитахме такива трудности. Често се случваше покрай нас да преминават коли с голяма скорост, да стрелят по нашите постове. Но може ли лесно да се сломи едно младежко сърце, нима можеше един комсомолец да се предаде така лесно?

РЕДНИК СТЕФАН ИВ. ПЕТРИШКИ ОТ ПОД. 10280 „VI“ — АХТОПОЛ

ВСЯКА ГОДИНА хиляди родители изпращат с радост и гордост своите синове в Българската народна армия, за да служат на нашата мила татковина. Преди Девети септември в царската армия за най-малкото нарушение войниците биваха наказвани с бой. Грижите за войниците бяха малки. А сега, майки, благодарение на нашата социалистическа Родина животът в Българската народна армия е коренно променен. Ако отидете във всяка казарма, то веднага ще ви направи впечатление добре уредената сграда, просторните спални, столовата, която може да съперничи и на много ресторанти.

За да може нашият народ да живее спокойно, за да могат трудовите хора да работят и строят социализма, то трябва някой да бди, за да се запази мирният труд на хората и тяхното щастливо бъдеще. На този пост стоят нашите славни граничари. В трудни метеорологически условия, в дъжд, сняг и студ, ние стоим на своя пост смели и непреклонни. За всеки от нас единствената мисъл и стремеж е да бдим на своя пост и да не допуснем нарушение на границата.

Майки, във всяка застава можете да прочетете следния надпис: „Границите на НРБ са свещени и неприкосновени“. А това много задължава нас, граничарите. Ние се стремим да изпълним в срок и точно заповедите на командирите. Комсомолската младеж в казармата е с високо патриотично съзнание. Тя изпълнява съвестно своя дълг, понеже знае, че всичко е за благото на народа. В нашите редове има желязна дисциплина, която се дължи на голямото съзнание и е плод на възпитателната работа на нашите командири.

Скъпи майки, вашите синове никога няма да измамят очаквания на нашата социалистическа Родина. Вечер, седнали покрай телевизора, ние с жадни очи поглъщаме всичко, което се предава за нашата страна, слушаме музика, а често посрещаме гости. В заставите организираме веселби. Макар и омаяни от развлеченията, не забравяме своя дълг. Не са редки случаите, когато в разгара на увеселението се получава тревожният сигнал — на границата има нарушител. Тогава ние с бързи и енергични действия грабваме автоматите и тръгваме да изпълним поставената задача. В този момент ние се превръщаме в слух и зрение. Всички са облади ни от мисълта по-скоро да хванем нарушителя. Мускулите са напрегнати до крайност. Но всеки се старае да достигне до указаното място и да прегради евентуалния път на нарушителя. Такава е, майки, граничарската служба. Тя е романтична и пълна с опасности. Но това ни най-малко не смущава граничарите. Те знаят само едно: нарушителят трябва да се задържи.

РЕДНИК ТОДОР АНГЕЛОВ ДИМОВ ОТ ПОД. 25030 „У“— ТОЛБУХИН:

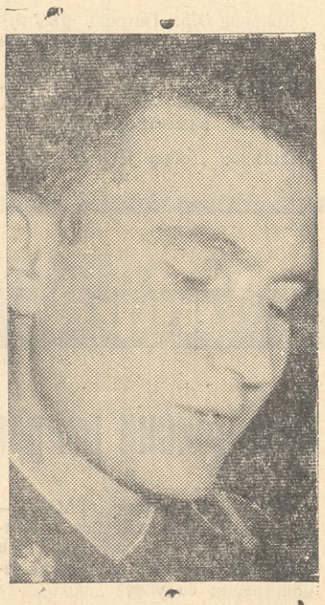

НИЕ, ВАШИТЕ синове, които служим в гр. Толбухин, помним заръката, с която ни изпратихте в казармата. Тогава ни пожелахте да станем достойни бранители на нашата Родина и да изпълним с чест възложените ни задачи от Партията и народното правителство. Още с постъпването в редовете на Народната армия ние се почувствувахме като синове на нашето Отечество.

Отначало беше трудно. Но за кратко време преодоляхме всички трудности. За това се изисква ше много воля и умение. С изключително желание започнахме да усвояваме военното дело и политическата подготовка. За пример в подготовката са бойците Васил Василев Стефанов, Тодор Николов Радев. Те показаха как трябва да се съхранява бойното имущество, как трябва да се опазва социалистическата собственост. Като тях за отлично усвояване на техниката заработиха много още бойци.

В отличното носене на гарнизонната и караулната служба, в създаването на добър вътрешен ред се включват всички бойци. Всички свои успехи те посвещават на славния юбилей на свободата. В чест на тази славна дата дадохме обещание да станем отличници по бойната и политическата подготовка.

ЕФРЕЙТОР ШКОЛНИК ДИМИТЪР Г. ДИМИТРОВ ОТ НШЗО „ХР. БОТЕВ“ — ПЛЕВЕН:

ИЗМИНАХА ВЕЧЕ пет месеца, откакто ние, вашите синове, бяхме призвани да изпълняваме войнския си дълг в школата за запасни офицери в Плевен. Днес с гордост можем да се наречем школници, питомци на школата.

Нека започна с това, как беше отначало. Казармата за нас бе една неизвестност. Когато ни облякоха във войнишките униформи, не можахме да се познаем. Смеехме се един на друг, когато се гледахме в големите дрехи. Струваше ни се, че е много трудно да се ходи с войнишки обувки. Изминаха няколко дни и ние разбрахме, че ни липсва нещо, въпреки големите грижи на нашите командири. Липсвахте ни вие, скъпи майки. И веднага ни поеха нашите втори взискателни възпитатели, вашите заместници — нашите командири.

Незабравими ще останат дните, през които се готвехме да положим военната клетва и най-вече денят, в който целунахме българската светиня и се заклехме да служим вярно и честно на нашата Родина, на нашия народ. Незабравим ще бъде и оня ден, в който за пръв път постъпихме караул. Тогава се почувствувахме истински мъже. Бяхме горди, че именно ние бдим за вашия спокоен сън.

После се заредиха дни, в които изпитахме суровостта на войнишкия живот. Но никой не се прекърши. Всички се стараеха винаги да бъдат първи, да изпълняват с чест своя дълг, да не посрамят вашите имена.

Вие, нашите майки и бащи, трябва да се гордеете, че сте родили и отгледали такива синове като нас, които винаги и навсякъде са в челните редици. Ние правим всичко възможно, за да не ви посрамим. За нас се грижат командирите, Партията и Комсомолът. Под ръководството на Комсомола в нашите поделения се организират културни развлечения.

Животът в казармата не е лек. Но за да станем истински мъже, трябва да свикнем да преодоляваме всички трудности. Щастливи сме тогава, когато получим писмо от вас. Всяко писмо ни сгрява, пренася ни при вас и затова всеки ден с нетърпение очакваме плик и вътре милите редове.

РЕДНИК ДИМИТЪР ИВ. ДИМИТРОВ ОТ ПОД. 60270 „В“ — СЛИВЕН:

ИСКАМ ДА предам топлите войнишки привети от вашите синове, братя и близки, служещи в гр. Сливен. Те ви желаят много, много щастие и дълъг живот.

Някои казват, че при сегашните условия на живот не може да се прояви истински героизъм. Не им вярвайте! Те грешат. Момчетата в сиви шинели доказват обратното. Не е ли героизъм да обичаш безпределно Родината си, неуморно да бдиш за благоденствието ѝ, да бъдеш готов всеки миг с оръжие в ръка да защитиш нейните мирни завоевания, нейните завоевания по пътя на комунизма?

Животът на войника е изпълнен с динамика, трудности и изненади. И тук именно се проявяват силата и мъжеството, любовта към Отечеството и омразата към враговете на тези силни духом момчета. За тях искам да ви разкажа.

Когато пристигнахме в Сливен и влязохме в поделението, почувствувахме изведнъж, че сме войници. И още тогава разбрахме колко много са обичани войниците от добруджанския край.

Срещахме трудности на всяка крачка, но ги преодолявахме. С трепет очаквахме да произведем първия изстрел. И този ден дойде. Една сутрин осъмнахме на стрелбището. На първата стрелба отлично се представи боецът Георги Михайлов Йорданов. В следващите стрелби той също заслужи похвалите. От пълнач на танк стана мерач. За отлични успехи по бойната и политическата подготовка няколко месеца по-късно той беше повишен в чин ефрейтор. После стана и командир на танк, без да е завършил специална школа. Всичко това той постигна благодарение на голямата любов към военното дело. Бъдете уверени, майки, че и вашите синове ще завоюват такива резултати. Защото няма граници и пречки за хората, които обичат силно своята Родина и са готови винаги да ѝ служат вярно.

В дъжд и сняг, в зной и студ ние неотлъчно сме на своя пост. Вятърът жестоко връхлита и в безумна ярост хвърля сняг върху часовия. Като игли се забиват снежинките в лицето му. Но стойката му е твърда. Той здраво стиска автомата и зорко охранява в мрака. Този боец е отличникът по бойната и политическа подготовка Игнат Минчев Николаев. Никога не му е правена бележка. Винаги безупречно носи караулната служба. Като него са и бойците Ангел Курдоманов и Георги Станков. Техните портрети красят клуба на поделението. Над техните имена пише: „Те са нашата гордост“.

... Предстоеше ни зимно поле во учение. Въпреки студеното време, всички задачи бяха изпълнени. Умората натежаваше, но никой не ѝ се подчиняваше. Всеки се стремеше да изпълни заповедта. И успяхме. Отстояхме на всички трудности.

Знайте, майки, че всеки един от нас не би пожалил кръвта и живота си за Родината. Защото какво означава животът на един човек пред щастието на народа ,пред свободата на Отечеството! Ние сме ви благодарни, че сте ни закърмили с любов и вяра към Родината. Живейте спокойно. Вашите синове бдят за вас и България.

СТАРШИНА II СТЕПЕН КОСТАДИН ПАВЛОВ ТОДОРОВ — ПОД. 20550 — ВАРНА:

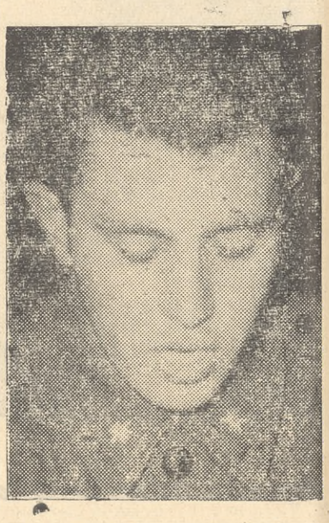
ВЕЧЕ 25 ГОДИНИ Българската народна армия и Черноморският ни флот стоят на мирен страж на социалистическите ни завоевания. Българската народ на армия е армия от нов тип. Тя е въоръжена с най-прогресивната идеология.

Бойците, служещи в редовете на Черноморския флот, водени от майчинските завети и героичните дела на своите предшественици, изпълняват с чест и гордост войнския си дълг. Вярно е, че на всяка матроска майка е по-трудно. Но много са младежите, които мечтаят да опитат романтиката на морето. Ала в последния момент не всички се изправят пред буйните вълни.

Аз съм един от тези моряци, които желаеха години преди постъпването в казармата да изпитат суровия моряшки живот. И се радвам, че ми се отдаде случай да осъществя желанието си. И изминаха вече две години, откакто служа във флота. Преминахме много учения и задачи. Пред очите ми се открояват много примери на героизъм.

Слава на вас, майки, отгледали и възпитали истински бранители на НРБ!

РЕДНИК НЕНКО НЕДЕЛЧЕВ НЕНКОВ ОТ ПОД. 70080 — БУРГАС:

РАДВАМ се, че на мен се падна честта да ви приветствувам от името на вашите скъпи синове — достойни защитници на любимата ни Родина. Изпращайки ни в редовете на Българската народна армия, всяка една от вас с трепет е следила службата на своя мил син. Още в първите дни на войнишкия живот ние се проявихме като волеви и упорити бойци. Всеки от нас си е поставил една цел: да стане отличник по бойната и политическа подготовка.

Някои бойци от нашия град и окръг, като Върбан Михайлов Върбанов, Златко Иванов Стоянов, Стефан Христов Николов и други, вече са за пример. Ние се стремим да станем класни специалисти. В чест на юбилея на свободата много бойци ще устоят на даденото обещание. В челните редици на тази благородна борба са: Николай Недев, Михаил Попов, Велико Алексиев и др. Когато на пост застане боецът Владимир Добрев, всеки знае, че той не ще допусне нарушение. Но само той ли?...

Всички свои бъдещи успехи ние ще посветим на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. Тези успехи ние ковем всеки час, всеки ден.

С достойнство и чест ще пазим нашето мило Отечество от враговете. Ще бдим над мирния ви труд. Работете спокойно.

Готови ли сме за петдневна работна седмица?

Съгласно приетия график за преминаване на предприятията от окръга на петдневна работна седмица трите горски стопанства трябва да сторят това от 1 април тази година.

Много са задачите, които трябва да се изпълнят и решат до тази дата. Наред с тях трябва да се изпълняват и ежедневните задължения по изпълнение на производствената програма. За да бъдат включени тези три предприятия в списъка на едни от първите за преминаването им на седмица с два почивни дни, комисията е имала предвид, че колективите им са показали през миналата година добра организация и сравнително висока производителност на труда. Това до известна степен е така. До предвидения срок за преминаване на петдневна работна седмица са останали броени дни.

Готови ли са предприятията за тази промяна на организацията на труда, при която производителността и обемът не бива да спаднат, а напротив, да се увеличат?

Търсейки отговор на тези въпроси, ние посетихме колектива от Силистренското горско стопанство. Имаме пред нас и производствените резултати за изтеклите два месеца и на другите две горски стопанства — Тутраканското и Дуловското. Но както беседите с хората от Силистренското горско стопанство, така и анализът на резултатите от производствената дейност сериозно ни безпокоят.

В Силистренското горско стопанство, да се изразим с думи на инж. Д. Гочев, и в трите основни участъка — алековския, кракузкия и дунавския — хората са инструктирани за преминаването на петдневна работна седмица, направени са необходимите разчети и са изпратени до Районната дирекция на горите—Русе и се чака указание. Чакат указания! Много въпроси не са ясни и на самото ръководство. Естествено е, че при всяко ново начинание се срещат трудности. Още повече, че горските стопанства от началото на тази година започнаха работа по новата система на ръководство. И от многото нововъведения като че ли не се полага достатъчно старание за тяхното осъществяване. Макар че се е преминало формално по новата система, заплащането през януари и февруари се е извършило по предишната стара система. За многофакторно заплащане още не е ставало разговор. Инертността на традициите и старото, като че ли трудно се преодоляват. Като се добави към нерешителността за въвеждане на новото и известното текучество и непостоянство на хората, с които работи горското стопанство (известен период с едни, а после с други работници), може да се обясни и неактивността в движението за комунистически труд. Безспорно е, че това стопанство, което има нужда от постоянна работна ръка както през зимата, така и през лятото, трябва да си създаде един постоянен колектив от горски работници. От това ще зависи и решителното подобрение на производителността на труда.

Остава малко време до набеляза срок за въвеждане на работна седмица с два почивни дни, а резултатите по подготовката са незадоволителни. Сред ръководството на стопанството съществува една неувереност: „Дали ще преминем, дали не!" А желанието на колектива е да се премине на петдневна работна седмица. Затова по участъци бяха направени редица изказвания от работниците, бяха споделени чувства и вълнения. Изказана бе загриженост относно възможностите за спазване на сроковете и за увеличаване на трудовите успехи.

И миналогодишните резултати от изпълнението на производствената програма от този колектив бяха радващи. Планът бе изпълнен 109,07 на сто, производителността на труда достигна 106,69 на сто, а печалбата—117 на сто. Къде да се търсят причините за изоставането на плана през първите два месеца на текущата година? Стопанството е недоизпълнило плана за промишлената продукция с 40 000 лева. Извършената работа през февруари представлява 36,7 на сто спрямо планираната. Не е започната още работа по залесяването, макар че има достатъчно посадъчен материал.

Ръководството на горското стопанство отнася неизпълнението на плана изключително за сметка на суровата зима. Била ги изненадала. През януари затруднявала сечението, а през февруари—извозването. Производствената дейност под открито небе действително зависи отчасти от природните условия, но не и напълно. Зимата в нашата страна не е тежка за първи път. И всеки знае това. Знаят го и ръководствата на горските и земеделските стопанства, ръководствата на транспортните предприятия и т. н. Въпросът е там, че всеки се приготвя различно за работа при трудните атмосферни условия.

Неизпълнение на плана за два та месеца имат и другите две горски стопанства. Тутраканското има задължение към плана 16,8 процента, а Дуловското горско стопанство—17,7 процента.

Очевидно е, че ако не се навакса през март неизпълнението от предишните два месеца на юбилейната година и ако не се извърши необходимата подготовка на колективите за по-добра организация на работата, не бива да се преминава на петдневна работна седмица в предвидения срок. Едно такова недостатъчно подготвено преминаване, та и още със задължения към плана от предишните месеци, би опорочило доброто начинание.

Затова е необходимо да се приемат радикални мерки за преодоляване на изоставането, да се извърши необходимата подготовка.

М. ТОМОВ

Добра основа за високи добиви

През тази година кооператорите от бригадата на Трифон Станчев в с. Калугерене имат план да произведат по-големи количества тютюн в сравнение с миналата година. Затова те използуват всеки подходящ ден за провеждане на различните мероприятия, които ще им осигурят и високо качество на продукцията—важно условие за получаване на повече парични доходи.

Добри тютюнопроизводители са хората от Калугерене и отрано започнаха работа за производството на ран и закален разсад. Опитът ги е научил, че добивите и качеството на тютюна зависят в най-голяма степен от сроковете, в които се изнася разсадът на полето. Най-подходящото време е от 20 април до 20 май, когато в почвата има достатъчно влага, гарантираща висок процент на прихващане. Звената на Джевдет Ахмедов и Исмаил Рафиев са постоянно при тютюневите лехи—подготвят почвата, засяват семената. Общо бригадата вече завършва със засяването на семената. Грижите, разбира се, продължават. Сега започват трудностите по опазването на разсада, борбата с болестите и вредителите и пр. Няма съмнение, че борбата, която водят кооператорите за високи добиви, ще им донесе успех.

Реджеб МЕХМЕДОВ

В отговор на 25-те столични предприятия

ТРУДОВИЯТ КОЛЕКТИВ НА ЗАВОД „ХРОМ" — СИЛИСТРА, вдъхновен от величествените решения на IX конгрес на БКП, от Възванието към българския народ и призива на 25-те столични предприятия за достойно посрещане на светлия юбилей и в чест на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, на свое общо събрание приe обещание, изпълнението на което ще увеличи производителността на труда, обема на общата промишлена продукция, чистата печалба и пр. Работниците, инженерите и служителите от завода поеха задължението да увеличат производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал с 1 %, да дадат печалба в сравнение с плана за 1969 го ина с 1 %, да увеличат обема на общата промишлена продукция с 1.7 %. Освен това от изпълнението на мероприятията по критичния анализ да осигурят икономически ефект за 36 хиляди лева, да увеличат броя на рационализаторските предложения и от тяхното внедряване да реализират икономически ефект за 12 хиляди лева.

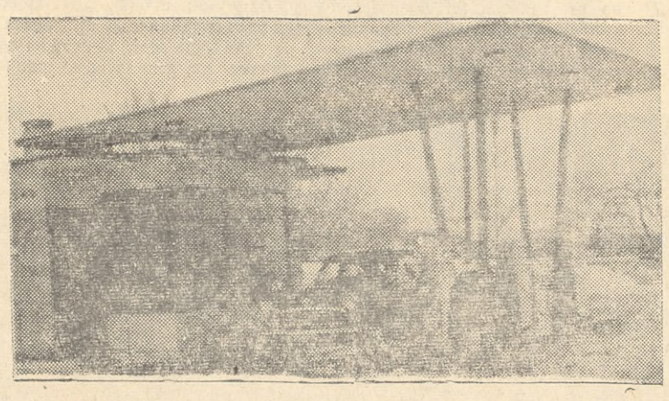
* * *

ВЕТЕРИНАРНИТЕ ЛЕКАРИ ОТ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ на свое общо събрание решиха да отговорят на призива на 25-те столични предприятия и да посрещнат достойно славния юбилей от победата на революцията у нас. Те поеха задължението да вложат всички сили и умение и да не допуснат появяването на масови заразни и паразитни болести по животните и птиците в окръга, да намалят смъртността по селскостопанските животни, активно да се намесват в борбата за получаване на 87 телета от 100 крави, на повече животинска продукция — месо, мляко, яйца и вълна.

За постигането на тези резултати ветеринарните лекари и работници ще водят борба за подобряване на зоохигиеничните изисквания и качеството на ветеринарното обслужване на животните и птиците, за намалява не безплодието по кравите, за отстраняване грешките при изкуственото осеменяване, ще засилят ветеринарно-санитарния контрол и изискванията над производствените и търговски предприятия и заведения, като не допуснат да се консумира месо и други животински продукти без предварителен преглед, ветеринарно освидетелствуване и лабораторно изследване.

Заедно с останалите селскостопански специалисти, партийните и стопански ръководства и общинските народни съвети от окръга те ще водят борба за по-голям принос в укрепването и по-нататъшното подобряване и развитие на животновъдството в нашия окръг, за достойно посрещане на славната годишнина от победата на социалистическата революция в България.

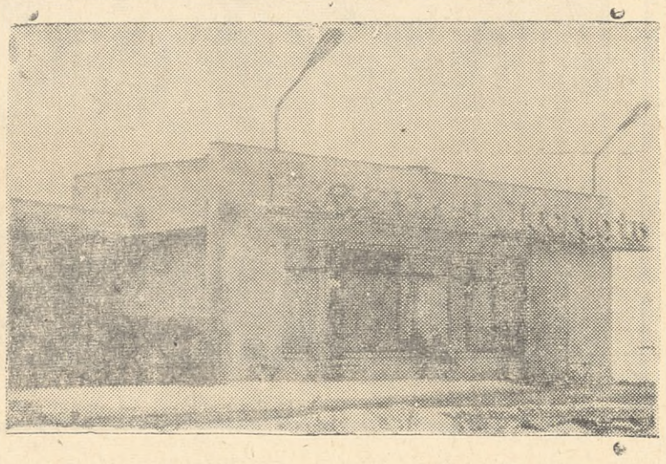
С фотообектив от Силистра до Тутракан

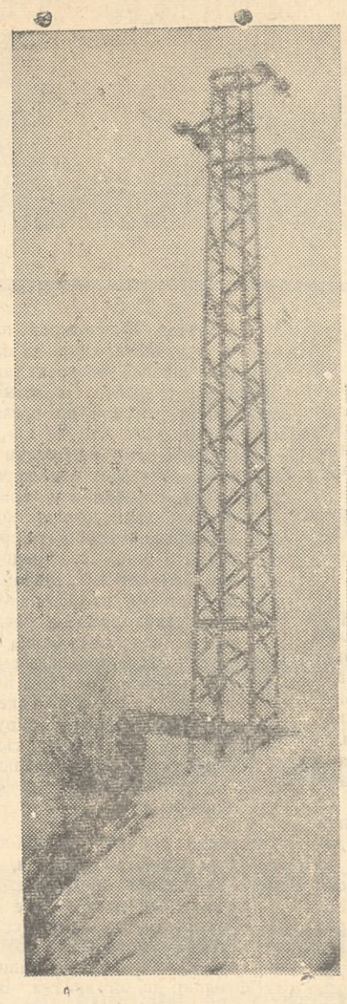

ПРЕДПОЛАГАХМЕ, че денят на пътуването ни ще бъде слънчев. Слънчевият ден е най-подходящ за работа с фотоапарата, особено когато се касае до заснемането на обекти във връзка с юбилейната годишнина. Но този път баба Марта ни изигра лоша шега — опита се да подража ва на февруари.

Неуютно е в студа край силистренската бензиностанция, затова около апаратите е безлюдно (снимката горе). Разбира се, ние не се отказахме да направим снимка. Жеко, шофьорът на колата, с която пътувахме, ни напомни да нишем, че преди пет години подобни бензиностанции бяха новост.

Някъде към Сребърна видяхме тези два стълба (снимката вляво). Тук може би е по-удачно да минем без коментар. Новото се вижда от само себе си, а трудовият героизъм на работниците от „Енергоснабдяване" — Силистра, които в най-силните студове на януари подмениха стотиците счупени от поледицата стълбове, се подава трудно на коментар. „Ново време, нови хора" — подхвърли колегата ми, когато заговорихме за енергетиците.

Снимката в средата също не можахме да оживим с хора. Тази сграда не се намира в населено място — не е нито магазин, нито ресторант, а обикновена закусвална. С нея зафировци смениха миналата година тясната кръчмичка край шосето, която служеше едновременно и за чакалня.

Студът не беше уплашил тези хора (снимката долу). Кооператорите от полевъдната бригада на Добри Петров в село Коларово са обещали да получат през юбилейната година високи добиви от тютюна и използуват всеки ден за работа край тютюневите лехи. Дано ранното засяване на лехите им осигури висококачествена продукция.

Текст: Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Снимки: Али РИЗОВ

УПОРИТ, СПОСОБЕН

Иван Чокоев още пази спомени от онези следвоенни години, когато бе толкова трудно на човек да си намери работа по сърце. Тогава той трябваше да се труди от тъмно до тъмно, за да бъде поне мъничко полезен за семейството си. По-късно юношата завърши фабрично-заводско училище в Русе. Със свидетелството за специалност Иван се чувствуваше по-силен. Реши да се върне в Силистра и да заработи като шлосер-фрезист. Но колко бе мъчно да се трудиш по специалността си в град, където промишлеността бе още толкова слабо развита!

Отначало Иван стана работник по поддръжка на машините в „Липа". Но както тук, така и в МТС—Силистра извършваното от него не го задоволяваше. Своето призвание младежът намери едва в „Стомана", където бе назначен в матричарската група.

Първите му пориви в новата работа бяха посрещнати недоверчиво от ръководителите на предприятието. Но Иван не отстъпваше. Оставаше до късно през нощта приведен над чертежите. Изучаваше ги. Търсеше. Изчисляваше. Това му помогна да достигне и първите резултати от упорития си труд, които принудиха много хора да се вгледат в предложенията му по-внимателно. Да ги възприемат и одобрят.

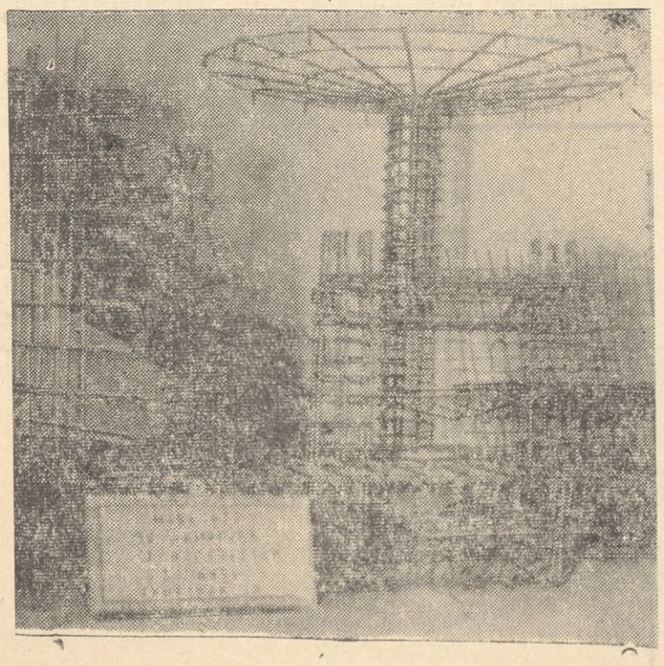
Истинско признание Чокоев получи тогава, когато от предприятието се отдели кооперация „Метал". Броят на машините в „Метал" тогава бе съвсем незначителен. Необходими бяха усилията на целия колектив, за да се изработят преси и друг инвентар, който да подобри производството във вулканизаторския, тенекеджийския и другите цехове. А при това срокът за обрудването бе кратък. Липсваха необходимите материали. Работниците се трудиха денонощно, за да преодолеят несгодите. И тогава сред тях Иван Чокоев изпъкна със своята съобразителност и надареност. Той участвува в тази огромна и отговорна работа със сърцето, ума и душата си.

Използувайки техническата литература, учейки се от наши и съветски изтъкнати майстори в областта на машиностроенето, Иван можа да изобрети и предложи на ръководството редица рационализаторски предложения. Изработените по негови чертежи машини за изтегляне на тръби от чембер, приспособления за рязане на тръби, за оправяне на арматурно желязо и други носят хиляди левове икономия за кооперацията. Чокоев участвува и в усъвършенстването на електрическите скари и в много други групови изработки.

Сега упоритият ,способен човек е вече ръководител на матричарския отдел на кооперацията. Той е носител на званието „Най-добър в професията". Завоювал е „Паспорта за трудова слава". Многократно е излъчван за ударник и първенец. От неговия богат опит се учат младите, към които той се отнася другарски ,с уважение и обич.

Иван Чокоев отдава всички сили и умение за подобряване на машиностроенето в ТПК „Метал" — Силистра.

Неделчо ТОДОРОВ

Тази снимка не е заснета в някоя космическа станция, не е и панорама от бъдещето. Плетениците са дело на учениците от първи курс на сградостроителното училище в Силистра и представляват макет на сградостроителна арматура.

СНИМКА: Али РИЗОВ

Новости • техника

ТРАКТОР—АВТОМАТ

А. Хечхуашвили, научен сътрудник от Грузинския селскостопански институт, е предложил нова конструкция трактори с автоматично управление. С помощта на специално устройство, монтирано на трактора, се достига максимална точност в управлението и по такъв начин се решава най-сложният проблем за автоматизиране движението на трактора и на работните му органи при обработването на междуредията в лозята. Обикновеното трактористът, като се старае да не повреди корените на растенията, оставя необработена ивица земя в междуредията, широка повече от половин метър. Автоматически управляваният трактор намалява ширината на необработваната ивица шест пъти.

ГУМЕНА ТОПКА ПОЧИСТВА НЕФТОПРОВОДА

Експлоатационният колектив на трансевропейския нефтопровод „Дружба" е овладял нова технология за почистване на магистралите от утайки на парафин и смоли чрез гумени топки.

Кухата топка превишава малко диаметъра на тръбата. През специален клапан тя се напълва с незамръзваща течност. Вкарват топката в тръбата. Тук тя изменя малко формата си и под налягането на потока от петрол започва да се движи, като по пътя си изтрива от стените на тръбопровода парафина и смолите. Когато среща шев или друго препятствие, еластичната топка лесно ги „заобикаля". Новият метод за почистване на стоманените артерии е икономичен, резултатен и не пречи на работата на нефтопровода.

КИЛИМ ОТ БАЗАЛТ

В СССР е произведен килим от базалт. Той не се тъче, а се излива. Килимът пълзи от конфейера във вид на безконечна лента с ширина 100 см и дебелина 5 см. Най-интересно е, че само преди няколко минути той е представлявал течност. Разтопеният базалт изтича през специален отвор на топилната пещ и веднага застива под силна струя въздух. Каменният „килим" е отлично топлоизолационно средство.

ПЛАВАЩ ТЕАТЪР

Швейцарският архитект Валтер Йонас смята, че съвременният венециански театър трябва да бъде не върху пилони, както обикновено се строи във Венеция, а плаващ. Проектираният от него театър има форма на полукълбо, поставено върху специална плаваща платформа, която му придава устойчивост. От двете страни на платформата-попла вък са разположени два корабa с дизелови двигатели. Предполага се, че театърът ще тежи около 7000 т при диаметър 100 м и височина 50 метра. В залата свободно се поместват 2 000 зрители. Сцената може да бъде неподвижна, а може и въртяща се. Театърът ще потъва във водата само един метър, поради което той ще може да се „поставя" на което да е място във венецианската лагуна.

ЕЛЕКТРОНЕН АПАРАТ, ЗАДВИЖВАН ОТ ЧОВЕШКОТО ДИШАНЕ

Японски учени са създали електронен апарат, който се задвижва чрез устата — под налягането на човешкото дишане. При извършените опити, пациент, чиито крайници били от няколко години парализирани, чрез този апарат е могъл да вдига големи трупи дърва и да ги перфорира с бор-машина. Въобще апаратът дава възможност на работници, изпаднали в прискърбителна инвалидност, да се върнат наново на трудовия фронт и даже да обслужват машини.

Радостна равносметка

На 21 март тази година образцовото народно читалище „Доростол“ в град Силистра отчете своята дейност през изтеклата година. Читалищните радетели от нашия окръжен град със задоволство отбелязаха големите успехи, които постигна през годините на народната власт читалище „Доростол“. През 1944 година към читалището е имало 100 самодейци, а през миналата година те са повече от 450. През 1968 година колективите за художествена самодейност са изнесли 50 спектакла пред 10 000 зрители.

Към читалището е изградена детска музикална и балетна школа с над 230 школника. В детската езикова школа се учат 250 ученика. Десетки са и участниците в кръжока по изобразително и приложно изкуство, в школата и кръжока по художествено слово, юношеския струнен и акордеонен оркестър. Библиотечният фонд на Окръжната библиотека към читалището е нараснал на 131 710 тома. 7 319 читатели са се ползували от услугите на библиотеката. Библиотечните работници са раздали за прочит около 166 000 книги.

Музикалната слава на Силистра е свързана с представителния градски хор „Седянка“ при читалището. Изминаха вече 75 години, когато за първи път в града прозвучаха песните на хора под диригентството на Карел Махан. После дойде ред на оперетата „Червената шапчица“, на „Царският пуяк“ и т. н. До тази година „Седянка“ изключително се задоволяваше само с един концерт, който изнасяше само в Силистра. През миналата година обаче тя гостува и в селата Алфатар, Айдемир, Ситово и Сра цимир. Понастоящем хорът упо рито се подготвя за концерта в София през април, за Третия съ бор на хоровете от крайдунавските градове през май в Силистра, за Третия републикански фестивал, за тържествата по случай 1800-годишнината от обя вяването на Силистра за самоуправляващ се град. Но реперто арът на хора не е съставен удач но. Пък и малко комсомолци изявяват желание да станат певци. Поради това съставът още не е подмладен.

За двата юбилея — 25-годишни ната от победата на социалисти ческата революция в България и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град — се готвят и останалите състави на читалището.

Изказалите се на събранието граждани подчертаха, че за да бъде по-успешна работата на читалището във всички области, трябва да се осигурят и повече помещения. Недостигът на помещения за репетиции и изява на самодейците спъва техния растеж. Остра нужда чувствува и Окръжната библиотека. Общест веността в Силистра сериозно трябва да се замисли върху това и без отлагане да помогне на читалището, така както е помагала при други поводи. Не бива поради липса на сцени спектаклите и програмите, подготвяни с толкова много труд от самодейците, да не бъдат показвани на публиката. А нали публиката е тази, която ще оцени по достойнство изявите на десетки те самодейци, отдаващи безвъзмездно своя труд и талант за възхода на образцовото народно читалище „Доростол“, което вече цяло столетие сее просвета и култура сред гражданите на Силистра.

В. ЙОРДАНОВ

Книгата ще влезе във всеки дом

На 15 март т. г. колективът на ОТП „Печатни произведения“ се събра в читалище „Доростол“, за да отчете резултатите от своята трудова дейност през 1968 година.

Кой съвременен човек не посещава днес книжарницата, кой не ползува богатството на човечеството, събрано в това чудо — книгата. Служителите на предприятието са тези, които осъществяват връзката на хората с книгата. Те ги снабдяват с така необходимата им духовна храна.

Колективът изпълни с чест поставените задачи в областта на книгоразпространението и задоволяване на населението от окръга с книжарски стоки.

Докладчикът Пачелиев посочи ,че планът общо за предприятието е изпълнен 105 на сто, а планът за пласмента на литература — 104,2 на сто. През мината година в домовете на хората и в обществените библиотеки са влезли книги на стойност 350 247 лева.

За четвърти път през II-то тримесечие на миналата година преходното знаме на Профсъюза на работниците от полиграфията и на културните дейци бе ше завоювано от нашето предприятие, а на края на отчетната година то се нареди между челните предприятия в страната.

Присъствуващите разискваха редица въпроси. Бяха прочетени рапорти-обещания на няколко колектива.

Заместник-председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура поздрави колектива от името на ОНС. Най-усърдните служители бяха наградени.

Книжарницата „Д. Благоев“ с отговорник Р. Жечева беше обявена за окръжен първенец сред градските книжарници за 1968 година. Сред селските книжарници преходното знаме и звание „Първенец“ спечели книжарницата в с. Кайнарджа с отговорник Радка Енчева. Книжарница „Г. Димитров“ в Силистра с отговорник Емине Хасанова беше обявена за образцова.

Др. Емануилова от ДО „Българска книга“ изрази радостта си от успехите на предприятието.

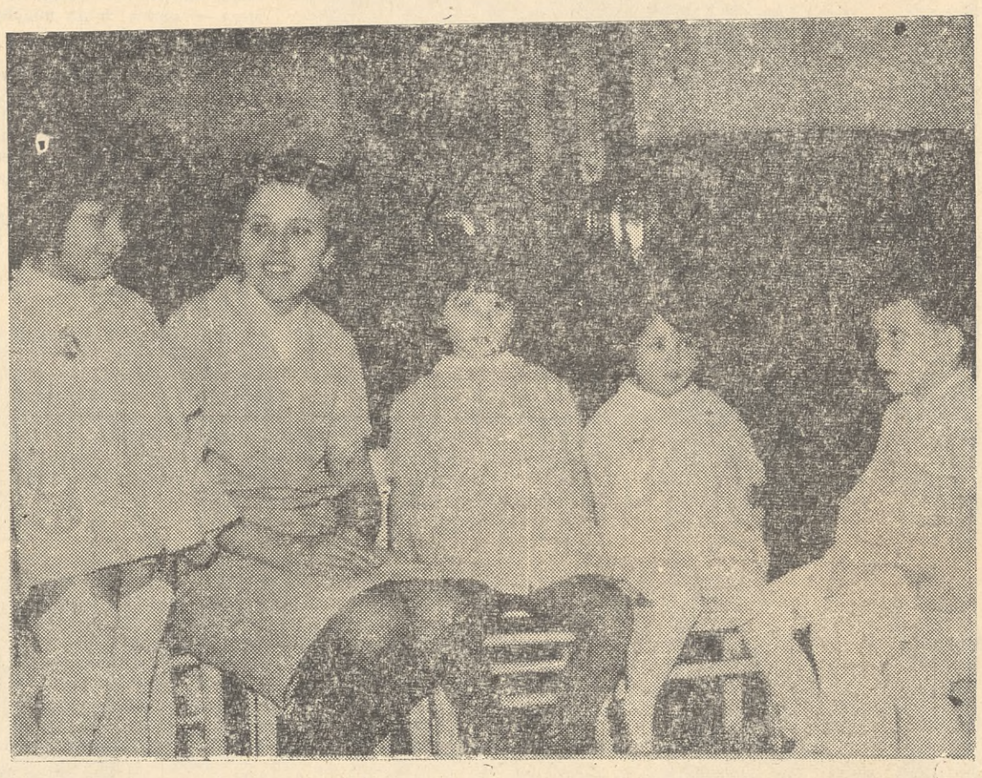
Колективът на ОТП „Печатни произведения“ ще посрещне 25-годишнината от социалистическата революция в нашата страна с нови високи трудови успехи.

А. ВЪЛКОВ

СЛЪНЧЕВИЯТ ДОМ

(Фоторепортаж)

— Тихичко, че децата спят — с тези думи ни посреща в коридора на детската градина в гр. Дулово една от учителките. В гласа ѝ има подкупваща непринуденост, която затрогва. И ние послушно тръгваме след нея с безшумни стъпки. До края на следобедния сън на децата остават още пет минути. Решаваме да използуваме раци онално това време. Ето го битовия кът. Той е така майсторски нагласен, че изпитваш неудържимо желание да забравиш реалния свят, да приседнеш на едно от трикраките столчета край жълтата софричка, да приглиш до себе си шарената паница и да отсипеш в нея от „гозбата, която къкри“ върху „жаравата“ на камината.

Тук всичко е подготвено с грижлива ръка — и саксийките, и аленото чердженце — всеки предмет.

Петте минути са минали и към умивалнята се запътват децата от групата на Зюхре Заимова. Малките длани под насят към личицата освежаващата вода, а после всяко едно посяга към своята кърпа с извезани цветчета и птички.

В целодневната детска градина в гр. Дулово, наречена с хубавото име „Щастливо детство“, ежедневно се намират 104 деца, обединени в три групи.

Докато възпитаниците на Зюхре се мият, децата от групите на Евгения Стоянова и Марта Радева вече са си разпределили играчките по следния ред — момиченцата са предпочели куклите, а момчетата — кубчетата за строеж на сгради, чукчетата и другия „инвентар“.

Така започва един радостен следобед. А вечерта? Вечерта пристигат майките и татковците, за да приберат в къщи свидните си рожби, където и едните, и другите имат да си разправят толкова интересни неща.

Р. РУСЕВ

Какво знаете за витаминните

Практиката, опитът и по-късно науката опровергаха схваща нето, че пълноценното хранене у човека се състои от белтъчини, въглехидрати, мазнини, минерални соли и вода. Към тези елементи на храната се прибавят и витамините, за които сега ще ви разкажем.

Още от древни времена е известно, че хора, които попадат при условия на еднообразно хранене, заболяват от тежки болести. Знае се, че при дълго употребяване на храна без пресни плодове и зеленчуци се заболява от болестта скорбут (кръвотечение от венците, по кожата, ставите и пр.). Още от XVIII век мореплавателите знаят, че поне няколко капки лимонов сок към ежедневната храна им гарантират добро здраве.

Витамините са вещества, които постъпват в организма заедно с храната и имат голямо значение за здравето на човека. Те са необходими за бременната жена, за правилното развитие на плода и нормалното раждане. Те повишават защитните сили на организма срещу различните заболявания, предпазват организма от артериосклероза и способствуват за дълголетието на човека. При бедна на витамини храна детето изостава на ръст и боледува, а трудоспособността на човека намалява.

Липсата на витамини в храната причинява различни заболявания. Досега са открити повече от 20 вида витамини. Най-важните, без които организмът не може да се развива правилно, са: А, В, С, Д, Е, К и др.

Витамин А поддържа нормалното зрението и запазва здрава кожата и лигавицата. Той се съдържа най-много в черния дроб от риби и едър рогат добитък, лятното краве масло, в жълтъците на яйцата, рибеното масло. От зеленчуците — в зелето, картофите, морковите, червените домати, марулята, тъмните сортове грозде, вишните и др. В плодовете витаминът е в най-голямо количество, когато са узрели. При консервиране витамин А се запазва. Липсата на витамин А в храната води до заболяването кокоша слепота (намаляване на зрението) и намаляване защитните сили на организма.

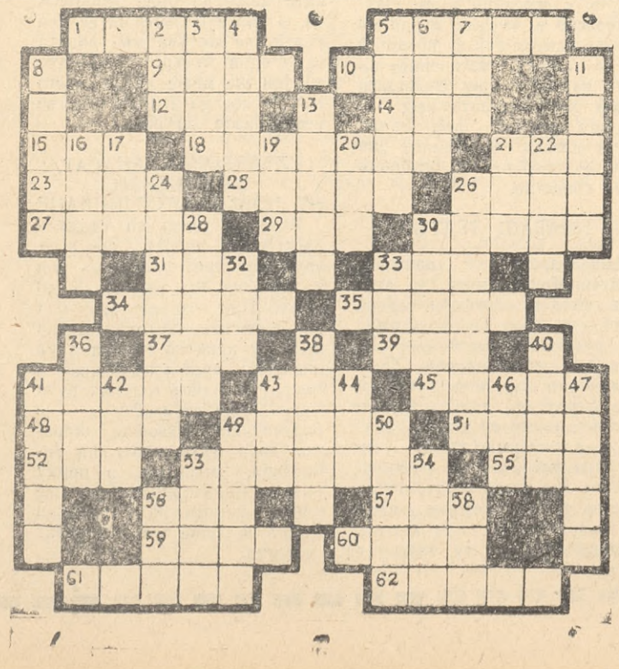
Витамин В1 е необходим за нормалната дейност на нервната система, стомаха и червата, Съдържа се най-много в обвивката на ориза, пшеницата, ръжта, биренатa мая. При недостиг на този витамин в храната настъпва умствена и телесна умора, човек става разсеян, раздразнителен и получава болки в мускулите. Деца, хранени с храни, бедни на витамин В1, а именно бял хляб, имат лош апетит, стават нервни, бледи и подпухнали. И досега в страните, където се консумира полиран (олющен) ориз, се срещат случаи на болестта бери-бери.

Витамин С е един от най-необходимите както за здравия, така и за болния организъм. Той поддържа венците и зъбите здрави. Предпазва от артериосклероза и лесна уморяемост, повишава трудоспособността и защитните функции на организма. Богати на витамин С са пиперките, лукът, картофите, спанакът, зелето, доматите, плодовете, шипките, лимоните, вишните и др. Витамин С е неустойчив. За да се запази, зеленчуците трябва да се почистват непосредствено преди готвенето и се поставят във вряла вода. При варене на пара витамин С се запазва, а в бакърени съдове се унищожава. При сушене на слънце плодовете губят витамин С. В консервите той се запазва в известно количество.

Недостигът на витамин С причинява сънливост, кръвоизливи по кожата. И досега народи, които са подложени на глад, боледуват от скорбут. През лятото и есента човекът си набавя витамини чрез зеленчуците, плодовете, млякото и др. През зимата и ранна пролет организмът обеднява на витамини, затова в някои случаи, особено при заболявания, се налага усилено хранене с някои храни и плодове, в които се съдържат необходимите витамини. Съществуват и готови витамини под формата на таблетки и инжекции, които при нужда подпомагат организма за оздравяването му.

Д-р Славян НИКОЛОВ

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Видна деятелка на френското и международното женско движение. 5. Метеорит. 9. Владетелска княжеска титла в някои мюсюлмански страни на изток. 10. Името на видна наша детска писателка. 12. Вид лъскава кожа за обувки, чанти и други. 14. Един от митичните основатели на Рим. 15. Героиня на Вики Баум. 18. Носител на нови идеи в някоя област. 21. Френски романист и драматург (1848-1918). 23. Наше модно списание. 25. Южен плод. 26. Деец на революционното работническо движение в България (1889-1925). 27. Летописи. 29. Френски футболен отбор. 30. Героиня на Д. Димов от романа „Тютюн“. 31. Името на наша киноактриса. 33. Груба селска дреха (мн. ч.). 34. Големи морски раци. 35. Експерименти. 37. Вид папагали. 39. Малко литературно-критично произведение. 41. Древно име на гърците. 43. Турски писател, предвестник на социалистическия реализъм в турската литература. 45. Богатство. 48. Налагаща се нова форма на бита, възприемана от дадена среда за известен период от време. 49. Връх в Родопите. 51. Коралов остров с пръстеновидно очертание. 52. Град в Перу. 53. Известна наша шахматистка. 55. Град в Япония, о-в Хонсю. 56. Иглолистно дърво. 57. Името на деятелка на революционното работническо движение в България (1879-1925). 59. Името на видна наша писателка. 60. Уловено количество риба. 61. Монголски скотовъдци. 62. Френски естраден певец.

ОТВЕСНО: 2. Тънка метална жица. 3. Едро тревисто растение с цветове, подобни на маргаритка. 4. Името на френска киноактриса. 5. Наша балетна артистка. 6. Голяма река в Полша. 7. Каменарски взрив. 8. Прочут хунски вожд и завоевател от V в. 11. Известна наша партизанка — национална героиня. 13. Герой на Вазов. 16. Роман от Зола. 17. Река в Италия. 19. Дълбоко място в река. 20. Вид едра морска риба. 21. Град в Грузинска ССР. 22. Италиански политически деец, журналист, носител на Ленинска награда за 1959 г. 24. Рибарска лодка. 26. Зачервяване на кожата поради приток на кръв. 28. Езеро в Северна Финландия. 30 Птица от рода на щъркелите, която живее в топлите страни (мн. ч.). 32. Град в Башкирска АССР. 33. Град в Латвийска ССР. 36. Голям къс земя, засята с еднородни култури. 38. Войници от лековъоръжена конница. 40. Превзет човек, който се старае да не остане назад от модата. 41. Нос на нашето черноморско крайбрежие. 42. Планински масив на о-в Крит. 43. Името на именита народна артистка на СССР, гостувала и у нас. 44. Изкуствен международен език. 46. Един от Алеутските острови. 47. Героиня на Тургенев. 49. Племе от тюркски произход през IX век, унищожено от франките и българите. 50. Известен хълм край Белград. 53. Безправен жител на древна Спарта. 54. Полужителен полюс. 56. Книга на старите скандинавски народи, съдържаща стихове и проза. 58. Японски остров.

П. СИМЕОНОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Турнир по волейбол

Около 180 състезатели и състезателки от 21 представителни отбора на различните физкултурни колективи при физкултурно дружество „Доростол“ си дадоха среща на волейболните площадки в училище „Отец Паисий“ и спортната зала „Манежа“ в Силистра. В продължение на четири дни те водиха оспорвана борба за достойно представяне в градската спартакиада. Неочаквано добре се представиха отборите на „Транспред“ и ДСП „Родопа“ Само лошият жребий ги лиши от по-на татъшното им участие. Независимо от това, че се паднаха да играят срещу рутинирани отбори, каквито са тези на МЗ „Стомана“ и промкомбинат „Текстил“, и двата отбора успяха да спечелят по един гейм и да загубят останалите си срещи с минимална разлика.

Категорични в предварителните кръгове бяха състезателите от представителния отбор на МВР, които победиха противника си „Оргмебел“ с 3:0 гейма, а промкомбинат „Дръстър“ убедително се наложи над промкомбинат „Текстил“ и по-трудно спечели от „Оргтехника“. Лошо впечатление направиха с неявяването си отборите на ДИП „Липа“ и „Добруджа“. Необходимо е физкултурните ръководства и комсомолските дружества да преценят своята постъпка.

С най-голям интерес се очакваха срещите от финалите. Предварителните прогнози бяха, че ще се класират отборите на МЗ „Стомана“, МВР, Промкомбинат „Дръстър“ и „Оргтехника“. Така и стана. На финала те си дадоха среща. Особено оспорвани бяха срещите между МЗ „Стомана“ и МВР и промкомбинат „Дръстър“ и МЗ „Стомана“, където трябваше да се играят по 5 гейма, за да се излъчи победител. Тук нановси каза думата рутината и класата на състезателите от отбора на МЗ „Стомана“, които станаха първенци на турнира без загубена среща. Голям дял за тоя успех имат състезателите Овчаров, Александров, Великов, Пинтев и всички останали от отбора. На второ място се класира подмладеният с големи перспективи отбор на промкомбинат „Дръстър“, следван от МВР и „Оргтехника“.

С не по-малък интерес се очакваха срещите при жените. Очакванията, че миналогодишният първенец и перспективен отбор на дружество „Доростол“ — отборът на „Оргтехника“, ще доминира над всички и ще покаже нещо ново в своята игра, не се оправдаха. На финалната среща „Оргтехника“ — промкомбинат „Камъшит“ те излязоха самонадеяни и с голяма вяра в победата. Отборът на физкултурния колектив при промкомбинат „Камъшит“, воден от опитната и добра състезателка Гергана Златева, излезе на площадката мобилизиран с воля за победа и само недостатъчната рутина и опит в такива срещи го лиши от победата. Срещата завърши при резултат 3:1 в полза на „Оргтехника“.

В. КОЖУХАРОВ

Отборът на „Оргтехника“ — мъже запази трето място

На последния турнир по баскетбол, който се проведе в Толбухин, нашият отбор успя да запази третото място във временното класиране. Въпреки че турнирът беше много труден, нашите момчета се представиха достойно в мачовете срещу водачите във временното класиране — отборите на „Дунав“ — Русе и „Академик“ — Варна.

В първия мач, срещу „Дунав“ — Русе, започнахме плахо и смутени, тъй като отборът на Русе не беше претърпял загуба. Организираната зонова защита от наша страна русенци преодоляха с точна стрелба от средни и далечни разстояния. Това наложи да се премине към лична защита, която доведе до разстройване на нападението на противника. Полувремето дойде при резултат 38:26 за Русе. През второто полувреме след едно много силно начало от наша страна се стигна до намаляване на разликата до две точки. И в този момент се случи това, което се отрази на понататъшния ход на състезанието. При едно стълкновение на терена беше контузен капитанът на отбора Илия Неделчев, на когото бяха разкъсани връзките на колянната става и беше изваден от игра и за следващия мач — срещу отбора на „Академик“ — Варна. След една оспорвана игра краят на срещата дойде при краен резултат 86:83 в полза на „Дунав“ — Русе.

Във втория мач нашият отбор не можа да се организира и бла годарение на превъзходството в ръста, варненци успяха да се наложат с краен резултат 57:51.

Третият мач беше срещу отбора на домакините. Едно ентусиазирано начало на домакините и те поведоха с 8:2. Но след това нашите състезатели заиграха по-ентусиазирано и след изравняване в осмата минута, не дадоха възможност на противника да изравни и поведе до края на мача. Полувремето завърши при резултат 38:22 за нас. През второто полувреме след прилагане на зонова преса, нашият отбор не изпусна водачеството и се наложи с краен резултат 65:41. В следващият ден спечелихме служебно срещу „Черно море“ — Варна.

Особено добре на този турнир се представи младата смяна състезатели — Стефан Иванов и Георги Гроздев. Тук му е мястото да отбележим постъпката на Илия Неделчев, който на последния мач, макар и неоздравял, влезе в игра със замразен крак и по този начин с личния си пример вдъхнови останалите състезатели за игра в решителния мач срещу отбора на Толбухин. Състезателите Александър Додов, Станьо Христов и Красимир Гочев играха добре, но под възможностите си.

Какво ни остава да направим за успешното завършване на пролетния кръг? Сега започва разменото гостуване, където ще се срещнем с всички противници още веднъж. За нас срещите при разменото гостуване са по-благоприятни, тъй като на наш терен ще се срещнем със силните отбори на „Дунав“ — Русе, „Академик“ — Варна и „Волов“ — Шумен, а ще гостуваме на по-слабите състави на ЖСК — СПАРТАК — Варна, „Лудогорец“ — Разград и „Добруджа“ — Толбухин. Имаме реални шансове да запазим третото място. По този начин ще имаме възможност през новия сезон да играем отново в „Б“ РБГ със значително по-силни състави от Северна България. Мисля, че няма да сгреша, ако още отсега ние започнем подготовката за следващия сезон, за да избегнем една грешка, допускана много години в нашия град и от баскетболистите, и от футболистите: в навечерието на започване сезона да се правят всички приготовления за започване на тренировъчна дейност, подбор на състезатели, треньори и др. Мисля, че крайно време е да се помисли и за запазване на нашите състезатели, като се направи всичко необходимо да бъдат върнати отново при нас, а не да се състезават от други отбори. И така, да очакваме новите срещи, които ще започнат на 30. III. т. г. в гр. Силистра срещу гостуващия отбор на „ВОЛОВ“ — ШУМЕН, намиращ се на четвърто място във временното класиране.

Атанас ЗДРАВКОВ

О Б Я В А

Комплексна опитна станция — Силистра търси да назначи агроном с висше образование — постъпване веднага.

МЗ „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И:

Конструктори	3-ма души
Технолози	2-ма души
Организатор по труда	1 човек.

Всички да са с висше или средно специално образование.

Заплата съгласно щатната таблица.

Справка — „Личен състав“. Телефон 38-81, вътрешен 59.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 36 (1505) | Четвъртък, 27 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Високи успехи

Работниците от бригада „Пеньо Пенев“ при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра все по-активно се включват в съревнованието в чест на 25-та годишнина от социалистическата революция в България. През първите месеци на годината те изпълняват трудовите си норми над 110 на сто.

Преди няколко дни в бригада та бе проведено тържество за честуване връстничките на свободата. След кратката литературно-музикална програма на 25-годишните бяха поднесени цветя.

Станка ИЛИЕВА

Да отговорим достойно на повелите на времето

Отклик на речта на др. Т. Живков пред XVI отчетно-изборна конференция на столичната организация на ДКМС

Най-вярната линия

Близо осемдесетхилядната армия на Отечествения фронт в окръга посрещна речта на другаря Тодор Живков, произнесена пред XVI конференция на ДКМС в столицата, с дълбоко вълнение и възторг. Тя е не само призив, но и израз на голямото доверие на Партията към различните отряди на българската младеж.

В дните пред 25-годишнината от социалистическата революция в България другарят Живков призова от името на Партията и Правителството българските комунисти, работническата и селска младеж, нашата научно-техническа и творческа интелигенция към дръзновени дела в името на по-нататъшния всестранен разцвет на нашата социалистическа Родина.

В доклада се дава не само теоретическа обосновка на жи вотрепящите проблеми от нашата действителност, които вълнуват младежта и трудещите се, но се посочват и конкретните практически пътища за тяхното бързо и успешно решаване. С редицата факти се дава пример на всички и особено на нашата творческа интелигенция и художествената критика, как да воюват за марксистко-ленинското изграждане на новия човек.

Сега, когато борбата на идеологическия фронт е навлязла в своята решителна фаза, предприемането на тези мерки, грижата за чистотата на партийното и художествено слово, трябва да се превърне в първостепенна задача на всички нас.

С нова сила звучат и слова та за патриотичното и интернационалното възпитание на младежта и народа. Отечественият фронт в окръга, най-верният помощник на Партията, вижда в речта на другаря Тодор Живков най-верния компас за насочване на живота, най-правилния път за по-нататъшно тържество на Априлската линия в нашето развитие, към изпълване с по-богато съдържание на многообразните инициативи, посветени на юбилейния празник.

Тази реч има изключително силна аргументация, защото третира въпроси не само от вътрешен, чисто български характер, но се превръща и в призив към съзнанието на всички честни хора, за укрепване единството на международното работническо и комунистическо движение, за тържеството на комунизма в целия свят.

Михаил СТАНКОВ, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт

Достойни дела пред 25-годишния ЮБИЛЕЙ

ДЕСЕТ ГОДИНИ КОНСЕРВЕНА ПРОМИШЛЕНОСТ

(БЕСЕДА С ДИРЕКТОРА НА ДСП „БУЛГАРПЛОД“ — др. МАРИН МИНКОВ)

— Утре нашето предприятие ще честува 10 години от основаването си. И както е редно при такива празнични юбилеи, бих искал да разкажа за успехите, които нашите работници и служители постигнаха за това време.

Задачата е да преработваме зеленчуците и плодовете, произведени в кооперативните стопанства във висококачествени консерви, необходими както за вътрешния, така и за външния пазар.

Първият директор на предприятието бе Руси Христов. Заедно с партийния секретар Йовчо Симеонов и Господин Иванов—тогава председател на РКС—Силистра, положиха големи усилия, воля и ентусиазъм, за да дадат първия тласък в развитието на новата за града промишленост. Ние сме признателни на тези хора, които въпреки големите трудности, успяха да изградят основите на предприятието.

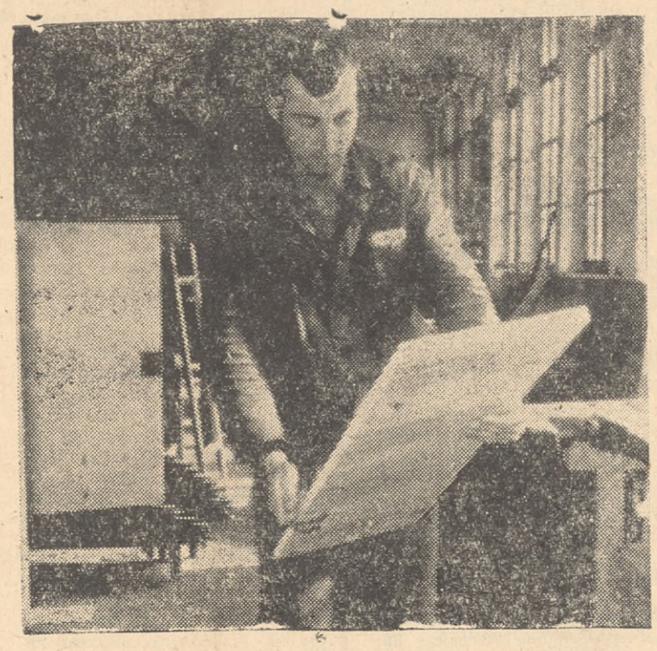
За десет години обемът на нашата продукция се увеличи 4 пъти. Въпреки миналогодишните неблагоприятни условия, успяхме да произведем 12 045 тона консерви. Новата техника, повишената квалификация на работниците, подобрените условия определено влияят за повишаване производителността на труда. Докато до 1961 год. едно лице изработваше продукция за 4 000 лв., сега тази цифра достига 6 820. От губещо предприятието се превърна в доходно. През 1967 год. донесохме на държавата 555 000 лева печалба.

Нашето предприятие е едно от първите в ДСО „Булгарплод“, което премина на работа по новата система на ръководство. То ва помогна за развитието на нетовата икономика. Повиши се рентабилността. Значително нарасна средната годишна заплата.

Нов момент в дейността ни е разкритата през миналата година линия за производство на сокове от плодове и зеленчуци. Радва ни фактът, че се наредихме на II място в страната по качество на тези нови производи. Сега соковете ни от кайсии, праскови, сливи, ягоди, домати и други са търсени с охота от всички. За качеството на нашата продукция говори и фактът, че 80 на сто от нея е за износ. Ние търгуваме с петте континента на света. Особено висока оценка на външния пазар получават компотите от кайсии, консервите от зелен грах и др. Няма да е нескромно, ако отбележа, че осигуряваме една шеста от валутния обмен за Силистренски окръг.

Перспективите, които чертаят пред нас близките години, са много радости. Предстои разширение на предприятието. Ще се развие нов плодов цех със складово стопанство. Производителността на труда тук ще бъде два пъти и половина по-голяма. Само след 2 години обемът на продукцията ще нарасне на 25 000 тона. И което е най-важното: ще се осигури непрекъсната, целогодишно производство и заетост на работниците. Освен това новият корпус ще бъде свързан непосредствено с железопътната линия, което ще улесни многократно транспортирането на суровините и готовата продукция. Задачите, които сега стоят пред нас, са отговорни, значителни. През 25-годишнината на свободата сме дали дума да повишим производителността на труда с 10 процента и ще я изпълним с чест!

Бих искал в този предпразничен за нас ден да спомена имената на някои от основателите на предприятието, които и сега продължават да се трудят в него. Руси Йорданов, Иван Недялков, Димитър Стилянов, Иванка Георгиева и много други заедно с всички дават части ца от своя живот за укрепване и развитие на консервната промишленост в нашия град.

Няма по-ентусиазирани работници в дните пред юбилея на свободата от комсомолците — връстници на свободата. Ето един от тях — Иван Костов от ТПК „Девети септември“ — Силистра.

В интерес на потребителите

Търговският работник Ахмед Наимов от с. Искра постоянно се вслушва в гласа на потребителя. Самият той е дългогодишен магазинер ,но с времето на растват потребностите, менят се и вкусовете на хората. Той постоянно изучава потребителското търсене и в зависимост от това доставя и стоки. Доброто отношение към своите клиенти спомага и за изпълнение на поставените му планове. В началото на годината, когато му бе съобщено, че през първото тримесечие на юбилейната година ще трябва да реализира стокооборот за 42 000 лева, той не възрази, а се зае с усърдие за изпълнение на предстоящата му задача. Най-старателно изучаваше потребителското търсене и съответно се зае да осигурява и пласира такива стоки. И неговият труд не отиде напразно. Дванадесет дни преди срока отчете изпълнението на плана за първото тримесечие.

Тахир МЕМИШЕВ (наш кореспондент)

Преизпълняват плана за млеконадоя

Добри животновъди са овчарите от ТКЗС — Тутракан. Въпреки суровата зима, те завоюваха значителни успехи в опазването на овцете и отглеждането на агнетата. Сега ежедневно предават на държавата по над един тон мляко с масленост 8—9 при държавен стандарт 6,5 градуса. След отбиването на всички агнета дневният млеконадой ще бъде 2 тона. До 22 март овцевъдите предадоха 50 тона висококачествено овче мляко, при постигнато за същия период на миналата година 44 тона. Отчетеното до сега количество мляко представлява 25 на сто от годишния план. Иди получено е средно по 14 литра мляко от овца при план за годината 55 литра.

Първенци в млеконадоя са овцевъдите от с. Дунавец, носители на високото звание „Бригада за комунистически труд“ с бригадир Петър Вълчев. Не остават от тях и другите две бригади — тези в Пожарево и Тутракан, с бригадири Васил Димитров и Йовчо Колев.

Овцевъдите и от трите бригади на стопанството, окуражени от своите успехи, неотдавна приха обещание в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България да изпълнят годишния си план по млеконадоя до 1 юни, като вместо 200 тона получат 210 тона овче мляко. Това ще е техният достоен принос в чест на юбилейната годишнина.

Ж. ТОДОРОВ

С лице към въпросите на промишлената естетика и ергономията

Вчера в салона на ОНС — Силистра се състоя теоретична конференция, организирана от ОК на БКП и ОС на професионалните съюзи с участието на партийните, административните и профсъюзните ръководства на предприятията от целия окръг. На конференцията присъствуваха първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, секретарят на ОК на БКП Яким Петков, председателят на ОС на профсъюзите Мико Николов и др.

Конференцията разгледа редица въпроси, свързани с промишлената естетика и ергономията — един нов клон от науката, не посредствено свързан с научната организация на труда и управлението. За тази цел бяха поканени специални лектори от Министерството на народното здраве и от ЦС на профсъюзите.

Доктор Енчев от МНЗ в доклада си запозна присъствуващите с отражението на работната среда, оцветяването на помещенията и машините, осветлението и пр. фактори на промишления интериор върху настроението на работниците и в крайна сметка върху производствените процеси. Той разграничи естетиката на промишлената продукция и естетиката на работната среда и се спря конкретно на различните аспекти на влияние на оцветяването на машините, работните помещения, осветлението и пр. като фактори, които помагат на ориентирането, бързото разпознаване на предметите, намаляване то на умората и стимулирането на работния процес и създават положително отразяващ се комплекс от рефлекси, увеличаващи в края на краищата производителността на труда. По-нататък той изясни основните понятия на оцветяването — цвят, тон, наситеност, процент на отражение, светлинни контрасти, които при всички случаи трябва да бъдат съобразени с формата и големината на работното помещение, характера на производствения процес. Сполучливото съчетаване на нюансите на цветовете се отразява благоприятно на по-голямото или по-малко зрително натоварване на работния персонал.

Георги Арменов от ЦС на профсъюзите се спря на осъществяването на ергономичните проблеми с оглед положителното им въздействие върху здравето и работоспособността на работниците и увеличаване производителността на труда. Практическото осъществяване на ергономичните проблеми, пряко свързани с взаимодействието между човека, машината и работната среда, ще бъде възможно едва след провеждането на цял комплекс от мероприятия, тясно свързани с подобряването на условията за работа и техническата безопасност, за да се създадат оптимални условия за увеличаване производителността на труда. Той обърна внимание на ергономичния контрол, който трябва да бъде превантивен и текущ и да се упражнява от представителите на НОТ. На няколко диапозитива др. Арменов показа някои ергономични несъобразности в отделни предприятия от страната.

След лекциите бе прожектиран филм, който показа как в някои заводи на СССР сполучливо се решават проблемите на промишлената естетика и ергономията. В друг филм, заснет от ОС на профсъюзите, бе показано съществуващото положение в редица предприятия на окръга.

В своите изказвания представителите на „Оргтехника“, „Хром“, ЗММ, промкомбинат „Трансмаска“ — Тутракан и др. се спряха на първите стъпки, които се правят в нашите предприятия, и многото обективни и субективни причини, които тепърва трябва да се отстраняват.

В заключителното си слово другарят Яким Петков изтъкна, че настоящата конференция е свързана с предстоящия пленум на ОК на БКП по въпросите на научната организация, труда и управлението, че поставените проблеми имат особено актуално значение на съвременния етап от провеждането на научно-техническата революция. Затова трябва бързо и делово партийните и административните ръководства на предприятията да проявят по-голяма експедитивност и да започнат работа върху проблемите на промишлената естетика и ергономията, да проявят вкус и разбиране при оцветяването, осветлението и отоплението на помещенията, да създадат максимални условия за стимулиране на производствените процеси и увеличаването на производителността на труда, за достойното посрещане на светлата годишнина от победата на революцията у нас.

Н. РОМАНОВ

международна информация

Унгарското правителство одобри обръщението на Политическия консултативен комитет на държавите-участнички във Варшавския договор

БУДАПЕЩА, 26 март (Кор. на БТА) — Както съобщава агенция МТИ, вчера се е състояло заседание на Министерския съвет, на което ръководителят на правителството Йеньо Фок е информирал за съвещанието на Политическия консултативен комитет на държавите-участнички във Варшавския договор, състоя ло се в Будапеща.

Министерският съвет одобрил дейността на унгарската делегация и изразил своето пълно съгласие с мерките за по-нататъшното усъвършенстване на организацията на Варшавския договор и с обръщението към всички европейски народи за свикване на общоевропейско съвещание за обсъждане въпросите на сигурността в Европа. Унгарското правителство счита, се казва в съобщението, че подобно съвещание би допринесло много за запазването на мира и сигурността на европейския континент и изразява надежда, че съвещанието ще се състои в най-близко време.

Укрепва съветско-алжирското сътрудничество

МОСКВА, 26 март (ТАСС) — Посещението на Николай Подгорни, председател на Президиума на Върховния съвет на СССР, в Алжир се преценява в тази страна като „нов важен етап в развитието на отношенията между СССР и Алжир“, пишат днес във в. „Правда“ неговите специални кореспонденти Т. Колесниченко и Ю. Потемкин.

В статията се отблязва успешното развитие на приятелските отношения и широкото всестранно сътрудничество между двете страни. Съгласно алжирско-съветските споразумения, пишат журналистите, са създадени и работят техническа школа в Ел Араш, в която се учат повече от 1 500 млади алжирци, учебен център в Бордж Ел Бахри за 500 учащи се и голям прекрасно обзаведен петролен и текстилен център в Бумердеса.

Сега, продължават кореспондентите, СССР и Алжир работят съвместно на 82 обекта, включително и повече от 60 промишлени предприятия. Успешно се развиват и търговските връзки между СССР и Алжир. От 1966 до 1968 година стокообменът между двете страни се е увеличил четири пъти. (БТА)

Заседание на Президиума на ЦК на ЧКП

ПРАГА, 26 март (БТА) — В Прага се състоя заседание на Президиума на ЦК на Чехословашката комунистическа партия.

Както съобщава агенция ЧТК, членовете на чехословашката делегация за съвещанието на Политическия консултативен комитет на държавите-участнички във Варшавския договор в Будапеща информирали Президиума за работата на съвещанието и за решенията му. Президиумът на ЦК на ЧКП одобрил дейността на чехословашката делегация и взетите на съвещанието мерки за усъвършенстване на структурата и органите за ръководство на Варшавския договор и обръщението към всички европейски народи да активизират усилията на гарантиране на сигурността в Европа.

Президиумът на ЦК на ЧКП решил да се разработят конкретни външнополитически мерки в подкрепа на това обръщение.

Николай Подгорни отпътува за Алжир и Мароко

МОСКВА, 26 март (ТАСС) — Днес за Алжир отпътува председателят на Президиума на Върховния съвет на СССР Николай Подгорни по покана на председателя на революционния съвет и министър-председател на Алжир Хуари Бумедиен.

На Внуковското летище той бе изпратен от Генадий Воронов, Алексей Косигин, Дмитрий Полянский, Юрий Андропов, Борис Пономарьов и други официални лица.

След като завърши посещението си в Алжир, Николай Подгорни ще отпътува на официално посещение в Мароко по покана на краля на Мароко Хасан Втори. (БТА)

Усилено продължава работата върху документалния филм за Силистра, посветен на нейния юбилей — 1800 години от обявяването й за самоуправляващ се град.

НА СНИМКАТА: Режисьорът на филма Николай Камбуров, операторът Мико Далчев и директорът на Окръжния народен музей Светослав Русев по време на работа.

ПАРТИЙНИТЕ КОМИТЕТИ И ОРГАНИЗАЦИИ — КРЕПКИ ПОЛИТИЧЕСКИ РЪКОВОДСТВА

Неотдавна приключиха отчетно-изборните събрания и конференции на партийните организации в окръга. Те обсъдиха делово и творчески основните проблеми и предстоящите задачи на организаторската и идеологическа работа, произтичащи от решенията на Деветия партиен конгрес и последвалите го пленуми на ЦК на БКП. В изказванията комунистите изразиха пълно одобрение на вътрешната и външна политика на Партията и готовността си да работят с още по-голяма сила за нейното практическо осъществяване, за достойно посрещане на 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

ЗА РЕШИТЕЛНА ИНТЕНЗИФИКАЦИЯ НА ИКОНОМИКАТА

Отчетните събрания и конференции показаха, че огромното болшинство от партийните комитети, бюрата и организациите в материалното производство се стремят активно да въздействуват за решаване на задачите, които начертаха Деветият конгрес на БКП и последвалите го пленуми. В центъра на своето внимание те поставиха проблемите, свързани с интензификацията на производството, за внедряването на техническия прогрес и задачи те, произтичащи от 44-то постановление на ЦК на БКП и МС. Проведоха се редица мероприятия по усъвършенстването на организацията на производството, труда и управлението, по въвеждане на промишлената естетика и борбата за високо качество на произвежданата продукция в ЗММ, ДИП „Липа“, завод „Оргтехника“, „Хром“, ДИП „Добруджа“ и др.

В своята работа партийните комитети и организации в Силистра, Дулово, Ширково, Секулово, Голеш все повече прилагат метода на икономическия анализ, засилват контрола и проверката на изпълнението, с партийни средства и форми ръководят и направляват дейността на държавните и стопанските органи и организации, по-умело използват силите и знанията на специалистите за повишаване научния характер на партийното ръководство.

Много усилия се положиха от партийните комитети и бюра за подобряване използваемостта на основните средства. Проведоха се някои интересни мероприятия и инициативи, които допринесоха твърде много за повишаване ефективността на стопанската дейност. Интерес представлява в това отношение инициативата на ГК на БКП—Силистра, който в продължение на 2 години организира обществен преглед „За най-ефективно използване на производствените фондове“. В него бяха обхванати всички партийни организации, всеки комунист и трудещ се от града. В резултат на това на годишните събрания в много предприятия беше отчетен висок растеж на производителността на труда. Така например в ДИП „Липа“, ДИП „Дунав“, ДСП „Родопа“ и др. бе посочено, че ръстът на обема на промишлената продукция през миналата година идва изключително за сметка на интензивните фактори.

Разностранна партийна дейност има и в трудово-кооперативните и държавните земеделски стопанства. В докладите и в изказванията на комунистите голямо внимание бе отделено на работата по внедряването на индустриалните методи в селското стопанското производство, на усъвършенстването на организацията на труда и управлението, на борбата за високи добиви и по други основни проблеми.

Заедно с това анализът на дейността на партийните комитети и организации през отчетния период показа, че в партийното ръководство на икономиката съществуват и някои сериозни слабости.

Преди всичко трябва да се преодолее едностранчивостта и ограничеността в разбирането на някои комитети и партийни бюра на пътищата за интензивното развитие и повишаването на рентабилността на производството. На много от събранията и конференциите ударението се поставя главно върху доставянето на нова техника, а по-малко внимание се отделя на нейното модернизиране и най-пълно използване на съществуващите мощности. Недостатъчно се работи и по усъвършенстването на организацията на производството, труда и управлението, на работата по изпълнение на набелязаните мероприятия в резултат на комплексните изследвания и критичния анализ на качеството, трудовата дисциплина и т. н.

ИДЕОЛОГИЧЕСКАТА РАБОТА —НА ПО-ВИСОКО РАВНИЩЕ

В докладите и изказванията на комунистите на по-голямата част от партийните събрания и конференции беше отделено подобаващо внимание на въпросите на партийната пропаганда, на агитационната и културно-масовата работа, на значително подобрената система за марксистко-ленинската подготовка на кадрите, на комунистическото възпитание на трудещите се и младежта. В системата на партийната учебна година се въведе по-голяма стройност и перспективност.

В целия окръг се провежда широка и разнообразна дейност за патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се и младежта. Много партийни организации в Силистра, Ширково, Дулово, Нова Черна и др. прилагат резултатни форми и средства в борбата против буржоазното влияние и идеологическата диверсия на империализма.

Събранията и конференциите показаха, че в много случаи партийните ръководства продължават да разглеждат пропагандистката и агитационна работа предимно откъм количествената й страна, а по-малко се набляга на нейното качество и въздействие върху съзнателността и поведението на комунистите и трудещите се, на конкретния подход към отделния човек.

ДА ПОДОБРИМ СТИЛА И МЕТОДИТЕ НА ПАРТИЙНИТЕ РЪКОВОДСТВА

През отчетния период партийните комитети и организации в своята дейност са провеждали неотклонно Априлската линия на Партията, изпълнявали са решенията и задачите, които бяха приети от Деветия партиен конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП. Особено много се работи по подобряване на стила и методите с политически средства и форми да ръководят и определят главните задачи в дейността на държавните, стопанските, обществените и културните органи и организации.

Отчетно-изборните конференции в Силистра, Айдемир, Нова Черна, Голеш, Калипетрово, Ширково и др. потвърдиха, че партийните комитети и организации все по-сполучливо и навреме се намесват в решаването на основните проблеми, поставени от живота, проявяват творчество и инициативност, системно работят за внасяне на по-голяма научност, целенасоченост и перспективност в дейността на първичните партийни организации. От тримесечните планове през минала година всички градски и общински партийни комитети преминаха на годишни, а от началото на тази година те разработват и приемат перспективни планове за 2 години.

По-широко проявление в живота на организациите намира вътрешнопартийната демокрация. По вишава се ролята на партийните събрания, засилва се активността на комунистите. На отчетно-изборните събрания в обсъждането взеха участие от 30 до 60 на сто от комунистите. Като пълновластни стопани, заинтересовани от успехите в бъдещата работа, те разкриваха недостатъците и причините за тях, смело критикуваха отделни ръководители за нарушение на партийния устав и морал.

Пораснаха грижите за издигането на авангардната роля на комунистите, за подобряване качествения състав на партийните организации. Почти навсякъде е подобрен съставът на партийните ръководства. Например сега 55 на сто от членовете на общинските партийни комитети са с висше, полувисше и средно образование. На по-високо стъпало е поставена и работата по подбора, обучението, разпределението и възпитанието на кадрите, създадена е система за обучението на партийния актив.

Радостно е, че централна тема на разговорите беше подобряването на партийното ръководство на Комсомола. Навсякъде беше подчертано, че Тезисите на др. Т. Живков и Декемврийският пленум на ЦК на БКП оказаха благотворно влияние за подобряване на работата на партийните комитети и организации с младежта и Комсомола.

Успоредно с положителните страни, в работата на отчетно-изборните събрания и конференции се разкриха и редица слабости. Все още някои общински партийни комитети, като в Окорш, Средище, Смилец, Кайнарджа и др., не са преодолели административно-стопанския подход в своята дейност. С това се обяснява и фактът, че редица годишни събрания в тези райони преминаха повече като производствени съвещания.

Това, което е направено за обучението и възпитанието на младите комунисти, също не е достатъчно. Няма създадена в повечето общински партийни комитети системна и целенасочена работа с тях, поради което и броят на изключените млади комунисти след Деветия конгрес на БКП е голям. Малко се работи и по приемането на жени в Партията.

Партийното ръководство на масовите организации също не отговаря на нарасналите изисквания към тях. Със загриженост комунистите констатират, че профорганизациите още не са намерили своето място в прилагането на новата система на ръководство на народното стопанство, бавно се ориентират към новите условия и задачи. Партийните комитети и бюрата на партийните организации не правят всичко, което е по техните сили за подобряване на профсъюзната дейност, за разгаряне още повече предюбилейното социалистическо съревнование. Не изпълняват своите задължения и комунистите, работещи в организациите на Отечествения фронт. Не се чувствува достатъчна отговорност за лошото състояние на някои от низовите организации.

Необходимо е въз основа на оценките и изводите от отчетно-изборните събрания и конференции, на критичните бележки и препоръки, направени от комунистите, общинските и градски партийни комитети да вземат допълнителни мерки за отстраняване на слабостите и недостатъците в работата на партийните организации, за по-нататъшното им укрепване като политически ръководства. Особено внимание да се обърне на работата по усъвършенстването на стила и методите на ръководство, решително да се подобрява научността и ефективността на партийната дейност. В центъра на нашата работа през юбилейната година трябва да стоят задачите, които произтичат от решенията на Деветия партиен конгрес и Юлския пленум, от насоките на предстоящата VI-та отчетно-изборна конференция на окръжната партийна организация.

Йордан НЕЙКОВ,
зав. отдел „Организационен“ на ОК на Партията

Публикува се за първи път

Фоторазказ за бойната дружба

По време на Втората световна война 31 Силистренски пехотен полк воюва за разгрома на фашистките пълчища по бойните полета в Югославия, Унгария. Бойците от полка имаха честта да громят хитлеристката армия заедно с 299 съветска стрелкова дивизия. Затова раздялата след свършването на войната с командира на съветската дивизия генерал Захаров е тъй сърдечна. При изпращането му офицери от полка го носят на ръце пред шпалир от бойци.

Тази снимка ни изпрати запасният полковник Симеон Драганов от село Загорище, Шуменски окръг. Той е командувал по време на военните действия трета дружина от полка.

Вълнуваща среща

За голям празник се подготвят курсистите от Селското стопанския техникум в Силистра. Тази пролет те ще честват 60-годишнината на техникума. В чест на юбилея построиха белокаменна чешма, уредиха изложба. На 22 май техни гости ще бъдат випускниците на техникума.

Преди няколко дни курсистите от IV „а“ курс имаха вълнуваща среща с първовипускника Марин Йорданов. Дядо Марин разказа за живота в тогавашното земеделско училище. С вълнение си спомни той за своите учители и съученици, за хубавите мигове, прекарени в училището.

Четвъртокурсниците му зададоха много въпроси.

В предюбилейните дни ще се състоят още много интересни инициативи.

Цанко ФЕРДИНАНДОВ

Отчети и избори в Отечествения фронт

АКТИВНА ДЕЙНОСТ

В края на миналата седмица общинската организация на Отечествения фронт в село Сребър на проведе своята отчетно-изборна конференция. В изпълнение на решенията на IX конгрес на БКП, на VI-я конгрес на Отечествения фронт, Юлския и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП са завоювани немалко успехи. В обширен и обстоен доклад председателят на организацията направи преценка на изминатия път, отчете дейността на общинския комитет през изтеклите години.

Аз не зная дали могат да се категоризират успехите, но те са толкова много и така ярко демонстрирани, че просто е без значение откъде ще започнем своя разказ. Макар докладът да беше сравнително равностоен при оценката на отделните постижения, все пак се очертават няколко аспекта, по които е протекла основно дейността на организацията и в Сребърна, и в съставното село Ветрен.

Особено много беше акцентувано на работата на общинския комитет с ръководствата на низовите организации. Изтъкнато беше активизирането на политическата и политико-просветната работа, увеличаването на броя, начините и формите за популяризиране на партийните документи. Широкото ползуване на местната радиоуредба, на лекторската група, създадена към общинския комитет, на стенния печат и редица други увлекателни и интересни инициативи ще даде възможност да се достигне по-бързо до желаните резултати. Народният университет, кръжоците, поредицата от лекции и здравни беседи са един положителен актив от историята на организацията. По-нататъшното укрепване на просветната дейност ще спомогне тя да стане постоянно действуваща сила, огледало на постигнатото и перспективното развитие на нашата страна.

Особено важно в работата на общинския комитет е съгласуваността в съвместната работа с народния съвет и другите организации в района на общината. В светлината на Ноемврийския пленум на ЦК на БКП това съгласуване трябва да допринесе за още по-добро усъвършенстване на социалистическата демокрация, за активизиране на съветниците в провеждане на срещи със своите избиратели. Недостатъчно е работено в Сребърна с комитета за българо-съветска дружба. Заплануваните мероприятия съвместно с Комсомола трябва да са най-малкото, което отечественофронтовците от Сребърна могат да постигнат в бъдеще. Загриженост проявява общинският комитет и по установяването на правилни взаимоотношения с общинския съвет за работа сред жените. Разширяването на неговото влияние, въвличането на жените в обществения живот, облекчаването на техния труд са основната линия в тази насока.

С напълно оправдан интерес делегатите на конференцията посрещнаха разглеждането на въпросите, свързани с хигиенизирането и благоустрояването на селищата, за тяхното битово-комунално обслужване. В тази насока е направено доста много. В Сребърна има открити клонове на различни обслужващи кооперации от Силистра, но те все още са недостатъчни. Банята на селото не работи, детските ясли очакват своята нова сграда. А детската градина наистина би трябвало да обхваща времето през цялата лятна кампания. Но въпреки това оптимизмът на хората си има своя основа. Не без особена гордост изрича докладчикът цифровите данни. Над 170 образцови домове, районите на селищата са озеленени, изкопани са над 12 километра водопроводни канали. Нарасналата активност на отделния член беше красноречиво илюстрирана в изказването на Димитър Йорданов от Ветрен. Сравняването на копане то на каналите във Ветрен с ентусиазма от Априлското въстание не е казано просто като шега.

Въпросите на търговията и изкупуването също намериха своето място в отчетния доклад. Подчертана бе нарасналата покупателна способност на нашия селянин и необходимостта от действен обществен контрол над работата на потребителната кооперация, за съчетаване работата й с комисиите за народен контрол.

Положителна и обективна оценка беше дадена и за ролята и задачите на другарските съдилища. От броя на разгледаните 12 дела се вижда, че снизхождението към лоши прояви и непознато за техните състави. За това говори и отчетът на комисията за борба с противообществените прояви, незначителните правонарушения, извършени на територията на общината, изнесени от офицера Селимов.

В чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България основната задача на общинския комитет на Отечественния фронт сега е всички, и млади и стари, да се включат активно в борбата за изпълнение на поетите трудови обещания. Възванието към българския народ да бъде в центъра на работата на общинския и селските комитети, да стане достояние на всички трудещи се.

В изказванията на отделните делегати пролича увереността, че думите ще станат дела. Гостите на конференцията, народният представител Александър Чолаков и председателката на Окръжния съвет за работа с жените Милка Гинева, също изразиха своето задоволство от постигнатото, радостта и благодарността на всички отечественофронтовци в окръга.

Е. ЖЕЧЕВ

РЪКОВОДЯ школа по марксизъм-ленинизъм в село Сокол. Участниците в нея изучават историята на Комунистическата партия на Съветския съюз. Болшинството от комунистите, които участвуват в тази форма на партийна просвета, са с основно образование, но с добра обща и политическа подготовка. Те вземат активно участие във всяко занимание на школата. Занятията провеждаме в училище, за да можем да разполагаме с техническите средства, които има то.

Стремя се да преподавам всяка лекция по-достъпно на слушателите, за да разберат същността на разглежданата тема. Оставям винаги няколко минути

Из опита на пропагандиста

По-голяма самостоятелност при събеседването

за въпроси, които биха задали самите участници. Това дава възможност при събеседването да отделим повече време на онези въпроси, които са били недостатъчно изяснени.

Много важен момент за изнасянето на лекцията представлява подготовката. Разбира се, отнема се доста време, но в замяна на това получаваш удовлетворението, че лекцията е преминала добре, слушателите са разбрали всичко. Нещо повече. Уважение към този, който съзнателно изпълнява отговорната задача на Партията.

При подготовката на лекцията групирам материала върху няколко основни точки. Това правя, за да насоча вниманието на слушателите по три или четири основни въпроса. Тях записваме на черната дъска, а слушателите в своите тетрадки. Записки в тетрадките не се водят, главно по моя препоръка, защото в противен случай участниците избягват да четат от учебника, а се задоволяват само с прочетеното от тетрадките.

Нагледни средства също подготвям предварително, използувам и съдействието на отговорниците на школата. За подготовка се ръководя от материала в учебника и набавената литература в общинския партиен кабинет. През настоящата година със средства от ТКЗС и СОНС в общинския партиен комитет ще се дообзаведе партиен кабинет на обществени начала с технически средства и литература.

С особено голямо внимание се отнасям към другия важен момент от занятията — събеседването. Тук също се изисква добра подготовка от страна на лектора. Затова предварително набелязвам основните въпроси и подвъпросите, които ще задам на слушателите. Самото събеседване преминава под формата на непринудена беседа. Участниците в школата свободно се изказват по зададения въпрос, споделят своето мнение и правят изводи и сравнения за последователните и правдиви решения на КПСС.

С уважение и гордост слушателите говорят за дейността на В. И. Ленин и неговата роля за победата на Великата октомврийска социалистическа революция. Използувам при такива лекции да прочета част от неговите трудове. Така например в лекцията за „Априлските тези“ на В. И. Ленин прочетох откъс за преминаването от първия етап на революцията към втория й етап.

В края на събеседването отговарям на зададените въпроси и обобщавам изказванията. Отбягвам съзнателно да бъда критичен към участниците, защото се страхувам да не загубя постигнатата активност от тяхна страна. Има и нещо друго. В самата оценка определям за изказвалите се „добре си се готвил“, „необходимо е повече да четеш“ и това като че ли подбудя тяхното желание да четат с по-голямо старание и да вземат по-дейно участие в събеседванията.

Използуването на повече нагледни средства като магнетофонни записи, грамофони, прожекционни апарати спомага да се овладеят по-добре преподаваните знания. Досегашните опити потвърждават голямата полза от техническите средства, които осигурява общинският партиен комитет. Пък и самите участници в школата са също доволни.

Описах накратко своя опит като лектор в системата на партийната учебна година. Считам, че ако и други сторят това, в „Силистренска трибуна“ ще ни помага да обменяме опит и работата ни да бъде още по-резултатна.

Стойчо СТАНЕВ,
пропагандист в с. Сокол

Писма на читателите

ВЪЗВЪРНАТА РАДОСТ

За първи път посещавах село Окорш. Любопитството ми да се запозная с хората и новостите в селото будеше у мене радост. Скоро обаче се случи това, което не очаквах. Получих кръвоизлив. Всички мои познати се уплашиха, а аз не знаех какво да правя. Кръвта продължаваше да тече, а пръстите на ръцете ми започнаха да посиняват:

Повикан за първа помощ, скоро дойде д-р Янков. С лекота и безболезненост той ми помогна и повика линейката. От селото бях отведена в Дулово. За тукашната болница и служители не знаех нищо. Когато ме положиха на масата в акушеро-гинекологичното отделение, при мен дойде лекар с очила и усмихнато лице. Заедно с другите работници от отделението той направи всичко необходимо, а на мен през това време ми се натрапваше мисълта дали няма да се случи нещо по-страшно, което да ме лиши от възможността да благодаря на доктор Чешмеджиев и акушерката Бейджа Ахмедова.

Всичко мина благополучно и аз бях спасена. Прелятата кръв и грижи ми върнаха живота, а с него и радостта — радостта, която дължа на медицинските работници от Дулово. За всичко от сърце им благодаря.

Стефка ИГНАТОВА
Силистра

Пред Третия събор на хоровете от крайдунавските градове

Пресекналата песен отново прозвучава

След доброто представяне на Втория събор на крайдунавските градове през 1966 година хоровият състав при читалището в Тутракан беше разпуснат. Опитите за заменяне го му с младежки хор и хорови състави, изградени в предприятията, се оказаха безплодни.

Преди около два месеца ГК на Партията се ориентира отново към възобновяване на стария представителен общоградски хор. И от два месеца художественият ръководител на хора Иван Пантелеев усилено репетира. Малката история с пресекналата песен на тутраканския хор задължава да бъде компенсирано загубеното.

Срещнахме се и разговаряхме с Иван Пантелеев относно подготовката на хора.

— Трябва да подсиля малко сопрановата партия. Има още доста работа, но ме успокоява фактът, че в хора, който се състои от 80 души (мъже и жени), има и хорести от годините на старата ни слава. Хористите имат добри гласови възможности — каза Пантелеев и след кратка пауза продължи: — Вече сме подготвили четири песни за Третия събор на хоровете от крайдунавските градове.

Разменените реплики с Пантелеев само допълнят впечатлението, че изграденият четиригласен смесен представителен градски хор при читалище „Н. Вапцаров“ в Тутракан работи с амбиция за добро представяне на Третия събор на хоровете от крайдунавските градове.

Репетициите се провеждат два пъти седмично при добър ред и дисциплина.

Хорът е все още в началото на своята работа, но обнадеждаващото е това, че хористите живеят с трепетите на предстоящия събор.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Проблеми на 44-то постановление

Увеличаването на рентабилността е основната задача на колектива

— Другарю директор, какви постижения имате във връзка с изпълнение задачите, поставени с 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет?

— В споменатото от вас министерско постановление са поставени няколко задачи, главната от тях обаче е да се повиши рязко рентабилността на икономиката. Това ще доведе до поевтиняване на продукцията, била тя селскостопанска или промишлена, ще повиши конкурентноспособността на стоките ни на международния пазар.

През изминалата 1968 година колективът на ДИП „Текстилни влакна“ даде своя принос в изпълнението на тази задача. Ние достигнахме норма на рентабилност 12,1 на сто, срещу 5,3 на сто през 1967 година. Смятам, че увеличаването на рентабилността с повече от един път, и то само за една година, не е малко постижение.

— Кои са главните фактори, които използвахте досега за увеличаване на рентабилността?

—През последната година положителна роля изигра вътрешностопанската сметка. Тя не е нова за нас, но чак сега, когато стана неразделна част от новата система на стопанско ръководство, ефектът от нея нарасна значително. Съизмерване на приходите и разходите имаме във всички производствени единици. Работниците се стремят да получат повече и по-качествена продукция чрез въвеждането на оптимални разходни норми. Този им стремеж води до снижаване на себестойността. Така например Колективът на ДИП „Текстилни влакна“ в град Тутракан последователно провежда мероприятия за изпълнение на задачите, поставени с 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет, и сега, през юбилейната година, може да отчете осезаеми успехи. Той повиши рентабилността на производството и бързо подобрява икономиката на предприятието. По този повод представител на „Силистренска трибуна“ помоли директора на предприятието да отговори на няколко въпроса във връзка с постиженията и предстоящите задачи:

те подобриха технологията на производството на плоскости, което доведе до икономии на 7 килограма лепило на един кубичес ки метър. По този начин снижих ме себестойността с 2 лева на кубик. Чрез подобряване на технологията намалихме и разхода на суровина в предачния цех, като създадохме условия за прера ботка на по-нискокачествени влакна. Вътрешностопанската сметка ще изиграе още по-голяма ро ля в борбата на колектива за увеличаване на рентабилността, когато я свържем със заплащането на труда.

— Правите ли нещо за обзавеждане на предприятието с нова и по-производителна техника? Този въпрос задавам, като имам предвид, че голяма част от съще ствуващите при вас машини са вече износени и морално остарели.

— Най-големият ни успех е може би в тази насока. Знаете, че вече построихме нов цех за плоски плоскости. Той е обзаведен с най-модерна техника. Производственият процес е почти напълно автоматизиран и се осъществява при висока производителност на труда. За сравнение ще посоча няколко цифри— в стария цех 45 работника произвеждат плоскости за 333 000 лева на година или по 7 400 лева на работник, а в новия 72 човека ще дават производство за 1 178 000 лева — по 16 360 лева на човек. Изчисленията показват, че старият цех осигурява печалба по 9 лева на кубически метър, а новият — по 15 лева.

— А какво правите в това отношение в останалите цехове?

— И там извършваме техническо преустройство. В двата коноп почукачни цехове — айдемирския и тутраканския — внасяме нови машини. Доставяме ги от СССР и ще имат 2 пъти по-висока производителност от старите. В Айдемир новата техника е вече в пробна експлоатация, а в Тутракан машините ще бъдат монтирани до 15 април. Внасяме нова техника и в цеха за тънко предене. Доставяме ги от Англия. Производителността им е 8 пъти по-висока от тази на съществуващите. Голяма част от тях вече се монтират. С това ще завършим преустройството на цялото предприятие.

—Другарю директор, надявам се, че предприятието ще се развива и в бъдеще. Какво предвиждате в близката перспектива?

— В момента проучваме въпроса за монтиране на станове за производство на конопени тъкани. През периода 1970-75 година смятаме да преустроим коренно производството в предачния цех и да увеличим работниците в него на 800 човека, които да изпълняват обем около 3 800 000 лева. Предвиждаме също така да комбинираме конопената прежда с изкуствени влакна. По този въпрос това мога да кажа — по-да леч в тази насока не сме отишли.

— При тази голяма работа по преустройството, вярвам, че е със дадена добра основа за дейността на Научно-техническото дружество. Каква помощ оказва то на административното ръководство?

— Научно-техническото дружество не изостава от задачите на 44-то постановление. Чрез рационализаторите то ни помага в усъвършенстването на съществуващата техника и подобряването на технологията. В тази насока имаме значителни успехи и сме на първо място в окръга и обединението. През първите два месеца на настоящата година вече имаме предложения с общ икономически ефект над 20 000 лева, а това не е малко.

В заключение бих искал да подчертая, че колективът на ДИП „Текстилни влакна“ ще продължи работата по повишаване на рентабилността, като използва и други фактори, които не споменах в настоящия разговор.

Неуморни товарачи

Така най-често се отзовават за товарачите от бригадата на Станьо Станев от ДП „Транспред“ —Силистра. Тази бригада обслужва ДИП „Липа“. Тя се състои от 16 души.

Преди три години броят на хората в бригадата бе значително по-малък. Даже работите й вървяха така, че се говореше и за нейното разтуряне. Но ето че начело на бригадата застана възрастният и опитен работник Станьо Петров Станев и нещата започнаха да се оправят. Хората от този малък колектив бързо бяха сплотени и организирани. Производителността на труда бързо започна да нараства. Средно за всяка от трите години се е увеличавала с 20 процента и сега от всички бригади в агенцията тук производителността е най-висока. През миналата година за постигнати добри количествени и качествени показатели бригадата бе удостоена с високото отличие „Бригада за комунистически труд“. Това зарадва малкия колектив, но не го главозамая. Товарачите заработиха още по-добре за достойното посрещане на 25-годишния юбилей на народната власт. През трудните зимни условия на работа планът за приходите ежемесечно се преизпълнява. За първото тримесечие планът е изпълнен за два месеца и половина. Това е благодарение на ежедневното усърдие на всички членове на бригадата. Средно нормите тук се изпълняват 160 на сто. Особено се отличават в своята работа преносвачите Садък Сейфулов, Мехмед Салиев, Ахмед Мурадов, Ремзи Османов и др.

За постоянното преизпълнение на трудовите норми изигра положителна роля не само добрата организация, но и прилагането на многофакторното заплащане. С това се подобри и качеството на услугите. В тази бригада се води борба да няма закъснения и отсъствия от работа, затова и резултатите са добри.

Във всички инициативи бригадирът Станьо Станев е начело. Неговият положителен пример и дисциплина всякога увличат останалите. Те се вслушват в неговите съвети, допитват се.

И бригадата по своето изпълнение на плана и качеството на извършваните услуги е на първо място не само в агенцията, но и в цялото предприятие. В отговор на Възванието към българския народ колективът от тази примерна бригада прие обещание в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България да изпълни деветмесечния си план с един месец по-рано.

Атанас ВИТАНОВ

В отговор на призива

Колективът на ТПК „Метал“ — Силистра години наред се е отличавал с преизпълнение на плановите си показатели. Преди повече от година част от цеховете бяха настанени в нови помещения. През текущата година, наред с изпълнението на ежедневните задачи, останалите цехове също ще се местят. Въпреки неудобствата през време на преместванията, работата тук така се организира, че производствената програма не изостава, а напротив, се преизпълнява.

Преди няколко дни работниците и инженерно-техническият персонал от ТПК „Метал“, в отклик на 25-те столични предприятия, приеха обещание в чест на юбилея на народната власт и 1 800-годишнината от провъзгласяването на гр. Силистра за самоуправляващ се град да преизпълнят годишния план по всички показатели.

В приетото обещание са залегнали важни пунктове — за преизпълнение на промишлената продукция, на предвидената по плана производителност на труда, пестенето и др. Само от реализирани на рационализаторски предложения в кооперацията трябва да се получат над 5 000 лева икономически ефект.

За постигане изпълнението на поетото обещание колективът ще осъществи редица мероприятия—организиране на съревнованието между отделните работници, бригади и цехове; разгръщане широко борбата за икономия на материали; повишаване качеството на продукцията; повишаване квалификацията на работниците и специалистите; осъществяване в съкратен срок мероприятията, предвидени след комплексните изследвания и критичния анализ и др.

Неделчо ТОДОРОВ

Навесен култиватор за лозови вкоренилища КЛВ-2

В Плевенския институт по лозарство бе създаден прототип на култиватор за лозови вкоренилища. Той бе изпитан в МИС—Пловдив и одобрен от Научно-техническия съвет при Министерството на земеделието и хранителната промишленост за внедряване в нашето селско стопанство. Интересът към него показва ефекта от работата му.

С култиватор КЛВ—2 се извършват летните почвообработки и торенето на лозовите вкоренилища, отглеждани във форма на тирове с височина 30—40 см и ширина на основата 70-80 см при междуредия 120 см. Машината се навесва към навесната система на колесни трактори от клас 0,9 до 4,4 тона. Култиваторът, агрегатиран към трактор „Беларус“, МТЗ—5ЛС, с помощта на сменни работни органи може да извършва следните работи във вкоренилище то: култивиране на междуредията на дълбочина до 12 см, внасяне на минерални торове на дълбочина 8-10 см, разрохкване на междуредията на дълбочина до 12 см, отнасяне на гировете и частично разрохкване на тировете.

Комплектуването на работните органи може да става в различни варианти, в зависимост от агротехниката. Разположението на работните органи при основните варианти е: разрохкване с торовнасяне в две бразди, разрохкване на междуредията с отъняване на тировете, култивиране на междуредията с разрохкване на тировете.

Машината се обслужва напълно от тракториста при работна скорост 6—7 километра в час и едновременно обработва две междуредия.

През настоящата година ДСО „Ремонт и поддържане на селскостопанската техника“ започва редовното производство на култиватора.

Иван ЗАГРАЛОВ

Шумът в нашия бит и вредата от него

В наше време с всеки изминал ден източниците на шум стават все по-многобройни, а той— все по-интензивен. Не случайно започна да се говори за „епидемия на шума“.

Шумът е навсякъде около нас — и на работното място, и на улицата. Той прониква вече и в жилището, което трябва да бъде огнище на спокойствие и където става възстановяването на труде щите се след работния ден. Затова тишината в жилището е по-важна от останалия комфорт.

Установено е, че жителите на големите градове оглушават много по-рано от обитателите на негъсто населени и нешумни места, а според някои учени шумът в големите градове е причина за съкращаването с няколко години на живота на хората в тях.

Нормалният спокоен живот в нашия дом е възможен само когато шумът не надвишава определено ниво. За пределно допустимия шум в жилищата има изработени от санитарно-хигиенните органи норми. Човек се нуждае от почивка и след физически труд, и след умствена работа. Почивка и възстановяване са възможни само в спокойна обстановка, затова за хората трябва да бъде осигурена тишина не само през нощта, но и през деня. При това голяма част от трудещите се работят на смени, включително на нощни, и им се налага да почиват и спят в най-различни часове на денонощието. А шумът е особено вреден през време на сън.

Всичко това бе причина в последните години сериозен на производствения шум все по-голямо внимание да се обръща и на т. нар. битов и комунален шум. Многобройни са източниците на битовия шум — на първо място това са транспортните средства, трамваи, автобуси, коли и особено мотоциклети и камиони, а за жи вущите край гари и железопътни линии и ж. п. транспортът. Напоследък към тези източници се добавят и летящите над населените места самолети. За навлизането на шума в нашия бит не без значение е и развиващата се индустрия. Не на последно място то идва и незадоволителната звукоизолация при проектирането и строежа на редица сгради. Голяма роля играе и съжителството в една и съща сграда на жилищни помещения и разни работилници и други подобни, които със своите преси, машини, хладилни агрегати и други най-разнообразни източници създават шум, който прониква в домовете на съседите. Особено важен фактор за битовия шум е и недобросъвестното поведение на някои граждани, които с чукане, тряскане на врати, силно говорене, шумно използуване на радиоприемници и други звукопроизвеждащи уреди пречат и вредят на останалите. Още у децата трябва да се изработят социално полезни навици в детските години, да се научат да се държат тихо.

За влиянието на шума играят роля множество фактори: интензитетът, спектърът (честотите на съставляващите го тонове), времетраенето и др., а също и индивидуалната чувствителност на отделните хора. Играе роля и личното отношение към шума — известно е, че майката понася много добре плача на своето бебе, а за съседите този плач е нетърпим; музиката в ресторанта е приятна или поне не неприятна за оркестрантите и за гостите, но за живеещите в съседство граждани тя е само шум, който им пречи да почиват. Не само шумове с голям интензитет са вредни. Вредно въздействие върху организма оказва и шум с малък интензитет, независимо от това, че често той бива оценен като недразнещ от хората, изложени на влиянието му, и остава, така да се каже, нерегистриран.

Шумът може да доведе до редица промени в организма. Освен известното вече отслабване на слуха у хора, изложени на особено интензивен шум, трябва да отбележим и някои промени във функционалното състояние, които ако продължат за по-дълъг период от време, могат да доведат и до трайни увреждания. Могат да се променят редица т. н. вегетативни реакции, кръвното налягане и пулсовата честота могат да се повишат, мускулната сила да намалее. Могат да се появят и чувство на тежест в областта на главата, сънливост, виене на свят, лесна уморяемост, редица смущения в съня — трудно заспиване, неспокоен сън, раздразнителност или апатия, редица оплаквания от страна на сърцето, стомаха и червата и др. Мнозина изследователи поддържат, че може да се стигне до една шумова невроза, невротични оплаквания, които са съществували предварително, се задълбочават. Сред хората, които са изложени на шумово въздействие, са по-чести редица заболявания, като повишено кръвно налягане, гастрити, колити и др. Може да се нарушат и редица обменни процеси (основна обмяна и др.) и да се променят редица биохимични реакции. Работоспособността обикновено намалява, паметта се влошава, вниманието отслабва, а това води до понижаване качеството и производителността на труда. Шумът е особено опасен за неукрепналия детски организъм, за бременните и майките-кърмачки.

Достатъчно дълго време се е смятало, че шумът е едва ли не закономерно и нормално явление, че не може да се направи нищо срещу него и че трябва да се приеме като неизбежен спътник на съвременната цивилизация. С такова схващане не съвременното общество не е съгласно, то му е обявило война. От нас самите зависи в голяма степен шумът около нас, този опасен и вреден фактор, да бъде ограничен и дори напълно елиминиран.

Я. МОСКОВ

Бригада „Лиляна Димитрова“, работеща в универсалния магазин в Дулово, изпълнява редовно плановете си, културно обслужва купувачите. Сега продавачките Гена Желязкова, Йорданка Христова, Василка Чернева, Анка Василева, Славка Стоянова и касиерката Пенка Димова, отзовавайки се на Възванието на ЦК на БКП, се включиха в юбилейното съревнование за завоюване на „Паспорта на победата“ и юбилейната значка.

За повече трайни насаждения

В перспективния си план кооперативното стопанство в гр. Тутракан предвижда рязко да увеличи трайните насаждения. За няколко години трябва да се създадат нови овощни градини и лозови насаждения с цел да се засадят към 5 000 декара.

Изпълнението на тази перспектива е възможно, ако част от посадъчния материал се произведе в стопанството. Поради това неотдавна се проведе едноседмичен практически курс за облагородяване на лозов материал. В него взеха участие млади кооператори от двете лозарски бригади. Практическите занимания бяха ръководени от бригадирите Зора Костова и Атанас Денев.

Тези дни ще започне работата по облагородяване на лозовия материал. В него ще вземат участие над 60 кооператори.

Облагородяването ще се извърши с калеми от сортовете „Тамянка“ и „Ризлинг“. Общо ще бъдат подготвени над 300 000 резници. След облагородяването материалът ще бъде нареден в специални сандъци за стратифициране, а след известно време ще бъде изнесен на полето и засаден във вкоренилища.

Бригадирите, звеноводите и кооператорите от лозарските бригади отдават голямо значение на поставената от управителния съвет задача във връзка с качественото облагородяване на лозовия материал и се стремят в чест на юбилейната годишнина да постигнат значителни успехи.

Живко ТРУШЕВ

Величка Тунева е повече от четири години сервитьорка в ресторант „Москва“—гр. Тутракан. Учтива и винаги усмихната, тя е спечелила уважение сред постоянните клиенти на ресторанта. СНИМКА: Али РИЗОВ

ОТ СТРОИТЕЛНИТЕ СКЕЛИ

С ВСЕКИ изминал ден, месец, година в града ни израстват нови къщи, многоетажни блокове и предприятия. Картината на строителния подем за всеки силистренец става част от ежедневието и може би затова по-рядко обръщаме поглед към високите строителни скели. Поглед към онези, които от желязото и бетона, от тухлите и варта строят онова, което след това наричаме родна къща, роден завод.

В наше време професията на строителя получи не само ново съдържание, но и всенародно признание. За тях пишат стихове поетите, създават песни композиторите, обобщават герои писателите.

Да си строител, разбира се, не е лесно. Да гледаш земята от орлов поглед, да отстояваш на ветрове, студ и дъжд, да редиш с попукани ръце тухла след тухла и така без да спреш дни, месеци, години...

Романтиката на тези силни хора ме поведе по улиците на града към един от новостроящите се блокове, наречени с името „Дунав—1“. По пътя, шибан от студения мартенски вятър, съвсем не мислех за хората и техните дела, защото се стараех да си обясня противоречията на природата, понеже бе първият ден на пролетта.

Отдалеч строителната площадка изглеждаше мъртва— безлюдна. Около начената стени на осмия етаж зидарите ги нямаше. Извисили се над всичко, почиваха и двата хаспела. Студът и вятърът като че ли бяха прогонили всички.

Когато се приближих, привидната отдалеч тишина се оказа не съвсем такава. Заставени от лошото време, строителите се бяха спуснали по етажите и с присъщата им упоритост продължаваха да закрепват врати и прозорци. Свистенето на вятъра заглушаваше ударите на теслите, караше хората да се държат здраво по отворите балкони.

Единствен около сградата се въртеше среден на ръст мъж, облечен във ватенка, на хлупил ушанката. Постоянно вдигнатият му поглед нагоре отначало ме накара да помисля, че я разглежда. Без да обръща внимание на моето присъствие, той се спря и внимателно се вслуша в долитащия от горните етажи глас.

— Бай Йордане, виж прозореца правилно ли е закрепен.

Непознатият все още за мен човек извади от джоба си закрепена тежест на конец, която строителите наричат отвес, и примигвайки с едното око, издигна конеца вертикал но пред погледа си и след няколко секунди уверено извика:

— Кольо, горната част е от клонена, разкопай малко стената и я притисни здраво.

— Как е при нас—дочу се глас от друг етаж и непознатият отново опна конеца.

— От право по-право—кратко му отговори той и му нареди да го закрепи.

Макар че бях измръзнал, не посмях да се меся в разговора им, изчаках удобен момент. Когато човекът до мен спря да дава своите указания, обърна поглед и ми подаде ръка за поздрав. От него разбрах, че се казва Йордан Йорданов и че в момента като председател на профгрупата в бригадата замества бригадира Атанас Аджемов, който е на екскурзия в Съветския съюз.

Заедно с бай Йордан тръгнахме по стълбището към хората по етажите. От зиналите отвори за врати духаше пронизващ студен вятър. Един от първите строители, който срещнахме, бе Никола Савчев. Докато бай Йордан му даваше напътствия как да сложи прозореца на балкона, усмихнатият Никола протри замръзналите си ръце и се залови за работа. Почти на всеки етаж имаше строители, но при Киро Киров не се спряхме за малко. Докато гледах как този възрастен човек с мазолестите си ръце здраво държи сковането от студа дърво, бай Йордан побърза да ми съобщи, че бай Киро е един от най-старите строители и че много са онези, които той е научил на този занаят. На ласкавите думи бай Киро отговори с усмивка и поясни, че от 1928 година посреща и изпраща дения по строителните скели.

При Янко Аджемов спряхме също за малко, защото опитното око на бай Йордан бе забелязало, че вратата е криво поставена и веднага изправи грешката. — Янко е също един от старите строители, основател е на Строителната организация в града. Думата стар ми прозвуча някакси неподходяща за Янко, защото той изглеждаше твърде млад. От него самият разбрах, че е още на 45 години, но половината от тях е посветил на строителството, а желанието му е да работи до пенсия. Повече от 26 години на зидарлъка е посветил и Трифон Трифонов, а онези, които той е учил да строят, сега са много—един от тях е и бай Йордан.

Когато завърши срещата ни с хората из блока, заместник-бригадирът ми посочи построената наблизо стая за строителите и ме помоли да го почакам там, докато отвесира една от новопоставените врати на балкон.

Разговорът ни в стаичката не продължи дълго. Докато бай Йордан задоволяваше с отговорите си моето любопитство, бързаше за сложи на печката дърва, защото скоро строителите щяха да слязат, за да се постоплят.

— Новия обект започнахме през месец август на миналата година и само за 7 месеца стигнахме до седмия етаж — поясни той.—Такъв темп на строителство нашата бригада досега не познава. Ако не беше ни попречил последният студ, през тези дни щяхме да завършим и последния етаж. За експлоатация блока трябва да предадем до края на годината, но ние сме решили това да стане по-рано най-малко с два месеца.

Повече от три години 16-те строители от тази бригада са заедно. Те завършиха блоковете „Детелина—1 и 2“, издигнаха блок „Космос—1“, а сега завършват блок „Дунав—1“. Трудно е да се посочи кой от тези работници е най-добрият. Уважението към Георги Георгиев, Киро Лефтеров и Трифон Димитров може да се отнесе към всеки от тях.

Иван НИКОЛОВ

Комсомолски устрем

СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА | БРОЙ 3 | 27 МАРТ 1969 ГОДИНА

На свое събрание, което се проведе в една от залите на Окръжния комитет на Партията, комунистите от село Каменци поеха обещание в чест на 25-годишнината на социалистическата революция и приеха в своите редици седем младежи—комсомолци. Слави Георгиев, среден техник в ремонтната работилница на кооперативното стопанство в с. Средище, бе един от тях. Преди да получи партийния билет, на младия комунист бе връчено партийно поръчение.

СНИМКА: Добри ЙОРДАНОВ

КАТО ПРЪСТИТЕ НА ДВЕТЕ РЪЦЕ

Те вече започнаха. Комсомолците сърдечно и откровено разговарят, правят преценка за работата на своите другари, за деловите и политически качества на всеки от тях. Те са и най-важният момент, преди 1 април, когато ще започне подмяната на комсомолските книжки на най-добрите, на най-достойни те.

СЪБРАНИЕТО дойде. Такова, каквото не го очакваха. Всеки трябваше да разкаже как познава своя другар, как чувствува другарското рамо. А те! Те са толкова — десет... колкото пръстите на двете ръце. Всичките са заедно. Работят в ГНС — Тутракан. Всеки ден се срещат. Шепа момичета и едно момче. Десет комсомолци — възпитани, трудолюбиви и всеки по своему разнороден.

Не се смущаваха и от партийния секретар Димитър Димитров. Макар че отрано зае място то си и искаше отблизо да се запознае с работата на комсомолците, да вземе участие при персоналната преценка на всеки. Те са ходили при него по различни поводи, за съвети, за другарска помощ. А Христина Джумалиева — секретарката на комсомолското дружество, го покани да дойде при тях, да вземе отношение по техните проблеми.

Христина отрано се бе подготвила за това събрание. Сама разбираше, че от големи доклади и речи няма нужда. Нали постоянно са заедно. Години наред работят в Съвета, познават се и всеки трябва да говори, да каже какво мисли.

Евгения Бонева взе първа думата: С Гицка Панева са близки, дори са приятелки. Гицка съвестно изпълнява своите служебни задачи, работи добре като заместник-секретар на комсомолското дружество, но Евгения е останала с убеждението, че Гицка пренебрегва понякога думите на своите другари и това дава възможност те да мислят за нея различни неща. „Колкото и да е приветлива нейната усмивка — каза Евгения, — човек трябва да съблюдава и уважава самочувствието на другите, да се вслушва в мислите им по различни въпроси, както в работата на комсомолското дружество, така и в обикновените делници".

— Възхищавам се от Евгения — започна Радинка Борисова,— всички знаем, че Евгения Бонева е майка, семейна е и дъщеричка си има, а тя винаги намира време за всичко: за семейството, за себе си, за дружеството. Познавам я добре. Както съвестно се отнася към служебните си задължения, така и към работата, която ѝ възлага комсомолското ръководство.

Други подхвърлиха, че за Евгения има да се говори. Нали всеки ден тя е сред работниците, не се завръща от обектите, защото наистина да отговаряш за озеленяването на един град, това не е шега и не е толкова лека работа.

Гинка Колева е машинописка в Съвета. Тя е помагала винаги за написването на различни планове, информации, помагала е на ДК. Когато се изказаха за нея, тя сподели колко много е доволна, че всички комсомолки са се събрали в дома ѝ на гости, ходили са на погача за нейната дъщеря.

— Заедно с Радинка — каза Христина — те направиха украсата за градската конференция, за други празници, намираха време и с чувство на отговорност се отнасяха към комсомолските поръчения.

Мария Проданова е нова в колектива. Но тя не се е почувствувала чужда, защото има традиции в дружеството новопостъпилите да се въвеждат в колектива, да ги запознават с работата, и още от първия ден да се чувствуват като свои, като близки и да си помагат. Мария е финансов агент. Отначало отсъствувала от събрания. Направили ѝ забележка. После ѝ възложили да осигури присъствието на всички комсомолци за провеждането на просветно събрание. И Мария разбрала, че човек не бива да се отделя от колектива. Изпълнила своето поръчение. Започнало да се говори.

Когато стана дума за Продан Проданов, чудеха се какво да разкажат. Кажи-речи той е най-голям от всички, пък е един от мъжкото съсловие. Бяха внимателни и прецизни в думите си, които споделиха за него. Знаеха че Продан осигурява не само билети за кино, ходи с тях на разходка, но е много добър като човек, като комсомолец. Въпреки че не е от Тутракан, те спомагат той да се чувствува като при свои, сред приятели, при другари.

Може би изказването на партийния секретар Димитър Димитров дойде като потвърждение на разговора в комсомолското дружество — къде е мястото на всеки в младежкия колектив. Той сподели, че не е нужно да се води само организиран политически живот — кръжоци, семинари и беседи, но трябват и по вече излети, увеселения, развлечения, по-богат културен отдих. Прояви изисквания и към комсомолския секретар Христина Джумалиева, че все още проявява известен либерализъм към комсомолците от дружеството и че е нужна по-голяма взискателност.

Само десет. Те са като пръстите на двете ръце. Колкото са различни, толкова и близки, защото и десетте правят сплотен и бояк този малък колектив. Десет комсомолки и един младеж, които с делата си показаха, че ще бъдат първите, които ще получат новите комсомолски книжки.

Стоян МИХОВ

В Комсомола — подмяна на съюзните документи

Най-добрите млади майстори в града — кои са те?

През последните години окръжната комсомолска организация натрупа значителен опит в използуването на различни форми за повишаване квалификацията на младите работници. Особено стимулиращо значение придобиха конкурсите-състезания по професии. През 1968 година само в Силистренската градска комсомолска организация се проведоха 24 конкурса по стругарство, шлосерство, зидарство, шивачество и други професии, на които се явиха около 700 участника. Конкурсите се посрещат с голям интерес и до принасят за повишаване техническото и професионално майсторство на младите производственици.

В чест на юбилея на свободата и 1 300-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, наскоро в ЗММ — Силистра се състоя състезание за излъчване на най-добрия млад майстор в професията от града. 25 млади стругари и фрезисти от промишлените предприятия застанаха край машините и зачакаха сигнала за започване. Вълнуваха се не само те—наблюдаваха ги много гости, техни другари и колеги. Състезателите бяха разделени на групи съобразно разряда им, на всички се раздаха чертежи на детайлите, които ще изработват.

Постигнаха се много добри резултати. За най-кратко време и с отлично качество завършиха детайлите стругарите Георги Ангелов от „Оргтехника" и Марин Недев от ЗММ, а от фрезистите— Симеон Симеонов и Васил Лалев от ЗММ. Журито, съставено от инженери, обяви следното отборно класиране: на първо място — ЗММ, на второ—„Стомана", на трето—„Оргтехника".

Излъчените на състезанието най-добри млади майстора в професията ще се явят на окръжното състезание, което ще се проведе през месец май, а през октомври ще посетят Втората национална конференция и изложба за техническо творчество и майсторство в Пловдив.

В. СТОЯНОВ

Пред бригадирското лято

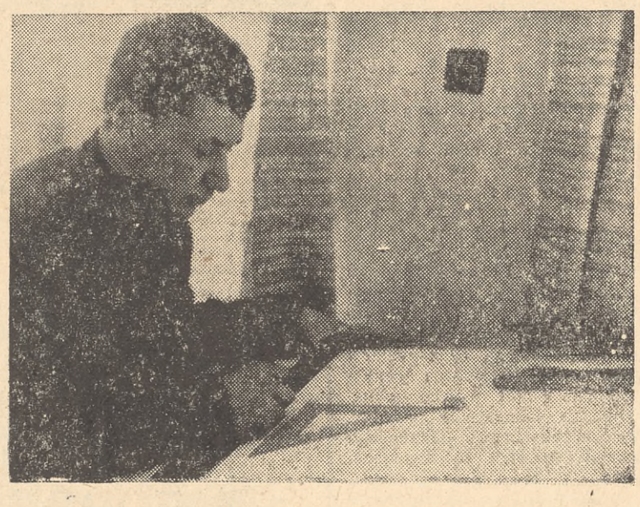
Хиляди младежи тръгнаха през 1946 година под флаговете на бригадирското движение. С доброволния си труд те записаха първите страници в летописа на новото строително време — Хаинбоаз, Перник — Волуяк, Димитровград... Техният пример не остана изолиран — бригадирското движение стана една от най-достойните традиции в живота на младежката организация. Всяка година нови хиляди младежи влагат своя труд в промишлеността и селското стопанство.

Всяка година запяват „Елате хиляди младежи" и комсомолците от нашия окръг. През 1968 година в национални бригади работиха 250 средношколци и служители, в окръжните и местни бригади — над 950. Преработиха се много тонове зеленчуци и плодове, осигури се фураж за добитъка, при все че годината бе сушава. Освен пул са на съревнованието, на младежките бригадирски обекти може да се почувствува и красотата на комсомолската дружба, ритъмът на песента, напрегнатостта на спортния живот.

И за тази година ОК на Комсомола и Окръжният бригадирски щаб разработиха конкретна програма за участието на средношколците и служителите в бригадирското движение. Основни обекти през юбилейната година ще бъдат „Булгарплод" — Силистра, оперативните стопанства, ще се работи и за благоустроява не на родните села, а сега през пролетта младежите ще залесяват — предстои засаждането на 10-милионният декар нови гори. Много общински организации се заангажирали да засадят определени площи и да отглеждат млади гори като комсомолски дар за юбилейната година.

За масовото участие на младежта в бригадирското движение е необходимо градските, общинските и ученическите комитети на Комсомола да разгърнат широка разяснителна работа. Участието на младежите в бригадирското движение трябва да се превърне във въпрос на чест и граждански дълг.

Господин НАЗЛИЕВ, командир на Окръжния бригадирски щаб

При връстниците на свободата

В ОЧАКВАНЕ НА РОЖДЕНИЯ ДЕН

ТЕ НАВЯРНО са много. Обадиха се още в първите предприятия, където „почукаме". Пръснати навсякъде — по предприятия, училища, болници, учреждения — двадесет и пет години растат и възмъжават, окрилени от своята връстничка — Свободата. И интересът към тях в тези дни, когато цял народ се готви за рождения им ден, е съвсем естествен. И както всеки юбиляр, те се вълнуват — малко щастие ли е да си роден в годината на свободата.

— Изпитвам една особена гордост — споделя Марчо Димов от ТПК „Метал".—И заедно с това едно задължение — пред мен самия, пред моите другари и колеги...

В това предприятие Марчо (снимката долу) постъпва през 1961 година. Електротехник не е най-леснатата професия, но синият пламък и миризмата на разтопения под електрода метал най-силно привличат седемнадесетгодишния юноша. Работи в различни бригади, при различни хора, и навсякъде научава нещо. От казармата се завръща с „Паспорта на воинската слава" и значка на отличник-боец. Поглъща го отново трудовата надпревара и умението му с всеки изминат ден расте. Сега той има най-високата степен, която се дава по специалността му. Член е на младежката бригада за комунистически труд и на заводския комитет на Комсомола. Секретарят на заводския комитет казва за него, че е гръбнакът на комсомолската работа. Сигурно е вярно—съвсем наскоро Окръжният комитет на Комсомола му връчи похвален лист и значка „Двадесет и пет години народна власт".

Господин Добрев (снимката горе) съветвахме над чертежите в една стая на ТПК „Девети септември". Конструкторът е. Малко неочаквано постъпва в Промишленото училище по дървообработване, но там разбира колко красиви неща могат да се направят от дървото. Старите майстори от ДИП „Липа", където го изпращат на стаж, окончателно определят бъдещия му професионален път. В размислите преди да се уволни от казармата обаче стига до извода, че промишленото училище не е достатъчно, за да овладее всички тайни на професията. Решава да завърши техникум, но не го приемат. Кандидатствува втори, трети път...

В комсомолската организация Господин Добрев работи като секретар на дружеството. Много инициативи се раждат в дните пред празника. Най-ентусиазирано ги посрещат те — двадесет и петгодишните.

Е. ЕНЧЕВ

Наградата

Един хубав повод събра преди няколко дни работниците от Завода за метало режещи машини в Силистра. На проведеното събрание секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Димитър Костадинов връчи на комсомолската организация в завода преходното червено знаме на Окръжния комитет. Това бе награда за високите успехи, постигнати от младите производственици в съревнованието в чест на юбилейната 25-годишнина. Високия приз получи бригада „Христо Смирненски", водена от Михаил Георгиев. Наградени бяха и Петър Обретенов, конструктор и председател на съвета на младите специалисти, и шлайфистът Иван Добрев. Похвални думи се казаха и за Марин Колев, и Симеон Йорданов, които в проведения градски конкурс за най-добри млади майстори—стругари и фрезисти, за еха първи места.

Получавайки вимпела и знамето, бригадирът Михаил Георгиев от името на своята бригада обяви съревнование на всички други бригади от завода и сродните предприятия в града.

Д. ЙОРДАНОВ

Комсомолци и комсомолки, младежи и девойки!

КЪМ ВАС СЕ ОБРЪЩАМЕ И ВИ ЗОВЕМ ДА ВЪРВИТЕ ВСЕ ТАКА В ЧЕЛНИТЕ КОЛОНИ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СТРОИТЕЛСТВО, ДА БЪДЕТЕ ВЕЧНО ЖИВИЯТ ОГЪН В АРМИЯТА НА СТРОИТЕЛИТЕ НА НОВИЯ ЖИВОТ. ОЧИТЕ НА МАЙКА БЪЛГАРИЯ СА ОБЪРНАТИ КЪМ ВАС. ОБИЧАЙТЕ Я, КАКТО СА Я ОБИЧАЛИ НЕЙНИТЕ НАЙ-СВИДНИ ЧЕДА, ЗАЩОТО ВИЕ СТЕ ДНЕШНАТА И УТРЕШНАТА РАДОСТ И НАДЕЖДА НА РОДИНАТА!

Из Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция

СЪРДЕЧНА СРЕЩА

По покана на общинския комитет на Комсомола, скупи гости на пионерите и младежите от Попинската община бяха виетнамските студенти Хуан Зунг и Нгуен Ван, които следват във ВИМЕСС — Русе.

Срещата бе предшествувана от голяма подготовка на пионерската и комсомолската организация. Пионерите се запознаха с живота на виетнамските си връстници, с традициите и символите на тяхната пионерска организация. С голям интерес те изучиха живота и подвизите на виетнамските деца-герои. Младежите се запознаха с природните богатства, бита, традициите, културното наследство и героичната история на виетнамския народ. Уредени бяха кътове и витрини на дружбата. По местната радиоуредба се излъчиха предавания, посветени на Виетнам.

През лятото младежите взеха участие във фонда в помощ на Виетнам и участвуваха в протестните митинги против американската агресия във Виетнам. Сега им предстоеше среща с виетнамски студенти и радостта им обхвана и кооператорите.

Пионерите от общината първи се срещнаха с виетнамските гости. Срещата премина много радушно. Хуан Зунг говори за пионерската организация във Виетнам, за героизма на виетнамските деца и целия народ през последните години. Пионерите отправиха към него много въпроси за живота и учебния процес в тази героична страна, за интересите и наклонностите на виетнамските деца, а след това изнесоха литературно-музикална програма.

След срещата с пионерите виетнамските студенти посетиха фермите и ремонтната работилница на кооперативното стопанство, новата търговска сграда и селото и други обекти, където се запознаха с труда на кооператорите и разговаряха за предстоящата им дейност в чест на юбилейния празник. Навсякъде те бяха посрещани с радост от кооператорите.

Привечер гостите се срещнаха с младежите от общината. На приветствието на младежите и кооператорите отговори Нгуен Ван. На присъствуващите той разказа за героизма и патриотичните дела на виетнамския народ, за неговата решимост да се бори до крайна победа. На попинските младежи Нгуен Ван изказа сърдечна благодарност за подкрепата и помощта, която оказват на борбата на неговия народ. Отправиха се много въпроси във връзка с войната във Виетнам, с бита и културното наследство, а също така и със социалистическото строителство там. След това бе гласувана телеграма до посолството на ДР Виетнам в София, в която попинските младежи изразяват привързаността си към героичния народ и готовността да му помогнат.

Богата литературно-музикална програма изнесоха самодейни колективи от общината.

За селото тази среща бе голям празник.

Мила РАВАЛИЕВА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 37 (1506) | Събота, 29 март 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Рецитал по творби на Чудомир

На 27 март в Силистра гостува заслужилата артистка Мара Пенкова. Тя поднесе на публика та рецитал по творби на незабравимия Чудомир.

С много обич и нежност изпълни сърцата на слушателите мила та и трогателна атмосфера на разказите „Под шарената черга“ и „Жътва“, дълбокият народен хумор в „Хаджи Дичо на път“, искреният смях на „Навици“, „Гъските“, „Кумата Берта“, „Аламинут“.

С голямо майсторство и непос редственост Мара Пенкова създаде онази атмосфера, с която зрителят ще живее дълго след последните й думи.

Енчо ЖЕЧЕВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Посещението на Николай Подгорни в Алжир

Алжир, 28 март (кор. на БТА) — Официалното посещение на председателя на Президиума на Върховния съвет на СССР Н. В. Подгорни в Алжирската републи ка и започналите вчера съветско-алжирски преговори са основната тема на печата, радиото и телевизията и се намират в центъ ра на вниманието на широката общественост в страната.

Централните столични ежеднев ници „Ел Муджахид“ и „Аш Шааб“ изтъкват, че разговорите между Н. В. Подгорни и Х. Бумедиен протичат в атмосфера на искрено разбирателство, дружба и сътрудничество, „отразяващи съществуващите отношения меж ду СССР и Алжир“.

Под големи заглавия на цяла страница вестниците отпечатват речите, произнесени от Н. В. Подгорни и Х. Бумедиен на състоялата се вчера официална вече ря в чест на съветските гости.

Пролетната сеитба започна

Въпреки желанието на кооператори и специалисти тази година сеитбата на ранните пролетни култури се забави. Причина за това беше лошото мартенско време, което не позволяваше редосеялките да навлязат в браздите.

Преди няколко дни обаче, когато слънцето затопли черноземa, специалистите от Държавното земеделско стопанство в с. Окорш решиха, че повече не бива да се чака. Първи започнаха сеитбата на граха в бригадата на Дико Лалев. За два дни механизаторът Исуф Мехмедов зася повече от 200 дка фуражен грах.

Въпреки че поради последния дъжд работата беше временно преустановена, при първия удобен момент сеялките ще засеят и запланираните 200 дка с овес.

По мнението на ръководството на стопанството, цялостната сеитба на ранните пролетни култури не ще продължи повече от десет дена.

Р. МИХАЙЛОВ

★ Достойни дела пред юбилея

С преизпълнен план

НА 27 МАРТ трудовият колектив на ДСП „Родопа“ — Месокомбинат — Силистра изпълни тримесечния план за промишлената продукция 105 на сто и за изкупуване то 100 на сто.

Рапортувайки за своя успех, колективът обещава в чест на 25-годишния юбилей ще изпълни деветмесечния си план до края на месец август т. г.

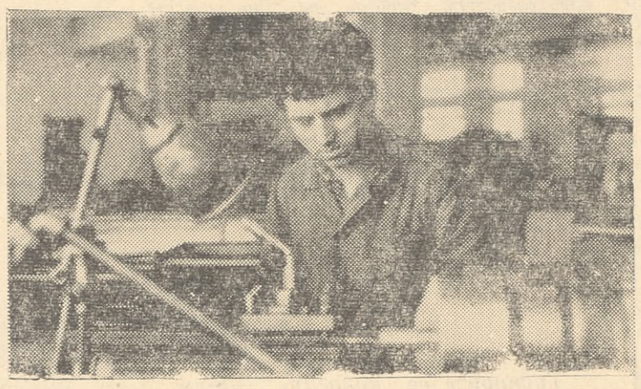
* * *

Изтичат последните дни от първото тримесечие на юбилей ната година, дни от последния месец на суровата зима. За много от предприятията в окръга ни дългата зима повлия на изпълнението на задачите, някои даже изненада. Но изненадват се неподготвените, недостатъчно запасилите се с то пливо, резервни суровини, с недобре организирано снабдяване и т. н. За онези, които всичко са предвидили, разчели, осигурили, зимата им се стори като всяка друга зима. И то ва е напълно естествено.

С постоянство и упоритост работиха хората от ТПК „До бруджанка“. За тях първото тримесечие е вече приключено. Ръководството на кооперацията на 26 март със задоволство отчете, че планът за тримесечието по обем е изпълнен 106 на сто. Произведена е надпланова продукция за над 25 000 лева.

Преизпълнението на месечните и тримесечни планове за то зи колектив са станали добра традиция, която се поддържа с ентусиазъм от всички работници. Особено осезаемо е съревнованието през настоящата година, когато то се разгаря между отделните бригади. Поети са обещания в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България от всяка бригада, от всеки член на трудолюбивия колектив.

М. ТРИФОНОВ

Комсомолецът Тодор Желев е един от най-добрите стругари в ЗММ — Силистра. Той ежедневно изпълнява трудовите си норми 180 на сто при добро качество на продукцията.

Първите машини за Румъния

Пред младия колектив на завода за селскостопански ма шини в гр. Дулово в начало то на годината бе поставена отговорна задача. Тук трябва да се произведат 1 080 сеносъбирачки — С16, предназначени за износ в Румъния. Новият модел машини са прика чни към „Болгар“ 112.

Въпреки трудностите, завод ът преустрои цялата органи зация на производството си. Недостатъчният брой на спе циалистите затормози работа та, но въпреки всичко задруж ният колектив постигна пър вите успехи. Наскоро бе ек спедирана първата пратка за съседна Румъния.

Койчо ЖЕЧЕВ

Държат на дадената дума

Не веднаж колективът на промкомбинат „Текстил“ — Силистра е заставал в първи те редици в съревнованието между предприятията в Сили стрески окръг. Няколко пъ ти той е бил национален пър венец, а през миналата годи на получи златен медал за представените експонати на Пловдивския мострн панаир. Тези си успехи той дължи на здравата трудова дисциплина, добрата организация на производството, труда и управле нието и на амбицията за още по-добри резултати.

И сега, още през първите дни на годината, работниците от промкомбината поведоха упорита борба за спечелване на първото място в социалис тическото съревнование. Те си поставиха задача в чест на юбилейната годишнина на Деветосептемврийската революция да дадат надпланова продукция и да повишат рентабилността на производството. Задачата им през първото тримесечие бе да осигурят на народното стопанство продукция за 836 000 лева. На 25 март, отговаряйки на призива на 25-те столични предприятия, колективът рапортува, че е изпълнил предсрочно тримесечното задължение. Произведената продукция за 836 000 лева е с високо качество и е предадена на търговските организации.

Постигнатият успех предста влява добра основа за по-нататъшното разгръщане на социалистическото съревнование, затова текстилци дадоха допълнително обещание, че до края на месец март ще произведат надпланова продукция за 48 000 лева, т. е. с 8 000 лева повече от поетото в началото на годината обещание.

(СТ)

Награди за първенците

Наскоро в ДЗС „Янко Забунов“ се състоя традиционната конференция на първенците. Бяха отчетени най-добрите резултати от дейността на стопанството за 1968 година.

В обстоен доклад Тодор Радев — директор на ДЗС „Янко Забунов“, направи анализ на работата на всички полевъдни и животновъдни бригади. Въпреки крайно неблагоприятните за района условия, третата бригада за комплексна механизация, ръководена от Коста Петров, получи значителни добиви от пшеницата, слънчогледа и царевицата. С това тя се нареди на първо място и получи 150 лева награда.

Много по-големи са постиженията на животновъдите. Всички бригади изпълниха плановете си. Общо от животновъдството се получи продукция за 450 000 лв. повече. Най-големи са успехите на свиневъдните. Те преизпълниха плана за общата продукция с 340 000 лева. Повече от 20 работници от свиневъдните ферми бяха наградени с парични и предметни награди.

Много работници от овцевъдството, говедовъдството и птицевъдството станаха отново първенци в социалистическото съревнование.

Колективът на ДЗС „Янко Забунов“ прие обещание за преизпълнение на плановете през юбилейната година, за достойна среща на големия празник.

Кирил ТАСЕВ

Нови израелски провокации в долината на река Йордан

ЛОНДОН, 28 март (БТА) — Осведомителните агенции съобщават от Аман, че вчера в 15,25 часа по Гринвич израелски части обстрелвали с картечници, ми нохвъргачки и артилерия йордан ски войски в областта на Изток от галилейското езеро. Йорданската страна отговорила на огъня. Престрелката продължила 45 ми нути.

Почти час и половина по-късно — в 17.00 часа по Гринвич — израелските войски открили огън срещу йордански части и в северната част на долината на река Йордан. В продължение на 25 минути те обстрелвали йорданските части с картечници и минохвъргачки.

Не се съобщава за жертви от йорданска страна.

Увеличаване на криминалните престъпления с 11 на сто

БОН, 28 март (кор. на БТА) — През миналата година във Франкфурт на Майн, град със 700 000 души население, са били зарегистрирани повече от 54 000 криминални престъпления, т. е. с 11 на сто повече, отколкото през 1967 г. В около 54 на сто от те- ии случаи полицията не е разкри ла авторите на престъпленията.

Интересна е статистиката на криминалните престъпления: по- вече от 36 000 кражби, повече от 00 кражби чрез взлом и 25 убий ства и опити за отнемане на чо ешки живот.

Ново земетресение в Турция

АНКАРА, 28 март (БТА) — Радио Анкара съобщава, че тази сутрин в 4 часа, станало силно земетресение в Западен Анадол и според първите съобщения, получени в Министерството на вътрешните работи, епицентърът на земетресението бил в Ала шехир, на стотина километра от Измир, в окръга Маниса. В града са били разрушени много къ щи и джамии. От развалините би ли извадени 6 трупа. Има много ранени. Според радио Анкара, въз мо кно е броят на жертвите да е го-голям, защото още нямало ни каква връзка с много села в рай она, където е станало земе- тре ение то.

Обаянието на един концерт

Сал нът на театъра в Силистра от на отново притегателен център за музикалната обществе ност. На 26 т. м. вечерта тя бе приятно изненадана от камерния ко нцерт, изпълнен от препода ватели те в Детската музикална шко ла. Присъствуващите има ха възможност да се насладят на безсмъртната музика на Бето вен, Хайдн, Бородин, Григ, Голе минов и други композитори.

Като че ли най-силни бяха ръ копляскванията за Триосоната на Паул Б тнер, изпълнена от Стефка Кос ачева — цигулка, Дочка Райчинова—виола и Роза Мицова — в олончело, а също и след изпълне ието на Концерто гроссо № 12 на Хендел. Освен споменатите по-горе изпълнители, тук участвуваха още Грета Цветкова—цигулка, Тома Данчев—виола и Арам Берберян—пиано. С това музикално произведение бе сложен финалът на един хубав концерт, който показа големите възможности на младите препода ватели от силистренската музикална школа.

Всъщност за финал на концерта могат да се считат и свежите цветя, които изпълниха сцената на театъра. С вълнуващи думи те бяха по есени на изпълнителите от името на читалище „Доростол“ и класа по пиано на Лиляна Стринска.

Преподавателите от музикалната школа изпълниха пред гражданството своя пръв камерен концерт. Да се надяваме, че той не ще бъде последен.

Димо ИВАНОВ

Пролетта идва. Време е вече да се погрижим за цветята в Дунавската градина.
Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Да отговорим достойно на повелите на времето

ШИРОК ОТГЛАС В СЪРЦАТА

Като четях речта на др. Тодор Живков пред XVI отчетно-изборна конференция на столичната организация на ДКМС, произнесена на 14 март т. г. спомних си срещата на членове на Политбюро на ЦК на БКП начело с др. Тодор Живков преди няколко години с писатели. Тогава той обърна сериозно внимание на някои рецидиви в областта на поезията. Специално цитира за илюстрация на мислите си стихотворни ребуси с претенция, естествено, за модерно поетично мислене и писане. Не пощади и една поетеса, която, за да оправдае тогава някои свои „стихове“, се беше оплакала, че на творците им липсвала... достатъчна свобода. Та кой ще чете или слуша стихотворни приумици, които поня кога и самите автори не могат да разбират! Във връзка с това една мисъл от речта на др. Живков ми направи неотразимо впечатление. Ще си позволя да я цитирам. „Свещен трепет от неговата (на народа) присъда тряб ва да извика у всеки един творец срещата му с този народ. Защото творчеството е дълг към народа. Защото този народ не можеш да го излъжеш, та ако ще не от девет, а от деветдесет и девет дерета критическа водица да му носиш!“

Като представител на ОТП „Печатни произведения“ бих искал да споделя едно търговско обстоятелство, което ни кара да се въздържаме да поръчваме по-големи количества от стихосбирките, които излизат всяка година у нас, и което е сериозен сигнал не за отрицателно отношение на консуматорите на духовни ценности към поезията, а за нисko идейно-естетическо равнище на немалко стихосбирки. Лично аз имам чувството, че някои поети, вече издали книги, свирят понякога на струни, които друг е нагласил. Можеш ли на такива струни да създадеш образ, да извикаш съчувствие към себе си, разбиране от страна на читатели и слушатели! Така идват на белия свят мъртвородени рожби на алогизма. Такива поети твърде много ми приличат на жонльори, които искат още с първото си появяване на небосклона на изкуството да блеснат като звезди от първи разред. Немалко пишещи от по-младите (това е естествено, при това не само в едно отношение!) коленичат пред олтара на криворазбрания интелектуализъм и искат със „страшните“ си стихотворни гръмове да преобърнат космоса, да ни смаят... Понякога гражданите, които повечко четат стихове, ни обвиняват, че държим по етите на най-долните рафтове на книжарниците, та между многото от тях не можели да забележат имената на онези, които те обичат. Струва ми се, че твърде модерно започнаха да пишат някои поети и затова трудно читателите смилат техните стихове. Осмелявам се да кажа, че народната поезия, въпреки годините си, е много по-модерна: нейните смели алегории и ярки метафори имат своите дълбоки корени в здравото народно мислене.

Вече стана дума веднъж, че рутинираните наши литературни критици много рядко или никак не се обаждат по една или друга проява в областта на литературата, минали са, така да кажем, в запаса и пишат историята на нашата литература или монографични работи, пишат за нейното вчера. Един ярък литературен критик като Пантелей Зарев писа в „Литературен фронт“ една статия за „Софийски разкази“ на Камен Калчев, получи за нея награда и задълго замълча. Излезлите книги и книжлета на млади литературни критици още стоят по рафтовете на книжарниците, още не са спечелили доверието на читателите.

Убеден съм, че въпросите, които повдига др. Т. Живков в речта си, ще намерят широк отглас в сърцата на всички, които творят за народа.

Иван ЖЕКОВ,
ОТП „Печатни произведения“

Хроника на ежедневието

По покана на Градския комитет за изкуство и култура през тази седмица в Силистра пребиваваха сценаристите от киноцентъра Веселин Бранев и Георги Бранев. Повод за тяхното посещение бе изготвянето на специален сценарий, посветен на празнен ствата по случай 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

* * *

Днес в салона на ОНС се провежда окръжна отчетно-изборна конференция на Съюза на учителите.

* * *

Народният театър към Окръжния народен съвет в Силистра започна подготовката на последната си за сезона постановка. Силистренци ще имат възможността да гледат пиесата на Николай Фол „Деспот Добротица“.

* * *

На 28, 29 и 30 март в гр. Тол бухин се провежда зонов конкурс на народните хорове. Силистренски окръг ще бъде представен от битовия женски хор при читалището в с. Айдемир, от певческия състав на ансамбъла за народни песни и танци при ОСПС и ОНС, от ансамбъла за турски народни песни при читалището в с. Боил. В последния ден на конкурса ще участвуват пионерският хор при нар. училище в с. Ситово и средношколският хор при Селскостопанския техникум — Силистра.

* * *

Петнадесет хиляди лева спечели младият работник от ТПК „Метал“ — Силистра Осман Османов Еминов. В единадесетия тираж на спорт „Тото—2“ той улучи с троен фиш 5 плюс 1.

* * *

На 27 т. м. се състоя семинар за членове на другарски съдилища в гр. Силистра, организиран от ОСПС. Присъствуващите слушаха доклад на тема: „Марксистко-ленинското учение за правото. Право и морал. Социалистическо право“.

* * *

От понеделник в кино „Москва“ ще бъде прожектиран полският филм „Графиня Косел“. В кино „Доростол“ ще гледаме филмите: „Капитан Леши“ и „Пока на за разплата“.

* * *

Пролетна вечер организират в неделя Градският комитет на Комсомола и „Културен отдих и украса“ при ГНС.

Забавата ще се състои в младежкия салон.

Вечер на математиката

Пионерската стая на училище „Стефан Караджа“ в Тутракан се оказа тясна да побере многобройните любители на математиката. Редом със самоуверените осмокласници тук седяха и най-малките — учениците от V клас.

Вечерта откри ученичката от VIII „б“ клас Цветанка Караджова. Тя говори за всестранното приложение на математиката в науката и живота.

Венелин Симидчиев и Цветан Хаджиев разказаха за живота и дейността на велики математици: Декарт, Гаус, Ойлер, Лобачевски, Лагранж, Коши и др., след което думата бе дадена на Росица Илиева и Калинка Григорова от V клас. Те поставиха остроумни и забавни задачи, които затрудниха даже и по-големите.

Росица Илиева и Суна Топалова рецитираха стихотворения за Архимед, Лобачевски и други математици.

След това бяха поставени задачи за VI, VII, VIII класове. В решаването им се проявиха Траянка Луканова, Маргарита Мутафова, Симеон Калчев, Дора Асенова и много други, които бяха наградени с книги и инструменти за чертане.

Иван ИВАНОВ,
учител

ПРИ ВРЪСТНИЦИТЕ НА СВОБОДАТА

ЕДИН ОТ МНОГОТО

ТЕЗИ ТРИВИАЛНИ загла вия не особено много привли чат вниманието ни по страни ците на вестниците. Под тях ние разказваме историята на обикновени селски момчета, на дългогодишни работници, на съвсем обикновени хора. И не зная защо, техните дела наистина ни се струват делнични, остарели и позна ти до втръсване. Наистина много е трудно сред своето ежедневие човек да открие онова неповторимо ново, кое то непрестанно ни движи напред, прави ни трудови ге рои и слага на лицата ни оная стеснителна усмивка и мило объркване. пред репор терския бележник.

Влязох в малкия двор на ТПК „Девети септември“ без предубеждения. Не се и съмнявах, че и тук няма да направя някакво особено откри тие, а ще срещна именно са мо оня всеобщ, делничен тру дов подвиг. Любопитният по глед на момчетата в сини дре хи вече обхождаше мебелния цех, търсеше кой днес ще бъ де героят на деня. Високото черноок момче, което ми по сочи комсомолският секретар на предприятието, не се изне нада, че избраха него. Но с известно неудобство и стес нение погледът му обхожда ше другарите, защото всеки от тях би могъл да бъде на негово място. Иван Костов разказва малко за себе си. Говори повече за дейността на комсомолското дружество.

— Обичам я! — споделя малко смутено той. — А иначе просто не зная как се случи това, именно тая професия да избера.

И наистина от големия род на Иван в село Посев той е първият дърводелец. Роден тук през бурната 1944 годи на, след завършване на основ ното си образование постъпва в промишленото училище по дървообработване в Сили стра. Отначало ей тъй, просто занаят да залови, но после... Колко път трябва да измине човек след това после, колко много любов и труд са нужни, за да се превърне занаят в една обичана профе сия. Патриархалното желание на родителите синът да стане непременно занаятчия, твърде скоро се превръща в един постоянен собствен стре меж. Има нещо само негово, нещо неповторимо в желание то да се посвети на този стремеж. А може би и меч та?...

Усърдието, с което Иван Костов се заема да я осъще стви, проличава още докато е стажант в ДИП „Липа“. Година и половина стаж вече като редовен работник напълно оправдават нашите предварителни изводи. Проя вената организаторски талант у младото момче също не остава скрит. Ражда се така наречената втора любов, не по-слаба от първата, не по-малко обичана от нея, лю бовта към организационната работа. А всеки, който е работил само в едно предприя тие, знае колко голяма е привързаността, особено на такива млади хора, към тези, които за първи път са им по могнали да поемат своя път в живота. Но.. Неизвестно защо след казармата Иван Костов не е приет на работа в ДИП „Липа“. Разочарова нието не е кой знае колко голямо, в Силистра има други дървообработващи предприя тия, но все пак човек отнася в сърцето си една скрита и дълга болка.

Дали тя е причината, кога то през 1967 година постъпва на работа в ТПК „Девети септември“, амбицията на то зи млад човек да стане неиз черпаема. От година и поло вина бригадата, в която рабо ти, носи високото звание „Бригада за комунистически труд“. Негова е инициативата за поемане от комсомолците, връстници на свободата, лич ни обещания. Той е най-ак тивният член на заводския комитет на Комсомола. И въ преки че целият този актив е негов, Иван Костов не е до волен. Промишленото учили ще вече не го задоволява. И аз се радвам, че един от оне зи млади хора, които всяка вечер прекрачват прага на силистренската гимназия, ще бъде той. Тази жажда за зна ния вече се е превърнала в част от големия трудов подвиг, обхванал всички младе жи от предприятието.

Особено интересно ми бе ше да зная какво мисли сега Иван Костов, какви чувства го вълнуват в дните преди двойния юбилей, който го счаква.

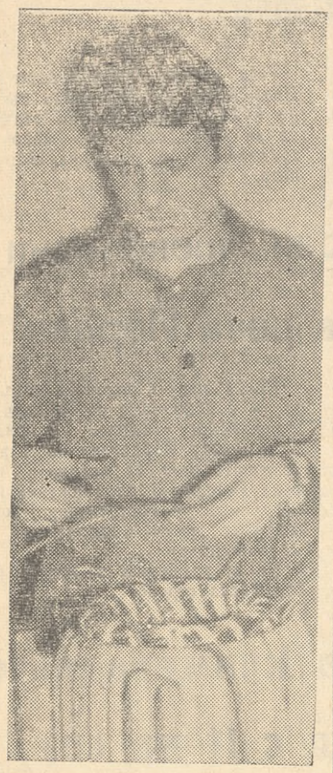
— За самия мен? Просто не съм мислил. Й все пак да завърша училище, да бъда по-добър в работата си.

— А на вашите колеги и връстници какво бихте поже лали?

— Успехи, само успехи.

Красивите мебели наоколо сякаш ни обграждат с домашен уют. Красивите думи, изречени тук, работата, която е извършена, стоплят сър цата ни. Пролетният ентуси азъм ще донесе плодовита и радостна есен. Непременно.

Е. ЕНЧЕВ

Винаги хубави думи ще чуете за младия производственик Иван Бошнаков от промишления комбинат „Дръстър“ в Силистра. Той постига всякога висококачествена изработка на поверените детайли. През тази година бе удостоен и със званието „Най-добър в професията“.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Семинар за обучение на актива

Миналата събота и неделя в хижата на туристическото дружество „Дочо Михайлов“ — Силистра в местността „Памук кулак“ се състоя семинар за обучение на партийния актив от трудово-производителните кооперации „Добруджанка“ и „Дунав“. Негови организатори бяха двете партийни организации. Участвуваха членове на партийни бюра, партийни групови отговорници и секретарите на комсомолските комитети. Лекции изнесоха лектори от Окръжния комитет на Партията.

С голям интерес се посрещнаха въпросите за издигането на авангардната роля на комуниста и работата на партийните групи, за идеологическата диверсия на империализма, социалистическото съревнование и движението за комунистически труд. С поважни моменти от историята на Силистренската градска партийна организация запозна участниците в семинара Симеон Жеков, активен борец против фашизма и капитализма.

Семинарът премина в дружеска обстановка. Комсомолците изнесоха богата литературно-музикална програма.

Н. ПЕТРОВА

При младите ракетостроители

В училището на с. Калипетрово от години съществува кръжок на ракетостроители. Докато през първата година ръководителят на кръжока Чаню Узунов не можеше да намери желаещи да участвуват в кръжока, то в последните години му се налага да подбира само най-добрите, най-сръчните, най-способните, които да могат да се справят с трудната и отговорна задача — да изработят едностепенна ракета „Мълния—28“. В списъка на кръжока ще прочетем 23 имена. На първо място между тях са имената на опитните кръжочници Недю Дойчев, Павел Йорданов, Данаил Георгиев, Георги Романов и на по-младите — Сашо Василев, Радко Неделчев и др. По време на занятията на кръжока, които се провеждат веднъж седмично, кръжочниците са построили по четири ракети.

Недю Дойчев миналата година стана първенец на окръжното състезание и участвува заедно с ръководителя Узунов в националното съвещание в София.

На 23 май ще се честтвува празникът на училището. Дали тогава ракетите на кръжочниците ще стартират? В това не можем да се съмняваме.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Районен пионерски турнир

Турнирите се налагат в последно време като много подходяща форма за културното и политическо издигане на младото поколение. В тях участвуват масово деца и възрастни. За кратко време те обогатяват знанията си с интересни, съдържателни и разнообразни по тематика въпроси.

Още в началото на учебната година Окръжният пионерски дом в Силистра обяви турнир „По пътищата на свободата“. В него се включиха пионери от средния курс, които започнаха да се подготвят по предварително зададените въпроси. Турнирът се провежда на четири етапа — между паралелките, общински, районен и окръжен.

Един от районните прегледи, които се провеждоха наскоро, бе в Тутракан. В него участвуваха пет отбора от пионерските дружини в селата Малък Преславец, Нова Черна, Белица, Старо село и Тутракан. Работниците от Пионерския дом в града бяха се погрижили да създадат подходяща обстановка за участниците. След като на участниците бе обяснен редът, те заеха определените места и след малко пионерите от Старо село започнаха. Уверено и с възхищение говореха те за децата-герои, за партизанското движение, съобщаваха цифри и факти за големите наши заводи — рожба на социалистическото строителство.

Най-много точки събраха Лейла Байрактарова, Зоя Тодорова и Виолета Гугева от училище „Стефан Караджа“ — Тутракан. С това те придобиха право да се състезават в последния етап на турнира.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

ПО ПЪТИЩАТА НА ОКРЪГА

Правила за спиране, престой и паркиране

В зависимост от причината за спиране и времето, през което едно превозно средство ще заста не в покой, Правилникът различава понятията: спиране, престой и паркиране.

В тази бележка искам да разгледам въпроса за спиране по нареждане. То става по сигнал на светофар, на регулировчик или контролен орган. Спирането по нареждане пред кръстовище или съответен сигнал на светофара, на регулировчика или ако има знак „стоп“, става на строго определено място и разстояние от кръстовището.

При тревожния (специалния) сигнал на правителствените автомобили, автомобилите на противопожарната охрана, бърза медицинска помощ и МВР всеки водач на моторно превозно средство трябва да мине плътно вдясно до тротоара, а по пътищата — до банкета, да спре и да изчака минаването на специализираното моторно превозно средство. Ако бъде заварен на кръстовището (кръстопътя), той трябва да направи всичко възможно по най-бърз начин да освободи кръстовището, като се съобрази и с посоката, от която идва превозното средство, даващо сигнала.

Въпросът за спирането по нареждане се третира в т. 176 от Правилника за движение по улиците и пътищата. Тя в нашия окръг почти не се спазва. Всички водачи на моторни превозни средства знаят, когато се подаде тревожният сигнал на бърза медицинска помощ, противопожарна охрана и МВР, къде и по каква работа отиват съответните автомобили. Затова водачите трябва да осигуряват тяхното безпрепятствено преминаване по улиците или пътя.

При направената проверка на 23 и 24 февруари т. г. по маршрута Средище—Силистра—Тутракан бяха установени 25 нарушения на тази точка от Правилника за движение.

С оглед осигуряване на безопасността в движението по улиците и пътищата и безпрепятственото преминаване на специализираните автомобили контролните органи на МВР ще извършват системни проверки по асфалтовите пътища на окръга, като нарушителите на точка 176 от Правилника ще бъдат строго санкционирани.

Майор Никола АТАНАСОВ

ПРИ ТАКАВА КВАЛИФИКАЦИЯ...

На 18 март по пътя Ширково—Силистра, непосредствено след разклона за село Смилец, стана едно от нередките автопроизшествия през тази зима. Този път нещастието сполетя силистренски автобус с № 09—18.

Какво доведе до това автопроизшествие, къде може да се търси причината за него. Един поглед върху пътя ще ни убеди, че шофьорът Руси Петров от Силистра е имал пред себе си един остър и изненадващ завой. Но преди това... Преди това автобусът по равния участък на пътя от разклона за Смилец към Силистра е набрал добра скорост. Именно тя изправя шофьора пред една неочаквана и неприятна изненада — завоя. Той се изплашва, изпуска от свои ръце управлението на колата и... каквото стане. По неголемия наклон колата се обръща и ляга на гръб.

По някаква случайност особено тежки наранявания сред пътниците няма. Сравнително леко са ранени 5 души, които след обслужване в болницата вече са освободени.

Трябва да се допълни, че пътят не е бил нито заледен, нито затрупан със сняг.

Това автопроизшествие още веднъж с необичайна сериозност повдига въпроса за внимателния подбор на водачите на автобуси. Кой е този Руси Петров? Той е комсомолец, едва на 22 години. Не ви ли се струва, че твърде рано е доверен волантът на автобусната кола в ръцете на този невъзмъжал човек. Странно по какви съображения ръководството на ДАП — Силистра му е гласувало това високо доверие? Ето и една подробност: Руси Петров постъпва на работа в ДАП на 5 март т. г., до 10 март е стажант-шофьор на автобус, а след това и пълноправен второкласен шофьор, който обслужва извънградски линии. Много бързо Руси Петров потвърждава качества на добър водач на кола, много бързо са оценени неговите достойнства и така той сяда зад волана на автобуса, за да стане само след десетина дни причина за автопроизшествие.

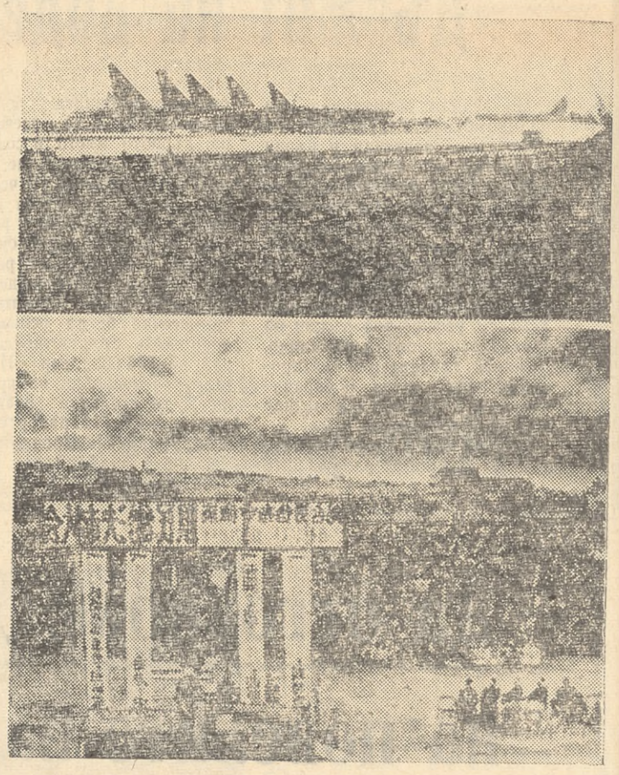
Този случай е сериозен повод да се помисли още веднъж за подбора на кадрите в ДАП, за начините, по които им се гласува доверие.

Отчитат своята дейност

Преди няколко дни в село Зебил се състоя отчетно събрание на организацията на Отечествения фронт. Доклад за дейността на организацията през отчетния период направи председателят на селския комитет на Отечествения фронт Мехмед Ахмедов. В изказванията на отделните делегати личеше задоволство от постигнатите резултати. Особено внимание бе обърнато на въпросите по хигиенизирането и благоустройството на селото.

Накрая бяха избрани делегати, които ще присъствуват на общинската отчетно-изборна конференция на Отечествения фронт в Паисиево.

Джафер МЕХМЕДОВ

Населението на Наха, Окинава — Япония проведе масов протестен митинг под лозунга: „Да се изтеглят американските бомбардировачи „Б—52“, „Американската ядрена подводница да напусне пристанището“. В митинга участвуваха около 40 000 души. На снимката горе: американски бомбардировачи „Б—52“ в базата Кадена, долу: общ изглед от протестния митинг.

ДА СЕ УЧИМ ОТ ОПИТА НА КПСС

Важно звено в партийната работа

ВСЕ ПОВЕЧЕ предприятия преминават на петдневна работна седмица. През двата почивни дни трудещите се от градовете и особено в кварталите имат повече време за отдих. За това трябва да се грижат не само партийните организации и ръководствата на предприятията и учрежденията, а и обществените организации в кварталите. По-долу поместваме статия, в която се разказва за опита на Полевския градски комитет на КПСС от Свердловска област в организирането на възпитателната работа по местожителство.

В нашия град има 22 общообразователни училища, две кина, 2 културни дома. Свои клубове имат строителите, миньорите, горските работници, четирите принадлежащи към града села. Училищата, клубовете, библиотеките са нашите постоянни помощници в работата с хората по местожителство.

Полевской е град на металурзите, машиностроителите, химиците, миньорите, строителите. Той не е голям град. В него живеят 70 хиляди души. Полевско чани работят в тръбния завод „Северский“, машиностроителния завод, в Гумешевското рудоуправление. Мнозина имат съкратен работен ден. Не са малко и пенсионерите. Трябва ли да се изтъква колко е необходима възпитателната работа по местожителство?...

Трябва да си признаем, че политическата дейност по местожителство у нас се осъществяваше твърде рядко. Нямаше единна система по нейното ръководство. Бяха създадени комитети по улици и домове, депутатски групи, а териториалните партийни организации действуваха самостоятелно. Такава постановка обаче в условията на петдневната работна седмица вече не можеше да ни удовлетвори.

Започнахме с най-главното: координирахме дейността на партийните организации и групите на обществения актив за работа по местожителство. На това бе посветен и специален пленум на градския комитет на партията. Състояха се събрания на първичните партийни организации. Разделихме града на квартали, като за всеки отговаря определена партийна организация от предприятията или учрежденията. Създадена е нелоша материална база: в микрорайоните (кварталите) са построени по разработен специален типов проект 19 агитационни площадки. Освен това има 95 детски игрища, два стадиона, осем хокейни корта, 60 спортни площадки.

За работа с населението по кварталите са привлечени около хиляда души: избраници в съветите на депутатите на трудещите се, членове на комисии, кому нисти от териториалните и производствените партийни организации, агитатори. Във всеки микрорайон са изградени съвети за работа сред населението, в които влизат представители на отговарящите производствени и териториални партийни организации, депутатски групи, училища, другарски съдилища, доброволни народни дружини, комитите по улици. Задачите и формите за работа на съветите в микрорайоните и техните комисии са определени от бюрото на ГК на Партията.

При ГК на КПСС бе създаден през миналата година градски съвет за работа с населението, който оказва помощ на съветите по микрорайони. В него влизат представители на ГК на КПСС, изпълкома на градския съвет на депутатите на трудещите се, ГК на Комсомола, народния съд, градския отдел на милицията, на спортните организации. Той се състои от 11 члена. Създаването му се оказа напълно оправдано, понеже няма специален отдел в ГК на КПСС, който да ръководи работата с хората по местожителство. Всичко, което е свързано с пропагандата и информацията на населението, се извършва от отдел „Пропаганда и агитация“. При необходимост се занимава и бюрото на ГК на партията. Но създавайки съвета за работа с населението, ние имаме възможност по-добре да направляваме дейността с хората, по-активно да привличаме в нея знаещи лектори. Сега ГК с помощта на съвета за работа сред населението по-лесно работи с актива, създаден в жилищните квартали.

Всичко това обаче не означава, че разнообразни мероприятия се провеждат само от звената за работа по местожителство. Работата по местожителство достатъчно отражение намира и в плановете на бюрото на ГК на КПСС, на първичните партийни организации. Съставен е общ план за масово-политическа работа по местоживеене. В тях за всяко тримесечие са предвидени инструктивни семинари с председателите на съветите по микрорайони, комисиите, възпитателите от младежките общежития. На заседание на бюрото на ГК се изслушват и отчети от председателите на съветите в микрорайоните, от секретарите на шефству ващите партийни организации. Това повишава тяхната отговорност в масово-политическата работа с населението. През лятото работата се пренася на агитплощадките, в парковете, спортните бази, през есента и зимата — в културно-просветните учреждения, общежитията, агитпунктовете.

Във всички квартали се съставят планове за работата на агитплощадките, а през зимата — план за работа в просветните стаи на общежитията, агитпунктовете. Политинформаторите информират трудещите се по различни въпроси. Сформирани са агитки. Агитаторите се занимават главно с индивидуална работа в семействата: те разказват за важните събития в живота на съветската страна, за международното положение, изучават бита, настроението, помагат в разрешаването на нелеки житейски проблеми. Агитаторите-атеисти посещават семействата, чиито членове извършват религиозни обряди.

В града се проведоха шест празника на улиците. 15 хиляди души взеха участие в двете общоградски масови празненства. На стадиона на завод „Северский“ артисти от театрите в гр. Свердловск изпълниха програма, гостуваха и майстори на съветското кино. Голямо внимание отделяме и на патриотичното възпитание на жителите: организираме срещи с ветерани от Гражданската и Великата отечествена война, с челниците в труда, тържества по случай откриването на паметни плочи и обелиски на загинали герои, действува градски музей на обществени начала.

Ние полагаме грижи за нашите пропагандисти, политинформатори, агитатори, за да водят те по-добре пропагандата на марксизма сред населението. ГК на КПСС проведе семинар на тема „Всеки агитатор и политинформатор да се запознае с ораторското майсторство на В. И. Ленин“. Подготвяме методическа конференция на тема: „Да се учим от пропагандисткото майсторство на Ленин“. Отдел „Пропаганда и агитация“ на ГК на КПСС съвместно с ръководството на дружеството „Знание“ готви събрание на актива с дневен ред: „Да подобрим лекционната пропаганда сред трудещите се в населението във връзка с подготовката на честването на 100-годишнината от рождението на Ленин“.

В последно време обществеността в кварталите се активизира значително. Устройват се различни обществени проверки, оживява се дейността на другарските съдилища, хората по-взискателно се отнасят към нарушителите на обществения ред и нормите на комунистическия морал. Намериха своето място и женсъветите.

Важно звено в партийната дейност — така ние наричаме работата с хората в нашия град по местоживеене, и в съгласие с това се стремим постоянно да повишаваме нейното равнище.

И. МИРОНЕНКО,
първи секретар на ГК на КПСС в гр. Полевской, Свердловска област

Обновените селища на Добруджа

Главиница

МОЕТО СЕЛО — МОЯТА ГОРДОСТ

МОЕТО село и то си има свое минало, история, съдба. В потока на годините и бури те на времето роденото остарявало и умирало, а създаденото от хората рухвало. Рухвало и под праха на годините почти не е оставало нищо, което да ни напомня или разкаже за славата в миналото или безсилието на хората.

В спомените, пренесени през вековете от дедите ни, се разказва, че на мястото на сегашното село някога е имало голям гьол, а по околните хълмове се гушели схлупени къщички на седем села. В тях са живеели само турци и се занимавали с примитивно земеделие. В горещите летни дни те карали омършавелите си биволици на гьола, за да пият вода и се изкъпят в хладната кал. Тогава те нарекли местността „Соват".

Но не само бай Калчо може да ти разказва. Много са още живите от онези години. Доще ли ти се да видиш документи, и това можеш да сториш, макар че те не са много. Без да говорят, изкривените букви от пожълтелия протокол ще ти напомнят, че на 29 април 1950 година е учредено кооперативното стопанство в селото ни. Ще се посмееш, че членовете му са едва 24 и че земята е само 400 декара, че имат само 5 коня, 7 говеда, 86 овце, 4 каруци, 1 плуг и една конска редосе ялка. За това, че за първи председател на стопанството е бил избран Марин Панков, а за бригадир в животновъдството Лалю Василев и в растениевъдството Никола Мицов.

Спомням си как първите кооператори, водени от знаме носец и свирня на гъдулка, потеглиха към местността „Кайнака", за да очертаят първия кооперативен блок. Със стопанския плуг, теглен от един кон, бе направена първата бразда, която пресече вековните синори и загради 400 декара земя. От нива та хората се върнаха в селото и без да се смутят от ненавистните погледи на онези, които не вярваха, продължиха веселбата в селото.

През есента на същата година стана масовизацията на кооператива. 80 на сто от стопаните в селото, преодолели неверието, обединиха своите сили. Обединените ниви достигнаха 14 000 декара, уве личи се броят на каруците, говедата, овцете, всички хам бари в личните дворове бяха предоставени на стопанството.

В онези години в селото ни бе създадено МТС и то стана главната опора на общите стремежи. Още през пролетта на 1951 година за кооперативните ниви потеглиха тракторите. Потеглиха да помогнат, а хората се уплашиха, помислиха, че те ще им отнемат правото да вървят по коравата гръд на земята, с която се бяха сраснали. Започнаха с телата си да ги спират.

Ако сега запиташ живите „герои" от онези дни защо така са постъпвали, трудно ще ти обяснят, пък и сами ще се посмеят на постъпките си.

Нов етап на своя живот започна нашето стопанство през 1959 година, когато обединихме силите си с хората от селата Падина, Калугерене, Подлес и Ножарево. Земята стана почти два пъти повече, животните се брояха вече с хиляди, а на земята за пръв път дадохме по 10 килограма амониева селитра и по 20 килограма суперфосфат на декар. Купихме и първите три комбайна и три транспортни трактора. Повишиха се добивите.

По пътя на възхода дойде и паметната 1962 година, когато станахме стопани на изкупените от МТС машини. С тях при нас дойдоха и хората и сградите станаха наши. Каква беше ползата, трудно е сега да се каже. Хората ни сега знаят само, че щом умееш да обработваш земята, тя ражда небивал плод. Не вярвахме на очите си, когато през 1966 година получихме по 330 килограма пшеница от декар, по 420 килограма царевица, по 140 килограма фасул, по 240 килограма слънчоглед и т. н. Във фермите ни опитни животновъди отглеждат 1 000 говеда и от кравите получават по над 2 900 литра мляко, овцевъдите се грижат за 4 000 овце и вземат по 52 литра мляко и 4 килограма вълна, а 10 000 кокошки снасят по над 160 яйца.

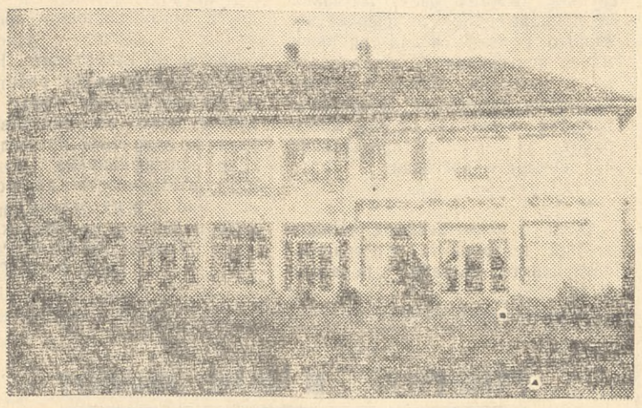
Че имаме успехи, ще ти каже всеки наш кооператор, ще ти каже и ще те убеди, че всичко тук е плод не само на коравите им ръце, а преди всичко на техниката. И за да бъде по-убедителен, ще ти изброи 9-те тежки машини, 17-те средни и 7-те леки, 9-те комбайна и 30-те транспортни средства, ще те увери, че сега на всеки декар земя да ваме по 30 килограма амониева селитра и по 60 килограма суперфосфат. Няма да изпусне да ти каже, че сега в стопанството работят не само трудоспособни кооператори, но и много млади и образовани хора. Ако в началото от МТС дойдоха като специалисти само агрономите Иван Лазаров и Неделчо Къчев и като зоотехници Алекси Николов и Стефка Къчева, то сега председателят на стопанството Мирчо Статев, главният агроном Колю Шиндров, главният инженер Димитър Белчев, главният зоотехник Цанко Любенов, ветеринарният лекар Димитър Станев и други са все образовани хора. Имаме си 3-ма агрономи с висше образование, 5 със средно, 3-ма зоотехници с висше образование и двама със средно, един ветеринарен лекар и 2-ма фелдшери.

Когато са с нас тези начетени хора, ние вярваме в победите си, вярваме в бъдещето и затова към него уверено вървим. Сега в стопанството ни сме създали две бригади и едно звено за комплексна обработка на земята. С помощта на машините те се грижат за 26 000 декара, а това е 65 на сто от обработваемата земя. Предвидено е в бъдеще да се създава и промишленост, за да има работа за свободните кооператори. Засега имаме промкомбинат, където работят 110 човека и цех на „Камъшит", където се трудят 85 жени. Това, разбира се, е много малко.

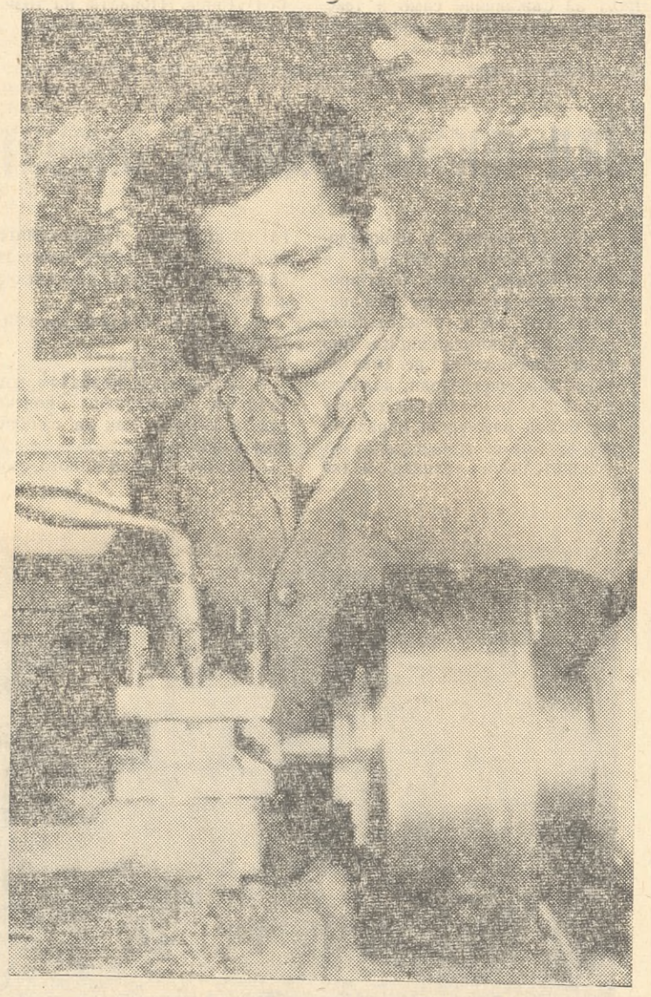
Много неща можеш да видиш и научиш в кооперативна ни, но без да видиш селото ни, няма да можеш да разбереш и почувствуваш големия ни напредък. На мястото на схлупените къщи израснаха 550 нови. Ново е училището, читалището, селкоопът, мелницата, помпената станция, която дава вода по цялото село. Повечето от 400 къщи са водоснабдени, а над 250 имат собствени бани. Всички семейства имат перални, а повечето и хладилници. Разнасят и показват телевизионни и радиопрограми 400 радиоапарата и 134 телевизора. Кръстосват по пътищата на страната 19 собствени леки коли и стотици мотоциклети. В читалището 4 пъти в седмица та се прожектира филм, а в библиотеката за хората са подредени 13 000 тома книги. Показват на хората своето изкуство битовият хор, танцовата трупа и театралният колектив. За здравето на хората се грижат подготвени здравни работници.

С новия, богат живот в селото ни расте и умно поколение. Трябва да ви кажа, че до Девети септември ние нямахме нито един със средно образование, а сега със средно и висше образование имаме над 89 младежи и девойки. В бъдеще те ще бъдат повече, защото в класните стаи на училището сега се учат над 450 деца — наша радост и надежда.

Иван ПЕЙЧЕВ

Сред новите сгради в центъра на селото е и тази на селкоопа. В нея хората намират всичко, което им потрябва.

За бързия и качествен ремонт на машините в стопанството дял имат всички механизатори, но със сръчността си стругарят Вълко Атанасов е спечелил уважението на хората.

Помрачени от вярата си към аллаха, близо до гьола те издигнали каменна джамия — тази, дето и досега се е запазила в селото. Не знам точно кога, но в онези години нещастие е сполитало пришълците. Пламвала чума и много от тях умирали, а други побягвали в съседните села.

Минавали години и отново турски прищълци се заселвали край джамията близо до гьола и поставили началото на новото село, което нарекли Асватькьой. Идвали са и българи насам, но те не са се задържали. Едва през 1906 година тук се преселват българи от село Божичене — Русенско и от Врачанско, а през следващите години и от Троянско, Луковитско и други краища на България.

Не минали много години и нерадостният труд на хората е бил вече огорчен. Селото попада във владенията на румънската държава. Една, две години след това то отново е било българско, за да попадне пак под гнета на румънските чокои и така до 1940 година.

Въпреки трудностите и безбройните изпитания, селото ни продължило да съществува и се развива. За да подчертаят важността му, през 1942 година го нарекли Главиница.

Когато дойде истинската свобода, както всички градове и села на Родината ни и нашето село започна нови страници в своя летопис.

Спомням си го като дете с прашните през лятото и кални през зимата улици, със схлупените, повече със слама покрити къщи. Къщи, в които беднотата и невежеството с векове държаха хората в мрака на поверието, че така им е било писано. Може би затова и блясъкът на свободата та така бавно прокарваше път в съзнанието им, разкъсваше веригите на вековния фанатизъм, за да ги накара да се почувствуват свободни и пълновластни господари на живота и бъдещето.

За да се увериш още по-добре що за чудо беше тогава, поговори, да речем, с бай Калчо Калчев — един от ветераните на онова време. — Трудно беше — ще рече той — нямахме опит, пък и никой не знаеше как да поведе хората. В това мътно време като че ли от небето в селото ни бе дошел бившият партизанин Стефан Китов. По онова време беше управител на ТВО — „Кофалджа". Умен човек, пък и животът го бе научил на много неща. Сдружи се той с неколцина от селото и решиха да направят кооперативно стопанство. Говореха на хората, а те все се бояха да скъсат с частната собственост върху земята, дето цял живот им бе смукала потта.

Ще си спомни бай Калчо и за онази безсънна нощ, когато до сутринта стояха в училището, за да си блъскат умовете как да поставят началото на кооператива. Как му се е карала майка му защо се е съгласил пръв да влезе в ТКЗС.

В цеха на промишления комбинат „Камъшит" в селото работят 85 жени. Сред най-сръчните е и Мария Славова.

Тези трима работника са от „Транстрой" — Русе. Докато Дунава бе скован от лед и сега трае пълноводието, те бързат да издялат облицовъчните камъни. А спадне ли нивото на водата—започват укрепването на родния бряг.

Снимка: М. ТОМОВ

Техническият прогрес — повеля на времето

Какво показа двегодишният опит в комплексната механизация

(Из опита на соколските механизатори)

За създаване на механизирани бригади за комплексна обработка на по-важните селскостопански култури в нашия окръг се заговори през 1967 година. Тогава бе създадена и бригадата за комплексна механизация в Соколското кооперативно стопанство.

На една бригада, състояща се от 11 души, оглавявана от отчетника Иван Върбанов, комплектувана със съответното количество тежки и средни трактори, бе възложена обработката на 12 000 декара земя. В списъка за обработване на културите през първата година бяха включени—пшеница, царевица за зърно и силаж, ечемик, слънчоглед и още някои култури. С отчитането на труда на тази бригада в канцеларията на стопанството се занимаваше един счетоводител, а за ремонта и изправността на техниката се грижеше бригаден механик. И двете последни длъжностни лица не се считаха в състава на бригадата. Тяхното заплащане не се свързваше с производствената дейност на бригадата за комплексна механизация.

Много въпроси по организацията на труда, по комплектуването с необходимата техника, изработването на технологични карти и др. не намериха напълно правилно решение. През първата година като че ли и не можеше да се изисква повече. Трябва да изтъкнем обаче, че благодарение на ентусиазма, резултатите бяха добри. Получени бяха следните добиви от декар: пшеница—302 кг; ечемик—374 кг; царевица за зърно—308 кг; слънчоглед—242 кг; царевица за силаж —2 500 кг и пр. Бригадата заемаше първо място в окръга сред другите бригади за комплексна механизация.

Какво стана с окръжните първенци през следващата година?

През миналата 1968 година тази бригада разшири броя на обработваните култури, като бяха включени в списъка и производството на захарно цвекло, фасул и коноп. За сметка на тези технически култури обработваемата площ бе намалена с 1 000 дка и към предишния брой на механизаторите бяха добавени още кооператори. Като прибавим към това текучеството и влошилата се организация на труда и факта, че отчитането на труда и заплащането на механизаторите се извършваше не въз основа на норми, а по време, можем да си обясним, че в тази бригада работите бяха далеч не на нужната висота. През втората половина на годината ръководството на кооператива осъзна, че заплащането по време води до намалява не темповете на работа и въведе отново заплащането по норми. И като се имат предвид и неблагоприятните атмосферни условия на времето, може да се обяснят незадоволителните резултати през м. г. Добивът за пшеницата от декар бе 253,7 кг, от ечемик—213,4 кг, от царевицата за зърно—342 кг, от слънчогледа —185,8 кг, от царевица за силаж 623 кг и т. н. Планът за общата продукция не бе изпълнен с 3 процента, а този за чистата продукция със 7 на сто. Производството на 100 кг пшеница на стопанството струва 9,65 лв., на ечемика—5,5 лв., на слънчогледа—8,36 лв., на царевицата за зърно — 6,11 лв. и т. н.

Направи ли ръководството съответните изводи от двегодишния опит? Безспорно —да.

Сега са изградени две бригади за комплексна механизация. Едната се състои от 10 механизатора със седалище с. Сокол, а другата — от 12 механизатора в с. Суходол. В зависимост от терена и културите, които ще отглеждат тези бригади, в едната се намират повечето трактори ДТ-54, а в другата трактори „Беларус". Общо двете бригади разполагат със 7 верижни трактора и 8 колесни. Тракторите ДТ-54 се обслужват от по 2 механизатори, а „Беларус" от по един механизатор. На 22 души, от които 20 са младежи, се възлага обработката на 35 000 дка земя. В соколската бригада на един механизатор средно се пада да обработва през годината 1 793 дка, а на суходолската — 1 423 дка. Тук разликата в декарите е заради различния състав на тракторите и в зависимост от терена. Всеки член от соколската бригада трябва да произведе обща продукция за 72 814 лв., а от суходолската — за 56 400 лв. Или механизаторите от двете бригади трябва да произведат обща продукция за 1 405 000 лв. Това съставлява 70 на сто от плана. Механизаторите от двете комплексни бригади поемат изцяло обработката и прибирането на реколтата от следните култури: пшеница, царевица за зърно и силаж, пивоварен ечемик, ечемик смески и слънчоглед.

За голямата предстояща битка, за осъществяване на немаловажната задача за внедряване на индустриални методи в селскостопанското производство, хората от Соколския кооператив са готови. Подхранването на есенниците приключи към 12 март. завършен е ремонтът на тракторите и прикачния инвентар. Сеялките са приспособени за осемредова сеитба и едновременно внасяне на торове и хербициди. Култиваторите за окопаване са също осморедови. Двете бригади са комплектувани и с по два кукурузокомбайна, със съответния брой редосеялки. Прави се всичко за пълното механизиране на зърноплощадката в Сокол. За целта е закупена съветска сушилня. Ще бъде направен и бункерът, от който да се товарят камионите само за 4-5 минути.

Стремежът на соколските кооператори от комплексните бригади и ръководството на кооператива е през текущата юбилейна година на народната власт да осъществят неотдавна поставените задачи от окръжното съвещание за внедряване на промишлени методи в производството на зърнените култури. И няма съмнение, че изхождайки от натрупания вече двегодишен личен опит в комплексната механизация, ще постигнат в тази насока добри постижения.

Михаил ТОМОВ

ДРУГАРИ

БРИГАДИТЕ ОТ КОРПУС „ЕЛКА" създават облика на завода за организационна техника. Тук се изработват онези умни машини, които са славата и бъдещето на промишлена Силистра.

В една светла, просторна зала е настанен цех „Елка—възли". Отдавна изискванията на промишлената естетика са откачили от оцветените в меки тонове стени всички плакати и картини. Линиите са опростени. Не е оставено нищо, което да дразни окото и отвлича вниманието на работниците. Защото ако трябва да говорим за подходящи условия, ще изключим всичко, което може да разсейва хората. Та всеки елемент, всеки проводник трябва да е безпогрешно поставен. Нали безспорните изисквания са изчисленията да бъдат винаги точни? Иначе не може и да бъде!

Бригадата за захранване е гордост за цеха. Тук работят изключително комсомолки и комсомолци. Русокоси и черноки. Млади. Хубави. С бузи, недокоснати още от бръчките на живота. Съвсем млад е и бригадът Георги Мирчанов.

— Както навсякъде в завода работата ни е прецизна и отговорна. Всяка сутрин присягаме към заредените от Съб ка Димитрова метални легенчета, в чиито прегради тя е поставила необходимите части. Присягаме с чувство на отговорност, с желание да постигнем само високо качество.

През няколкото часа, прекарани в цеха, се уверихме в искрените думи на бригадира. Младите хора съсредоточено се трудят над платките, върху които светлеят оловени криволици. Схемите се изпълняват точно и прецизно. Ето Радка Георгиева, висока, симпатична работничка, реди елемент след елемент на определените им места. Кръстинка Радева поставя кабелните форми към платките. На масата на Николинка Йорданова алене пламъчето на малко знаме. Месеци наред младата жена е най-добрата качественичка на бригадата.

— Нашата задача е никога да не променяме дадена операция, без за това да има издадена заповед за промяна на технологията. От девет месеца съм в завода. Работата ми харесва. Струва ми се, че никога няма да имам желание да я напусна. Наскоро ще държа изпит за трети разряд — най-високия за нашата бригада.

Николинка разказва спокойно за работата си. За професията, сложила началото на нейния трудов живот. В увереността й чувствуваме онази стабилност, върху която все повече и повече се изгражда дейността на младия завод.

По-многочислен е броят на мъжете в бригадата. Мъже и момци, еднакво сериозни край отрупаните с прибори маси, еднакво весели през свободните минути. За всички тях май сторът на цеха Руси Николов намира най-топли и сърдечни думи. Та комсомолците заслужават тази обич. Нали те в мигове на изпитания не жалят сили и време, за да защитят честта на завода? Нали пак тяхната бригада през декември миналата година достигаше на ден средно по 110 захранвания, вместо планираните четиридесет! И тогава бяха само 16 човека. Шестнадесет ентусиазирани смелчаци, които победиха трудностите, които се наредиха между първите.

Наред с бригадира в еталонирането участвуват Лазар Николов и Валентин Ефремов. Валентин е още толкова млад, че ти се струва някак чудно кога е можал да усвои така добре отговорната си работа. Но нека не забравяме, че средната възраст на бригадата е едва 22 години! Тук, в завода за организационна техника, вярват на младостта. Защото нейно е бъдещето. На младостта, която ще измине с вяра и ентусиазъм пътя до върховете на светлото, на желаното „утре"...

НЕОТДАВНА КОМСОМОЛКИТЕ И КОМСОМОЛЦИТЕ от захранването поеха обезателство да завоюват званието „Бригада за комунистически труд". И това за тях няма да е мъчно. Защото умеят да работят и живеят по комунистически.

— Нашите интереси са така близки, както е близка и възрастта ни.

— Най-чести поводи за весели празници са сватбените тържества. Наскоро ни предстоят две нови сватби. А рождените дни, другарските срещи са нещо естествено, нещо ежедневно.

— Неотдавна участвувахме в технически двубой, който се проведе в завода. Сам бригадирът бе капитан на нашия отбор!

— В зимния военизиран поход излязохме първенци в стрелбата!

— В труда сме закалени така, че бихме преодолели и най-големите препятствия...

...Младите хора от бригадата за захранване разказват с любов за работата си, за живота си. За онези неповторими мигове, в които се ражда другарството. Ражда се онази сплотеност, която дава опора на слабите, в която се изграждат и израстват силните. Героите.

Стефанка СТАНЕВА

ВЕДЪР ПОЛЪХ ОТ СЦЕНАТА

Окръжният конкурс на театрал ната и естрадно-сатиричната само дейност, проведен през минала та седмица в Силистра, събра от целия окръг четиринадесет колек тива. От тях трябваше да се из лъчат най-добрите, онези, които ще ни представят на зоналните прегледи. В продължение на три дни между тях се води благо родна борба: те искаха да де монстрират на сцената търсения та, постиженията си. Истина е, че всички колективи не бяха на едно ниво, но в немалко случаи конкурсът поднесе на зрителите моменти на пълноценна естетичес ка наслада. Той ни зарадва с появата и развитието на нови състави, на нови, свежи изпълни тели сред самодейците.

КОЛЕКТИВЪТ НА ЦАР САМУИЛ е от по-новите в окръ га, който още търси свой облик. Но неговата постановка на пие сата „Всяка есенна вечер“ от Иван Пейчев бе една от най-ярките сполуки на прегледа. Ориен тацията към една от най-хубави те пиеси в нашата съвременна драматургия носи в еднаква сте пен възможност за постигане на добри резултати и за провал. С радост трябва да отбележим, че Георги Карапетров, постанов чик, точно, на места дори бихме казали прецизно, е разчел произ ведението. С особена яркост се отличава неговата работа върху диалога. Спектакълът носи в се бе си един съвременен начин на поднасяне на текста — с много лаконичност и детайлираност. По-голямата част от изпълните лите показаха и верен рисунък на образа, и завидна за самодей ци театрална култура.

САМОДЕЙЦИТЕ ОТ АЛФА ТАР се представиха с постанов ката на „Зимна балада“ от Ма рия Симова — един спектакъл явен успех на прегледа. Той бе ше между малкото с определен режисьорски почерк. Режисьо рът И. Лазаров е прочел задъл бочено произведението и разпо лагайки с добре подбран състав, още веднъж показа своите въз можности в една творба, която изисква много по-големи техни чески възможности. Лазаров ус пешно преодолява трудностите и създава необходимия темпорите м. Спектакълът на алфатарци може да се похвали с най-ярки актьорски постижения. Петър (Марин Русев) се приближава плътно до качествата на профе сионалното изпълнение. Много точен във външния рисунък, мно го пестелив и все пак ярък, той майсторски извървява трудния път в развитието на своя много планов герой. Янко (Стоян Сап ринаджийски) показа много топ лота и точна нюансировка.

Баладичната приповдигнатост на пиесата е подвела постанов чика да плъзне образа на глав ната героиня Мария (Иванка Бо рисова) по една твърде деклама тивна и на места дори сантимен тално звучаща линия на образа. Самодейка с явно големи вът решни и външни възможности, Борисова стига на места до дек ларативност. Това създава изве стно разностилие в спектакъла, общо правилно подведен по реа листична психологическа насока.

КОЛЕКТИВЪТ НА ПОПИНА се яви на прегледа с постанов ката на „Блокада“ от К. Зида ров. Съвсем видимо е желанието на постановчика Никола Гайда ров да потърси и намери точен ритъм на спектакъла. И в някои от картините той е успял. Дъх ът на времето в спектакъла ид ва главно от изпълненията на Илия Равалиев (Васил), Никола Гайдаров (Манол), Мана (Иван ка Петрова). Доста би трябвало още да се работи за прецизност та на мизансцена. Неправилното разположение на бутафорията в някои от картините става причи на за липсата на опорни точки за актьорите, за твърде статич ни мизансцени.

САМОДЕЙЦИТЕ ОТ СРЕБЪР НА са един колектив, който ни е радвал с по-добри постижения. Този път те се представиха с пие сата на Васил Мирчовски „Те бяха трима“. Тя не притежава особени драматургични качества и това явно е повлияло върху работата на постановчика Ангел Пенев. Образите на Мая, Вихра, Христосков могат да се определят като сполуки на спектакъла, но те се губят в твърде неравномерния му ритъм. Би мог ло да се помисли за по-ярко ху дожествено оформление.

ТУРСКИЯТ СЪСТАВ ОТ СЕ ЛО РУЙНО участвува в конкур са с постановката на „Шейтан Али“. Въпреки неблагодатния драматургичен материал, самодей ците показаха умение да водят диалога и явни възможности за по-нататъшна работа.

Двата спектакъла на САМО ДЕЙЦИТЕ ОТ МЕЖДЕН И СЕ КУЛОВО показаха, че колектив ите има върху какво да работ ят, за да могат да се изравнят с другите. Несполуката тук идва от избора на слаба пиеса (Секу лово) и от неточното преценяване на собствените възможности (Межден).

Единственият театрален град ски колектив беше на ДУЛОВО, който се представи с постанов ката на „Съвест“ от Емил Ма нов. Този състав остави впечатле ния за по-големи, но неизползу вани възможности. Заел се с ед на тежка пиеса, постановчикът като че ли не е използувал доста тъчно наличните актьорски кад ри. Успех за постановката са ня кои от образите, културата в поднасянето на текста. За съжа ление, ритмично спектакълът бе твърде разтеглен. Отделните дей ствия не се откроваха със свой темпоритъм, конфликтите не бя ха изведени докрай. И на много места липсваха необходимите кул минации. Тревожната атмосфера се носеше от твърде малко изп ълнители. Д-р Тенев в изпълне нието на Иван Монев бе твърде статичен, нераздвижен и голяма част от противоречията, които но си в себе си като личност, остан аха за съжаление само в текс та. Една от главните фигури, Ра трябва да продължи своето раз витие.

Познатият ни ЕСТРАДНО-САТ ИРИЧЕН КОЛЕКТИВ НА СИ ТОВО представи на конкурса спектакъла „Другарски съд“. До като в актьорската си работа Красимира Орлоева показа явен успех (характерност, сочност на рисунъка), има още какво да се желае по отношение на нейната постановъчна работа. Недобрата рамка на спектакъла стана при чина сценките да се чувствуват като отделни фрагменти, без да е намерен определен ритъм на спектакъла.

С противоречиви чувства гле дахме спектакъла на ПРОМ КОМБИНАТ „КАМЪШИТ“ — СИЛИСТРА. Две неща в него правят най-ярко впечатление: та лантливият, ентусиазиран и с бо гат опит в сатирата колектив и слабият драматургичен материал. Постановчикът Минчо Димитров на места се е увлякъл в дребно темие и понякога в съвсем из лишно жонгльорство в римите. Претрупаността на програмата с акробатически номера разтегля ритъма на спектакъла, въпреки удачното изпълнение на гимнас тиците — просто имаме чувство то, че присъствуваме на физкул турна продукция. Рамката на спектакъла стои твърде външно. Тя не обединява отделните сцен ки. Талантът на Александър Джожев не е достатъчен, за да компенсира сухотата на текста на конферансието.

ДЕБЮТЪТ НА КАЛИПЕТ РОВЦИ с постановката на „Бе совица“ от Георги Шивачев е спо лучлив. Но текстовият материал се нуждае явно от преработка, защото в този си вид той носи много повторения — постановъчни и авторски. Макар и с ярко изградени самобитни образи, спек такълът се нуждае от още много работа за достойно представяне на зоналните прегледи.

* * *

Общо е впечатлението, че тази година театралните и естрадно-сатиричните състави показват ръст. Чувствува се стремеж те да отговарят по-пълноценно на нара стващите естетически и идейни изисквания на зрителя. Конкурс ът потвърди констатацията, че някои от колективите са достиг нали равнище, когато вече могат да поставят и по-трудни произве дения.

Конкурсът отново и отново по ставя въпроса за репертоара. Ня кои от колективите явно не пре ценяват обективно своите въз можности и се ориентират към творби, които не са по техните възможности. Но особено остро стои въпросът за репертоара при естрадно-сатиричните състави. Още веднъж бе потвърдено, че текстовият материал предварител но трябва да бъде одобрен от Окръжният съвет за изкуство и култура, за да бъдат предотвра тявани някои слабости на спек таклите.

Нужно е още много да се ра боти върху говорната и цялост ната театрална култура на из пълнителите.

Търпи критични бележки пред варителната работа на режисьо рите, в пресъздаване атмосфера та на епохата.

С изключение на спектакъла на Алфатар другите колективи се представиха с лошо музи кално оформление.

Въпреки че има успехи, худо жественото оформление — декор, костюм, бутафория, реквизит — страда или от почти натуралисти чна претрупаност, или от голяма бедност.

* * *

Конкурсът постави и редица други организационни проблеми, въпроси, свързани с цялостното развитие на колективите. Но най-важно е цялостната работа сега да се съсредоточи върху колек тивите, които ще представят окръга на зоналните прегледи. При една квалифицирана помощ те имат възможности да постигнат още много в цялостното изграж дане и звучене на спектаклите.

Георги КАЛИМЕРОВ
Сава ХРИСТОВ

Класиране

ТЕАТРАЛНИ СЪСТАВИ — СЕЛСКИ

ПЪРВЕНЕЦ:
колективът на с. Цар Самуил с пиесата „Всяка есенна вечер“ от Иван Пейчев.
колективът на с. Алфатар с пиесата „Зимна балада“ от Мария Симова.
ОТЛИЧНИК:
колективът на с. Попина с пиесата „Блокада“ от К. Зидаров.
колективът на с. Сребърна с пиесата „Те бяха трима“ от В. Мирчовски
ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ:
колективът на с. Руйно с пиесата „Шейтан Али“ от К. Кръстев

УЧАСТВУВАЛИ:
колективът на с. Секулово с пиесата „Някой ден, някоя нощ“ от Д. Гулев и Л. Морчев
колективът на с. Межден с пиесата „От много любов“ от Кл. Цачев

ГРАДСКИ ТЕАТРАЛНИ СЪСТАВИ
ПЪРВЕНЕЦ:
пионерски състав при Профсъюзния дом на културата в Силистра с пиесата „Спътникът на Алтея“ от В. Морфова
колективът на Дулово с пиесата „Съвест“ от Е. Манов

ЕСТРАДНО-САТИРИЧНИ СЪСТАВИ
ПЪРВЕНЕЦ:
колективът на с. Калипетрово със спектакъла „Бесовица“ от Г. Шивачев
колективът на промкомбинат „Камъшит“ със спектакъла „Цирк ала-бала“, с препоръка за основна преработка
ОТЛИЧНИК:
колективът при Завода за металорежещи машини — Силистра със спектакъла „Големите приказки“ от Т. Димов
ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ:
колективът на Ситово със спектакъла „Другарски съд“
ХУДОЖЕСТВЕНО СЛОВО
ПЪРВЕНЕЦ:
кръжокът за художествено слово при Профсъюзния дом на културата с рецитала „При извора на народното творчество“
Даниела Колева (индивидуално) с рецитала на разказа „Моят учител“ от Ст. Ц. Даскалов.

С награди се удостояват ръководителите на състави: Георги Карапетров (Цар Самуил), Иван Лазаров (Алфатар), Никола Гайдаров (Попина), Ангел Пенев (Сребърна), Георги Стоянов (Калипетрово), Любен Данев (ЗММ), Пенко Ангелов (Дулово) и Борис Илиев (Силистра). Награждават се и 16 изпълнители-самодейци.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Трета републиканска спартакиада

Предстоят ни заключителни битки

Решителни стъпки, заключител ни битки, интересни двубои ни предстоят в заключителния етап на Третата републиканска спар такиада, посветена на 25-годиш нината от социалистическата ре волюция. През тази юбилейна го дина представителните отбори на работническите и селските ко лективи, на учащата се младеж, ще се срещнат на състезания в предварителни квалификационни зони в Силистра, Русе, Разград, Шумен, Търговище, Толбухин, Варна и други градове на стра ната ни. На 6 юни тържестве ните сигнали на фанфарите ще съ берат първо борците на тепиха, което ще бъде начало на фина лите от Третата републиканска спартакиада. По останалите ви дове спорт финалите ще се про ведат в различни градове на страната, на различни дати.

Този грандиозен по своите ма щаби преглед на физкултурното движение изисква много сили и ентусиазъм. Какво е направено, какво трябва да се върши, с какво да се започне?

Трябва да се изведат докрай хубавите инициативи „Спортно-туристическата зима“, ученическа та зимна надпревара, спортните празници на училищата и пред приятията. Да се подеме борба за спечелване купите на заводс ките комитети на Комсомола, да се воюва за изпълнение на спорт ните календари, които осигуря ват непрекъснат спортно-състеза телен живот в бригадите, цехове те, колективите, училищата. Про явите на Спартакиадата трябва да се популяризират, но за нор малната физкултурна дейност са необходими условия — площад ки и игрища — и ние трябва да ги осигурим.

На много места спортните бит ки вече закипяха. Организират се вътрешни и градски турнири, походи, екскурзии. Физкултурни те колективи и заводските коми тети на ДКМС в „Оргтехника“, ЗММ, „Булгарплод“ и други мо гат да се посочат за пример. На началните стъпки ни карат да вяр ваме, че по своята масовост и постижения третият и последен етап на Спартакиадата ще над хвърли постигнатото в предшест вуващите го два етапа. В пър вия старт на третия етап досега от Силистра са участвували над 980 души от всички предприя тия. В трудово-производителните кооперации, ЗММ, „Оргтехника“, „Дръстър“ и др. се проведоха вътрешни турнири по шахмат, те нис на маса, футбол на малки вратички. 18 физкултурни колек тива взеха участие в градското първенство по волейбол, 12 — в турнира по тенис на маса. Отра но започнаха подготовка и отбо рите, на които ще се разчита да представят града и окръга на зо налните и републикански първен ства. Независимо от това, мето дичният отдел при ОС на БСФС и отделните треньори трябва да оказват още по-близка и конкре тна помощ на отборите.

В. КОЖУХАРОВ

Нашата реплика

При такава организация...

Миналата седмица — в събота и неделя — се проведе работ ническото първенство по волейбол, което е по програмата на Третата републиканска спартаки ада. Направи ни впечатление слабата организация на първенството и неправилното отношение на някои отговорни работници от ОС на БСФС и дружество „Доростол“ към тази спортна проява. Какво имаме предвид?

Срещите в предварителните групи се проведоха в салона на училище „Отец Паисий“ — салон неподходящ за състезания по волейбол. В последния момент се търсеха съдии и се уточняваха срещите. След като станаха известни отборите, които ще се състезават на полуфиналите в неделя, се уточни тегленето на жребия да стане в неделя от 7 до 7,30 часа сутринта. Уви! В не деля сутринта всички организатори без изключение закъсняха. Тегленето на жребия се извърши с един час закъснение.

След срещата „Дръстър“ — „Оргтехника“ се получи голяма неприятност. В присъствието на председателя на дружество „До ростол“ Илия Тодоров, ръководители на баскетболната секция наложиха да се прекъсне турнира, за да се проведе контролна среща между пионерите от спортните школи на Силистра и Шумен.

След пет оспорвани гейма, отборът на „Стомана“ победи със тава на МВР. Веднага след това трябваше да играе финална среща с „Дръстър“.

Отборът-първенец и следващите го два отбора вече бяха из вестни. Вместо да бъдат строени и да им се връчат награди, им бе съобщено: „Другари, награди те са поръчани, но ги няма“.

Другари спортни ръководители, подкопавате авторитета на спортните състезания и намаляв ате желанието ни да участвуваме в тях.

Група участници в турнира по волейбол

Накратко

** В първата си среща от пролетния полусезон юношеският футболен отбор на „Доростол“ победи в неделя в град Варна ЖСК — „Спартак“ с 1:0. Следващата среща на нашите юноши — в неделя — е срещу „Локомотив“ — Русе. Тя ще се играе на наш терен.*

** В неделя в Силистра ще се състоят две срещи по баскетбол; мъжкият отбор на „Оргтехника“ ще се срещне с „Волов“ — Шумен, а жените на „Доростол“ — с ЖСК — „Спартак“ — Варна.*

Зад прожекционния апарат

Когато влезем в киносало на, забравяме за хората в сини халати, които бдят про жекцията да протече без ава рии. Тези хора, вече се досе щате, са киномеханиците. Ако един киномеханик не умее да даде бял, чист екран, колкото и светла да е картината, едва бихме различили образите; ако той не се грижи добре за усилвателната техника и ако не знаеше къде да търси пов редите, колкото и добър да е звукозаписът, възпроизвежда нето би било на крайно ниско ниво; ако киномеханикът не правилно монтира филма, сю жетът му не би се развил как то трябва. С други думи, кино механикът трябва да разбира от всичко. И най-важното — трябва да обича професията си, защото всяко негово не хайство се забелязва от кино зрителите.

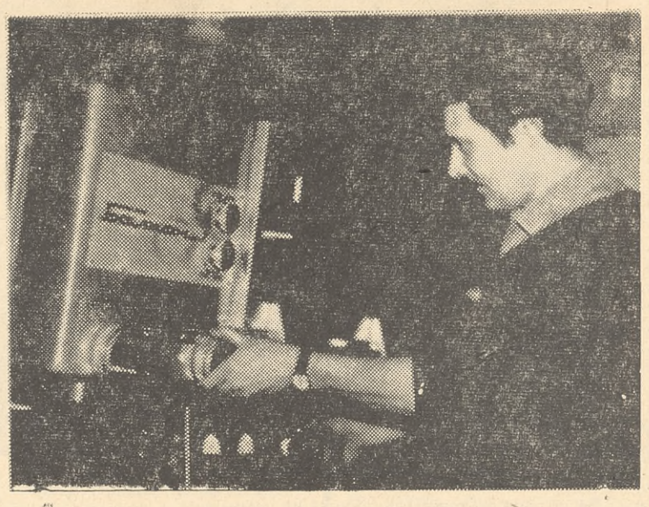
Срещнах се със старши киномеханика на кино „Моск ва“ в Силистра Дан Раул Ста неску. За качеството на него вите прожекции досега никой не е имал никакви претенции. Той ли е зад апарата, вед на се познава. Прожекцията протича така, че зрителите за бравят за неговото присъствие „горе“.

— Откога работиш като ки номеханик?

— От детинство.

— Откакто те познавам, вре мето си прекарваш повече тук, в киното. Как да си обяс ним това?

— Когато съм в киното, съм

по-спокоен. Може да се случи нещо с машините, може на ня кой колега да му стане лошо, може някой да ме потърси, а мене ме търсят много хора, и тук по-лесно ме намират.

— Все ще те питам, каква е тази грамота на стената?

— Дадена ми е от профсъ юзите през 1967 година за по стигане на големи успехи в съревнованието за продукция с най-високо качество.

— Разбира се, това е и на града на зрителите. Ще изпъл ниш ли плана в чест на юбилея?

— Засега върви добре... Ако има хубави филми...

Текст и снимка:
Добри ЙОРДАНОВ

Книгата в моя живот

Все още в кръга на намеренията...

Целта на Националния преглед за пропагандирането и попу ляризирането на книгата е едно по-активно приближаване на мла дежта към книгата — съкровища ца на знания, идеи и нова комунистическа нравственост.

В нашата окръжна комсомолс ка организация Прегледът премина под надслова „Книгата в моя живот“. Предвидени са чита телски конференции на различни теми за селската, работническата и учащата се младеж. До края на първия етап на Прегледа ос тава един месец. Как се пропагандира и популяризира хубава та книга в различните комсомол ски дружества и организации? Картината е различна. В Дулово и Окорш комсомолските ръковод ства работят целенасочено и упо рито, за да станат младежите приятели на книгата, да я чувст вуват като източник на импулси за благородни дела; тя да бъде за тях добър съветник в трудни те мигове.

В съставите на общинските и градски съвети за изкуство и кул тура, в читалищните ръководства влизат комсомолци, расте броят на читателските картони с имена на комсомолци в обществените библиотеки. Всичко това е ед на добра предпоставка за актив но участие на окръжната ни ком сомолска организация в Преглед а на книгата.

В редица общински и заводс ки комсомолски организации оба че работата с книгата, подготов ката на читателските конферен ции е все още в кръга на наме ренията.

Разговаряхме със секретаря на общинския комитет на ДКМС в с. Стефан Караджа. Замислите на общинския комитет за пропа гандирането на книгата са доб ри, но все още не се пристъпва към тяхното осъществяване.

В трите села на съвета — Стефан Караджа, Преславци и Осен — съществуват добре уредени комсомолски клубове, където вся ка вечер се събират младежите. В клубовете ще бъдат уредени кътове с книги по темата „Доб руджа в българската художест вена литература“. Близо полови ната от комсомолците в общинс ката организация са с над основ но образование — това е залог за ползотворна подготовка и про веждане на читателската конфе ренция, която ще се състои в края на месец май.

Програмният ръководител на радиоуредбата Димитричка Ива нова организира четене на рецен зии за новоизлезли книги, но се га са нужни рецензии и отзиви за книги по темата на предстоя щата читателска конференция.

Предвидени са още някои ини циативи за подготовката на чи тателската конференция, които ако бъдат осъществени, ще допри несат много за пропагандира нето и популяризирането на ху бавата книга сред младежите и девойките от тази общинска ком сомолска организация.

Изнасяме този пример, тъй ка то не се съмняваме, че и в реди ца други селища на окръга рабо тата с книгата е все още в сфе рата на хубавите намерения.

С. ПЕТРОВ

РЕДАКЦИЯТА НА ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ КОРЕКТОР, ЗАВЪРШИЛ БЪЛГАРСКА ФИЛОЛОГИЯ — ПОЛУВИСШЕ ИЛИ ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ. ЗАПЛАТА СПОРЕД ЩАТА.

Захари Апостолов продава лека кола „Опел — Рекорд“. Справки пред хотела в Силистра.

ДСО „СТРОЙРАЙОН“ — СИЛИСТРА

О Б Я В А

Школата за строителни кадри при „Стройрайон“ — Силистра провежда на основание 10-то постановление на Министерския съвет

ТРИМЕСЕЧЕН КУРС

за обучение на строителни работници.

Курсистите са на пълна държавна издръжка. Осигуряват им се храна, работно облекло и общежитие. Освен това се дава ежемесечно стипендии по 25 лева на бекяри, 40 лева на семейни без деца и по 50 лева на семейни с деца плюс детските надбавки.

След завършване се установяват веднага на работа в района на строителната организация, като им се осигурява общежитие и временно жителство.

Обучението се води по основните профили на строителство със съответния защитен разряд.

В школата се приемат мъже от 18 до 40-годишна възраст. Предпочитат се мъже, отбили военната си служба. Приемането става без оглед на образователния ценз.

Вторият випуск ще започне на 14 април, третият на 14 юли и четвъртият на 10 ноември 1969 година.

ДРУГАРИ, използувайте голямата възможност, която ви предоставя държавата, за да си осигурите за кратко време една високопочетна и благородна професия.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

ШКОЛА ЗА ПОДГОТОВКА НА СТРОИТЕЛНО-МОНТАЖНИ КАДРИ ПРИ ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО ОБЕДИНЕНИЕ — РУСЕ

О Б Я В А

Дирекцията на школата организира тримесечен курс за обучение на НОВИ КУРСИСТИ по специалностите:

1. Зидаро-мазачи — неограничен брой
2. Зидаро-кофражисти — неограничен брой
3. Паркетчии — 20 души
4. Водопроводчици и каналджии — 20 души
5. Строителни дърводелци — 15 души
6. Каменоделци и облицовка на сгради — 30 души
7. Промишлени тенекеджии — 15 души
8. Изолаторджии на топлителни инсталации — 20 души
9. Шлосери

През време на обучението на курсистите се заплаща:
на женени с деца 50 лв. и надбавки за деца,
на женени без деца 40 лева
на неженени 25 лева

Курсът е на пълна държавна издръжка, курсистите получават безплатна храна, работно облекло и квартира.

Приемат се кандидати от 16 до 45-годишна възраст, за предпочитане са младежи, отбили военната си служба, независимо от образованието им.

Занятията започват на 1 април 1969 година.

Записвания и приемания по всяко време.

За справка и допълнителни пояснения в канцеларията на школата на следния адрес ул. „Братя Миладинови“ № 2, тел. 55—26, сградата на Арменското училище „Месобрян“ близо до централната гара.